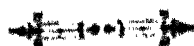
PRINTED BY
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS,
MADRAS.

ప్రకాశక విజ్ఞప్తి

1914-వ సంవత్సరాంతమున శ్రీనాథమహాకవి కృతమైన కాశీఖండమును ముద్రింప దలచి అమూల్యటీకతో సంప్రకటించు [illegible]ము ఓపియుండుటలు బ్రహ్మలోకమును ప్రాప్తుల ప్రకారము రెండు పర్యాయములు శ్రీ వేదము వేంకటరాయశాస్త్రిగారిచే పాఠములు సమకూర్చించితిమి. తరువాత ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తులోని ప్రాతప్రతిపాఠములను సమకూర్చితిమి. అప్పటిలో మా[illegible]కులగు [illegible]శ్రేష్ఠులగు శ్రీ ఉత్పల వేంకటనరసింహాచార్యులుగారు దీని పరిష్కరింపగా 1917 సం॥లో ప్రకటించితిమి. నేటి కా[illegible] ప్ర[illegible] [illegible]వస్తువులుగ కాన [illegible] [illegible]ము [illegible]వించినాము. ప్రా[illegible] [illegible] గ్రంథ[illegible] [illegible] పునర్ముద్రణము గా[illegible]చున్నాము.

ఇట్లు

ప్రకాశకులు

కాశీఖండము

కవిసార్వభౌముడు శ్రీనాథమహాకవి 'ప్రాయ మింతకు మిగులఁ గైవ్రాలకుండ' రచించిన ప్రౌఢకావ్యము కాశీఖండము. రాజమహేంద్రవరము నేలిన రెడ్డిరాజు వీరభద్రారెడ్డి కంకితముగా క్రీ. శ. 1440 సం॥ ప్రాంతమున రచితమైనది. ఇది స్కాందపురాణమునందలి యేబదిఖండములలోఁగల సంస్కృత కాశీఖండమునకు అనువాదము. మహాపురాణైకదేశ మగు సంస్కృత కాశీఖండము సులభగ్రాహ్యమై పురాణరీతితో నుండగా, తెనుగున శ్రీనాథుడు ప్రౌఢతరమగు కావ్యశైలిలో దీనిని రచించెను కావుననే "కాశీఖండమయః పిండమ్" అను నాభాణకము తెలుగు కాశీఖండమునుబట్టియే యేర్పడినది.

సంస్కృతమూలమున, ద్వాదశసహస్రగ్రంథపరిమితిగల విషయమును తెలుగున నేడాశ్వాసములును (1-142, 2-167, 3-248, 4-306, 5-339, 6-310, 7-265) 1777 గద్యపద్యములుగల కావ్యమైనది. మూలగ్రంథములోని పౌరాణికవిషయములను, జాతివార్తా చమత్కార విలసితముగను, శైవతత్త్వప్రతిపాదకములుగను శ్రీనాథకవి విపులీకరించి, ఆంధ్రతాముద్రనీగ్రంథమున నచ్చొత్తినవాడు.

కాశీఖండమున కాశీక్షేత్రమహిమయే చెప్పబడినను, అందందు సాముద్రిక, పాతంజలయోగశాస్త్ర, మంత్రశాస్త్ర విశేషములు పొందుపడినవి కావున నిది శ్రీనాథుని కవితా శైలికేగాక పాండితీప్రతిభకునికషోపలము.

ఇందలిశైలి కావ్యశైలి గావున సంస్కృతాంధ్రసాహితీ పారగుడగు శ్రీనాథుడు, పూర్వకవుల రచనారీతుల నెట్లు జీర్ణించుకొన్నదనియు తెలిసికొనుటకు నీగ్రంథ మెంతేని యుప యోగపడును. సంస్కృతమున, మయూరుని సూర్యశతక శ్లోకానువాదములు ప్రధానస్థాన మాక్రమించును. వాల్మీకిరా మాయణము, భవభూతియుత్తరరామచరిత్రము, విశాఖదత్తుని ముద్రారాక్షసము భట్టగోపాలుని సాహిత్యచింతామణి (కావ్య ప్రకాశికవ్యాఖ్య) అవతారికారచనముల కనువాదము లిందు గలవు. తెలుగున వేములవాడ భీమన యుద్దండలీల-నన్నయ భట్టారకుని యుభయవాక్ప్రౌఢి, తిక్కయజ్వ రసాభ్యుచిత బంధము ప్రబంధపరమేశ్వరునిసూక్తి వైచిత్రియు నిందుగలవు. ఇవియన్నియు ప్రత్యేకముగ జూపిన గ్రంథవిస్తరమగును. సూక్ష్మముగను విశాలముగను బరిశీలించిన శ్రీనాథమహాకవి రచనమున పదబంధములకు మూలములు మనము కనుగొనుట కవకాశములు గలవు.

కాశీఖండము శ్రీనాథు డాంధ్రీకరించిన వెనుక వేరెవ్వ రును పద్యకావ్యముగ దీని నాంధ్రీకరింప దలపెట్టలేదు. ఈవిష

యమే దీని ప్రత్యేకత తెలుపగలదు. కంచెర్ల శరభకవి (క్రీ. శ. 1500) యు మోచర్లఅన్నయ (క్రీ. శ. 1650) దీనిని ద్విపద కావ్యములుగ పరివర్తించిరి. కాని యవి లభ్యమగుటలేదు.దీనిని కర్ణాటాంధ్రభాషలలో వచనరూపముగ హాలాస్యమాహాత్మ్య కృతికర్త యగు నంజరాజు రచియించియున్నాడు. ఈవచనకాశీ ఖండము సముద్రితమైయున్నది. లాక్షణికులగు తాతంభట్టు, అప్పకవి కాశీఖండములోని లక్ష్యము లుదాహరించిరి. కూచి మంచి తిమ్మకవి తన సర్వలక్షణ సారసంగ్రహమున నిందలి పద్యములను డెబ్బదింటికిపైగా నుదాహరించియున్నాడు. ప్రామాణికాగ్రగణ్యుడగు పరవస్తు చిన్నయసూరి దీనియందలి పాఠభేదములను గుర్తించినాడు. భాషావిషయమున నీగ్రంథ మెంతప్రమాణమో పై యుదాహృతులే తెలుపగలవు.

శ్రీనాథుఁడు సంస్కృతకాశీఖండమునందలి వ్యాసుడు కాశిని బాయుట అను వృత్తాంతమును గ్రహించి, దక్షిణకాశి యనదగిన దాక్షారామక్షేత్రమాహాత్మ్యమును (భీమఖండము) రచించెను. అఖిలభారతవర్షప్రసిద్ధమగు కాశీక్షేత్రమహిమను దెలుపుగ్రంథమే స్కాందపురాణమున నున్నది. ఆగ్రంథవిషయ మును గ్రహించి, ఆంధ్రదేశమున నూతనముగ వెలసిన దాక్షా రామముయొక్క మాహాత్మ్యమును తెలుగులో రచించి, ఆవెనుక, దానికి పురాణప్రామాణ్యమును మూలగ్రంథగౌరవమును నొసం గుటకు శ్రీనాథుడు తెలుగుగ్రంథమును యథామాతృకముగా

సంస్కృతీకరించెను. సంస్కృతభీమఖండము శ్రీనాథోపజ్ఞమే యనుటకు నీవ్యాసఘట్టమే ప్రమాణము. కాశిని వ్యాసుడు బాసినవృత్తాంతము రెండుగ్రంథములయందును, భిన్నభిన్నరీతు లుగ నుండుట కిదియే కారణము. ఈగ్రంథములను రెంటిని మూలగ్రంథములతో పరిశీలించి చూచిన నీవిషయము తేట తెల్లము కాగలదు.

క్షేత్రమహిమలు వెలయించుటయందు శ్రీనాథునికిగల ప్రత్యేకతను శ్రీయుత మహామహోపాధ్యాయ కొక్కొండ వేంకటరత్నముపంతులవారు తమ బిల్వేశ్వరీయమున నవతారి కలో నిట్లు ప్రశంసించియున్నారు.

శా.స్కాందం బందనువందివందితమునౌ ఖండద్వయంబాంధ్రభా
షం దివ్యంబుగ జేసి క్షేత్రమహిమాచార్యుం డనన్ గౌరవం
బందె న్మున్నుగ బిల్వనాథసమనామాఢ్యుం డెవండెంతుస
త్సందోహాస్తుతు నమ్మహాకవిని విద్వన్నాథు శ్రీనాథునిన్.

శ్రీనాథుని రచనము లనగా, పదునాల్గు పదునైదవశతా బ్దిలోని యాంధ్రదేశ రాజకీయ, సాంఘిక, సారస్వత చరిత్రప్రతి బింబములు. ఆంధ్రమహాజనుల సాహితీమయ జీవితమున సరస త్వమును, జాతీయతను, సభ్యతను ముద్రించి యజరామరకీర్తి గడించిన శ్రీనాథమహాకవిగ్రంథములుసప్రమాణికపాఠములతో సంస్కృతమూలములతో, సవ్యాఖ్యానములతో సమగ్రముగ

ముద్రితము లగునేని యప్పు డామహాకవిలోకో త్తరస్వప్రతిభా విశేషము, సర్వతోముఖ పాండిత్యము,సాహిత్యవిద్యాపారీణత, జాతీయకవి శేఖరత్వము ప్రస్ఫుటములై, ఆతనికీర్తిమూర్తిని దేదీప్యమానముగ విరాజిల్ల జేయ సమర్థములగును. ఆంధ్ర మహాజను లట్టి మహాకార్యమునకు గడంగుదురుగాక!

నిడుదవోలు వేంకటరావు, ఎం., ఏ.

విషయసూచిక

పీఠిక

ప్రథమాశ్వాసము

ద్వితీయాశ్వాసము

సప్తమాశ్వాసము

శ్రీ కాశీఖండము

పీఠిక

ఇష్టదేవతాప్రార్థనాదికము

శా. శ్రీకాశీనగరాధిరాజ్యపదవీసింహాసనాధ్యాసి లో
కైకగ్రామణి విశ్వనాథుఁడు విశాలాక్షీమనోభర్తసు
శ్లోకుం దొడ్డయయల్లభూవరతనూజున్ వీరభద్రేశ్వర
క్ష్మాకాంతుంజగనొబ్బగండనిమహైశ్వర్యాన్వితుం జేయుఁతన్.

సీ. కంఠాగ్రకరిరాజు డుంఠివిఘ్నేశుండు
వడఁకుగుబ్బలికూఁతుకొడుకుకుఱ్ఱ
యాకాశమండలం బను నల్లకలువకు
నకరు వాద్యుండు లోలార్కమూర్తి
గోపాలరామలగుబ్బచన్నులమెచ్చు
గీర్వాణవంద్యుండు కేశవుండు
కరటి ప్రీడాహూన్యకటి గోపురద్వార
పరిరక్షకుఁడు కాలభైరవుండు

తే. కాలకంఠునిశిరసుపూ గగనగంగ
కాశికాక్షేత్రమున కేడుగడయు నైన
యిందఱును నిత్తు రెల్లప్పు డీప్సితమ్ము
లల్లయప్రభు వీరభద్రాధిపునకు. 2

సీ. కబరికాభారంబు గై పెక్కు విరులతో
నవటుభాగంబుపై నత్తమిల్ల

నలఁతి లేఁజెమటచే నసలుకొన్న లలాట
కుంకుమంబునఁ జిన్నికురులు మునుఁగఁ
బసిఁడికుండలఁ బోలుపాలిండ్లభరమున
సన్నపుఁగౌఁదీఁగె జలదరింపఁ
ధవళతాటంకరత్నప్రభారింఛోళి
గండస్థలంబులఁ గౌఁగిలింపఁ
తే. గాశికారామకల్పవృక్షములనీడఁ
గుతపవేళలయందు నాఁకొన్నవారి
కమృతదివ్యాన్న మిడువిశాలాక్షి గౌరి
శాశ్వతైశ్వర్యములు కృతిస్వామి కొసఁగు. 3
ఉ. పాయక నిర్నిరోధనిరపాయసమగ్రకృపాగుణైకపా
రాయణతావిలాసము తిరంబుగ నంబుజసూతి వీరనా
రాయణు దానవైభవధురంధరు సంగరసవ్యసాచి ధీ
ర్ఘాయురుపేతుఁజేయుత నృపాగ్రణినల్లయవీరభద్రునిన్. 4
తే. కంఠపీఠిక నోంకారఘంట మొరయఁ
జెలఁగుఁ గావుత మన్మనగక్షేత్రసీమఁ
గవికుటుంబంబుపాలిటిదివిజసురభి
జలజసంభవుబోటి భాషావధూటి. 5
వ. అని సముచితప్రకారంబునఁ బూజ్యపూజాతత్పరుండనై యొక్కనాఁ డాత్మగతంబున నిట్లని వితర్కించితి. 6
సీ. చిన్నారిపొన్నారిచిఱుతకూఁకటినాఁడు
రచియించితిని మరుద్రాట్చరిత్ర
నూనూఁగుమీసాలనూత్నయౌవనమున
శాలివాహనసప్తశతి నొడివితి

సంతరించితి నిందుజప్వనంబునను శ్రీ
హర్షనైషధకావ్య మంధ్రభాషఁ
బ్రౌఢనిర్భరవయఃపరిపాకమునఁ గొని
యాడితి భీమనాయకునిమహిమఁ

తే. బ్రాయ మెంతయు మిగులఁ గైవ్రాలకుండఁ
గాశికాఖండ మనుమహాగ్రంథ మేను
దెనుఁగుఁ జేసెదఁ గర్ణాటదేశకటక
పద్మవనహేళి శ్రీనాథభట్టసుకవి. 7

ఉ. స్కాందపురాణసంహితకు ఖండము లేఁబది యందులోన నా
నందవనానుభావకథనంబున శ్రోతకు వక్తకుఁ శుభా
నందపరంపరావహము నైజగుణంబని గాశిఖండ మా
కందు వెలింగి నేను సమకట్టితిఁ గావ్యముగా నొనర్పఁగాన్.

వ. ఇమ్మహాప్రబంధప్రారంభంబుఁ గర్ణాకర్ణికావశంబున నాక
ర్ణించి కర్ణాంతవిశ్రాంతవిశాలనేత్రుండును, బంటవంశకమల
మిత్రుండును, నశ్రాంతవిశ్రాణనక్రీడాపరాయణుండును,
వీరనారాయణుండును, నిత్యసత్యుండును, బల్లవాది
త్యుండును, భూభువనభారభరణవీరూఢదక్షుదక్షిణభుజా
భుజంగుండును, రాయవేశ్యాభుజంగుండును, గీర్తిగంగా
తరంగిణీప్రవాహపవిత్రితస్వర్గమర్త్యపాతాళుండును, జగ
దగోపాలుండును, విమలధర్మశీలుండును సంగడిరకూపాలుం
డును నగునల్లయవీరభద్రభూపాలుం డొక్కనాఁడు. 9

సీ. త్రైలోక్యవిజయాభిధం బైన సౌధంబు
చంద్రశాలాప్రదేశంబునందు

సచివసై న్యాధీశసామంతనృపవర
సీమంతినీజనశ్రేణి గొలువ
శాస్త్రమీమాంసయు సాహిత్యగోష్ఠియు
విద్వత్కవీంద్రులు విస్తరింపఁ
గర్పూరకస్తూరికాసంకుమదగంధ
సారసౌరభము దిక్పూరితముగ

తే. నిజభుజావిక్రమంబున నిఖిలదిశలు
గెలిచి తను రాజ్యపీఠ మెక్కించినట్టి
యన్న వేమేశ్వరునిజాంక మాశ్రయించి
నిండుకొలు వుండెఁ గన్నులపండు వగుచు. 10

వ. అప్పుడు నన్నుం బిలువం బంచి సముచితాసనంబునం గూ
ర్చుండ నియమించి యన్నయవసరంబున. 11

తే. రాయవేశ్యాభుజంగ సంగ్రామపార్థ
గాయిగోవాడ వేమనక్ష్మాధవుండు
గూర్మి యనుజన్మహృదయంబుకోర్కి యెఱిఁగి
యర్థి ననుఁ జూచి యిట్లని యానతిచ్చె. 12

సీ. వచియింతు వేములవాడభీమనభంగి
నుద్దండలీల నొక్కొక్కమాటు
భాషింతు నన్నయభట్టుమార్గంబున
నుభయవాక్ప్రౌఢి నొక్కొక్కమాటు
వాక్రుత్తు తిక్కయజ్వప్రకారము రసా
భ్యుచితబంధముగ నొక్కొక్కమాటు
పరిఢవింతు ప్రబంధపరమేశ్వరుని రేవ
సూక్తివైచిత్రి నొక్కొక్కమాటు

తే. నైషధాదిమహాప్రబంధములు పెక్కు
చెప్పినాఁడవు మాకు నాశ్రితుఁడ వనఘ!
యిపుడు చెప్పఁ దొడంగిన యీప్రబంధ
మంకితము సేయు వీరభద్రయ్యపేర. 13

శా. ఈక్షోణి న్నినుఁ బోలుసత్కవులు లే రీనేటికాలంబునన్
దాక్షారామచళుక్యభీమవరగంధర్వాప్సరోభామినీ
వక్షోజద్వయగంధసారఘుసృణద్వైరాజ్యభారంబు న
ధ్యక్షించుం గవిసార్వభౌమ! భవదీయప్రౌఢసాహిత్యముల్.

వ. అని యనంతరంబ కర్పూరవసంతరాయుండు వీరభద్రేశ్వ
రుండు కర్పూరతాంబూలసహితంబుగా జాంబూనదాంబ
రాభరణంబు లిచ్చినం బరిగ్రహించి. 15

సీ. ఆంధ్రక్షమామండలాఖండలుం డైన
వేమభూపతికృపావీక్షణంబు
ఘోడెరాయాంకసద్గురురాజభీమేశ్వ
రస్వామిపదసమారాధనంబు
కమలాద్రినిలయమార్కండేయశివమౌళి
చంద్రాంశునవసుధాసారధార
వేదాద్రినరసింహవిపులవక్షస్స్థలీ
కల్హారమాలికాగంధలహరి
తే. గారణంబులు నుద్బోధకములు గాఁగ
సంభవించిన సాహిత్యసౌష్ఠవమున
వీరభద్రేశ్వరుఁ బ్రబంధవిభునిఁ జేసి
కాశికాఖండముఁ దెనుంగుఁగా నొనర్తు. 16

తే. కలిగెఁ బదియాఱువన్నెబంగారమునకుఁ
బద్మరాగంబుతోడిసంపర్కలబ్ధి
కాశికాఖండ మనుమహాగ్రంథమునకు
నాయకుఁడు వీరభద్రభూనాథుఁ డగుట. 17

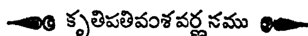
వ. అని తన్మహాప్రబంధకల్పనాకుతూహలాయత్తచిత్తుండ నై.

సీ. బాదరాయణుపాదపద్మంబులకు మ్రొక్కి
ప్రాచేతసుని మనఃపదవి నిలిపి
భట్టబాణమయూరభవభూతిశివభద్ర
కాళిదాసుల మహాకవులఁ గొలిచి
రాజశేఖరుని భారవి మాఘుఁ గీర్తించి
ప్రవరసేనుని దండి భాసుఁ దలఁచి
హర్షు బిల్హణుని మల్హణుఁ జోరుఁ గొనియాడి
క్షేమేంద్రు వేడుకఁ జిత్తగించి

తే. శబ్దశాసను నన్నపాచార్యుఁ దలఁచి
సత్కవిశ్రేష్ఠుఁ దిక్కయజ్వను భజించి
సత్ప్రబంధమహేశ్వరు శంభుదాసు
నధికసద్భక్తి సంయుక్తి నాదరించి. 19

తే. మత్పితామహుఁ గవిపితామహునిఁ దలఁతుఁ
గలితకావ్యకళాలాభుఁ గమలనాభుఁ
జంద్రచందనమందారసదృశకీర్తి
సరససాహిత్యసామ్రాజ్యచక్రవర్తి. 20

వ. అని యనంతరంబ కృతీశ్వరు వంశం బభివర్ణించెద. 21

సీ. కలశాబ్ధికన్యకాకరపల్లవద్వయీ
సంవాహనక్రియాసముచితంబు
నిఖిలవేదాంతవాఙ్నిధివధూధమ్మిల్ల
బహుళపుష్పామోదభాసితంబు
ప్రణతనానాసుపర్వకిరీటసంఘాత
రత్నాంశురాజినీరాజితంబు
సనకాదిసన్మునీశ్వరమనోమందిరా
భ్యంతరరత్నదీపాంకురంబు

తే. పతగకేతనుశ్రీపాదపంకజంబు
గారణంబుగ జన్మించె భూరిమహిమ
గంగపైదోడు రిపుకోటిగళముత్రాడు
నాలుగవజాతి సమధికోన్నతవిభూతి. 22

శా. ఆవర్ణంబున నుద్భవించి గుణరత్నార్ణోనిధానంబు శ్రీ
దూపూరంబెరుమాళ్లు రెడ్డియభివృద్ధుల్గాంచెమృత్యుంజయ
గ్రీవాత్ప్వోళకలంకపంకహరణక్రీడాకళాగర్విత
ద్యావాపృథ్వ్యవకాశపేశలయశోధారానభస్సింధువై. 23

తే. అతనియర్ధాంగలక్ష్మి శ్రీయన్నమాంబ
గాంచెఁ దనయుల నర్థార్థికల్పకముల
నల్లయాధీశ పెదకోట యాన్నప్రోల
దొడ్డయేశుల పినకోటరెడ్డివిభుల. 24

సీ. అవనిభారధురీణతాధరీకృతమహా
క్రోడప్రధానుఁ డల్లాడనృపతి

ఘాటీసమాటీకనాటోపవిధ్వస్త
కుటిలాహితుఁడు పెదకోటశౌరి
పంటాన్వయక్షీరపాథోధిసంపూర్ణ
పూర్ణిమావిధుఁడు తా ప్రోలవిభుఁడు
ప్రోద్దామదోర్గప్రతాపోదయవ్యతికర
చ్ఛాయాధిపుండు దొడ్డాయనృపతి
తే. హాటకాచలధైర్యుండు మేఁటిబిరుదు
పాటి కలవాఁడు కరహాటలాటబోట
గౌళకర్ణాటదేశరాట్కటకసుకవి
కోటినుతకీర్తి శ్రీపిన్నకోటరెడ్డి. 25

తే. పంటకులరాజు దొడ్డభూపాలునకును
బరమకల్యాణి యన్నమాంబకును సుతులు
ప్రోలభూపతియును గోటభూపతియును
భువననుతకీర్తి యల్లాడభూపతియును. 26

వ. అందు. 27

సీ. కుటిలారిరాట్కంఠకుహరాంతములఁ గాని
క్రీడింపనీఁడు కౌక్షేయకాహి
హరిదంతసౌధశృంగాగ్రవీథులఁ గాని
తిలకింపనీఁడు కీర్తిధ్వజంబు
నాశ్రితబంధుమిత్త్రారామములఁ గాని
సాగనీఁడు కృపావసంతలక్ష్మి
హరిణభృన్మూర్ధన్యచరణాబ్జములఁ గాని
మరుగనీఁడు నిజాత్మమధులిహంబుఁ

తే. ప్రళయసంరంభశుంభదారభటిపటిమ
భయదఫాలాక్షభావసంభవదభంగ
దహనమహనీయదివ్యప్రతాపవిపుల
దతులజయహారి దొడ్డయయల్లశౌరి. 28

మ. జయధాటీవిజయంబులన్ విలయజంఘామారుతాడంబర
స్మయహారిప్రతిజృంభమాణఘననిస్సాణోగ్రభేరీస్వనం
బయి యొడ్డాడి భయంకరోడ్డమరశౌర్యం బైనశ్రీరెడ్డిదొ
డ్డయయల్లాడనృపాలురాహుతకు బిట్టిల్లాడు దిక్చక్రముల్.

మ. లలితాహంకృతి దొడ్డభూవిభునియల్లాడక్షమానాథు నా
జుల మార్కొన్న విరోధిరాజు లమరస్తుత్యప్రతాపప్రభా
కలితశ్రీయుతులై సుఖింతు రెలమిం గల్యాణశైలంబుపైఁ
గలధౌతామలహర్మ్యరేఖలమరుత్కాంతాకుచాగ్రంబులన్.

మ. అనవేమక్షితిపాలుపౌత్రియగు వేమాంబామహాదేవికిన్
ఘనుఁ డయ్యల్లడభూమిపాలునకు సంగ్రామస్థలీగాండివుల్
తనయుల్వేమవిభుండు వీరవసుధాధ్యక్షుండు దొడ్డప్రభుం
డునునన్నయ్యయు బాహువిక్రమకళాటోపప్రతాపోద్ధతుల్.

వ. అం దగ్రజుండు. 32

మ. కొనియెం గంచుకముల్ సముద్భటనటద్ఘోటీభటప్రౌఢిఁ గై
కొనియె న్వేడుకఁ జీడికాడ యహితక్ష్మోణీశు లల్లాడఁ జే
కొనియె న్మాకవరంబు వీఁక మదవద్ఘోరారిసంహారి యై
ఘనుఁ డల్లాడమహీశువేమన నిరాఘాటైకధాటీగతిన్. 33

సీ. సప్తమాడియరాయచంద్రబింబాననా
చికురవల్లరులపైఁ జిన్నిపువ్వు
ఘూడెజంతుర్నాటిజననాథశుద్ధాంత

కుచకుంభములమీఁదికుంకుమంబు
బారహావొంతిభూపాలలీలావతీ
గండస్థలంబులఁ గలికినవ్వు
కలువపల్లొడ్డాదికటకాధిపతివధూ
సీమంతవీథులఁ జేరుచుక్క
తే. యల్లడాధీశువేమక్ష్మాధినాథు
భూరినిష్ఠురధాటీవిహారచటుల
సైన్యనాసీకతుక్ఖారశఫపుటోత్థ
వింధ్యపార్శ్వవసుంధరావిపులధూళి. 34

సీ. పండువాసురధాని పావడం బంపిన
భద్రేభములు వీటఁ బాళె ముండు
నొడ్డెధాత్రీనాథుఁ డంపదఁ బుత్తెంచిన
బింబాధరోష్ఠి సంబెళ వహించుఁ
గర్ణాటభూపతి కానుక యనిపిన
ముక్తాతపత్త్రంబు మ్రోల మెఱయు
యవనాధిపతి యుపాయనముగా నొసఁగిన
పాగాహయంబులు వాగె వచ్చు
తే. దూర మంతంత బారుహావొంతిమన్నె
సప్తమాడియరాజన్యసమితి మ్రొక్కు
రాయవేశ్యాభుజంగసంగ్రామపార్థ
గాయిగోవాడవేమనక్ష్మాధవునకు. 35

క. చటులశ్రీ నల్లయవేమన
పటుధాటీవిజయభేరీభాంకృతి మొరయుఁ

లటహామదనృహరిసమధిక
కటుకంఠగభీరకుహరకహాకహారవమై. 36

సీ. ధరియింప నేర్చిరి దర్భవెట్టిన వ్రేళ్ల
లీల మాణిక్యాంగుళీయకములు
కల్పింప నేర్చిరి గంగమట్టియమీఁదఁ
గస్తూరికాపుండ్రకంబు నొసల
సవరింప నేర్చిరి జన్నిదంబులమ్రోలఁ
దారహారములు ముత్యాలసరులు
చేర్పంగ నేర్చిరి శిఖలనెన్నడుములఁ
గమ్మనిక్రొత్తచెంగల్వవిరులు

తే. ధామముల వెండి పసిడియుఁ డడఁబడంగ
బ్రాహ్మణోత్తము లగ్రహారములయందు
వేమభూపాలునునుజన్ము వీరభద్ర
ధాత్రి వాలింప గౌతమీతటములందు. 37

తే. ప్రకటశాఖోపశాఖలఁ బంటవంశ
ముద్ధరించినవేమేంద్రుఁ డుదయవేళ
శివు విశాఖునిఁ దండ్రిఁ బూజించు భక్తి
లలితబిల్వత్రిశాఖపలాశసమితి. 38

సీ. త్ర్యంబకాచలకన్యకాంబుపూరంబున
నఘమర్షణస్నాన మాచరించి
నిద్ధమైన మడుంగునీర్కావిదోవతి
కనకమేఖలతోడఁ గటి ఘటించి
మూలమంత్రాక్షరంబుల భూతి మంత్రించి
పుండ్రకం బొగి ఫాలమున ధరించి

క్రొత్తము త్తెములతో రుద్రాక్షమాలిక
లష్టోత్తరశతంబు లమరఁ దాల్చి

తే. పుండరీకాజినమునఁ గూర్చుండి శంభు
నర్చనముఁ జేయునపుడు మహాప్రమథుఁడు
చాల నొప్పారు రెండవశంభునట్లు
వీరనారాయణుం డల్ల వేమవిభుఁడు. 39

శా. చంచల్లీలల హస్తకంకణమణిచ్ఛాయల్ ప్రకాశింపఁ బూ
జించు న్వేమమహీవిభుండు నవరాజీవంబులం గల్హలన్
క్రౌంచత్కాంచనపుష్పకేసరములం బ్రాసాదపంచాక్షరిన్
మంచుంగొండయనుంగుఁబెండ్లికొడుకున్ మధ్యాహ్నకాలం

వ. తదనుసంభవుండు. [బునన్.

ఉ. రాజశశాంకశేఖరుఁడు రాజకిరీటవతంస మప్పటి
గ్రాజమనోభయంకరుఁడు రాజులదేవర రాజరాజు శ్రీ
రాజమహేంద్రభూభువనరాజ్యరమారమణీమనోహరుం
డాజిఁ గిరీటి కీర్తినిధి యల్లయవీరనరేంద్రుఁ డున్నతిన్.

మ. మనుతుల్యుం డగుకోటభూవిభుని వేమక్ష్మాతలాధీశునం
దనఁ బాణిగ్రహణంబుచేసెఁ బ్రియ మొందన్ వీరభద్రేశ్వరుం
డనితల్లి న్వనితామతల్లి సుదయాస్త్రాద్రీంద్రసీమావనీ
ఘనసామ్రాజ్యసమర్థనప్రతిమసౌభాగ్యేందిరాదేవతన్. 43

తే. అట్టియనితల్లి పుణ్యగుణాభిరామ
దనకుఁ బట్టంపుదేవిగా ధన్యలీల
వసుధయెల్ల నేకాతపవారణముగ
నేలు నల్లయవీరభద్రేశ్వరుండు. 44

సీ. మకరకుండలదివ్యమాణిక్యదీప్తులు
చెక్కుటద్దములపై జీరువాఱ
డాకాలిగండపెండారంబుదాపున
బొమ్మలై వైరిభూభుజులు వ్రేలఁ
గమియంగ నలఁదినకస్తూరినెత్తావి
యష్టదిక్కులయందు నవఘళింప
మొగము చూచినమాత్ర మూర్ధాభిషిక్తులు
మోడ్పుఁజేతులు మస్తములఁ ధరింప
తే. మెఱుఁగుఁదీఁగెలఁ బోలుభామినులు గొలువ
నిండుకొలు వుండెఁ గన్నులపండు వగుచు
రాయవేశ్యాభుజంగవీరప్రతాప
విభవుఁ డల్లాడభూపతి వీరవిభుఁడు. 45.
స్రగ్ధర. జంభారాతీభశోభాచకచకనిభముల్ శాంభవీయాట్టహా
సా, రంభావష్టంభరేఖారభటలటహముల్ రాజరాజాద్రితే
జ, స్సంభారభ్రాంతిదంబుల్ సకలభువనవీథీకరంభంబుల
య్యెన్, జృంభించున్ వీరభద్రక్షితిరమణయశశ్శ్రీవధూవి
[భ్రమంబుల్.
క. వేరీ ధరణిపు లల్లయ
వీరక్ష్మాపతికి సాటి వితరణగరిమన్
ధారాధరధారాధవ
ధారాధరవాహదానధారానిధికిన్. 47
సీ. గోదావరీపావనోదకంబుల హేమ
కలశీశతంబుల జలక మార్చుఁ
గర్పూరకస్తూరికాకుంకుమంబులఁ
గలపంబుఁ గూర్చి శ్రీగంధ మలఁదు

సప్తగోదావరస్వర్ణపుష్కరహేమ
సౌగంధికముల నర్చనము సేయు
గలధౌతపాత్రలఁ గాలాగురుచ్ఛేద
బహుళధూపంబులు బరిఢవించు
తే. వేనవేలు నివాళులు విస్తరించు
నమృతదివ్యాన్నముల నుపహార మిచ్చు
సంఘటించు నశేషోపచారములను
బ్రమథనాయకునకు వీరభద్రనృపతి. 48
చ. విలసితకీర్తిశాలి యగువీరమహేశ్వరు *గేహరంబు శ్రీ
నిలయమునంద్రిసంధ్యమును నిర్మలసౌధసువర్ణజాలకం
బుల వెడలుఁ గిరీశగళమూలహాలాహలకాంతిఁ బోలి గు
గ్గులుమహిషాక్షివాసనలఁగ్రొవ్వినమంగళధూపధూమముల్.
ఉ. ఈశ్వరుఁ డింటివేల్పు జగదేకగురుం డగుఘోడెరాయభీ
మేశ్వరుఁ డాత్మవంశగురుఁ గీగులు నిత్యవినోదకృత్యముల్
శాశ్వతధర్మకీర్తులు దలంపఁగ నమ్మినసొమ్ము లాదిగ
ర్భేశ్వరుఁ డౌట నైజ మెనయే నృపు లల్లయవీరశౌరికిన్.
సీ. తెంచు నెవ్వనిహేతి దృప్తారినరవర
గ్రైవేయపరిలసత్కంధరముల
ముంచు నెవ్వనికీర్తిముగ్ధేందుధరకంఠ
కాకోలవిషమషీకాళిమంబుఁ
బెంచు నెవ్వనిబుద్ధి పంచాస్త్రపరిపంథి
పాదపాథోధితాత్పర్యచర్య
మించు నెవ్వనిమూర్తి మీనచిహ్నజయంత
నలనలకూబరాదుల జయించి

తే. యతఁడు వొగడొందు రాయవేశ్యాభుజంగుఁ
డవధిమహీధరచరమగాఢాంధకార
ధట్టఘట్టనలటహప్రతాపతపనుఁ
డల్లనరనాథుదొడ్డభూవల్లభుండు. 51

శా. ఔరా! యల్లయరెడ్డిదొడ్డవసుధాధ్యక్షుండు ధాటీచమూ
భేరీభాంకృతిఘోరఘోషమున నిర్భేదించె నొడ్డాది శృం
గారంకోటయు లోఁతుగడ్డ(ద్ద)యునునుద్ఘాటించెనత్యుగ్రధీ
క్షీరాంభోధితటంబునన్నిలిపె దిక్సీమాజయస్తంభముల్.

మ. హరి దాఁటించెఁ బురోపకంఠమున వాహ్యాళిప్రదేశంబునం
దరరే యల్లయరెడ్డినందనుఁడు దొడ్డయ్యక్షమాధీశ్వరుం
డిరువైనాలుగుమూళ్ల మేర యనుగో సెక్కంపఁగా నేలయ
ద్ధరణీనాథునికీర్తి దాఁటెఁ గడు నుద్దండించి బ్రహ్మాండముల్.

మ. సరి వేరీ జలరాశివేష్టితమహీచక్రంబున న్విక్రమా
పరగాండీవికిఁ జక్రవాళమహీభృత్పర్యంతవిశ్వంభరో
ద్ధరణప్రౌఢభుజాభుజంగమునకున్ ధాత్రీశు డల్లాడభూ
వరునన్నయ్యకకుంఠవాఙ్మయకళావైకుంఠ రాట్సన్నిభున్.

సీ. జిష్ణువైభవరేఖఁ జెలువొందుటయుఁగాక
పావకవిస్ఫూర్తిఁ బరఁగు టెట్లు
ధర్మరాజవిభూతి దర్పించుటయుఁ గాక
పుణ్యజనోపాఖ్యఁ బూను టెట్లు
మహినిఁ బ్రాచేతసమహిమఁ దాల్చుటయకా
తగ జగత్ప్రాణాఖ్యఁ దాల్చు టెట్లు
ధనదత్వవిఖ్యాత ఘనత నొందుటఁ గాక
శంకరసుషమచే జరగు టెట్లు

తే. తెలిసి దిక్పాలకాంశావతీర్ణుఁ డగుట
భోగమున శుద్ధ సూనృతమున జయమున
నాజ్ఞ బలమున ధనమున నధికకరుణ
నల్లభూపాలనందనుఁ డన్నవిభుఁడు. 55

ఉ. వల్లకిచక్కకాహళమువంశముడక్కహుఁడుక్కఝర్ఝరుల్
ఝల్లరి యాదిగాఁ గలుగుశబ్దపరంపర తాళబద్ధమై
యుల్లసితప్రబంధముల కొప్పుగ నాడుదు రగ్రవేదిపైఁ
బల్లవపాణు లీశ్వరునిఁ బంటమహీశులు పూజసేయఁగన్.

శా. మార్కండేయ మహేశ్వరుండఖిలసామ్రాజ్యంబుబాలింపఁ
గా, నర్కేందుల్గలయంతకాలము తదీయాంఘ్రిద్వయీభక్తి
సం, పర్కోదంచితభాగ్యసంపదలనాత్మామండలీవల్లభుల్
కోర్కుల్నిండఁగ సేవకత్వమునఁగైకొంద్రాయురైశ్వర్యముల్.

సీ. ఉండు నేవీట మార్కండేయమునినాథ
సజ్జలింగ మనంగశాసనుండు
ప్రవహించు నేవీటిపశ్చిమప్రాకార
మొరసి గంగమ్మ సాగరముకొమ్మ
యావిర్భవించినాఁ డేవీటికోటలో
బలభేది మదనగోపాలమూర్తి
పాలించు నేవీటిప్రాగుదక్కోణంబు
నుమబోటి శ్రీముల్లగూరిశక్తి

తే. ప్రబలధారాసురత్రాణభద్రజాతి
కరిఘటాసైన్యదుస్సాధకనకలోహ
గోపురద్వారకవాటప్రదీపిత మది
సాంద్రవిభవంబు రాజమహేంద్రపురము. 58

మ. కలపుంస్కోకిలకంఠకోమలకుహూకారస్ఫురత్పంచమ
స్ఖలవద్వశ్యములైనకాలముల మార్కండేయనాథేశ్వరుఁ
లలితోరస్కుఁడు వీరభూపతి వసంతం బాడు నీవీటివీ
థులఁ గర్పూరహిమాంబుసంకుమదకస్తూరీపటీరంబులన్.

ఉ. *ప్రాకటవిక్రమస్ఫురణ రాజమహేంద్రము రాజధానిగా
నేకసితాతపత్త్రమున నేలెను వీరనృపాలుఁ డుత్తమ
శ్లోకుఁడు వేమశౌరియనుజుండు సమున్నతవైభవాఢ్యుఁడై
చీఁకటియుఁ గళింగయునుజిల్కసముద్రముసింహశైలమున్.

షష్ఠ్యంతములు

క. ఈదృశగుణగణనిధికిని
వేదార్థకవిత్వతత్త్వవిధివత్పతికిఁ
త్మాదివిజకవిజనాళీ
ర్వాదప్రవితీర్యమాణవైభవనిధికిన్. 61

క. క్షురికాకరబేతాళున
కరిభయదభుజాపరాక్రమాభీలునకుఁ
శరణాగతకురుకేరళ
కురుభూపాలునకు జగదగోపాలునకున్. 62

క. అంభోధివలయితావని
సంభరణప్రౌఢనిజభుజయుగయుగళీ
సంభావితకిటికచ్ఛప
కుంభీనససార్వభౌమకులకుధరునకున్. 63

క. వేమాధిపానుజునకును
రామామదనునకు ఘోడెరాయగురుశ్రీ

1 దధ్వన్య వద్వస్య, దుర్వస్య. | * ఈపద్యము కొన్నిప్రతులలోఁగన్పట్టదు.

భీమేశ్వరశిష్యునకు
న్వేమాంబాగర్భసలిలనిధిచంద్రునకున్. 64

క. త్రైలోక్యవిజయసౌధవి
శాలమహాచంద్రచంద్రశాలాసతత
వ్యాలోకితగౌతమక
న్యాలహరీవిరహతాండవాటోపునకున్. 65

క. అనితల్లివల్లభునకుఁ
గనకాద్రివినిద్రకల్పకద్రుమలీలా
వనభవనకిన్నరస్త్రీ
జనతాజేగీయమానచారిత్రునకున్. 66

క. నిర్ఘృణనిర్ఘాతస్ఫుట
నిర్ఘోషకఠోరఘాటినిస్సాణమహా
దీర్ఘతరఘణఘణాంకృతి
ఘూర్ఘట్టననిర్దళితచతుర్దిక్కునకున్. 67

క. హాటకకుభృద్ధనుర్ధర
జూటీకోటీకుటీరసుమనస్తటినీ
వ్యాటీకోర్మిసంఘో
ద్ఘాటవచోవైఖరీజితద్రుహిణునకున్. 68

క. గజదళవిభాళబిరుదున
కజగవధరభక్తిభావితాత్మునకు సమి
ద్విజయునకు రాయవేశ్యా
భుజగునకును వీరభద్రభూపాలునకున్. 69

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పంబూనిన కాశీ
ఖండంబు. 70

ప్రథమాశ్వాసము

కథాప్రారంభము

పురాణప్రశంస

సీ. పద్మాదికంబులు పదియు నెనిమిదియు
నాదిపురాణంబు లాపురాణ
జాతంబు నాల్గులక్షలసంఖ్యగలయది
యుపపురాణంబు లం దుద్భవించెఁ
బదునొకండవది యై బహుసంహితలతోడ
బహుఖండములతోడ బహువిచిత్ర
కథలతో నేకలక్షగ్రంథపరిమాణ
కలితమై శ్రీమహాస్కాంద మొప్పు
తే. నమ్మహాస్కాందమునకు సారాంశ మనఁగ
నాల్గుపురుషార్థములకుఁ దానక మనంగ
బ్రహ్మవిద్యకు నాదికారణ మనంగ
నఖిలఖండంబులందుఁ బ్రఖ్యాతి వడసె. 71
తే. మూఁడులక్షలుఁ బదియేడు ముగిసిపోవఁ
దాఁ బ్రవర్తిల్లు లక్షగ్రంథంబుతోడ
సమధికస్ఫూర్తి నేపురాణములు సాటి
గరిమ కందంబునకు మహాస్కాందమునకు. 72
తే. వరుస నెనిమిది యన్యదేవతలఁ దెల్పుఁ
బదిపురాణంబు లీశ్వరుఁ బ్రస్తుతించుఁ

జాంద్రమౌళిప్రభావంబు సమధికముగ
శ్రుతులయట్ల [1]పురాణసంహితలు నడచు. 73

తే. సరవి సర్గంబు నాఁ బ్రతిసర్గ మనఁగ
వరుసతో వంశవంశానుచరితము లనఁ
గ్రమపరిప్రాప్తి మన్వంతరము లనంగ
లలిఁ బురాణంబునకు నైదు లక్షణములు. 74

తే. గ్రంథపరిసంఖ్య నాల్గులక్షలు పురాణ
మది చతుర్దశవిద్యలయందుఁ బెద్ద
చాలఁ గర్మార్థ మం దానుషంగిక మన
యాదికారికయందె బ్రహ్మార్థగరిమ. 75

ఉ. అట్టి[1]దివోపురాణముమహాత్త్వముసూతుఁడుదద్విదుండుగాఁ
బట్టి కనిష్ఠజన్మమునఁ బ్రాకృతుఁ డయ్యునురుప్రభావులై
నట్టిమహామునీంద్రులకు నంబుజసంభవునంత వారికిన్
దిట్టతనంబుమీఱ నుపదేశ మొనర్చుచు నుండు బ్రహ్మమున్.

నైమిశశబ్దనిర్వచనము

సీ. ఆది మనోమయం బగునొక్కచక్రంబుఁ
గల్పించె బ్రహ్మ జగద్ధితముగఁ
గల్పించి యాబండికలు దోల్చె సత్యలో
కంబుననుండి యాకమలగర్భుఁ
డది దొల్లగిలివిష్టపాంతరంబులు దాఁటి
క్రమముతో భూమిచక్రమున వ్రాలె
వ్రాలి రంహస్స్ఫూర్తి వచ్చి వచ్చి ధరిత్రి
నిమ్నోన్నతుల శీర్ణనేమి యయ్యె

1 పురాణతత్త్వము ప్రియంబున.

తే. నేమి విరిసినకతన నన్నేలనెలవు
నైమిశంబయ్యె నదియ తా నైమిశంబుఁ
దన్మహాపుణ్యవనమున ద్వాదశాబ్ది
సత్త్రయాగంబుఁ గావించె శౌనకుండు. 77

వ. ఆసత్త్రయాగంబునందు శౌనకాదిమహామునులును సూతాన్వయసంభవుం డైనసూతు నర్చించి తన్ముఖంబునం బురాణేతిహాససంహితలు వినిరి గావున నమ్మహావిద్యాస్థానంబు సూతమునిసంవాదాత్మకంబు. 78

తే. స్కాందమందుల నేఁబదిఖండములకు
బహుకథాసంగతులు సేయ బాడి గాదు
ఖండఖండంబులందును గలిగినట్టి
కథలపాలివి సంగతిగ్రహణమునకు. 79

వ. ఇమ్మహాస్కాందమ్మునకు నవయవంబు లాఱుసంహిత లవి క్రమంబున సనత్కుమారసంహిత పంచపంచాశత్సహస్రిక, సూతసంహిత షట్సహస్రిక, శాంకరసంహిత త్రింశత్సహస్రిక, వైష్ణవసంహిత పంచసహస్రిక, బ్రహ్మసంహిత త్రిసహస్రిక, సౌరసంహిత యేకసహస్రిక, ఈసంహితలయందుఁ (బంచ)నాగరఖండంబు, గమలాలయాఖండంబు, రేవాఖండంబు, నేకవీరాఖండంబు, మైలారఖండంబు, గోదావరీఖండంబు నాదిగాఁగల పంచాశత్ఖండంబులందు. 80

కాశీఖండప్రశంస

శా. ప్రాశస్త్యంబు వహించు ద్వాదశసహస్రగ్రంథసంక్షిప్తివి
శ్వేశక్షేత్రవియన్నదీవటుకడుంఠీనాథ సత్కీర్తనో
ద్దేశప్రక్రమశోభితాద్భుతకథాధిష్ఠాన మై శ్రేష్ఠ మై

కాశీఖండమఖండవై భవమునన్ స్కాందాబ్ధిమధ్యంబునన్.

వ. ఈకాశీఖండంబు వేదవ్యాససూతసంవాదాత్మకం బనియు నుం గొందఱు చెప్పుదురు. దీనికిం గథాక్రమణిక వింధ్యనారదసంవాదంబు, బ్రహ్మలోకప్రభావంబు, గోదానమాహాత్మ్యంబు, వారాణసియం దగస్త్యాశ్రమవర్ణనంబు, మునిదేవతాసమాగమంబు, పతివ్రతాచరిత్రంబు, కుంభసంభవప్రార్థనంబు, తీర్థప్రశంస, శివశర్మోపాఖ్యానంబు, సప్తపురీప్రశంస, సంయమనీప్రశంస, మహేంద్రలోకదర్శనంబు, వహ్నిసముత్పత్తి, క్రవ్యాద్వరుణసంభవంబు, గంధవత్యలకావర్ణనంబు, చంద్రలోకప్రాప్తి, యుడులోకవృత్తాంతంబు, శుక్రసముద్భవంబు, శనైశ్చరలోకవర్ణనంబు, సప్తర్షిలోకధ్రువలోకవర్ణనంబులు, కుమారాగస్త్యసంవాదంబు, మణికర్ణికాసముద్భవంబు, గంగామాహాత్మ్యంబు, భైరవావిర్భావంబు, దండపాణిజన్మంబు, కళావత్యుపాఖ్యానంబు,సదాచారంబు, బ్రహ్మచారిప్రకరణంబు, స్త్రీలక్షణంబు, కృత్యాకృత్యప్రకరణంబు, గృహస్థధర్మంబు, యోగనిరూపణంబు, కాలజ్ఞానంబు, దివోదాసవర్ణనంబు, యోగినీవర్ణనంబు, లోలార్కోత్తరార్కసంజ్ఞాదిత్యద్రుపదాదిత్యారుణాదిత్యవర్ణనంబు, దశాశ్వమేధతీర్థమాహాత్మ్యంబు, పిశాచమోచనంబు, గణేశ్వరప్రేషణంబు, గణేశ్వరమాయాప్రపంచంబు, ఢుంఠీప్రాదుర్భావంబు, విష్ణుమాయాప్రపంచంబు, దివోదాససముచ్చాటనంబు, పంచనదోత్పత్తి, బిందుమాధవసంభవంబు, వైష్ణవతీర్థమాహాత్మ్యంబు, మందరాచలంబుననుండి యిందుమౌళి వారాణసీపురంబున కేతెం

చుటయు, జైగిషవ్యోపాఖ్యానంబు, కృత్తివాససముత్పత్తి,
దుర్గామాహాత్మ్యంబు, ఓంకారమాహాత్మ్యంబు, త్రిలోచన
సముద్భవంబు, కేదారేశధర్మేశమాహాత్మ్యంబులు, పక్షి
కథ, విశ్వభుజాఖ్యానంబు, దుర్దమకథ, విశ్వేశ్వరాఖ్యానంబు,
కామేశ్వరవిశ్వకర్మేశ్వరసరస్వతీశ్వరామృతేశ్వరవర్ణనంబులు,
వ్యాసభుజాస్తంభంబు, క్షేత్రతీర్థకదంబవర్ణనంబు, ముక్తిమం
డపవర్ణనంబు, విశ్వేశ్వరావిర్భావంబు, దేవతాయాత్రావిధా
నంబు ననఁ బుణ్యాఖ్యానంబు లేకోత్తరశతంబులుం గలిగి.

శా. ఆశాస్యంబులు సంఘటించుచు బహూపాఖ్యానశాఖోపశా
ఖాశోభాసముదంచితాభ్యుదయమై స్కాందాబ్ధిసంజాతమై
యీశానుగ్రహలబ్ధముక్తిఫలమై యెక్కాలమున్ శ్రోతకున్
గాశీఖండ మఖండవైభవమునన్ గల్పద్రుమప్రక్రియన్.

వ. పూర్వఖండంబున బ్రహ్మర్షి నారదుండు తీర్థయాత్ర చరించె
నని సూతుండు శౌనకాదిమహామునులకుం జెప్పి వారడుగం
గాశీవృత్తాంతం బిట్లని చెప్పం దొడంగె. కృష్ణద్వైపా
యనుండు ప్రియశిష్యుం డైనసూతున కనంతరకథాక్రమం
బునం గాశీఖండకథాకథనప్రారంభంబున నిట్లనియె. 84

నారదుండు వింధ్యమున కేతెంచుట

తే. ఇవ్విధంబునఁ దీర్థంబు లెల్ల నాడి
నర్మదానది నవగాహనం బొనర్పఁ
దలఁచి గోదావరీసింధుతటము పట్టి
దండకారణ్యవీథిమధ్యంబు దరిసి. 85

వ. ముందట. 86

శా. కాంచెన్ గాంచనగర్భసంభవుఁ డుదగ్రగ్రావకోటిస్థల
చ్ఛంచన్నిర్ఝరవేణికానివహసంజాతాబ్ధిసాంగత్యమున్
బంచాస్యస్ఫుటకంఠనాదహతశుంభత్కుంభిదర్పాంధ్యమున్
బ్రాంచద్ఘాటకభూమిభృచ్ఛిఖరగర్వాపంధ్యమున్వింధ్యమున్.

క. రేవాతరంగశీకర
సేవాహేవాకపాకశిశిరసముత్ప్ర
స్తావపరికంప్యమానజ
టావలి యగు చతఁడు వింధ్య మల్లనఁ జేరెన్. 88

క. తాపసకులాగ్రగణ్య
శ్రీపాదాంభోజయుగళచిహ్నశ్రేణీ
నైపథ్యపరమపుణ్యశి
లాపట్టం బగుచు నయ్యిలాధర మలరెన్. 89

సీ. త్రసరేణుపరిమాణధాతుధూళీపాళి
యలికంబులకు వింత చెలువ మొసఁగ
ఘన మైనరారాపుచనుదోయిరాయిడి
నిఱుపేదనడిమికి వెఱపు చూపఁ
పొలుపాఱు మెఱుఁగుఁదీఁగెల బోలుకన్నులు
వడ దాఁకి యొక్కింత వాడఁ బాఱ
సిందూరతిలకంబు చెమటచిత్తడిఁ దాఁకి
యలికభాగంబునం దసలుకొనఁగఁ

తే. గనకమేఖల జఘనచక్రమునఁ జాఱ
నీవిబంధంబు నాలోన నెమ్మి వదల
మహతి ధరియించి యొకతనుమధ్య దన్ను
ననుచరించుచు గాంధర్వ మభ్యసింప. 90

వింధ్యవర్ణనము

సీ. కర్పూరకదళికాకాంతారపవనంబు
లధ్వనీనశ్రాంతి నపనయింప
మధురంగఁ బండినమాలూరఫలములు
చెంచుకన్యలకుచశ్రీలఁ జెనయ
నురగవల్లీగాఢపరిరంభణంబులఁ
బోఁకప్రాఁకులకింపు పుదువుకొనఁగఁ
పాటలీవకుళచంపకసౌరభముతోడ
విచికిలామోదంబు వియ్య మంద
తే. గమియ నామూలచండంబుగా ఫలించి
యంబరము మోచి యున్నయుదుంబరములు
లీల బ్రహ్మాండభాండమాలికలభూష
లనధరించిన వృషభాంకు ననుకరించె. 91

క. దరవికచవకుళకురవక
పరిమళసంభారలోలబంభరమాలా
పరిషజ్ఝంకారధ్వని
తెరువరులకు మన్మథప్రదీపన మొసఁగున్. 92

వ. వెండియుఁ గర్కరేటుకఠోరతారతరరటనంబును దాత్యూహ
వ్యూహాకహాకహారావకోలాహలంబును గలకంఠకంఠకో
మలకుహూకారంబును మదకలకలవింకచూంకృతంబును కాక
కాకలీకలకలంబును బుంఖానుపుంఖఝిల్లీఝుంకారధారాప్రసా
రంబును సముద్ధతధ్వాంక్షనిధ్వానపాటవాటోపంబును
సముత్కటోత్క్రోశవాసితవ్యాఘ్రీసంరంభసంభ్రమం
బును గోయష్టివదననిష్ఠ్యూతనిష్ఠురారావనిష్ఠాసౌష్ఠవంబు

నుం గూడి కిటిశరభగండవేదండశార్దూలసింహగవయసృ
మరచమరవాతప్రమీలులాయఖడ్గరురుకురంగభల్లూకఫేరవ
గోలాంగూలాదినానామృగంబులయొలుంగులతోడఁ గిజ్జి
ఱిసి లతాకుడుంగగర్భంబులం బ్రతిశబ్దంబులావిర్భవింపం
జేయఁగిసలయముకుళకుసుమశలాటుఫలభరితం బై బిసరుహ
బాంధవునికి రణవిసరంబులను సుంగనీయకముసుముసుకని
యిరులసలుకొనుచు నిసుకచల్లిన రాలనిపసరుడాలవింధ్య
వసుంధరాధరప్రాంతకాంతారంబు దఱిసి చనువాఁడు
ముందట. 93

మ. నలినప్రోద్భవసూతి గన్గొనియె వింధ్యక్షోణిభృత్కందరా
బలవద్గండశిలాభిఘాతవిలుఠత్పాథస్తరంగచ్ఛటా
స్థలసంరంభవిజృంభమాణపటుఝుంకారస్ఫుటాంతర్మదా
గలనాతత్పరభక్తలోకపరిరక్షాశర్మదన్ నర్మదన్. 94

తే. దివిజముని నర్మదానదిఁ దీర్థ మాడి
విమలభస్మంబు నిఖిలాంగకముల నలఁది
యలుత రుద్రాక్షమాలిక లనువుపఱచి
భవుని నోంకారనాథునిఁ భక్తిఁ గొలిచి. 95

వ. అప్పుడు. 96

తే. స్థావరం బైనరూపంబు జలదవీథి
నావరించుచు మొదల నున్నట్ల యుండ
జంగమం బైనరూపంబు సవదరించి
యెదురుగా వచ్చె వింధ్యమహీధరంబు. 97

తే. అతిథి గడునల్పుఁ డైన నత్యధికుఁ డైన
నింటి కేతేరఁ బ్రియ మందు నెవ్వఁ డేని

వానిగౌరవ మది గౌరవంబు గాని
కాదు గౌరవ మాకారగౌరవంబు. 98

సీ. మొగులు ముట్టినమహాపూర్వంబు ధర మోవఁ
బాదాంబుజములకుఁ బ్రణతిఁ జేసి
యంతరంగముకంటె నత్యున్నతం బైన
పృథుహేమపీఠంబు వెట్టఁ బంచి
దధ్యాజ్యమధుపుష్పదర్భాదికము లైన
యష్టాంగములతోడి యర్ఘ్య మిచ్చి
యాత్రాసముత్థితాయాసఖేదము వాయ
నంఘ్రిసంవాహనం బాచరించి
తే. శాంతి దీఱుట యెఱిఁగి హస్తములు మోడ్చి
వినయవినమితగాత్రుఁడై విన్నవించె
తనగుహారంధ్రములు ప్రతిధ్వనుల నీన
వేల్పుఁదపసికి నిట్లని వింధ్యశిఖరి. 99

వ. మహానుభావా! భవదీయకృపాకటాక్షవీక్షాసుధారసప్రవాహంబున రజఃప్రసరంబును ద్వదంఘ్రినఖచంద్రమండలజ్యోత్స్నాసముత్సేషణంబునం దమఃకాండంబును ఖండింపఁబడియె. ఇంతగాలంబునకుఁ బ్రాగ్జన్మకృతంబు లైనసుకృతంబులు ఫలించె. విశ్వంభరాభారభరణదీక్షాధురంధరంబులగునాకులంబు వసుంధరాధరంబులలోన మాన్యుండ నైతి ధన్యుండ; కృతార్థుండ; భాగ్యవంతుండ; అది యట్లుండె. యుష్మత్పాదారవిందసందర్శనంబునం బ్రభవించినయానందప్రవాహం బుల్లంబున వెల్లివిరిసినకతంబున నేయర్థంబునకు నవకాశంబు లేదు. ఐనను నొక్కవిన్నపంబు సావధాన

మతి వై యుపభరింపుము. నీకు సేవాంజలీపుటంబు. పంచాశ త్కోటివిస్తీర్ణంబైనభూమండలంబునందు నీవునూడనియట్టి మహీధరంబులు లేవ. కొండలు లెక్కకుఁబెక్కు కలుగుం గాక,యెనిమిది దిక్కుంజరంబులకుదిక్కై కూర్మంబునకు నర్మలి యై క్రీడాక్రోడంబునకుఁ దోడై పాఁపతేనికిం బ్రాపై యేపవోలె నెక్కటి యీసర్వపర్వంసహాచక్రంబును భరి యింపంగలయదియే? మందరంబు మందరశ్మి, నీలంబు నీల నిలయం, బస్తం బస్తవ్యస్తం, బుదయం బనభ్యుదయంబు, క్రౌంచంబకించనంబు, గంధమాదనంబు పేద, పారియాత్రం బేతన్మాత్రంబు, మలయదర్దురత్రికూటంబు లొకపాటివి, మహేంద్రనిషధద్రోణంబులు దరిద్రాణంబులు,హేమకూ టంబు గిటగిటన, తక్కుఁజిఱుకొండలఁబేర్కొనం గారణం బేమి? ఇప్పుడిప్పాట నాతోడం బ్రతిభటింపఁ గలయది సుర గరుడఖచరవిద్యాధర యక్ష కిన్నర గంధర్వదర్వీకరాశ్ర యంబును, కల్పతరువాటి కామధుగ్ధేనుమండలంబును, విబుధవేదండశుండాదండచులికితోత్క్షిప్తస్వర్ణదీకాండగం డూషితబ్రహ్మాండగోళంబును నగు సుమేరుశైలంబు. మా యిద్దఱతారతమ్యంబును నెఱుంగుదు. నాకు నగ్గిరికి నిప్పుడు గొన్ని వాసరంబులనుండి యీరసంబు పెరుఁగం గఱకఱిక నెట్టుకొని సాగుచున్నది. ఇంక నెట్లుండు? భట్టారకా! యొకమాట యుడిగి పక్షపాతంబు పరిత్యజించి యానతిమ్ము.

తే. అని యవష్టంభసంరంభ మతిశయిల్లఁ
బలుకుటయు నాత్మ గర్హించి నలువపట్టి
యొం డనాక యొక్కింతసే పూరకుండి

యఁసు రనుచు వేఁడినిట్టూర్పు వుచ్చి. 101

వ. పదంపడి నిలింపమానికలహప్రియుండుగావునఁ ద్రిభువనోప
ద్రవకారణంబైనను నమ్మహామహీధరంబులసంఘర్షణంబునకు
సమ్మతించి శక్తిసంధుక్షణార్థంబు వింధ్యంబున కిట్లనియె. 102

శా. నాతో నీ విపు డెట్టులాడితి ప్రధానత్వం బపేక్షించి ప్ర
స్ఫీతాటోపమహాప్రతాపగుణగంభీరార్థయుక్తంబుగా
నాతో నట్లన యాడె మేరువు ప్రధానత్వం బపేక్షించి ప్ర
స్ఫీతాటోపమహాప్రదీపగుణగంభీరార్థయుక్తంబుగన్. 103

తే. నీ వెఱుంగుదు నీలావు నిక్కువముగ
నెఱుఁగుఁ దనలావు తా నమ్మహీధరముదానె
తప్పకుండ మీయిద్దఱతారతమ్య
మెంతవారును దెలియంగ నెంతవారు. 104

వ. శ్రీశైలవేంకటాహోబలశోణాద్రిసాలగ్రామాది పర్వతంబులు
మహానుభావంబున మీయిద్దఱకంటె నధికంబులు. మీగ
ర్వాలాపంబులు విని యోర్వవచ్చునే? మిమ్ము నేమనవచ్చును?
హెచ్చుకుం దాడ నేరక విషాదంబున నిట్టూర్పునిగుడించితి.
మముఁబోఁటి తీర్థయాత్రాపరాయణులకు నిది యేటిచింత?
మీకు మేలయ్యెడుఁ బోయి వచ్చెద నని నారదుం డెం
దేనియుం జనియెఁ దదనంతరంబ. 105

తే. విబుధమునిమాట చెవికిఁ గ్రొవ్వేఁడి యగుడు
వంధ్యగర్వోదయుం డైన వింధ్యశిఖరి
చాల నుద్వేగ మంది విచారపరత
నాత్మగతమునఁ దాను నిట్లనుచు నుండె. 106

తే. శాస్త్ర మాచార్యసన్నిధిఁ జదువఁ డేని

సిద్ధబోధంబు మది సంగ్రహింపఁ డేనిఁ
దెగువ మీఱి ప్రతిజ్ఞ సాధింపఁ డేని
జ్ఞాతిజయ మందఁ డేని తజ్జనుఁడు జనుఁడె? 107

ఉ. కంటికి నిద్ర వచ్చునె? సుఖం బగునే రతికేళి? జిహ్వకుఁ
వంటక మిందునే! యితరవైభవముల్ పదివేలు మానసం
బంటునె?మానుషంబుగలయట్టిమనుష్యనకెట్టివానికిఁ
గంటకుఁ డైనశాత్రవుఁ డొకండు దనంతటివాఁడుగల్గినన్,

క. ఎవ్వనితో నెచ్చోటం
జివ్వకుఁ జే సాఁచవలదు చే సాఁచినచో
నివ్వల నవ్వల నెవ్వరు
నవ్వక యుండంగఁ బగసనందీర్ప నగున్. 109

శా. ఆచందంబున నంతరంగమున కత్యంతంబుఁ దీవ్రవ్యథా
ప్రాచుర్యంబు ఘటింపఁ జాలదతిఘోరం బైనదావానలం
బేచందంబున నంతరంగమున కిట్లీజ్ఞాతిభూభృజ్జిగీ
షాచింతాభరమావహించునతిదుస్సాధ్యవ్యథాభారమున్.

సీ. భేషజం బెద్దాని భేదింపఁ జాలదు
లంఘనంబున నెద్ది లావు చెడదు
తఱిఁగించు బుద్ధినిద్రామహోత్సాహాతు
థాకార తేజోబలాది నెద్ది
నాసత్యచరకధన్వంతరప్రభృతివై
ద్యులకు నసాధ్య మై యుండు నెద్ది
దివసంబు లీరే డతిక్రమించినయప్డు
జీర్ణత్వదశ నధిష్ఠింప దెద్ది

తే. ప్రత్యహంబు నవత్వంబు వడయు నెద్ది

యట్టిచింతాజ్వరంబు త న్నలముకొనియె
నేమి సేయుదు నింక నే నెచటఁ జొత్తు
నెట్లు నిర్జింతు మేరుమహీధరంబు. 111

క. ఉప్పర మెగసి యజాండము
చిప్పలు రాలంగ మేరుశిఖరంబులపైఁ
గుప్పించి దాఁటుకొందునొ
తప్పక నామనసులోని తహతహ దీఱన్. 112

ఉ. ఒక్కఁడు మాకులంబున సముద్ధతిఁ జూపిన జాతరోషుఁడై
తెక్కలు పెంచి వేలుపులతేఁ డటు పాపముచేసెఁ గాక యా
తెక్కలు నేఁడు గల్గిన నెఱిం గగనంబునఁ బాఱుతెంచి బి
ట్టెక్కనె కూటకోటితటు నెల్లను నుగ్గులు గాఁగ మేరువున్.

తే. అడుసులోపలఁ దాటిపం డదిమినట్టు
లదుముదునె కాదె పాతాళ మంటికొనఁగ
వేల్పు లెల్లను విభ్రాంతి విహ్వలింపఁ
బాదముల మెట్టి వాదాయఁ బసిఁడికొండ. 114

శా. ఈయైశ్వర్యముఁజూడఁ జాలుదునె నే నిప్పాటనానాఁటికి
న్రేయిందుగ్రహతారకంబులు పగల్ నీరేరుహాప్తుండు నే
వాయోగంబు మెయిన్ బ్రదక్షిణముగావర్తిల్లఁగానిర్భరా
సూయామానపరీతచేతసుఁడనై సూర్యోదయప్రక్రియన్.

తే. అడ్డపెట్టెదఁ గాక తీవ్రాంశురథము
ప్రహరిఁ దిరుగక యుండంగ భర్మగిరికిఁ
దరతరంబ యజాండకర్పరము దాఁక
ఘనశిరశ్శృంగశృంగాటకములఁ బెంచి. 116

వ. అని యవష్టంభసంరంభంబున. 117

మ. అవరోధించెనువింధ్యభూధరము బ్రధ్నాధ్వంబుదర్పోద్ధుర
వ్యవసాయోద్భవభంగినింగినురులింగాకారుఁడై యా
డవరోధించినగర్వరేఖ బలిదైత్యధ్వంసి నారాయణుం[శ్వరుం
డవరోధించిన తేవమూర్ధ మొగి బ్రహ్మాండంబుతోఁ రాయఁగన్.

తే. మేదినీధర మిబ్భంగి మిన్ను ముట్టి
నిట్టనిలుచుండి చూచె నిర్నిమిషదృష్టిఁ
దనయనుష్ఠానకాలంబుఁ దప్పకుండ
బ్రాహ్మణుఁడు తేపకడఁ బోలె భానుపొడుపు. 119

వ. * అంత. 120

సూర్యోదయవర్ణనము

సీ. చిఱుసానఁ బట్టించి చికిలి సేయించిన
గండ్రగొడ్డలి నిశాగహనలతకుఁ
గార్కొన్న నిబిడాంధకారధారాచ్ఛటా
సత్త్రవాటికి వీతిహోత్రజిహ్వ
నక్షత్రకుముదకాననము గిల్లెడుపొంటె
ప్రాచి యెత్తినహస్తపల్లవాగ్ర
మరసి మింటికి మంటి కైక్యసందేహంబుఁ
బరిహరింపంగఁ బాల్పడ్డ యవధి

తే. సృష్టికర్తెఱ్ఱ తొలుసంజచెలిమికాఁడు
కుంటి వినతామహాదేవికొడుకుఁగుఱ్ఱ
సవితృసారథి కట్టెఱ్ఱచాయ వేలు
పరుణుఁ డుదయించెఁ బ్రాగ్దిశాభ్యంతరమున. 121

---

* ఇయ్యది కొన్నిమాతృకలలోఁ లేదు.

సీ. ప్రాలేయకిరణబింబంబు వెల్వెలఁ బాఱి
 యస్తాచలంబుపై నస్తమిల్ల
వసుసతో నోషధీవల్లిమతల్లుల
 కాంతివైభవలక్ష్మికచ్చువదల
రవికాంతపాషాణరత్నంబులం దుబ్బి
 యగ్ని ప్రత్యక్షాన మాచరింపఁ
ప్రబలాంధకారధారాచ్ఛటాపటలంబు
 పంచబంగాళమై పాఱిపోవ
తే. నుదయపర్వతకటకగండోపలములఁ
బక్షమూలచ్ఛిదావ్రణప్రభవమైన
నెత్తు రనియెడువిచికిత్స నివ్వటిల్ల
భానుకిరణంబు లాకసొన్ని ప్రాఁకె నభము. 122

సీ. తఱిపివెన్నెలలోని ధావళ్య మొకకొంత
 నవసుధాకర్దమద్రవము గాఁగఁ
జిన్నారిపొన్నారి చిఱుతచీఁకటిచాయ
 యసలుకొల్పినమషీరసము గాఁగ
నిద్రమేల్కాంచిన నెత్తమ్మిమొగడల
 పసుపంపుఁబుప్పొళ్లు హరిదళముగఁ
దొగరువన్నియ లేఁతతొలుసంజకెంజాయ
 కమనీయధాతురాగంబు గాఁగ
తే. వర్ణములు గూడి యామినీవ్యపగమమున
జగము చిత్రింపఁ దూలికచంద మైనఁ
కులుకుఁబ్రాయంపునూనూఁగుఁగొదమయెండ
ప్రాచి కభినవమాణిక్యపదక మయ్యె. 123

తే. ప్రాగ్దిశాకాంతనిండుగర్భంబునందు
సూర్యుఁ డుదయింపఁ బ్రొద్దులు చొచ్చి యుండ
మొదలఁ దీండ్రించు లేఁతక్రొమ్మొలకయొండ
నింగి యింగిలికాన నభ్యంగ మార్చె. 124

చ. కమలము లుల్లసిల్ల రవికాంతశిలాధమనీలతాసహ
స్రములఁ గృపీటసంభవుఁడు రాజఁగఁ జీఁకటియారుసౌరు
గాఁ, గుముదము నిద్రవోఁ బొడుపుఁగొండపయిన్ రవి
యొప్పెఁ జూడఁగా, సమధికలీల నింద్రనిహాజారపు
మేడకుఁ బైఁడికుండయై. 125

సీ. చరమరింఖాపుటాంచలటంకశిఖరంబు
ఉదయాద్రిచటి జాఱకుండ మోపి
తీఁగ సాఁగినభంగి దీర్ఘదీర్ఘము లైన
యంగకమ్ముల రాజు లలమి యెత్త
సుత్తానుఁడై వెన్క కొరిగి పిచ్చుకకుంటు
విప్రతీపంబుఁ గా వినుతి సేయ
నపగతవ్యాసంగ మగుటఁ జిత్కారంబు
వెలిగాఁగఁ జక్రంబు విభ్రమింప

తే. నభ్రవీథికి లంఘించె నమ్మహాద్రి
గంధవాహప్రవాహాభిఘట్టనమునఁ
గేతనము మీఁదిపసిఁడికింకిణులు మొరయ
మెఱుఁగు మెఱసినచందాన మిహిరురథము. 126

సీ. ధూర్దండఘట్టనత్రుటితగ్రహాగ్ర(వ)మ
ధూళీపాళిమిళద్వ్యస్థ్నలములు

ధ్వజపటపల్లవోద్ధతమరుత్సంపాత
పరికంపమానోడుపతివృక్షములు
గ్రాసాభిలాషానుగతవిధుంతుదపునగ
ప్రాప్తచక్రవ్యథోపద్రవములు
క్రాంతాశ్వనిబిడనిశ్శ్వాసధారోద్ధుర
స్వర్ధునీనిర్ఝరజలభ(ధ)రములు
తే. గగనపదలంఘునైకజంఘాలికములు
పద్మ(వన)బాంధవనిజరథప్రస్థితములు
సాఁగె నని దక్షిణాయనసమయ మగుట
దర్దురములమీఁద మలయభూధరముమీఁద. 127
తే. నడచె ఖాండీకదేశంబునడిమిచాయ
గగనఘంటాపథంబునఁ గమలహితుఁడు
పాండ్యభూపాలశుద్ధాంతభవనహేమ
దీర్ఘికలయందుఁ దననీడ తేజరిల్ల. 128
సీ. ఒకదీవి కొకకొండ యుదయాద్రి యై యుండు
నది యొండుదీవికి నస్తశిఖరి
యొకదీవిఁ దొలుసంజ యున్మేషమునఁ బొందు
నుదయించు మఱుసంజ యొండుదీవి
నొకదీవి నిండుచంద్రికలు మిన్నులు ప్రాఁకు
నొకదీవిఁ జేరెండ యుబ్బి కాయు
నొకదీవి తవణిల్లు నొకఋతుప్రారంభ
మొకదీవి నిగురొత్తు నొండుఋతువు
తే. దక్షిణాయన మొకదీవి దళుకుఁ జూపు
నుత్తరాయణ మొకదీవి నుప్పతిల్లు

నిన్నిటికి యత్ప్రభావంబు హేతుభూత
మట్టిరవితేజ సాఁగె లంకాద్రిమీఁద. 129

సీ. మలయాచలంబుపైఁ జిలువయిల్లాండ్రఫు
ఫణారత్నములయందుఁ బ్రతిఫలించి
లంకాపురంబున శాంకరీదేవర
మకుటేందు రేఖతో మచ్చరించి
కాంచీపురోపాంతకంపాతరంగిణీ
నాళికావనరాజి మేలుకొలిపి
ద్రవిళసీమంతినీస్తనమండలంబుల
నవకంపుఁజెమటబిందువుల నిలిపి

తే. సహ్యగిరిరాజకన్యకాజలనిధాన
సలిలహేళిపరస్పరాస్ఫాలనోత్థ
కణలవాసారనీహారగంధవాహ
సంగమంబులఁ బథపరిశ్రాంతిఁ దొఱఁగి. 130

వ. ఇవ్విధంబున దక్షిణాపథంబునం జనునప్పుడు. 131

సీ. విస్ఫురద్ధ్వాంతౌఘవిధ్వంసనక్రియా
బరమదీక్షారంభగురుమయూఖ
దశశతపరిషదాధారమండలుఁడైన
చండభానుని కధిష్ఠాన మగుట
భారంబు భరియింప బరువుపడ్డది వోలె
మూఁపుమూఁపున నంది(టి) మొక్కలముగ
ననిలంబు లేడును నంచెలంచెలు గట్టి
యాకాశవీథి నందంద నడప

తే. నడచురవితేరు మింటినన్నడిమిచక్కిఁ
బ్రగ్గనఁగఁ దాఁకె వింధ్యపర్వతముచఱులఁ
గఠిననిర్ఘోషనిర్ఘాతఘట్టనమునఁ
బంకజాతభవాండకర్పరము వగుల. 132

క. వగులువడి యపుడు వడి నెడి
గగనమణిరథంబు దొరగలువడి నిలిచెన్
బొగరు మొగకడలియక్కలి
వగిలి నిలువఁబడినకలపతతి యుంబోలెన్. 133

క. ఒక్కని మేషము రాహువు
పుక్కిటిలోఁ దగులువడక పోయెడుభాను
డిక్కొండ ప్రక్కఁ జిక్కెం
జెక్కఁడులు విధివశంబు పెం పెట్టిదియో? 134

తే. రెండువేలును నిన్నూట రెండుయోజ
నంబు లర్ధనిమేషమాత్రంబునందు
నంబరంబునఁ బాఱుతీవ్రాంశురథము
నిలిచె బహుకాల మిట్టిదే నియతిమహిమ. 135

క. స్థితిసర్గవిసర్గములకు
గతి భానుఁడు గేవలంబ కాన తదీయ
ప్రతిబంధము త్రైలోక్య
ప్రతిబంధం బై విపత్పరంపరఁ బెనచెన్. 136

సీ. లేవయ్యె స్వాహాస్వధావషట్కారంబు
లుడివోయెఁ ద్రేతాగ్నిహోత్రవిధులు
కాలంబుకొలఁది లెక్కలు వెట్ట నేరక
చిత్రగుప్తాదులు చిక్కువడిరి

యిది సంజ యిది రాత్రి యిది వాసరం బను
సమయపర్వంబులు సంక్రమించె
సావితో వర్షంబు సమకూర కుండుటం
బంటలు లేవయ్యెఁ బాఁడివోరగ
తే. గొన్ని దేశంబు లెండచే గుమిలిపోయెఁ
గొన్ని దేశంబు లీదరఁ గొంకువోయెఁ
గొన్ని దేశంబు లిరులచే గుడ్డివడియెఁ
గొన్ని దేశంబు లివఁతఁ గుందువడియె. 137
సీ. పూచినకొరవిపూఁబొదరింటిచందానఁ
గత్తెర యొక్కచోఁ గదలకుండె
నొకచోఁ దగుల్పడె నుపకారికోఁటికిఁ
దర మైనరోహిణీతారకంబు
నొకచోఁ బునర్వసు పూఁగె వృక్షముకొమ్మ
సుడిబడ్డముత్యాలజోఁగువోలె
శయనించె నొకచోట శ్రవణనక్షత్రంబు
గుంటెమీఁదటిప్రత్తికొండుపులె
తే. స్వాతిచిత్తలు తోరణస్తంభయుగము
ననుకరించుచు నొక్కచో నత్తమిల్లెఁ
జిఱుపోయినమూఁకుటిచెలువుఁ దాల్చి
హ త్తె నొకచో విశాఖ వింధ్యాద్రియందు. 138
సీ. నేత్రంబు లున్మేషనిష్ప్రహత్వము నొంద
శ్రుతిపుటంబుల శక్తి చొక్కమడఁగ
జ్ఞానేంద్రియజ్ఞానకళలొరుసొరుగా
జిహ్వావివేకంబు చిదుపవోవ

నంతరంగమున మహాంధకారము గ్రమ్మఁ
దనువు చేష్టాదరిద్రత వహింపఁ
బ్రాణముల్ శ్వాసమాత్రమునఁ బర్యవసింప
దలచీర యెఱుఁగనిదశ ఘటిల్లఁ

తే. బాము గఱచిన మూర్ఛిల్లి పడినయట్లు
వితతనిద్రాసమావేశవివశు లగుచు
తరణిదీధితి లేమిఁ జైతన్య మెడలి
పడిరి పాశ్చాత్యదేశంబుపంచజనులు. 139

వ. అనిన విని నైమిశారణ్యమునీశ్వరు లటమీఁదివృత్తాంతం బెయ్యది యని యడిగిన. 140

ఆశ్వాసాంతము

శా. పారావారపరీతవిశ్వధరణీభారోత్థితీప్రక్రియా
ధౌరంధర్య! సరోరుహేక్షణ! సమిద్ధాండీవకోదండ! దా
క్షారామప్రమదాకఠోరకుచకుంభాభోగసంక్లిప్తక
స్తూరీస్థాపకముద్రితస్థగితవక్షోవీథికాభ్యంతరా! 141

క. వేమాంబాప్రియనందన!
హేమాచలధీర! భువనహితచారిత్రా!
వేమాధిపానుసంభవ!
రామారతిరాజ! రాజరాజకిరీటా! 142

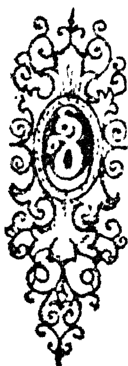
భుజంగప్రయాతము:—
హరశ్రీపదాంభోరుహద్వంద్వపూజా
పరాధీన! కారుణ్యపాథోనిధానా!

కురంగేక్షణాపుష్పకోదండమూర్తి!
శరచ్చంద్రికాస్నిగ్ధసంసిద్ధకీర్తి! 143

గద్య. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్త్ర మారయామాత్యపుత్త్ర సుకవిజనవిధేయ కవిసార్వభౌమ శ్రీనాథనామధేయప్రణీతంబైన కాశీఖండం బనుమహాకావ్యంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

ద్వితీయాశ్వాసము

రాజమహేంద్రవరమ
హారాజ్యశ్రీస్వయంవరాధీశ్వర! శృం
గారకళాఝషకేతన!
యారాధితభుజగహార! యల్లయవీరా! 1

దేవతలును మునులును బ్రహ్మకడకేగి స్తుతించుట

వ. అక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె. ఇవ్విధంబున నకాండప్రళయంబు సంభవించిన నపరాసురోరగంబగులోకంబు గాందిశీకం బగుటయు మునులును దేవతలును గూడి బ్రహ్మలోకంబునకుంబోయి బ్రహ్మ నిట్లని స్తుతియించిరి.

తే. బ్రహ్మ! బ్రహ్మస్వరూప! హిరణ్యగర్భ!
యమృత! కేవల! యప్రతర్క్యానుభావ!
వేదవేద్య! చిదాత్మ! యనాదినిధన!
చిత్తగింపుము సంస్తుతించెదము నిన్ను. 3

తే. డెందమును వాక్కు నెవ్వాని నంద లేవు
కాంతు రెవ్వాని హృదయపుష్కరములందుఁ
బరమయోగీంద్రు లధికతాత్పర్యలీల
నట్టినీకు నమస్కార మఖిలవంద్య! 4

తే. ప్రకృతిరూప! గుణత్రయోపాధియుక్త!
కాల! కాలాతిరిక్త! నిష్కామహృదయ!
సత్త్వగుణమున హరి వై రజస్తమోగు
ణముల శంభుఁడ వగు నీకు నతి ఘటించి! 5.

సీ. బుద్ధ్యహంకారరూపుని భజింతుము నిన్నుఁ
బంచతన్మాత్రరూపా! భరింపు
పంచకర్మేంద్రియపంచబుద్ధీంద్రియా
త్మక! మనోరూప! యేచుటకు మమ్ము
క్షిత్యాదిపంచకాకృతి మమ్ము రక్షింపు
విషయాత్మకా! మమ్ము విడువ వలదు
బ్రహ్మాండరూప! మాపాలి పెన్నిధి నీవు
పాలింపు మముఁ దదభ్యంతరస్థ!
తే. కొలుతు మిమునీశ్వరాకృతిఁ గోరి నిన్ను
విశ్వరూపుని నిన్ను సేవింతు మెప్పు
డవధరింపుము నిత్యసత్యస్వరూప!
సదసదీశ్వర! యభయహస్తంబుఁ జూపు. 6.

సీ. నిగమత్రయంబు నీనిశ్వాసపవనంబు
నీమూర్తిభేదంబు నిఖిలజగము
నీయంఘ్రి మేదిని నీమూర్ధ మాకాశ
మంతరిక్షము నాభి యండ్రు నీకుఁ
జంద్రుండు హృదయంబు చక్షు వబ్జహితుండు
తనురుహవ్రాతంబు దరులు నీకు
నీవు సర్వంబును నీయందు సర్వంబు
స్తోతృస్తుతిస్తవ్యజాత మీవు

తే. మ్రొక్కెదము నీకు నని మహామునులు సురలు
నలికతలమున సేవాంజలులు ఘటింప
ద్రుహిణుఁ డెంతయు నాత్మ సంతోష మంది
యందఱిని జూచి యి ట్లని యానతిచ్చె. 7

తే. ఆద్య మగునీ స్తవంబున కనఘులార!
యేను బరితుష్టి నొందితి నిచ్చయందు
నేమి వలసిన నట్టిద యిత్తుఁ గాన
యిది యభీప్సిత మనుఁడు మీ రింపు మిగుల. 8

మ. నిరవద్యస్థిరభక్తితోడ నసుఁ గానీ శంభుఁ గానీ రమే
శ్వరుఁగానీగుఱియించి యెవ్వరఁటయీసార స్తవంబుల్ జపిం
తురు వారం బలఱ కేము మువ్వురముఁసంతుష్టిం బ్రసాదింతుమిం
పరువారన్ ధనధాన్యపుత్త్రపశురత్నాయుస్సుఖారోగ్యముల్.

వ. మీ కెయ్యది యభీష్టం బట్టివరంబు గోరుం డిచ్చెద. ఇక్క
డికి వచ్చియు నిక్కటికి నాకులత్వంబు విడువరు? స్వస్థులరు
గండు. నాలోకంబునఁ గామక్రోధలోభమోహామదమా
త్సర్యహింసాసూయాదులు లేవు. మూ ర్తంబు లగు
నీయామ్నాయంబులు విద్యలు యజ్ఞంబులు దక్షిణలు సత్య
ధర్మతపోబ్రహ్మచర్యముఖ్యంబులు నుల్లసిల్లెడుంజూడుం డని
మఱియు ని ట్లనియె. 10

సీ. తల్లిదండ్రులకు నిద్ధపుభక్తి శవణిల్ల
శుశ్రూష చేసినశుద్ధమతులు
పతులకు నిర్వ్యాజపరమతాత్పర్యతఁ
బరిచర్య సలిపినపద్మముఖులు
సజ్జనావళికి నిష్కారణంబున నుప

కార మొనర్చినధీరగుణులు
దఱి దప్ప కుండ సంధ్యాజపహోమాది
తంత్రముల్ నెఱపినధర్మవిదులు
తే. బ్రహ్మరతులు తపస్వులు భవ్యతీర్థ
సేవకులును సద్వ్రతులు నిస్పృహులు మొదలు
గాఁగ నొప్పెడు తత్పుణ్యకర్మపరులు
వీరె కనుగొంద్రు సుఖ మున్నవార లిందు. 11

క. నతిచేసి యిష్టధనములు
క్షితిసురులకు నొసఁగినట్టిసిద్ధులు సుండీ!
యతులహిరణ్మయహర్మ్య
స్థితు లగుచుఁ జరించువారు చిరశుభలీలన్. 12

తే. ఉభయముఖ లగుగోవుల నొండె నొండెఁ
గపిల లగుధేనువులఁ బుణ్యకాలతిథుల
దాన మొనరించినట్టిసత్యప్రతిజ్ఞు
లీమహోన్నపీఠంబుల నెసఁగువారు. 13

బ్రహ్మదేవతలకును మునులకును గోబ్రాహ్మణప్రభావంబుసెప్పుట

వ. అనిచెప్పి యప్పరమేష్ఠి బ్రాహ్మణులసామర్థ్యంబును గోవుల
మాహాత్మ్యంబును నొక్కించుక వర్ణించుతలంపున నిట్లనియె.

తే. నాకు శంభునకును బద్మనాభునకును
దుష్టికరములు రెండువస్తువులు గలవు
విప్రులును గోవులును నన వినుఁడు మొదల
నొక్కకులము ద్విధాభంగి నొంది యుండు. 15

చ. సకలఫలంబులుం గురియు జంగమతీర్థము లెందు బ్రాహ్మణ
ప్రకరము లట్లుఁ గాక పెడవాయుటయట్లుతదీయభాషణో

దకముల సేవ కావలికిఁ దత్క్షణమాత్రన జన్మజన్మబం
ధకత సహాగతంబు లగుతత్తదనేకమహాఘసంఘముల్. 16

చ. వినుఁ డనయంబు గోవులు పవిత్రము గోవులు మంగళంబుద
ధ్ధనఖురటంకశృంగపరిఘట్టవిశీర్ణధరణీరజశ్ఛటల్
కనుకని నవ్వుచుండుఁ బురఘస్మరమూర్ధజటాటవీనట
ద్ఘనపథసింధువార్లహరిగర్వభరార్భటిఁ బావనోన్నతిన్. 17

చ. ప్రతివసియించు గోవులఖురాగ్రములందు సమస్తతీర్థసం
తతియును సర్వపర్వతవితానము గొమ్ములమధ్యసీమ న
ద్భుతచరితుండు శంకరుఁడు భూధరకన్యయుఁ దానునుండుఁద
ద్వితతను పేభ కుంభపరిదిగ్ధపటీరపవిత్రవతుఁ డై. 18

క. కొనియాడుఁ బితృగణంబులు
గొనియాడు ఋషివ్రజంబు గురుసమ్మదముల్
జనియించు వేల్పులకుఁ గం
దని పెంపు(న) నరుండు గోవుదానము సేయన్. 19

శ్లో. గోమయం యమునా సాక్షా ద్గోమూత్రం నర్మదా శుభా,
గంగా క్షీర స్తు యాసాం వై కిం పవిత్ర మతః పరమ్. 20

శ్లో. గవా మఙ్గేషు తిష్ఠన్తి భువనాని చతుర్దశ,
యస్మా త్తస్మాచ్ఛివం మే స్యా దిహ లోకే పరత్ర చ. 21

క. అనుమంత్రంబులు చెప్పుచు
నొనరించుచు ధేనుదాన ముర్వీసురవ
ర్యున కొప్పఁ దాతఁ డధికత
వినుతులు గను జగమునందు విశ్రుతలీలన్. 22

క. స్తుతిపూర్వకముగఁ బ్రదక్షిణ
మతిభక్తిఁ జరించు విప్రుఁ డావుల కతనిఁ

ధృతిఁ బొందు నపుడు సకల
క్షితికిఁ బ్రదక్షిణము నియతిఁ జేసినఫలముల్. 23

క. ముంటఁ బిఱుఁదం గ్రేవల
డెందమునం గరము సందడిలవలదా య
స్పందశుభావహములు గో
బృందము లని మాకుఁ బుట్టు బ్రియ మెల్లపుడున్. 24

క. నీరాజనంబు నెఱపుదు
రారఁగ గోపుచ్ఛమున నిజాంగంబుల కె
వ్వారలు వారలయఘములు
దూరమున ద్రొలంగు నిండ్ల ద్రొరకొనుఁ బ్రియముల్. 25

తే. వినుఁడు గోవులు విప్రులు వేదచయము
సతులు లోభవిహీనులు సత్యపరులు
దానశీలు రియ్యేడ్వురు దాల్తు రెపుడు
నవని నెంతయు విగతభయంబు గాఁగ. 26

గీ. నాదులోకంబునకు మీఁదు నలిననాభు
లోకమున నూర్ధ్వమగు గుహాలోక మవల
భర్గులోకంబు దత్సమీపస్థలమున
గోకులంబను లోకంబు గొమరు మిగులు. 27

సీ. ప్రవహించు నెచ్చోటఁ బరిపూర్ణసంపదఁ
దొలుకాడువీచుల దుగ్ధనదులు
సవరిల్లు నెచ్చోట జర డగ్గఱఁగ నీక
సంతతకౌమారసౌష్ఠవంబు
లల రొందు నెచ్చోట నాజ్యనిర్ఝరులతో
బహుసంఖ్యఁ బాయసపర్వతములు

బెడఁగారు నెచ్చోటఁ గడమ యింతయు లేమి
సామగ్రి శుభవస్తుసంచయంబు
తే. సట్టిగోలోకమునయందు నధివసింతు
రభసచేఁ నెల్ల ప్రొద్దు నెయ్యంబుఁ గనుచు
నలఘుమూర్తులు గోమాతృకలు సుశీల
యాదిగాఁ గలపరమకల్యాణనిధులు. 23

వ. అట్లు గావున గోవులకు మిగిలినయుపాసనీయంబు లేదు. గోప్రదాతలకు మిగిలినపుణ్యవంతులు లేరు. వెండియు నాకర్ణింపుఁడు. సరస్వతీతీర్థమృతులును, మార్తాండుండు మకరస్థుండై యుండఁ బ్రయాగతీర్థంబున మాఘస్నానంబు చేసినకృతార్థులును, వారణాసియందుఁ బంచనదంబునం గార్తికమాసమందుఁ దీర్థమాడినవిశుద్ధదేహులును, కురుక్షేత్రంబునం గణికామాత్రంబైనను హిరణ్యంబు దానంబిచ్చినదాతలు మొదలుగాఁ గలనానాధర్మపరు లస్మదీయలోకంబున వీరె నిజకర్మోచితపదంబులం గల్పస్థాయి సుఖంబు లనుభవించుచున్నవారు మీకును నింక భయంబువలదు మీరు వచ్చినకార్యం బే నెఱుంగుదు వింధ్యం బనంధ్యగర్వోదయంబున గీర్వాణభూధరంబుతో మచ్చరించి శృంగోచ్ఛ్రాయంబులఁ బతంగమార్గంబు నిరోధించి బుధజనంబులకు బాధ సేయుచున్నయది. ఈయకాండప్రళయంబునకు బెగ్గలంబంది యాపత్పరిహారార్థంబు నన్ను శరణు జొచ్చితిరి. అరిష్టనిరసనంబునకు సుపాయంబు చెప్పెద. మహామునియగస్త్యుండవిముక్తంబనుపముక్తిక్షేత్రంబున విశ్వేశ్వరువిరూపాక్షు భోగమోక్షప్రదాయకుం దారకబ్రహ్మోపదేశార్థంబు సేవిం

చుచున్నవాఁడు. అతఁడు మీకార్యంబు సంఘటింపంగల వాఁడు. మీ రచ్చోటి కరిగి యమ్మహాత్ము నభ్యర్థింపుఁడు.

క. వాతాపీల్వలు లనియెడు
దైతేయులఁ గుపితకపటతంత్రోద్ధతులన్
ఖ్యాతల వధించె వ్రేల్మిడి
నాతం డెవ్వరును వెఱతు రమ్మునిపతికిన్. 30

వ. పొండు మీకు మే లయ్యెడు నని పుండరీకభవుండు వీడ్కొల్పిన వారును మహాప్రసాదంబని ప్రసన్నాంతరంగులై సత్యలోకంబు వెలువడి *(వచ్చువా రంతరాంతరంబుల మూర్తిమంతంబులైన వేదంబుల వేదాంగంబుల యజ్ఞంబుల దక్షిణల సత్యంబు ధర్మంబు దపంబు శ్రుతిస్మృతిపురాణేతిహాసంబులం బతివ్రతల బ్రహ్మచారుల మాతాపితృభక్తుల గోగ్రహణహితుల గాయత్రీజపపరాయణుల నుభయముఖగోప్రదాతలఁ గపిలాదానతత్పరుల బ్రాహ్మణపాదోదకప్రాశనుల సరస్వతీతీర్థమృతుల మకరరాశిస్థితుం డై మార్తాండుం డుండ మాఘస్నానంబు ప్రయాగతీర్థంబునం జేసినకృతార్థుల వారణాసియందుఁ బంచనదంబునం గార్తికమాసంబునం దీర్థంబాడినవిశుద్ధదేహులఁ గురుక్షేత్రంబునం గాకిణికామాత్రం బైనను గనకంబు దానంబు చేసినదాతలను విలోకించుచు.) 31

తే. విమలకైవల్యకల్యాణవిత్తనిధికి
విశ్వనాథుని మొదలి శ్రీవేశ్మమునకుఁ
గాశికాక్షేత్రమున కేఁగఁ గదలి రపుడు
కోర్కు లిగురొత్త బృందారకులును మునులు. 32

వ. హర్షోత్కర్షంబునం దమలోన. 33

సీ. మనభాగ్యమునఁ గాదె కనకాచలేంద్రంబు
విశ్వాధికోన్నత్యవిభవ మొందె
మనభాగ్యమునఁ గాదె మార్తాండమండలి
వినువీథి రోధించె వింధ్యశిఖరి
మనభాగ్యమునఁ గాదె మర్త్యపాతాళత్రి
విష్టపంబులకు నరిష్ట మొదవె
మనభాగ్యమునఁ గాదె కనకగర్భుండు ప్ర
త్యక్షమై యుపదేశ మానతిచ్చె

తే. నహహా! మనభాగ్యమునఁ గాదె యమరతటిని
దరి వసించినవాఁడు వాతాపిదమనుఁ
డిన్ని సౌభాగ్యంబులు (ను) గూడియిచ్చె మనకుఁ
గాశికాక్షేత్రరాజనివాససుఖంబు. 34

క. ఏకక్రియ ఫలయుగ్మము
నాకర్షింపంగఁ జాలు నది లోపాము
ద్రాకాంతుఁ గుడిచి పోవఁగ
శ్రీకాశీదర్శనంబుచే సిద్ధించున్. 35

దేవర్షులు బ్రహ్మనియోగంబున నవిముక్తంబునకేతెంచి యగస్త్యునిదర్శించుట.

వ. అనుచు బ్రహ్మలోకంబుననుండి డిగ్గి వారు వారణాసీపురో
పకంఠంబున శ్రీకంఠజటాటవీకుటజకోరకంబును బరమేష్ఠి
కమండలుతీర్థసలిలధారాధోరణియును గుపితకపిలమునిపరి
వృఢకపిలదృగనలచులికితవపురఖిలసగరసుత స్వర్గారోహణ
సోపానమార్గంబును నగుభాగీరథియందు మణికర్ణికాకుండం

* ఈకుండలితభాగము పెక్కుమాతృకలలోఁ గనఁబడదు.

బునఁ దీర్ఘంబాడి తీర్థోపవాసులకు వాసోహిరణ్యగంధసార కర్పూరకస్తూరికాకుంకుమంబులనుఖండశర్కరాపూపసూపాజ్యదధిపయఃఫలాదితర్పణద్రవ్యంబులను నుపానత్పాదుకాచ్ఛత్త్రంబులనుగుండికాదండరల్లకవ్యజనచామరంబులఁ గాపీనశాటికాకరండంబులను దైలలవణేంధనంబులను గుగ్గులు మహిషాక్షిప్రముఖధూపద్రవ్యంబులను వెండియుం గ్రియాకాండంబులనుం బరితోషంబు సంపాదించి విశుద్ధహృదయులుఁ బ్రసన్నాత్ములు నై శ్రుతిస్మృతిపురాణేతిహాసప్రతిపాదితవేదానువచన యజ్ఞ దాన తపోవ్రతాదులచేతం బ్రక్షీణసకలకల్మషులు భస్మోద్ధూళితాంగులు రుద్రాక్షమాలికాలంకృతాంగులునై శంకరుంగురంగాంకశేఖరునిరస్తసమస్తోపాధిక స్వప్రతిష్ఠాఖండ సంచితానందైకరసాద్వితీయస్వరూప విరూపాక్షు విశాలాక్షీహృదయాధీశ్వరు విశ్వేశ్వర శ్రీమన్మహాదేవు సందర్శించి ప్రణమిల్లి జగన్నిర్మాణనియమపరిపాలనాది శక్తియుక్తుం డగునద్దేవుం బంచబ్రహ్మపంచాక్షరప్రణవమంత్రంబుల నావాహనస్థాపన సాన్నిధ్యసన్నిరోధనసంకలీకరణాదులగు దశవిధసంస్క్రియాకలాపంబుల నుపచరించి వెండియు. 36

క. ఆడిరి ప్రమోదనృత్తము
పాడిరి మంద్రకమహాప్రబంధంబుల మో
మోడిరి తైర్థికులకుఁ గో
ల్లాడిరి కైవల్యలక్ష్మి నమరులు మునులున్. 37

సీ. అందంద చేసిరి యభవుగేహమునకు
ధన్యాత్ములలర ప్రదక్షిణములు

యోగపీఠారూఢ నుమబోటి నర్చించి
రభ్యర్హితులు సువర్ణాంబుజముల
నాడుంఠివిఘ్నేశు నాపూపమోదకా
ద్యుపహారములఁ దృప్తి నొందఁ జేసి
రవధరించిరి పురాణాఖ్యానముఖముల
సమధికం బగుమహాస్థానమహిమ
తే. పీఠిపెద్దతలారి నిస్సాటకలికి
కిస్సమొలవేల్పు పార్వతీపేరిపట్టిఁ
గాల్భైరవుఁ గుసుమాకరగణపరివృతు
ననుచరించిరి మునులు నాకౌకసులును. 38

వ. అనంతరంబ. 39

సీ. పంచాక్షరీమంత్రపారాయణమునకు
నెవ్వానిమానసం బేడుగడయు
దక్షోపదిష్టతు లగువాతాపికిల్వలునకు (ను)
వధశిలాస్థాన మెవ్వానికుక్షి
యాది నెవ్వానిదివ్యావతారమునకుఁ
బూర్ణాంబుకుంభంబు పుట్టినిల్లు
మెఱసి లోపాముద్ర మెఱుఁగుఁబోలిండ్లపైఁ
బవళించు నెవ్వానిభవ్యమూర్తి
తే. కసరి యెవ్వానికంతహుంకారరవము
కొండపాములకులములోఁ గూర్చె నహుషు
నట్టి పరమమహాశైవు నలఘుతేజు
వెదకి రానందవనములో విబుధమునులు. 40

సీ. డుంఠివిఘ్నేశుఁ డుండుప్రదేశ మీక్షించి
లోలార్కునగరిమోసాల వెదకి
దండపాణ్యాసవభాండేశ్వరంబులు
గుక్కుటస్థానంబు గుద్దలించి
కేశవస్వామిలోఁగిలి పరామర్శించి
కాలభైరవదేవుగవను జూచి
శ్రీవిశాలాక్షిగోష్ఠీవాటి శోధించి
యపవర్గమంటపోపాంత మరసి
తే. విబుధగంగాతరంగిణీవేణిమధ్య
సైకతోత్సేకవేదికాసంప్రరూఢ
తరుణమంజులకుంజవైతసకుడుంగ
వీథికలయందు దృష్టి యావిష్కరించి. 41

వ. కుంభసంభవు నన్వేషించువారు జగద్ధితకార్యారంభులు జంభమథనపురోగము లైనసురలును గీష్పతిప్రధాను లైన మునులును నానందకాననంబన మహాశ్మశానంబన రుద్రావాసంబనఁ గాశియన వారణాసియన నవిముక్తక్షేత్రంబన లోలార్కకేశవులు కోటిద్వయంబును, భాగీరథి నారియు, ధర్మంబుశరంబును, గలిలక్ష్యంబును, విరూపాక్షుండు ధన్వియుంగాముక్తిపురంధ్రీభ్రూలతానుకారంబును, జంద్రరేఖాఛాయాప్రకారం బై తాను గోదండంబుభంగి నంగీకరించి విశ్వేశ్వరశ్రీమహాదేవునకు నిఖిలదేవతా సార్వభౌమునకుఁ త్రైలోక్యసామ్రాజ్యపట్టాభిషేకంబునకుఁ దగిన హేమపీఠంబునుంబోని యమ్మహాస్థానంబుఁ గలయఁ

గ్రుష్కరి యచ్చోటి పెద్దలవలనం గందువ యెఱింగి చని తత్పు
ణ్యాశ్రమంబుఁ బ్రవేశించి రందు. 42

సీ. కండూయనము సేయుఁ గరటి శుండాదండ
పుష్కరమ్మున సింహపోతకంబు
వాలారునఖముల నదన మించుక యొత్తి
ముద్దాడుఁ బులి లేఁటిముద్దరాలి
నిండుకౌఁగిటఁ జేర్చి నెమ్మిమైఁ దోఁడేలు
గౌదమచింబోతును గుస్తరించుఁ
గుంజమంటపకుటీక్రోడమధ్యంబున
నాఖుతోఁ జెలఁలాడు నడవిపిల్లి

తే. యెండ దాఁకక యుండంగ నెత్తి పట్టుఁ
బగలు ముంగికి భుజగంబు పడగగొడుగు
కోఁతితో మైత్రి వాటించుఁ గొండగొఱియ
యార్వ్యశేయునిపుణ్యాశ్రమాంతరమున. 43

వ. వెండియు నవ్వనంబున నీవారోదనమండం బుష్ణమధురం
బు(గ)గండూషించి క్రొత్తపురిటాలికిం గురంగికిమెత్తమెత్తన
కురంగంబు గ్రోల్చు. ప్రసప్పత్సర్పిరభిఘార(ప్రవాహా)ధారా
గంధపాణింధమం బై కర్కంధూపలోన్మిశ్రశాకపాకంబుల
తాలింపులకమ్మనికంపుపాంథఘ్రాణంబుల కింపుసొంపుసంపా
దించు, సరసీతీరంబున సారసంబు సారస్యంబు పక్ష్మలింపలక్ష్మ
ణాకంఠోపకంఠంబునంగంఠంబుఁ జేర్చి సుఖపారవశ్యంబునం
జొక్కెనో ? ముక్కంటి లోఁగంటం గనుంగొనుచు నిశ్చల
ధ్యానయోగానుసంధానంబున మాధుర్యంబు భజించెనో ?
యెఱుఁగరాకుండ నుండు. శ్రుతిస్మృతిపురాణేతిహాససం

హితాతాత్పర్యపర్యాలోచనఁ బచేళిమం బైనవివేకంబున
మత్స్యమాంసం బభ్యర్హితులు గర్హింతు రని యెఱింగి
కాఁబోలుఁ బంకజోత్పలకుముదకల్హారసంకులంబులగు కొలం
కులఁ బెద్దమీను కొండుకమీనుం దాఁకదు. దరవికచవకుళ
కురువకనాగకేసరపరాగధూసరంబు లగుమధుమాసవాస
రంబులందును బంచబాణుం డించువి ల్లెక్కువెట్టఁ జెఱచుం
గావునఁ గొంచి కొంయప్పశుపక్షిమృగమిథునంబులు
నిధువనక్రీడ లాచరించు. కంఠగతప్రాణు లగుజంతువు
లకుం గాలకంఠుండు గరుణావశంవదుండై కర్ణోపకంఠంబుఁ
జేరి తారకబ్రహ్మమంత్రరాజంబు యుపదేశింప మంతనం
బున విని యెఱుంగుటం జేసి మధుమదోల్లాసంబున నది వెల్లి
విరి(సే)యుచున్న యదియో యన నిందిందిరంబులు మంద్ర
స్వనంబున ఝంకారంబు సేయు నక్తభోజనవ్రతస్థులతోడి
సంసర్గంబుననో చకోరవర్గంబు నక్తంబులం జంద్రచంద్రికా
కరంభంబునఁ గౌక్షింభర్యంబు సంభావించు నట్టిపుణ్యాశ్ర
మంబు దరిసీ చనునప్పుడు మునులు బృందారకులు నిజాం
తర్గతంబున. 44

తే. ఎన్నఁడును సేగి లేనట్టి యిమ్మహాశ్మ
శానమున (యందుఁ) గాఁపురంబున్న జంతువులకు
నేటి నాకంబు? పున్నియం బెడలినప్పు
డొఱకమునఁ గూలవలయుఁ గీ లూడినట్లు 45

తే. అపునరావృత్తిశంభులోకాధివాస
సౌఖ్య మొనగూడు నిచ్చోటిజంతువులకుఁ

గాన మనకంటెఁ గడు మేలు కాశినుండు
కీటపక్షిసరీసృపక్రిమికులంబు. 46

సీ. కాశికానగరంబుకడసీమమున నున్న
చండాలుఁ బోల డాఖండలుండు
నానందవనములో ననశనస్థితి నున్కి
భువనసామ్రాజ్యవైభవముఁ బోలు
నవిముక్తదేశస్థుఁ డయ్యెనేఁ బతితుండు
నశ్వమేధాధ్వరాహర్త దొరయు
వారణాసీసంభవం బైనమశకంబు
నైరావణముతోడ నవఘళించు

తే. నాటుకొని శ్రీమహాశ్మశానమున నున్న
యణుకనగ్నాలవటుఁ డైన నాగ్రహమున
గర్వితోద్ధతి నేతెంచుకాళరాత్రి
మృత్యుదేవతముసిపండ్లు మెఱుకఁ జాలు. 47

తే. ఎన్నికల్పంబు లరిగిన నెడలిపోవ
దెంద రింద్రులు గడచిన నెలమి దప్ప
దెన్ని మన్వంతరంబులు చన్న నెపుడుఁ
బసిమి దప్పదు కాశికాపట్టణంబు. 48

ఉ. తత్తరపాటు లేక నదిఁ దాన మొనర్చి పినాకపాణి దే
వోత్తము విశ్వనాథుఁ గరుణోదధిఁ గమ్మనిపూవుగుత్తులన్
బత్తిరిఁ బూజ చేసి నుతిపాఠములన్ రవణించువారికిం
దొత్తులువో లెనుబ్బుదురుదొప్పలుదోరలుముక్తికామినుల్.

సీ. ధర్మంబు కాశికాస్థానమధ్యంబున
నాల్గుపాదంబుల నడచి యాడు

స్వర్గంబు కాశీపురాంగణంబునయందు
నానాప్రకారమై నటన నిగుడుఁ
గానంబు కాశికావటుకఘంటాశీధి
గర్జించు రాజలోకంబు కేవ
మోక్షమున కటు కాశీసీమ మునయందుఁ
ప్రత్యక్షతండంబులై నిల్వటుల్లుఁ
తే. కాశి శిలాన్వయముల కాశికాయంబు
కాశి యవనీపురాలక్ష్మీకాటుకట్టు
కాశి జనలోక సంకల్పకల్పకంబు
కలుషపిశితంబు మెయిపురాకాసి కాశి. 50
సీ. ఉర్విధరశ్రేణు లుబ్బణంచె యాఁగంగ
నెడపొడప్పులు పీచు నెన్నఁ డేనిఁ
జండభానుండు పంక్రెండుమూర్తులు దాల్చి
యొసఁగ నెండలు గాయు నెన్నఁ డేనిఁ
పుష్కలావర్తకాంభోధరవ్రాతంబు
లెలగోలు వర్షించు నెన్నఁ డేని
భూర్భువస్స్వర్లోకములు ముంచి జలరాసు
లేకోదకముఁ జూపు నెన్నఁ డేనిఁ
తే. నెన్నఁడే నుండు కాలంబు మిన్ను దక్కఁ
భూతములు ప్రాఁగ నెన్నఁడేఁ బుట్టినిండ్ల
నపుడు వారాణసీపుర మైదుక్రోసు
లంత మేర యుపద్రవ మడరకుండు. 51
తే. ఉత్తరోత్తర మభివృద్ధి నొందుచుండుఁ
గాశి ధర్మార్థకామమోక్షములు నాల్గు

చంద్రకళయట్లు శుక్లపక్షంబు రేలు
నాఁడునాఁటికి గనువర్ధనంబు కరణి. 52

సీ. పాలిండ్లు గదలంగఁ బసపుఁబయ్యెద వీచు ?
నచలాధిపతికూర్మియాఁడుబిడ్డ
ఘూత్కార మొనరించుతొండంబుముక్కున
శీకరాసారంబుఁ జిలుక డుంఠి
ప్రత్యక్షమై వచ్చి భాగీరథీగంగ
వృషలహస్తము సాఁచి మేఁపు నివురుఁ
ప్రమథోత్తముఁడు భృంగి భయరక్షణార్థమై
ఫాలాగ్రమునఁ దిద్దు భసితరేఖ
తే. దక్షిణశ్రుతి మీఁదుగా ధాత్రిఁ ద్రెళ్ళి
పెద్దనిద్రకు వ్రాఁగన్ను పెట్టువేళఁ
బంచజనులకుఁ దారకబ్రహ్మవిద్య
యభవుఁ డుపదేశ మొనరించు నపుడు కాశి. 53

వ. అని వారణాసీపురంబు వర్ణించుచు. 54

తే. వృక్షశాఖాంచలంబుపై వ్రేలుచున్న
కోటిసంఖ్యల నీర్కావికోర్పణములు
విఘ్నమృగములఁ బట్టంగ వేసినట్టి
చిరతెర లనసంస్మృతిఁ జిగురు గొలుపు. 55

సీ. ఎదుర లోపాముద్రపదపద్మములముద్ర
సికతిలం బగునేలఁ జెలువు మిగుల
శ్యామాకముష్టియాచ్ఞార్థంబు మృగములు
ఋషికన్యకలరాక కెదురుచూడ

దేవాఙ్ఘ్రినాఘూకాన్యగంధములచే
పాదపద్మములుగావి వొద్ది పరగు
కుచకస్వాభాగ్యమనస్సంపోహాంబు
కాశికాకంబులు నప్పు చేయఁ

తే. గాశికాక్షేత్రమునందుఁ గ్రోశమాత్ర
మహాగంగాప్రవాహసైకతభూమి
బ్రహ్మలోకమునకు సముద్రాప మైన
కలితజానుక్షేత్రాల దక్షణికి వారు. 56

వ. అప్పుడు. 57

మ. శివుఁడే దాత శివుండె భోక్త శివుఁడే చేయు న్మఖాదిక్రియల్
శివుఁడె విశ్వమునేశివుండె నటుచుఁ జింతించుచుఁ జాహ్నవీ
సవిధ శ్రీఫలవృక్షవాటముఁ భస్మస్నానశుద్ధాంగుఁడై
భవ! కాశీధవ! నీలకంఠ! యనుచుఁ భావించుభవ్యాత్మునిన్.

క. రుద్రాక్షభూతిముద్రా
ముద్రితనిఖిలాంగయవుని ముక్తిపదశ్రీ
భద్రాసనస్థు లోపా
ముద్రాపతిపూర్ణపాద్యు మునిపుంగవునిన్. 59

మ. నిజధామంబున శంభులింగము భవానీవృక్కదంబంబు నం
బుజగర్భాదిసురేంద్రవందితపదాంభోజంబుఁ గల్పించె మం
త్రజపధ్యానపరాయణుండగు మందత్ప్వర్ణంబునఁ దీపిరా
దక్షిణాగ్రంబునసున్న పాశుపతవిద్యారాజ్యపీఠస్థునిన్. 60

క. పాటలజటాకిరీటు ల
లాటంతపసప్తసప్తి లలితమనోజ్ఞ

స్ఫాటికమణిజపమాలా
వ్యాపృతకరసరోరుహాంగుళి సాక్ష్యన్. 61

క. పంచబ్రహ్మంబును శ్రీ,
పంచాక్షరమును నఘోరపారసరంబున్
గించిత్ప్రస్ఫుటపథరో
ష్ఠాంచలముగ జపము సేయునాదిమశైవున్. 62

మ. అపధానంబున నప్పటప్పటికి భక్త్యావిష్టుఁడై పార్వతీ
ధవ! గంగాధర! నీలకంఠ! మదనధ్వంసీ! మహాదేవ! రు
ద్ర!విరూపాక్ష!భుజంగహార!యమసంహారా! ధరత్ర్యావాసం
భవగర్జారభటిన్ బఠించుఁ బరమబ్రహ్మర్షిలేఖర్షభున్. 63

సీ. అంతర్విలోకనవ్యాప్తి యభ్యసించి
బాహ్యంబునకు దృష్టి పాఱ విడిచి
లీల రుద్రాక్షమాలిక దక్షిణశ్రవ
శ్శష్కులిశిఖయందు సంతరించి
పడిలంబుగా మున్ను పరిశీలించినయట్టి
నలినాసనంబుబంధము వదల్చి
వేదాగమపురాణవిద్యోద్భవము లైన
పురమర్దనస్తోత్రముల పఠించి

తే. యప్పు డప్పుడ యోగసమాధి యుడిగి
యధికశాంతిఁ బ్రసన్నాత్ముఁ డైనవానిఁ
బ్రణవపంచాక్షరీమంత్రపరమసిద్ధుఁ
గుంభసంభవమునిఁ గనుంగొనిరి వారు. 64

తే. జయజయధ్వను లెసఁగంగ సంయములును
నమరులును మ్రొక్కి రపుడమ్మహాత్మునకును

విప్రశ్రేష్ఠతనంబు వహింప నీదు
కాంచనప్రభమైన దివ్యతేజంబుమహిమ. 65

వ. అగస్త్యుండును బ్రత్యుత్థానంబు చేసి యందఱకు నాతిథ్య
పురస్సరంబు వారసి సుఖాసీనులైనవారిం గుశలప్రశ్న
పూర్వకంబుగా నాగమనకారణం బడిగిన. 66

తే. సురలు నమరులు నత్యంతవినయపరతఁ
దారు వచ్చినకార్యమంతయును జెప్ప
మానసస్థదోత్రివిద్యానిరూఢు
నాంగిరసుఁ బ్రార్థనము చేసి రధికభక్తి. 67

వ. బృహస్పతియు నమ్మహా(ను)భాగు నవలోకించి యిట్లనియె. 68

బృహస్పతి దేవతాసహితుఁడై యగస్త్యునితో సంభాషించుట

సీ. ధన్యాత్ముఁడవు మాన్యుండ వెంతయుఁ
గృతకృత్యుఁడవు జగద్ధితకరుఁడవు
ప్రత్యాశ్రమంబును బ్రతినగంబును బ్రత్య
రణ్యంబు శంసితవ్రతులు లేరె!
నీప్రతాపంబును నీప్రభావంబును
నీమనోదార్ఢ్యంబు లేదు గాకఁ
బ్రణవపంచాక్షరబ్రహ్మవిద్యామహో
పనిషత్తు నీపాణిపల్లవాగ్ర
తే. మట్టి నిను వేఁడ వచ్చితి మిందఱమును
గమలగర్భునియానతిఁ గాశిపురికి
భువనసంక్షోభకారియై పుట్టె నొక్క
కడిఁదియుత్పాత మది నీవు గడపవలయు. 69

వ. అని పలికి వాచస్పతి పుష్పంబునకు వాసనయుంబోలె నవినా భావసంబంధంబున నమ్మహామునికి సహధర్మచారిణి యై యరుంధతికి సావిత్రి ననుసూయకు శాండిల్యకు సరస్వతికి లక్ష్మి కుమకు శతరూపకు మేనకకు సునీతికి సంజ్ఞకు స్వాహకుం దోడిజో డగులోపాముద్ర వీక్షించి యిట్లనియె. 70

బృహస్పతి లోపాముద్రకుఁ బతివ్రతాధర్మంబులు సెప్పుట

తే. అమ్మ! కుశలంబె? సాధ్వి! యనామయంబె?
దేవి! భద్రంబె? లెస్సలా? పూవుఁబోఁడి!
సారపరమపతివ్రతాచారవైభ
వాధిరాజ్యంబు జరుగుచున్నదియె? తరుణి! 71

సీ. ప్రాణేశుఁ డారగింపక భుజింపవు భర్త
నిద్రింపకయమున్న నిద్రవోవు
నాథుండు మేలుకొనకమున్న మేల్కాంతు
కైసేయ కెన్నఁడుఁ గదియ వధిపు
ధవుఁడు రోషితుఁడైన సతటె వాడి యుండుదు
పతికి నెప్పుడు మాఱు పలుక వీవు
పురుషునీగికి నల్ప మనక సంతోషింతు
మొగ మెత్త నేరవు మగనియెదురఁ

తే. జెఱఁగుమాసినమూన్నాళ్లు సిగ్గుతోడఁ
బతివిలోకనమార్గంబుఁ బరిహరింతు
సవిత్రుఁ డుదయింప నాల్నాళ్ల జలక మాడి
చూడ వెవ్వారిఁ బెనిమిటిఁ జూతు కాని. 72

మ. పసపుంగుంకుమకజ్జలంబునుదుగూర్పాసంబు తాంబూలముం
గుసుమంబుల్ కబభరీరంబుచెవియాకుల్ మంగళాలంకృతుల్

వినుపాక్షికంతయు లేకతాల్పవలయుఁ వీనిఁ సదాకాలము
స్పృహఁ జక్కంగఁ బ్రియుండు వర్ధిలుటకై నాళీకపత్త్రాక్షికిన్.

తే. కపికితోడ నుపకర్ణతో శ్రమణతోడ
విధవతో వాఘుతో రాయువెలఁదితోడఁ
జెడిపెతోఁ బోరాములు సేయ వలదు
ప్రాణసంకటములను బుణ్యాంగనలకు. 74

సీ. పతి పిల్వఁబంచినఁ బని యేమి యని వచ్చి
చెప్పినయడిగంబు సేయవలయు
స్వాతంత్ర్యమంత లేక ప్రకృతిబంధునికైన
నేపదార్థంబుఁ నీఁగి నెట్టి
పతితేశ్వరుఁడు డించినయోగిసంబులు
గుత్స సేయక భుక్తి గొనఁగఁదగవు
సుఖసుప్తుఁ డగుని జేసనిఁ బ్రబోధ మొనర్పఁ
గా దనుష్ఠానభంగముల దప్ప

తే. నొంటి నెచ్చోటఁ గపఁగుట యుక్తి గాదు
తమువు గట్టక నీరాడఁ దగవుగాదు
కడపమీఁదను మఱి యన్ని కంటిమీఁదఁ
జక్కిమీఁదను గూర్చుండ జాడ గాదు. 75

క. నాగరికత్వము వాచా
ప్రాగల్భ్యము జూపఁ దగదు పతిమువపట సం
భోగక్రీడావిభవా
ద్యోగంబులఁ దక్క పతికి సుప్పలనయనా! 76

క. ఇది ధర్మం బిది యీలువు
ఇది వ్రత మిది సద్వివేక మిది యాచారం

బిసి దేవపూజ యిసి? పతి
యుదితం బాలంబు సేయ కుంపటి పతికిఁ. 77

క. కాంతుఁడు సంతోషించిన
సంతోషింపంగ వలయు సతి కతఁ డార్తిన్
సంతాపించినపట్టున
సంతాపింపంగ వలయు జలజేక్షణకున్. 78

వ. కొందఱు కులటలు పతి దురవస్థఁ బొందినఁ దెవ్వులుపడిన శృంఖలాబద్ధం బైనను బరిత్యజింతురు. కొందఱు దుష్టమతులగుసుతులు లేమిం గొతుకుపడినభర్తనధికకార్పణ్యంబు పచరించి సర్వస్వహరణార్థలతండులాదులకై సిబ్బితి పలుతురు. కొంద ఱిచ్ఛావతులు ప్రియుండు దమకు నేమి యిచ్చిన మెచ్చక హెచ్చు కుందాడుదురు. కొందఱు పరాకులేకేకాకినులై మగని మొఱఁగి యెక్కడికేనియుం జనుదురు.కొందఱు దుశ్శీల లశ్లీలవాక్యంబుల నందంద బ్రియునిముందట మందెమేలంబునం బ్రేలుదురు. ఇందఱు నాథునిం గులంబు వారిని నరకంబునం ద్రోచి తారును నంద కూలుదురు. 79

సీ. చీఁకటితప్పు చేసిన సరోరుహనేత్ర
గూబ యై చరియించుఁ గోటరమున
వింతవానిఁ గటాక్షవీక్షణంబునఁ జూచు
కిసలయోష్ఠి వహించు గిల్లకన్ను
మగఁడు దన్నొత్తిన మార్తొత్తునలివేణి
వ్యాఘ్రియై చరియించు వనములోనఁ
జిఱుదిండి తనవారి మొఱఁగి యాహారించు
నతివ సూకరజాతియందుఁ బుట్టు

తే. నక్తవ్రుఁ గోపించి హుంకార మాచరించు
పడఁతి మూఁగ గాను సవతిసౌభాగ్యలక్ష్మిఁ
జూడఁ జాలక మదిలో నసూయ సేయు
భామ దుర్భగ యగు నన్యభవమునందు. 80

ఉ. దూరముపోయి యొండఁబడి దూపిలివచ్చిన ప్రాణనాథునిన్
ద్వారకవాటదేహళులదాఁక నెదుర్కొని తీర్థ మార్చి యా
హారము పెట్టి వీడ్యము సమర్పణచేసి విహారశయ్యపై
నూఁపవు లొత్తి చిత్తమున కుబ్బొనరించుట ధర్మమింతికిన్.

తే. తగవు పాటించి యల్పంబు దండ్రి యిచ్చు
నల్ప మల్పంబ భ్రాతయు నాత్మజుండు
ప్రార్థితం బైనధన మెంతయైన నిచ్చు
ప్రాణనాథుని సరియె యేబంధువులును ? 82

సీ. ఓర్పుమై నుప్పిండి నుపవాస ముండనీ
మగనాలిసరిఁ బోల్పఁ దగదు విధవ
తిరిగి నానాపుణ్యతీర్థంబు లాడనీ
మగనాలిసరిఁ బోల్పఁ దగదు విధవ
సమధికంబగు నిష్ఠ జపములు సేసిన
మగనాలిసరిఁ బోల్పఁ దగదు విధవ
సద్భక్తి దేవతార్చనము సేయంగనీ
మగనాలిసరిఁ బోల్పఁ దగదు విధవ

తే. నిద్ర మేల్కాంచి రేపాడి నియమపరత
నహిమభానుని వీక్షింపనియటకమున్న
తగదు (వీక్షింప) నరునకుఁ జూడంగఁ దల్లి వదినె
నత్తగారిని దప్పించి యన్యవిధవ. 83

ఉ. జీవముతోడఁ బాసి యశుచిత్వముఁ బొందిన మేరుగంధతో
యావభృథాభిషేకము సహస్రఘటంబుల నాచరించినన్
బావన మౌనె, యట్ల పతిఁ బాసి వితంతుత నొందినట్టిరా
జీవదళాయతాక్షి యశుచిత్వము వాయదు వేయుభంగులన్.

తే. ప్రియము గలిగిన నంగీకరింపవలదు
ముండమోపన రేపాడి మోముఁ జూచి
బైసిమాలిన పరమనిర్భాగ్యురాలు
విధవ పాపిష్ఠి యాశీస్సును విషసమంబు. 85

సీ. పెండ్లినాఁడు భూబృందారకులు గన్య
నప్పగించిరో లేదో యధిపుఁ గూర్చి
సహచారిణివి గమ్ము సకలకాలమునందు
నిండుఁజందురునిఁ జంద్రికయుఁ బోలెఁ
దొలుకరిమొగులు విద్యుల్లేఖయును బోలె
ననుగమింపఁగఁ బాడి యతివ మగనిఁ
బితృవనంబునకు వాఁకఁ బతివిమానము వెంటఁ
గైసేసి కొలనాఁడఁ గదలుభంగిఁ

తే. బిఱికికడ యొకింత లే కఱిమి వేడ్కఁ
జిచ్చుఱకఁ బోవు కచరాజీవనేత్ర
కశ్వమేధంబుఫలము తథ్యంబు గలుగుఁ
బద(ము) పదమ్మున కిదె వేదభాషితంబు. 86

తే. పుట్టలోపలిపాము నభ్యుద్ధరించు
వశ్యమంత్రుండు పాములవాఁడపోలె
భర్త నభ్యుద్ధరించుఁ బాపంబువలన
నగ్ని నుఱికినయట్టి పద్మాయతాక్షి. 87

గీ. వెక్కుమాటల నిటు జాలిపెట్ట నేల
సాధ్వి గర్వింప నొకఁ డెట్టు చాలఁ గలఁడు?
గంధవాహంబు వెలికి నక్కలువకంటి
పసప్రసయ్యేక పాలింపఁ బాయఁ దట్టి. 88

తే. ఔర్వశిఖికంటె జముకంటె నర్కుకంటెఁ
బిడుగుకంటెను దీవ్రమై బిలుసు చూపు
నాత్మఁ దప్పఁగఁ దలఁచుదు రాత్మకులకు
నహహ! పతిదేవతప్రతాతిశయము. 89

చ. తొలఁగుదు రంత నంత యమదూతకిరాతులు భీతచిత్తులై
కలుషసమన్వితుం డయినకాంతునిదారుణలోహపాశబ్రం
ఖలికలు విచ్చి పుచ్చుకొని కాంతచితాగ్నిశిఖాముఖంబునన్
వెలువడియాత్మభర్తవెనువెంటవహుటావహుటిఁగూడివచ్చినన్.

తే. ఎన్నికకు రోమకూపంబు లెన్ని గలవు
దివ్యవర్షంబు లన్ని మోదించు సాధ్వి
నాకభువనంబునం దాత్మనాథుఁ గూడి
వెలి పాకింతయు లేక చిచ్చులికె నేని. 91

తే. చంద్రవంశంబునం దేడుదరములకును
దల్లివంశంబునం దేడుదరములకును
ధవునివంశంబునం దేడుదరములకును
శాశ్వతస్వర్గసౌఖ్య మీఁ జాలు సాధ్వి. 92

వ. అని పలికి బృహస్పతి లోపాముద్రం గనుంగొని దేవీ! నీప్రసంగవశంబునంగొన్ని యోషిద్ధర్మంబులు చెప్పితి. నీవు మహాపతివ్రతవు. నీకోటిపుణ్యాలతులుకొందరుగలుగంబట్టి గదావసుంధరవిరంబై యున్నయది. ఇదె నీకు నమస్కారంబు.

క. మావచ్చిన కార్యమునకు
నీ వనుకూలత భజించి నిర్మలకరుణా
శ్రీ వెలయఁగఁ బ్రార్థింపుము
నీవల్లభు భువనకుశలనిర్వాహకునిన్. 94

వ. అని యగస్త్యమహామునిం జూచి వెండియుం బ్రణమిల్లి యాఖండలగురుం డి ట్లనియె. 95

బృహస్పతి యగస్త్యునితోఁ దమవచ్చినకార్యంబు సెలవిచ్చుట

సీ. ప్రణవంబు నీవు నిర్మలగుణాలంకార!
యామ్నాయవిద్య యీయలరుఁబోఁడి
తప మీవు శశికళోత్తంసభక్తినిధాన!
శాంతి యీసంపూర్ణచంద్రవదన
ఫల మీవు వాతాపిఖలదర్పభంజన!
సత్క్రియ యీగంధసారగంధి
మిహిరుండ వీవు విశ్వహితప్రవర్తక!
చైతన్యలక్ష్మి యీచపలనయన
తే. బ్రహ్మతేజంబు నీయందుఁ బ్రజ్వరిల్లుఁ
బ్రజ్వరిల్లుఁ బతివ్రతాపరమతేజ
మీలతాతన్వియందు మా కింపలరుచు
నుభయతేజంబులును మహాభ్యుదయ మొసఁగు. 96

తే. శక్రుఁడీతండు శిఖి వీఁడు జముఁడు వీఁడు
రాక్షసుఁడు వీఁడు పాథోధిరాజు వీఁడు
పవనుఁడును కిన్నరపతి యితండు
వృషభవాహుఁ డీతండు విశ్వవంద్య! 97

వ. వీరె మునులు. వీరె సిద్ధసాధ్యమరుత్కిన్నరకింపురుషగంధ
ర్వవిద్యాధరు లగు దేవయోనులు. మావచ్చినకార్యం బవధ
రింపుము కింభవ్యం బాయమహీధరంబు విబుధశైలంబుతోఁ బ్ర
తిస్పర్ధించి బ్రహ్మాండకర్పరంబు నిజశిరశ్శృంగశృంగాట
కంబుల నుల్లేఖించుచు రవియనూరుసారథిరథం బవరోధించి నక్ష
త్రగ్రహతారకాచక్రంబుఁ జిక్కుపఱచి సప్తసమీరణస్కంధం
బులకుం బ్రతిబంధించి శింశుమారాకారంబునం దారకా
వీథిఁ బర్యటించిన పాంచజన్యధరు నౌరసి యౌత్తానపాది
నుత్తరించి గగనగంగనాలింగనంబుచేసి యురులింగాకారుఁ
డై నధూర్జటిం ద్రివిక్రమాకారంబున విరాడ్రూపుం డగు వి
ష్వక్సేను ననుకరించియున్నయది. తృటినిమేషకాష్ఠాకళా
ముహూర్తాహోరాత్రపక్షమాసర్త్వయనసంవత్సరయుగసం
ధ్యాసంధ్యాంశమన్వంతరకల్పమహాకల్పాదిభేదభిన్నం బైప
దార్థంబులం బరిచ్ఛేదించుకాలంబు నిరస్తసమస్తోపాధికస్వప్ర
తిష్ఠాఖండసచ్చిదానందైకరసాద్వితీయ రూపుం డైన విరూపా
క్షుం డు దప్పించి యశేషంబును బరిచ్ఛేదించు. అట్టికాలంబున
కుం దపనపరిస్పందనంబు మూలంబు. మార్తాండుండు కొండ
ప్రక్కఁ జిక్కుపడలి మొగయక్కలిందగులుపడిచిక్కిన జోగునుం
బోలె నెడుదు నడవ మఱలం బఱవలేక చీకాకుపడియున్న
వాఁడు. ప్రాహ్ణాపరాహ్ణమధ్యాహ్నసమయంబులు గత్తరఁగ
లసింపంజేసి నిత్యనైమిత్తికాదిక్రియాకలాపంబు లుప
సంహృతంబు లయ్యె. ప్రాచ్యోదీచ్యదేశంబు లంధకారా
తతహిమానిలంబులచేతం జేతనావైకల్యంబు వహించె.
భువనంబుల కకాండప్రళయం బావిర్భవించె. కల్పాంతకా

లంబునందును గసుగందకుండుం గావున నవ్వేసవిఁ గాశీ క్షేత్రంబునందునుండవలతి చూపదు. ఏమును నిమ్మహోపద్రవం బునకుం బ్రశాంతిఁ గోరి యబ్రహ్మణ్యంబు సేయుచు బ్రహ్మ శరణు సొచ్చితిమి. అవ్విరించి కరుణాకటాక్షంబున నీక్షించి యీయాపద యపనయింప వాతాపిహారితాపసుండు దక్కం దక్కినవాఁడు సమర్థుండుగాఁడు. అతనిం బ్రార్థింపుఁడు, పొం డని తాన నీకిందువ చెప్పిన నీయానందవనంబున కరుదెంచి తిమి. ఇఁకమీఁదఁ గోపాటోపావకుంఠకంఠకఠినహుంకార ధారావష్టంభంబునం ద్రివిష్టపరాజ్యలక్ష్మీమదాంధుం డైన నహుషుని నిమిషమాత్రంబున ధాత్రీమండలంబునం బడఁ ద్రోచిన మహానుభావుండవు. నీవ ప్రమాణంబు. 98

క. ఎవ్వఁడు నిసర్గకఠినుం
డెవ్వఁడు సన్మార్గరోధి యీర్ష్యాపరుఁ డై
యెవ్వఁడు దన కధికునితోఁ
జివ్వకుఁ జేసాఁచు వానిసిరు లధ్రువముల్. 99

వ. అనిన వాచస్పతిపలుకు లాకర్ణించి యమ్మునిపుంగవుం డిట్లనియె.

తే. యత్న మొనరింతు నీకార్య మనువుపడఁగ
జనుఁడు మీమీనివాసదేశముల కర్థి
నున్న వాఁడు గదా! వీఁడె యుమయుఁ దాను
గాశికాభర్త మనపాలికల్పతరువు. 101

వ. అనిన వారును మహాప్రసాదం బని సముచితప్రకారంబునం గుంభసంభవుని వీడ్కొని నిజనివాసంబులకుం జనిరి. అనం తరంబ యగస్త్యుండు లోపాముద్రం జూచి యి ట్లనియె.

అగస్త్యుండు కాశీవియోగంబునకుఁ బరితపించుట

తే. కమలలోచన! మనుజుఁ డొక్కటిఁ దలంప
దైవ మొక్కటిఁ దలఁచు టెంతయు నిజంబు
కాశిఁ బెడఁబాయ నని నేను గదలకుండఁ
గాశిఁ బెడఁబాపె దైవంబు కరుణలేక. 103

తే. అప్పటికి నియ్యకొంటిఁ గా కంబుజాక్షి!
ఋషులపాశంబులే యింతలేసి పనులు?
కొంప కాఁబోతు నాఁబోతు గ్రమ్ములాడ
నడిమి లేఁబెయ్యగతి వచ్చె నాకు నిపుడు. 104

సీ. వివరించి చూడంగ విసుమానములుగాక
గోత్రారి వెఱచునే కుధరములకు?
యుగవిరామమున నుత్పాత లూఁపఁగఁజాలు
గాలి కొండ దమింపఁ జాల దెట్లు?
సర్వభూతంబుల శాసింపఁజాలెడు
జములావు గిరియందుఁ జడతవడునె?
దహనునిదాహకత్వంబు మహీధ్రసం
స్తంభంబునకు శక్తి చాల దొక్కొ?
తే. రుద్రు లాదిత్యతుషితమరుద్గణములు
దక్కఁగల దేవతలు జగత్త్రయము మ్రింగి
యుమియఁ జాలుదు రట్టివా రోపలేరె?
వింధ్యగిరిగర్వసంరంభవిభవ మడఁప. 105

తే. కామధేనువుఁ దనయింటఁ గట్టినాఁడు
గలవు తనతోఁటలోపలఁ గల్పతరులు

అట్టియింద్రుండు ప్రార్థించె నట్టె నన్ను
నింతపని కియ్యకోకుండ నెట్లు నేర్తు! 106

సీ. మాటనిల్కడఁ గాదె? మధుకైటభులు ద్రొల్లి
వారిచేతఁ జచ్చి రేకార్ణవమున
గరుడంపు మోమోటఁ గాదె? వాహన మయి
వనజాక్షు నెక్కించుకొనియె వీఁపు
స్వాగతంబునఁ గాదె? చక్రాయుధుఁ డడంపఁ
బాతాళబిలములో బలి యడంగె
విశ్వాసమునఁ గాదె వృత్రాసురేంద్రుండు
సమసె నంబుధివాక శక్రుచేత

తే. మెఱసి యుపకార మొనరింప మేలు వచ్చుఁ
గీడు వచ్చు మనంబులో నోడ వలదు
వాఁడు చేసినధర్మంబు వానిఁ గాంచుఁ
గీర్తి యొక్కటి సాలదే కేవలంబ! 107

చ. ప్రతిదివసంబు విందుము పురాణముఖంబునఁ గాశియందు సం
తతముగ నంతరాయములు దాఁకుచునుండు ననంగ నిప్పు డా
శ్రుతి నిజమయ్యె నే నిదె యశోకమనస్కత నుండఁగా నత
ర్కితగతివచ్చెఁ జూడుమి దెకిన్నరకంఠి! మహాంతరాయముల్.

తే. విముఖుఁ డయ్యెఁ జుమీ! నాకు విశ్వభర్త
గాక యూరక యేభంగిఁ గలుగ నేర్చు
సకలకైవల్యకల్యాణజన్మనిలయ
కాశికాక్షేత్రవిప్రయోగవ్యథార్తి. 109

తే. పాణియాహారకబళంబుఁ బాఱవైచి
కూర్పరము నాకు పిసవెట్టికూళ వోలె

భోగమోక్షములకు జన్మభూమి యైన
కాశి విడిచి పోవం దన్యదేశ మునకు. 110

మ. [illegible] నిమ్మళించి మతి దప్పి మరుద్గురునంతవానితో
[illegible] బోకయుచితంబులు సుంతోటఁ బాపు దైవమా!
[illegible] జెప్పి వెట్టిదైవ మనేకవిధంబుల నెట్లు చెప్పినన్
గటకటా! నెట్లు వాయుదుఁ గాశిక మోక్షపదప్రకాశికన్.

సీ. పాయంగ వచ్చునే ప్రాలేయగిరికూట
సమునతిస్తనజఘను జహ్నుకన్య?
మఱువంగ వచ్చునే మందారమధురసా
స్వాదఘూర్ణితనేత్రు వటుకనాథు?
విడువంగ వచ్చునే విఘ్నాంధకారార్క
బింబవిఘ్నేశు మండూకజఠరు?
పాయంగ వచ్చునే మధ్యాహ్నకాలంబు
శ్రీవిశాలాక్షికిం జేతభిక్ష?

తే. సురలు ప్రార్థింపఁగాఁ బ్రతిశ్రుతము చేసి
యెట్లు వోకుండ నేర్తు నే నెంతవాఁడ?
నెట్లు వో నేర్తుఁ గాశిఁ బుణ్యైకరాశిఁ
బ్రకటగుణరత్నదుగ్ధాంబురాశిఁ బాసి. 1,2

క. కాశీక్షేత్రము పంచ
క్రోశము కైవల్యలక్ష్మికులగృహ మని యా
క్రోశించు శ్రుతులు వినియును
దేశాంతర మరుగ సమ్మతింతు రభాగ్యుల్. 113

తే. కాశిఁ బాయుదుఁ గా కేమి కలువకంటి!
యంతరవిముక్తతీర్థంబు నాశ్రయింతు

సంతరవిముక్తతీర్థ మెయ్యదిరాఁ యనిన
వరణయును నసియును నైనవారణాసి. 114

వ. భ్రూఘ్రాణంబులసంధి యవిముక్తస్థానం బది యభ్యంతర తీర్థంబు తీర్థంబులు బాహ్యాభ్యంతరభేదంబున ద్వివిధంబులై యుండు. 115

తే. ఎల్లవియు బాహ్యతీర్థంబు లిందువదన!
యరయ బాహ్యంబు లయ్యు నాభ్యంతరములు
కాశికాతీర్థ మూాదిగాఁ గలవు కొన్ని
వాని వినిపింతుఁ బరిపాటి వనిత! వినుము. 116

సీ. శీర్షంబునందలి శ్రీశైలతీర్థంబు
మల్లికార్జునదేవుమనికిపట్టు
ఫాలభాగమునందుఁ బ్రాలేయమయ మైన
విమల కేదారతీర్థము వసించుఁ
గుచచూచుకములందుఁ గురుజాంగలమ్ముల
తీర్థరాజము సంప్రతిష్ఠ నొందు
భ్రూవిల్లరీయుగ్మమునకు మధ్యంబున
నానందవనతీర్థ మధివసించు
తే. నంతరంగమునఁ బ్రయోగ మాశ్రయించు
నిమ్మహాతీర్థములు పార్వతీశ్వరునకు
విహరణస్థానములు వేదవిశ్రుతములు
వెలుపలను లోపలను నుండుఁ దలిరుఁబోఁడి! 117

వ. బాహ్యాభ్యంతరంబులయందును నవిముక్తతీర్థం బుత్తమో త్తమంబు. అట్టితీర్థంబుననుండి యఖండంబు సచ్చిదానందైక

రసంబు నక్షీణీయంబు నగునిష్కళంకస్వరూపంబును నర్ధ
నారీశ్వరాదిరూపం బైనసకలస్వరూపంబును నగువిశ్వనా
థు నుపాసింప నొడఁగూడ దయ్యెం గావున నింక నేను భావ
తీర్థంబున యాభక్త నుపాసించెద. సంసారసాగరంబుఁ దరి
యింపసాధనం బగుటఁ దీర్థం బయ్యెఁ. అభ్యంతరంబైనయ
విముక్తతీర్థంబు బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులకుపలబ్ధస్థానంబగుటం
త్రిమూర్తులకు సాధారణం బయ్యెనుమహేశ్వరునకుం బ్ర
ధానస్థానం బై యుండు. 118

సీ. ఏవిధంబున నాత్మ నెఱుఁగుదు నే నంచు
యాజ్ఞవల్క్యుని నత్రి యడిగెఁ దొల్లి
యవిముక్తునియం దుపాస్యుఁ డాత్మఁ డటంచు
యాజ్ఞవల్క్యుం డత్రి కానతిచ్చె
నాయవిముక్తమెం దాశ్రయించినది యం
చడిగెఁ గ్రమ్మఱ నత్రి యాజ్ఞవల్క్యు
నినుపారి వరణయందును నసియందును
నది యుండు నని యత్రి కానతిచ్చె
తే. యాజ్ఞవల్క్యుండు భ్రూమధ్య మాస్థలంబు
వరణ సంసారదోషనివారణంబు
నాశి యింద్రియదోషవినాశనంబుఁ
జేయుచుండుట యిట నిర్వచింపఁబడియె. 119

వ. అభ్యంతరావిముక్తక్షేత్రదర్శనంబు బ్రహ్మనాడీపవమాన
జయంబునం గాని సిద్ధింపదు. 120

సీ. ప్రకృతిరూపిణి యైనపాపపూఁబోఁడికి
మహదాదివికృతులు మలక లేదు

మొగము విచ్చి సుషుమ్న మూలరంధ్రముఁ గప్పి
పంశాస్థిసంబంధవలనలీల
నది మీఁదు ప్రాఁకి మధ్యమనాడితోఁ గూడి
ద్రుహిణరంధ్రముఁ గప్పఁ దోఁకచివరఁ
జక్కఁ జాయఁ జరింప నమకూరకుండుట
నిడఁ బింగళను గాలి యెక్కు డిగ్గఁ
తే. గెలనివాఁకిళ్లు రెండు వేగిరము మూసి
నడిమివాఁకిటఁ దెఱవ నెన్నంఁడు సేర్చు
సాధకుఁడు నాఁడుగాని వశ్యంబు గాదు
పవనవిజయంబు వానికిఁ బద్మనయన! 121

క. ఇడ వామనాడి పింగళ
కుడినాడి సుషుమ్న మధ్యగోచర యగు నీ
కుడియెడమ మధ్యనాడుల
కుడురాజానన! త్రిమూర్తు లొాగి దైవతముల్. 122

క. హరి యిడకు నలువ పింగళ
కరవిందదళాయతాక్షి! యమృతాంశుకళా
ధరుఁడు సుషుమ్నానాడికిఁ
బరిపాటి నధీశు లనుచుఁ బలుకుదు రార్యుల్. 123

వ. పవనంబునకు సుషుమ్నాప్రవేశలక్షణం బైన యోగంబు వివరించెద. బ్రహ్మలోకప్రాప్తిద్వారం బగుట సుషుమ్న బ్రహ్మనాడి యనం బరఁగు. షణ్ణవత్యంగుళప్రమాణం బైన దేహంబునట్టనడుమఁ ద్రికోణాకారం బై కుక్కుటాండంబు చందంబున నుండునది కందస్థానంబు. 124.

తే. నాభికందంబు [illegible] నళినగంధి!
కుండలీశ[illegible]యుండు నెలప్ర
కుండలీశ[illegible] నాగ౦ జలోరనేత్ర!
నాడులందు [illegible] ప్రముఖమని. 125

వ. అవి [illegible]. మహాప్రకృతివికారంబు లేడును [illegible]. అన్నింటను [illegible] సుషుమ్నానాడి [illegible]. 126

క. [illegible]
కుండలీ[illegible] భజించి కుండలి ప్రాణుల్
నిటలాంతమునాకను గ్రం
దటికొనుగ మైత్రలు సంప్ర[illegible]లు దానిన్. 127

తే. దానిచుట్టును నుండు లేదటిచుంబోడి!
[illegible] వేలు నాడికలు మేన
[illegible]సంఖ్యనాడులు వానిలో ముద్దరాల!
పదియునాలుగు ననుచుఁ జెప్పుదురు బుధులు. 128

వ. ఇడానాడియందుఁ జంద్రుం డధివసించియుండుం గావున నందుఁ బవనం బుద్గమించుకాలంబు రాత్రి. ప్రవేశించు కాలంబుపగలు. పింగళానాడియందు సూర్యుండధివసించి యుండుగావున నందుఁ బవనం బుద్గమించుకాలంబు దివంబు. ప్రవేశించుకాలంబు రాత్రి. ప్రాఙ్ముఖస్థితుఁ డగుపురుషునకుఁ బింగళానాడి దక్షిణదిక్కున నిడానాడి యుత్తరదిక్కున నుండుఁ గావున మకరాయనసమయంబునదక్షిణ దిగవస్థితుండగుసూర్యుండు కర్కటకాయనపర్యంతంబును త్తరంబునడచుటంజేసి యుత్తరాయణం బయ్యె. ఈచందంబునం బింగళా

స్థితుం డగుపవనుండు యావత్కాలంబు నిడయందు సంక్ర
మించు నంతకాలం బుత్తరాయణం బీప్రకారంబున దక్షి
ణాయనంబు నెఱుంగునది. 129

చ. సమగతి నేకకాలమున సంగతి యాయువతీకళత్రుఁడం
గమలహితుండుప్రాణమునుగాడ్పులుదారటుకూడిపింగళా
ధమనిని డాసి తీవ్రగతిఁ దాఁకొని క్రుంకుమరస్తమింతు రే
సమయముఁనందుఁడాల్చునది చంద్రనిభాస్య! యమాభిధాన

తే. పాము కుండలి చంద్రుండు ప్రాణపవన [మున్.
మాసిరావల్లి యొప్ప దయ్యనిలుఁ క్రోలు
నది యశేషాంగకగ్రాస మైనయట్టి
గ్రహణకాలంబు సుమ్ము సారంగనయన! 131

వ. ప్రాణంబ యాదిత్యుండు. ఆదిత్యుండ చంద్రుండు. ఆప్రాణా
నిలంబు మూలాధారప్రవేశానంతరంబుదయించు మూర్ధ
ప్రవేశానంతరం బస్తమించు. దేవతలకు మొదలివిషువం
బైన మేషాయణంబున సూర్యుం డుదయించు. విషువాం
తరం బైన తులాయనంబున నస్తమించు. ప్రాణోదయాస్త
మయసమయంబులు విషువద్వయంబు. 132

చ. మొదలసుషుమ్నఁజొచ్చునిడముట్టినగాడ్పులకొంతసేపునం
బిదప సుషుమ్నఁబుట్టినసమీరము చొచ్చునిడాఖ్యనాడికన్
మొదలనుబిమ్మటంబవనముల్ దిరుగంబడి చొచ్చుఁ గానయ
య్యదనులుసంక్రమంబులనియాడుదురాగమతత్త్వకోవిదుల్.

వ. అని యవిముక్తక్షేత్రవియోగదుఃఖంబున మానసాంతర
విముక్తక్షేత్రమాహాత్మ్యం బుపన్యసించి యనంతరంబ

కాశికావిరహానలాభరంబు దుస్సహం బగుట నార్యశే
ఖరుండు కాశిని లక్ష్యంబు చేసి యిట్లనియె. 134

క. అనుదినము మాయను వా
గ్భ్రమాతిశయంబు విస్తరింపఁగ వశమే!
భూమండలతిలకము వర
భూమి కాశిని మెట్టు వాసి బోవుదుఁ గాశీ! 135

మ. నిజ మోఁ బల్కెడు బాహులెత్తి శ్రుతివాణీజాహ్నవీగోపతి
ధ్వజపీఠ ... ఈశ్వరుల్ గుఱిఁగ నోవారాణసీదేవి! యో
గజచర్మాంబరుహర్మ్యపట్టణమ! యోకల్యాణి! నీ బోలనం
బుజగర్భాండమునందు లేవు నగరంబుల్ తీర్థరాజంబులున్.

తే. లేవు లింగంబు లవిముక్తలింగమునకు
సాటిసేయంగ భూర్భువస్స్వస్త్రయమున
లేవు వక్కటిపుణ్యతీర్థములు నీకు
సాటిసేయంగ భూర్భువస్స్వస్త్రయమున. 137

వ. అని యొట్టుకేలకుం గదలి విరాళింగొన్నచందంబున మదులు
గుడిచినపోల్కి నపస్మారం బెత్తినపగిది నన్నుకొన్న విధంబున
దూపటిల్లినతెఱంగునఁ దూలపోయినరీతి విషం బెక్కిన
లీల బ్రాణంబు వెడలఁగ లాగిన లాహిరి పట్టినభాతి మదం
బెక్కినమాతంగంబు కుంగిడిగొన్న భంగి నూసరిల్లుచు సుస్సురనుచు
నిట్టూర్చుచు నుడిలగొనుచు నుపతాపం బందుచు
మాటాడుచు నూర్వశీనందనుం డూర్ధ్వబాహుండై యు
చ్చస్వనంబున. 138

సీ. పరమకల్యాణి! సౌభాగినవతీ! గంగ!
వార్థిగామిని! పోయివత్తు నమ్మ!

యమ రేంద్రులార! లోలార్క కేశవులార!
వనజసంభవ! పోయివత్తు నయ్య!
శ్రీవిశాలాక్షి! దాక్షిణ్యపుణ్యకటాక్ష!
వాసవార్చిత! పోయివత్తు నమ్మ!
శ్రీపూర్ణభద్రపారిషదనాయకులార!
వటుకభైరవ! పోయివత్తు నయ్య!
తే. తీర్థసంవాసులార! కృతార్థులార!
పాశుపతులార! భాగ్యసంపన్నులార!
మందిరోద్యానవాటికామఠములార!
పోయివచ్చెద మీకాశిపురను వెడలి? 139

సీ. కలహంసి! రారాదె కదలి నాతోఁ గూడి
నీ వేలవత్తమ్మ నెమ్మి నుండి
కదళీకాకాంతార! కదలి రా ననుఁ గూడి
నీవేల వత్తమ్మ నెమ్మి నుండి
శ్రీవిశాలాక్షి! విచ్చేయు నాతోఁ గూడి
నీవేల వత్తమ్మ నెమ్మి నుండి
నాతోడఁగూడి యంతగ్రహా! యేతెమ్ము
నీవేల వత్తమ్మ నెమ్మినుండి
తే. రండు ననుఁ గూడి యోపరివ్రాట్టులార!
వత్సలత గల్గి మీ రేల వత్తు రయ్య!
పరమనిర్భాగ్యుఁ డైననాపజ్జఁ బట్టి
కటకటా! సౌఖ్యజలరాశిఁ గాశిఁ బాసి. 140

వ. అని యిట్టకేలకుఁ గాశీనగరంబు వెడలి కొంతదవ్వు నడచి
కాశీవిప్రయోగతీవ్రవేదనాదూయమానమానసుం డై వద

నంబు నెట్టునట్లు నట్టి పాపంబులు గుదివడ నున్నానుచు నొక
నటునటుపెనీనదాబ్జబాధసంతాపవికలంబడి లోపాముద్ర కిట్లనియె.

తే. భూమిపతిపుత్త్రి ! చెప్పెదమా బుద్ధిమతివి
కాని చెప్పెలంగ నలనె నేకారణమునఁ
గారణము లేక యొనారించ కలుగు నెట్లు
సుఖము దుఃఖము గానక సుఖవిలీల ? 142

వ. రాత్రిందంబులయందుఁ బగుసుమం బనునది దేశాపేక్ష ; దివంబు
నందు పద్మవికాసంబు, రాత్రియందు యుత్పలవికాసంబు
ననునది కాలాపేక్ష; పుణ్యవంతునకు సుఖంబు, పాపిష్ఠునకు
దుఃఖంబు ననునది యదృష్టాపేక్ష; సర్వంబును నీశ్వరేచ్ఛా
యత్తం బనునది యీశ్వరాపేక్ష; విశ్వంబును గ్రహావశం
బనునది గ్రహాపేక్ష; మాయం జూడ నీశ్వరప్రేరణంబునం
గర్మంబు సుఖదుఃఖంబుల నాపాదించు; ఈశ్వరుం డెవ్వని
రక్షింపవలెనని వానిచేఁ బుణ్యకర్మంబులు చేయించు. నెవ్వ
నిం జెఱుపవలెనని వానిచేఁ బాపకర్మంబులు చేయించు అవి
ద్యాస్మితరాగద్వేషాభినివేశక్లేశపంచక మూలంబునఁ గదా
కర్మాతిశయంబు? అక్కర్మఫలం బిహలోకపరలోకంబులం
బ్రాణు లనుభవింతురు. కర్మంబునకు మూలభూతంబైన క్లేశ
పంచకం బెంతకాలం బనువర్తించునంతకాలంబునకుఁ ద్రివి
ధంబు పరిపాకంబు నానావిధయోనిజన్మప్రాప్తియు నాయువు
సుఖదుఃఖఫలోపభోగంబును జన్మంబునజన్మహేతుకర్మంబు
చరితార్థంబయ్యెనేనియు నవశిష్టంబులై యాయుర్హేతు
వులు భోగహేతువులు నైన కర్మంబులకు ఫలానురూపం
బైన భోగంబులు బరమేశ్వరుండు గల్పించుచుండు. 143

తే. ఏమి చెప్పఁగ నున్నది? యేవిధమునఁ
గాశి వెడలించుచున్నాఁడు కాలగళుఁడు
మనము లోఁగితి మేని లోఁగునె శివాజ్ఞ?
యుడుము నడికిన నడకునే బడియ పెట్టు? 144

వ. అని వెండియు. 145

సీ. వక్షస్థ్సలంబున వైచు మంత్రము చెప్పి
జమిలిపాములరాజుజన్నిదంబు
జడ లల్లి చొల్లియం బిడి యెక్కసకేముగా
బాలేందుశకలంబుఁ బదిలపఱచుఁ
గంఠమూలమునందుఁ గస్తూరిమాఱుగాఁ
గాలకూటవిషంబుఁ గీలుకొలుపుఁ
గటిభారమునయందుఁ గట్టు రింగులువాఱ
మెఱుఁగారు మువ్వన్నె మెకముతోలు

తే. గట్టువాలుపడంతి చక్కడముఁ దోఁపఁ
దఱచు గై సేయుచుండు నాతల్లి కాశి
యయిదు క్రోసులపొలములో నంత నంతఁ
జావు కుండంగఁ జచ్చినజంతువులకు. 146

చ. అని యెదురుండి మ్రొక్కి నయనాంబురుహంబుల బాష్ప
బిందువుల్, చినుకఁగ వెక్కివెక్కి కలశీసుతుఁడోయన నేడ్చు
నీరెలుం, గున నొకకొంత కొంత మఱి గ్రుమ్మరు మిన్నున
మ్రోవ నుద్ధుర, ధ్వనిఁ బఠియింపఁ జొచ్చెఁ బ్రణవంబునఁ
గూర్చినమంత్రరాజమున్. 147

వ. అచ్చోటు గదలి కతిపయప్రయాణంబుల వింధ్యాచలంబు
డాయం జనుదెంచి విషమదృషత్ ఖండవిలసనస్థలంబును

జరత్తరక్షుకోటరజఠరజ్వలితదవజగరగళ గుహానిష్ఠ్యూతనిష్ఠురవ
వనాంధుధూమధ్వజదహనశిఖాకలాపంబును నుగ్రతరశరభ
పటులచపేటపాతమోహితరోహితంబును సముద్ధతస్తబ్ధరోమ
కంఠకఠోరఘుర్ఘురధ్వానఘుమఘు మా య మానదిక్కుంజర
క్రోడంబును క్రీడచ్ఛిక్రోడశిశుచరణనఖశిఖాశిఖరవిశీర్య
మాణశిఖరశేఫాలికాకుసుమకేసరరజః ప్రసరధూసరవాసర
కరకర వ్రాతంబును బహుపతత్పవనబిలపతితపచేళిమదధిఫల
ఫలాస్వాదగర్వ భల్లూకప్రకరంబును నగుమహాగహన
మధ్యంబున. 148

సీ. యక్షరాజుఁ దలంచి యక్షిగోత్రంబుల
నశ్రుపూరము నించు నర్మి మిగిలి
పలుమాఱు నట దండపాణిసౌహార్దంబు
భావించి భావించి పలవరించు
సంభ్రమోద్భ్రముల విశ్వాసపాత్రంబుల
సౌవిదల్లుల నర్థి సంస్మరించు
డిగ్గజాఘోరసిద్ధివినాయకకపర్ది
చింతామణిగణేశులఁ బొగడు

తే. జ్యేష్ఠసౌభాగ్యసుందరీచిత్రకంఠ
వికటదుర్గామహాదేవి విశ్వవాహ
ఘాటికాదేవతల నిజస్వాంతవీథిఁ
గాంచి గలువ్రాల్పు పర్యాంకకములఁ దపసి. 149

క. త్రిణయనునిరాణివాసము
నణిమాద్యైశ్వర్యవితరణామరతరువుఁ

మణికర్ణిక ముక్తివధూ
మణికర్ణికఁ దలఁచుఁ దపసి మానసపీథిన్. 150

సీ. కఠవల్లిఁ బఠియించుఁ గఠము సంశోధించుఁ
బ్రాణోపనిషదభిప్రాయ మరయుఁ
బరిపాఁడ ముండకోపనిషత్తుఁ దాపనీ
యోపనిషత్తు నభ్యుపగమించు
దఱియు నథర్వవేదశిరగ్రపంచంబు
లారణ్యకము త్రోవ లరసి చూచుఁ
బ్రశ్నోపనిషదర్థపరిమళంబు గ్రహించు
శ్రీభగవద్గీతఁ జిత్తగించుఁ
తే. దల వకారంబు శ్వేతాశ్వతరము ననెడు
నుపనిషత్తులు దలపోయు నొయ్య నొయ్యఁ
గాశికాక్షేత్రవిప్రయోగప్రభూత
హృదయసంతాపశాంతికై యిల్వలారి. 151

వ. అప్పుడు. 152

మ. క్షితిపాలోత్తమవంశభూషణము లక్ష్మీభారతీపార్వతీ
ప్రతిబింబంబు సమగ్రకాంతిమతి లోపాముద్ర నీక్షించి య
ద్భుతముంబొందుచువింధ్యనామకమహాభూమీధరారణ్యదే
వత లందంద నమస్కరింతురుమనోవాత్సల్య మొప్పారఁగన్.

మ. నలి వింధ్యాచలకాననాంతరమున న్వారాణసీత్యాగవి
హ్వలభావంబున నిల్చి నిల్చి హర! నీహారాంశుమూర్ధన్య! ని
ర్మల! కాశీశ్వర! నీలకంఠ! యనుచున్నమ్రాన్గన్ను వాటిల్లఁద
త్కలశీసూనుఁడుమూర్ఛఁగై కొనుసమగ్రంబైనతద్వేదనన్.

వ. వెండియుఁ గుంభసంభవుండు. 155

చ. దురితము లెన్ని చేసితినొ తొల్లిటిజన్మమునందుఁ గాశికా
పురమున సర్వజంతువులు భూరివిముక్తులు గొల్లలాడఁగా
హాహా! నెత్తిఁ జేతు లిడి యశ్రులు గన్నుల నొల్క నిప్పుడే
గటనిఘటనాసహిష్ణు నిటు ప్రాకారమిషమ్ములు వస్తచోటికిన్.

తే. ఏల ప్రాంతి నాకాశి నిల్వలు? నిల
నేల ప్రాంచితి డిడారంది మోలి సహంషు?
నాశ్రయాయంబు నాదె న న్నిరిపాటు
కాదె వాసలంగఁ దోఁచె నిష్కారణంబ. 157

సీ. ఎన్నఁడు చూతునో యింకొక్కమా రేను
బ్రకటకైవల్యంబురాశిఁ గాశి?
నెన్నఁడు చూతునో యింకొక్కమా రేను
జగదేకపావని జహ్నుకన్య?
నెన్నఁడు చూతునో యింకొక్కమా రేను
మహిమాస్పదము ముక్తిమంటపంబు?
నెన్నఁడు చూతునో యింకొక్కమా రేను
విశ్వలోకారాధ్యు విశ్వనాథు?

తే. నింక నెన్నఁడు చూతునో యేను డుంఠి?
నింక నెన్నఁడు చూతునో యేను దుర్గ?
నింక నెన్నఁడు చూతునో యేను వటుకు?
నింక నెన్నఁడు చూతునో యేను గుహుని? 158

{ అగస్త్యుండు లోపాముద్రతోఁ గాశిఁ బెడబాయుట
వింధ్యగర్వాపహారణము }

వ. అనుచు నల్లి గ్గన కుంభసంభవు దప్పుదప్పులం గాంచి
కాంచనశిరశ్శృంగశృంగాటకంబులం గమలభవాండకటా

హంబు లుప్పొంగించుచుతనమేటిపొడవు నేలసపాటంబుగా నంచి వింధ్యాచలంబస్మహానుభావు నెదుర్కొనియె. అప్పు డర్కునిరథంబుచక్కఁ జాయ నడచె. పవనస్కంధంబులు నిర్బంధంబు లుడిగె. ఇందుండు చిందిలిపడసాగె. మంగళబుధ బృహస్పతిశుక్రశనైశ్చరరాహుకేతువులు దమతమతాన కంబులు దప్పకచరింపం దొడఁగిరి. విశ్వప్రపంచంబుసర్వంబును క్రమంబున యథాపూర్వంబునం బ్రవర్తిల్లె. కాలంబు లేర్ప డియె. అనంతరంబ పురుషాకారంబు దాల్చి యజ్జగతీధరంబు గొన్ని యంజలం బ్రత్యుద్గమించి. 159

సీ. ప్రణవపంచాక్షరోపనిషత్ప్రపంచంబుఁ
గడదాఁక నెఱిఁగినకఱతలాని
వాతాపిదైత్యు నిల్వలునితోఁ గూడంగ
జఠరాగ్ని వేల్చినసవనకర్తఁ
గోపించి నహుషునిఁ గుంభీనసంబుగా
హుంకార మిచ్చినయుగ్రతేజు
వానకాలమునాఁడు వండుపట్టినసీటి
కాలుష్య ముడిపెడుకతకఫలముఁ
తే. బాండుభసితత్రిపుండ్రాంకఫాలభాగు
భద్రరుద్రాక్షమాలికాభరితవక్షు
భార్యయును దాను నేతెంచుపరమశైవుఁ
గాంచె వింధ్యాచలేంద్రంబు కలశభవుని. 160

క. కాశీనగరీవిరహ
క్లేశభవక్రోధవహ్నికీలల నాశా

కాశధరిత్రీవలయము
లాశుగతిం గాల్వఁ గడఁగునట్టిమహోగ్రున్. 161

వ. కాంచి యక్కుంభిసీధరంబు కుంభసంభవు నతిథిసత్కార సంభావనావిశేషంబులం బరితోషంబు సంపాదించి కరాంభోరుహంబులు మోడ్చి 'మహానుభావా! నీయాజ్ఞాప్రసాదభాజనంబుఁ నను గృతార్థుం జేయు' మని పలికిన. 162

సీ. వింధ్యాచలేంద్ర ! పృథ్వీభృత్కులశ్రేష్ఠ!
దక్షిణాపథముతీర్థంబు లాడఁ
బోవుచున్నాఁడ నీవుర్విఁబోఁడియు నేను
బెద్దకాలమునాఁటి పెరిచ గాన
లావు చాలదు జరాక్లైబ్యంబుఁ తమునఁ
బోడ వెక్కనపుడు డిగ్గెడునపుడును
నభ్రంకషము లైనయానీశిరశ్శృంగ
శృంగాటకము లిట్లు చిఱుతపఱచి
తే. యనఘ ! నేఁ గ్రమ్మఱఁగ వచ్చునంతదాఁక
నుండవలయు ధరిత్రిలో నొదిఁగి నీవు
చేయు నాయాజ్ఞ లెస్స యట్లఁ జేయకున్న
నెఱిఁగెదవు గాక రజ్జాడ నేల యిపుడు? 163

వ. అనిన వింధ్యంబు మహాత్మా! చరాచరంబైనజగంబునందు నీయాజ్ఞఁ జేయనివారునుం గలరె? నీవు మరలి విచ్చేయునంతదాఁకను నిట్లు యుండెద ననినఁ గుంభసంభవుం డతని దీవించి నిజపాదాంభోరుహవిన్యాసంబుల విశ్వవిశ్వంభరాభాగంబు భాగ్యవంతంబు గావించుచు దక్షిణదిశాభిముఖుం

డయి చనిరి యని చెప్పిననైమిశారణ్యవాసు లటమీఁది
వృత్తాంతం బెయ్యది యనుటయు. 164

ఆశ్వాసాంతము

ఉ. బలవద్బాహరహాగొంతిమన్నెధరణీపాలావరోధాంగనా
విలసన్మంగళసూత్రరక్షణకళావిఖ్యాతకారుణ్య ! యు
త్కలకర్ణాటతురుష్కరాట్పరమమిత్రా! కుండలిస్వామికుం
డలపూజాపరతంత్రధీవిభవ! పంటక్ష్మాపచూడామణీ! 165

క. భూపాలమథన ! జంబూ
ద్వీపేశ్వర ! విమతరాయవేశ్యావిటథా
టీపటహాడాన్నినాదా
టోపప్రక్షుభితదిక్కుడుంగక్రోడా! 166

ఉత్సాహ—

బంధులోకపారిజాత! పంటవంశపావనా!
సంధివిగ్రహప్రధానషడ్గుణా! విశారదా!
గంధవాహభుక్కలాపకంఠకోణనాభిని
ర్గ్రంధనక్రియామహాప్రగల్భకీర్తివైభవా! 167

గద్య. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్యపుత్ర
సుకవిజనవిధేయ కవిసార్వభౌమ శ్రీనాథనామధేయప్రణీ
తంబైన కాశీఖండం బనుమహాకావ్యంబునందు ద్వితీయా
శ్వాసము.

తృతీయాశ్వాసము

మత్సైపటీరంశ
గ్రామణి! మూర్ధాభిషిక్తకంఠీరవ! సు
త్రామనిభవైభవోన్నత!
ధామాపాంచాల! వీరభద్రనృపాలా! 1

వ. అక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె. 2

ఉ. ఆపృథివీధరంబు హృదయంబున సంతస మందె నెంత
యుం, గోపముఁ జెల్లకాలమును గుంభభవుం డతఁ డిప్పుడు
గ్రుంకై, శాపవిప్రయోగమునఁ జావఁ దలంచిన నడ్డ
మెవ్వ ర, ష్టాపదశైల మిప్పటికి శంక వహింపకయుండుఁ
గాపతన్. 3

వ. అని కుంభసంభవుని ప్రత్యాగమనంబుఁ గోరుచు వింధ్యా
చలంబు వంధ్యోద్యమం బై వసుంధరాగర్భంబున నడంగి
యుండె. 4

తే. ముని జటాధారి శివభక్తుఁ డనఘమూర్తి
యెవ్వఁ డేతెంచు నప్పు డత్తెత్తిచూచుఁ
గుంభసంభవుఁ డనుకోర్కి కొనలుసాఁగ
వసుమతీధర మతఁ డేల వచ్చు మరలి! 5

తే. మొదలగల పెన్కు సముద్రముఁబోయి మునిఁగె నద్రి
కలశజనినేత్రములఁ గెంపు గాన నైన
నొరుని నైశ్వర్య మీక్షించి యుపతపించు
నట్టిఖలునకు నిది పెద్ద యానె? తలఁప. 6

క. సిద్ధింప వీప్సితంబులు
సిద్ధించెన యేనిఁ బిదపఁ జెడు నన్యునిసం
పృద్ధిఁ గనుంగొని యెవ్వని
బుద్ధి నసూయాగ్రహంబు బొందు నతనికిన్. 7

తే. అప్రయోజన మభివృద్ధి నతిశయిల్లు
నప్రయోజన మడఁగుఁ గాలాంతరమున
నకట! యీర్ష్యాగ్రహగ్రస్తుఁ డైనయట్టి
ఖలునిసంపద విధవచన్నులను బోలె. 8

వ. ఆసమయంబునం బాకశాసనపావకపరేతరాజపలలాశిపాశి
పవనపౌలస్త్యపశుపతులు పరమహర్షోత్కర్షంబున నగస్త్య
మహర్షిం బ్రస్తుతించిరి. పతంగుండు బసిండికొండనెత్తంబు
చక్కటివియత్తలంబున నడవం దొడంగె. 9

సీ. స్ఫటికభూములయందుఁ బ్రతిబింబములు చూచి
యితరాశ్వబుద్ధి హేషిత మొనర్చుఁ
బద్మరాగోపలప్రస్థభాగములందుఁ
జరమసంధ్యాశంక జాడ్య మందు
మరకతమణిశిలామధ్యంబునందు దృ
శ్యాదృశ్యమూర్తులై యలరుచుండు
వైడూర్యమాణిక్యవప్రాంతరములందు
సలిలాభిలాష నౌదలలు వాంచుఁ

తే. కిన్నరస్త్రీలఁ జూచి లంఘింపఁ బాఱుఁ
గావరం బెత్తి యుద్దామకామవృత్తి
వాయుజవములు రవితేరివారువములు
వేల్పుగుబ్బలి ప్రస్థానవీథియందు. 10

సీ. తమతనుచ్ఛాయ మేఘములు పచ్చనివన్నె
సుభగయవటములు నై మూఁగియాడఁ
గన్నేలఁ జెగినృక్షముల గ్రొన్నెత్తురు
లావనంబులకుఁ గాం పాలహింప
సుడుపకంబునయందు నుంచినగతి ధార
గమనవేగంబునఁ గానఁ బడఁగ
శుకముఖద్విజకోటి సులభకౌతూహల
వ్యతిషంగమునఁ జేరి యనుసరింపఁ

తే. చిలుకలును బోలె హేమాద్రిశిఖరశృంగ
కల్పవృక్షాటవీవాటికలఁ జరించె
మహీధరముసేయునంకిలి మానుటయును
వనజవనబాంధవుని తేరివారువములు. 11

సీ. ఆకాశవాహినీసైకతంబుల ఖురాం
చలటంకములు గ్రుంగ జటులువడిన
శాంతకుంభాచలస్థపుటస్థలంబుల
జత్రాభివాతివడి చాలకున్న
బహుళదూర్వాశంకఁ బ్రణతదేవకిరీట
మరకతద్యుతులకై మరులుగొన్న
నిందుబింబముఁ జూచి చెందుప్పుగలుసవి
యఱు లెత్తి నాశంగ నాసపడినఁ

తే. బసిఁడిగిలుకలచెరుకోలఁ బరిఢవించి
కఠినహుంకార మొనరించి కనకరథము
వారువంబులఁ బఱపె దుర్వారలీల
బిరుసు తహతహ వినువీథిఁ బిచ్చుకుంటు. 12

అగస్త్యుండు దక్షిణకాశికిం బోవుట.

వ. ఇవ్విధంబునం భువనోపద్రవంబుఁ బ్రశాంతిం బొందించి దక్షిణకాశీసందర్శనంబునం గాని కాశీవియోగవేదనాభారంబు డిందుపడ దని డెందంబున నిశ్చయించి మందమంద ప్రయాణంబులఁ గొందలికాకుఁబోఁడియాకులతం బొందిగసు గందకుండ ముందఱ నిఱింది నడపించుచు నెడనెడఁ బుణ్యవాహినీతీర్థంబులఁ గ్రుంకులువెట్టి యష్టమూర్తి నభ్యర్చించుచుం గొన్ని వాసరంబులకుఁ గుంభసంభవుండు గోదావరి నోరసి కొనుచు నాంధ్రదేశంబున నరుగునప్పుడు. 13

మ. అహారారంభములందుఁ బ్రస్రవణశైలాధిత్యకాకందరా
కుహరక్రోడకటాహగద్గదనదద్గోదావరీసింధువా
ర్లహరీశీకరమాలికాశిశిరము ల్పంపాసరుల్ దండకా
గహనగ్రాములువాయువుల్ దపసికిం గావించె నాహ్లాదమున్.

తే. ఋషికిఁ బంపాసరోవీచిపృషతశిశిర
గంధవాహప్రవాహసంబంధములును
గాశికాక్షేత్రవిప్రయోగప్రభూత
తాపశాంతి యొనర్పంగ నోప వయ్యె. 15

సీ. పట్టుగా శ్రీవీరభద్రేశు సేవించి
యిలసోమనాథునంఘ్రిలకు నెరఁగి
పురశాసను ననంతభోగీశ్వరస్వామి

[illegible]శైలస్థకాశీశుఁ గొల్చి
[illegible] శ్రీపాదంబు లర్చించి
[illegible] మార్కండేయు భజించి
[illegible]కుండలాముఖముల
[illegible] మహాపాతకుఁ దలఁచి

తే. [illegible]మున ఘోరభక్తి నిలిపి
[illegible]మున [illegible] గంగలోఁ గ్రుంకువెట్టి
[illegible] సప్తగోదావరమున
మునిఁగి భీమేశ్వరుఁ గాంచె మునివరుండు. 16

శా. ప్రాతఃకాలము తీవ్రభానుఁ డుదయింపన్ సప్తగోదావరీ
స్రోతఃపూరమున న్మునింగియథవృత్ సోమార్ధచూడామణిన్
జ్యోతిర్లింగము యస్వరూపుఁ గొలిచెన్ శుద్ధాంతరంగంబునన్
జాతిప్రత్యయమహాప్ర[illegible]నిధి లోపాముద్ర భీమేశ్వరున్. 17

మ. మునిచూడామణి యొల్లసత్కళలకున్ మూర్ధాభిషిక్తుండుగా
పువఁ జారికరంగహారముల తావుల్ మించి కీర్తించుచున్
శనివారోత్సవవేళఁ గన్గొనియె నాస్థానంబునన్ రాజనం
దనయుం దానుసు వేశిమార్గమునగంధర్వాప్సరోనృత్తముల్.

వ. అంత. 19

తే. కుంభజుఁడు దక్షిణాభిముఖుం డగుటయు
నదను వీక్షించి వచ్చె నో యనఁగ వచ్చె
శంబరారిప్రతాపాగ్నిసామిధేని
నవశరద్వేళ శ్రీభీమునాథుఁ గొలువ. 20

తే. జిగురుకొన్న రజస్స్వాప్తిఁ జెఱఁగుమాసి
జలజకుండోదకంబుల జలకమాడి

మలయజాచ్ఛపయోధరమండల లగు
దిగ్వధువులందు రుచిఁ బ్రవర్తించె నినుఁడు. 21

సీ. అభినవోన్మేషజం బైనట్టితొలుమాపు
కౌస్తుభాలోకరేఖలకు నలఁగ
సాంగభంగం బైనయాపులింతకు వేల్పు
లంగుటిస్ఫోటనం బాచరింప
సౌఖశాయనికు లై సంవర్తభృగ్వాది
మునులు హస్తాంభోజములు మొగుడ్ప
ధృతచేతనంబు లై దివ్యాయుధంబులు
జయజయధ్వనులతో సంస్తుతింప

తే. నలువ ఱేకులు బేలెపెంజిలువ ఱేని
యరవికుబుసంపుఁబొరలు మై నంటియుండ
నిదుర మేల్కాంచి కూర్చుండె సుదధినడుమ
విష్ణుఁ డఖిలేశ్వరుఁడు శరద్వేళయందు. 22

వ. వెండియుఁ బాకదశావిశీర్ణదిశాశాల్మలీగుల్మతూలరాశిదేశీయంబులు వియదురగనిర్మోకశకలవిభ్రమంబులు నభ్రముపతిశరీరశుభ్రంబులు నగుసితాభ్రంబు లభ్రంబునం బరిభ్రమించి ఖండఖండంబు లై యాఖండలకోదండదండంబుల గగనమండలంబున నలంకరించె కోదమమొగుళ్లు దెరలును దడంబడఁబడు వలుఁదవడగండ్లు పుష్పాంజలులును నుఱుముచప్పుళ్లు మర్దళ ధ్వనులుగా గగనరంగస్థలంబునం గ్రొమ్మెఱుంగు మెఱుంగుఁబోఁడి గొండ్లి పరిఢవించె మత్తవనమయూరమత్తకాశిని (స) కలహంస మధు (ర) కంఠ కేకాగీతికావసానంబునం గళాపించె. కుంభద్రోణంబు లంభోధరంబులు గురిసి వెలిచిన

యనంతరంబ యంతంత సుట్టికడు నట్టిసలిలబిందువులన రజనీ తరుణీముక్తాఫలంబులు నక్షత్రంబు లంతరితంబున సంప్రేక్షణీ యంబులయ్యె. దాక్షారామకటకాప్సరస్తాటంకినీవదనారవింద లావణ్యవిస్పందంబు చందురుండు కందర్పదిగ్విజయకీర్తి స్ఫూర్తిరూపంబోని యచ్చవెన్నెల విచ్చలవిడిం గాయం దొడంగె. కుముదంబులు ముదం బందె, లాంగలి చెంగలించె, ఉల్లిపిల్లి, కాసర గాచె, దోస దోరగిలంబారె, పయ్యెద విసరె, వాడిమందటిలియె, కరి మదంబుం గురిసె, నందిపోతు పోతరించి ఖణిల్లున ఱంకె వైచె, అసలదుగువడియె, నెఱిని నిసుక దెస దీవి చూపె, నీడ సవియయ్యె, ఏడాకులపొన్న క్రొన్నన పెరిఁగె, వరిగ విరిగె, గసగసు యెసక మెసఁగె, పెస రుసురు కొనియె, తవిద పొదలె, తెక్కప్రాసంగు దొండముక్క వడియె, మదకలకలహంససంపదసల్లాపకోలాహలవ్యాజృం భకరంభితకకుబంతంబు లై (న) విహారవేళంతంబులు గాంతా కుచద్వయ ద్వయస వాఃపూరవంతంబు లయ్యె నయ్యవసరంబున.

తే. కార్తికపువేళ భీమశంకరునినగర
వింధ్యసంస్తంభయిత దూరె విమలబుద్ధిఁ
దొయ్యలియుఁ దాను జిచ్చుటతోరణంబు
కలుషసంహాతిసంహారకారణంబు. 24

క. దక్షిణవారాణసి యగు
దాక్షారామంబు సొచ్చి తీరుణేందుధరుఁ
వీక్షించినకోలెను గా
శీక్షేత్రాలోకసుఖమ చేకుతె మునికిన్. 25

క. క్లేశంబును సౌఖ్యంబును
నాశువునను గుంభజస్ముఁ డభిమర్శించెం
గాశీవిరహము దక్షిణ
కాశీసంగమము వరుసఁ గలిగినకతనన్.

వ. పరోపకారపరుండయినవానికిఁ బుంఖానుపుంఖంబు సంపదలు సంభవించు. తీర్థస్నానదానజపహోమదేవతార్చనాదులు పరోపకారంబునుంబోలనేరవు. పరాపకారంబునకంటెనధర్మంబు లేదు. లోకోపకారపరాయణుం డైనవాతాపిదమను కింతవింతలేసి ప్రయోజనంబులు సమకూఱకుండునె? ఇవ్విధంబున భోగమోక్షనివాసంబైన దాక్షారామంబునం గొన్ని దివసంబు లుండి కొల్లాపురంబునకు శ్రీమహాలక్ష్మి దర్శింపం (బోఁ) దలంచియమ్మైత్రావరుణుండు. 27

{ అగస్త్యుండు కొల్లాపురంబున కేఁగుచు మార్గమున వీరభద్రేశ్వరు దర్శించుట. }

సీ. అంతరప్రవాహమై యావిర్భవించె నే
ధరణీధరముపొంతఁ దల్యభాగ
పాటె నేశైలంబుపాదమూలంబునఁ
గల్లేటితో వృద్ధగంగ వాసి
యుదయించె నేకొండయుత్తరాకారసా
తలకుక్షి సప్తగోదావరంబు
జనియించె నేశిలోచ్చయము దక్షిణమున(ఁ)
గణ్వవాహిని యుప్పుఁగడలికొమ్మ
తే. భర్మగిరితోడఁ బుట్టు వేపర్వతంబు
బలసియుండు నేయద్రికిఁ బంచలింగ

మట్టి శ్రీవీరభద్రమహాబలమున
కనుగొంటివె వింధ్యగర్వాపహారి. 28

వ. అని శ్లాఘించి లోపాముద్ర కిట్లనియె. 29

తే. దక్షిణానందవిపినమధ్యంబునందు
క్రతువిధ్వంసవేళఁ దేవతల నురిపె (సె) (పి)
వీరభద్రేశుఁ డీయద్రి వెలసెఁ దన్ని
గౌతమీవారిఁ దనపాలు గడిగినాఁడు. 30

తే. పంకజాస్త్రాధరము వీరభద్రగిరియు
నంధ్రభూమికి వక్షోజహద్వయంబు
భువనచక్షుఃకరండ మంభోరుహాక్షి!
గౌతమీగంగ ముక్తావలకంఠమాల. 31

సీ. ఎవ్వాఁడు డాచేత క్రొవ్వాఁడినఖములఁ?
జివుమె భాషాదేవిచిగురుముక్కుఁ
గనకమేఖలఁ గ్రుచ్చి కట్టె నెవ్వాఁడు లీలఁ
జెలఁగుపైఁ బూపార్క మెఱుఁగుపండ్లు
కొసర కెవ్వాఁడు పదాంగుష్ఠభాగంబున
నుదు రాజపోష్టిగోఁజాలుకనూఁదెఁ
దలఁగ నెవ్వాఁడు ఖడ్గభారాంచలంబున
నగ్నినాలుక లేపు నంటుమవఁజిమి

తే. మోఁదె నెవ్వాఁడు ముష్టిమూఁడుకోట్ల
వేలుపులఁ బారఁ బార వెన్నంటఁ దఱిమి
యట్టి శ్రీవీరభద్రుఁ డీయద్రిమీఁద
భద్రకాళియుఁ దాను దాఁ బట్టనయున! 32

తే. బ్రహ్మసంవేద్య మాదిగాఁ బట్టె సాంత
మతిన! గోదావరీనదీహారమునకు
నడుమ నాయకరత్న మై నలువు మిగులుఁ
బంచలింగాశ్రయము వీరభద్రశిఖరి. 33

వ. అని చెప్పి యచ్చోటు గదలి ప్రతిదినప్రయాణంబుల. 34

క. శ్రీరారామంబునఁ బ్రా
చ్యారామంబునను నాదిమారామమునం
దారాధిపచూడామణి
నారాధించెను మునీంద్రుఁ డతివయుఁ దానున్. 35

వ. అనంతరంబయమ్మునిసింహంబు సహ్యగిరికన్యకా ప్రవాహం
బునఁ గృతావగాహుం డయి కదలి పశ్చిమాంభోధితీరం
బున సౌరాష్ట్రసోమనాథేశ్వరశరచ్చంద్రచంద్రికాధౌతకల
ధౌతసౌధవీథికాసముల్లిఖితగగనమండలం బయి పదునెని
మిదియోగపీఠంబులందును సుప్రసిద్ధం బైనకొల్లాపురంబు
నకుం జని యందు. 36

ఉ. శ్వేతవరాహకల్పమున వెన్నుఁడు సూకరవేషధారి యై
యాతతదంష్ట్రికాంకురమునందు ధరిత్రి వహించియుండఁగా
నాతనిమీఁద లేఁతపాలయల్క వహించి తొలంగి వచ్చెనో
యీతరలాక్షి? యంద్రు బుధు లెప్పుడు నాజగదేకమాతృకన్.

తే. భద్రకాళికయై ఘోరపరశుధారఁ
గ్రూరదైత్యునిఁ బొరిగొన్న ఘోరమూర్తి
శౌరివక్షస్థ్సలీనభశ్చంద్రరేఖ
శ్రీమహాలక్ష్మి భక్తి వీక్షించెఁ దపసి. 38

క. కొల్లాపురిలక్ష్మికిఁ బ్రణ
మిల్లితి పులకాంకురములు మేనులఁ బొడమన్
వ్రాల్లెఖామంత్రోపని
షల్లతికాకుసుమకుసుమసకు సతియుం బతియున్. 39

వ. అనంతరంబ సంభసంభవుం డాత్మగతంబున. 40

ఆగస్త్యుండు లక్ష్మిని స్తోత్రముచేయుట

సీ. శ్రీదేవతకసయ్యకు శ్రీమహాలక్ష్మికిఁ
గమలాయతాక్షికిఁ గంబుకంఠి
కఖిలలోకేశ్వరి కామ్నాయవినుతకుఁ
గనకకైతకపుష్పగర్భగౌరి
కరుణార్ధదృష్టికి నమరకోటికిరీట
కోటివిటంకసంఘాటఘటిత
రత్నాంకురప్రభారాజి నీరాజిత
శ్రీపాదపద్మపీఠోపకంఠ

తే. కంబురమానాథుదేవికి నాదిశక్తి
కిందిరకు లోకమాతకు నిగురుఁబోఁడి
కలరువిల్కానితల్లికి నాత్రితార్థ
కల్పవల్లికి మ్రొక్కెదఁ గంటి మంటి. 41

వ. అని అనంతరంబ. 42

తే. చంద్రమునియందు జ్యోత్స్నవు చంద్రవదన!
ప్రభవు వాసరకరునందుఁ బద్మనయన!
దాహశక్తివి పూఁబోఁడి! దహనునందు
మ్రొక్కెదను నీకుఁ గల్యాణమూర్తి! లక్ష్మి! 43

తే. బ్రహ్మ పుట్టించు మనుచు నారాయణుండు
హరుఁడు హరియించు భువనంబు లవసరమున
నెందు సమకూఱు వీరికి నీప్రభావ
మీవు గలుగంగఁ బట్టి కా కిందువదన! 44

ఉ. పండితుఁ డాతఁ డాతఁడు ప్రభావసమగ్రుఁ డతండు శూరుఁ డా
తండు వివేకి యాతఁడు వదాన్యుఁ డతండు మహాకులీనుఁ డా
తండు కళావిధుం డతఁడు ధన్యుఁ డతండు మనోజ్ఞమూర్తి యె
వ్వండు భవత్కృపాకలన వైభవలక్ష్మికిఁ బాత్రుఁ డిందిరా!. 45

చ. పురుషునియందు భాగ్యమును బోల్తుకయందు విలాసరేఖయుం
గరిహయులందుఁ బక్షిభుజగంబులయందు మహీరుహావళీ
హరితతృణంబులందుఁ బసులందును బెయ్యలయందుఁ గుక్క
లం, దరుదగు బెంపునొప్పు భవదంశముగా దెతలంప నిందిరా!

ఉ. *ఎవ్వని నేని నీవు దయ నించుకఁ జూచిన వానిఁ జాతు ర
ప్సాస్త్రీలు కానిఁగా సతులు భూపతిఁగాఁ బ్రజ కల్పకంబుగాఁ
నవ్విబుధాశ్రితవ్రతతి యంబుధిఁగాఁ గులగోత్రగోత్రముల్
కవ్వడిఁ గాఁ బరద్వేషులు గష్ణునిఁగాఁ గవు లెల్ల శ్రీసతీ!

ఆ. కమలనయన! నీవు కలచోటు సరసంబు
నీవు లేనిచోటు నీరసంబు
కంబుకంఠి! నీవు కలవాఁడు గలవాఁడు
లేనివాఁడు నీవు లేనివాఁడు. 47

సీ. పరిపూర్ణ హేమకుంభములు హస్తంబుల
ధరియించి యిరువంకఁ గరులు గొలువఁ

---

* ఈపద్యము మద్రాస్ ఓరియంటలులైబ్రరిలో నుండు నొక తాళపత్ర ప్రతిలోమాత్ర మున్నది. ఇతరము లగు పెక్కుప్రతులయందుఁ గన్పట్టదు.

బహుళన్నై పరశంఖపద్మమహాపద్మ
మకరాదినిధులు నేమమునఁ గొలువఁ
వింజామరలు వాల్చి వెనుకదిక్కున దేవ
గంధర్వగుహ్యకాంగనలు గొలువ
నెలవంక బలువంక నింద్రాదిదివిజులు
సేవాంజలులు నొసళ్ళఁ జేర్చి కొలువ

తే. భర్మసంకజకర్ణికాభద్రపీఠి
కాగ్రమున నిండుకొలువుండి యఖిలలోక
రక్షణము సేయు నిన్నేను బ్రస్తుతింతు
పరమసౌభాగ్యగుణధన్య! యద్రికన్య!. 48

వ. పరమార్థవస్తువిభాగంబు సేయవచ్చిన శక్తిమంతుం డైన యీశ్వరునకు శక్తి యగునీకు భేదంబు లేదు, గావున శక్తుం డగు నీశ్వరునకుం గలసృష్టిస్థితిసంహృతి స్వభావస్వరూపంబులై నకృత్యంబు లైదును నీయవి. దహనునకు దాహశక్తియు, నుష్ణాంశునకు దీధితియుఁ, జంద్రునకుఁ జంద్రికయుంబోలె నీశ్వరునకు నీవు సహజవు ధ్రువవు నై యుండుదు. ఇహజన్మజన్మాంతరంబుల విహితంబులైన వ్రత దానాదులచేతసంచితంబులై నదురితంబులు నిరసింపఁబడుటం జేసి యస్తరజస్తము లైనయుత్తములు విశుద్ధసత్త్వులయి నీతత్త్వంబుఁ జింతింతురు. భోగాపవర్గలక్షణం బైనఫలంబు పరమేశ్వరుండు పశుగణంబున కిచ్చునపుడు నిన్ను ముస్నిడి కొనికాని యీఁజాలండు. శబ్దబ్రహ్మంబు కారణబిందాత్మకంబై బిందునిష్యందత్వంబున (కుం)బురుషచ్ఛాయాప్రయత్నంబున మూలాధారావస్థితపవనసంధుక్షణంబునం జేసి

యభివ్యక్తంబై పరావాక్కనంబడు. ఆబ్రహ్మాం బీనాభిపర్యంతం బౌవాయువుచేత నభివ్యజ్యమానంబై విమర్శరూపంబైన మనంబుతోడంగూడి సామాన్యస్పందప్రకాశరూపిణియుఁ గార్యబిందుతత్త్వాత్మకయు నీశ్వరాధిదేవతయు నై పశ్యంతీ వాక్కనంబడు. ఆబ్రహ్మాం బౌవాయువుచేతన హృదయపర్యంతం బభివ్యజ్యమానంబై నిశ్చయాత్మకబుద్ధియుక్తంబై విశేషస్పందస్వరూపయునాదబిందుమయయుహిరణ్యగర్భాధిదేవతయునై మధ్యమవాక్కనంబడు. ఆబ్రహ్మాం బాస్యపర్యంతం బౌవాయువుచేతన కంఠాదిస్థానంబులయం దభివ్యజ్యమానంబై యకారాదిక్షకారాంతవర్ణమాలారూపంబై (నిశ్చయాత్మమై) శ్రోత్రగ్రహణయోగ్యంబై వైఖరీ వాక్కనంబడు. ఈచతుర్విధసూక్ష్మస్థూలమాతృకాస్వరూప విట్టి (దేవీ!) నీకు నమస్కారంబు. 49

తే. అని నుతించినఁ బ్రియ మంది యబ్ధికన్య
కలశజునిఁ జూచి యి ట్లను గారవమున
ననఘ! నీస్తోత్రమునకు నాయాత్మ మెచ్చె
నీవు గోరినవర మిత్తు నెమ్మిఁ గొనుము. 50

వ. ఇంక రాఁగలయిరువైతొమ్మిదవద్వాపరంబున నీవు వ్యాసుండవై వారణాశీపురంబున వేదపురాణసంహితాధర్మశాస్త్రంబులు వక్కాణింపంగలవాఁడవు. ఇప్పు డొక్కహితంబు సెప్పెదఁ దుంగభద్రాతీరంబునఁ గిష్కింధాచలోపాంతంబున స్వామిమల యనుకాననంబునం గుమారస్వామి యధివసించియున్నవాఁడు. నీ వాచక్కటి కరిగి యతనివలన వారణాశిస్థానమాహాత్మ్యంబు వినుమని పలికి లోపాముద్రంగనుం

గొని యక్కాంతకు సుప్రకాశకటకహాటకకేయూరాదు లగు దివ్యాభరణంబులం బ్రసాదించె. ఇవ్విధంబునం గొల్లాపురమహాలక్ష్మీదేవిచేఁ బ్రసాదంబు వడసి దంపతులు చరితార్థులయి సముచితప్రకారంబున నమస్కరించి వీడ్కొని స్వామిమలకుం జనువా(రై) శైలకాననాయసంబు లరిగి సుందరతరగరోకమదపరిణతి దశాశా వస్తంభభిత్తిస్తంభ ముజ్జృంభమాన హేరంబదశనకులిశకఠోరకోటిభిద్యమానహాటకకటకటంకారఘట్టి (త) తాశాంగణంబై చతుర్ద్వారంబులను జతురంతరచతుష్పథద్వారంబులపాదశగవాక్షంబులద్వాత్రింశత్కరతోరణంబులఁజతుష్షష్టినాట్యశాలలంబులనుబంచాశదుత్తరసహస్రదీర్ఘికలను శతసహస్రకోటిలింగంబులను దశసహస్రకోటిశక్తులనుం గోటితీర్థంబులనుం గలిగి వరాహకుండమల్లికాకుండక్షీరకుండాదికుండంబులచేతనుఁగదళీవనబదరీవనగౌరీవనబిల్వవనాదిముఖ్యవనంబులచేతను హాటకేశ్వరగుప్తమాహేశ్వర నందిమండలనివృత్త్యాదు లయినదివ్యస్థానంబులచేతను రససిద్ధరసాయనసిద్ధిమూలికాసిద్ధిపాదుకాసిద్ధ్యాదు లగుసిద్ధక్షేత్రంబులచేతను శోభితంబై దివ్యామృతనిర్మల శ్రీస్వయంభూజ్యోతిర్లింగమూర్తియగుమల్లికార్జున శ్రీమహాదేవునకు నిజనివాసంబై యభిరామంబై దివ్యంబునగు శ్రీశైలంబుఁ జేరవచ్చె నయ్యవసరంబున. 51

అగస్త్యుండు శ్రీశైలంబున కేతెంచుట

మ. పరిరంభం బొనరించెఁ గుంభభవునిం బాతాళగంగాంబుని
ర్ఝరకల్లోలఘటాపృషద్వ్యతికరప్రాలేయముల్ హాటకే

శ్వరజూటీకృతమాల్యకేసరరజస్సౌరభ్యసంపన్నముల్
కరివక్త్రాభరణాహిపీతపరిముక్తంబు ల్పవనీవాయువుల్. 52

శా. ఆమిత్రావరుణాంశసంభవుని వింధ్యాటోపవిధ్వంసి లో
పాముద్రాసహితుం గనుంగొని రియుత్పన్నప్రమోదంబునన్
వ్యాసగ్రాహ్యపయోధరల్ కుటిలనీలాగ్రాలకల్ తథ్యమి
థ్యామధ్యస్థితమధ్యలాటవికసేవాధీశసీమంతినుల్. 53

సీ. వారాశిపదమునందు పాతాళగంగయం
దఘమర్షణస్నాన మాచరించె
హాటకేశ్వరదేవు నాగకేసరంబుల
నర్చించె వింధ్యదర్పాపహారి
గగనర్షివృషభుండు కంఠీరవానను
వైకుంఠబిలమధ్యవాసుఁ గొలిచె
నేకాంతరామేశు నిందుశేఖరుని ద
ర్శించె నీవారముష్టింపచుండు

తే. కూర్మి రంభోరువును దానుఁ గుంభభవుఁడు
కుంభినీధరదుహితృవక్షోజశాత
కుంభకుంభికాపరిరంభణోంభితాత్ము
శంభు శ్రీమల్లికార్జును సంభజించె. 54

మహాస్రగ్ధర. యమి హృల్లేఖాదిమంత్రాభ్యసననిరతుఁడై
యాగమోక్తప్రకార, క్రమయుక్తిం గంధపుష్పాక్షతదళ
ములశ్రీకంఠు నష్టాంగలక్ష్మిన్, భ్రమరాంబాదేవి నంతర్భ
మరఫలరసప్రహ్వచూతద్రుపుణ్యా, శ్రమవాటీహైమ
సింహాసనవిలసదధిష్ఠాన నర్చించె నిష్ఠన్. 55

తే. చెలువయును బాడు నాఁతఁడిలఁ బహాస్త్ర
పూర్ణశాఖోపశాఖలఁ బూనివరుఁడు
విధుకిరీటులఁ బూజించెఁ వెదకి వెదకి
సమ్మృతపుణ్యలింగమూర్తుల నధికభక్తి. 56

వ. వెండియు నయ్యల్వాలమథనుండు యథావిధి మంధాకకుండంబునఁ గ్రుంకె. పంచాక్షరీమంత్రసిద్ధుండు పంచధారాపస్తధారల నిర్ఝరప్రవాహంబులఁగృతావగాహుండయ్యెపాటల జటాకిరీటుండు హాటకకూటశిరః శృంగ శృంగాటకఘాటంబునఁ గోటిలింగంబులం భజించె. లోపాముద్రాధిపతి యద్రికటకభద్రాసనంబున సమున్నిద్రప్రతాపముద్రావిద్రుతాతుద్రోపద్రవుండగు సుద్యానవీరభద్రుశ్రీద్రవహారిద్రాక్షతంబుల భద్రదారుద్రుపారిభద్రద్రుమకోరకంబుల నారాధించె. బ్రహ్మర్షి బ్రహ్మపాదారవింద ద్వంద్వంబు హరిచందనచర్చామచర్చికల నర్చించె. సిద్ధతాపసమూర్ధాభిషిక్తుండు ఘంటాసిద్ధేశ్వరునివలన మంత్రసిద్ధి వడసె. మహాభాగుండు భోగవతీతీరంబున భోగేశ్వరు భోగాపవర్గప్రదు భుజంగభూషణు భజించె. నీ వారముష్టింపచుం డిష్టకామేశ్వరునకుం బటిష్ఠనిష్ఠావిశేషంబులం దుష్టిఁ గావించె. భువనగోప్తసప్తమాతృకలఁ దలంచె. నహుషదమనుండుముషితసకల కలుషంబగుకదళీవనవిషమభువి నిగమభషకపరిషదనుగతవృషభగమనుంగపటశబరభటు నట(?) దుహితృపరివృఢు నశఠమతిం గొలిచె. అనంతరంబ యొక్కవివిక్తప్రదేశంబున సుఖాసీనుం డై. 57

తే. అర్థిఁ గుంభోద్భవుం డిట్టు లనియె పలికెఁ
బద్మలోచన! చూడు శ్రీపర్వతంబు
పాయ కిం దుండుఁ బార్వతీప్రాణవిభుఁడు
మల్లికార్జునదేవుండు మదనవైరి. 53

తే. ధవళలోచన! శ్రీపర్వతంబుమహిమఁ
బ్రస్తుతింపంగ శక్యమే బ్రహ్మకైన
గండశిల లెల్ల శంభులింగంబు లిందు
సిద్ధముని లిండుఁ వసియించుచెంచు లెల్ల. 59

క. చాకున్న నీదు ముక్తుల
శ్రీకాశీక్షేత్ర మెవ్వరికి నిది నిక్కెం
పీకుధర మిచ్చు శిఖరా
లోకనమాత్రమున ముక్తులు కురంగాక్షీ. 60

వ. అనియె నప్పుడు లోపాముద్ర ముద్రికామణిమయూఖరేఖలు నఖర శిఖరంబులం జిగురొత్త విద్రుమప్రవాళంబుల యుల్లాసంబు నుల్లసంబాడెడుపాణిపల్లవంబులు మోడ్చి ఫాల భాగంబునం గదించిన వినయవినమితోత్తమాంగయై యున్నం గనుంగొని సస్నేహంబును సబహుమానంబును సానురాగంబును సాభిప్రాయంబును సమర్మంబును సవిభ్రమంబును సోపాలంభంబునుం గాఁ గుంభసంభవుండు మహాదేవి కి ట్లనియె. 61

సీ. హృదయంబులో సంశయించి నిగూఢార్థ
మిద మిత్థ మని నిశ్చయింపలేక
యది తేఁట తెలివిఁగా నడుగంగఁ దలఁచి ల
జ్జాసాధ్వసంబులు సందడింప

సవనప్రముఖకర్మ సక్తనైయున్న దానవు
ప్రాగ్భర్తృపుననే చెప్పితినో యంచు
మాటాడనేర విమాటలకుఁగవు నీవు
సకలకాలంబు నో సరసిజాక్షి!

తే. కాంత! యేకాంతవేళలఁ గాంతునెదుర
నగుచుఁ బెదరుచు నలుగుచు వగపుసూపి
పలికిపల్కక వెఱపునఁ గలసి చెనసి
యుండకుండుట మాబోఁటు లోర్వఁ గలరె? 62

వ. అనిన విని లోపాముద్ర మానముద్ర దిగద్రావి మునీంద్రున
కిట్లనియె. 63

సీ. చతురశీతియోజనాయతము మై యోజ
నోత్సేధమై భవాభ్యున్నతమయి
ముప్పదియోజనంబుల వెడల్పునఁ గల్గి
సార్ధత్రికోటితీర్థాన్విత మయి
సమధికాష్టాశీతిసాహస్రసంయమి
జనసమాకుల మయి సప్తకోటి
మంత్రాశ్రయం బయి మహనీయమహిమ మై
తనరారునీపర్వతంబునందు

తే. శిఖర మీక్షించునంతన చేరు నట్టి
ముక్తి జంతువులకు (మఱి) జీవములు దొరకంగ
జచ్చినప్పుడు గాని మోక్షంబు లేదు
కాశి కనుగొంగ నేటికిఁ గాల్గడాలి. 64

వ. మఱికొందఱు కేవలవిజ్ఞానంబుఁ బ్రశంసింతురు. కొందఱు
విజ్ఞానంబువలన సముచ్చితం బైనకర్మంబుఁ బరిశీలింతురు.

కొందఱు దానంబులు గొనియాడుదురు. కొందఱు వ్రతం బులు సెప్పుదురు. కొందఱు యజ్ఞంబులు మెత్తురు. కొందఱు తపంబులు గోరుదురు. కొందఱు బ్రహ్మచర్యం బభినందింతురు. కొందఱు గార్హస్థ్యంబుఁ బ్రశంసింతురు. కొందఱువానప్రస్థా శ్రమంబు మన్నింతురు. కొందఱు సన్న్యాసంబుఁ బ్రసంగిం తురు. కొందఱు తీర్థసేవ యావిష్కరింతురు. కొందఱుస్వా ధ్యాయంబు నధికరింతురు. కొందఱు కాశీశ్రీపర్వతాదిశివ స్థానంబు లభ్యర్థింతురు. ఇన్నియు నం క్తిస్థానంబులై యుండు నందులోపల సులభంబగుముక్తిస్థానం బెయ్యది? వినవలతు నానతిమ్ము. సంశయవీజభూతంబు లై యనావిప్రతిపత్తివచన సహస్రంబులు వినఁగ నాడెందంబు డోలాందోళనం బందు చుండు. 65

క. అని యడిగినఁ గలశసుతుఁ
డనుమోదరసార్ద్రహృదయుఁ డై దేవికి ని
ట్లనుఁ నడుగవలయునర్థము
వనజానన! యడిగి తుక్తివైభవ మలరన్. 66

{ అగస్త్యుండు లోపాముద్రకు బాహ్యాభ్యంతర తీర్థమాహాత్మ్యంబుఁ జెప్పుట }

శా. శ్రీశైలాదులు ముక్తికారణములై చెప్పంబడుం దీర్థముల్
ప్రాశస్త్యంబును నన్నితీర్థముల కప్రత్యూహమై వర్తిలుఁ
గాశీప్రాప్త(ప్తి)కరంబు లై నకతనం గైవల్యలక్ష్మీసహాల్
గాశీక్షేత్రముగై కొనుందరుణి! సాక్షాన్ముక్తిహేతుత్వమున్.

వ. ప్రయాగ నైమిశంబు కురుక్షేత్రంబు గంగాద్వారంబు నవంతిక యయోధ్య మధుర ద్వారక సరస్వతి సహ్యంబు

గంగాసాగరసంగమంబు కాంచి త్ర్యంబకంబు సప్తగోదా
వరంబు గాలంజరంబు బ్రభాసంబు బదరికాశ్రమంబు
మహాలయం బోంకారంబు పురుషోత్తమంబు గోకర్ణంబు
భృగుతీర్థం బంబుపుష్కరంబు శ్రీపర్వతంబు నా నివి మోక్ష
కారణంబు లైనమహాతీర్థంబులు. 68

సీ. శంభుప్రసాదంబు సమకూఱకుండినఁ
దీర్థయాత్రకు సమ్మతింప దాత్మ
దీర్థంబు లాడంగఁ దివుట లేకుండినఁ
బ్రతిబంధదురితంబు వాసిపోదు
ప్రతిబంధదురితంబు వాసిపోకుండినఁ
గాశి కేగెడునట్టికడఁక లేదు
శ్రీకాశీపురక్షేత్రవాసము లేక
విజ్ఞానదీపంబు విస్తరిలదు

తే. జ్ఞానమునఁ గాని మోక్షంబు సంభవింప
దతివ! జ్ఞానం బనంగ వేదాంతవాక్య
సంభవం బైన దదియ పోజ్ఞాన మంత్ర
తరుణి విజ్ఞాన మీసూక్ష్మ మెఱిఁగి కొనుము. 69

క. ధారాతీర్థం బనఁగాఁ
దారాధిపవదన! ఖడ్గధారాంచల మ
ద్ధారాంచలమునఁ ద్రెవ్విన
వీరాగ్రేసరుఁడు ముక్తివిభవముఁ గాంచున్. 70

తే. తీర్థములు మానసములు ముక్తిప్రదములు
తరుణి! యివి మేలు బాహ్యతీర్థములకంటె

మానవుం డివి యేమటి మధురవాణి!
బాహ్యతీర్థంబు లాడ నిష్ఫలము సూవె. 71
సీ. తీర్థంబు సత్య మింద్రియనిగ్రహము తీర్థ
మనసూయ తీర్థంబు వనరుహాక్షి!
తీర్థంబు దానంబు తీర్థంబు సంతోష
మనుకంప తీర్థంబు కనకగౌరి!
బ్రహ్మచర్యంబు తీర్థంబు తీర్థము ధృతి
యమము తీర్థము విద్రుమాధరోష్ఠి!
సమత తీర్థంబు విజ్ఞానంబు తీర్థంబు
పుణ్యంబు తీర్థంబు పువ్వుఁబోఁడి
తే. తీర్థములు మానసంబులు ధీవిశుద్ధి
యతిశయిల్లంగ నివి యాడ కాడినట్టి
పంచజనులకుఁ గలహంసపక్షిగమన!
బాహ్యతీర్థావలులు తీర్థఫలము నీవు.
చ. బిసరుహపత్రలోచన! కృపీటములందు మునింగియాడవే
మొసళులుమీలుకర్కటకముల్ గమఠంబులువానికబ్బునే!
యసదృశమైనతీర్థఫల మట్టివిధంబు సుమీ! తలంప మా
నస మగుతీర్థమాడనిజనంబులకుం బహుబాహ్యతీర్థముల్.
తే. సుదతి! యేటికి నంతర్విశుద్ధి లేని
బాహ్యసంశుద్ధి? బహుతీర్థపరిచయమున
వేయుఁగడవలజలమున వెలిఁ గడిగిన
గలుగునే శుద్ధి వారుణీకలశమునకు? 74.
తే. రాగదోషమలాపహారక్షమంబు
మానసం బైనతీర్థంబు మందగమన !

యుదని: బాకరబోవ్యపాయతమంబు
బాహ్యశ్రేష్ఠంబు మేచకోత్పలదళాక్షి! 75

సీ. పద్మించినపుడ చిత్తము నిర్నిబంధనం
బగుఁ బ్రసాదగుణంబు నందు నేనిఁ
గలుషంబు లేని సద్గంధంబుఁ బొరయని
సలిలంబు నెరముగాఁ గలుగు నేనిఁ
జానస్తోత్రపుణ్యావనీధరతపో
వనసన్నికర్షంబు దనరు నేని
శంసితవ్రతులైన సంయమిశ్రేష్ఠుల
యధికపరిగ్రహం బబ్బు నేనిఁ
తే. తీర్థములు వెదకులాడిన తీర్థమగునె?
ధవళలోచన! సలిలమాత్రమునఁ జేసి
ముదిత! దేహమునం దంగములకుఁ బోలెఁ
దారతమ్యంబు గలదు తీర్థముల కతివ. 76

వ. సారంగనయన! తీర్థాంగంబు లప్రతిగ్రహం బనహంకారం బకోపనత్వం బనాలస్యంబు సూనృతంబు సమాధానంబు శ్రద్ధధానత్వంబు హోమనిష్ఠ క్షేత్రోపవాసంబు పితృతర్పణంబు బ్రాహ్మణభోజనంబు పితృశ్రాద్ధంబు పిండప్రదానంబు శిరోముండనంబు మొదలుగాఁ గలయవి సాంగోపాంగంబు లయిఫలంబు నీఁజాలు. మఱియు తీర్థతారతమ్యంబు వివరించెద. 77

సీ. చెలువ! శ్రీగిరియందు శిఖరేశ్వరం బను
శిఖరంబుఁ జూచినఁ జేరు ముక్తి

కాంత! శ్రీశైలంబుకంటె వేగంబునఁ
గేదార మీఁ జాలుఁ గేవలత్వ
మంతకంటెను వేగ మరవిందలోచన!
యమృత మీనోపుఁ బ్రయాగతీర్థ
మాప్రయాగముకంటె నతివేగమునఁ జేయు
నపవర్గ మింతి! మహాశ్మశాన

తే. మతివ! యానందకాననప్రాప్తికరము
లఖిలతీర్థంబులును సందియంబు లేదు
కాశికాతీర్థ మాడక కదియరాదు
లక్షతీర్థంబు లాడిన మోక్షలక్ష్మి. 78

శివశర్మోపాఖ్యానము

వ. ఈయర్థంబు దేటపడ నొక్కయితిహాసంబు చెప్పెద వినుము. మధుర యనుపట్టణంబున శివశర్మ యనువిప్రోత్తముండు గలఁడు. అతఁడు వేదంబులుచదివి, తదర్థంబు లెఱింగి, ధర్మశాస్త్రంబులు పఠించి, పురాణంబు లధిగమించి, యంగంబు లభ్యసించి, తర్కంబు లాలోడించి, మీమాంసాద్వయం బాలోచించి ధనుర్వేదం బవగాహించి, యాయుర్వేదంబు విచారించి, నాట్యవేదంబు గ్రహించి, యర్థశాస్త్రంబు(లు) ప్రాపించి, మంత్రశాస్త్రంబు(లు) దెలిసి, భాషలు గఱచి, లిపులు నేర్చి, యర్థంబు (లు)పార్జించి, ధర్మంబులు చేపట్టి, భోగ్యంబు లనుభవించి, పుత్త్రుల నుత్పాదించి, వారి కర్థంబు విభజించి యిచ్చి, యౌవనంబు పోకకు ముదిమిరాకకు శోకించి వ్యాకులుం డయి నిజాంతర్గతంబున. 79

శా. నానాశాస్త్రము లభ్యసింపను ననంతద్రవ్య మార్జింప సం
తానంబుం బడయంగఁ బుత్త్రులకు నర్థంబు ల్విభాగించి యీఁ
జానగప్రస్థమునన్ సుఖం బనుభవింపం బోయెఁ గాలంబు గౌ
రీనాథున్ భజియింప నేర నయితిన్ శ్రీకాశికావల్లభున్. 80

సీ. కొలువంగ లేనైతి గోపాలకృష్ణుని
నర్చింప లేనైతి హస్తివదను
బ్రెమ్రొక్కంగ లేనైతి మునిజనశ్రేణికి
సేవింప లేనైతిఁ జిత్రభాను
యజియింప లేనైతి నమరసంఘాతంబుఁ
బూజింప లేనైతి భూదివిజులఁ
గట్టింప లేనైతిఁ గమలకాసారంబు
నిలుపంగ లేనైతిఁ దులసివనము

తే. పేరటాండ్రను నర్చింప నేర నైతి
సలిలసత్త్రంబు సాగింపఁ జాల నైతి
నాజ్యతిలహోమవిధులు మంత్రాన్వితముగ
హుతవహునియందుఁ జేయంగ నోప నైతి. 81

తే. పురుషసూక్తము శ్రీసూక్తమును జపింపఁ
బావమాని పఠింపఁ దత్పరత మీఱి
నర్థి శతరుద్రియంబు పంచాక్షరంబు
ప్రణవమంత్రంబు జపియింపఁ బ్రతిదినంబు. 82

క. ఈహార్మ్యము లీతురగము
లీహేమము లీభుజిష్య లీధాన్యము లీ
దేహము నాతో వచ్చునె?
యూహింపఁగఁ బుణ్యకర్మ మొక్కటి దక్కన్. 83

సీ. పొడిదగ్గు కంఠంబుఁ బొరివుచ్చకయమున్న
తల ప్రకంపంబుఁ బొందకయమున్న
బొమలు కన్నులమీఁద బొదివి వ్రాలకమున్న
పర నేత్రముల కడ్డు పడకమున్న
శ్రుతిపుటంబుల శక్తి సురిఁగి పోవకమున్న
వళు లాననమునఁ బర్వకయమున్న
హృదయంబులో జాగ పదను దప్పకమున్న
గాత్రంబు శిథిలంబు గాకమున్న
తే. పండ్లు వేర్వాసి కదలుచూపకయమున్న
కాళికడకంటి చూపు పై రాకమున్న
కాలుసేయాడుకాలంబె కదలవలయుఁ
దీర్థసేవకు దేహ మస్థిరము గాన. 84

వ. అని తీర్థయాత్రాపరాయణుం డై యిల్లు వెడలి రెండు మూఁడుపయనంబులకోలఁది తెరపున నొకవటవృక్షంబు క్రింద బరిశ్రమాపనోదార్థంబు విశ్రమించి యంతరంగంబున నిట్లని వితర్కించె. 85

మ. కరికర్ణాంతవిలోల మాయువు శరత్కాదంబినీచంచలా, త
రళంబాత్మ పయస్తరంగచలముల్ తారుణ్యముల్ తీర్థముల్, ప
రిపాటిం జతురంతధాత్రిఁ జరియింపన్వచ్చునే యైననేఁ, బుర
ముల్ నాలుగుమూఁడుముక్తిజనకంబుల్ మున్నువీక్షించెదన్.

సప్తపురీప్రశంస

తే. ఉజ్జయిని కాశి మాయ యయోధ్య కాంచి
మథుర ద్వారక యనెడినామములు గలిగి

పట్టణము లేదుఁ గీర్తిసంపద వహించు
మహితకైవల్యలక్ష్మికి మందిరములు. 87

వ. అని నిశ్చయించి. 88

సీ. సాకేతపుర కేగి సరయూతరంగిణి
నభిషేక మొనరించె నధికభక్తి
నల్పుఁ డెల్పును నైన నదులకూటము ప్రయా
గాఖ్యంబునందు దేహంబు దోఁచె
గంగలో మణికర్ణికాతీర్థమునయందు
సంకల్పపూర్వంబు గ్రుంకువెట్టె
కైవల్యకల్యాణఘంటాపథం బైన
యానందవిపినంబు నాశ్రయించె

తే. తీర్థదైవతకోటిఁ బ్రార్థించి పలికి
యఖిలమును నాచరించి తీర్థాంగకములఁ
దీర్థములయందు శ్రీమహాదేవుఁ గొలిచెఁ
బావనాచారనిరతుండు బ్రాహ్మణుండు. 89

సీ. బ్రహ్మలోకోన్నతప్రాసాదనిశ్శ్రేణి
యాజవంజవభీతి కభయపాణి
కలుషకంఠచ్ఛేదకాలాయసకృపాణి
కైవల్యనవమౌక్తికముల కాణి
[1]పీఠావనీప ముద్విష్టకంతర్వాణి
చతురుత్సవగంధసారశోణి
చేతస్ప్రసాదలక్ష్మీవిహారక్షోణి
కల్పాంతకాలంబు గలపురాణి

---

1 ఇందిరావణ సమాహితనిజాంతర్వేణి

తే. పరమకల్యాణి యాపగాంభస్త్రివేణి
రాజరేఖావతంసుగా రాపురాణి
సమధికప్రీతిఁ దేలి యాసత్యవాణి
సేవలత్వశుభశ్రేణి గ్రుంకువెట్టె 90

తే. అఖిలతీర్థంబులును నాడి యవనిసురుఁడుఁ
గోర్కె మైఁ బుణ్యలక్ష్ములఁ గొల్లవెట్టె
నటువిశేషించి గంగాప్రయాగతీర్థ
మధికతాత్పర్యనిష్ఠతో నాడఁ దొడఁగె. 91

సీ. వైకుంఠమున నుండి వచ్చి వైకుంఠుండు
దేవీసహాయమై తీర్థమాడు
గోలోకమున నుండి గోమాతృకలు వచ్చి
తీర్థ మాడుదు రతిస్థిరమనీషఁ
గాశికాపురినుండి కాలకంఠుఁడు వచ్చి
దివసంబు దివసంబు తీర్థ మాడు
వరుస దిక్కులనుండి వచ్చి దిక్పాలురు
త్రిదశేశ్వరాదు లాడుదురు తీర్థ

తే. మమరగంధర్వసిద్ధవిద్యాధరర్షి
గరుడకిన్నరయక్షరాక్షసపిశాచ
భూతములు దీర్థమాడు వేఁబోకచివరఁ
బూష మకరస్థుఁ డైన యప్పుడు ప్రయాగ. 92

వ. అది ప్రజాపతిక్షేత్రంబు యాగంబులకంటెను బ్రకృష్టం
బగుటం జేసి దానికిఁ బ్రయాగసమాహ్వయం బన్వర్థనామంబై
యుండు. మార్తాండుండు మకరరాశిస్థుం డై యుండ మాఘ
మాసంబున మఘవమణిశిలాశకలవిసరవిస్ఫురమరకిరణసందో

హాటం దేహదానదీక్షాధురంధరంబులగు కాళిందీసింధుకబం
ధంబులతో సంబంధించి కర్పూరగంధసారతారహారనిర్ఝరా
హారనీహారక్షీరధారాశ్రేణి పాణింధమంబై (న)సారసైంధవ
ధవళవాఃప్రవాహంబు ప్రవహింప సితాసితచ్ఛాయాచ్ఛటా
గుళుచ్ఛవ్యతికరంబునం జేసి మోక్షలక్ష్మీకటాక్షవీక్షణంబు
నుంబోని యస్మహాతీర్థరాజంబునం గ్రుంకి బ్రాహ్మణుండు
కృతార్థుం డయ్యె వెండియు. 93

గీ. కాశి కేతెంచు మఱిఁ బ్రయాగమున కేగుఁ
గాశి కేతెంచు మఱిఁ బ్రయాగమున కేగు
మునుఁగు మణికర్ణికాతీర్థమునను మఱియు
మునుఁగు మణికర్ణికాతీర్థమునను మఱియు. 94

శా. కింకుర్వాణపురందరాదికమహాగీర్వాణకోటీకిరీ
టాంకస్థాపితనూత్నరత్నరుచిధారాశ్లేషకిమ్మీరప
త్త్వంకేజుండుహరుండు జంతువులకుం బ్రాణాంతకాలంబునం
దోంకారాక్షరమంత్రరాజముఁ జెవిన్ బోధించుఁ గాశీ [స్థలిన్.

గీ. కర్ణికాంతము సేరి యేకతమ శివుఁడు
మునుకు మోక్షచింతామణి జనున కెపుడుఁ
గాన మణికర్ణికాసమాఖ్యాత వహించె
నమ్మహాతీర్థ మమరగంగాంతరమున. 96

క. ఉద్భిజ్జములు జరాయు
ప్రోద్భూతము లండజాతములు స్వేదజముల్
తద్భూమండలిఁ జచ్చి మ
హాద్భుతముగఁ బుట్టు హాలహాలకంధరులై. 97

గీ. ఎడమప్రక్కయి కాశిలో నీల్గునట్టి
మశకశిశువున కోంకారమంత్రరాజ
మభవుఁ డుపదేశ మొనరింప నమరకోటి
సిగ్గుపడుచుండుఁ దమవృథాజీవములకు. 98

చ. కటకట! కాశికాపురి నొకానొకనిర్జరుఁ గన్నుమోడ్చియ
ప్పటఁ గనువిచ్చిచూచికుడిభాగముఁగన్గొనిచోద్యమందుచా
పటిదెసఁజూచి యచ్చెరువుపాటు వహించు మనస్సరోజసం
పుటముననాఁడులాగు మగపోడిమియుంగల జంతుసంతతుల్.

మ. గృహమేధిప్రవరుండు విప్రుఁడస్మృతక్షేత్రంబువారాణసిన్
ద్రుహిణక్షేత్రమువాసిపోవఁదలఁచెన్ దూరంబుగా వెండియున్
న్మహిఁ గైవల్యపుతీర్థముల్ గలిమి సంభావించి శాస్త్రజ్ఞతన్
బహుధావిప్రతిపత్తిధీవిషయముల్ పాడైనశాస్త్రార్థముల్.

సీ. ఆనందవిపినపుణ్యానుభావాధిక్య
మెఱుఁగఁడా తా నేమి యెల్లయదియు?
దెలియఁడా తా నేమి దేవలోకారోహ
నిశ్శ్రేణి యగుగంగనిత్యమహిమ?
మణికర్ణికాతీర్థమాహాత్మ్యవిభవంబుఁ
జూడఁడా తా నేమి సూక్ష్మదృష్టి ?
నరయఁడా తా నేమి యామ్నాయములఁ బురా
ణేతిహాసముల విశ్వేశుగరిమ ?

గీ. నకట! పుణ్యప్రమాణాంతరానువృత్తి
నుదక మున్నతభూమియందుండ లేక
పల్లమున కొడ్డగిల్లినపగిది నతఁడు
కదలెఁ దీర్థాంతరమునకుఁ గాశినుండి. 101

వ. కదలి కతిపయప్రయాణంబుల. 102

సీ. పసిఁడిశృంగార మెలఁగోటలోపలుండుఁ
గరల కెప్పుడు కాలకంధరుండు
ప్రతిబింబునకు నేపట్టణంబునకు ది
వ్యాభిధానంబు పెంపమర నెగడు
జేనొంటఁ జేనొంట శివలింగములు గోటి
సంఖ్య లేపురమునఁ జాల నొప్పుఁ
గల్పాంతవేళ నేకటకంబు మునుఁగదు
నింగితో రాయుమున్నిటివెల్లి

గీ. నట్టిపురిహిమలయుజ్జని కరుగుదెంచి
కాళి దర్శించె శ్రీమహాకాళుఁ గొలిచె
ముండె శివశర్మ యటరాజయోగపరత
నిఖిలముక్తుల కచ్చోటు నెలవు గాన. 103

ఆ. హాటకేశ్వరుఁడు మహాకాళనాథుఁడు
దారకేశ్వరుండు తలిరుఁబోఁడి!
యుబ్బి లింగము లయియున్నారు పాతాళ
మర్త్యనాకభువనమండలముల. 104

ఉ. కందవు గాజుపాఱవు వికారము నొందవు పూతిగంధముం
జెందవు వాడ వప్పురముసీమల నల్లడ వామకర్ణముల్
క్రిందుగ దీర్ఘనిద్రలు ధరించి శయించినజంతుదేహముల్
సుందరి! యిట్టిచోద్యములు చూడము తక్కినతీర్థభూములన్.

క. లీల మహాకాల! మహా
కాల! మహాకాల! యనుచుఁ గడుభక్తిమహా

కాలస్థానాధీశ్వరుఁ
గాలగళుఁ సంస్మరింపఁ గాంతురు ముక్తుల్. 106

గీ. భవు మహాకాళు సేవించి బ్రాహ్మణుండు
గదలెఁ గాంచికి సత్కాంచికాపురమునఁ
గలికి వేడుకకత్తె శ్రీకామకోటి
గవయు నేకామ్రనాథునిఁ గరిమ గిరిశు. 107

ఉ. కాంచికిఁబోయిబ్రాహ్మణుఁడు గాంచెనుదావశభూమిభృచ్ఛిరః
కాంచనకంధరానిలయుఁ గైటభమర్దనుఁ గామకోటి ద
ర్శించి భజించె బాలశశిశేఖరు నేకరసాలనాయకు
న్వంచె ననేకపూర్వజననంబులఁ బుట్టినపాతకౌఘముల్. 108

సీ. ముడువంగ నేర్తురు ముడువ దాపటికి రాఁ
జికురబంధము లీఁగ జీరువాఱఁ
బొన్నపువ్వులఁ బోలు పొక్కిళ్లు బయలుగాఁ
గట్టనేర్తురు చీర కటిభరమునఁ
దొడువంగ నేర్తురు నిడుప్రేలుఁజెవులయం
దవతంసకంబుగా నల్లిపువ్వు
పచరింప నేర్తురు పదియాఱువన్నియ
పసిఁడి పాశములోరపట్టుచెంవ

గీ. పయ్యెదముసుంగు బాలిండ్లఁ బ్రాఁకనీరు
తఱచు పూయుదు రోల(లి) గంధంబుఁ బసుపు
బందికత్తెలు సురతప్రసంగవేళఁ
గంచిప్రేతలుకుసుమాస్త్రఖడ్గలతలు. 109

గీ. కాంతియందురు గొంద ఱకాంచివేరు
కమ్రకురువిందరత్నసత్కాంతిదంతి

సర్వాకంబుల నేడుగా న్నతిపరించి
బ్రాహ్మణుడు సర్వవేదతాత్పరతిఁ గొలిచె. 110

వ. అంతంత శ్రీనాసక్షేత్రంబు మీరాఁడుగాఁ జని. 111

క. ద్వారవతీనగరంబునఁ
గోరిక శివశర్మ యుండి కొన్నిదినంబుల్
నారాయణపుణ్యకథా
పారాయణులైన పరమభాగవతులతోన్. 112

గీ. ధవళలోచన! యొక్కచోద్యంబు వినుము
ద్వారవతియందుఁ జచ్చినవారియొడలి
యస్థిశకలంబులం దంతరాంతరములఁ
దనరు శ్రీపాంచజన్యసుదర్శనములు. 113

ఉ. కాంచనకేతకీకుసుమగర్భదళోదరసోదరప్రభా
భ్యంచితమై పటీరఘుసృణాగురుసౌరభలక్ష్మితోఁ బిసా
ళించుచుఁ గస్తురై పరిమళించుసముజ్జ్వలగోపిచందనం
బించినవేడ్కతోడ ధరియింతురు భాగవతోత్తముల్పురిన్.

గీ. రమణి! ధరియింతు రూర్ధ్వపుండ్రములు మెఱయ
ఫాలతలమున నచ్చోట భాగవతులు
కఠినపాపపరంపరాకంఠనాళ
ఖండనప్రక్రియాక్రూరఖడ్గలతలు. 115

సీ. కమనీయగోపికాగంధసారంబున
నూర్ధ్వపుండ్రములు బాగొప్పఁ దీర్చి
వక్షఃస్థలంబుల వనజాక్షమాలికా
చారునై పక్ష్యంబు సంతరించి

దక్షిణశ్రవణరంధ్రములఁ గోమలకృష్ణ
తులసీప్రవాళంబు లలవరించి
నలినలోచనదివ్యనామసంకీర్తనా
భంగికి జిహ్వలఁ బాలువెట్టి
గీ. ద్వారవతియందు ముక్తికాంతావిహార
మంటపములందు నుంద్రు నిర్మలవివేక
నిరభిసంధికృపాగుణనిర్ణిరోధ
పరమభాగ్యాన్వితులు మహాభాగవతులు. 116
గీ. ప్రతియుగంబును ద్వారకాపట్టణంబు
ముంచి రత్నంబులెల్లను ముచ్చిలించి
కొంచుఁబోయెడుకతమునఁ గువలయాక్షి!
యబ్ధి కోడఁగూడె రత్నాకరాహ్వయంబు. 117
సీ. కట్టు రింగులువారఁ గటిభాగమునయందుఁ
బసిఁడికమ్ములపచ్చపట్టుచేల
వక్షస్థలంబున వనమాల ధరియించుఁ
గౌస్తుభగ్రైవేయకమునఁ గూర్చి
సేసకొప్పునఁ జుట్టు శిఖిపింఛరించోళి
మక్కళించిన జిల్గుమడుఁగుపాగ
గొజ్జంగిపూనీరు కులికి మేదించిన
కమ్మకస్తురి మేనఁ గలయ నలఁదు
గీ. ద్వారకాపట్టణముపొలిమేరసీమఁ
గాలవశమున నీల్గిన క్షణమునందుఁ
గైటభారాతిసారూప్యగరిమఁ గన్న
కీటపక్షిపరీసృపక్రిమికులంబు. 118

ఉ. ఆప్పృథివీసుపర్వుఁడు ప్రియంబున ద్వారకయందుఁ దీర్థసే
వాపరతంత్రుఁడై యయిదు వాసరముల్వసియించి పోయె మా
యాపురి కమ్మహానగర మంబుజపత్రవిశాలనేత్ర! దు
ష్ప్రాపము పూర్వజన్మమునఁ బాపము సేసిన మర్త్యకోటికిన్.

వ. అన్నగరంబును గొందఱు హరిద్వారం బందురు. కొందఱు మోక్షద్వారం బందురు (కొందఱు గంగాద్వారం బందురు.) అవ్వలనన నిర్గమించికదా భాగీరథి భువనపావని భవజటాజూటాటవీవాటికాకుటజకోరకంబు మున్నీటం బెక్కుముఖంబులం గలసె. అట్టిమాయాపురంబునందు. 120

సీ. తీర్థోపవాసంబుఁ దీర్చి జాగర ముండి
తెల్లవాఱఁగ గంగఁ దీర్థమాడి
పితృతర్పణముఁ జేసి పిండప్రదానంబు
యథాశక్తిచరువున నాచరించి
యగ్నికార్యముఁ దీర్చి హరుని నభ్యర్చించి
ములుమోదుగాకులఁ బులియఁ గుట్టి
రాగిలోవాణి నన్బ్రాలేయ కుండంగ
వండి డించినయట్టివంటకంబు

గీ. కుడువఁగూర్చుండి భక్షించుకొనఁ దలంచు
నంతలోన శిరస్తాప మావహిల్లె
మేను గరుదాల్చెఁ జలి బెట్టి మెడలు నొచ్చె
వేఁకి దలచూపె దాహ మావిర్భవించె. 121

వ. అప్పుడు శివశర్మ నిజాంతర్గతంబున. 122

గీ. బ్రతుకుమీఁదియాస పాయంగఁ బెట్టితిఁ
జచ్చువంటివేఁకి వచ్చినపుడ

జలధినట్టనడుమ సాంయాత్రికుఁడు గలం
బవిసినపుడు ధనమునాసవోలె. 123

సీ. ప్రతివాసరము గృహారామసస్యక్షేత్ర
పశువీక్షణము సేయఁ బ్రాప్తుఁ డెవ్వఁ?
డిటమీఁద నేభంగి నిందుబింబానన
విధవసంసారంబు వెడలఁబోయుఁ?
దనయు లిం కేభంగి ధనవిభాగములకై
పోరితంబులు లేక పొసఁగియుండు?
రఖిలపురాణేతిహాసశాస్త్రాగమ
గ్రంథసంరక్ష యెక్కడిది యింక?

గీ. నకట! మిన్నులువడ్డచో ననద వోలె
దిక్కుమాలినప్రేత నై తిరుగవలసె
శిరసుపై మృత్యు వాడెడుశీఘ్రమునను
చావునిక్కంబు బ్రతుకుట సంశయంబు. 124

శా. సంతాపంబునఁ బొంద నేమిటికి నీసంసారయాత్రావ్యథా
చింతాభారము పూని జార్తిదహనార్చిర్దాహముల్లాలవే
చింతింతు న్మది విశ్వనాయకు శివుఁ శ్రీకాశికాధీశ్వరుం
జింతింతుఁ సరసీరుహాక్షుని హరిఁ శ్రీద్వారకావల్లభున్.

గీ. ఏల చింతింప నిహామునం దెల్లసుఖము
లనుభవించితి మథురామహాపురమునఁ
బరమునందు ముక్తిసంపదయుఁ గలిగె
నేడుపురములఁ దీర్థంబు లాడఁ గనుట. 126

వ. అని వితర్కించుచుండ. 127

శా. పాపిష్ఠం ధరణీసురో త్తమున కప్పాటన్ విదాహజ్వరో
ష్మాటోపంబున నత్యుపద్రవము మై నాపాదమ స్తంబుగాఁ
గోటీవృశ్చికకీటపుచ్ఛలతికాకోటీశిఖాకంటక
ప్రోటకుట్టనసంప్రభూతవిషధూర్దుర్వారదాహోద్ధతిన్. 128

క. తన్నెఱుఁగ కెఱిఁగి నెఱుఁగక
కన్నులు దెఱవంగ నెఱుఁగక వసుంధరపైఁ
గొన్నిదినంబులు బ్రాహ్మణుఁ
డున్నట్లన యుండె నోటి యూరుపుతోడన్. 129

క. ఇటు బహువిధములఁ గడుసం
కటపడి మాయాపురోపకంఠమున మరు
ద్ధునీతటనికటమునం
దటుకున శివశర్మ కాలధర్మము నొందెన్. 130

వ. అంత. 131

మ. అసితాంభోధరనీలవర్ణు లురుభద్రాకారు లాజానుదీ
ర్ఘసముత్తుంగభుజాచతుష్టయు లలంకారాన్వితు ల్పుణ్యశీ
లసుశీలాఖ్యులు విష్ణుకింకరులు లీలం బక్షిరాట్కేతనో
ల్లసితం బైన రథంబుఁ దెచ్చిరి ప్రభల్నల్దిక్కులంబర్వఁగన్.

సీ. వెలిదామరలఁ బోలువెడదకన్నులతోడఁ
కౌస్తుభగ్రైవేయకంబుతోడఁ
బసిఁడికమ్ములపచ్చపట్టుఁబుట్టంబుతో
మెఱుఁగారుఁజామన(చాయ) మేనితోడఁ
తలుకొత్తుపసిఁడి గేదంగి రేకులతోఁడ
గస్తూరికాంగరాగంబుతోడ

నటవీమయూరపింఛావతంసంబుతోఁ
జిగురొత్తుమొలక లేనగవుతోడ

గీ. నపుడ సాక్షాత్కరించినహరియుఁ బోలె
నెక్కె శివశర్మ గాంభీర్య మెసక మెసఁగఁ
గింకిణీజాలమాలికాలంకృతంబు
గరుడకేతనసహితంబు గనకరథము. 133

వ. ఇట్లు దివ్యవిమానారోహణం బొనర్చి శివశర్మ విష్ణుకింకరులఁ
జూచి యి ట్లనియె. 134

గీ. విష్ణుభక్తులఁ జెప్పంగ విందు నెపుడు
నేఁ బురాణేతిహాససంహితలయందుఁ
బుణ్యశీలసుశీలు రక్షాపుణ్యపురుషు
లచ్యుతునిసమ్ముఖమున నుండ్రధికు లనుచు. 135

గీ. వారలు కారుకదా మీరు వనజనేత్రు
లంబుధరనీలవర్ణులు కంబుగళులు
భద్రదివ్యాకృతులు చతుర్బాహుదండు
లసితతులసీపలాశమాల్యాభరణులు? 136

వ. అనిన వారు మహాత్మా ! నీయట్టిమహానుభావు లెఱుంగనియ
ర్థంబులు గలవె? ఏము నీవు పెద్దలవలనం బురాణేతిహాససం
హితాముఖంబుల విన్నపుణ్యశీలసుశీలుర మగుదుము. అనే
కలోకంబులు గడచికాని వైకుంఠపురంబునకుం బోవరాదు.
అయ్యయిలోకంబులవిశేషంబులు నీకుం జెప్పెదము. సావ
ధానమతివై యవధరింపుము. ఈవును నడుగవలసినయర్థం
బు లడుగు మనిన నట్లకాక యనుచుం జనువాఁడు ముందట.

— విష్ణుదూతలు శివశర్మకు సంయమనీస్వరూపంబుఁ దెల్పుట —

సీ. కలుషులై ప్రేలినకుఱుచజుంజుఱువెండ్రు
కలును గంబెనచాయకాయములును
గలివొప్పి నాన్చిన గ్రచ్చకాయలభంగిఁ
గొఱమాలినట్టిదృగ్గోళకములు
తొట్టివాతెఱలపై దూరంబు సాగిన
గొగ్గిపండులతోడి కుముఖములును
కూనివీఁపులమీఁద గోడిగ్గై బోడెత్తి
తఱివడ్డకంకాళదండములును
గీ. రాసభక్రూరకంఠనిర్హ్రాదకలిత
ఘుర్ఘురవ్యక్తభాషితోద్గారములును
గలిగి యిచె కొంద ఉన్నారు గగనవీథి
నోరిమెఁ నోడఁగూడుకొని యెవ్వరొక్కొ వీరు ? 138
వ. అనిన నద్దివ్యపురుషు లతని కిట్లనిరి. 139
ఆ. ఇది పిశాచలోక మీ ధూమ్రవర్ణులు
విను పిశాచరాజు లనఘ! వీరు
చంద్రశేఖరుని బ్రసంగవశంబునఁ
గొలిచినారు భక్తిఁ గొంచియంబు. 140
వ. అనియిట్లు క్రమంబునఁ బ్రశ్నోత్తరరూపంబునఁ గర్మానురూపంబు లగుఫలంబు లనుభవించుచు [1]నుందురనిన నమర భావంబుల నుత్తరోత్తరాభ్యున్నతంబు లగు నాయాయిలోకంబుల వసియించియున్న పుణ్యపురుషులం గనుంగొనుచు శివశర్మ గుహ్యకలోకంబును గంధర్వలోకంబును విద్యా

1 (తమతమ తరతమ).

ధరలోకంబును నతిక్రమించి యప్సరోలోకంబునకుం బోవు
నవసరంబున. 141

చ. ఎదురుగవచ్చె హేమరథమెక్కి కృతాంతుఁడు సౌమ్యమూర్తి
యై, పదురునిజాప్తకింకరులుపార్శ్వయుగంబునభక్తిఁగొల్చిరా
ముదిరనినాదముం జఱచి ముందటిచక్కటిదివ్యదుందుభుల్,
మృదులగభీరనాదములుమిన్నులుముట్టఁజెలంగుచుండఁగన్.

గీ. ఎదురుగా వచ్చి దక్షిణం బేలురాజు
ధర్మరాజు గరంబు సంతస మెలర్ప
సాధు! సాధు! మహాబుద్ధిబోధమహిత!
మేలుమే! లని శివశర్మ మెచ్చి పొగడె. 143

సీ. అభ్యసించితి వేద మాఱంగములతోడఁ
బరిచర్య చేసితి గురుజనులకు
నాదిపురాణేతిహాసంబులును ధర్మ
శాస్త్రంబు సదివితి సారధిషణ
సమబుద్ధివై మహేశ్వరుఁ బుండరీకాక్షు
సేవించి తేకాంతశీలమునను
గైవల్యకల్యాణ ఘంటాపథము లైన
తీర్థంబు లాడితి తిరిగియేడు

గీ. ననఘ! నీభాగ్యమునకు నియతియుఁ గలదె?
చూడుమా! యెంతటిదియొ నీసుకృతగరిమ?
భూసురోత్తమ! మాయంత లేసివారి
చే నమస్కారములు గొనఁ జెల్లె నీకు. 144

వ. అని ధర్మంబు శివశర్మ నభినందించి నిజనివాసంబునకుం బోయెం దదనంతరంబ. 145

గీ. విప్రకులముఖ్యుఁ డంతటువినయపరత
నిటుల ననియె హృషీకేశహితులఁ జూచి
యనఘులార! యతిక్రూరుఁ డంద్రుజముండు
సౌమ్యుఁ డై యున్నవాఁ డేమిచంద మొకో? 146

గీ. యముని రూపంబు వర్ణింతు రఖిలమునులు
గుండె ఝల్లనునట్లుగా ఘోరలీల
జముని జూడఁగఁ గన్నులు చల్లనయ్యె
నిన్ని వారౌద్రరసరేఖ లెందుఁ బోయె! 147

గీ. ఇదియ రూపంబొ? యీతని కింక నొక్క
రూప మున్నదియో? మహాక్రోధమునకు
నెఱుఁగ నానతియిందు నా కీ రహస్య
మనఘమతులార! సందేహ మావహిల్లె. 148

వ. అనిన [1]వారలిట్లనిరి. 149

క. నినుబోటిపుణ్యవంతుల
కనఘా! శమనుండు సౌమ్యుఁ డగు నాకారం
బున నుండు దుర్జనుల కీ
యన రౌద్రాకారుఁడై యుదగ్రత చూపున్. 150

వ. ఈదండధరుండు దంష్ట్రాకరాళవదనుండును, క్రోధరక్తాంతలోచనుండును, నూర్ధ్వకేశుండును, గృష్ణాంగుండును, బ్రళయాంబుదనిస్స్వనుండును, బరిభ్రమద్భ్రుకుటీకుటిలనిటలతట

1 శివశర్మను పుణ్యశీల సుశీలు రిట్లనిరి.

విటంకుండును, విశదవికటాకారుండు నై దుర్వృత్తుల నీరీతి
శాసించు. 151

సీ. పాదంబు లిరుకేలఁ బట్టి గుంజాండు జ
ర్జరితంబుగా వీనిఁ జట్టుఁజూచి
మెడ మెట్టి గోర్గాండి మెఱికి పుచ్చుఁడు వీని
గ్రుడ్లు రక్తములు చెక్కుల (నెత్తురులు) స్రవింపఁ
గడికండలుగ వీనికంఠంబు వ్రేయుండు
గరసానఁ బట్టినఖడ్గధార
బలుత్రాళ్ల బంధించి తలక్రిందుగా వ్రేలఁ
గట్టుఁడు వీని వృక్షంబుకొమ్మ

గీ. అంపమున వీనికంఠంబుఁ ద్రెంపి విడుఁడు
మడమతాఁపుల వీనిమర్మముల నొంపుఁ
డెఱ్ఱఁగా నగ్నిఁ గ్రాఁచినయినుపయిసుకఁ
గులికి పోయుఁడు వీనిముక్కునను జెవుల. 152

గీ. పరకళత్రంబుకుచకుంభపాళియందు
నఖముఁ దివిచినపాపాత్మునఖమునందు
నెఱ్ఱఁగా నగ్ని గ్రాఁగినయినుపసూదు
లుగ్రదృష్టిని జొన్పుఁ డత్యాగ్రహమున. 153

వ. పరదారముఖాఘ్రాణంబు చేసినపాపిష్ఠువదనంబున నిష్ఠుర
నిష్ఠీవనం బొనర్పుఁడు. పరదారభవనగమనం బొనర్చిన కర్మ
చండాలునిపాదంబులు ప్రచండతఖడ్గంబున ఖండంబులుగా
ఖండింపుఁడు. పరదారాధరోష్ఠబింబంబు చుంబించునయ్యాసం
బంధుమూర్ధం బుద్ధతచపేటంబునం బాటింపుఁడు. పరాపవాద
పరునిపక్షంబు లక్ష్యంబు సేసి తీక్ష్ణముఖనిశితక్షురప్రంబున

నేయుండు. పరసంతాపకారి కటుకవచనుం డగు కుటిల బుద్ధిని సింగలంబుల గ్రాఁగిన మంగలంబునఁ బ్రేల్చుఁడు. పరునియందు మిథ్యాదోషం బారోపించునిర్దయుఁ బ్రవర్ధనపూయశోణితకర్దమంబున ముంపుఁడు. గురునిందాకర్త యగుధూ ర్తనోర సంవర్తతప్తలోహంబుపోయుండు. పరకళత్రనాశకుం డగు సంతుసుకు చెవుల నిశ్శంకకలాయసశంకువులు గూర్పుఁ డని దండధరుండు ప్రచండకోపాటోపంబునఁ గింకరులం జూచి పలుకు వెండియు. 154

గీ. రౌరవం బనఁగను మహారౌరవ మనఁ
గాలసూత్రంబు గుంభిపాకం బనంగ
నంధతామిస్ర మనఁగ సంహార మనఁగ
నారకంబులు మఱియు నెన్నంగఁ గలవు. 155

వ. ఈనరకంబులయందు దేవస్వభోక్తల బ్రహ్మస్వభుజుల శిశుహంతలఁ గృతఘ్నుల గురుతల్పగుల గోఘ్న స్త్రీఘ్న మిత్రఘ్నులఁ బరక్షేత్రపరాలయాపహర్తలఁ గూటసాక్షుల గర్భఘ్నులఁ బ్రజాపీడాకరుల సురాపులఁ గూటశాల్మలిం బ్రాకించియుఁ బట్టుగార్లం బట్టించియుఁ దలక్రిందుగా(వ్రేలఁ) గట్టించియు నిక్షుయంత్రములఁ బీడించియు నంధకూపంబునం ద్రోపించియు నినుపముక్కులకాకులం గఱపించియు యమకింకరులు పెక్కువిధంబుల బాధలు బెట్టుదురు. 156

క. హరినామకీర్తనంబును
హరనామజపంబు నెవ్వఁ డాత్మఁ బఠించుఁ
నరకమహావేదన య
న్నరునకుఁ బ్రాపింప కుండు నయతత్త్వనిధీ! 157

వ. ఈయర్థంబు నీకుఁ దేటదెల్లంబు గావించెద నాకర్ణింపుమా
దికాలంబునం గృతాంతుండు నిజకింకరులతో నిట్లనియె.

సీ. గోవింద! భూతేశ! గోప! గంగాధర!
చాణూరమర్దన! చండికేశ!
కంసప్రణాశన! కర్పూరగౌర! గో
పీపతి! శంకర! పీతవసన!
గిరిశ! గోవర్ధనోద్ధరణ! బాలమృగాంక
వర్ణ! మాధవ! భవ! వాసుదేవ!
విషమేక్షణ! మురారి! వృషభధ్వజ! హృషీక
పతి! భూతపతి! శౌరి! ఫాలనేత్ర!

గీ. కృష్ణ! హర! గరుడధ్వజ! కృత్తివసన!
కల్మషారి! గౌరీపతి! కమఠ! శూలి!
యనుచుఁ బఠియింతు రెవ్వ రాఘనులు మీకు
వందనీయులు చెనకంగ వలదు వారి. 159

సీ. హరి! రజనీశకళావతంస! రమేశ్వ
ర! పినాకపాణి! శ్రీరామ! భర్గ!
యనిరుద్ధ! శూలపాణి! నృసింహ! త్రిపథగా
ర్ద్రజటాకలాప! మురహర! యీశ!
రాఘవ! యురగాభరణ! పద్మనాభ! యు
గ్ర! మధుసూదన! పినాకపతి! యాద్య!
ప్రమథాధినాథ! నారాయణ! మృత్యుంజ
య! పురుషోత్తమ! త్రిదశైకనాథ!

గీ. యచ్యుతా! కామశత్రువ! యబ్జపాణి!
దిగ్వసన! చక్రపాణి! భూతేశ! యనుచుఁ

దలతు రెవ్వారు వార లుత్తములు భువన
పావనాత్మకు లందఱు ప్రభులు మీకు. 160

సీ. బ్రహ్మణ్యదేవ! శర్వ! ముకుంద! విశ్వేశ్వ
ర! సనాతన! త్రిణేత్ర! రావణారి!
శ్రీకంఠ! ధర్మధురీణ! శంభువ! కమ
లాధీశ! యీశాన! యదుపతి! మృడ!
ధరణీధ[1]ర! హర! యంధకహర! శార్ఙ్గపా
ణి! పురారి! విష్ణువ! నీలకంఠ!
వైకుంఠ! దేవదేవ! మధురిపుఁడ! త్రిలో
చన! కైటభరిపుండ! చంద్రచూడ!

గీ. కేశినాశ! గిరీశ! లక్ష్మీపతి! త్రిపు
రారి! వసుదేవసూనుఁడ! త్ర్యక్ష! యనుచు
జపము సేయుదు రెవ్వ రవ్విపులపుణ్య
ఘనులఁ గదిసినప్పుడ మీకుఁ గల్లవచ్చు. 161

వ. మఱియు వినుండు. శ్రీకాంత! శివ! యసురనిబర్హణ! మన్మథ
రిపుఁడ! జనార్దన! ఖండపరశుఁడ! శంఖపాణి! శశిశేఖర! దా
మోదర! రిపుసూదన! యంబుధరనీల! స్థాణువ! యానంద
కంద! సర్వేశ్వర! యనునీదివ్యనామంబులు భావించుకృతా
ర్థులు మీకు మాననీయులు సుండి యని యివ్విధంబున
నంతకుండు గింకరవర్గంబు ననుశాసించె. ఈహరిహరనా
మంబులయష్టోత్తరశతంబు విన్నను బఠించిన జనులకు నా
రోగ్యైశ్వర్యంబులు సంభవించు. 162

---

1 రాయంధకరిపు జనార్దన, చటులఖండ పరశుశార్ఙ్గపాణి, త్రిపురారి

విష్ణుదేవేశహారి,త్రిలో

చ. శమనునిరాజధాని యగుసంయమనీనగరంబునం గరం
దమకురుధర్మ సేనదృఢధన్వజయద్రథు లాదిగా నృపో
త్తములు నితాంతనిర్మలినధర్మధురంధరు లుండ్రు నిర్వ్యపా
యమున ననర్ఘ్యరత్నమయహారికిరీటకహర్మ్య వీథులన్.
వ. అని యివ్విధంబున. 164

ఒ అప్సరోలోకవృత్తాంతము ఒ

తే. శమనలోకాభివర్ణనశ్రవణపరత
నుబుసుపోవంగ శివశర్మ యొయ్యఁ జేరె
నప్సరోలోక మది ప్రసూనాశుగునకు
లోకవిజయైకపట్టాభిషేకభూమి. 165
వ. అప్పుడు శివశర్మ విష్ణుశీలసుశీలుర కిట్లనియె. 166
తే. ఎవ్వరోకో? వీరు విమలపూర్ణేందుముఖులు
దివ్యభూషామహారత్నదీప్తిజాల
పరిధిచక్రావరణమధ్యభావ్యమాన
భువనమోహనమూర్తు లిప్పురమునందు. 167
వ. అనిన వార లిట్లనిరి. 168
సీ. ఏయిందుబింబాస్య లిక్షుకోదండుని
త్రైలోక్యరాజ్యాధిదైవతంబు
లేయింతులకుఁ బుట్టినిల్లు దుగ్ధాంభోధి
మధుకైటభారాతిమగుఁగుఁబాన్పు
ఏచకోరాక్షుల కింద్రచంద్రజయంత
నలకూబరాదులు ననుపుమిండ
లేపువ్వుఁబోఁడులయిరియింతచూపుల
ఋషులవంటిమనంబు లిగురువెట్టు

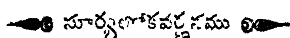
తే. వహితభక్తి నేభామలమనుమరాంధ్ర
దక్షిణానందవనవనమహాస్థానసతికి
భీమనాథేశ్వరునకు సుత్రాముఁ డిచ్చె
ననఘ! వీరు సు మ్మయ్య! యయ్యప్సరసలు. 169

వ. ఊర్వశి, మేనక, రంభ, ఘృతాచి, చంద్రరేఖ, తిలోత్తమ, వపుష్మతి, కాంతిమతి, లీలావతి, యిల్వాలావతి, యలంబుస, గుణవతి, స్థూలకేశి, (కళావతి), కలానిధి, (గుణనిధి), కర్పూరతిలక, యుర్వర, యనంగతిలక, మదనమోహిని, చకోరాక్షి, చంద్రకళ, మునిమనోహర, చారునాద, సువర్ణిక, దారుసంజీవని, క్రతుశుల్క, శుభానన, తపశ్శుల్క, తీర్థశుల్క, దానశుల్క, హేమావతి, పంచాశ్వమేధిక, రాజసూయార్థిని వీరు మొదలుగా నఱువదివేలు దివ్యాప్సర లీలోకంబునం దధివసింతురు.

సీ. బ్రహ్మచర్యం బొక్కరాత్రి దైవికమున
మఱచి తప్పినయట్టిమాస(చ)కమ్మ
కలకాల మెల్లను గామితవ్రతములు
సలిపినట్టిచకోరశాబనయన
బలిమి నొక్కనికి లోఁబడి వాని నవ్వేళఁ
బతిఁ గాఁ దలంచినపద్మగంధి
పురుషుఁడు లేనియప్పుడు ప్రమాదంబున
మోసపోయినయట్టిముద్దరాలు
తే. భోగదానవ్రతంబులఁ బూని యెపుడు
మకరకేతను నర్చించుమాటనంగ
కన్నెవయసునఁ గన్నెఱికంబుఁ దప్పి

పిదపఁ బతిభక్తి యగునాతి త్రిదశవేశ్య. 171

తే. మాంత్రికుం డైన యొకసిద్ధమౌని నొందె
నొక్కవేలుపు నొందెఁ బ్రియుండు వసుప
పుత్త్రసంతానలబ్ధికై పొందిరట్టి
లోలలోచన కప్సరోలోక మబ్బు. 172

సూర్యలోకవర్ణనము

వ. అని చెప్ప నప్సరోలోకంబుఁ గనుంగొనుచు భాస్కర లోకంబు సేరం జని యేకచక్రంబును సప్తసప్తియు ననూరు సారథికంబును నప్సరోమునిగంధర్వామరోరగసమన్వితంబును నగు రథంబుమీఁదఁ గరధృతారవిందద్వయుం డయి నభోమార్గంబునం జను కమలబాంధవునిం జూపి విష్ణుకింకరు లి ట్లనిరి. 173

సీ. సిద్ధాంతసంసిద్ధి సిద్ధసంఘంబును
విధ్యుక్తపరిపాటి విబుధకోటి
చాటుధారాప్రౌఢిఁ జారణవ్యూహంబు
కిన్నరవ్రాతంబు గీతసరణి
ఖచరసంఘము విశృంఖలమణి వైచిత్రి
యాతుధానశ్రేణి యధికభక్తి
గరుడలోకము నమస్కారవాక్యంబున
నేకాగ్రమతి దందశూకసమితి

తే. ప్రతిదినంబును బ్రాతరారంభవేళ
నిర్నిబంధననిరుపాధినిరవగాధ
నిర్నిరోధనిరాఘాటనిరుపమాన
భక్తి సంభజియింతు రీపద్మబంధు. 174

సీ. సంచారలోలుఁ డౌ జగదుపక్రియకు నై
సమధికస్థైర్యంబు జరుపుఁ గాని
జనులదృష్టికి వెక్కసం బై విభాసిల్లు
లోనఁ జైతన్యంబు నీనుఁ గాని
సంతాపహేతు వౌ సంయమిశ్రేణికి
నిర్వాణలీల యీ నేర్చుఁ గాని
ఖరరుచిత్వముఁ బూనుఁ గాలక్రమంబున
శీతలామృతము వర్షించుఁ గాని
తే. ప్రాగవస్థాభ్యధికతరోపర్యవస్థ
నతిశయిల్లుచు భువనంబు లఖిలములును
వార కత్యంతచాతుర్యవైభవమున
ననఘ! రక్షించుచుండు నీయబ్జహితుఁడు. 175

వ. అని రవ్వాడు శివశర్మ దా నొనర్చునమస్కారంబు లంగీక
రించుచు నిమేషార్ధమాత్రంబున రెండువేలు నిన్నూట
రెండుయోజనంబు లతిక్రమించినం జూచి యాశ్చర్యం
బంది గోవిందకింకరుల కి ట్లనియె. 176

తే. అనఘులార! ఖరాంశుబింబాంతరమునఁ
బురుషు నొక్కని నుండఁ జెప్పుదురు బుధులు
పరమతాత్పర్యగరిమ నప్పురుషు నెట్లు
సేవ సేయుదు రొక్కొ సంసిద్ధిపరులు? 177

వ. అనిన వార లి ట్లనిరి. 178

సీ. ఆకాశమధ్యస్థ మగుభానుబింబంబు
వినులక్షయోజనవిస్తృతంబు

తన్మధ్యమందున ధవళాంశుశేఖరు
నుద్దీతవిద్యాప్రయోగసరణి
హైమరూపుఁడు హిరణ్యశ్మశ్రుకేశుండు
నానాప్రముఖహిరణ్యాసయవుఁడు
గాగ భావించి యాకమలలోచనుఁ డుండు
నతఁడ యే నని సదాధ్యానపరత
తే. విమలమానసుఁ డగుచు భావింపవలయు
బ్రహ్మవిద్యాంసుఁ డగువాఁడు ప్రాజ్ఞవేళ
నర్కునర్ధోదయమున గాయత్రిఁ గూర్చి
యర్ఘ్య మెత్తినయాచమనాంతరంబు.

వ. కాలలోపంబు సేయవలదు. కాలంబు ప్రతీక్షించునట్టిది. కాలంబునం గదా యోషధులు ఫలించు. కాలంబునం గాక పాదంపబులు పూచునే? కాలంబుననే మేఘంబులు వర్షించు. మందేహదేహనాశార్థం బుదయాస్తమయంబుల బ్రాహ్మణోత్సృష్టంబగు గాయత్రీమంత్రతోయాంజలిత్రయంబు చిత్రభానుం డపేక్షించు చుండు. కాలంబు దప్పకుండ నదుపాస్యమానుం డయి భానుం డాయురారోగ్యైశ్వర్యంబులు ప్రసాదించు.

సీ. మేలైనరెండుతొమ్మిదులు విద్యలలోన
మననీయ మగుచు మీమాంస వెలయ
మీమాంసకంటెను మిగులుప్రాభవమునఁ
దర్కశాస్త్రము శుభోదర్కగరిమ
తర్కశాస్త్రముకంటెఁ దా సమభ్యధికంబు
వివరించి చూడంగ వేదరాశి

యామ్నాయములకంటె నభ్యర్హితంబులు
చర్చింప నుపనిషత్సముదయములు
తే. నుపనిషత్తులకంటెను నూర్ధ్వపదవి
మంత్రరాజంబు గాయత్రి మహిమఁ గాంచుఁ
బ్రణవ మచ్చుక్కేపుతోఁ గూడి పాడెఁ బిదుకు
నవనిసురులకు గాయత్రి యనెడిసురభి. 181
తే. మంత్రములలోన గాయత్రి మహిమఁ గాంచు
నగరములలోనఁ గాశి యున్నతి వహించు
దైవతంబులలో సుధాధామమౌళి
విశ్వనాథుండు ప్రాధాన్యవిభవ మొందు. 182
స్రగ్ధర. గాతారం త్రాయతే నాఁ గలిగిన తెలివిఁ
గల్గె గాయత్రి కర్థా
న్వీతం బై నామధేయం బితరమనువులం
దీప్రభావంబు లేదీ
ప్రాతస్సంధ్యాహ్నసాయోపగమములఁ బర
బ్రహ్మవిద్వాంసు లార్యుల్
జ్యోతిర్మూర్తిన్ భజింతు ర్సురగణవినుతున్
సూర్యునిన్ శిక్షవిద్యన్. 183
క. గాయత్రి పరబ్రహ్మము
గాయత్రి కధీశ్వరుండు కమలాప్తుఁడు శ్రీ
గాయత్రిమంత్రమునకు
నేయువిధంబు సాటి వచ్చునే మంత్రమ్ముల్? 184
వ. ఈవేదమూర్తి హంసుండు, భానుండు, సహస్రాంశుండు, తప
నుండు, తాపనుండు, రవి, వికర్తనుండు, వివస్వంతుండు,

విశ్వకర్మ, విభావసుండు, విశ్వరూపుండు, విశ్వకర్త, మార్తాండు(ండు, మిహిరుం), డంశుమాలి, యాదిత్యుం, డుష్ణగుండు, సూర్యుం, డర్యముండు, బ్రధ్నుండు, దివాకరుండు, ద్వాదశాత్ముండు, సప్తహయుండు, భాస్కరుం, డహస్కరుండు, ఖగుండు, సూరుండు, ప్రభాకరుండు, శ్రీమంతుండు, లోకచక్షువు, గ్రహేశ్వరుండు, త్రిలోకేశ్వరుండు, లోకసాక్షి, తమోారి, శాశ్వతుండు, శుచి, గభస్తిహస్తుండు, తీవ్రాంశుండు, తరణి, సుహరణి, ద్యుమణి, హరిదశ్వుం, డర్కుండు, భానుమంతుండు, భయార్తకుండు, ఛందోశ్వుండు, వేదవేద్యుండు, భాస్వంతుండు, పూష, వృషాకపి, యేకచక్రరథుండు, మిత్త్రుండు, మందేహారి, తమిస్రహుండు, దైత్యహుండు, పాపహర్త, ధర్ముండు, ధర్మాధర్మార్థహేళి, చిత్రభానుండు, (కళిందుండు, తార్క్ష్యవాహనుండు, దిక్పతి, పద్మినీనాయకుండు, కుశేశయకరుండు, హరి, ఘర్మరశ్మి, దుర్నిరీక్షుండు, అరుణుండు, కశ్యపాత్మజుం డనునీదెబ్బదినామంబులు గలిగియుండు.

సీ. మోకాళ్లు భూమిపై మోపి హస్తాంబుజ
ద్వయమునఁ దామ్రపాత్రము ధరించి
యర్ఘ్యోదకంబులయందు దూర్వాంకురా
క్షతలును నవరక్తచందనంబు
కరవీరముఖ్యరక్తప్రసూనంబులు
వైచి యొక్కొకపేర్వరుసతోన
మోంతంబుగాఁ జతుర్థ్యంతంబుగాఁ బ్రణ
వాదిగాఁ బఠియించు చర్ఘ్యపాత్ర

తే. వశాళిపర్యంత మెత్తుచు మాటిమాటి
కర్ఘ్య మిచ్చినఁ బ్రీతుఁ డై యర్కుఁ డొసఁగు
సేవకుల కాయురారోగ్యధీవివేక
భాగ్యసౌభాగ్యవై భవప్రాభవములు. 1:6

సీ. అది గుహ్య మై యకారాదిక్షకారాంత
పంచాశదక్షరప్రకృతి యైన
మాతృక యై మహామంత్రరాజంబు నై
దవయవంబులఁ బుట్టె నం దకార
మునకును నోంకారమునకు మకారంబు
నకు బిందువునకున్ను నాదమునకుఁ
బ్రత్యేకమ పదేసిపదియేసివర్ణంబు
లనఘ! జన్యంబు లై యతిశయిల్లు

తే. నట్టిప్రణవంబు హేమసింహాసనమున
భాస్కరుం డనుమాణిక్యపదకభూష
యమరఁ ధరియించి దేవి గాయత్రి యొప్పుఁ
గడుపుచల్లంగ వేదాళిఁ గన్నతల్లి. 187

క. సంశితవిజ్ఞానచతు
ర్వింశతితత్త్వంబులకును వేడుకతో నీ
యంశుమదధిపతిమంత్ర మ
సంశయముఁగ నెపుడు మన కొసఁగు నభిమతముల్. 188

సీ. మూఁడు వేదంబులు మూఁడుపాదంబులు
నాభి యాదిమపురాణవ్రజంబు
క్రిందు మీఁదును జతుర్దిశలు నాల్గక్షులు
భువనంబు దేహంబు దివి యుదరము

ధర్మశాస్త్రంబు వ్యాహృత్సరసిజముకుళంబు
ఛందోవితతి కుచస్తబకయుగము
సాంఖ్యశాస్త్రంబులు శ్రవణపాశంబులు
జాతవేదుఁడు వక్త్రచంద్రబింబ
తే. మైదుతలలును శిక్షాదులంగకములు
చేష్ట యాథర్వణశ్రుతి శిఖ శివుండు
బ్రహ్మ మూర్ధంబు హరి యాత్మ భావలక్ష
ణములు మీమాంస సావిత్రి కమలచరిత! 189

క. వ్యాహృతులతోడఁ బ్రణవో
ద్గ్రాహముతో శిరముతోడఁ గమలాక్షమసగ
ప్రాహుణికం బై యీమను
వాహుతిఁ గొనుఁ బాతకముల నగ్నియుఁ బోలెన్. 190

మ. క్షితిదేవోత్తమ! బ్రాహ్మణుండు వెలిగా జిహ్మాభిచారక్రియా
క్రతుతంత్రంబునశాత్రవుఁ గుఱిచి యీగాయత్రివర్ణావళిన్
బ్రతిలోమంబున నుచ్చరించివిడువన్ బ్రహ్మాస్త్రమై తాఁ కియా
ప్రతిపక్షుం దెగటార్చునంగుళిశిఖాప్రస్ఫోటమాత్రంబునన్.

సీ. గాయత్రి విష్ణుండు గాయత్రి శంభుండు
గాయత్రి పరమేష్ఠి కర్మనిష్ఠ
గాయత్రి విధివిష్ణుకమలసంభవమూర్తి
యైనమార్తాండుండు మౌనివర్య!
గాయత్రి జపియించి గాయత్రిఁ గొనియాడి
కాంచు విప్రుఁడు ముక్తి కలితపుణ్య!
గాయత్రి సేవించుకాలంబు గాలంబు
మంత్రతంత్రములు నిర్మలవివేక!

తే. యనఘ! సావిత్రి యనఁగ గాయత్రి యనఁగ
విశ్వజనయిత్రి యనఁ జతుర్వేదమాత
యనఁ బరాపరబ్రహ్మాద్వయం బనంగ
నష్టమాదేవిక సమాహ్వయాంతరములు. 192

వ. అని పుణ్యశీలసుశీలురు సూర్యలోకమాహాత్మ్యం బభివర్ణింప నాకర్ణించుచు శివశర్మ ముందట నయనానందసందోహాసంధాయి యగునొక్కపట్టణంబుఁ గనుంగొని యవ్విష్ణుకింకరుల కిట్లనియె. 193

తే. పుండరీకాక్షులార! యీపురవరంబు
నెఱయ నుత్సవ మొనరించె నేత్రములకు
నెఱుఁగఁ జెప్పుడు నా కది యేభువనమొ
శోభితం బైనకారుణ్యవైభవమున? 194

స్వర్గలోకవర్ణనము

తే. అనిన వా రిది నముచిమర్దనునివీడు
కనకగోపురకనకాట్టకనకసౌధ
కనకకుట్టిమవేదికాకనకభిత్తి
కనకరాజీవసరసీప్రకాశితంబు. 195

సీ. చికిలించుకొనియుండు జిలుఁగుతెప్పలలోనఁ
గుసుమసాయకవైరిననొసలికన్ను
పద్మనాభునికౌస్తుభముకాంతి వెలిపోయెఁ
బద్మచన్నులమిోఁదిపసుపు దాఁకి
ధళధళుక్కున నింగిఁ దాటించి చనుఁ గాని
నిలువనేరదు ప్రాచీనప్రకాశ

మస్తినాస్తిప్రకాశానుసారంబున
మినుమిన్కుమను చుండు ననలుదీప్తి

తే. పగలు పగ లయ్యె శశివిభాప్రసరమునకుఁ
దాన పో దిక్కు దీప్తిసంతానమునకు
ననఁగ గనఁగన కనకవర్ణాభుఁ డైన
భానుఁ డేతత్పురీసమీపమున నడచు. 196

చ. అమవసలందుఁ నా సరసిజాప్తునిగర్భము దూఱిఁ బోవునా
సమయమునన్ స్వకీయమగుచంద్రిక నిల్లడ వెట్టెనో సుమీ
యమృతమయూఖుఁడీనెలవునందను సంశయమావహించె ను
త్తమకుల! చూడు మిప్పురిసుధాధవళోన్నతసౌధవీథికల్.

శా. పౌనఃపున్యముసంఘటింపఁబోడఁగెన్ బ్రహ్మాన్వయోత్తంస!
గో,క్షీరాగ్రంబున లేఁగపెయ్య యిది కంటే కామధేనూద్భ
వం, బానందంబున డెందముబ్బఁగజనన్యాపీనవాఃసుధా,పా
నోత్సుచ్ఛమనూనమౌ చటులరఘుంపాతాండవాటోపమున్.

శా. కంటే స్వర్గకరికంతపీఠవిలుఠద్గ్రైవేయలోహార్గళా
ఘంటాటాంకృతి నాదసౌధవలభీగర్భంబులందార్కొనం
ఘంటావీథిఁ జరించుచున్నఁ బురాగారంబు వీక్షించి వె
న్వెంటన్ దివ్యకరేణువభ్ర ముపధావింపంగ దర్పోద్ధతిన్?.

క. నందనవన మిదె ధరణీ
బృందారక! యల్ల పెద్ద పృథివీరుహముల్
మందారకల్పతరుహరి
చందనసంతానపారిజాతాహ్వయముల్. 200

మ. దివిజాధీశసుధర్మ యన్ సభ సముద్వీక్షింప భూదేవ! రెం
డవకైలాసమువోలె నున్నయది బ్రహ్మాండంబుతో రాయుఁ

చుఁ, ధవళాభీలసుధాట్టవాసవిమలద్రాఘిష్ఠశృంగాగ్రమై
యవదాతధ్వజశాటికాంచలచపేటాధూతజీమూతమై 201

సీ. చెఱుపు లేటికి రేలు శిశిరాంశుకరముల
గరఁగుచంద్రోపలగిరులు గలుగఁ?
గల్పవృక్షంబులు గలుగంగ నేటికి
వలువలకై తంతువాయసమితి?
గణకు లేమిటికి సంకల్పార్థచింతకుఁ
జింతామణీశిలాశ్రేణి గలుగఁ?
గామధేనువులు గల్గఁగ నేమిటికి మఱి
యోదనంబునకు నై యోదనికులు?

తే. నాఁగ సర్వపదార్థజన్మస్థలంబు
భూరికల్యాణవైభవకారణంబు
విశ్వభువనైకవినుతంబు విబుధరాజ
పట్టణం బిది పంకజప్రభవవంశ్య! 202

శా. క్షీరాంభోనిధి సంభవించినఘృతాచీ మేనకామంజుఘో
షారంభాహారిణీతిలోత్తమలు విశ్వాచీచకోరాక్షులుఁ
స్వారాజప్రియవారభామినులు నానాభూషణాలంకృతల్
గారా మారఁగఁ జూతురున్నలనీకంజాక్షులంజూడుమీ!

వ. ఈయింద్రలోకంబునందుఁ దరురత్నంబు పారిజాతంబు, గాం
తారత్నం బూర్వశి, వనరత్నంబు నందనంబు, తురగరత్నం
బుచ్చైశ్శ్రవంబు, గజరత్నం బైరావతంబు, రత్నరత్నంబు
చింతామణి, సప్తార్చిఃప్రభృతు లగుసప్తలోకపాలురు, నార
దాదిమునులు, దనుజమనుజదైత్యులు, గంధర్వయక్షకిన్నర
కింపురుషులు, సగరనలనహుషమాంధాతృదుందుమారాదివ

సుంధరాధిపతులు, జ్యోతిష్టోమాదియాగంబులు చేసినసోమయాజులుం,దులాపూరుషాదిమహాదానంబులొనర్చినదాతలు, సంగ్రామంబులనపరాఙ్ముఖులై యక్లీబవాదులై యీల్గినవీరులు వసియింతు రని యనంతరంబ యగ్నిలోకంబున నర్చిష్మతీపురంబు చేరం గొనిపోయి శివశర్మకుఁ బుణ్యశీలసుశీలు రి ట్లనిరి.

సీ. అమరావతీపురం బమరవల్లభుఁ డేలు
నర్చిష్మతీపురం బగ్ని యేలు
శ్రాద్ధదేవుం డేలు సంయమనీపురం
బసురనాయకుఁడు పుణ్యవతి నేలు
నమలవతీపురం బంబునాయకుఁ డేలు
వాయు వేలును గంధవతిపురంబు
నలకాపురంబు యక్షాధీశ్వరుం డేలు
నైశాని యేలు జన్దార్ధమాళి
తే. యనిరి దిక్పాలపురములం దవనిసురుఁడు
రెండవపురంబు నీక్షించి ప్రీతి నుండె
నపుడు వర్ణింపఁ దొడఁగె రయ్యగ్నిలోక
మహిమసంపద గోవిందమాన్యహితులు. 205

సీ. శిఖ కర్మఠులకు నిశ్శ్రేయసశ్రీదాత
ధరణీసురులకుఁ దీర్థంబు వహ్ని
యాశుశుక్షణి గురుం డవనినిర్జరులకు
నగ్రవర్ణుల కగ్ని యాశ్రమంబు
దహనుఁ డేడ్గడయు నుత్తమవర్ణభవులకుఁ
బావకుం డీశుండు బ్రాహ్మణులకుఁ
బ్రత్యయంబు తనూనపాత్తు బాడబులకు

బాలుల కనలుండు పారిజాత
తే. మాశ్రయాళుండు ప్రాణుల కంతరాత్మ
చంద్రశేఖరమూర్తి యుషర్బుధుండు
సకలజగదుద్భవస్థితిసంహృతులకుఁ
గేవలము హేతుభూతుండు కృష్ణవర్త్మ. 206
మ. వివిధాజ్యాహుతిధూపదీపములునై వేద్యంబు నీయగ్ని మున్
జవి గోఁ బిమ్మట భుక్తిముక్తుల నవశ్యప్రీతి గా నెప్పుడున్
జవి గొం డ్రంబుజసంభవాచ్యుతమహేశానాదిబృందారక
ప్రవరు ల్సర్వహృషీకతర్పణముగా బ్రహ్మార్థపారంగతా! 207
వ. అనిన విని శివశర్మ వైశ్వానరుం డనంగ నెవ్వం? డెవ్వనిత నూజుం? డేప్రకారంబున నాగ్నేయం బైనతేజం బతనికి సంభవించె మహాత్ములారా! యెఱింగింపుం డనిన వారు వైశ్వానరమాహాత్మ్యంబు వివరింపఁ దొడఁగి యి ట్లనిరి. 208

వైశ్వానరమాహాత్మ్యము

సీ. విశ్వానరుండను నా నీశ్వరభక్తుండు
శాండిల్యగోత్రసంజాతుఁ డనఘుఁ
డభినుతబ్రహ్మచర్యాశ్రమనిష్ఠుఁ డై
బ్రహ్మయజ్ఞములు తప్పక యొనర్చు
నిరతుఁ డై విజ్ఞాతనిఖిలశాస్త్రార్థుఁ డై
లోకతత్త్వజ్ఞుఁ డై యేకతమున
నొకనాఁడు చింతించు చుండె నేయాశ్రమం
బొక్కొ నాల్గింటిలో నుత్తమంబు?
తే. భక్తి నేయాశ్రమంబు చేపట్టినప్పు
డైహికాముష్మికఫలంబు లందవచ్చు?

నిజయ మే లన్నయ ట్లుండు నిదియ లెస్స
యన్నయ ట్లుండు నొక్కొక్క యాశ్రమంబు. 209

వ. అది యెట్లనిన వర్ణాశ్రమాచారంబు శివప్రసాదద్వారంబున జ్ఞానసాధనంబు. అందు వర్ణధర్మంబులు బ్రాహ్మణుండు బృహస్పతిసవనంబునను, రాజు రాజసూయంబునను, వైశ్యుండు వైశ్యస్తో(ష్టో)మంబునను యజియింతురనునివి. ఇడియాఁగాఁగల యవి మఱి యాశ్రమధర్మంబు, లధ్యయనాదులు బ్రహ్మచారిధర్మంబులు, గృహస్థధర్మంబు లగ్న్యాధానాదులు, వానప్రస్థధర్మంబు లరణ్యవాసాదులు, యతిధర్మంబులు శ్రద్ధాదులు, బ్రహ్మచారిగృహస్థవానప్రస్థభితు(కు)లయాశ్రమంబులుత్తరోత్తరంబు లుత్కృష్టంబు, లీచతురాశ్రమంబులవారును నిజకర్మానుష్ఠానంబులు దప్పక యీశ్వరపూజాతత్పరులై సంసిద్ధివడయుదురు. నాకుం జూడ నన్నియాశ్రమంబులకు నాధారభూతం బై(న)గృహస్థధర్మంబు ముక్తిసాధనం బై తోఁచుచున్నయది. సర్వాశ్రమంబులకుస్వరూపలాభంబుగృహస్థాశ్రమ నిబంధనంబ. కొందఱు 'వర్ణాశ్రమాచారనిష్ఠునకు బ్రహ్మనిష్ఠ సిద్ధింపదు. బ్రహ్మనిష్ఠ యన సర్వవ్యాపారపరిత్యాగంబున ననన్యచిత్తంబునం జేసి బ్రహ్మంబు నెఱుంగుట, అది కర్మానుష్ఠానకర్మత్యాగంబులకు స్వరూపంబుఁ బరస్పరవిరోధంబుఁ గావునఁ గర్మశూరునియందు సంభవింప' దండ్రు. వర్ణాశ్రమకర్మానుష్ఠానవంతునకు యథావశంబున బ్రహ్మనిష్ఠాతాత్పర్యంబు సుకరంబు గావునఁ గర్మపరుండు బ్రహ్మంబు నెఱుంగఁడను నిషేధోక్తి(కి)ం బనిలేదు. పరదారపరిత్యాగంబునను నాత్మదారపరితోషంబునను ఋతుకాలాభిగమనంబునను

బ్రహ్మచారియు, రాగద్వేషకామక్రోధవర్జనంబున వానప్రస్థుం డును, నయాచితోపస్థితదేహయాత్రామాత్రంబున భిక్షుకుండును నై గృహస్థుం డఖిలాశ్రమంబులు దాన కైకొను. దేవయజ్ఞంబు, పితృయజ్ఞంబు, భూతయజ్ఞంబు, మనుష్య యజ్ఞంబు, బ్రహ్మయజ్ఞం బనుపంచమహాయజ్ఞంబులం జేసి వివిధహోమఖంబున గృహస్థుండు ముక్తుం డగు. కావున గార్హస్థ్యం బగుధర్మంబునం గైవల్యంబు వడసెద. 210

మ. అని యత్యుత్తమసంరంభన వివాహం బయ్యెశాస్త్రోక్తవిధ్యనుమానంబున[?] గ్యలక్ష్మిగ(?)! తికల్యాణీగుణాన్వితశోభనపుణ్యాకృతి విప్రకన్యక మహాభాగుండు విశ్వానరుం డనుమాన[?] కీర్తిపుణ్యలగ్నమున సంతానందసంధాయియై. 211

ఉ. చేసియనామధేయము శుచిష్మతి యాచిగురాకుఁబోఁడికిం బ్రీడయుఁ [?]శిభావమును వృత్తపయోధరము ల్నితంబముం బాడబునెమ్మనంబు రతిభావముతోడన నాఁడు నాఁటికిం [న్. వీడఁగఁ జొచ్చె బాల్యమును వీడఁదొడంగెఁదదీయచింతతో

సీ. అనుదినంబును బ్రాతరారంభవేళల
నోలగంపంబుతో నుదకమాడి
యంచుపన్నియతోడ నంచ మైనమడుంగు
నిద్దంపుఁ బుట్టంబు నెఱికి గట్టి
నెఱయంగఁ గూడనినెఱికూఁకటులు పాఁచి
పంకంబుగాఁ గమ్మపూలు దుఱిమి
కాస్తూరితిలకరేఖామధ్యమునయందుఁ
బుణ్యంపుఁజిఱుబొట్టు పొందుపఱిచి

తే. వినువు లే కగ్నిహోత్రంబు వేల్వఁ బెట్టి
దీపధూపంబు లొసఁగూర్పు దేవపూజ
కోగిసంబులు గావించు కొప్పుగాఁగ
బాల ప్రాణేశుహృదయం బలక్షించ. 213

వ. అనంతరంబ యథానారంభంబున నారంభోపవు వినయ
వతియు, వివేకవతియు, విలాసవతియు, విభ్రమవతియు, శాంతి
మతియు, పూజవ్రతియు, సౌహార్ధవతియు నై పుత్రాపా
తాత్పర్యంబునం బతిదైవంబున కానందంబు సంపాదించు
చుండం బెద్దకాలం బరిగిన. 214

తే. కానరా దయ్యెఁ బుత్రసంతానసిద్ధి
యెన్ని నోములు నోఁచిన నిందుముఖికి
నంత నొక్కనాఁడు తరుణి యేకాంతవేళ
విభునిపాదంబులకు మ్రొక్కి విన్నవించె. 215

ఉ. కట్టితిఁ బట్టుఁబుట్టములు కాంచనభూషణముల్ ధరించితిం
బెట్టితి బంధుకోటికి నభీప్సితవస్తుచయంబు గీర్తి చే
పట్టితి మీపదాబ్జములు పాయక నిచ్చలు సేవసేయఁ గాఁ
బట్టె వసుంధరం గలరె భామలు నాసరి భాగ్యసంపదన్? 216

క. సకలైశ్వర్యసమృద్ధులు
నొకతల సంతానలాభ మొకతల యిది యే
టికిఁ దడసె? నిందురేఖా
మకుటునికృప యేల లేదు మన కిప్పాటన్? 217

క. చింతించి చూడవచ్చిన
సంతానము వంశమునకు సకలంబునకున్

సంతానము సురధేనువు
చింతామణి శిష్యులము! చిరతరపుణ్యా! 218

క. సంతానము గలుగుటకు గ్రోపాయంబు చింతింపు మని
ప్రార్థించిన. 219

ఉ. శాంతవిచార మేము మీ నిండుసిధానన! నెమ్మనంబులో
సంతతము ... శశాంకకళాకిరీటుఁ గా
లాంతకు ... సహస్రమాలికా
... విశ్వపతి నాశ్రితవత్సలు నాశ్రయించెదన్.

వ. అని ... విశ్వపతి వేవి యర్చిష్మత్పతి ... దగుభర్తకు
... ప్రణమిల్లి పాణిపల్లవంబులు మొగిడ్చి వినయ
... సూర్య (పుత్రా!) పుత్రసంతానలా
... నాయందు ... నభిమతంబు యేని నేనుం
... నేని నిందుశేఖరసదృశుం డైన
... ప్రసాదింపు మనుటయు. 221

తే. ధర్మ ... కలకూర్మి వేర్మి
శంసితవ్రతుఁ డైనవిశ్వానరుండు
... నేత్ర ... వరంబు
ముదికులశ్రేష్ఠుఁ డిచ్చితి నడుచుఁ బలికె. 222

సీ. శాంతి మనోరథం బెట్లు నీయఁగ వచ్చు?
నేయింతి పతి వేఁడె నిట్టివరము?
వరము వేఁడిన వేఁడవచ్చుఁ గా కిట్లుంగి
నీ నేరవచ్చునే యాప్తితార్థ?
మాగమంబులు సమానాధికరహితుఁ గా
శీతాంశుశేఖరుఁ జెప్పుచుండు

నారుద్రు లీలావతార మోచపలాక్షిఁ
దనకుఁ గారణముఁ గాఁ దలఁచె నొక్కొ?

తే. కాసినాఁ డిట్టితలఁ జెట్టు గలుగ నేర్చుఁ
దరుణి! కంచు విచారించి తరతరంబ
వైనకముహార్తంబుతడవ నైష్ఠికతఁ బూని
శంభుభక్తిపరుండు విశ్వానరుండు. 223

వ. అనంతరంబ యమ్మునిశ్రేష్ఠుండు తనగర్భావాసంబున భవ్రని
ఫాలలోచను భక్తినిరతభక్తజనుల భక్తనిధి భక్తిభావను
భావనాసులభస్వభావు భవుఁ గాంచుఁ గాక యని భవభయాంభో
దుత్తారయానపాత్రం బైన కాశీక్షేత్రంబునకుం జనె. 224

సీ. మందాకినీవారి మణికర్ణికాంబుపు
వాపికాకూపపల్వలజలంబు
కుండికాసలిలంబు గుల్యాప్రపూరంబు
సెలయేటిపాథస్సు చెలమనీరు
ధారాకృపీటంబు దమ్మిబావిపయస్సు
కాసారనీరంబు గ్రయ్యతోయ
మూటకాండము బుగ్గయుదకంబు జలపుష్క-
రము సహస్రావశంబరంబు లివియు

తే. మొదలుగా సర్వసర్వతోముఖము గాశి
తీర్థరాజంబులుగ సమర్థించు శ్రుతులు
గాన యిన్నింటియందు విశ్వానరుండు
దేవసంకాశుఁ డతిభక్తిఁ దీర్థ మాడె. 225

తే. అవని దివిజుండు మణికర్ణికాదిపుణ్య
తీర్థములయందు దేహంబుఁ దేల్చి తేల్చి

శాంతిఁ బొందించెఁ బ్రాగ్జన్మశతసహస్ర
పరిచితం బైనబహులతాపత్రయంబు. 226

సీ. భద్రేభముఖులకు భద్రకాళికలకుఁ
గాలభైరవులకు గణపతులకు
నాదికేశవముఖ్యు లైనకేశవులకు
లోలార్కముఖు లైనహేళులకును
బ్రణమిల్లి సురనదీమణికర్ణికాదితీ
ర్థములఁ బిండప్రదానములు చేసి
పాయసాపూపాదిబహువిధాన్నంబుల
జగతీమరుత్సహస్రంబుఁ దనిపి
తే. కానవచ్చినయుబ్బులింగంబులకును
కానరానినిగూఢలింగంబులకును
బుణ్యవాసరముల మహాపూజ చేసి
యాతఁ డిట్లు వితర్కించె నాత్మలోన. 227

వ. ఓంకారేశ్వరుండు, కృత్తివాసేశ్వరుండు, కాళేశ్వరుండు, వృద్ధకాళేశ్వరుండు, గళేశ్వరుండు, కేదారేశ్వరుండు, కామేశ్వరుండు, చంద్రేశ్వరుండు, త్రిలోచనేశ్వరుండు, జ్యేష్ఠేశ్వరుండు, జంబుకేశ్వరుండు, జైగిషవ్యేశ్వరుండు, దశాశ్వమేధేశ్వరుండు, ద్రుమిచండేశ్వరుండు, (దృక్కేశ్వరుండు,) గరుడేశ్వరుండు, గోకర్ణేశ్వరుండు, గణేశ్వరుండు, డిండీరేశ్వరుండు, గజసిద్ధేశ్వరుండు, ధర్మేశ్వరుండు, తారకేశ్వరుండు, చండికేశ్వరుండు, మోక్షేశ్వరుండు, గంగేశ్వరుం, డత్రీశ్వరుండు, వ్రీహికేశ్వరుండు, (త్రిపురేశ్వరుండు, మార్కండేయేశ్వరుండు,) మణికర్ణికేశ్వరుండు, యమునేశ్వ

రుండు, లాంగలీశ్వరుండు, శ్రీవిశ్వేశ్వరుండు, అవిముక్తేశ్వ
రుండు, విశాలాక్షీశ్వరుండు, వ్యాఘ్రేశ్వరుండు, వారాహే
శ్వరుండు, వ్యాసేశ్వరుండు, వృషభధ్వజేశ్వరుండు, వరుణే
శ్వరుండు, విధీశ్వరుండు, వసిష్ఠేశ్వరుండు, సోమేశ్వరుం,
డింద్రేశ్వరుండు, సంగమేశ్వరుండు, హరిశ్చంద్రేశ్వరుండు,
(త్రిసంధ్యేశ్వరుండు,) భవానీశంకరుండు, కపర్దీశ్వరుండు,
కందుకేశ్వరుండు, (మఖేశ్వరుండు, మిత్రావరుణేశ్వరుండు)
ననసిద్ధామృతజ్యోతిర్లింగాదు లగుమహేశ్వరులు శతసహస్ర
సంఖ్యలం గలరు. ఈమహేశ్వరులసిద్ధస్థానంబుల యందేను
దివ్యస్థానంబునం దపం బాచరించి సుప్రసంతానలాభంబు
నొందుదు. 228

తే. అహహా! తెలిసితి విస్మయం బైనయర్థ
మేల సందేహ మందంగ హృదయవీథి?
సిద్ధసంసేవితము సర్వసిద్ధికరము
దర్శనస్పర్శనములఁ దీర్థములరాజు. 229

సీ. ఉద్ఘాటితంబులై యుండు రేలుఁబగళ్లు
గవనితల్పులు నాకకటకమునకు
సర్వజంతువులకు సంసిద్ధిసంపద
గరతలామలకమై కానవచ్చు
వికటామహాదేవి విశ్వనాథునిభామ
పర్వతాధిపుపుత్రి ప్రాయ కెపుడు
సిద్ధివినాయక క్షేత్రపాలకు లుంద్రు
పరిరక్షణైకతత్పరతఁ బూని
తే. భూమి తిలమాత్రమును నుడివోవ కుండ

నమృతలింగంబు లమ్మదనస్వర్గప్రదములు
గలవు తీర్థరాజంబులు గాశియందు
సహితము కావాస ముక్తిమండలంబు. 230

క. పూజించినను విశ్వేశ్వరుఁ
డిచ్చు గంధరుఁడు సమహితృపహితుం డై
యుంచుంచు భుక్తిముక్తులు
సందేహము వేద తన మనము నొనరింతున్. 231

సీ. ఆవృతిఁగన వెల్ల నాటపాటలవెంటఁ
ప్రాపించిరి మనోరథార్థసిద్ధి
గంధర్వుఁ డొక్కఁడు గానవిద్యాప్రాప్తి
కీప్రియమునంద సంసిద్ధిఁ గాంచె
యక్షపుంగవుఁడు విద్యాధరశ్రేష్ఠుండు
తోరికాలాఖ్య యశ కోవలియును
శతపద్మ్యమాత్రైకజపపరాయణుఁ డైన
వేదశీలుఁ డనువిప్రవరుఁడు
తే. చంద్రహాళి ఫేరవ్యాజసంయములును
హంసవతి యను నొకకిన్నరాంగనయును
నాప్రవాళోష్ఠిమగఁడు వేణుప్రియుండు
సిద్ధిఁ బొందిరి యవిముక్తసీమయందు. 232

క. సిద్ధమహత్త్వార్థాదులు
సిద్ధిం బ్రాపింతు రంద చిరకాలమునన్
సిద్ధపతి యనుట శంభుం
డద్ధరణిని సిద్ధలింగ మనఁగా వెలయున్. 233

విశ్వేశ్వరప్రభావవర్ణనము

వ. ఇమ్మహాజ్యోతిర్లింగమూర్తి విశ్వేశ్వరుఁ డనం బ్రసిద్ధి వహించె. అమ్మహేశ్వరుండు జయద్రథునకు, విదూరథునకు, మగధాధిపతికి, వసుదత్తునకు, మనోరథార్థంబులు చిరకాలంబునం బ్రసాదించె. వేఁడి విశ్వేశ్వరమహాదేవు నారాధించి [illegible] మనోరథార్థంబులు వడసెదం గాక యని చంద్రకూపజలంబున నభిషేకం బొనరించి సంకల్పపూర్వకంబుగా నియమంబు వహించి యొక్కమాసం బేకాహారుండును, నొక్కమాసంబు నక్తాశనుండును, నొక్కమాసం బయాచితాశనుండును, నొక్కమాసంబు నిరాశనుండును, నొక్కమాసంబు పయోవ్రతుండును, నొక్కమాసంబు శాకఫలాశనుండును, నొక్కమాసం బష్టతిలాహారుండును, నొక్కమాసంబు పానీయుండును, నొక్కమాసంబు పంచగవ్యాశనుండును, నొక్కమాసంబు చాంద్రాయణవ్రతుండును, నొక్కమాసంబు కుశాగ్రజలపాయియు, నొక్కమాసంబు వాయుభక్షుండును నై సంవత్సరంబు గడపి త్రయోదశమాసంబునం బ్రథమదివసంబున. 234

సీ. హారు లేదు నేఁడు కష్టాంతరంబులు గాఁగ
నియమంబునా నాజ్ఞ నిలుపువాఁడు
వెండికట్టులతోడి వేత్రంబుమాఱుగా
బంగారుముని(లు)కోల పట్టువాఁడు
ఝుంకించి వెరపుతర్జనకోటిచందానఁ
గఱకుచీఁకటివెన్ను సఱచువాఁడు
వసుమతీభృచ్ఛ్రేణి వరుసతో గుఱి చూపి

యొండొండఁ గాన్పించుచుండువాఁడు

తే. త్రిభువనస్థానపతి యైనదివసకరుని
ప్రాక్ప్రతీహారపాలుండు ప్రాచినాసలి
ఘుసృణకీలాలలామంబు విసరుహాప్త
కుంటుసారథి తీర్చించెఁ గొమరు మిగుల. 235

సీ. ప్రథమసంధ్యాకాలబలిశంఖనినదంబు
ప్రభవించె శ్రీవిశ్వవిభునినగరఁ
గవిసె సంగుళియుగ్మకం బంతరము గాఁగ
గగనగంగారథాంగద్వయంబు
నెఱయంగఁ గైసేసి నిలువుటద్దము చూచె
నవిముక్తమున విశాలాక్షి గౌరి
కొక్కొరోకో యని కుక్కుటంబులు మ్రోసెఁ
గడఁగి చతుష్కూట (కుక్కుట) కంబువసుమఁ

తే. ప్రహరిఁ దిరుగుట చాలించి భైరవుండు
గవని మొగసాలయరుఁగుపైఁ గన్ను మొగిచె
డుంఠివిఘ్నేశుఁ డొనర గండూష సేసి
యుమిసె విసవీథిఁ జంద్రకుండోదకములు. 236

సీ. ముక్తిక్షేత్రయోజనంబునఁ గుటీచకకోటి
సావిత్రితత్త్వంబు సంగ్రహించెఁ
బహుదహంసలు పరబ్రహ్మార్థమీమాంస
శోధించి రుపనిషద్వీథులందు
నిగమాంతవాసనానిర్వృతస్వాంతు లై
హంస లుండిరి దృష్టైకాంతపరతఁ
బ్రత్యగ్రగోపాలరజ్జుసంబంధంబు

దండత్రయము బహూదరుండు దాల్చి

గీ. భసితపుంఢ్రోళనము చేసి పాశుపతుఁడు
దీర్ఘపాటలజటల బంధించె మూఁగ
గలుమకెంబులమీఁద శృంగములవడువఁ
గొశ్శొమ్మొనకొశో యనఁ చుఁ గొడికారాయుటంయున. 237

వ. అంత సూర్యోదయంబున. 238

సీ. ధరణీధరములందు ధాతుపాషాణంబు
పాదపంబులయందుఁ బల్లవంబు
శాఖోనిథులయందుఁ బవడంపు లేఁదీఁగ
కాలాభ్రములయందుఁ గోలమెఱుపు
హరిదంతనాగంబులందు సిందూరంబు
భూమిమండలియందు హేమభూష
యాకాశసీథయం దబ్జవందనహూల
నబ్జజాండగృహంబునందు దివియ

గీ. యగుచు బాలాతపము జగం బాక్రమింప
నంధకారము దిక్కుల నస్తమింప
భానుబింబంబు దోఁచెఁ బ్రభాతలక్ష్మి
కబరిభారంబుమీఁది చెంగలువకచ్చు. 239

వ. అయ్యవసరంబున విశ్వేశ్వరుండు సకలకలికలుషవిషభంగ జాంగలికం బగుగగనగంగాప్రవాహంబున నఘమర్షణ స్నానం బాచరించి, విరజానలసంభవం బైనభస్మంబున సర్వాంగోద్ధూళనం బొనర్చి, తిర్యక్పుండ్రంబు లురశ్శిరోబాహుమూలంబుల ధరియించి, రుద్రాక్షమాలికాధరుండయి సనన్దనాదులకు నాదిత్యానిలాగ్నులకు మ్రొ

కై, పుండరీకచర్మాసనంబునం బ్రాఙ్ముఖుండై దక్షిణజానూరు మధ్యంబున వామపాదంబును వామజానూరుమధ్యంబున దక్షిణపాదతలంబును విన్యసించి, సమగ్రీవామూర్ధకాయుండగుచు, సంవృతాస్యుండును, నిశ్చలుండును నై నాసాగ్రంబున సుధాధారాబిందునిష్యందంబునందు నిందుబింబంబున్నదిగ నీక్షించుచుం బ్రాణాయామంబు సేసి, ప్రాణాయామంబువలనం జిత్తశుద్ధి వడసి, చిత్తశుద్ధివలన వేదాంతజ్ఞానంబు సంపాదించి, విశుద్ధవేదాంతజ్ఞానవాసనావశంబున శ్రోతవ్యుండును, మంతవ్యుండును, నిదిధ్యాసితవ్యుండును, నిరస్తసమస్తోపాధిక స్వప్రతిష్ఠాఖండసచ్చిదానందైకరసాద్వితీయస్వరూపుండును, పరమశివపరమజ్యోతిర్లింగమూర్తియు నైన యవిముక్తవిశ్వేశ్వరశ్రీమన్మహాదేవు నందు భావించి భావించి చూచుచుండం బ్రాచీనంబు పచేళిమంబై భవ్యంబైనభాగ్యాతిశయంబున. 240

సీ. శ్రీపాదములఁ బైఁడిచిఱుగజ్జెలతోడ
  రవళించుగండపెండార మమర
వెలిచామరలఁ బోలు వెడఁదక్రాల్గన్నులు
  మద్దికాయలతోడ మద్దివడము
మొలకకూఁకటిఁ గ్రాలుముక్తాలలామంబు
  భసితంపుబొట్టుతో బాదరింపఁ
బాలబుగ్గలదీప్తిపల్లవంబులతోడఁ
  జిన్నిలేనగవుతో చెలిమి సేయ
తే. ఒడ్డి మొఱుఁగనికటిమండలంబు మీఁద
  నలువవజ్రాల కమరుగర్వంబు సూఁప

దివ్యబాలకుఁ డొక్కరుండు దేజరిల్లెఁ
గాశివిశ్వేశశంభులింగంబునందు. 241

చ. త్రివిశదభంగిదివ్యకుసుమప్రకరంబు ప్రకాశకంబుగా, శ్రవణ
మనోహరంబుగఁ బ్రసన్నముగాఁ బొడముంచుఁ జొచ్చె మూఁ
డవపవనంబునక్ష్రతిశుభ్యధికంబుగ దత్పరిత్యజ్యనం
బవితలీల గర్భభవనాంతరభూముల నుప్పతింపగాన్. 242

వ. అప్పుడు విశ్వాసదుం డానందాశ్రుపూర్ణలోచనుండగుచు,
రోమాంచకంచుకితాఖిలాంగుండగుచు, గద్గదికానిరుద్ధకంఠ
ధ్వనియు నయి యంజలిపుటంబు లలాటతటంబున ఘటి
యించి యేకతంబుగా బ్రహ్మం బద్వితీయంబు నిత్యంబు సత్యం
బొక్కరుండ రుద్రుం డొక్కరుండ కర్త యెవ్వం డట్టినీకు నమ
స్కారంబు. రజ్జువందు సర్పంబును, శుక్తియందు రౌప్యంబును,
మరుమరీచికయందు సలిలంబునుం బోలె నెవ్వానియందుఁ
బ్రపంచంబు గానంబడు నట్టినీకు నమస్కారంబు. తోయంబు
నందు శైత్యంబును,వహ్నియందు దాహకత్వంబును, దపను
నందుఁ దాపంబును, జంద్రునందుఁ బ్రసాదంబును, బుష్పంబు
నందు సుగంధంబును,దుగ్ధంబునందుఘృతంబునుంబోలె సర్వం
బునం దెవ్వం డంతరాత్ముఁ డై యుండు నట్టినీకు నమస్కా
రంబు. శబ్దంబు గ్రహించు నశ్రవణుండు, గంధం బాఘ్రా
ణించు నఘ్రాణుండు, దూరంబు నడచు ననంఘ్రి, చూచు
నలోచనుండు,రసంబుఁ గొను నరసజ్ఞుం డెవ్వం డట్టినీకు నమ
స్కారంబు. నిజభక్తుండగు దక్క విష్ణువిరించిపురందరాదిబృం
దారకు లెవ్వానికందువ యెఱుంగ రట్టినీకు నమస్కారంబు.
గోత్రంబు, జన్మంబు, నామంబు, రూపంబు, శీలంబుఁ దెలియ

రాకుండఁ బుండియు నిజభక్తులకు నభీప్సితంబులొసంగు నెవ్వం డట్టినీకు నమస్కారంబు. ఎవ్వనివలన సర్వంబును నెవ్వాండు సర్వంబును గనుంగొను, నెవ్వాఁడు సంపన్నుం, డెవ్వాఁడు దరిద్రుఁ, డెవ్వండువృద్ధుం, డెవ్వండు యువ, యెవ్వండు బాలుం డట్టి నీకు నమస్కారంబు. అని సంస్తుతించి సాష్టాంగదండప్రణామంబు చేసిన నతనిం గరుణాతరంగితం బగున పాంగవీక్షణంబునం గనుంగొనివృద్ధవృద్ధుండగునబ్బాలుండు ముగ్ధస్మితజ్యోత్స్న చిన్నిబుగ్గలంజిగురొత్తనిట్లనియానతిచ్చె.

మ. శ్రుతిదేవోత్తమ! నీమనోరథము సంసిద్ధిఁ వహింపఁ బతి
వ్రతకుఁ శోభనపుణ్యలక్షణకు విశ్వస్తుత్యచారిత్ర క
ప్రతిమప్రాభవభాగ్యవై భవకళాపాళిణకుఁ మీాశుచి
ష్మతికిం బుట్టెదఁ గాశికాపురతపశ్చర్యాఫలం బల్పమే? 244

గీ. అచిరకాలమునందయే నవతరింతుఁ
బరమపావని యైననీభార్యయందుఁ
జను నిజాశ్రయమునకు సంశయము మాని
విమలపుణ్య! విశ్వానర విప్రముఖ్య! 245

వ. అని చూడం జూడ నయ్యిందుచూడుం డానందక్రీడావాటి కాక్రోడక్రీడావిహారహేలాచిక్రోడంబదంబులోని నీడయుం బోలెఁ బొడచూపి యవిముక్తక్షేత్రవిడంబనం బగువిశ్వే శ్వరలింగంబునందుఁ గుదుంగంబునందునుంబోలె లోనడాఁగి యుండె. విశ్వానరుండును విశ్వేశభక్తితాత్పర్యంబులు మనంబునం బెనఁగొన నయ్యనంగమథనుం దలంచి తలంచి శుచిష్మతియుం దానుఁ దమయంజలిపుటంబులు లలాటతటంబులం ఘటియించి ప్రస్తుతించుచుం బ్రమోదించుచు నిజనివా

పంబుసకుం జని రనిన విని నైమిశారణ్యవాసు లెవ్వరుం
దెబ్భంగి శచిపతికిం జెప్పెంచె నని యడిగిన. 246

ఆశ్వాసాంతము

శా. కర్ణాటోత్కలపారసీకనృపసంఖ్యా! ప్రాభవశ్రీనిధీ!
పుష్పోరాతివిపరీతభూభుజనమద్ధ్యాంధ్రక్షమానాథశ్వరా!
పద్మాభ్యర్చ్యవిశాలనేత్ర! జగదేకరాజ్యసామ్రాజ్య! దృ
ప్యత్కర్ణాధీశ్వరపాలరభక్తినిరతశ్లాఘాసాలవామాచామణీ! 247

క. పంచారామపధూర్జటీ
పాంచాల! త్రిలింగరాజపరమేశ్వర! యు
ద్యంచితదయాధురంధర!
చెంచూమలదూరకార! చిరపుణ్యనిధీ! 248

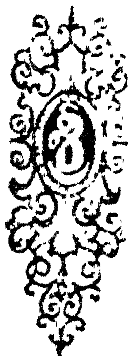
భుజంగప్రయాతము.
త్రిలోకీనికాయప్రదీపప్రతాపా!
కలాభోజ! యాదాక్షకల్పావనీజా
సతేజోవికుద్యంతనాభాగలీలా
కలా! వెడ్డిభూపాల! కల్పాంతకాలా! 249

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్త్ర మారయామాత్య
పుత్త్ర సుకవిజనవిధేయ కవిసార్వభౌమ శ్రీనాథనామధేయ
ప్రణీతం బైన కాశీఖండం బనుమహాప్రబంధంబునందుఁ
దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు.

చ తు ర్థా శ్వా స ము

 కంఠచరణసేవా
వైకుంఠ! యకుంఠశౌర్యవైభవ! లోకా
లోకగిరిప్రాచీన
స్తోకల్పయశఃప్రసార! యల్లయవీరా! 1

వ. అక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె. సంతః
గొంతకాలంబునకు. 2

వైశ్వానరజననము

క. నెల మసలె నిందువదనకు
జలజాక్షికి నల్ల నయ్యెఁ జన్నులముక్కుల్
తలిరుంబోఁడికి వలినీ
దళపాండువు లయ్యెఁ గండదర్పణతలముల్. 3

గీ. గర్భగోళస్థితుం డైన కాలకంఠు
కంఠహాలహాలచ్ఛాయకాళిమంబు
నాభిబిలమున వెడలి కన్పట్టినట్లు
కమలపత్రేక్షణకు నారు గారుకొనియె. 4

సీ. సరసిజానన యమార్త్వరతి సంధ్యాకాల
మానందతాండవమాడఁ దలఁచె

జంతుకోటికి ముముక్షావేశఁ గాశిలో
నోంకార మానతి సువిద గోరెఁ
బసిఁడికమ్ములతోడి పచ్చి యేనికతోలు
పచ్చడంబు ధరింప భామ చివిరె
నటన యుద్విఘ్నాత్మ నాకౌకపటలిఁగ
మకుటాగ్రమునఁ జందమామఁ దుఱుము

గీ. పులకిత కాంతుంచె నేసికె మోముకొడుకు
సంకపీఠమునందు పిలిచి యూపదింప
సహరహంబును గర్భంబునందుఁ బెరుగు
కాలకంఠునియనుగ్రహారవమున. 5

వ. వెండియు. 6

శా. ఆసంప్రాసన యధ్వరంబులఁ బురోడాశంబుతో మంత్రసి
ద్ధిప్రచితంబుగ యాయజూకులు సమర్పింపంగ నాజ్యాహుతుల్
ప్రాచుర్యస్థితి నారగింపఁ దలఁచున్ బ్రాగ్వంశమధ్యంబునన్
శోచిష్కేశుఁడు గర్భగోళమునఁ బాల్యాలు వర్తింబొందఁగాన్.

వ. అనంతరంబ యూహాంసగమనసుఁ బుంసవనసీమంతంబులు గృహోక్తప్రకారంబున నిర్వర్తించిన. 8

మ. నవమాసంబులు నిండఁగా గురుఁడు కేంద్రస్థాయియై యుండఁ
గా, శివలగ్నంబున నుద్భవించె సుతుఁ డర్చిష్మంతునంశంబు
నన్, ధవళాంభోరుహపత్రనేత్రకవిముక్తస్థానవిశ్వేశశం,
భ్వవతారాంతర మప్రధృష్యతరదివ్యాకార తేజంబునన్. 9

వ. అప్పుడు గంధవాహంబులు దివ్యగంధంబులు వహించె. ఘనాఘనంబులు పుష్పవర్షంబులు గురిసె. దేవదుందుభులు మొరసె. దిఙ్ముఖంబులు ప్రసన్నంబు లయ్యె. వాహినులు

విపులవిలంబప్రవాహంబులయ్యె. సకలభూతంబులమనంబులు దెలివొందె. విద్యాధరయక్షగంధర్వులు వసిష్ఠవాలఖిల్యాది మునులు బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులుఁ గుమారావలోకన కౌతూహలాయత్తచిత్తు లయి యేఁగుదెంచి రాసమయంబున.

క. ద్రుహిణుండును గైటభారియు
నహికటకుండును గూడి యిచ్చి రక్కొడుకునకున్
గృహపతి యనియెడునామము
మహనీయకృపాభిధేయమానసు లగుచున్. 11

వ. పదునొకండవదినంబున నామకరణంబు గల్పించి వేల్పులు చన్నపిమ్మట గురుజనంబులు క్రమంబున. 12

సీ. గృహనిష్క్రమంబు సాగించిరి నాల్గవ
మాసంబునందుఁ గుమారునకును
వత్సరార్ధమునందు వాలాయముగఁ జేసి
రన్నసంప్రాశనం బర్భకునకు
నంతఁ జూడాకర్మ మాచరించిరి బిడ్డ
నికి గృహ్యసంప్రోక్తనియమపరత
దరితోడఁ గర్ణవేధంబు గల్పించిరి
శ్రవణర్క్షమున నాత్మసంభవునకు

గీ. బ్రహ్మతేజోభివృద్ధికై పంచమాబ్ద
వేళ సల్పి రుపాకర్మవిధి సుతునకుఁ
జదువఁ బెట్టిరి వేదంబు పదముఁ గ్రమము
సాంగముగ బాలకుని నుపాధ్యాయునొద్ద. 13

వ. అంతనొక్కనాఁడు నారదుండు యదృచ్ఛాగతుండై యతిథి

సత్కారంబు వడసి వినతు నమస్కరించిన గృహపతిం గనుం
గొని దంపతుల కిట్లనియె. 14

గీ. ఓయి! విశ్వానరుండ! పరోపకారి!
యోశుచిష్మతి! పరమపుణ్యోజ్జ్వలాత్మ!
బాలుఁ డీతండు మీమీఁద భక్తి గలఁడె?
చేయునా వీఁడు శుశ్రూషఁ జై చెప్పినట్లు? 15

గీ. తల్లిదండ్రుల యాజ్ఞ సాధగికరింప
కుండుటయు మానె! ధర్మ సత్యోత్తమంబు
దైన మనసుగ నుండుట నా ధర్మ మనఁగ
నర్థ మనఁ బరిపుత్రులై యాత్మజనకు. 16

క. జననీజనకులఁ గొలుచుట
తనయునకుం బ్రముఖ్య మైనధర్మము జననీ
జనకులఁ గొల్పుటకుం దెలు
దనయున [illegible] మైనధర్మము గలదే? 17

సీ. సవదరించుట యెట్లు జఠరగోళమునందు
నవమాసమాసావసానంబు దాఁకె?
ప్రేక మైన ప్రసూతివేళాసముద్భూత
సంకటం బోర్వంగఁ జాలు టెట్లు?
కుత్సింపకుం టెట్టు లుత్సర్గవిణ్మూత్ర
లాలాద్రవశ్లేష్మజాలమునకు?
నందంద వక్షోరుహాంబులింపులువోవఁ
దోడుక నిచ్చుట యెట్లు దుగ్ధరసము?

గీ. పంచకరపాట్లు వడి తన్నుఁ బెంచి పిళికి
యాపదలఁ బాప రక్షించినట్టితల్లి

దేవతాబుద్ధి వాటించి తెలియవలయుఁ
గొడుకు వంశాభివృద్ధి కొనలు సాఁగ. 18

క. రేపాడిఁ గొడుకు జననీ
శ్రీపాదములకు నమస్కరింపఁగఁ దగుఁ ద
త్పితృపాదనాళీకంబు
లాలోకనమునను సుతునకాయుష్య మగున్. 19

గీ. సర్వతీర్థాంబుపులకంటె సమధికంబు
పావనంబైనజననయిత్రిపాదజలము
సతతపూజన కఖిలదేవతలకంటె
జనని యెక్కుడు సన్నుతాచారనిరత! 20

వ. అని నారదుండు గృహపతిం జూచి యన్న! వైశ్వానర!
ఇటు రమ్మని చేరం బిలిచి తొడలమీఁదఁ గూర్చుండ నిడు
కొని దక్షిణహస్తంబు చూచి లక్షణంబులుపరీక్షించి యంతం
బోవక. 21

సీ. ఆపాదమస్తకం బంగకములు నుపాం
గకములుఁ బ్రత్యంగకములు వరుసఁ
దను వైనకార్పాసతంతుసూత్రంబున
గుంకుమాక్తంబునఁ గొలచి కొలిచి
తప్ప కయ్యయి చోట్లు దర్శించి దర్శించి
యంగుళీముఖముల నంటి యంటి
నడపించి నిలిచియుండఁగఁ బెట్టి కూర్చుండ
నియమించి పరికించి నిశ్చయించె

గీ. లక్షణములు శుభాశుభాలంబనంబు
లంబుదవాహసూతిసుతుఁడు సంయమివరుఁడు

సకలసాముద్రికాగమజ్ఞానశాలి
నారదుఁడు పర్వవిధాన పితామహుండు. 22

వ. ఇట్లు నిశ్చయించి. 23

గీ. తిర్యగూర్ధ్వంబు గొలువంగ దేహయష్టి
యెవ్వనికి వ్రేళ్లు నాలుగు నెనిమిదియును
మానమున వాఁడు ధరణీసామ్రాజ్యపట్ట
బద్ధయోగ్యుఁడు భాగ్యవైభవముకలిమి. 24

గీ. ముక్కు భుజములు లోచనంబులును బాహు
హనువులును నైదుదీర్ఘంబు లగుట మేలు
మెడయును జంఘాయుగంబును మేహనంబు
హ్రస్వములు గాఁగ వలయు భాగ్యాన్వితునకు. 25

గీ. నాభిరంధ్రంబు సత్త్వకంఠస్వరములు
మూఁడు నత్యంతగంభీరముగను వలయు
నంగుళీపేశజత్రు త్వగంఘ్రిగుల్ఫ
పంచకము సూక్ష్మమై యుండు భాగ్యనిధికి. 26

గీ. కరములును గుత్తియును గటిస్కంధములును
ఫాలమును మోము నున్నతి వడయవలయు
హస్తరేఖాదృగంత జిహ్వాధరోష్ఠ
తాలునఖములు గెంపైన తత్త్వచరిత. 27

గీ. కటియును వక్షస్థలంబును నిటలతటము
విస్తృతము లెవ్వనికి వాఁడు విభుతఁ గాంచుఁ
బదము గోముల మయ్యును బాణి కఠిన
మయ్యు నైశ్వర్య మొసఁగు మహానుభావ! 28

గీ. నాల్గు నెన్నుదు భ్రూలతాంతరమునందు
చిత్రలం బైనదక్షిణావర్తరేఖ
యున్నఁ దేశాతపత్త్ర మున్నట్లుగాఁగ
ధరణిరాజ్యంబుఁ బాలించు ధన్యచరిత ! 29

క. కమలోదరాభరణము లై
సముగుల్ఫము లై మృదుత్వసంయుక్తము లై
విమలారుణనఖరము లై
పాదాంబుజయుగము లొసఁగు సిరి మనుజునకున్. 30

సీ. లింగంబు గృశ మైన లెస్స మూత్రము మఱి
ధారావర్తనిస్సృతం బైన మేలు
మధుగంధ మైనను మత్స్యగంధం బైన
సింప్రియంబు శుభంబు సీగఁ జాలుఁ
గంటానినాదంబు క్రౌంచదుందుభిఘోష
గంభీర మగుట సౌఖ్యప్రదంబు
చతుగకనీనిక సరఘామధుచ్ఛాయఁ
బింగళం బై యిచ్చు మంగళంబు
గీ. నైదు రేఖలనొసలివాఁ డాయురితుఁడు
భాగ్యనిధి మువ్వడియు రెండురంఖ్లవాఁడు
కంబునిభ మైన మెడవాఁ డఖండకీర్తి
సూక్ష్మరేఖాస్పదమువాఁ డుత్తముండు. 31

గీ. హస్త మిఱియించి పట్టినయపుడు కదిసి
యంగుళులు రంధ్రహీనంబు లయ్యె నేని
నతనిఁ గల్యాణలక్షణాన్వితునిఁ గాఁగఁ
జెప్పు సాముద్రికజ్ఞానసిద్ధబుద్ధి. 32

వ. ఏను చెప్పినయా భాగ్యలక్షణంబు లెన్ని గలవన్నియు నీకు మారునియందు సంపన్నంబులై యున్నవని. 33

గీ. ఇన్ని గుణములు గలిగినవేని నరున కన్ని గుణములు నా బలే! యని మనంబు లోటు! యత్యంతనిస్స్పృహుం డగుచు ధాత యచ్చలముననే పరాఙ్ముఖుం డయ్యె నేని. 34

గీ. చెప్ప నోరాడ దే మని చెప్పువాఁడ? నెఱిఁగిరత్నంబు చెప్పక యెట్లు దాతుఁ బడియు చెంపక యేఁటు నీబాలకునకు గంద మొక్కటి దంభోళి కారణమున. 35

వ. అని చెప్పి నారదుం డరిగిన శుచిష్మతియు విస్త్రానకుంచిత నశనిపాతహతయుంబోలె నయమ్మునిభాషితంబునకు భయం బంది హాహాకారంబొనర్చి మూర్ఛాంధకారంబున మునింగి యెట్టకేలకుం దెలిసి బహుప్రకారంబుల విలపించుచుండి రాసమయంబునం దన్నందనుండును వైశ్వానరుండ ట్లనియె.

సీ. ఓయమ్మ! యేలమ్మ యుంకూరు మందెద!
ఓ తండ్రి! యేలయ్య! భీతిఁ బొందె?
దన్నస్మిత్తమై యకట! మీశ్రీచర
ణాంభోజధూళి నా కహారహంబు
సర్వాంగరక్షయై సంధిల్లు చుండంగ
మృత్యు వెబ్బంగి నామీఁదఁ గవయుఁ
గవిసె నేనిఁ గఠోరకంఠహుంకారంబు
పొనరించి మీయాన యొడుచువాఁడ

గీ. నానయును ద్రోచి వచ్చిన నాగ్రహమున

కిన్నరనిర్ఘాతసంపాతనిర్ఘుష్టఘోర
ఘనతరోద్దామపదపార్ష్ణిఘట్టనమున
పాశికంపులు రాలంగఁ దన్నువాఁడ. 37

మ. విపులశ్రీనాథుప్రతిజ్ఞ మీఱుదు వ్యావయోద్వేగంబువర్జించి యో
పయిత్రిజనకుల్! గురుల్! భవదనుజ్ఞాముద్ర చేపట్టి యేఁ
జని కాశీపతివిశ్వనాయకుశివుంజంప్రార్థమూఢావతం, సుని మృ
త్యుంజయు నాశ్రయించి విగతాసుం జేసెదం మృత్యువున్.

వ. అనిన విని దంపతు లపయోధకంబైనవర్షంబును, నదుగ్ధాబ్ధి
మైన సుధోదయంబును, ననిందుబింబంబైనచంద్రికాలోకం
బును నైనయామాటకుఁ బరితోషంబు నొంది యెట్టెట్టూ
యని ప్రేమ్షల నడుగుచు సుతున కిట్లనిరి. 39

సీ. కావఁడే యాభీలకాలపాశనిబద్ధు
శ్వేతకేతునిఁ బ్రాణవిగమభీతు?
రక్షింపఁడే కాళరాత్రిపాల్పడకుండ
నెనిమిదేఁడులశిలాదునితనూజుఁ?
బాలింపఁడే విష్టపంబు లీరేడును
గాలకూటాగ్నిచేఁ గాలకుండ?
మాఱుపఁడే యాయుగ్రప్రమాణంబు నిండిచఁ
గారుణ్యబుద్ధి మృకండుతనయు?

తే. నంధకాసురవ్యాఘ్రజలంధరేభ
దక్షమఖపుష్పశరపురధ్వంసమునకు
విశ్వభర్తకుఁ గాశికాధీశ్వరునకు
నిందుమౌళికి నినుఁ గాచు టెంతభరము. 40

వ. అని సంచిష్మతియు విశ్వేశ్వరుండును గోచరుండు నాశీర్వదించి
మనిచిన యతండును గాశికరిగి మణికర్ణికాతీర్థమాడి విశ్వ
నాథు దర్శించి తద్దివ్యజ్యోతిర్లింగంబుఁ గనుఁగొని పరమా
నందకందం బనియును, పింజభూతంబైన త్రైలోక్యసారసర్వ
స్వం బనియును, దుగ్ధాబ్ధిమథనోద్భవం బగుసుధాపిండం బని
యును, స్వాత్మావబోధపాదపంబునకుఁ బ్రథమాంకురం
బనియును, బ్రహ్మరసాయనం బనియును, లింగకైతవంబున
నాకారంబు భజించిన యనాకార(బ్ర)త్త్వం బనియును,
నానారత్న(ప్ర)పూరితం బైనబ్రహ్మాండభాండం బనియును,
మోక్షవృక్షఫలం బనియును, బుష్పగుచ్ఛం బైననిర్వాణ
లక్ష్మీకేశపాశంబనియును, కైవల్యమల్లీవల్లీమతల్లీస్తబకం బని
యును, (నిశ్శ్రేయసశ్రీకరక్రీడాకందుకం బనియును,) సప
వర్గోదయాద్రిసుధాకరబింబం బనియును, సంసారమోహ
ప్రత్యూహగాఢాంధకారవిధ్వంసనబ్రధ్నమండలం బనియును,
(నమ్మృతకళ్యాణశ్రేణిరమణీశృంగారలీలాదర్పణంబనియును)
భావించి భావించి వితర్కించి వితర్కించి నమస్కరించి
యొక్కపుణ్యాశ్రమంబు చేసికొని శుభవాసరంబున లింగ
సంస్థాపనంబు చేసి తత్సమీపంబున వత్సరద్వయంబు ఘోరం
బైనతపం బొనర్చె నంత నొక్కనాఁడు. 41

శా. ఆవిర్భావము నొందె నిర్జరవిభుం డైరావణారూఢుఁ డై
యావైశ్వానుచక్కఁ గట్టెదుర బాహాస్తంభదంభోళి
యుగ్, గ్రీవాలంకృతతారహారలతికారింఛోళికేళీసఖ
గ్రైవేయాభరణాభిశోభియును నై కాశీప్రదేశంబునన్. 42

గీ. జంభదైత్యవిరోధి సాక్షాత్కరించి
వరము వేఁడుము నీతపోవైభవమున
ననఘ! మెచ్చితి నముచిసూదనుఁడ నేను
నాప్రసాదంబు నాకంచిష్మతినందనుండు. 43

క. ఏవరము వేఁడ నిచ్చెను
దేవేంద్ర! నీకు నాకధీశ్వరుఁ డగుకా
శీవిశ్వనాయకమహా
దేవుని నర్చింతు వట మధికతరభక్తిన్. 44

వ. అనుటయును. 45

గీ. శ్రీమహాదేవుఁ డనఁగఁ గాశీపతి యన
విశ్వనాయకుఁ డన నొకవేల్పు గలఁడె?
యేను పాలింతు త్రైలోక్య మేను నిఖిల
దేవతాచక్రవర్తి నందియును లేదు. 46

క. నాకంటె నధికుఁ డెవ్వఁడు
లోకత్రయమునను? మనములో విశ్వాస
స్వీకార మేల వదలెద?
వాకాంక్షింపంగ రాదె యభిమతవరముల్? 47

వ. అనుటయు. 48

క. ఏలా యీమాటలపని?
పౌలోమీరమణ! నీప్రభావము కంటే
కాలుని ప్రభావమును నీ
త్రైలోక్యం బెఱుఁగు వలదు తగవతిపలుకుల్. 49

మ. అనుగన్నిచ్చువరంబు వేఁడఁగ నహల్యాజార! విచ్చేయునా
కుదురాజార్ధవిభూషణుండువరమీసున్నాఁడుయుష్మాదృశు

ల్బడుగుల్వాంఛితమింతమున్నదెలె? వృథాలాపప్రబంధోక్తులన్
జడివెట్టం బనిలేదు మిన్నక తపశ్చర్యావిరోధంబు గాన్. 50

వ. అని యుల్లసం బాడినం గటకటం గని బిడౌజుం డుద్దీర్ణసురాయుధుండును విబుధవిరోధియుధూమ్రైధవ్యవీతూదానదేశకంబును, నిర్ధూమధూమకేతుజ్వాలాజాలజటిలంబును గాగు వజ్రంబు గోలం బూని వైశ్వానరుముందజ ఝళిపించిన. 51

శా. జంభోళిజ్వాలనాభిఘట్టనమునన్ ధైర్యంబు వోనాడియున్
గంభీరస్థిరభక్తివైభవమునం గాశీపురాధీశ్వరున్
శంభున్ శంకరునీలలోహితునుమానాథున్ విరూపాక్షునిన్.
ప్రంభంబొప్పదలంచుచుండ్వాజుండుమూర్ఛంబొందెఁబ్రప్ప

వ. ఆసమయంబున. 53

సీ. వికటపాటలజటామకుటకోటిపినద్ధ
ముగ్ధచంద్రుఁడు జగన్మోహనుండు
గంఠమూలకఠోరకాలకూటకళంక
కజ్జలుం డర్ధార్ధికల్పితవపు
కుటిలకుండలిరాజకుండలాలంకార
మండితుం డానతాఖండలుండు
భసితధూళిచ్ఛటాపాళిసముద్ధూళి
తాఖిలాంగుండు విశ్వాధికుండు

గీ. విశ్వనాథుండు గాశికాధీశ్వరుండు
లీలఁ బ్రత్యక్షమై వచ్చి లెమ్ము వత్స!
యనఁగ జైతన్య మంది దిగ్గనఁగ లేచె
శంభుభక్తిపరుండు వైశ్వానరుండు. 54

వ. ఈశ్వరుండును వైశ్వానరు నాదరించి విశ్వోత్తరం బైన

యాయగ్నిలోకంబున కధీశ్వరునిఁజేసి యంతర్హితుండయ్యె.
గృహపతి పరమేశ్వరానుగ్రహంబున దీర్ఘాయుష్మంతుండును
దిక్పతియు నై చరితార్థత్వంబు నొంది నిజవాసంబునకు
వచ్చె నని వైశ్వానరువృత్తాంతంబు. 55

నిరృతిలోకవృత్తాంతము

గీ. అనినఁ బ్రియమంది శివశర్మ యంబుజాక్షు
కింకరుల కిట్లు లనియె నక్షీణభక్తి
నిర్ఋతిలోకంబు మొదలైన నిఖిలలోక
ములును జూపుఁడు నను క్రమంబునను నాకు. 56

వ. వైశ్వానరలోకంబు మున్నయెఱింగితి. అటమీఁదిలోకంబు
లెఱుంగవలతుఁ జెప్పరే యనిన వారు మహాత్మా! సంయమనీ
పురంబున కవ్వల జాతిమాత్రంబున రాక్షసులై యనుజ్ఝిత
లంపట్యను సతశ్రుతిమార్గులు నపరద్రోహులు దీర్ఘస్నానపరులు
దేవపూజాపరాయణులు దానదయాక్షాంతిదాంత్యస్తేయ
సత్యాహింసానిరతులు సర్వభోగసములు నై పుణ్యజనులకు
నివాసం బై నిరృతిలోకం బొప్పుచుండు. 57

గీ. తీర్థములయందు విధి మాఁడి తెగినపుణ్యు
లనఘ! యీలోకమున నుందు రాత్మహనన
మొక్క కాశీపురంబునఁ దక్క నొండు
తీర్థములయందుఁ బాపంబు దెచ్చు నండ్రు. 58

వ. ఈలోకంబున కధీశ్వరుం డై నదిక్పతిచరిత్రంబు చెప్పెదము
సావధానమతి వై యాకర్ణింపుము. 59

సీ. వింధ్యాద్రినడుమ నిర్వింధ్యాతటంబునఁ
గానలో నొక్కపక్కణము గలదు

పింగాక్షుఁ డనియెడు పేరివాఁ డావెంటఁ
బట్టె యేతెంచి శిక్షక నిస్పృహుండు
క్రూరకర్మపరాఙ్ముఖుం డక్కిరాతుండు
వ్యాఘ్రాదిదుష్టసత్త్వములఁ దక్క
దండింపఁ డితరసత్త్వముల నేనాఁడుల
నాఖేటమార్గంబునంద బ్రతుకు
గీ. విశ్వసించిన నీరు ద్రావినను నిద్ర
పోయినను జాలిఁగొన్నను బొగ్లుచున్న
డెప్పలువడ్డను గుండెఁ ధృతిచెడినను
జంపఁ డనుకంప నెట్టివిహంగంబు నైన. 60

సీ. ఫలమూలకముల కాకపాకాశనంబుల
పథికయూథము ప్రాజ్ఞపక్వములను
శీతలాంబువులఁ దృప్తి సేయు సంబడ మిచ్చుఁ
బాదరక్షలు నాతపత్త్రములును
దాళవృంతములు వస్త్రములు గోర్చుడములు
నొసఁగు రోగార్తుల నుపచరించుఁ
దస్కరబాధ నొందక యుండ నెడ వస
యటవీస్థలంబున నునుపుఁ బెట్టుఁ
గీ. దీర్థములు పోవువారికి దివసదివస
మటు విశేషించి కాశికి నరుగునట్టి
పుణ్యులకుఁ జేయు సత్కారములు నెరపుగఁ
బింగళాక్షుండు శబరరాట్పుంగవుండు. 61

గీ. సంతతంబును నాశీర్వదింతు రతనిఁ
దీర్థముల కేగువారు సంతృప్తినొంది

సుస్నానహోమములను జపాంతములను
భోజనాంతములను తృప్తిపూర్వకముగ. 62

క. ఉదిత నిశీథమునం దిం
ద్రోదయుఁడు సంతతంబు తీర్థయాత్రాపరుఁడై
పేదింప నటవి నగరము
పృథుపంథ నుండెఁ గొన్ని దినములు పేర్మిన్. 63

వ. అంత నొక్కనాఁ డతనిపితృవ్యుండు వారకుం డనులుబ్ధకుండు దెసఁద్రవ్వి తీర్థయాత్రాపరు లైన కార్పటికుల దోఁచికొనియె. అప్పు డప్పురుషవారము గలంగంబాఱి మొరయునుం గూఁతయునుం బెట్టిరి. నెట్టఁబడిపెట్టి(నిట్టపిడింబెట్టి) ఁగల్పాంతంభసముపసముజ్జృంభమాణ కపటకిటికైటభారాతికంఠ నాళకఠోరఘుష్టధ్వానఘుర్ఘురంబైన యానిర్ఘోషంబాకర్ణించి యటమున్న దైవయోగంబునం దోరంపువేఁటకు వెడలి నికట ప్రదేశంబున నున్నపింగాక్షుం డుదాత్తస్వనంబున నోహో! వెఱవకుండుఁడు. ఏను గలుగంగ మీకు భయం బేల? యని పేరువాడి క్రీడి కురుబలంబులపైఁ గవిసినచందంబునం గవిసి పుంఖానుపుంఖంబుగాఁ దీవ్రమార్గణంబులు నిగుడించి లుబ్ధకులం దోలి యోవి వడకుండ సార్ద్ధనాహులం గడపి పుచ్చి విమతశబర(వర) సుభట కఠినతరఘనపరిఘువలయవలయితప్రఘనధనుర్విముక్తనిశితశరశతఖచితసకలశరీరుండై యేపు పెరిగిన చందంబున వీరశయనంబున శయనించి విగతప్రాణుండై యాతీర్థకాలపుణ్యాయుర్యావఫలంబున దిగీశ్వరత్వంబు నొంది నిరృతి యయ్యె. అది నిరృతిలోకవృత్తాంతంబు. ఈనిరృతిలోకంబునకు ననంతంబున. 64

వరుణలోకప్రస్తావము

గీ. వరుణదేవుని లోకంబు ధరణిదేవ
ఇందు నుండెడు పుణ్యాత్ము లెవ్వరనిన
వాపికాకూపకాసారవారిపాన
వాటికోద్యానకల్పనావ్యాప్తిపరులు. 65

సీ. తరుణేందుమౌళికై ధారాంబుకుంభంబు
నియమప్రకారంబుగా నిలిపినారు
తనియఁ బిపాస్యనిఁ బంచదారపానకములు
భూసురోత్తములకుఁ బోసినారు
చల్లఁగా నెడరుచోఁ జలివెందరలు పెట్టి
యధ్వనీనులదప్పి యార్చినారు
తీర్థయాత్రాపరాక్షీణమానసులకు
నుదకుంభపాదుక లొసఁగినారు

గీ. వెల్లలో నేయుపాయంబు వెంట నైన
మునుఁగఁ గుండంగ ప్రాణుల మనిచినారు
గౌరవంబున వరుణలోకంబునందు
నిండువేడుక సుఖయించుచుండువారు. 66

గీ. పుణ్యతటినుల కనతారభూములందు
శిలల సోపానపంక్తులు చేసినారు
పసులసంకెళ్లు విడిపించి పనిచినారు
వరుణలోకంబునం దుండువార లనఘ. 67

వరుణోత్పత్తి

వ. ఈలోకం బేలువాఁడు వరుణుండు. జలా (శయా) ధిపతి, యాదగపతి, సర్వకర్మసాక్షి. యితనియుత్పత్తి యాకర్ణింపుము.

స్వప్రజాపతినందనుండు శుచిష్మంతుం డనువాఁడు ధైర్య మాధుర్యవైశారద్యాదిశోభనగుణసంపన్నుండు. అతఁడు చిఱుతప్రాయమున సంగడీలయినబాలకులతోఁడంగూడియచ్ఛోదం బనుకొలన సలిలక్రీడలుసలుపుచు నొక్కశింశుమారంబు చేతం బట్టువడినం దోడిబాలకులు భయభ్రాంతస్వాంతు లై యేతెంచి దేవార్చనాసమయంబున సమాధినిష్ఠుం డైన యానితండ్రి కత్తెఱంగు విన్నవించిరి. విజ్ఞాతసుతవిపత్తి యయ్యును జిత్తంబు చలింపనీక యత్తపోధనసత్తముండభిధ్యానమార్గమున బ్రహ్మాండంబుల, భువనంబులభూతంబులఁ, జంద్రసూర్యర్క్షతారకంబులఁ, బర్వతంబుల, వనంబుల, నదుల సముద్రంబుల, నంతర్ద్వీపంబుల, నానాదేవయోనులఁ,దదీయ స్థానంబుల, వాపీకూపతటాకకుల్యాపుష్కరిణులంజూచియం దొక్క కెందమ్మికొలన మునికుమారులతోడం గూడి నిమజ్జనోన్మజ్జనంబుల రంజిలం గరయంత్రనిష్ముక్తసలిలధారాభిషేచనంబుల సముడ్డమరుకాండమడ్డుడిండిమఢిమఢిమధ్వానంబుల దారకుండు విహారంబు సలుపుటయు, నపూర్ణేందుబింబవదను నిందుబింబంబుఁ బట్టం బఱతెంచు రాహువుంబోలె నొక్కమహాగ్రాహంబు సమగ్రాగ్రహంబునం బఱతెంచి పట్టుటయు, నమ్మొసలి సరసబిసరుహకిసలయ కుసుమసుకుమారదేహుండగు నక్కుమారునుక్కుఁదండసంబులువోని తన రెండుకోఱలం బిట్టూఁదికఱవక మెయిమెయింగబళించికసుగందకుండ జలాధిదేవతాసమీపంబునకుం దెచ్చుటయు,నచ్చిగురాకుఁబోఁడి యతని సరిత్పతిసమ్ముఖంబునం బెట్టుటయు, నంతలో సక్రోధరక్తాంతలోచనుండును త్రిశూలపాణియు నగు

నొక్క దివ్యపురుషుండు సకరుణదృష్టి వీక్షించి పలిలాధ్యక్షుసు నధిక్షేపించి, యోయివరుణాలయ! కారుణాహీనుండవై కర్దమప్రజాపతితనయు శివభక్తిశేఖరు వక్త్రంబుం బంచి దంష్ట్రాక్రకచంబులం గఱపించి తెప్పించితి! మేలు నాకేమి! నీలలోహితుని ప్రభావంబు నీ కెఱుంగవచ్చునే! యని బెదరించి పలుకుటయు, నాతంకంబు నొంది యమునస్వంతుం డా పింభు నలంకరించి శంభుకింకరున కిచ్చి పాణినిబద్ధం బగునస్తకరంబు నతని కొప్పనంబుచేసి యత్నమేతుండై పరమేశ్వరుని సన్నిధికిం జని బహుప్రకారంబుల స్తుతియించి యపరాధంబునలన విముక్తుం డగుటయు, నద్దేవుంసు నాయుతం బ్రమథుండు జలగ్రాహంబుతోడం గూడం గుమారుని యత యొద్దకుం గొనివచ్చుటయుం గాంచె. అదియప్రణిధానావసానంబయ్యె నేత్రోన్మీలనం బాచరించి యుప్పరమమహేశ్వరుండు. (3

సీ. గ్రాహదంష్ట్రాటంకికాశిఖాగ్రము సోఁకి
కందినజత్రుభాగంబుతోడ
నుదకబిందుకలాప ముట్టి యుట్టిపడంగఁ
గర మొప్పు ముద్దుగూఁకట్లతోడ
నరుణాంచలంబులై యరవిందగర్భప
త్త్రములఁ బోలువిలోచనములతోడ
బహుళలయాతాయాతపరిపాటిపెల్లున
గలువంపునిట్టూర్పువాడ్పుతోడ

గీ. సంభ్రమంబున నచ్ఛోదసరసి వెడలి
మేటినక్రంబు బట్టెడ త్రాటఁ బట్టి

వచ్చి తనకట్టెదుర నున్న వానిఁ బుత్త్రుఁ
గాంచె దుర్దమతేజుండు కర్దముండు. 69

వ. అట్లు గాంచి. 70

క. చరణాంభోరుహయుగళీ
పరిసరమునఁ జక్క సాఁగి ప్రణతియొనర్పన్
గురుఁడు ప్రమోదం బారఁగఁ
బరిరంభము చేసెఁ జచ్చి బ్రతికినకొడుకున్. 71

సీ. అనఘ! శివశర్మ! యిట్టిచోద్యంబు గలదె?
యభవు నర్చించువేళ సమాధి నుండి
కొడుకు వెస నైనయన్నిపోకలును జూడఁ
గడచె నూఱును నైదేండ్లు కర్దమునకు. 72

వ. కర్దముండును నతిక్రాంతం బైనయద్దీర్ఘకాలంబు మహాకాళ ధ్యానతాత్పర్యనిష్ఠాతిశయంబున ముహూర్తమాత్రంబు నుంబోలెఁ గడపినయంతరంబ శుచిష్మంతుండును సముచితప్రకారంబునఁ దండ్రియనుజ్ఞ వడసి వారణాసీపురంబున కరిగి లింగస్థాపనంబు సేసి పంచవర్ష సహస్రంబు దపం బొనరించి ప్రత్యక్షం బైనపరమేశ్వరునివలన వరుణపదంబు వరంబుగాఁ బడసి రత్నాకరంబులకురత్నంబులకుసరిత్సరసపల్వలంబులకు వాపికాకూపతటాకంబులకుఁ బడమటి దిక్కునకు నధీశ్వరుం డయ్యె. కాశియందుఁ గార్దమప్రతిష్ఠితం బైనమణికర్ణేశ్వరలింగంబునకు నిరృతిభాగంబున వరుణేశ్వరాహ్వయం బైనశంభులింగంబు సుప్రతిష్ఠితం బైయుండు. ఆలింగంబుసేవించినవారికి సంతాపభయంబును నపాయ మరణ

భయంబులును జలోదరాదిభయంబులును మొదలైనభయం
బులు పుట్టక యుండు. ఇది వరుణలోకవృత్తాంతంబు. 73

గంధవతీవృత్తాంతము

సీ. అదె గంధవతిఁ జూడు మనసిజోత్తమ!
వరుణునివీటి కుత్తరమునందు
నిమ్మహాపట్టణం బేలు గంధవహుండు
భవ్యవనితఁ దీపనముఁ గాంచె
నాఁడు గశ్యపునిదాయాదుండు పూతాత్ముఁ
డొకవేదబ్రాహ్మణుం డనఘ! యితఁడు
తొల్లి శ్రీమధురరాజధాని వారాణసి
నియుతాబ్దములు తపం బాచరించి
గీ. లింగసంస్థాపనంబు గల్పించి లింగ
మధ్యమునయందుఁ గందర్పమథ(దమ)నుఁ గాంచి
జ్యోతిరభ్యంతరస్థు నావ్యోమకేశు
సంస్తుతించె నతండు విస్పష్టఫణితి. 74

వ. దేవదేవ! మహాదేవ! దేవా! (సు)భయప్రద! నారాయణేం
ద్రాదిసర్వదేవవరప్రద! సంస్తుత్యుండవు, స్తోతవు, స్తుతివి,
సగుణుండవు, నిర్గుణుండవు, నామరూపవివర్జితుండవు, ఇచ్ఛా
జ్ఞానక్రియాశక్తులు నీయవి. ఒక్కరుండవయ్యును శివశక్తి
భేదంబునను ద్వైతంబు భజియింతువు. నీదక్షిణాంగంబు
బ్రహ్మ నీవామాంగం బచ్యుతుండు. చంద్రసూర్యాగ్నులు
నీనేత్రంబులు. నీనిశ్వాసంబు శ్రుతులు. నీప్రస్వేదాంబు
వులు నదులు. నీశ్రోత్రంబులు సమీరణంబులు. నీభుజంబులు
దిక్కులు. నీముఖంబులు బ్రాహ్మణులు. నీబాహువులు రాజన్యు

ఱ. నీబాహువులు వైశ్యులు. నీపదంబులు శూద్రులు. నీకే శంబు లంబుధరంబులు. నీవు ప్రకృతిపురుషరూపంబున బ్రహ్మాండంబు సృజియింతు. నీయంద సర్వభూతంబులుద్భ వించు. నీవు సర్వభూతమయుండ వనియ నేకప్రకారంబులంబూ తాత్ముండై సంస్తుతింపం బ్రసన్నుం డై పరమేశ్వరుం డతని కోరికవలయునట్లనపదం బిచ్చి తనమూర్తులయందు నంశంబు ప్రకాశించి సర్వగత్వంబును, సర్వావబోధకత్వంబును, ప్రాణా పానాదిపంచవమూర్తిత్వంబు నొసంగె. అతఁడు కాశీక్షేత్రం బున జ్యేష్ఠేశ్వరుని పశ్చిమభాగంబున వాయుకుండంబు నుత్త రంబునను బ్రతిష్ఠించిన యప్పరమేశ్వరునకు నవ్యాకృతిపథంబున భోగమోక్షప్రదత్వంబు సంపాదించి యంతర్హితుం డయ్యె. ఇది గంధవతివృత్తాంతంబు. 75

కుబేరవృత్తాంతము

క. సిగమజ్ఞ! గంధవాహుని
నగరమునకుఁ దూర్పుదిక్కున గుణోదారం
బగుపట్టణ మదె యలకా
నగరం బది యేలు యక్షనాథుఁడు గరిమన్. 76

వ. అక్కుబేరునిచరితంబు చెప్పెద మాకర్ణింపుము. 77

తే. భూసురోత్తమ! కాంపిల్యపురమునందు
యజ్ఞదత్తాఖ్యుఁ డొక్కబ్రాహ్మణుఁడు గలఁడు
వేదవేదాంగవేదార్థవిత్తముండు
యజ్ఞవిద్యావిశారదుం డాద్విజుండు. 78

తే. ఆతనిపుత్త్రుండు గుణనిధి యనెడివాఁడు
దర్పకునిలోడిజోడు సౌందర్యరేఖ

నెయ్య మలరంగ గురు లుపనీతుఁ జేసి
చదువఁ బెట్టిరి వాని నాచార్యులొద్ద. 79

క. ద్యూతక్రీడారతుఁడై
యాతఁడు కితవులును దాను నాసాయం బా
ప్రాతస్సమయము దిరుగ న
పేతనిజాచారుఁ డగుచు నెల్లెడ వీటన్. 80

సీ. బ్రాహ్మణాచారంబు పరిహాసకము సేయు
నగ్నిహోత్రవిధాన మన్న నలుగు
సంధ్యాభివందనశ్రద్ధ యుజ్జన సేయు
గీతవాద్యవినోదకేళిఁ దగులుఁ
బాషండభండదుర్భాష లావర్తించు
ద్యూతకారులతోడి యుద్ధి వడయు
ధాతువాదులమీఁదఁ దాత్పర్య మొనరించుఁ
జెలిమి వాటించు నాస్తికులతోడ

తే. నటుల మన్నించు హర్షించు విటులఁ జూచి
పీఠమర్దుల కొనరించుఁ బెద్దఱికము
కొలటీములఁ బాటించు గారవించుఁ
శిష్టకుల వేత్తితునిపట్టి సిగ్గు విడిచి. 81

వ. సజీవనిర్జీవద్యూతంబుల నోడినధనంబులు గితవులకుం దల్లి
మేనిరవణంబుల నమ్మి పెట్టుచుండు. 82

తే. తల్లి బోధించుఁ దత్పరత్వంబు గలిగి
యన్న! మీయన్న చెప్పినయట్ల చేయు
ధూర్తసంగతి విడువు సాధువులతోడఁ
బరిచయము సేయు మని పుత్త్రుఁ బ్రతిదినంబు. 83

వ. పతిపంతుండు గృహకార్యాభ్యంతరవ్యగ్రుండై కొడుకు
  నక్తంబును బరామర్శింపక యుండు. 84
తే. పకపకఁ బడపడఁ బమూభవుం డెచట నుండు
  నాకరాఁ డంచు గృహభర్త కాంత నడుగ
  నింతపవఁను నారొయిద్దు నిచట నుండి
  యరిగెఁ జదువంగ నని భర్త కతివ మొఱఁగు. 85
తే. స్నాన మాడెనె? వార్చెనే సంధ్య? యగ్ని
  హోత్ర మొనరించెనే? యింతి? పుత్త్రుఁ డనిన
  స్నాన మాడెను వార్చెను సంధ్య యగ్ని
  హోత్ర మొనరించె ననుచును సువిద మొఱఁగు. 86
ఆ. గొడ్డువీఁగి కన్నబిడ్డండు కావున
  నొక్కరుండ కాన సుస్పలాక్షి
  ధూర్తుఁ డైనవానిదుశ్చేష్టితము లెల్ల
  నధిపు నెఱుఁగనీక యడఁచుచుండు. 87
వ. మాడాకర్ణానంతరంబున షోడశవర్షంబునగృహ్యోక్తప్రకా
  రంబున నతనికి వివాహంబు చేసి ప్రత్యహంబును. 88
క. స్నేహార్ద్రహృదయ యై యతి
  సాహసకృత్యములు మాన నమకొల్పుట కై
  యూహాపోహవిచారస
  మాహితగతిఁ దల్లి సుతుని మఱి బోధించున్. 89
తే. అన్న! మీతండ్రి కోపగాఁ డౌనొ కాఁడొ?
  యీవు వొనరించుదుర్వృత్తి మెఱిఁగె నేనిఁ
  గల్లతనమున పలుమాఱు గప్పి పుచ్చు
  నట్టినామీఁద జంపంగ నలుగ కున్నె? 9

సీ. పంచోళ్ళి త్రియులు సనూపానులు సోమపీ
థులు నైసకులము పెద్దలఁ దలంచి
రాజమాన్యుఁడు సత్యవ్రతుఁడు వినిర్మలా
చారవంతుఁడు నైన జనకుఁ దలఁచి
భాగ్యసంపదఁ బుణ్యపతిదేవతలలోఁ
నెన్నంగఁ దగియెడు నన్నుఁ దలఁచి
వేదశాస్త్రపురాణవిద్యానిరూఢులై
వాసికెక్కినతోడివారిఁ దలఁచి

తే. చెడ్డయింటిచెడాకమై శివునికరుణ
నివ్వటిలునిర్వదేనేండ్లనిన్నుఁ దలఁచి
పదియునార్వత్సరంబులభార్యఁ దలఁచి
గోరతనములు మానురా! కొడుకుఁ గుఱ్ఱ! 91

తే. అఖిలకల్యాణగుణగణాయత్త యత్త
మామ యాచార్యతేజగికమామహితుఁడు
మాతులుండు యశోమహిమాతులుండు
తనయ! యేలయ్య కైకోవు వినయబుద్ధి? 92

ఉ. విడువక నీవు పట్టణమువీథుల వీథుల వెఱ్ఱివాఁడవై
చెడుగులఁగూడి ధూర్త్యములు సేయమహీరమణుండెఱింగెనే
విడుచును సోమయాజి మనువృత్తులు చేకొను నెల్లభంగులన్
జెడుదుము నీకతంబుననుఁ జీరయుఁ గూడును లేక? పుత్రకా!

తే. పట్టణములోన నీవు దర్పమునఁ జేయు
కొయ్యతనములు వీక్షించి కూర్మితనయ!
నవ్వుదురు నిన్ను మొదల నానావిధముల
నవ్వుదురు దీక్షితుని ననంతరము జనులు. 94

వ. అని పంత నిలుపక. 95

తే. తల్లికిఁ గొల్లచట్టించు నుల్లసంబు
పుత్రుఁ గూర్చి నిస్పృహారహాంబు
దుర్నయుం డైన నామీఁదఁ గ్రోధి జనులు
దబ్బఱలు పల్కువారి కర్థంబు గలదె?

క. ఇపినపాసిథాన మగునీ
నిజపూర్వస్త్రైశవములఁ గడిమివయసునం
గవసైవస్త్వసనోత్ప్రేకం
బకనాఁడేము చేసి మానవత్య తనూజా! 97

వ. అని యనేకప్రకారంబుల బోధించినతల్లిమాటలు చెవులు
సోఁకనీక యిట్టట్టనక యూరకుండె. మృగయామద్యపైశున్య
వేశ్యాచౌర్యమదోదకాదవారాభిలాషంబు లనుదోషంబులు
సయూపనారంభంబున సంభవించెనేని వానిం బరా
వర్జింప నెవ్వరు నేర్తురు? గురువచనం బతినిర్మలంబయ్యు
సలిలంబునుంబోలె శ్రవణస్థితంబై యభవ్యునికి శూల పుట్టించు
సయథార్థనామధేయుం డగునగ్గుణనిధి యథాపూర్వంబు
దుర్వృత్తంబులం దిరుగుచుండ నొక్కనాఁడు. 98

సీ. దర్పణం బిచ్చె నెద్దానిఁ గోమటి క్రొత్త
పాడమూప నేతెంచి భూభుజునకుఁ
దన కిచ్చె నెద్దాని ధారాంబుపూర్వంబు
పుణ్యకాలమునాఁడు భూమిభర్త
దా నిచ్చె నెద్దాని ధర్మగేహిని యైన
సోమిదమ్మకు మనఃప్రేమ మలరఁ

దఱి చూచి యిచ్చె నెవ్వానిఁ బట్టికి వల్లి
జూద మోడినవాఁడి సుట్టికొనిన

తే. వట్టినవరత్నమయ మైనయుంగుళీయ
కంబు యజ్ఞానభృత్పుణ్యకర్మసాక్షి
నీటిలో నొక్కజూదరి ప్రేల చుండ
జూచెఁ గనువెట్టి వెట్టక సోమయాజి. 99

వ. చూచి తనసా ప్పాట యొఱంగి దీక్షితుం డక్రీడాపరుం
గదిసి యెలుంగెత్తి యీయంగుళీయకంబు నీకెట్టు గలిగె?
ఉన్నరూపు చెప్పు. చెప్పఁ జెప్పితేని భూపాలుసన్నిధిం
బెట్టి నిజంబు దెలిపి దండింతు ననిన జూదరి సీతనయుండు
గుణనిధి నెత్తంబున నొడ్డినవిత్తంబునకై యీయంగుళీయ
కంబు నా కిచ్చె. మఱి బంగారుభృంగారుకకర్కరీకలాచికలు,
తళియలు, వస్త్రంబులు, తామ్రపాత్రంబు, లాదకాంచఘ
టంబు లన్నియుం దాకట్టువెట్టియు దురోదరక్రీడాపరాయ
ణుం డై పట్టణంబులోనం జరియించుచున్నవాఁడు. 100

తే. అక్షధూర్తులలోన నీయనుఁగుఁగొడుకు
దొరయునంతటియక్షధూర్తుండు లేఁడు
క్షితితలంబున యాగదీక్షితులలోనఁ
గీర్తి నీయట్టియాగదీక్షితుఁడు లేఁడు. 101

వ. అనిన విని లజ్జాక్రోధంబులు మనంబున ముప్పిరిగొన యజ్ఞ
దత్తుం డర్ధముండితం బైనమూర్ధంబున నీర్కావిదోవతి నఱి
ముఱిఁ జుట్టుకొని యింటి కేతెంచి మొగంబు గంటువెట్టు
కొని సోమిదమ్మ! ఏమిచేయుచున్నదాన! విటు రమ్ము! నీకొడు
కెక్కడం బోయెఁ? బోవుఁ గాకేమి! విను మని యి ట్లనియె.

శా. అంగోద్వర్తనవేళ నీవు దరహాసాంకూరము ల్లోచనా
పాంగప్రాంతములం దిగుర్ప నొకసయ్యాటంబుఁ గల్పించి నా
యంగుళ్యాభరణంబుపుచ్చుకొనవా! యాయుంగరంబిప్పుడే
శృంగారింపనిచేతఁ బావకునకుఁ జేయంగ హావిర్దానమున్.

వ. అనిన నస్థిక్షితాయని దీక్షితున కిట్లనియె.

సీ. మధ్యాహ్నసంధ్యాసమాగమం బిది తీర్థ
మనధరింపుము నిత్యమాచరింపు
మగ్నికార్యముఁ దీర్పు మభవుఁ బూజింపుము
పంచమహాయజ్ఞపరుఁడ వగుము
మొగసాల నున్నారు జగతీసురవ్రాలు
గ్రాసార్థు లగుచుఁ బెక్కండ్రతిథులు
పక్వాన్నములు శాకపాకాదికంబులు
చల్లనా తెనయేనిఁ జప్పలు దప్పుఁ
తే. బదిలముగ మందసమునందు బరిణలోన
నునిచి దాఁచినదాన మీయుంగరంబు
వీక దిప్పుడు వెట్టె శోధించి చూడ
నారగించినపిదప నే నధిప! తెత్తు. 105

తే. అనిన విని సోమయాజి కోపాగ్రహమునఁ
బర్తించుచు వడి సోమిదమ్మఁ బలికె
నౌనె సత్పుత్త్రజనయిత్రి! యౌనె సాధ్వి!
యౌనె సూనృతభాషిణి! యౌనె దేవి! 106

సీ. స్వాధ్యాయ మెన్నండుఁ జదువఁగఁ బోకుండఁ
బోలునే చదువంగఁ బోయె ననుట!

తెల్లవాఱఁగ నీకుఁ దీర్థమాడక యుండ
 ననురూపమే తీర్థమాడె ననుట?
సమయానుకూలత సంధ్యవార్వక యుండ
 వైదగ్ధియే సంధ్యవార్చె ననుట?
తఱితోడ నగ్నిహోత్రము వేల్వ కుండఁగ
 విజ్ఞానసరణియే వేల్చె ననుట?
తే. కల్లలాడంగ ఫల మేమి గలిగె నీకు?
మాటి మాటికి నేను నీమాట నమ్మి
యరసి రక్షింప నేరక యనుఁగుఁగొడుకు
భ్రష్టుఁ జేసితి నేమి చెప్పంగఁ గలదు? 107

సీ. ఏడఁ బోయెనో కదా మేడలో మంజిష్ఠ!
 పెనుబండువునఁ నైన బెట్టఁ జాలఁ
డాకట్టు వడదె యింతకు వైశ్యగృహమున
 కనకకర్కరిలభృంగారుకంబు?
పట్టుసూత్రమయంబు పసిఁడియొడ్డాణ మే
 యిగురుఁబోఁడికటీర మెక్కె నొక్కొ!
శశికాంతపీఠికా స్తంభలీలారత్న
 సాలభంజిక యెందు సాఁగె నొక్కొ!
తే. ఎచట నున్నదియొకొ రత్నఖచిత మైన
హంసతూలిక డోలావిహారతల్ప
మూఁచముట్టుగ నీవు నీయొంటికొడుకుఁ
బాడుచేసితి గృహము నిర్భాగ్యురాల! 108

తే. చాలు నింక నాపాలికిఁ జచ్చినాఁడు
కొడుకు గుణనిధి యనువాఁడు కులవిషంబు

తిలలు దర్భయు నుదకంబుఁ దెత్తుగాక
యే నివాపాంజలుల వాని కిత్తు నిపుడు! 109

వ. కుపుత్త్రత్వంబుకంటె నపుత్త్రత్వంబు మేలు. కులపాంసనుం డైనవీని నొక్కనిం ద్యజించి కులంబు రక్షించుట నీతియ కదా! యని పలికి కోపావేశంబునఁ బెదవు లదరఁ గటతటంబులు చిటుల భ్రూకుటి నిటలంబున నటింపఁ గటాక్షంబులం గెంపు గదురం గటకటం బడుచు నాహ్నికం బైన క్రియాకలాపంబు నిర్వర్తించి యాగ్రహంబున గృతార్థత్వంబునొందఁ గొన్ని దివసంబులకు నొక్కశ్రోత్రియునిపుత్త్రం బెండ్లియాడి యజ్ఞదత్తుండు గృహస్థధర్మంబు నిర్వర్తించుచుండె. అంతకమున్న గుణనిధి తండ్రికోపం బెఱింగి యింటికిం బోవక యెందేనియుం జనువాఁడ నని మనంబున నిట్లని వితర్కించె. 110

తే. ఏమి సేయుదు? నెక్కడి కేగువాఁడ?
ధనము నిప్పచ్చరంబు విద్యయు హుళిక్కి
పెట్ట పాఁగెదునాచేయి భిక్ష సేయ
నెట్టు నేరుచు? దైవంబ యెఱుఁగు నింక. 111

తే. ఏభయంబుల నెచ్చోట నెరయ లేదు
నరున కెప్పాట విద్యాధనంబ ధనము
చోరబాధాదికము(ల)చేతఁ జూఱవోవు
ధనము ధన మౌనె యెన్నిచందములఁ దలఁప? 112

గీ. అక్కటకట! దురోదరవ్యసన మెట్లు?
యాయజూకవిశిష్టాన్వవాయ మెట్లు?
యెట్లు చేసినఁ జేసెఁ గాకే మనంగ

నేర్చువారము ? విధి దయానిస్వహృదయుం. 113

చ. అరుణగభస్తిబింబ ముదయాద్రిపయిం బొడతేర గన్నులోఁ
బెరుఁగును వంటకంబు వడపిందియలుం గుడువంగఁ జెట్టుని
ర్భరకరుణాధురీణ యగు ప్రాణము ప్రాణము తల్లి యున్నదే ?
హరహర! యెవ్వరింకఁ గడుపారఁగఁ బెట్టెద రీప్సితాన్నముల్

వ. అనుచు నెంచేనియుం జనియె నంత. 115

మాలిని.—

ఘుసృణకుసుమమాలాకోమపాటల్యలీలన్
గిసలయములచాయం గీరచంచూపుటశ్రీ
విస్ఫురసృమరోష్ణావిభ్రమప్రౌఢి మింటన్
బిసరుహహితదీప్తుల్ పింగళత్వంబు నొందెన్. 116

తే. పాటలాంశుజటాభారభాసురుండు
భార్గవుఁడు వోలె నోలాడె భాస్కరుండు
రాగరక్తచ్ఛటానిర్ఝరప్రపూర్ణ
చరమసంధ్యాశమంతపంచకనదముల. 117

వ. వెండియు ధాతారకూటపాటలకోమలాతపంబై వాసరంబు
పలుకం బాఱె అస్తాద్రికిరీటకూటంబున దరవికచనిచులకుసు
మమంజరీపుంజంబునుం బోలె మిహిరబింబంబు చూపట్టె.
చరమధరాధరధాతుధారాప్రవాహంబునుం బోలె సంధ్యా
రాగంబు గగనమండలంబు నాక్రమించె. చైత్యద్రుమం
బులు నిద్రా(వ)ణద్రోణకాక కాకాకారకాకుకోలాహలంబు
కులకులాయమానంబు లయ్యె. అంధకరిపుకంధరామూల
కాలకూటచ్ఛాయాశ్రేణిపాణింధమం బై యంధకారంబు
బ్రహ్మాండమండలంబు నాచ్ఛాదించె. రజనీశుక్తిముక్తాఫలం

బులు చుక్కలు వొడిచె. భవిష్యద్వ్యాసరకరకర ప్రరోహ బీజాంకురంబులుంబోలెఁ బ్రదీపంబులు భవనాంతరంబుల వెలింగె. అప్పుడు గుణనిధి పేరాఁకలిపేర్పు కార్చిచ్చునుం బోలెఁ జెచ్చుపెరిఁగి యందంద కడుపు మండింప వంటకం బెక్కడఁ గలుగునో యని చింతాక్రాంతుం డై యన్నయవసరంబున నద్దినంబు రాత్రి శివరాత్రి యగుటం జేసి శైవుం డొక్కరుండు నగరబాహ్యప్రదేశంబున నొకశివలింగస్థానంబున జాగరణంబుఁ జేసి నాలుగుజాములు నుపహారంబులు సమర్పించువాఁడై నియమవ్రతంబుఁ బూని భక్తివిశ్వాసతాత్పర్యాతిశయంబున. 118

సీ. మరిచిధూళీపాళిపరిచితంబులు మాణి
బంధాశ్మలవణపాణింధమములు
బహుళసిద్ధార్థజంబాలసారంబులు
పటురామఠామోదభావితములు
తింత్రిణీకరసోపదేహధూర్ధరములు
జంబీరనీరాభిచుంబితములు
హైయ్యంగవీనధారాభిషిక్తంబులు
లలితకుస్తుంబరూల్లంఘితములు

తే. శాకపాకరసావళిసౌష్ఠవములు
భక్ష్యభోజ్యలేహ్యంబులు పానకములు
మున్నుగాఁ గల యోగిరంబులు సమృద్ధి
వెలయఁ గొనివచ్చె నొండొండ వివిధములను. 119

వ. అప్పుడు భూసురప్రవరుండు నాసికాపుటకుటీకుటుంబి యగు పక్వాన్నగంధంబు గాలివెరవున నాఘ్రాణించి యాఁగు

న్నంబు నాకు నెబ్భంగిఁ గుడువ సమకూఱునో కో యని యప్పరిమళంబునవ పట్టుకొని పోయి శంభుభవనద్వారం బునం గూర్చుండి నృత్తగీతవాద్యంబులు ప్రవర్తిల్లఁ, సరిప్రొద్దు వోవునం దాఁక వీక్షించుచు జాగరంబు చేసి యంతంత సాగి ప్రజలు చొక్కు మడంగి యుండఁ దా నయ్యవసరంబున. 120

సీ. కట్టాయితంబుగాఁ గటిమండలంబునఁ
దీర్చి దట్టీచేల దిండు గట్టి
తలుపు గిఱ్ఱున కుండఁ దరిమి కొంచెం బైన
యోరవాకిట దేహ మొయ్యఁ జొనిపి
మునిప్రేళు లొయ్యొయ్య మోపి చప్పుడు గాని
పరిపాటిపవనంబుఁ బట్టి నడచి
దీపాంకురచ్ఛాయఁ దెలివి చాలనియట్టి
కోనచీఁకటి లోని కొనరఁ జొచ్చి

తే. పళ్లెరములం దపూపసూపములతోడ
ననఁటిపండులతోడ నాజ్యంబుతోడ
దధిపయగ క్షౌద్రబహుపదార్థములతోడ
ధవళకలమాన్న మీక్షించె ధరణిసురుఁడు. 121

తే. గర్భమంటపదీపికాకలిక యపుడు
దశ చెడఁగ గాలి నిర్వాణదశ వహింప
దీప్తిసంధుక్షముగఁ జేసి తెలివి పడఁగ
నన్న మీక్షింపఁ దలఁచె బ్రాహ్మణకులుండు. 122

శా. గ్రుక్కిళ్లింగుచునొక్క యోదనమహాకుంభంబునీక్షించువాఁ
డకోణంబున మందరశ్మియగుదీపాంకూరముల్ మీఁదికై

యొక్కం డ్రోచి ఘృతంబు నించి నిజవస్త్రైకాంశ ముంజించి చే
నొక్కఁ గావర్తిగ నేఁతఁ దోఁచెను శిఖనోర్జించె వైశ్వానరున్.

సీ. కాన్యస్థపాత్రంబు పాణిఁ గైకొని బహి
ర్ద్వారభూమి భుజించువాంఛ నపుడు
వెల్వడి వచ్చుచో విధివశంబున వాని
కాలిప్రె లోకనియంగంబు దాఁకెఁ
దాఁకిన వాఁడు దత్తఱపాటుతో మేలు
కని మ్రుచ్చు మ్రుచ్చని కళవళించెఁ
గళవళింప గతానుగతికమార్గంబున
నాక్రోశ మొనరించి రఖిలజనులు

తే. నన్నపాత్రంబు విడువక యవనిసురుఁడు
పాఱె భయవిహ్వలుం డయి బయలువట్టి
వెంటఁ దగిలి తలవరులు వెణగుపడఁగ
బాణముల నేసి చంపి రా బ్రహ్మకులుని. 124

తే. ఆతనిఁ గొనిపోవఁ బనిఁ బూని యమునిభటులు
వరుణపాశోగ్రహస్తులై వచ్చి రపుడు
వానిఁ గొనిపోవఁ బనిఁబూని వచ్చి రపుడు
త్ర్యంబకునికింకరులు విమానంబుఁ గొనుచు. 125

వ. అనంతరంబ పట్టిసత్రిశూలఖట్వాంగ ప్రముఖబహువిధ ప్రహ
రణపాణు లగుపినాకపాణిభటులం జూచి భీతులై కృతాంత
కింకరులు కరపంకజంబులు మొగిచి వారి కిట్లనిరి. 126

తే. అభవుకింకరులార! మహాత్ములార!
తగవు ధర్మంబు పాడి పంతంబు దెలియు
మీకు నడ్డంబు గలరె ముల్లోకములను?

నెంతవారము మేము మీాయెదుర నిలువ? 127

వ. వీఁడు కులాచారహీనుండు, పితృవాక్యపరాఙ్ముఖుండు, సత్య శౌచపరిభ్రష్టుండు, సంధ్యాస్నానవివర్జితుండు, శివనిర్మాల్యాపహర్త. వీనియందొక్కధర్మంబు లేశంబు గలిగిన నానతిండు వినియెదము. వీనిపుణ్యాపుణ్యవివేకంబునకు మీారప్రమాణం బనిన కృతాంతకింకరులవాక్యము లాకర్ణించి శివకింకరులు వారి కి ట్లనిరి. 128

క. శివధర్మం బతిసూక్ష్మము
శివధర్మము లేశమైన సిద్ధించినచో
వివిధమహాపాపోప
ద్రవములు చేరంగ రావు ధన్యుని నతనిన్. 129

తే. స్థూలదృష్టి వీక్షించినఁ దోఁపకుండు
సూక్ష్మదృష్టి వీక్షించినఁ జూడ్కి కందుఁ
గాన శివభక్తిధర్మం బగాధమహిమ
కానవచ్చినయ ట్లుండుఁ గానరాదు. 130

క. ఆచారం బిది యనఁగ న
నాచారం బిది యనంగ నజునకు నైనన్
గోచరము గాదు శివధ
ర్మాచారము సూక్ష్మరూప మై వర్తిల్లున్. 131

వ. ఇతఁడు చేసినపుణ్యకర్మంబు వినుండు. 132

సీ. అశన మబ్బక యున్న నైనను శివరాత్రి
యోరంత ప్రొద్దును నుపవసించె
నోగిరంబు హరింప నొం వెట్టుకొని యైన
వేగునంతకుఁ జేసె జాగరంబు

పాత్రావలోకనోపాయంబునకు నైన
వెల యించెదీపంబు వెలుఁగఁ బాఱ
జూచ కౌల్లిక స్థానఁ జూచె నీశ్వరుమౌళిఁ
బఱులు చేసినపట్టిప్రసవపూజఁ

తే. జన్మ విధి మూఁడి స్థానను జంద్రధరుని
నగరిమోసాలఁ బెంద్రోవసట్టనడుమ
సూక్ష్మదృష్టి విచారించి చూచినప్పు
డింపకంటెను ధర్మంబు లెవ్వి గలవు? 133

వ. అని పారిషదులు యమదూతల వీడ్కొలిపి యతనిదివ్య విమానారూఢుం జేసి శివలోకంబునకుం గొనిపోయి శివుని సన్నిధిం బెట్టిరి. శివుండును బ్రదీపతేజస్సంధులతృణాదిక పుణ్యానురూపం బైనఫలంబునం గళింగదేశాధిపతి యైన యరిందమునకుఁ దనయుండై దముం డనుపేర నాదేశంబునకు రాజుగా ననుగ్రహించి పుత్తెంచె. ఈశ్వరానుగ్రహంబునం బట్టాభిషిక్తుండై. 134

క. చాటించెఁ గళింగేంద్రుఁడు
వీటను దేశమున శంభువేశ్మంబులలోఁ
బాటించి దీపకళికా
కోటు లసంఖ్యములు మెండుకొని యుండుటకున్. 135

క. ఇలువరుసఁ జంద్రశేఖరు
నిలయంబున దీపకళిక నిలుపనివారిఁ
దలఁ ద్రెవ్వఁగ వ్రేయుం డని
తలవరులం బంచె రాజు తనదేశములన్. 136

వ. దీపికాదానపుణ్యప్రభావంబు నక్కళింగాధిపతి జన్మాంతరంబు

నం గుబేరుం డై యీశ్వరునకు సఖుం డయ్యె. ఆవృత్తాం
తంబు వివరించెదము, సావధానమతి వై యాకర్ణింపుము.

సీ. పద్మకల్పమునందు బ్రహ్మమానససరో
జమునఁ బులస్త్యుండు సంభవించె
నాపులస్త్యునకు మహామునిప్రవరుఁ డా
విర్భావమునఁ బొందె విశ్రవస్సు
విశ్రవస్సునకుఁ దపశ్శ్రీసనాథుండు
వైశ్రవణుఁడు సముద్భవము నొందె
వైశ్రవణుండు సర్వజ్ఞు నెచ్చెలికాఁడు
పాలించె లంక యన్పట్టణంబు
తే. ఘనయశుఁడు మేఘవాహనకల్ప వేళ
యాజ్ఞదత్తి ధనేశ్వరుం డయ్యెఁ బిదపఁ
జిత్రకాశికఁ గాశికఁ జేర వచ్చి
శివుఁ బ్రతిష్ఠించె నవిముక్తసీమయందు. 138

మ. అవిముక్తంబున యాజ్ఞదత్తి శివు నీహారాద్రిరాట్కన్యకా
ధవుఁ గందర్పకచూచుచుండెనయుతాబ్దంబుల్ నిమేషక్రియా
వ్యవహారస్పృహ లేనినేత్రములఁ జర్మాస్థుల్ని రావల్లరీ
నివహంబుల్ పరిశుష్కముల్గ నభివర్ణింపంగఁ దైత్రిలోక్యమున్.

సీ. గజదైత్యదమనుండు కార్పాసఫలతూల
వర్తిప్రరోహభావము భజింప
వడఁకుగుబ్బలిరాచవారికూరిమికన్య
యాలంబనస్తంభయష్టి గాఁగఁ
బరమవిశ్వాసతాత్పర్యనిర్భరభక్తి
సంపద్విశేషంబు చమురు గాఁగఁ

ప్రవితతధ్యానధారాసముచ్ఛ్రయంబు
సముదీర్ణోజ్జ్వలతరజ్వాల గాఁగ

తే. కామమును గ్రోధమును నాదిగాఁగఁ గలుగు
శాత్రవులు పాతకము లైనశలభములుగ
విమలసుజ్ఞానదీపంబు వెలుఁగఁ జేసె
నప్రతిమధైర్యుఁ డప్తి యాజ్ఞదత్తి. 140

తే. విమలవిజ్ఞానదీపంబు వెలుఁగుచుండ
శాంతిధారాజలంబుల జలక మార్చి
భవుని బూజించె భావపుష్పముల భక్తి
నతివిశుద్ధమనోవృత్తి యాజ్ఞదత్తి. 141

వ. అవ్విధంబున యాజ్ఞదత్తి విజాతీయప్రత్యయాన్తరరహితసజాతీయప్రత్యయసంతానానువృత్తిరూపం బైననిదిధ్యాస(న)ంబున నివాతనిష్కంపదీపంబునుం బోలెఁ బెద్దగాలంబు కాలకంఠు మంగళ జ్యోతిర్లింగమూర్తి నంతరంగంబున జనంబు సేయు చుండిన నాఖండేందుమౌళి ప్రసన్నుండై వత్స! వరంబు వేఁడు మనిన నర్ధనిమీలితంబు లైన లోచనంబు దెఱచి కనుఁగొనునప్పుడు శతసహస్రకోటిసూర్యప్రభాభాసురం బైనతేజోమండలంబునడుమ ఫణికుండలుండును, దప్తారకూటపాటలజటాజూటకోటీవినద్ధముగ్ధేందుండును, దుగ్ధధారాధవళస్నిగ్ధభసితదిగ్ధశుద్ధదేహుండు నయిన యద్దేవతామూర్ధాభిషిక్తుం డర్ధాంగలక్ష్మి యైనభవానితోడం గూడి పొడ చూపినవిధూమధూమకేతనజ్వాలాజాలంబుతో మేలంబాడునమ్మృడునొడలిదీప్తిమిఱుమిట్లుగొనుచు వెఱచఱవ నఱిముఱిం జఱచినం దూరందారుపోయి యతనికన్నుల

శక్తి గడతేర నంధుం డై యంధకారాతి సంపంచ తలవ కారఛాందోగ్యముండకైతరేయబృహదారణ్యకశ్వేతాశ్వత రాద్యుపనిషత్తులనుబంచబ్రహ్మపంచాపర ప్రణవాదిమంత్రంబుల నారాధించి యంజలిపుటంబు లలాటతటంబున ఘటి యించి నిర్నిరోధనిరవగాఢకరుణాసుధాపూరపూరితాంతఃకరణ! శరణు; దేవతాకోటికోటీరకోటిఘటితమణియాభ రేఖాపుంజకింజల్కితంబులు, త్రయ్యంతవిద్యాసీమంతినీసీమంతసీమాసిందూరపరాగపాటలంబులు, కుటిలకృతాంత దంతతాడనక్రీడానిష్కృపంబు లగు పినాకశ్రీపాదపద్మంబులు దర్శించునట్టిసామర్థ్యంబుఁ గృపసేయవే! యిదియ నాకు వరం బనినఁ ద్ర్యంబకుండు బింబఫలాధరారాధనంబునం జిఱునవ్వు చిగురుకొనం దపస్వికి దివ్యదృష్టి యొసంగినం గృతార్థుండై యతండు. 142

చ. చులుకన మేలుకన్నతొలుచూపునఁ జూచెఁ బినాకపాణిదా
పలిదెస షోడశబ్దములప్రాయసుమత్తచకోరనేత్రను
త్పలదళకోమలామలవిభారమణీయమనోజ్ఞగాత్రిఁ గుం
డలకనకాంగుళీయకకనద్బహురత్నవిభూషణోజ్జ్వలన్. 143

వ. అయ్యవసరంబున. 144

చ. వకుళఫలానుకారు లయి వట్రువలై మెఱుఁగారుక్రొత్తమా
క్తికములపై రొకింత తళుకింపఁగ వీనుల హేమరత్నక
ర్ణికలు సలింప నందియలక్రేంకృతిఁ గంకణమేఖలాధ్వనిం
బ్రకటము సేయు మందగతి భాస్వరనవ్యవిలాసమేర్పడన్.

తే. అసమబాణపునర్జీవనౌషధంబు
రాగజలధివిధూదయారంభవేళ

సకలజగ దేకసౌభాగ్యజన్మభూమి
శంభుఁ డాయంగ వచ్చె నాశైలకన్య 146

వ. ఇవ్విధంబున డాయవచ్చి కాలోన్మీలితశిరీషకుసుమకేసర మాలాసుకుమారంబు కస్తూరికాస్థాసకముద్రాభిముద్రితం బును నైనవక్షంబు భుజగాభరణభూషితం బైనఫాలలో చనుభుజం బొరయుచుకట్లుగా నిలిచినం జూచి యాజ్ఞదత్తి చిత్తంబునందు. 147

సీ. ఎవ్వతె వెవ్వొకో యిందుబింబానన!
జగదేకసౌభాగ్యజన్మభూమి!
కమలాయతాక్షి నాకంటె వెగ్గలముగా
నెటు చేసె నొకో తా నీతపంబు ?
పరమేశ్వరుఁ డీబింబఫలపాటలాధర
నను మీఱి మన్నించినాఁడు మేలె?
భాగ్యంబు గా కేమి బాలేందుశేఖరు
కృపఁ గాంచె నీరాజకీరవాణి!
తే. యనుచుఁ గ్రేగంట నీరసం బావహింపఁ
గినుపుకిలికించితము నాత్మఁ గీలుకొనఁగ
సవతి వీక్షించుప్రౌఢయోషయును బోలె
బ్రాహ్మణుఁడు చూచెఁ బర్వతరాజతనయ. 148

వ. అప్పుడు. 149

సీ. కృత్యపంచకము సాగింపలేఁ డేయింతి
ప్రాపు లేక కృతాంతభంజనుండు
నిండుఁజందురుని జంద్రిక వోలె నేభామ
పంచబాణవిరోధిఁ బాయకుండు

నేలేమ శశిమౌళి కిచ్ఛాక్రియాజ్ఞాన
శక్తియై కల్పించు సకలజగము
నేగంధగజయాన హృదయ మువ్విళ్లూర్చు
భవునిమై చక్క సాఁబాలుఁ గొనియె
తే. మహితహ్రల్లేఖికామహామంత్రమునకు
నేవరారోహ ముఖ్యాధిదైవతంబు
సకలజగదధిష్ఠాత్రి యాశైలపుత్రి
విభున కిట్లని మధురోక్తి విన్నవించె. 150

ఉ. త్ర్యంబక! యీతఁడెక్కడిమహాత్ముఁడు! డీయువలక్షణంబపాం
గంబుల మాటిమాటికిని గన్గొనుచుర్ బహుభంగులన్వికా
రంబులు చూపెడుం దరతరంబ యబద్ధము లాడెదుర్ రహ
స్యంబున వీని కిట్టిచన వబ్బుట నీకృపపెంపునం జుమీ! 151

క. నారూపమునకు మదిలో
నీరసపడుచున్నవాఁడు హృదయేశ్వర! ని
ష్కారణముగ నీచందం
బారసి యెఱుఁగంగవలయు నని పలుకుటయున్. 152

వ. మందస్మితసుందరవదనారవిందుం డై యిందుధరుండు ధరా
ధరపుత్రి కిట్లనియె. 153

చ. మనమునయందు నెగ్గులును మానుము పర్వతపుత్రి! వీఁడునీ
తనయుఁడు నందనుల్బహువిధంబుల ధౌర్త్యములాచరించినం
గినియునె తల్లి భావమునఁ? గీ ల్పరికించిన దేవతావలం
బనపరభావ మై పరఁగుభావవిలాసము లీప్రకారముల్. 154

క. ఈకాశీక్షేత్రమున న
నేకాబ్దము లాచరించె నీతఁడు తప మ

స్తోకగుణా! యీపుణ్య
శ్లోకునిఁ గరుణార్ద్రదృష్టిఁ జూడఁగ వలయున్. 155

క. ఏ వర మిచ్చెద వీనికి
నీవును వర మిమ్ము నాకు నీకును భేదం
బావిష్కరింపవచ్చునె?
యేవారికి నైనఁ బర్వతేశ్వరతనయా! 156

వ. అనినఁ బలికి పరమేశ్వరుం డాయాజ్ఞదత్తికి యక్షకిన్నరగుహ్యక
లోకాధిపత్యంబును తన సఖ్యంబును నిచ్చె భవానియు. 157

సీ. ఎడమలోచనము గ్రుడ్డిగసి గవ్వయుఁ బోలె
నుజ్జ్వలాంగ లూఁగంగ నుండుఁ గాక
కుడికన్ను తారకాగోళంబు పల్లనై
యొండులోచనముతో నొరయుఁ గాక
యీశవంపు కృప చేసి యిచ్చినట్టివరంబు
లట్ల యౌఁ గాకయం చానతిచ్చె
నాయొప్పిదమున కసూయ సేసితి గాన
నభిధఁ గుబేరుండ వగుదు గాక

తే. కాశియం దీవు నిలిపినకాలకంఠ
దివ్యలింగంబు సర్వసిద్ధిప్రదంబు
నఖిలలోకాభివర్ణనీయంబు నిఖిల
పాపహారమును నగుఁ గాక భవ్యచరిత! 158

వ. అని పార్వతీదేవి యతని గారవించె నిది యాజ్ఞదత్తి పుణ్య
చరితంబు. 159

మ. ధనవంతుండగు బుద్ధిమంతుఁడగువిద్యావంతుఁడౌ సాధునం
దనవంతుండగుబుత్రవంతుఁడగుఁగాంతావంతుఁడౌ నిత్యశో

భనవంతుండగుఁగీర్తిమంతుఁడగుసత్పాత్రిధాన్యవంతుండగుఁ
ధనదాధీశ్వరు మానవోత్తముఁడు సంపన్నించి కాశీస్థలిన్.

వ. విశ్వేశ్వరశ్రీమన్మహాదేవు దక్షిణభాగంబునఁ గుబేరేశ్వరస్థానంబునందుఁ గుబేరేశ్వరుసేవించినవారికి నణిమాద్యష్టైశ్వర్యంబులు సిద్ధించు నని యిట్లు యాజ్ఞదత్తికి నభిమతంబులం బ్రసాదించి దేవుండు దేవీసహితుం డై యనఘం బైన పదంబు ప్రవేశించె. ఈప్రకారంబున శంభుతోఁ జెలికారంబు వడసి ధనదుండు. 161

సీ. ఏపట్టణమునకు నెలదోఁట నందనా
రామంబుతోఁ జైత్రరథవనంబు
క్రీడావిహారదీర్ఘిక యేపురమునకు
మధురామృతాంబువు మానసంబు
మాణిక్యముకురబింబంబు కైలాస మే
నగరివారవధూజనప్రతతికి
నేవీటిపొలిమేర యింత యం తనరాని
దవ్వుల నున్న యుత్తరపుదిక్కు

తే. యట్టియలకాపురము నిధానాధిపరము
రాజధానిగఁ దారకారాజమౌళి
రాజితం బైనకృపపెంపు ప్రాపు గాఁగ
రాజరాజేలె నెరవైనరాజసమున. 162

వ. ఆరాజరాజు రాజీవభవహరిపురందరాదిబృందారకమకుట సందానితవికచమందారకుసుమమాలా మకరందబిందుధారాధౌతచరణారవిందుమందరాచలమంథానమథ్యమానదుగ్ధజలనిధిగర్భావిర్భూతకాలకూటకృపీటభవపిండగండూ-

షాకళంకితకంఠమూలోపకంఠకంఠోక్తభువన రక్షాదాక్షిణ్య
దాక్షాయణీకుచకలశ పాళి కేళికస్తూరికామకరికాము
ద్రాభిముద్రితవక్షఃకవాటుఁ బశ్యల్లలాటుఁ గుటిలసుధామ
యూఖశకలవిచికిలకలికాకల్పితావతంసుఁ బాంసుక్రీడాపరి
చయపేశలం బగుశైశవ స్నేహానుబంధంబునంబోలె నిరభి
సంధిస్నేహబాంధవంబున భజియించు. ఇది యక్షాధిపలోక
స్వరూపంబు. ఈయాఖ్యానంబు సర్వపాపహరంబు. ఇంక
నీశానలోకస్వరూపంబు వివరించెద మాకర్ణింపుము. 163

ఈశానలోకవృత్తాంతము

తే. అలకయాల మహోదయ మన్పురంబు
బ్రాహ్మణోత్తమ! యీశాను రాజధాని
యందు నుందు రజైకపాదాదు లైన
పదురు నొక్కండు రుద్రులు పారిషదులు. 164

సీ. ఫాలభాగముల నంబకము లందఱికిని
నవతంసశశిరేఖ లందఱికిని
డమరుఖట్వాంగఖేటకము లందఱికిని
హాస్తిచర్మపటంబు లందఱికిని
శ్యామకంఠప్రదేశమ్ము లందఱికిని
నాపవాహ్యవృషంబు లందఱికిని
బవమానభుక్కలాపంబు లందఱికిని
నాపాండుదేహంబు లందఱికిని

తే. వందఱికి నగ్నితాపతప్తారకూట
పాటలచ్ఛాయఘనజటాబంధనములు

దేరికొనఁ జూడు మీశానుదిక్కునందు
బ్రాహ్మణోత్తమ! రుద్రుల పారిషదుల. 165

వ. ఇందఱు నానందకాననంబుననందు నీశానదేవుదివ్యలింగంబుఁ బ్రతిష్ఠించి యారాధించి తత్ప్రసాదంబున నీశానదిక్కునందు శాశ్వతసుఖైశ్వర్యంబులనొందినారు. 166

తే. కాశి నీశానదేవు శ్రీకంఠుఁ గొలిచి
కాంచు మనుజుఁడు హృదయసంకల్పసిద్ధి
కాశికాక్షేత్ర మష్టదిక్పాలకులకుఁ
గామనావాప్తిసంకల్పకల్పతరువు. 167

వ. అనిన విని (యనంతరంబ) కొంతద వ్వరిగి శివశర్మ వారలకిట్లనియె. 168

సీ. ఆవేశచూర్ణంబు లఖిలేంద్రియములకు
శృంగారరససముజ్జీవనములు
శంబరాంతకభుజాజయకీర్తిమహిమలు
కోకదంపతులదృక్కూలశిఖలు
బ్రహ్మాండపురవీథిరత్నతోరణములు
యామినీకర్పూరహారలతలు
నీరదాధ్వాంభోధినిబిడాంకురంబులు
కుముదకాననముఃకూర్తిచెలులు

తే. గరళకంఠాట్టహాసంబుగర్వరేఖ
కైటభారాతినవనాభికమలశోభ
చంద్రికలు గాయుచున్నవి సాంద్రలీల
భువన మిది యెద్ది? మిగులనద్భుతమొనర్చె. 169

వ. అనినఁ బుణ్యశీలసుశీలు రతనికిట్లనిరి. 170

చంద్రలోకవృత్తాంతము

మ. మధురాపట్టణవిప్రముఖ్య! శివశర్మా! వేదశాస్త్రాగమాం, బుధి
చంద్రోదయ! చంద్రలోక మిది యీప్రో లేలుచుండుంగళా
నిధి యాత్మీయమయూఖకందళశిఖానిష్ఠ్యూతధారాసుధా
విధులన్ భానుగభస్తితప్త మగునీవిశ్వంబు రక్షించుచున్.

వ. సర్గాదియందు శతానందుండు నేత్రంబులను మరీచి, హృద
యంబున భృగువు, శిరంబున నంగిరసు, నుదానంబునఁ
బులస్త్యు, వ్యానంబునఁ బులహు, నపానంబునఁ గ్రతువుఁ,
బ్రాణంబున దక్షు, శ్రోత్రంబున నత్రి, సమానంబున వసిష్ఠు,
సంకల్పంబున ధర్ము సృజియించె. అందు నత్రి యనుము
నీశ్వరుఁడు. 172

క. త్రిసహస్రదివ్యవర్షము
లసదృశధృతి నాచరించె నాతఁడు దపమున్
విసమాన మతనితేజో
రసపూరం బెగసె బ్రహ్మరంధ్రము దాఁకన్. 173

సీ. బ్రహ్మరంధ్రము మోవఁ బాఱి యయ్యింద్రియ
ద్రవ మోడిగిల్లె నేత్రములలోన
నేత్రగోళంబులు నిండంగఁ బర్వి యా
వీర్యంబు గలధౌతవిమలకాంతిఁ
బదిధారలై పాఱెఁ బదిదిక్కులందును
నమరాపగానిర్ఝరమునుబోలె
స్రవియించుచున్న యాచరమధాతురసంబు
ధరియించి చూలయ్యె దశదిశలును

తే. నెలలు తొమ్మిది మోచి కాష్ఠలు గఠోర
గర్భలై సూతిమాసంబు గదియుటయును
సత్త్వభారంబు భరియింప శక్తి లేక
వ్రాలె భూమండలంబుపై వడఁకి వడఁకి. 174

వ. ఆదిగ్దేవతలగర్భంబున నుద్భవించిన తేజం బేకీభవించి చందు
రుండై యఖిలజగద్ధితార్థం బయ్యరవిందభవునాజ్ఞ నతనిదివ్య
స్యందనం బెక్కి యష్టాదశద్వీపంబులం జరియించి తనకుం
దాన వృద్ధిఁ బొందె. అతనితేజోనిస్సరణంబున సకలజగదు
పకారం బగునదీనివహం బుద్భవించె. అట్లు వర్తించి యాసు
ధాకరుం డవిముక్తస్థానంబున నమృతలింగమూర్తిఁ జంద్రేశ్వ
రాహ్వయు నీశ్వరుం జంద్రమౌళిఁ దనపేరం బ్రతిష్ఠించి
యమృతోదర(క)ం బనుకుండంబు నిర్మించి తత్సమీపంబున
బహుదివ్యవర్షంబులు దపంబుచేసి యాదేవదేవుని ప్రసాదం
బుననోషధీతోయంబులకునగ్రజన్ములకు రా జయ్యె. అమ్మహా
దేవునను(గ్ర)హంబున వెండియు నాజైవాతృకుండు. 175

ఉ. ఏటికిఁ దానకం బయినయిత్తుశరాసనవైరిజూటికా
కోటికి మల్లికాకుసుమగుచ్ఛము తేవ వహించికైకొనుకా
బాటలిమంబు మేనపరిపాటివినోదనవేళఁ బార్వతీ
పాటలగంధిచారుపదపద్మనఖంబులక్రొత్తలత్తుకన్. 176

తే. రాజ గా జయి పాలించె రాజపమున
వసుధ యెల్ల నేకాతపవారణముగఁ
గాశికాక్షేత్రమునఁ బెద్దగాల మేనిఁ
దపము చేసిన బహుళఖేదంబు వాయు. 177

వ. అంతనక్కాశియందు హిరణ్యగర్భాత్రిభృగువులు ఋత్విజా

లుగా వారి సదస్యుండుగా సినీకుహూద్యుతిపుష్టిప్రభావ
సుగీర్తిధృతిలక్ష్ములనం దొమ్మంద్రుధర్మపత్నులతోడం గూడి
యుమహామహేశ్వరప్రీత్యర్థంబు రాజసూయాధ్వరంబు
నొనర్చి యవార్యం బైనయౌదార్యంబున. 178

ఉ. దక్షిణ యిచ్చె ముజ్జగము దానగుణప్రవరుండు లీల ఫా
లాక్షునిసన్నిధిన్ మఖసమాపనకాలమునందుఁ దారకా
ధ్యక్షుఁడు కాశికాపురమునందు సదస్యులకున్ బ్రసాదసం
రక్షితసర్వవిష్టపుఁడు రాజు ప్రతాపవిరాజమానుఁ డై. 179

తే. ఇంద్రకుండంబుకెలనఁ జంద్రేశునొద్దఁ
గాశిలోనవిముక్తోపకంఠభూమి
దపము చేసినచోటన ధవళకిరణుఁ
డాహరించెను రాజసూయాధ్వరంబు. 180

వ. ఇట్లు రాజసూయాధ్వరంబు చేసినసుధాకరునవభృథస్నా
నానంతరమున. 181

సీ. సకలలోకాహ్లాదసంధానహేతు వై
వెలయ నీకౌముదీవిభ్రమంబు
వర్తింతు వీవు నామూర్తిభేదంబులం
దొకమూర్తి వై సమగ్రోదయమున
శ్రీకాశిలోఁ బ్రతిష్ఠించినాఁడవు నన్నుఁ
జంద్రేశ్వరుం డనుసంజ్ఞఁ గూర్చి
బ్రహ్మదత్తం బైనరథ మెక్కి యవలీలఁ
దిరిగి తప్తాదశద్వీపములను

తే. నాహరించితి రాజసూయాధ్వరంబుఁ
దత్పరత మీఱఁ దై ్రలోక్యదక్షిణముగఁ

జంద్ర! నీయట్టి ధన్యుండు జగతిఁ గలఁడె?
యనుచు బ్రశంసించె రాజు ఖట్వాంగపాణి. 182

వ. ప్రతిమాసంబునఁ బూర్ణిమాదివసంబున జపహోమార్చన ధ్యానదానబ్రాహ్మణభోజనంబులు చంద్రేశ్వరస్థానమునఁ జేసిన ననంతఫలము నొసంగు నెవ్వండేని మత్స్యలగ్నంబునఁ గురుహస్తాయోగంబునఁ జంద్రోద(య)వారి నభిషిక్తుండై చంద్రేశ్వరుని సందర్శించి వసురుద్రాదిత్యతర్పణం బొనర్చు, నన్నరుండు పితృప్రసాదంబు వడయు. నతని పితృపితామహు లానందంబున నర్తించి సంస్తుతు రని వెండియు.

సీ. ప్రత్యష్టమీతిథిఁ బ్రతిచతుర్దశి సిద్ధ
యోగీశ్వరీదేవి యోగపీఠి
కాధిరూఢభవాని నకళంకశశిమౌళి
హాటకతాటంకహారకటక
కేయూరమేఖలాకింకిణీకంకణా
ద్యఖిలదివ్యాభరణాభిరామఁ
బింగళాహ్వయ నమద్బృందారకశ్రేణి
నాదిభైరవశక్తి నఖిలజననిఁ
తే. గాళిఁ జంద్రేశదేవోపకంఠనిలయఁ
జంద్రకుండోదకంబున జలక మార్చి
గంధపుష్పోపహారాదికల్పనముల
సేవ చేసిన విఘ్నంబు చేర కుండు. 184

వ. ఇది చంద్రలోకమాహాత్మ్యంబు. ఈయుపాఖ్యానంబు విన్నను బఠియించినను జనున కాయురారోగ్యైశ్వర్యంబులు సమ

గ్రంబు లై సంభవించు ననిన విని శివశర్మ పుణ్యశీల సుశీలుర కి ట్లనియె. 185

తే. భాగవతులార! భాగ్యసంపన్నులార!
యింత యొప్పునె యుడులోక మెట్టు నెదుర
గగనలక్ష్మిలతాతన్వికబరిమీఁద
సంతరించిన ముత్యాలజల్లివోలె? 186

వ. ఈలోకవృత్తాంతంబు వినవలతుం జెప్పుం డనిన నతనికి వార లి ట్లనిరి. 187

నక్షత్రలోకవృత్తాంతము

సీ. సర్గాదిఁ బరమేష్ఠిచరణంబుపెనువ్రేల
దక్షుండు పుట్టె నాతనికిఁ బుట్టి
రఱువండ్రు కన్యక లాకన్నియలు రూప
లావణ్యలీలావిలాసవతులు
రోహిణీప్రముఖ లారుక్మగౌరాంగులు
శివుఁ గూర్చి యాచరించిరి తపంబుఁ
గాశిలో దివ్యలింగంబు నక్షత్రేశ
సంజ్ఞంబు నొకప్రదేశమున నిలిపి
తే. వరణదరియందు సంగమేశ్వరునియొద్ద
దివ్యవర్షసహస్రంబు త్రిపురవైరి
మెచ్చి పొడచూపి యడుగుఁడు మీరు వరము
లనిన వార లిట్లనిరి కాలాంతకునకు. 188

క. నీయట్టివాఁడు పురుషుం
డాయెడు మా కభవ! యనిన నట్టిఁడ మీకుఁ

నాయకుఁ డయ్యెడు నని దా
క్షాయణులకు వరము నీలకంఠుం డొసఁగెన్. 189

వ. వెండియు సప్తవింశతితారకా రాజపత్నులు గాంచి...

సీ. ప్రతిబింబమో కాని రజనివల్లభున క
ధ్యాహారమో కాని యమృతరుచికి
వినిమయంబో కాని విధున కన్వాదేశ
మో కాని యత్రి నేత్రోద్భవునకు
వీప్సయో కాని పూవిలుకానిసఖునకు
నామ్రేడితమొ కాని యబ్ధిజునకు
నభిధాంతరమొ కాని యరవిందవైరికి
సారూప్యమో కాని చందురునకు
తే. ద్యుమికి యూడ్చినవాఁడు భర్గునికిరీట
కోటి కాభరణం బైన కువలయాప్తు
మిగులఁ జక్కనికొడుకండు మింటివడుమ
గ్రహములం దీతఁ డెవ్వండు? గణములార! 191

వ. ఈపఁ డీలోకంబు సంభ్రమమయంబు విలాసమయంబు రాగమయంబు శృంగారమయంబును గావించుచుఁ జతురాకర్షణ సిద్ధాంజనం బన మనోవశీకరణమంత్రం బన నింద్రియావేశ చూర్ణం బనఁ గౌతుకంబునకు సంతోషంబును, సౌభాగ్యంబునకు సిద్ధయోగంబును, మన్మథునకుజన్మాంతరంబును,యౌవనంబునకు సామ్రాజ్యంబును గల్పించుచున్నవాఁడు. షోడశవర్ష దేశీయుం డీగ్రహగ్రామణి యెవ్వం డనినఁ బుణ్యశీలసుశీలురు శివశర్మ కి ట్లనిరి. 192

చ. విను మథురామహానగరవిప్రకులోత్తమ! బ్రహ్మవంశవర్ధన! శివశర్మ! పుణ్యకథ ధర్మకథల్ పరిపాటిఁ జెప్పఁగా, విన నతిమాత్రదూర మగు విష్ణుపదంబున కేగుచున్నచో, మనకుఁ బథప్రయాసములు మానెడు విఘ్నములుం దొలంగెడున్.

వ. ఇది బుధలోకంబు. 194

సీ. రాజసూయమహాధ్వరం బెవ్వఁ డొనరించెఁ
త్రైలోక్యహంతకారంబుగాఁగ
నెవ్వాని ప్రియభామ లిరువదేడ్వురు నల
ధవళాయతాక్షులు దక్షసుతలు
మన్మథాంతకుజటామకుటకోటికి నెవ్వఁ
డవతంసకుసుమమాల్యత వహించె
నెవ్వఁడు నలువతే రెక్కి యష్టాదశ
ద్వీపియం దశివాటు దిరిగె లీలఁ

తే. ఇంద్రికాపాండుకౌశేయశాటి యైన
యతనుజగజంపుగొడు గెవ్వఁ డవ్విధుండు

పెద్దకాలంబు ముత్యాలగద్దె నెక్కి
వసుధఁ బాలించె నేకోష్ణవారణముగ. 195

తే. శైశవంబున శాస్త్రంబుఁ జదువఁ వచ్చి
గురుని ప్రియభామ యని చేయుఁ బరమభక్తి
యొవ్వతెకు నట్టితార పూర్ణేందువదన
నాఁటనుండియుఁ గామించె నలినవైరి. 196

మ. జడసుస్త్రాంబులు బట్టుదట్టియును రత్నాహాటకాలంకృతుల్మె
డహారంబులు చుట్టిపన్ని యరుచుల్ లీలావిలాసంబు పెం,పడ
రం జేయఁగ యామినీధవుఁడు విద్యాభ్యాసకాలంబున, న్నిడు
వాల్గన్నులకుం బ్రమోద మొసఁగున్నిత్యంబు సుందారకున్.

సీ. ఆచార్యప్రియభామ యని కొన్నిదివసంబు
లిచ్ఛగింపఁడు తెప్పలెత్తి చూడ
నుల్ల ముప్పిళ్లూర నొకకొన్నిదినములు
వీక్షించుఁ జూడనివేళయందు
నొకకొన్నితిథులు గర్భోక్తిచాతుర్యంబు
మెఱయ నేకాంతంబ మేలమాడు
నొకకొన్నిఘస్రంబు లొక్కొక్కనెపమున
నంగాంగసంస్పర్శ మాచరించు

తే. వలచి పైఁబడు నొకకొన్నివాసరములు
హృదయ మనురాగసంపద నిగురుకొలిపి
కవయఁ దొడఁగినయది యాదిగాఁగ నునిచెఁ
జందురుఁడు తార శుద్ధాంతసదనభూమి.

తే. చదివె గురునొద్ద ధర్మశాస్త్రంబు తొలుతఁ
బరమవిశ్వాసతాత్పర్యభక్తిగరిమఁ

జవివేఁ జంద్రుండు కామశాస్త్రంబు పిదపఁ
దలిరుఁబాన్పున పమరక్తిఁ దారయొద్ద. 199

తే. ఆదిగర్భేశ్వరుం డౌట యనుచితంబు
మిగులఁ జక్కనివాఁ డౌట మేలు గాదు
పాప మభినవయౌవనోద్భాసి యగుట
యరయ మంచిగుణంబుల యవగుణములు.

వ. అవినయనిదానం బైన స్వాతంత్ర్యంబునను గుతూహల బహుళం బైన స్వభావంబునను ధైర్యప్రతిపక్షం బైన యౌవనారంభంబునను నెవ్వనికే మనోవికారంబు పుట్టకుండు నే? అదియునుం గాక. 205

సీ. ఘనతరాహంకారకాలకూటవిషాన
లాభీలములు గటాక్షాంచలములు
దుర్వారతరతీవ్రగర్వగళగ్రాహ
కలితగాఢ్గద్యఘుర్ఘురము మాట
యస్మితాసంప్రభూతస్మయాపస్మార
విస్తృతధైర్యంబు వినయగరిమ
యుద్దామదర్పభారోష్ణదాహజ్వరా
రంభసంభృతవికారంబు మనసు

తే. చరణచంక్రమ దభిమానసన్నిపాత
జాతసర్వాంగకమ్ములు జనపతులకు
భూభుజులతప్పె యది వారిఁ బొందియున్న
ధరణిసామ్రాజ్యభారంబుతప్పు గాక!

సీ. భువనైకధన్వి చేఁ బుష్పాయుధుని చేతఁ
బ్రసవాస్త్రమున నేటు పడనివాఁడు

నతిగాఢ మైన క్రోధాంధకారంబునఁ
గన్నుల నంధుండు గానివాఁడు
నిర్నిబంధనలోభనిద్రాభరంబునఁ
బారవశ్యంబుచేఁ బడనివాఁడు
లక్ష్మీకటాక్షలీలాసీధుమదమున
మనములోపల నన్ను కొననివాఁడు
తే. లేఁడు భూపతి గలిగెనా వాఁడు నృపుఁడె
విశ్వధాత్రీజనులపాలివేల్పుగాక ?
బాహ్యశత్రుల బరిహరింపంగ వచ్చు
నంతరారుల నిర్జింప నలవిగాదు. 203

వ. అని యట్లుండెఁ దదీయవృత్తాంతంబు వినుమని యిట్లనియె.

తే. తాల్చె గర్భంబు దార సుధాకరునకుఁ
గువలయేక్షణ రాగంబు గొనలు సాఁగ
జంభరిపుదిక్కు ప్రత్యూషసమయమునను
తామరసబంధుగర్భంబు దాల్చినట్లు

తే. గర్భసంస్థితుఁ డగుగ్రహాగ్రణి విశుద్ధ
సితయశస్స్ఫూర్తి వెలిఁ బ్రకాశించినట్లు
దారమైదీఁగ వికచలోధ్రప్రసూన
పాండురచ్ఛాయ నొయ్యొయ్యఁ బలుకఁ బాఱె. 206

తే. గర్భసంస్థితసద్గుణగౌరవమునఁ
బోలె గాత్రంబు భరియింపఁ జాల దయ్యె
నమృతదారారసాస్వాదసముపజాత
తృప్తియును బోలె నాహారతృష్ణ వదలె. 207

శా. ప్రత్యుత్థానము సేయుఁ బెద్దలకు నాప్రౌఢేందుబింబాస్య య
ప్రత్యూహస్థిరభక్తిభావమున దోహదం బైనగర్భంబుచే
నత్యంతాలస యయ్యు నగ్గురుజనం బందంద వారింపఁగాఁ
బ్రత్యాసన్నసఖీసమర్పితకరాబ్జాతావలంబంబునన్. 208

క. అంగన యొకనాఁడు మఱి యు
త్తుంగ మణిస్తంభ యష్టితో నొత్తిగిలన్
మంగళభవనాంతరమున
బంగారుమెఱుంగుసాలభంజిక పోలెన్. 209

ఉ. బింబఫలాధరోష్ఠి మణిభిత్తిపుటంబులయందు నాత్మబిం
బంబు గరావలంబనసమర్థముగా మదిఁ గోరుఁ గేలిసా
ధంబుపయిన్ సమున్నతనితంబపయోధరభారగర్భభా
రంబునఁ గోమలాంగకము ప్రాప్పడఁ గేలివిహారవేళలన్.

తే. భవనశృంగారవనలతాపాదపముల
నబలకై దండ పట్టుట యద్భుతంబె?
విహృతసౌధమణిస్తంభవిస్ఫురాంశు
కందళముల నూఁత గొనఁ బోవు గర్భగరిమ. 211

తే. పనులు పంపంగఁ జాలదు ప్రాణసఖుల
భవనకార్యప్రవృత్తికై పద్మనయన
తాను గర్భభరాలసత్వంబుకతనఁ
జేయఁ జాలదు మఱి వేఱ చెప్ప నేల? 212

మ. అట మున్నొక్కఁడు కేలిశైలమున నధ్యారోహణం బాచరిం
చుటకై నెచ్చెలికత్తియన్ నగుచు సంసూచించి వర్గాంతయో
క్కటసంత్రాసమునొంది జన్నుగవయాకంపింపఁగానిందువే
కటిభారంబునఁ జేసి ధీరహృదయల్ గారాదిగర్భేశ్వరల్.

వ. అంత నట బృహస్పతి పత్నీవియోగవేదనాదూయమాన మానసుం డై చంద్రుండు చేసిన యపరాధంబు వారిహార హిరణ్యగర్భులకు సంప్రాపితులకు నెఱింగించిన. 214

సీ. తగవు గా దనియె మంతన ముండి వృత్రారి
యనుచితం బనియె హుతాశనుండు
పాతకం బని చెప్పి పలికె దండధరుండు
దౌరాత్మ్య మనియెను దానవుండు
దుష్కర్మ మని చెప్పెఁ దోయాధినాయకుఁ
డపకీర్తి యల తూలనాడె గాలి
యన్యాయ మనియె గుహ్యకసార్వభౌముండు
గాదు గా దనియె శాక్వరగముండు

తే. హేతుదృష్టాంతములు చూపి యెల్లసురలు
నన్వయవ్యతిరేకమార్గానువృత్తి
బుద్ధిఁ జెప్పిరి యివ్విధమున శశాంకుఁ
డమరగురునకు మగుడ నీఁ డయ్యెఁ దార. 215

వ. అంత. 216

చ. ప్రమథులతోడఁ గూడ నతిభైరవఘోరతరాట్టహాసుఁ డై
శమనవిరోధి దాఁకుటయుఁ జంద్రుఁడు వేల్పులతో నెదిర్చిన
న్నమరముతారకామయమసంగనభోంగణభూమిఁదారకా
సముదయభీతిహేతువయి సాగెఁ బురారికి నబ్జవైరికిన్.

తే. ఈశ్వరునితోడ నని సేయ నెట్లు వచ్చు
నన్యులకు నెంతవారికి నాగ్రహమున?
నీశ్వరునిమూర్తి గావున నెదిరి నిల్చి
యుద్ధ మొనరించెఁ గాక యనుష్ణకరుఁడు. 218

219

వ. అప్పుడు.

శా. చండీశుం బొదివె న్నిశాకరుఁ డవష్టంభంబు జృంభింప బ్ర
హ్మాండక్షోదము సేంజిసీధ్వసులచే నాఘూర్ణితంబొంద ను
చ్చండాటోపభుజావలేపకలనాసంరంభచక్రీభవ
ద్గాండీవప్రవిముక్తభీషణమహాకాండప్రకాండంబులన్. 220

వ. ఇవ్విధంబునఁ బ్రతిఘటించి గెంటింపరాని మగంటిమిం బెచ్చు
పెరిఁగి కలువలనెచ్చెలి చిచ్చులుమియు శిలీముఖంబు లొడలఁ
గ్రుచ్చి యార్చి శంఖంబు పూరించి సింహనాదంబు చేసి
గాండీవజ్యారావంబు రోదసీకుహరంబు నిండవిధుండుదండ
మహాకాళనికుంభ కుంభోదరవీరభద్రాదిప్రమథవర్గంబుతోడం
గూడఁ దన్ను నొప్పించినం గోపించి కించిదారజ్యమాన
లోచనాంచలుండై లలాటలోచనుండు పురనిశాటతాటంకినీ
కపోలకస్తూరికా(కరి)మకరికాముద్రాద్రోహియు, జలంధర
హృదయగర్వసర్వంకషంబును, సింధురాసురశిరఃకూటపాక
శంబును, దక్షాధ్వరమృగధ్వంసనక్రీడానృశంసంబును, దుషా
రగిరికన్యకా భ్రూవల్లీవిలాసరేఖాలలితశృంగంబును నగు
నజగవంబున బ్రహ్మశిరోనామకంబైన దివ్యాస్త్రంబు సంధించిన.

శా. ఆకంపించె జగత్త్రయంబు దెస లల్లాడెన్ సముద్రంబు లు
ద్రేకించెన్ భయమందె భూతలము భేదిల్లెన్ కులక్ష్మాధ్రముల్
శ్రీకంఠుం డవికుంఠవిక్రమమునన్ దివ్యాస్త్రముం గూర్చి వి
ల్లాకర్ణాంతముగా వెసం దివిచి శీతాంశు న్నిరీక్షించినన్.

తే. అప్పు డడ్డంబు సొచ్చి పద్మాసనుండు
ప్రమథనాథునిరోషసంభ్రమము మాన్పి
చంద్రునికి బుద్ధిఁ జెప్పి మాత్సర్య ముడిపి

యాలి నిప్పించె నయ్యుపాధ్యాయునకును. 223

చ. అమృతమయుండు గావున సుధాంశునితోడిసమాగమంబునన్
రమణి కశుద్ధి లేదనుచు బ్రహ్మహరీశులు సంఘటింపఁగా
నమరగురుండు గైకొనియె నంబుజలోచనఁ దారఁ దారకా
రమణముఖుం ద్యజించె సురరాజును భామిని నెట్టకేలకున్.

వ. అనంతరంబ గర్భం బాలోకించి గురుండు దాని కిట్లనియె.

తే. అతివ! యీగర్భ మెవ్వరి కైతి చెపుమ
చంద్రునికో? నాకో? యని రహస్యమున నడిగె
సిగ్గుపడి యెంత యడిగినఁ జెప్పదయ్యె
నాంగిరసునకుఁ దార తారాధిపాస్య. 226

తే. చెప్ప కున్నను గోపించి యిషిక యెత్తి
చూలు గరఁగంగ వైవంగఁ జూచె గురుఁడు
వేల్పు లా యిందుముఖిఁ జీరి వెలిక చెప్పు
నిజము చెప్పిన నీకు నేనెగులు లేదు. 227

ఉ. నావుడు దార యొక్కవచనంబును బల్కక యూరకుండె ల
జ్జావనతాస్య యై సరసిజాసనుఁ డప్పుడు నేర వచ్చి యో
దేవి! నిజంబు చెప్పు హిమదీధితిసంగతి నైన గర్భమో?
జీవుఁడుదొంటికాలమునఁజేసినగర్భమొ? యంచుఁబల్కినన్.

తే. తోయజదళాయతాక్షి కేల్దోయి మోడ్చి
పలికె నెత్తమ్మిచూలితోఁ బ్రస్ఫుటముగ
వనజసంభవ, తారకావల్లభుండు
చూలుచేసినవాఁ డంచు సూక్ష్మఫణితి. 229

వ. గురుండును దారకు జన్మించినట్టికుమారునిం జంద్రుని కిచ్చె;
చంద్రుండు నిజనందనునకు బుధుం డనుపేరు వెట్టె బుధుం.

డును దంష్ట్రియనుమతి వడసి కాశి కరిగి బుధేశ్వరుం డను శివలింగంబుఁ బ్రతిష్ఠించి పెద్దకాలంబు తపంబు చేసి యాబు ధేశ్వరలింగంబునందు సాక్షాత్కరించినవిరూపాక్షుం బ్రస్తు తించి యమ్మహేశ్వరువలన నక్షత్రలోకంబునకు నూర్ధ్వం బున నున్నలోకంబున కధీశ్వరుం డయ్యె. 230

తే. చంద్రకుండచంద్రేశ్వరస్థానమునకుఁ
ప్రాగ్దిశాభాగమునయందు భక్తి నరుఁడు
కాశికాక్షేత్రసీమ బుధేశుఁ గొలిచి
పరమబోధంబు దప్పఁడు ప్రాణవిరతి. 231

తే. అనుచు గోవిందకింకరు లనఘమతులు
బుధునికథ చెప్పుచుండ నభోంతరమున
బోయె దివ్యవిమానంబు పుణ్యకర్మ
కరుల నెలవైన శుక్రలోకంబు డాయ. 232

శుక్రలోకవర్ణనము

వ. అప్పు డయ్యిద్దఱు శివశర్మ కిట్లనిరి. నిశితశతక్రతుప్రయోగ ప్రక్రియాక్రమసమర్థశుక్రలోకం బిది. ఇందు దానవగురుం డు గావ్యుం డధివసియించు. ఆభార్గవుండు భర్గువలన వర్ష సహస్రంబు కణధూమంబాహారంబుగా దుస్సహంబైన తపం బాచరించి మృతసంజీవనీవిద్యారహస్యంబును సకీలకంబుగా నెఱింగినాఁడు. 233

తే. ఎఱుఁగ రీవిద్య యెవ్వార లిజ్జగమున
బ్రహ్మవంశాగ్రగణ్య! వాక్పతి మొదలుగ
గుహుఁడు దక్కంగఁ గరటివక్త్రుండు దక్క. 234
పార్వతీదేవి దక్కంగ భవుఁడు దక్క. 234

తే. హరునితోడ విరోధించి యంధకుండు
యుద్ధ మొనరించు చోక్క నాఁ డోహటించె
నజగవాస్త్ర క్తఘనని శాతార్ధచంద్ర
బాణనిర్భిన్నవక్షగ ప్రపాతుఁ డగుచు. 235

వ. కాలకంధరునకు నంధకాసురునకు నైన యస్మహాయుద్ధంబున నీల్గినరాక్షసులను మృతసంజీవనీ విద్యాప్రభావంబున భార్గ వుండు బ్రతికించుచుండ దండనికుంభకుంభోదర ప్రముఖు లగు పారిషదులు పరమేశ్వరున కిట్లనిరి. 236

సీ. దేవ! మహాదేవ! త్రిపురదైత్యధ్వంస!
యభవ! మావిన్నప మవధరింపు
మీచేతఁ బడసిన మృతజీవనీవిద్య
బ్రతికించుచున్నాఁడు భార్గవుండు
దైత్యవర్గము నెవ్విధంబున మా కెట్లు
జయము సిద్ధించు? నాఁ జంద్రమౌళి
నందికేశ్వరుఁ బంచి బందిగ్రహణలీలఁ
గావ్యుఁ దెప్పించి శ్రీకంధరుండు
తే. గరతలమున బరిపాండుకాంతి నతనిఁ
దాల్చి దధితోడిచలిదిముద్దయును బోలె
విషము మ్రింగినపెన్నుద్ది వేల్పుతేఁడు
మనసిజారాతి మ్రింగి గళ్ళునఁగఁద్రేఁచె. 237

వ. అంధకాసురుండును భార్గవుండు లేనిపిమ్మటంగొంతకాలంబు నకుఁగృతాంతమర్దను చేత హతుండయ్యె. బహుకాలంబు కాలకంఠుజఠరగోళంబునం దుండి కావ్యుండును. 238

మ. ప్రవియించెఁ దుహినాంశుశేఖరుని మేఢ్రద్వారమార్గంబు

నణ, గవిశుష్కంబయితక్షణంబున నిజాకారంబుఁదాల్చెన్మనో,
భవవిద్వేషి నిజాత్మసంభవునిఁ గా భావించి వీడ్కొల్పె భా
ర్గవు నాతండు దపంబు సేయ నరిగెన్ గాశీపురీసీమకున్. 239

వ. అరిగి యానందకాననంబున లింగప్రతిష్ఠ చేసి యాలింగంబు
నందు విశ్వేశ్వరశ్రీమన్మహాదేవు భావించుచుఁ జంపక
దత్తూర కరవీర కుశేశయ మాలతీ కర్ణికార కదంబ వకుళో
త్పల మల్లికా శతపత్త్ర సింధువార కింశుక కాశోకపున్నాగ
నాగకేసర క్షుద్ర మాధవీ పాటలా బిల్వ మందార ద్రోణ
గ్రంథిపర్ణి దమన చూతపల్లవ దర్భ తులసీ నంద్యావర్త
దేవదారుకాంచన దూర్వాంకురాదులశంకరు ననేకకాలం
బారాధించి శుక్రుండీలోకంబున కధీశ్వరుండయ్యె. 240

క. వారాణసి శుక్రేశ్వరు
నారాధించినవరుండు ప్రాపించు సమ
గ్రారోగ్యాయుఃపుత్త్ర
శ్రీరాజ్యైశ్వర్యశౌర్యచిరసౌఖ్యంబుల్. 241

అంగారకలోకవృత్తాంతము

వ. అట నూర్ధ్వంబున నున్నయదిలోహితాంగలోకంబు. 242

సీ. తొల్లి దాక్షాయణితోఁ బాసి శంభుండు
విరహసంతాపాగ్ని వేఁగుచుండె
నావేళ నొక్కనాఁ డభవుఫాలంబునఁ
బ్రస్వేదబిందు వుత్పన్న మయ్యెఁ
బరిపక్వకూశ్మాండఫలసన్నిభం బైన
యాఘర్మజలకణం బవని వ్రాలె

వ్రాలి తత్క్షణము యయ్యవసుమతీస్థలమునఁ
బద్మరాగోపలప్రతిమకాంతి
తే. నొక్కదివ్యకుమారుఁడై యుండె నెదుర
నతని నందనుఁగా శంభుఁ డాదరించె
ధాత్రియును వాని భావించెఁ దనయుఁ గాఁగ
నతఁడు ధృతిమెయి దపము సేయంగఁ గోరి. 243

సీ. భాగీరథీగంగ ప్రవహించు నేవీటి
పరిసరంబున కుదగ్భాగమునను
వరణాతరంగిణీవార్యుత్కరముతో
నసి(లి)వేణి యేవీటియపరఁ గూడెఁ
దత్తంబు హాలతమును దత్తంబు నేవీటి
గైదుక్రోసుల నిచ్చు నమృతలక్ష్మి
వలచు నేవీటి కవ్యాజరాగస్ఫూర్తి
శైలకన్యకకంటెఁ జంద్రమౌళి
తే. యట్టికాశికి గురునాజ్ఞ నరుగుదెంచి
పరమనైష్ఠికుఁ డగుచుఁ దపం బొనర్చెఁ
గలుషసంతానకాననాంగారకుండు
ధారకుఁడు భూతధాత్రి కంగారకుండు. 244

తే. పాంచముద్రమహాస్థానపదమునందుఁ
గాశి శాశ్వతదేశోపకంఠభూమి
నిష్ఠనంగారకేశుఁ బ్రతిష్ఠ సేసి
కాంచె నీలోక మేల నంగారకుండు. 245

వ. ఇది యంగారకలోకవృత్తాంతంబు. 246

బృహస్పతిలోకవృత్తాంతము

క. అదె వీక్షింపు బృహస్పతి
పదము ధరామరవరేణ్య! బహువిధశుభసం
పదలకు నాస్పద మీతఁడు
చదివినవాఁ డష్టశబ్దశాస్త్రము లెల్లన్.

వ. అయ్యాంగిరసుండు కాశీక్షేత్రమున కరిగి యందుఁ దన పేర శంభులింగంబుఁ బ్రతిష్ఠించి తత్సమీపంబున బహుదివ్య వర్షంబులు దపంబు సేసి తనకుం బ్రత్యక్షుం బైన విరూపాక్షు నిట్లని సంస్తుతించె. 248

తోటకము. జయశంకర! శాశ్వత! చంద్రధరా!
భయనాశ! గిరీశ్వర! భక్తపరా!
నయనత్రయభాస్వర! నాగహరా!
యయవర్ధన! శాంత! దయామధురా!

తోటకము. భువనావన! పావన! భూతపతీ!
భవ! పన్నగభూషణ! భద్రకృతీ!
శివ! దేవ! మహేశ! విశిష్టమతీ!
భవభంగ! ఫలప్రద! పాపహృతీ!.

తోటకము. శ్రితపాపవిభంజన! సిద్ధనుతా!
క్షితిజార్ధవపుర్ధర! చిద్విదితా!
మృతిజన్మవిధూత! హరిప్రణుతా!
సతతప్రణవధ్వనిసాదరతా! 251

క. చాటుకవితాకళాపరి
పాటిం బాటించి యారభటిభక్త్యావే

శాటోపంబున గీష్పతి
తోటకవృత్తములఁ బొగడెఁ దుహినాంశుధరున్.
శా. ఆటోపారభటి స్సురీశ్వరుఁడు దన్నందంద వర్ణింపఁ ద
చ్చాటుప్రౌఢికిఁ జెనె ధూర్జటి మహోద్గాఘూర్ణ గంగాంపముత్
జూటీకూటవిటంకకోటివిలుఠత్స్రోతస్వినీపిచికా
కోటీధాటికటత్కరోటికుహరక్రోడావగాఢంబుగాన్. 253
వ. ఇట్లు ప్రీతుండై. 254
సీ. బృహదుగ్రతపము సంభృతనిష్ఠఁ జేసిన
సామర్థ్యమున బృహస్పతివి గమ్ము
ప్రాణంబు ప్రాణమై భక్తిఁజేసితి గాన
జీవాహ్వయము నీకుఁ జెల్లుఁ గాక
వాగ్డంబరమునఁ గైవారంబు సేసితి
తగుదు వాచస్పతిత్వమున కీవు
పఠియించువారికిఁ బ్రాభవస్ఫురణంబు
దొరకించు నీచాటుతోటకములు
తే. లోహితాంగుఁడు పాలించులోకమునకు
నూర్ధ్వమైన పదంబున నుండు వత్స
యనుచు వరములు కృపచేసి యసితగళుఁడు
బ్రహ్మఁ దలఁచెను దేవతాప్రతతితోడ. 255
వ. సంస్మరణమాత్రంబున నేగుదెంచిన బ్రహ్మాదిదేవతలచేత నవ్వాచస్పతికి దేవతాచార్యపదవీసామ్రాజ్యంబునకుం బట్టాభిషేకంబు చేయించి యప్పంచాననుండు చంద్రేశ్వరునికి దక్షిణ(భాగ)ంబున విశ్వేశ్వరునికి నిరృతిభాగంబున ధిషణుండు ప్రతిష్ఠించిన ధిషణేశ్వరునియందు సంక్రమించె.

గురుండును నీలోకంబున కధీశ్వరుం డయ్యె. ఇది బృహస్పతి
లోకవృత్తాంతంబు. 256

తే. దివిజగురునిపదంబు నతిక్రమించి
సౌరిభువనంబు గాంచి యాశ్చర్య మంది
పుణ్యశీలుండు శివశర్మ పుణ్యశీలు
నకు సుశీలున కిట్లనుఁ బ్రకటఫణితి. 257

ఉ. పాండురపద్మలోచనునిపార్శ్వగులార! మహాత్ములార! మా
ర్తాండసమానతేజ మిదె ప్రాంతమునందు సముజ్జ్వలప్రభా
మండలమధ్యవర్తియు సమగ్రవిలాససమన్వితంబునై
రెండవనాకలోక మన దృష్టికి నిం పొనరించె నెంతయున్.

శనైశ్చరలోకవర్ణనము

వ. ఇది యెవ్వరిలోకం బనిన వార లిట్లనిరి. 259

తే. శంసితవ్రత! యిది శనైశ్చరునిలోక
మితఁడు గ్రహములలో నెల్ల నతివిశిష్టుఁ
డిమ్మహాత్ముని శుభచరిత్రమ్ము వినుము
విశదముగఁ జెప్పెదము నీకు విస్తరించి. 260

సీ. నారాయణునినాభినలినమధ్యంబున
జనియించె బ్రహ్మ యానలజజనకు
సంభవించె మరీచి సంయమిగ్రామణి
గలిగె నమ్మౌనికిఁ గశ్యపుండు
ప్రభవించె నాకశ్యపప్రజాపతికి మా
ర్తాండుఁ డబ్జాప్తుండు త్వష్టసూఁతు
సంజ్ఞాభిధాన రాజనిభాస్య వరియించెఁ
దరణికి నది యపత్యత్రయంబుఁ

తే. గాంచె మను నన యముఁ డనఁగాఁ దనయుల
యమున యనుకన్య నక్కాల మమ్మహాంఘ్రి
యోర్వ లేక వరాంగ్య మగనియత్యుగ్ర మైన
తేజమున కతికోమలాంగి యగుట. 261

వ. అంత 262

తే. ఛాయ యనుదాని సృజియించె సంజ్ఞ యొక్క
మానినీమణి గాత్ర సమానమూర్తి
నగ్రమునయందుఁ బ్రాంజలి యగుచు నుండె
నతిప్రతిచ్ఛాయ లలితమాయాస్వరూప. 263

వ. సంజ్ఞాదేవి సవర్ణ యగు నాఛాయ కిట్లనుః కల్యాణి! యేఁ బుట్టినింటికిం బోయి వచ్చెద. నామూర్తి నీవు మదీయాజ్ఞ సూర్యునికిం బరిచర్య సేయుము; మనువును, యముండును, యమునయు ననునీయపత్యత్రయంబు త్వదీయంబుగాఁ దలంపుము. ఈరహస్యంబు కచగ్రహణశాపపర్యంతం బెవ్వరికిం జెప్పకు మని యప్పగించి పితృగృహంబునకుం బోయె; నిట సవర్ణయు. 264

తే. అష్టముం డగు సావర్ణి యనెడుమనువు
మఱి శనైశ్చరు భద్రానుమాఖ్యఁ గన్యఁ
గాంచె నుష్ణాంశువలన నక్కాలువకంటి
తరణియుం దాని సంజ్ఞఁగాఁ దలఁచి యుండె. 265

వ. ఆసవర్ణయును బన్నస్త్రీస్వభావం బగు సాపత్న్యగుణంబున సంజ్ఞాసంతానము నెల్లం దనసంతతియందు నత్యంతవాత్సల్యంబు వాటించి భోజనాలంకారలాలనంబులయట్టున వైషమ్యంబు గలిగియుండ నొక్కనాఁడు భవితవ్యతావిలాసంబు

ననో! బాల్యచాపలంబుననో! మమతాస్వాతంత్ర్యంబున
నో! జముండు సంజ్ఞాస్వరూపిణినైన పినతల్లి ఛాయాదేవిం
గోపించి తన్నుం దలంచి పాదం బెత్తిన. 266

సీ. తనకు సంజ్ఞాదేవి మనములోఁ గడు నమ్మి
యిల్లడ పెట్టుట యెట్లు మఱచెఁ?
బసిబిడ్డ నేరమి పట్టి పాలార్పంగఁ
దగవు గా దని యేల తలఁప దయ్యెఁ?
దా నేమి బిడ్డలఁ గానదా? సవతాలి
కొడుకు త ప్పొకటి లోఁ గొన్న నేమి?
యల్పదోషంబున కననురూపం బైన
ప్రబలదండన మొనర్పంగఁ దగవె?

తే. జముఁడు దనమీఁదఁ బాదంబు చాఁచినపుడు
కనికరం బింత లేక యక్కలుషకంటి
కంటికొనఁ గెంపు గదురంగఁ గనలి చూచి
పదము దెగి పడ శపియించె బాలు నతని. 267

వ. అవ్విధం బెఱింగి భానుండు ఛాయాదేవిం జూచి యిట్లనియె.

తే. ఎట్టియపరాధ మొనరించెనేనిఁ దల్లి
కొడుకు శపియింప దబ్బంగిఁ గ్రూరబుద్ధి
నతివ! సత్యంబు చెప్పు మెవ్వతవు నీవు?
నావుడును శాపభీతి నన్నలిననేత్ర. 269

వ. తనవృత్తాంతంబుసెప్పె; చెప్పిన దానియం దపరాధంబు పొడ
గాంచక యమునిం జూచి మాతృశాపంబు నివర్తింప శక్యంబు
గాదు. నీచరణంబునం గలమాంసంబు కృమికీటంబులు దొ
లిచి భక్షింప భూమిపయిఁ బడియెడు నని పలికి కొడుకు

నూఱడించి త్వష్టప్రజాపతిభవనంబునకుం బోయి యతని
వలన నిజకార్య దపంబు సేయం జాపటయు, నున్నగుఱు
తును నెఱింగి యరిగి యగ్రభాగంబున. 270

సీ. కరినరింఖాపుటఘట్టనంబుల భూమి
పటహానిస్వానంబు ప్రవర్తింప
ధవళలాంగూలపల్లవచాలనంబులు
గోముచిచ్ఛాయలఁ గ్రాసి యుమియ
వెలిపామరలఁబోలువెడఁదకన్నులయందుఁ
దారంబు నళులచందము వహింపఁ
ప్రోథసంపుటపరిస్ఫురణావసరముల
దంతకోరకకాంతి దళుకు సూపఁ

తే. గొదమగోడిగ యై కురుక్షోణియందు
విపినవీథుల నేకాంతవృత్తిఁ దిరుగు
పరమపుణ్యాంగనాజన ప్రథమగణ్య
సంజ్ఞఁ బొడగాంచె దవ్వులఁ జండకరుఁడు. 271

ఉ. ఘోటిక యై చరించు తనకూరిమిభామినిఁ జూచి క్రమ్మఱన్
ఘోటకరూపుఁడై యతఁడు క్రొవ్వొసలారెడు కావరంబుపై
పాటున డాయవచ్చి నిరుపాధికసౌహృదవిభ్రమంబునన్
జీటికి మాటికిం దిశలు చిల్లులువోవఁగఁ జేసె హేషలన్.

తే. అశ్వరూపుఁ డైన యరవిందబాంధవుఁ
డశ్వ యైన సంజ్ఞ నల్లఁ జేరి
కావరంబుతోడికందర్పవిక్రియ
మోర మోర మోపి మూరుకొనియె. 278

వ. ఇవ్విధంబున సాక్షాత్కరించిన తపోలక్ష్మియుం బోలె నబ్బ

డబ బడబానలజ్వాలాజాలలీలాక్రీడావహామహాగ్నిపటలపాట లిమపల్లవితదశదిశాభోగ భోగింపం గలంచి పూషవిషమ బాణుచికుకొంబున నకఠోరదూర్వాంకురచర్వణక్రియాసమ భివారవాకితక్షేనచ్ఛటాచ్ఛాదపిచ్ఛిలంబును, దారుణ్యదర్ప భరకవోష్ణనిశ్వాసధారాధురంధరంబును, జలాచలప్రోథ దళ సంపుటంబును నగు నాఘోటీవదనంబు చుంబించె. సంజ్ఞయు నిజాంతఃకరణప్రవృత్తియ ప్రమాణంబుగా నతిప్రమాణ మూర్తిస్ఫూర్తి యగుసత్తురంగంబుఁ బతంగుండ కాఁదలంచి యిచ్చగించె. ఆ త్తళోవైనయమ్మత్తకాశిని గించిదున్నిద్ర పారిభద్రకలికాచ్ఛాయాముద్ర శుద్ధి యగు ముద్ర విరి యించుచు మొగుచుచుం గదలకుండిన మోర మోరతో మోపియుఁ, గండంబు గఱచియు, డాసియుఁ, బాసియు, అవలిచేసియుఁ, గొంతెడడవు వినోదంబునొంది యక్కుహానా హాయంబగ్గోడిగ డగ్గఱిక్రీడించి యుండె. అప్పు డమ్మావునకు ముకుగ్రోళ్ల నెక్కి చరమధాతుద్రవంబు గదంబకుసుమకేసర పరాగగంధపాణింధమంబై స్రవించె. అయ్యింద్రియంబున జంద్రబింబానను లిద్దఱు గవలవారు నాసత్యు లనం బ్రభవించిరి. లక్కుమార ద్వయంబు. 274

తే. విబుధవైద్యద్వయం బయ్యె విమలచరిత !
యంత నిజమూర్తి ధరియించె నబ్జహితుఁడు
సంజ్ఞయును దాల్చె నిజమూర్తి సంతసించి
దంపతులు చని రాత్మీయసదనమునకు. 275

వ. అంత నక్కడ శనైశ్చరుండు వారాణసికిం జని లింగస్థాప నంబు చేసె. ఆశనైశ్చరేశ్వరుండు విశ్వేశ్వరదేవునకు దక్షిణ

భాగంబున శుక్రేశ్వరునకుత్తరంబున సంప్రతిష్ఠితుండై
భజియించువారికి భోగమోక్షంబులు ప్రసాదించు. శనైశ్చ
రునకుఁ దత్ప్రసాదలబ్ధం బీలోకంబు. ఇది శనైశ్చరలోక
వృత్తాంతంబు. 276

క. సప్తమహామునిలోకము
సప్తార్చిర్గ్రహతనుజ! సకలైశ్వర్యా
వాప్తికరం బిది వినుము
ప్రాప్తాఖిలవిద్య! భూసురసత్వరేణ్యా! 277

వ. మరీచి యత్రి పులస్త్యుండు పులహుండు క్రతువు నంగిర
సుండు వసిష్ఠుండు నను బ్రహ్మమానసపుత్రులు, సప్తబ్రహ్మలు.
వీరికి ధర్మపత్నులు గ్రమంబున సంభూతి యనసూయ క్షమ
ప్రీతి సన్నతి స్మృతి †యూర్జ. వీరివలన నా ప్రజాపతులు
నానారూపప్రజలసృజియించి బ్రహ్మాదేశంబున నయ్యవిముక్త
క్షేత్రంబునఁ దపంబుచేసి మరీచ్యత్రీశ్వరాదిలింగంబులం
బ్రతిష్ఠించిరి. సంభూత్యనసూయాదు లగు పతివ్రతలును
దమపేర శివలింగంబులం బ్రతిష్ఠచేసిరి. తత్ప్రసాదలబ్ధం బైన
యీలోకంబున సప్తమహామునులును బరమసుఖం బనుభ
వించు చున్నవారు. ఇది సప్తమహామునిలోకవృత్తాంతంబు.
ఈలోకంబున కూర్ధ్వంబున. 278

† 'యక్షు' యని పెక్కుప్రతులఁ గనఁబడుచున్నది. ఇది 'సంభూతి రనసూయాచ క్షమా ప్రీతి శ్చసన్నతిః, స్మృతిరూర్జా క్రమాదేషాం పత్న్యో వై లోకస్య మాతరః' అను మూలమునకు విరుద్ధము. అరుంధతి యని వేఱొక పా.

ధ్రువపదవర్ణనము

సీ. త్రైలోక్యమంటపస్తంభసంభారంబు
గగనలక్ష్మీకంఠకనకభూష
బ్రహ్మాండకేతకీపాదపప్రసవంబు
గంగాతరంగిణీక్రౌంచఖగము
బలిదైత్యమథనాంఘ్రిపంకేజనఖరంబు
పాకశాసనితులాదండయష్టి
ధాతృలోకద్వారదంతకవాటంబు
గ్రహమండలీపశుగ్రామవేది
తే. తారకాశింశుమారకాకారుఁడైన
యాదినారాయణునితోఁ గయలఁచిన(వు)ర
తప్ప కీర్తింపు ధరణిబృందారకేంద్ర!
వివిధకల్పపరంపరాధ్రువుని ధ్రువుని. 279

వ. ఈతనిలోకవృత్తాంతంబు వినుము.

క. స్వాయంభువమనుధాత్రీ
నాయకుఁ డుత్తానపాదుఁ డనఁ గాంచె సుతుం
దోయజనేత్రలు గేహిను
లాయయ్యకు నిరువు రంబుజాసనవంశ్యా! 281

తే. కాంత యొక్కత సురుచి యొక్కత సునీతి
సురుచి కుత్తముఁ డనువేరిసుతుఁడు పుట్టె
ధ్రువుఁడు పుట్టె సునీతి కాధ్రువునికంటె
నుత్తమాహ్వయు మన్నించుచుండుఁ దండ్రి. 282

తే. ఒక్కనాఁడోలగంబున నున్నవేళ
గురునితొడమీఁదఁ గూర్చుండె సురుచికొడుకు

ధ్రువుఁడు నేతెంచి వాఁ డున్నతోడయె గొక్క
సురుచి వారించె భూపతి చూచుచుండె. 283

వ. అప్పుడు మఱలి వాఁ డంతఃపురంబునఁ కరిగి యావృత్తాంతం
బంతయుఁ దల్లి కెఱింగించి పిన్నయయ్యును సుత్తమపుత్త్రియ
తేజోవిశేషంబునం బరిభవంబు సహింపఁ జాలక తల్లియనుజ్ఞ
వడసి తపంబు సేయం జనువాఁడై యదృచ్ఛాగతు లగు సప్త
ఋషులం గాంచి సముచితప్రకారంబునం దనవృత్తాంతంబు
వారి కెఱింగించి వారివలన ద్వాదశాక్షరమంత్రంబుపదేశంబు
గొని పరమభక్తిపరాయణుం డైన నారాయణు మధువన
ప్రాంతంబున యమునాతటంబునఁ బెద్దగాలంబు పెక్కు
విఘ్నంబులకు మనంబు చలింపనీక యారాధించి సాక్షాత్క
రించిన యప్పుండరీకాక్షునవలన విశ్వోత్తరం బైన యిష్టవరం
బుఁ గాంచె. 2 4

తే. ధ్రువుని కిచ్చినవరమును ధ్రువము గాఁగ
నతఁడు దాను వారాణసి కరిగె శౌరి
వానిఁ దనవెన్కదిక్కున వైనతేయు
మీఁద నెక్కించుకొని చిట్టమిడుచు నంత. 235

మ. శివుఁ గాశీపతి విశ్వనాయకుని సంసేవించి యప్పార్వతీ
ధవునాజ్ఞన్ గ్రహచక్రవాళమున కూర్ధ్వం బైనలోకంబునన్
ధ్రువ! వర్తింపు మనేక కాలమనుచున్ బోధించి యేగెన్ మనో
జవనుం డైనఖగేంద్రు నెక్కికొని విష్వక్సేనుఁ డెందేనియున్. 387

వ. ధ్రువుండును.

సీ. మణికర్ణికావారి మజ్జనం బొనరించి
యవిముక్తమునయందు శివుని నిల్పి

యాశివలింగంబు ననిశంబు సేవించి
యందు విశ్వేశ్వరు నావహించి
పంచాక్షరీమంత్ర పారాయణంబును
బ్రణవమంత్రంబును బరిచరించి
విశ్వనాయకుకృపావిభవంబు పెంపునఁ
బరమోన్నతం బైన పదము గాంచెఁ
తే. గాశిలోన ధ్రువేశ్వరుఁ గాంచి
భక్తి సేవింప ధ్రువ మైనపదము గలుగుఁ
బంచజునకు నిది సిద్ధభాషితంబు
సమధిగతశాస్త్ర! శుభకర్మ! శంభుశర్మ! 288

వ. అని చెప్పి రంత నివ్విమానంబు ధ్రువలోకంబు గడచి క్రమం
బున మహర్లోకజనోలోకతపోలోకంబు లతిక్రమించి సత్య
లోకంబు గడచె. అప్పు డవ్విష్ణుకింకరులు శివశర్మ కి ట్లనిరి.

—శివశర్మ బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరలోకంబుల కేగుదెంచుట—

క. ముందఱిది సత్యలోకము
సందర్శింపుము త్రినేత్రశర్మ! ధరిత్రీ
బృందారక! యిది పరమా
నందస్థానంబు ద్రుహిణునకు నెల వగుటన్. 290

వ. అనుచు నతనిం బద్మగర్భసన్నిధికిం గొనిపోయి రప్పు
డవ్విభుండును వారలం బ్రసాదబహుమానంబులం దనిపి
ప్రసంగవశంబున నమ్మహాశ్మశానంబున మృతుండు గానివానికి
ముక్తి సిద్ధింప దని సముచితప్రకారంబుగా వీడుకొలిపె.
శివశర్మయును నమ్మాటకు సంశయాకులుండగుచుఁ దదూర్ధ్వం
బుగాఁ జని చని పుణ్యశీలసుశీలురం జూచి మన కింక నెంత

న వ్యాపించియుండు నెఱింగింపుఁడు. తప్పుడు పితామహుండు
కాశియందు [illegible] విష్ణువునకు [illegible]ంబు చేసెనిట్లు.
నాకు [illegible]? [illegible] వివరింపుఁ
డనిన [illegible] లిట్లనిరి. 291

తే. ఉర్వి [illegible] కోటుల యోజనముల
[illegible] యుండు నా బ్రహ్మపదము [illegible]!
[illegible] యుండు నిందుమీఁద
విష్ణులోకంబు [illegible] నగుచు. 292

వ. అవ్వైకుంఠంబునకు మీఁదఁ బదాఱుకోట్ల యోజనంబుల
పొడవున శివలోకంబు కైలాసాఖ్యంబుఁ బరఁగ వఱలు
దానికిం బరమం బగు లోకంబు లేదు. 293

తే. సంశితాచారులార! దాని [illegible] స్తుతింప
నాకు నా చతుర్ముఖునకైన నలినభవున
కైన శంభున కైనను సహస్రఫణున
కైన గిష్పతికైనను నలవి గాదు. 294

వ. అప్పరమస్థానంబునందు నిందుధరుండు గిరినందనాసహాయుం
డై గణాధిపస్కందనందికేశ్వరాదులుగొలువ సువార విహా
రంబులం బ్రవర్తిల్లుచుండు. అవ్విశ్వేశ్వరుండు విశ్వరక్షణార్థం
బుగాఁ జతుర్భుజుఁ జతుర్దశభువనాధిపత్యంబునకుం బట్టాభి
షిక్తుం జేసి యనంతరంబ. 295

విష్ణుపట్టాభిషేకవర్ణనము

సీ. మండు వేసవినాఁటిమార్తాండబింబంబు
గోడగించుఁబసిండిగుబ్బతోడఁ

దొలుకారుక్రొమ్మెఱుంగులధాళధళ్యంబు
తవణించురత్నదండంబుతోడ
నచ్చువెన్నెలచాయ హెచ్చుగుం దాడెడు
వెలిపట్టుజగజంపువలువతోడఁ
గడలియం దేకోదకమువేళఁ బుట్టిన
పవడంపుఁజేఁగలపంజుతోడ
తే. వేనవేల్వ్యజనంబులవిరివి నొప్పు
లక్షకోటిశలాకికాలంకృతంబు
తారకాస్థూలమౌక్తికస్థాపితంబు
విష్ణునకుఁ బట్టె వెనకయ్య వెల్ల గొడుగు. 296
తే. పార్వతీదేవి కై సేసె బహువిధములఁ
బలుకుఁబోయ్యాలి రత్నదర్పణము చూపె
శచి నివాళించె మణిదీపసంచయమున
శేషశయనునిపట్టాభిషేకవేళ. 297

సీ. చాముండి యొనరించు జంపెతాళమునకు
భృంగీశ్వరుం డాడెఁ బ్రేంకణంబు
వెనుకదిక్కున నుండి కనకభూషలు మ్రోయ
సూర్యుండు శశియు నీచోపు లిడిరి
వెండికట్టులతోడ వేత్రదండము పూని
సందడి నెడఁ గల్గ జడిసె జముఁడు
గాలోచితంబుగాఁ గైవార మొనరించెఁ
బలుకుఁదొయ్యలి గద్యపద్యసరణి
తే. నఖిలలోకములకును బ్రహ్మాండములకు
నాధిపత్యంబు పూని సింహాసనమున

మునులచే వేలుపులచేఁ మ్రొక్కు గొనుచు
నచ్యుతుం డోలగంబున్న యవసరమున. 298

లయగ్రాహి. మ్రొక్కిరి గణేశ్వరులు మ్రొక్కె జలజాసనుఁడు
మ్రొక్కె మునిమండలము మ్రొక్కిరి దిగీశుల్
మ్రొక్కెను మరుద్గణము మ్రొక్కె గరుడధ్వజము
మ్రొక్కె దనుజావళియు మ్రొక్కె రురగేంద్రుల్
మ్రొక్కె నిగమప్రతతి మ్రొక్కె మనుయూథములు
మ్రొక్కె నితిహాసములు మ్రొక్కె నచలంబుల్
మ్రొక్కెఁ దటినీకులము మ్రొక్కెఁ జతురంబుధులు
నక్కమలనేత్రునకు నక్కజపుభక్తిన్. 299

వ. ఇవ్విధంబునం జతుర్భుజు నిర్భరస్నేహంబున భూర్భువస్స్వ
ర్భువనంబులసామ్రాజ్యభారభరణంబునకుం బట్టాభిషేకంబు
నేసి ఫాలలోచనుండు ప్రావృషేణ్యపయోధరధ్వానగంభీరం
బగునెలుంగున స్వాయంభూజంభారిప్రముఖులగు బర్హిర్ముఖు
లాకర్ణింప, విష్ణుండ యే ననియును, నేన విష్ణుం డనియును,
నాకు విష్ణునకు భేదంబు లే దనియును, హరి మంగళాయ
తనం బనియును, విష్వక్సేనుండు మాననీయుం డనియును,
నారాయణుండు జగద్రక్షాపరాయణుం డనియును, నచ్యు
తుం డనాదినిధనుం డనియును, నరవిందలోచనుం డాది
పురుషుం డనియును, హరి సర్వపాపహరుం డనియును,
నానతిచ్చి తనయిచ్చ నెచ్చోటికేనియు విచ్చేసె. ఈయా
ఖ్యానంబును చతుర్భుజాభిషేకం బండ్రు. దీనిం బఠియించినను,
వినినను, వ్రాసినను నరుల కాయురారోగ్యైశ్వర్యాభి
వృద్ధులు సంభవించు. శివశర్మ నీ వీరహాస్యధర్మమర్మం బెఱింగి

హరిమాహాత్మ్యంబులయందు భేదంబుసేయ కుండు మని చెప్పిరి.
అంత నవ్విమానంబు విష్ణులోకంబు గదియుటయు నాతనిం
జూచి, యిది వైకుంఠలోకంబు. ఇందు లక్ష్మీసహాయుండై
వైకుంఠుం డుండు. నీ విందుఁ బరమానందంబున శతానంద
పరివత్సరపర్యంతంబు వసియింపుము. ఇటమీఁదివృత్తాం
తంబు చెప్పెదము. పుణ్యతీర్థోపాంతమరణంబుననైన ఫలం
బునను, భూరిసుకృతశేషంబునను, భూమండలంబునకు డిగ్గి
సంపద్వర్ధన నగరంబున వృద్ధకాలుం డను పేరిరాజ వై పెద్దకా
లంబు రాజ్యంబు సేయంగలవు. నీరాజ్యంబునందు. 300

క. కురియు నెలమూఁడువానలు
సురభులు చన్నవిసి పితుకు సుకృతము జరుగున్
ధరఁ గొండ్ర వేలు పండును
బరఁగుం బురుషాయుషంబు ప్రజలకు నెల్లన్. 301

వ. ఇవ్విధంబునఁ బెద్దకాలంబు రాజ్యంబు సేసి సుతవిన్యస్తరా
జ్యభారుండ వై కాశి కరిగి యయోధ్యావంతీమధురామా
యాద్వారావతీకాంచ్యుజ్జయినీతీర్థసేవాఫలంబున విశ్వనాథు
ప్రసాదంబున నపవర్గంబుఁ గాంచెద వని పలికి విష్ణుకింకరు
లతని దివ్యవిమానంబువలన డించి నారాయణదేవు సమ్ము
ఖంబునం బెట్టిరి. అప్పుణ్యశ్లోకుండును విష్ణులోకంబునం బెద్ద
కాలంబు సుఖం బనుభవించి పుణ్యశీలసుశీలురు చెప్పిన
ప్రకారంబున మోక్షంబు వడసె నని లోపాముద్రకుఁ
గుంభసంభవుండు శ్రీశైలకటకంబునందు సకలతీర్థంబులుం
గాశీప్రాపణద్వారంబున నానాసదుపకారంబులై మోక్షంబు
సిద్ధించు, కాశి యవ్యవధానంబున ముక్తినిచ్చు ననునర్థంబుఁ

పేఁపఱచె. ఇది శివశర్మనిర్వాణం బను సుపాఖ్యానంబు.
దీని విన్ననుం బఠియించినను వ్రాసినను నరుల కాయు
రారోగ్యైశ్వర్యములు సంభవించు నని చెప్పి. 302

ఉ. చేసెఁ బ్రదక్షిణంబు కలశీసుతుఁ డద్రికి మల్లికార్జునా
వాసశిఖాంతరంబునకు వామవిలోచనతోడఁ బోవ విశ్వా
సముభక్తియుక్తహితముశాంతియుదాంతియునొప్పనంతరా
ఖ్యాసితశంభులింగములువాసము వారక సంభజించుచున్. 303

వ. చేసి కతిపయప్రయాణంబుల. 304

లయగ్రాహి. సామిమలకుం జని మహామునిఘటోద్భవుఁడు
భామయును దానుఁ గడునేమమునఁ బుణ్యా
రామతరువాటి మణిధామమున నున్నయభి
రామసుకుమారతరహేమనిభగాత్రున్
సామజముఖానుజు సుధామధురమందహాసి
తామలకపోలవదనామృతమయూఖున్
హైమవతిపట్టి నఖిలామరశరణ్యు నత
కామితకరున్ గొమరసామి భజియించెన్. 305

వ. అనిన విని నైమిశారణ్యవాసులు కుమారస్వామి దర్శించిన
యటమీఁదివృత్తాంతం బెయ్యది? యని యడిగిన. 306

శా. వేమక్షోణివరానుసంభవ! దిశావేదండగండస్థలీ
సీమాపిచ్ఛిలదానగంధలహరీశ్లేషానుభూతిక్రియా
సామగ్రీపటుకీర్తివైభవ! శుభ్రచ్ఛార్దూల! సౌభాగ్యరే
ఖామత్స్యధ్వజ! మత్స్యవంశనృపరత్నాకేలిపద్మేక్షణా! 307

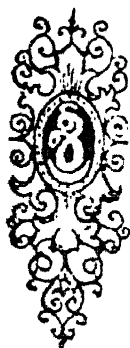
క. అరిశార్దూలకంఠీరవ
బిరుదాలంకారపృథులభీషణబాహా
కరవాలనిశితధారా
పరిఖండితదుర్మదాంధపరిపంథినృపా! 308

ఉత్సాహ. అసమబాణనిభవిలాస! యాజిగాండివాయుధా!
బసవశంకరా! విశుద్ధపంటవంశవర్ధనా!
కసిమికోట మేకరాయి కప్పకొండ కిల్లెడా!
ద్యసుహృదవనిపాంతరంగహాలహాలవిషానలా! 309

గద్య. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్యపుత్ర సుకవిజనవిధేయ కవిసార్వభౌమ శ్రీనాథనామధేయ ప్రణీతం బైన కాశీఖండం బను మహాప్రబంధంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు.

పంచమాశ్వాసము

మార్కండేయయశః
స్వామిక్పపాలబ్ధధరణీసామ్రాజ్యరమా
హేమాద్రిదానవిశ్రుత!
వేమాంబాప్రియకుమార! వీరకృపాలా! 1

కుమారాగస్త్యసంవాదము

వ. అక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె. కుమార స్వామి పత్నీసహితుండైన మహాముని నగస్త్యు నాదరించి కుశలం బడిగి కూర్చుండ నియమించి వచ్చిన ప్రయోజ నంబుఁ దెలిసి వారాణసీమాహాత్మ్యంబు వినిపించువాఁడై యక్కుంభసంభవుని కిట్లనియె. 2

తే. ఆఱుముఖములు గలవాఁడ నౌదుఁ గాని
నిగమశాస్త్రార్థములు గాన నేర్తుఁ గాని
యధికవైదగ్ధ్యవంతుండ నగుదుఁ గాని
కడఁగి వర్ణింప నోప శ్రీకాశిమహిమ. 3

వ. అయినను విను నానేర్చుభంగిఁ గాశికామాహాత్మ్యంబు వినిపిం చెద. అడుగవలసినయర్థంబు లడుగుము. కొల్లాపురము మహా లక్ష్మి పుత్తెర నేతదర్థంబు నీవు వచ్చుట యెఱుంగుదు నని

పలికినఁగుంభసంభవుండుకుమారస్వామిపాదాంభోరుహంబుల కెఱఁగి యిట్లనియె. మహాత్మా! యవిముక్తంబు మోక్షస్థానం బనియును, మణికర్ణికాతీర్థంబు తీర్థరాజం బనియును, అప్పు ణ్యక్షేత్రం బవిముక్తం బానందకాననంబు మహాశ్మశానంబు రుద్రావాసంబు వారణాసి కాశి యను నామధేయంబులు ధరియించు ననియునుం జెప్పెదరు. అన్నియుం బరిపాటి విన వలతుం జేటపడ కానతిమ్ము. 4

తే. అనినఁ బర్వతరాజకన్యాసుతుండు
కలశసూతికి ని ట్లను గారవమున
నిల్వలారి! భవత్సముదీరిత మగు
ప్రశ్నభావంబు విస్తరింపంగ భరము. 5

వ. ఈయర్థంబు మాతల్లి పార్వతీదేవి మజ్జనకు నారు నడిగె. ఆసర్వజ్ఞుండు నాజగన్మాతకు నానతిచ్చినప్రకారంబు నీకుం జెప్పెద; సావధానమతి వై యాకర్ణింపుము. 6

వారాణస్యాదినామనిర్వచనము

సీ. అంబుజాసనునాయురవసానములయందు
గ్రస్తసమస్తలోకప్రపంచ
యై మాయ నిర్వికల్పాకారమునఁ దను
నాశ్రయింపఁగఁ బరమాత్మ యుండె
నిస్తరంగసముద్రనిభ మై నిరస్తస
మస్తావధిక మయి ప్రాణికర్మ
పరిపాకకాలంబు ప్రాప్త మయ్యెడునంత
దాఁక నవ్వేళ విధాతృసృష్టి

తే. గగన మొక్కండ చిక్కంగఁ గ్రాఁగిపోవ
నంధకారంబు నీరంధ్ర మగుచుఁ బ్రబలె
సత్తును నసత్తు సదసత్తు రిత్త యయ్యె
నెఱుక పడదయ్యె నేమియు నేమి సెప్ప! 7

వ. అనర్కచంద్రగ్రహతారకానక్షత్రంబు నహోరాత్రంబు నన
గ్నిభూసలిలమారుతంబు నప్రధానంబు నశబ్దస్పర్శంబు నగంధంబు
నరూపంబు నదిఙ్ముఖంబై భువనప్రపంచం బంధకారావశేషం బై
యుండ బ్రహ్మాండంబు నిష్ప్రపంచకంబై కేవలత్వంబు భజియింప,
ననామరూపవర్ణంబు నస్థూలంబు నకృశంబు నహ్రస్వంబు న
దీర్ఘంబు నలఘువు నగురువు ననుపచయంబు నపచ
యంబు నవాఙ్మానసగోచరంబు సత్యజ్ఞానానందరూపంబు
నప్రమేయంబు ననాధారంబు నిర్వికారంబు నిర్గుణంబు నిర్వి
కల్పంబు నిరాలంబంబు నిర్మాయంబు నిరుపద్రవంబు నై
పరబ్రహ్మంబు నిరుద్యోగిత్వ తూష్ణీంభావంబు గైకొని నిష్క
ళంకంబై విహరించుచు లీలాకైవల్యంబున లోకమర్యాద
యాచరించి నిజశక్తికంబున నొక్కశక్తిం గల్పించె. ఆశక్తి
ప్రకృతిరూపంబ వగు నీవు పరబ్రహ్మంబ పురుషరూపుం డైన
యేను కల్యాణి! నాటికాలంబునందు. 8

తే. ఉండఁ బ్రోవెచ్చుటను లేక యుత్పలాక్షి!
మనము చేరితి మవిముక్తమండలంబు
నాఁడు మొదలుగ నిపుడు గన్నార మందుఁ
గాశికాపురశుభసంజ్ఞకంబునందు. 9

సీ. అనిశంబు మనచేత నవిముక్త మై యున్కి
ముగ్ధాక్షి! యిది యవిముక్త మయ్యె

మనకు నానందంబు నొనరించుఁ గావున
నానందవిపినాభిధాన మయ్యె
సంవసింతు మహాశ్మశానభూములఁ గాన
నే నుంటను మహాశ్మశాన మయ్యె
నోరంత ప్రాద్దును నుందు రుద్రుండ నే
నటుగాన రుద్రగేహాఖ్య మయ్యె
తే. నసియు వరణయుఁ గూడుటనక్షరముల
నవితో వారణాసి యన సంజ్ఞ యయ్యెఁ
గాశృదీప్తౌ' వనంగ విఖ్యాత మైన
ధాతువునఁ గాశి యయ్యె భూతలమునందు. 10
శా. నక్షత్రగ్రహతారకంబులు నరణ్యంబుల్ నదుల్వార్ధి వి
శ్వక్షోణీధ్రములున్ దిశల్ వసుమతీచక్రంబు కాలంబుచేఁ
బ్రక్షీణత్వముఁబొందియున్న యెడవిభ్రాంతిన్ సుఖంబుండఁగాఁ
శీక్షేత్రంబిది యంబుజాక్షి! మనకున్ సిద్ధించెనెక్కాలమున్.
తే. †[ఈరహస్యంబు చెప్పకు మెవ్వరికిని
శంభుభక్తున కత్యంతశాంతిమతికి
శ్రద్ధధానున కధికవిశ్వాసమతికి
ననఘమానసునకు ముముక్షునకుఁ దక్క.] 12
వ. అని భవుండు భవాని కానతిచ్చె. మణికర్ణికామాహా
త్మ్యంబు వినుము. 13

మణికర్ణికామాహాత్మ్యము

ఉ. నిండుమనంబుతోడ ధరణీధరకన్యయుఁ దాను గాశిఁ గాఁ

†[ ]కుండలీకృతభాగ మొకమాతృకలో మాత్రము లేదు. పెక్కుమాతృకలం దున్నను నధికపాఠముగా గ్రహింపఁబడియున్నది.

పుండి కుటుంబభారము మహోన్నతిఁ బొందుటఁ జూచి విశ్వనా
థుం డొకనాఁడు శైలసుతతోడ విచారము చేసె దక్షుఁ డొ
క్కఁడు హితుండు భారకుఁడు గావలదా మనయింతయింటికిన్]

తే. అని విచారంబు చేసి కాలాంతకుండు
చూచె నరగంట గిరిరాజసుతముఖంబు
ప్రభవమందె నాచూపునఁ బ్రావృషేణ్య
ముదిరనీలాంగుఁ డగునొక్క ముద్దుకొడుకు. 15

వ. అబ్బాలునిం జూచి బాలేందుధరుండు. 16

సీ. పుండరీకేక్షణ! పురుషోత్తమాహ్వయ!
శిఖిపింఛసంఛన్నచికురభార!
యాజానుదీర్ఘబాహార్గళద్వయయుగ్మ!
హరినీలసింహాసంహననకాంతి!
గంభీరనతనాభికాసారభవపద్మ!
శ్యామపిశంగవాసగకిరీట!
శంఖచక్రగదాసిశార్ఙ్గదివ్యాయుధ!
కందర్పకోటిరేఖావిలాస!

తే. కాశికాపట్టణమునై దుక్రోశములును
పటుతరక్షేత్ర మిది రాజ్యపదవి నాకుఁ
బరమపుణ్యాత్మ! యీకుటుంబము భరింపు
తత్పరత మీఱ భారకత్వంబుఁ బూని. 17

వ. అని పల్కి మహేశ్వరుండు బుద్ధితత్త్వస్వరూపి యగు విష్వక్సేనుం గాశికాపురిసామ్రాజ్యభారంబు భరియింప నియోగించె నజ్జనార్దనుండును. 18

తే. చక్రమునఁ ద్రవ్వి యొక్కపుష్కరిణి సేసి
ఖననవేళాప్రయాససంజనిత మైన
ఘర్మజలమునఁ బూరించెఁ గైటభారి
పుస్మహాపల్వలంబుఁ గాశ్యంతరమున. 19

క. వేఱును నెనిమిదియేడులు
తోయజలోచనుఁడు సేసె దుస్సహతప మ
త్త్రేయాధారమువదరిఁ గా
త్యాయన్యధిపతి గుణించి యతులితభక్తిన్. 20

వ. అనంతరంబ. 21

శా. ఇందూత్తంసుఁడు కాశికాధిపతి విశ్వేశుండు ప్రత్యక్షమై
కందర్పారి ముకుందనిర్మితమహాకాసారముం జూచి యా
నందంబొందివృషధ్వజుండుబహుమానశ్లాఘఁగావించెఁ దా
మందాందోళితమౌళిన్నై వడి శిరోమాల్యావలుల్ వ్రాయఁ [గాన్

క. ఫణిభూషణుండు వాపీ
ప్రణుతిశ్లాఘాపరంపరల నొనరింపఁగ
ద్రిణయమునిదక్షిణశ్రుతి
మణికర్ణిక మిట్టి సరసిమధ్యమునఁ బడెన్. 23

వ. పరమేశ్వరశ్రవణమణికర్ణికాప్రపతనస్థలం బగుటం జేసి య
చ్చక్రపుష్కరిణిమణికర్ణికాహ్వాయం బై యుండు. 24

తే. చక్రపుష్కరిణీతీర్థసవిధభూమి
శంఖచక్రగదాపాణి శంభు నడిగెఁ
గాశికాతీర్థమాహాత్మ్యగౌరవంబు
శివుఁడు నానతి యిచ్చె నక్షుణకరుణ. 25

కాశీతీర్థమాహాత్మ్యకథనము

వ. అది వివరించెద నాకర్ణింపుము. మణికర్ణికాతీర్థంబునందు సంధ్యాస్నానజపహోమవేదాధ్యయనంబులు వ్రతోత్సర్గంబులు వృషోత్సర్గంబులు లింగస్థాపనంబులును నక్షయమోక్షఫలంబు నొసంగు. భూతభావిభవత్తీర్థంబు లీతీర్థరాజంబుతోఁ బోలఁగావు. సాంఖ్యయోగం బాత్మావలోకనంబు వ్రతతపోదానంబులు భవత్తీర్థస్నానంబునకు సమానంబులుగావు. శశమశకకీటపతంగోరగాదులు పంచక్రోశియందుఁ బంచత్వంబు నొంది నిర్వాణలక్ష్మిఁ గైకొను. కాశీక్షేత్రంబునం దెప్పుడుఁ గృతయుగంబు. ఎప్పుడు నుత్తరాయణంబు. ఎప్పుడు మహోదయంబు. చతుర్వేదాధ్యయనపుణ్యంబు కాశిం బంచాహోరాత్రంబులు వసియించినవారికిం గలుగు. అశ్వమేధరాజసూయాధ్వరంబుల నుపార్జితము లైనఫలంబు(లు) కాశిం ద్విరాత్రశయనంబున సమకూఱు. తులాపురుషదానఫలంబు కాశిం వర్షించినమాత్రంబునం గలుగు. రాజస్థానంబున నాయాజ్ఞ దక్క నితరులయాజ్ఞ చెల్లదు. యోజనశతదూరస్థుం డైన నసుండు కాశీస్మరణంబువలన దోషంబులం బాయు. పంచక్రోశప్రవేశసమయంబునం బంచజనునిపాపప్రపంచంబు బహిరంచలంబునన వసియించు. కాశిం బెద్దకాలంబుండి దైవయోగంబునం బరస్థలంబున కరిగి మృతుండైన మనుజునకుఁ గాశీమరణఫలంబు సంభవించు. అవిముక్తక్షేత్రోపవాసంబు కర్మనిర్మూలనక్షమంబు. మణికర్ణికం గృతాభిషిక్తుం డై తిలవ్రీహియవంబుల బిత్రాదితర్పణం బొనర్చిననరుండు సర్వయజ్ఞఫలంబునం బ్రాపించు. మణికర్ణికాస్నానానంతరంబున

వత్సరంబున జితేంద్రియుండై విశ్వేశ్వరశ్రీమన్మహాదేవుని దర్శించు నెవ్వండేని వాఁడు సర్వవ్రతఫలంబులం జేకొను. స్నానదేవతార్చనాజపాదుల మూత్రమలవిసర్జనంబులసమయంబుల దంతధావనహోమకాలంబుల వాచంయముండై విశ్వేశ్వరు నర్చించినవరుం డేకవాసరంబునన యావజ్జీవశివార్చనాఫలము నొందు. విశ్వేశ్వరప్రీణనార్థంబు కాశియందు నిధనంబు నొందుమానవుండు కైవల్యధనలాభంబు లంగీకరించు. నిష్ప్రత్యూహంబైనయాగంబున యోగంబున నానాజన్మార్జితంబైనఫలంబు కాశియందుఁ దనుత్యాగంబు చేసినజనునకు సిద్ధించు. కాయంబు సాపాయం బనియును, ప్రసూతిమరణక్లేశంబులు దుస్సహంబు లనియును, వితర్కించు నరుఁడాయురవసానపర్యంతంబుఁ గాశిన యుండునది. 26

శా. అర్ణోరాశిపరీతభూభువనమర్త్యస్వర్గఖండంబు సం
పూర్ణైశ్వర్యసమృద్ధి కాశిఁ గృతపాపుండైనఁ దత్పట్టణా,భ్య
ర్ణక్షోణులనైదుక్రోశములఁ బ్రాణాంతంబునన్ మర్త్యుఁడా, క
ర్ణింపండుకృతాంతవాహమహిషగ్రైవేయఘంటాధ్వనుల్.

వ. అని శంభుండు విశ్వంభరు నిరీక్షించి యింకొక్కవిశేషం బాకర్ణింపుము. భగీరథుం డనురాజన్యుండు కపిలముని ప్రదీప్తకోపానలదగ్ధు లగుసాగరుల నిరయంబువలన నుద్ధరించుటకై తపోవిశేషంబున మందాకినిం గొనితేర నమ్మహానది యిమ్మకర్ణికమీఁదం బ్రవహింప నది మొదలుగాన త్తీర్థంబు సురాసురులకు వర్ణింప నశక్యంబై విలసిల్లుచుండు. 28

సీ. భాగీరథీస్నానపరతఁ బోలంగ లే
దామ్నాయశాస్త్రాగమాధ్యయనము

వాలాయమును మనోవాక్కాయదురితాళి
విదళించు గంగాభివీక్షణంబు
శ్రీకంఠుకృప లేక సిద్ధింపనేరదు
త్రిదశగంగానదీతీరవసతి
బ్రహ్మవిజ్ఞానసంపత్ప్రాప్తిహేతువు
జహ్నుకన్యాసింధుసలిలసేవ

తే. కలియుగంబునఁ గలుషచిత్తులకు శఠుల
కన్యవిత్తాపహర్తల కనియతులకు
నాత్మయందుఁ బ్రాయశ్చిత్తమాచరింపఁ
గాంక్ష గలయప్డు నరునకు గంగ దిక్కు. 29

తే. ఆదియుగమునఁ దీర్థంబు లఖిలములును
త్రేత ద్వాపరమునయందుఁ దివ్యమునకుఁ
బుష్కరంబుఁ గురుక్షేత్రమును సుపర్వ
నిమ్నగయుఁ దీర్థములు బ్రహ్మనిర్మితములు. 30

తే. కృతయుగంబున ధ్యానంబు కేవలంబు
తపము త్రేతాయుగంబున ద్వాపరమున
నధ్వరంబులు గలివేళయందు గంగ
జనుల కిష్టార్థసంసిద్ధిసాధనములు. 31

శా. స్వారాజావరజాత! సార మగుప్రాగ్జన్మాంతరాభ్యాససం
స్కారంబున్మదనుగ్రహంబు వెలిగా స్నానంబు సిద్ధించునే!
వారాణస్యుపకంఠదేశవిలుఠద్వార్వేణివీచీఘటా
ధీరధ్వానపరంపరాకలకలోద్విగ్నాఘభాగీరథిన్. 32

క. ఆకంఠకరటిదుంఠి
శ్రీకంఠజగండమదమషీచంద్రకితా

నేక ప్రవాహజాహ్నవి
వైకుంఠా! యద్ది యెట్టివారికిఁ గలదే! 33

క. గంగానది గంగానది
గంగానది యనుచు జేపకడ మేల్కనుచో
గంగఁ గొనియాడు నెవ్వఁడు
భంగించు నతండు ఘోరపాతకచయముల్. 34

ఉ. పాయునలక్ష్మిరాయునశుభంబులువాయునుదుర్నిమిత్తముల్
వాయునకీర్తి వాయుఁ బ్రతిబంధము వాయుమహాఘసంఘము
ల్డాయుశుభంబు డాయుఁ గుశలంబులుడాయు మనోరథార్థ
ముల్, పాయక కాశికన్గైదురఁ బాలువియన్నదిఁ దీర్థమా
[డినన్.

క. ఏలా యుపవాసవ్రత!
మేలా యష్టాంగయోగ? మేలా యజ్ఞం?
బేలా తపంబు గంగా
కూలంకషఁ దీర్థ మాడఁ గూడెనె యేనిన్. 36

క. శ్రద్ధాపురస్సరంబుగ
సిద్ధస్రోతోవహాంబుశీర్ణాప్లవసం
బద్ధహృదయు లగువారికి
సిద్ధించును మోక్షలక్ష్మి చేరువన హరీ! 37

ఉ. వానికులంబునుం గులమె? వానితపంబులునుం దపంబులే?
వానికృతంబునుంగృతమె? వానిశ్రుతంబుశ్రుతంబె? కృష్ణ!యె
వ్వానిమనంబు పక్వమయి వ్రాలకయుండును విశ్వనాయకా
స్థానమహాశ్మశానదివిషత్తటినీముఖతీర్థసేవకున్. 38

క. విస్మయ మేల? వియన్నది
యస్మత్తేజోగ్నిగర్భ, యటు గాకున్నఁ

భస్మము సేయునె కైటభ
ఘస్మర! నిమిషమున సకలకలికలుషములన్? 39

చ. నడచుచుఁ గూరుచుండుచును నవ్వుచు నిల్చుచుఁ బారియాడుచున్, గుడుచుచుఁ బవ్వళించుచును గూర్కుచు మేల్కనుచున్ రమించుచున్, బడుచును లేచుచున్నరుఁడు భావమునం దవిముక్తసీమసంగతిఁ బ్రవహించు శ్రీగగనగంగఁ దలంచి త్యజించుఁ బాపముల్. 40

క. జిహ్మగవిరోధివాహన!
జిహ్మమతుల్ దెలియువారె! చిరకాలమునన్
బ్రహ్మాండమునడుమఁ బర
బ్రహ్మమయపయఃప్రపూరభరసురతటినిన్. 41

క. అంగీకరించు మనుజుఁడు
సాంగోపాంగాధ్వరక్రియాఫలము వియ
ద్గంగాపులినంబున శివ
లింగార్చన మాచరించి లెస్సగ శౌరీ. 42

ఉ. రోదన మాచరించు వగఁ గ్రోధమనోభవరాగరోగమో
హాదులఁ గూడి తీరములయం దఘముల్ దలఁబట్టు పట్టనే
డాదిగ దీనఁ బాయఁబడెనా! మన కంచును గాశికాసమ
రాద్యదమునన్వియత్తటినినాదఁగమర్త్యుండుగట్టుడిగ్గుచోన్.

తే. గంగ కరుగంగఁ మిగుల విఘ్నములు సేయుఁ
బ్రేతరక్షఃపిశాచికాభూతతతులు
గంగ డాసినపిదప విఘ్నములు సేయ
వాసవుఁడు లేఁడు నరునకు వానితరమె? 44

మ. అనుషంగంబున నొందె నొందెను విహారావేక్ష నొందేని

ఘు, స్మనిరాసంబున నొందెఁ దీవ్రభయసంత్రాసార్థ మొండేని
న, న్యనియోగంబున నెవ్వఁ డే మునుఁగు గంగాంభఃప్రవా
హంబునన్, జనుఁ డాతండును బుండరీకనయనా! శాసించుఁ
బాపౌఘముల్. 45

తే. ఇచ్ఛ లేకుండినను నగ్ని యెట్లు గాల్చుఁ
దన్ను నంటినవారి నిజాహశక్తి
నిచ్ఛ లేక క్రుంకినను దహించు నట్ల
తైర్థికునిఁ బొంది యున్న పాతకము గంగ 46

క. కంసాంతక! నరుఁ డంతకు
సంసారక్లేశముల విషాదము నొందుఁ
సంసేవించుం గాశ్యవ
తంసాభరణంబు గంగ నా నెపు డేనిన్. 47

చ. తెలియక కాశికానగరి దేవతరంగిణిఁ దీర్థ మాటకై
యరుగుచు నెవ్వఁ డేని మృతుఁడౌ భవితవ్యథ కారణంబుగాఁ
దెరువున నామనుష్యుఁడును దీర్థఫలంబఖిలంబుఁగాంచియం
బురుహదళాక్ష! పాపములఁ బోకడ వెట్టుఁబురార్జితంబులన్.

సీ. అరుణాంశుమండలం బంధకారముఁ బోలె
దంభోళి వసుమతీధ్రములఁ బోలె
ఖగసార్వభౌముండు కాద్రవేయులఁ బోలెఁ
గంఠీరవము భద్రకరులఁ బోలె
దివ్యౌషధంబు వ్యాధినికాయములఁ బోలె
మండువేసవి యెండమడువుఁ బోలె
ఝంఝాసమీరంబు జలధరంబులఁ బోలె
మానదంభంబు ధర్మంబుఁ బోలె

తే. భక్తి సేవించువారిపాపము లడంచు
దురితతరుషండశతఖండపరశుధార
మదనవైరిజటాటవీమల్లికళిక
యభ్రరోధిపయోభంగ యమరగంగ. 49

క. యావజ్జీవము గంగా
ప్లావం బొనరించునరుఁడు పంకజనయనా!
జీవన్ముక్తుఁడు త్రిజగ
త్పావనుఁ డని చెప్పుదురు తపస్విప్రవరుల్. 50

తే. వలదు తిథివారనక్షత్రవర్గణంబు
తీరసంవాసజనులకు వారిజాక్ష!
సంచితము లైననిఖిలదోషములు వాయు
నాకవాహిని నేకాభిషేకమునను. 51

సీ. వలుదచన్నులమీఁదియులుపచ్చిగందంబు
కమ్మతావులు దిఙ్ముఖములఁ బొగవ
శశికాంతమణిశిలాశకలపాండుర మైన
మెయిచాయ చంద్రికామృతముఁ గురియ
జలదేవతాహస్తచామరానిలములు
కుటిలాలకములకు గొండ్లి బరవ
ధవళాతపత్త్రముక్తాదామకంబులు
గురుసువర్ణకిరీటకోటి నొరయఁ
తే బూర్ణకుంభంబుతో సితాంబుజముతోడ
దరముతోడ నభీతితోఁ గరము లలర
నదనదీపల్వలంబులు గదిసి కొల్వఁ
గాశిఁ బేరోలగం బుండు గగనగంగ. 52

క. మండూకమకరకచ్ఛప
గండూపదఝషలికుళీరకలహంసికకా
రండవబకముల వెంటం బ
సింపిని గావించి గంగం జిరుముదురు వ్రతుల్. 53

వ. అని యిందుధరుండు ముకుందున కానతి యిచ్చె. గంగయు
పూర్వోక్తప్రకారంబునన యరుగుదెంచి కాశీస్థానంబున
కపూర్వాలంకరణం బయ్యె. ఇంకం గుంభినీధరపుత్త్రికి నద్దే
వుం డానతిచ్చిన ప్రకారంబునం గాశీమాహాత్మ్యంబుం జెప్పెద.
కుంభసంభవ ! అవధానపరుండవై యాకర్ణింపుము. 54

తే. పరిహరించును వేదాంతభాగ మన్న
నుపనిషత్తన్న వీనుల నోకిలించుం
గంటగించును సాంఖ్యయోగంబు లన్నం
గాశి నున్నజనుండు మోక్షమునం దనిసి. 55

క. దేహత్యాగము దానము
దేహనిపాతంబు దపము ధృతిం బరికింపన్
దేహవియోగమ యోగం
బాహా! కాశీపురీకృతావాసులకున్. 56

తే. విశ్వనాథుండు దేహళి విఘ్నరాజు
గవని మొగసాల నధికారి గా నొనర్చి
గాశిం జొరనీండు తనముద్ర గానియొరుని
ముక్తినిధి నెవ్వం డోడుచునో మోస మనుచు. 57

క. వరణ నసి రెండుదిక్కులం
దరుణేందుధరుండు నిలిపెం దలవరులం గాం

బరు నెవ్వనిఁ దా నెఱుఁగక
చోరనీకుం డనుచు ముక్తిచోరవింశకన్. 58

వ. ఈశ్వరాదేశంబునం గాని కాశీనగరం బెవ్వరికిం జొరరాదు. ఈయర్థంబు దేటపడ నొక్కయితిహాసంబు గల దాకర్ణింపుము. దక్షిణాబ్ధితటంబున సేతుబంధసమీపంబున నొక్కగ్రామంబున ధనంజయుం డనునొక్కవైశ్యోత్తముండు గలండు. అతండు మాతృభక్తుండు. తల్లి జరాభారంబునం బెద్దకాలంబునకుఁ గాలధర్మంబు నొందిన. 59

తే. గాసివడి గంగ నస్థులు గలపకున్నఁ
దల్లిఋణ మెట్లు వాయుఁ బుత్రకున కనుచుఁ
గదలెఁ గోమటి యానందకాననమున
కంబదేహాస్థిశకలసంహతులు పూని. 60

సీ. పంచగవ్యముల నాప్లవనంబు గావించి
పంచామృతముల నభ్యంగ మార్చి
యక్షకర్దమమున ననులేప మొనరించి
పుష్పమాల్యంబులఁ బూజ సేసి
పట్టువస్త్రంబునఁ బరివేష్ట మొనరించి
యామూటఁ దిత్తిలో నదిమి తుఱిమి
పుటవిగాఁ గంబళంబున ధృవంబుగఁ గట్టి
ముద్దగా మన్నద్ది ముద్ర వెట్టి
తే. జతనముగ రాగిపెట్టెలో సంగ్రహించి
యరవఁ దాలంబు నీని చిక్కులవరించి
యంబయస్థుల కుపచార మాచరించె
నాడయనికిఁ బోలె గురుభక్తుఁ డమరుభవుఁడు. 61

వ. ఆయస్థిపేటికయు లోహిండియుఁ దండులంబులుఁ గంబళం బులుం దగినసంబడంబును వహించి యొక్కరుండునుం దెరు వుతోడునం బెక్కుదేశంబులు గడచి హావిష్యాశనుండును, స్థండిలశయనుండును నై పథపరిశ్రాంతి నభిఘాతజ్వరంబుసోఁకిన లెక్కసేయక తటిమి నడచి మార్గమధ్యంబున నొక్కవేఁట పల్లె నొక్కయాటవికునికిఁ భృతి యిచ్చి మూటమోపించు కొని యెట్టకేలకుం గాశీపట్టణంబు చేరి. 62

క. ఆనందవనమునం దొక
వానెవఁడెజునింట నుండి వైశ్యుండు పదా
ర్థానయనార్థము వోయెం
దా నొక్కఁడు హట్టమునకుఁ దదవసరమునన్. 63

వ. మూటలోఁ దామ్రసంపుటకంబున ధనం బున్నయది యని. చెంచు వంచనాపరుం డై బొక్కసం బెత్తుకొని తప్పు తెరువునం గాఁ దన పల్లెకుం బోయె. ఇటఁ గోమటియును. 64

ఉ. అంగడిచుండి బియ్యము పదార్థములుం గొని వచ్చి దప్పిమై నంగము దూల నుస్సానుచు నల్లన కోమటిసెట్టి మందిర ప్రాంగణసీమవేదిపయిఁ బందిరినీడను విశ్రమించి పి ల్చెంగటముం బ్రసేవమును జెచ్చెరఁ దెమ్మనెబంటుఁ మ్లేచ్ఛునిన్.

క. పిలిచి ప్రతివచన మొదవమిఁ
గళవళమున నిల్లు సొచ్చి కాననచరు న
న్నెలవునఁ గానక వైశ్యుఁడు
నలుమూలలు వెదకి నెమ్మనము దలఁ కొందన్. 66

తే. అస్థిగర్భితతామ్ర పేట్యన్విత మగు
బొక్కసము నెత్తికొని పోయె బోయ యనుచు

జననిఁ దలఁచి ప్రయాసంబు సంస్మరించి
మోసఁ దర్కించి యవ్వైశ్యముఖ్యుఁ డుండ. 67

సీ. మధ్యాహ్నకాలంబు మందాకినీవారి
నభిషేక మొనరింప నబ్బ దయ్యె
శివుని విశ్వేశ్వర శ్రీమన్మహాదేవు
మదనారి వీక్షింప నొదవ దయ్యె
దండపాణిని డుంఠి దక్షిణామూర్తిని
గాలభైరవుఁ గొల్వఁ గలుగఁ దయ్యె
శ్రీవిశాలాక్షికిఁ జేదోయి మొగిడించి
శిరసుపైఁ జేర్పంగ దొరక దయ్యెఁ
తే. గోమటికిఁ దల్లియస్థులకోఁకమూట
పాపకర్ముండు చెం చర్థభార మనుచు
వంచనాపాటవంబునఁ గొంచుఁ బోయి
నారివేరంబు చేసినకారణమున. 68

శా. జాలింబొందియు డప్పిఁజెందియు బుభుక్షావేదనంగుందియుళ్
వ్యాళాభీలకరాళతీవ్రతరమధ్యాహ్నార్కరోచిశ్ఛటళ్
జాలం గుందియునుం గిరాటుఁ డరిగెళ్ సంరంభశుంభద్గతిళ్
వైలక్ష్యంబునఁ జెంచువెంట జననీవాత్సల్యసిద్ధ్యాత్మతన్.

వ. అంతక మున్న (యొక్క) కాంతారంబున నమ్మూట విడిచి యాయాటవికుండు పెట్టెఁ దెఱచి యస్థిశకలంబులు చూచి తనవృథావస్థకుఁ జిన్నఁబోయి యవి యచ్చోటన పారం జల్లి తన పల్లెకుం బోయి మఱుఁగుపడి యుండె. ధనంజయుం డును నప్పుక్కణంబున కేతెంచి. 70

తే. చెంచునింటికిఁ బోయి చెంచెతకుఁ బ్రియము
చెప్పి నమ్మించి తలమీఁదఁ జెయ్యి వెట్టి
వెఱకు మని తన్ముఖంబున నెఱుకఁ జేసి
గాంచి యాతనితోడ సఖ్యంబు చేసి. 71

వ. అతఁడుం దానునుం గూడి యయ్యస్థిశకలంబులు పారం
జల్లిన కాంతారప్రదేశంబున కేతెంచె నప్పుడు. 72

తే. ఎమ్ముకలు చల్లినట్టిచో టెఱుఁగఁ డయ్యె
దైవవశమున నాభిల్లతస్కరుండు
దిగ్భ్రమం బెత్తి యందంద తిరుగుచుండెఁ
గానలోపల నెచ్చోటఁ గానలేక. 73

క. వచ్చినయడవిక వచ్చుం
జొచ్చినకాననమ చొచ్చుఁ జోరపుళిందుం
డెచ్చో నస్థులు గానక
యచ్చెరుపడె దైవమతము లవి యల్పములే? 74

వ. అయ్యస్థులు చల్లినచోటు దప్ప నడచుకొని కిరాతుండు
బహుళ క్షుత్పిపాసాపరవశుం డయి హాహాకారంబు సేయు
చుం [1]గ్రమ్మఱం గాశీపురంబున కరిగి తన మందభాగ్యత్వంబు
ప్రకటించుచు మందాకినీస్నానంబు చేసి మఱలి నిజస్థానంబు
నకుం బోయెం గావున. 75

తే. అనఘచారిత్ర! విశ్వేశ్వరాజ్ఞఁ గాని
రాదు వారాణసీనగరంబుఁ జొరఁగ
బలిమిఁ జొచ్చెన యేని నప్పంచజనుఁడు
పడనిపాటులఁ బడు విఘ్నపంక్తిచేత. 76

---

1 జనియె. నిటవైశ్యుండును అస్థియుం గిరాతునిం గానక అగ్గిదాఁక.

వ. అనుటయు నాకుమారస్వామికిఁ గుంభసంభవుం డిట్లనియె. 77
తే. కార్తికేయ! కృపాలబ్ధి గలిగె నేని
శ్రవణయోగ్యుండ నేనును నవుదు నేని
నాన తీఁ దగు నానందకాననమునఁ
బ్రతివసించిన క్రోధభైరవునిమహిమ. 78
వ. అనినం గుమారుండు మైత్రావరుణి కి ట్లనియె. 79

కాలభైరవచరిత్రము

క. వారాణసీకథాశ్రుతి
పారాయణుఁ డైనపుణ్యపరునకు నీకున్
నేరిచినభంగిఁ జెప్పెద
భైరవచరితంబు వినుము పరమమునీంద్రా! 80
తే. హస్తములు రెంట నండంద యదిమి పట్టి
తాటిపం డారగించెడు తమకమునను
నవ్యయంబైన బ్రహ్మాండ మాస్వదించు
భైరవుం డిచ్చుఁ గాత శోభనము మనకు. 81
మ. క్షయకాలంబున సీధుసాగరరసాస్వాదాతిరేకంబునన్
నయనాబ్జంబులు ఘూర్ణితంబులుగ సంధ్యాకాలరాత్రీకర
ద్వయతాళానుగతిప్రకారమున మత్తల్లీఘహాన్నృత్తముం[ల్.
బ్రియ మొప్పారఁగ నాడుభైరవుఁడుగల్పించున్మహైశ్వర్యము
వ. అని తత్కథాకథనప్రవణహృదయంబున ని ట్లనియె. 83
క. హాటకవసుంధరాభృ
త్కూటస్థలియందుఁ దొల్లిఁ గొలువుండె నిరా
ఘాటవిభవాభిజృంభిత
హాటకగర్భుండు జగము లన్నియుఁ గొలువన్. 84

వ. అయ్యవసరంబునఁ దత్సభాసదు లగుమునీంద్రు లప్పరమేష్ఠికిం
బ్రణమిల్లి యి ట్లనిరి. 85

తే. వరద! వాగ్వధూవల్లభ! వనజగర్భ!
యడుగఁ గల దొక్కసంశయితార్థ మిప్పు
డవ్యయం బగుతత్త్వ మెయ్యదియొ తెలియ
నంతపట్టును బ్రీతి మా కానతిమ్ము. 86

వ. అనిన విని భారతీవల్లభుండు శ్రీమహాదేవమాయామోహ
వశంబునం [1]బరమాత్మవివేకంబు లేక వారలం జూచి జగద్యో
ని యగు నే నొక్కరుండన యీశ్వరుండ. నాకధికుండు (నీశ్వ
రుండు) లేఁడు. మీ రివ్విధంబుఁ దెలిసి యవ్యయతత్త్వంబు
నన్నకా భావింపుఁ డనియె. అయ్యహంకారంబు సహింపక
తత్సమీపంబున నున్నవిశ్వంభరాంశసంభవుం డగు క్రతు
పురుషుండు నిటలభ్రూకుటిదుర్నిరీక్షుండుం గ్రోధతామ్రా
క్షుండు నగుచు నతని కి ట్లనియె. 87

క. పరతత్త్వ మెఱుఁగ కూరక
పరమర్షులతోడ నేన పరముఁడ ననుచున్
సుర లెల్లఁ గాకు చేయఁగ
దురహంకృతిఁ జేయఁ దగునె? తోయజగర్భా! 88

వ. విను మేను సాక్షాన్నారాయణుండను, యజ్ఞపురుషుండ, జగ
త్ప్రభుండ, నవ్యయుండ. నవ్యయ(తత్త్వ)శబ్దవాచ్యత్వంబు
నాయంద సంప్రతిష్ఠితంబు. నీ విట వలవని పెద్దఱికంబున
నడిచి పడకుండు మనియె. ఇ ట్లిద్దఱుఁ బరస్పరజయార్థు

1 పరాత్మపరామర్శః పరామర్శవివేకంబు.

లగుచు వాదడిచి యడిచి తమతారతమ్యం బామ్నాయం
బుల నడిగి రప్పుడు ఋగ్వేదం బిట్లనియె. 89

సీ. సవరించు నెవ్వఁడు జఠరగోళంబునఁ
బొడ వడంగక యుండ భూతగణము
నెరయించు నెవ్వఁడు నిజసనాతనమాయ
సకలప్రపంచంబు సంతతముఁగ
విహరించు నెవ్వండు వివిధోపనిషదర్థ
హర్మ్యాగ్రములయందు సహరహంబు
చరియించు నెవ్వఁడు శాశ్వతమంగళ
ప్రోద్దామరార్భటి నొక్కరుండు
తే. సహహా! యయ్యాదిదేవుఁ డనామయుండు
రుద్రుఁ డవిచింత్యుఁ డాద్యుఁ డరూపుఁ డుండ
నవ్యయం బగుతత్త్వ మే నన వశంబె
యన్యులకు నెట్టివానికి? ననఘులార! 90

వ. అనవుడు యజుర్వేదం బిట్లనియె. 91

సీ. సకలాధ్వరక్రియాసంచయంబులఁ జేసి
యిజ్యమానుం డగు నెవ్వఁ డలరు
నధ్యాత్మవిద్యారహస్యమార్గంబునఁ
దక్క నెవ్వఁడు గానఁ దరము గాఁడు
మాయందుఁ గరము ప్రామాణ్యవిశేషంబు
లెడపకుండఁగఁ జేయు నెవ్వఁ డెపుడు
ప్రకటకూటస్థస్వభావత నఖిలంబుఁ
గదల కెవ్వఁడు సమీక్షణ మొనర్చు

తే. నట్టిశిష్టుఁ డొక్కరుండు గా కష్టుఁ డగునె
యవ్యయుఁ డద్వైత మనుసమాహ్వయము దాల్ప?
నితరుఁ డెంతటివాఁ డగు? నేతదర్థ
మాత్మ సంశయింపకుఁడు ధన్యాత్ములార!. 92

వ. అనిన సామవేదం బి ట్లనియె. 93

సీ. విశ్వంబు నెవ్వనివిపులక్రియాశక్తిఁ
పెరుగుచున్నది తీఁగ పెంపు గాఁగఁ
జింతింతు రెవ్వనిఁ జిత్ప్రకాశాత్మకుఁ
బరమార్థవిదులు తాత్పర్య మొదవ
రవిసుధాకరశిఖిగ్రహముఖ్యముల కెల్ల
భాసకం బెవ్వనిభవ్యతేజ
మితరదుర్ధర మగునీశ్వరశబ్దంబు
వలచి యెవ్వనిఁ బాయ దలఘులీల

తే. నతఁడు మరణోద్భవవ్యవహారదూరుఁ
డజుఁడు ఫాలాక్షుఁ డిందురేఖావతంసుఁ
డవ్యయుఁ డద్వైతుఁ డాఁగాక యల్ప లోకుల
కమ్మహత్త్వంబు గలుగునే? యనఘులార!. 94

వ. అనిన నథర్వవేదం బి ట్లనియె. 95

సీ. ఎవ్వఁడు తపశిల్లు నెల్లజీవులయందుఁ
బూసలలో నుండుబొందువోలె
నెవ్వనిఁ బొడగంద్రు హృత్పద్మవీథుల
భక్త్యనుగ్రాహులగు భవ్యజనము
లెవ్వఁడు వికసిల్లు నింతయుఁ దా నయ్యు
నేమియుఁ దాఁ గాక యేకహేళి

నెవ్వనిసద్భావ 'మిదమిత్థ' మని చెప్పఁ
జాలవు నేమను శాస్త్రఫణితు
తే. లతులకైవల్యమంగళాయతను డభవుఁ
డప్రతర్క్యుండు శంకరుఁ డప్రమేయుఁ
డతఁడ యవ్యయం బగుతత్త్వ మనఁ జనుచు
మఱువుఁ డొందుతలంపు ధీమహితులార!. 96

వ. అని యిట్లు చతుశ్శ్రుతు లుపన్యసించిన విని విరించిమఘ
పురుషు లహహా! పరేశనిలయంబునఁ గాంతాపరతంత్రుండై
యుండు ప్రమథనాథుం డెక్కడ? నవ్యయతత్త్వం బెక్కడ?
పరబ్రహ్మభావం బతని కెట్లు సమకూడు నింక మీమాటలు
పోసంగ వనునవసరంబునఁ బ్రణవంబు మూర్తిమంతం బై
వారి కిట్లనియె. 97

క. శితికంఠుఁ డలఘులీలా
ధృతవిగ్రహుఁ డట్లు గానఁ దెల్లం బాత్మా
వ్యతిరిక్త యగుసరోజా
యతలోచనతోడఁ గూడఁ డతఁ డెన్నండున్. 98

తే. అర్ధశశిభూషణుండు స్వయంప్రబుద్ధుఁ
డున్నతుండు నిత్యోన్నతజ్యోతి యతని
సంతతానందశక్తి యాసరసిజాక్షి
విశ్వజనయిత్రి వారికి వేఱు లేదు. 99

వ. అనియివ్విధంబున నెంత చెప్పిన విధాతృమఘుమూర్తులం
జుట్టుకొన్నయజ్ఞానతిమిరంబు దొలంగ దయ్యె. అప్పుడు
దశదిశావకాశపరిపూర్ణం బగు నొక్కయఖండదివ్యతేజంబు
వారలనడుమ నుద్భవించె. అనంతరంబ తన్మధ్యంబునందు.

సీ. కటిభాగమున గండకరటి రాట్చర్మంబు
కపటంపుఁజిమ్మచీఁకట్ల నీన
వక్షస్థ్సలంబునఁ జక్షుశ్శ్రవణభర్త
తారహారము రేవఁ దళుకుసూపఁ
గేలుదామరయందు శూల ముద్భటనట
జ్జ్వలనకీలముల వసంత మాడఁ
జూటకూటమునందు సొబగు లేఁజందురుఁ
డకఠోరసారచంద్రికలు గాయఁ
తే. గుటిలఘర్ఘరనిర్ఘాతఘోరఘోష
సరణి డమరుగనాదంబు పరిఢవిల్లఁ
బురనిశాటవిపాటనస్ఫుటవిహార
దుర్ధరుం డగుహరుఁడు ప్రాదుర్భవించె. 101

వ. ఇట్లావిర్భవించిన యవ్విరూపాక్షు నిరీక్షించియవ్విరించి దుర
హంకారంబు విడువనేరక పంచమవదనంబున నిట్లనియె. 102

తే. డమరుధర! నీవు నాలలాటస్థలమునఁ
దొల్లి జనియించితివి తేటతెల్లముగను
రోదనము హేతువుగ నీకు రుద్రనామ
మపుడు ఘటియించినాఁడ నే నలఘుమహిమ. 103

వ. అట్లు గావున నీవు నాకుఁ బుత్త్రుండవు, నన్ను శరణంబుచొచ్చి
నావలనం బరిరక్షఁగాంచి బ్రదుకు మనుచు దురాలాపంబులు
పలికె. భర్గుండును నఖర్వం బగుతదీయగర్వంబు సహింపక
నితాంతరోషసంరంభంబున విజృంభించిన. 104

సీ. ఢమఢమార్భటిడమడ్డమరుఢక్కాధ్వని
పదిదిక్కులందును బ్రమసి పార

గళమూలనిర్గళత్కాలకూటచ్ఛవి
యర్కబింబంబు మాయంబు సేయ
ఫాలదృగ్భవసముద్భటశిఖిజాలంబు
లుదధుల నస్సింపఁ సుడుకఁ బెట్టఁ
గుటిలపాటలజటాంకురకుట్టనంబులు
జగదండసీమ బెజ్జములు వుచ్చ
తే. సంభవము నొందె హాసనవష్టంభరభస
శుంభదవగాఢరోషవిస్ఫురణవలన
విశ్వసంహారసన్నాహవిషమసుషమ
పరుషదుర్వైభవుం డగుభైరవుండు. 105
వ. ఇట్లుద్భవించి యుద్భటప్రతాపదుర్నిరీక్ష్యుం డగుచు నాతఁ
ణంబ విరూపాక్షునాజ్ఞావచనంబునం బర్మగర్భునిం గదిసి.
ఆ. గంధకరటి నూత్నకమలంబుఁ బోలె న
ప్పురుషుఁ డలఘులీల బొటుకరింపఁ
ద్రుంచె నవ్విరించి పంచమవదనంబుఁ
బ్రఖరదీర్ఘహస్తనఖరధార. 107
తే. ద్రోహి యేయంగ మట్టిద రూపడంపఁ
దగవు గావున దూషకత్వంబుఁ దెలిసి
తునిమెఁ బరమేష్ఠిపంచమాననము యేర్చి
భైరవుం డింత యొప్పైనపాడి గలదె? 108
వ. అట్టియెడ నారాయణాంశజుం డైనక్రతుమూర్తి శైవంబు
లైనస్తోత్రంబులు పఠియించె. హిరణ్యగర్భుండును నహం
కారముడిగిభీతిపరవశంబున శతరుద్రీయంబుజపియించె. అంత
శరణాగతవత్సలుం డగునయ్యీశ్వరుండు వారి నిద్దఱిం

గరుణావిలోకనంబుల మన్నించి నిజరూపాంతరం బైనభైరవ దేవుఁ జూచి యీయధ్వర(పురుష)విధాతలు నీకు మాననీయులు. వీరలయెడ నింకఁ గోపాటోపంబులు చాలు. నీవు వైధసం బైనకపాలంబు దాల్చి లోకాచారప్రకటనార్థంబు భిక్షాశనంబు గొనుచుఁ గాపాలికవ్రతంబుతోడ లోకంబులం జరియింపు మని చెప్పి యనంతరంబ. 109

సీ. మోకాళ్లు దిగకుండ ముడిచి కట్టినధాతు
శాటంబు గలకటిస్థలముతోడ
దట్టంబు గాఁగఁ జందనపంక మలఁదిన
యరుణంపువికటదేహంబుతోడఁ
బిల్లికన్నులఁ బోలు పింగళాక్షములందుఁ
గ్రాలంబు లగుమిడిగ్రుడ్లతోడఁ
బోడకట్టువడుజపాపుష్పంబుచెరివిన
చికిచికీపల్లవెంట్రుకలతోడఁ

తే. గఠినదంష్ట్రికాభీలవక్త్రంబుతోడ
జిహ్వానటనత్వరోల్లలజ్జిహ్వతోడఁ
గత్తితోఁ †బద్దెతో మహోగ్రత్వ మొంద
ఫాలనేత్రుఁడు సృజియించె బ్రహ్మహత్య. 110

వ. ఇట్లు సృజియించి దానిం జూచి కాశికానగరంబుదక్క నితర స్థలంబు లెవ్వియు నీకు దుష్ప్రవేశంబులు గావున నీవితనిపజ్జ వర్తిల్లు మని పలుకు బుండరీకభవశిరఃఖండనుం డైనభైరవుం జూపి యక్కాలాంతకుం డంతర్ధానంబుసేసె. అతండును

† అన్నిమాతృకలందు 'పట్టి' యనియే యున్నది. 'కర్త్రీకర్పరహస్తాగ్రాం' అని సంస్కృతమూలము, పట్టిశబ్దము కర్పరవాచక మగుట విచార్యము.

నీశ్వరో క్తప్రకారంబున సకలజగమ్ములు గ్రమ్మరుచు నొక్క-
నాఁడు వైకుంఠపురంబు చొచ్చి వైకుంఠనికేతనంబున కేగిన

సీ. పదపల్లవంబునఁ బ్రకటిల్లుచదలేఱు
కడ లెత్తి ధాత్రి నెల్లొంచి పాఱఁ
గటియందు బంజిల్లు కనకశాటి మెఱుంగు
గెంపుల రేయెండ తళుకు లీనఁ
బొక్కిటి తమ్మిపూవున జాలముసరెడు
నలులు ఝుం ఝుమ్మంచు సంతులతఁ గిసుగఁ
దులసీపలాశపుంజాలదామకంబులు
కౌస్తుభపదకంబు గ్రంగుపఱుప
తే. సంభ్రమము విస్మయంబులు సమ్మదంబు
భక్తియును భావవీథిలోఁ బరిఢవిల్ల
నిందిరయుఁ దానుఁ బద్మాక్షుఁ డెదురు వచ్చె
భర్గమూర్తికి నయ్యేకనిష్ఠభైరవునకు. 112

వ. ఇట్లు వచ్చి యాలక్ష్మీశ్వరుం డగ్రభాగంబున. 113

మ. కనియెం గుండలిరాజకుండలు మహాకాలోగ్ర లలాటస్ఫురీ
జనితానల్పకృపీటసంభవపటుజ్వాలాకరాళాక్షుఁ బా
వనునిన్ బ్రహ్మకపాలహస్తుని జటావ్యాధూతకనప్రోక్షది
వ్యనదీవార్లహరీపరిస్ఫురహాతివ్యగ్రారవున్ భైరవున్. 114

వ. కని జయజయశబ్దముఖరుం డగుచుం గదిసి ప్రణమిల్లి యంజ
లిపుటంబు నిటలతటంబునం గదియించి తత్ప్రభావవర్ణనా
కుతూహలంబున నిందిరాదేవి కిట్లనియె. 115

సీ. జలజాక్షి! యితఁడు వో సకలయోగీంద్రులు
భావవీథులఁ గాంచుపరమతత్త్వ

మలివేణి! యితఁడు వో యఖిలభూతములకు
నాధార మగుచు నింపారు వేల్పు
కలకంఠి! యితఁడు వో కలకాలములయందు
నుడుబోని శుభమూ ర్తి నుండు పెద్ద
లలితాంగి! యితఁడు వో యలఘు తేజంబున
విశ్వంబు వెలిఁగించు విశ్వనాథుఁ
తే. డబ్ధిసంభవ! యితఁడు వో హాలహాలపు
విషము పుక్కిటఁ దాల్చిన వెగ్గలీఁడు
పాటలీగంధి! యితఁడు వో భ క్తతతికి
శాశ్వతానందకరుఁ డగునీశ్వరుండు. 116

క. మన మెట్టిభాగ్య మొనరిం
చినవార మొ నేఁడు పూర్ణ శీతాంశునిభా
నన! యట్లు గాక శంభుఁడు
విన నచ్చెరు విచటి కిట్లు విజయము సేసెన్. 117

వ. అని పలికి యప్పరమేశ్వరుండు వెండియు ననేక ప్రకారం బులం బ్రస్తుతించి యతనివలనఁ దద్భిక్షాటనవృత్తాంతం బంతయు నెఱింగి నాశ్చర్యహృదయుం డగుచుఁ బద్మమంది రకు సంజ్ఞ సేసిన నాజగన్మాతయు నంతఃపురంబునకుం జని యనంతరంబ. 118

సీ. అడుగుఁదమ్ములయందు నడరునున్న నిగాలు
కపటసంధ్యార్భటిఁ గ్రమ్మఱింపఁ
గాంచీమతల్లికాకలకలారవములు
ఝషకేతునట్టహాసముల నవ్వఁ

కుచకుంభయుగళిమ్రోఁగునఁ దొట్రుపడి పేద
కౌఁదీఁగ జవజవఁ గంప మొందఁ
గ్రుయి వెక్కి జాఱినక్రొమ్ముడిలోపలి
విరులు తుమ్మెదలకు విందు వెట్ట
తే. సహజసంభ్రమతాత్పర్యసమ్మదములఁ
దళుకు చూపంగ నవరత్నదర్విఁ గొనుచు
నిందిరాదేవి యేతెంచి యిందుధరుని
హస్తపాత్రిక నమృతదివ్యాన్న మిడియె. 119

వ. ఇట్లు మహాలక్ష్మీదేవిచేత మనోరథవతి యనుపేరం బ్రసిద్ధి యగుభిక్షఁ గొని పద్మాక్షునందలి భయభక్తివిశ్వాసంబులకు మెచ్చి యతనికోరినవరంబు లొసంగి యెప్పటియట్ల బ్రహ్మహత్య తోడన యరుగు దేర జగంబులఁ జరియించుచు నొక్క నాఁడు. 120

సీ. జనని యేతీర్థంబు సకలదుఃఖావళీ
హరణప్రభావవిస్ఫురణమునకు
గృహిణి యేతీర్థంబు మహితహాలాహల
గరళచ్ఛవిచ్ఛన్నకంధరునకు
నావాల మేతీర్థ మభిమతప్రదకళా
కరవిశాలాక్ష్యాఖ్యకల్పలతకు
నావాస మేతీర్థ మఖిలతీర్థాలభ్య
ముఖ్యసౌఖ్యావహామోక్షమునకు
తే. నట్టితీర్థంబునకు నెమ్మి నరుగుదెంచెఁ
గాశినగరికి సకలభాగప్రకీర్ణ

గగనగంగాతరంగిణీకనకకమల
పరిమళోద్గారిణికి మహాభైరవుండు. 121

వ. ఇట్లద్దేవుండు విశ్వేశ్వరనివాసంబు సొచ్చినంతన బహిర్భా
గంబుననుండి హాహాకారంబున మొఱవెట్టుచు నా బ్రహ్మ
హత్య పాతాళంబునఁ బడియె. అతనిహస్తంబున నున్న
ధాతృకపాలంబును నూడి ధాత్రీతలంబునం బడియె. అది
మొదలుగా నవ్వటుకనాథుం డానందంబున నయ్యానంద
వనంబునం దధివసియించె. కపాలమోచనతీర్థంబు తన్ను భజి
యించువారికిఁ బాపభంజనంబు సేయుచుఁ బుణ్యప్రదా
యకం బయ్యె. ఇయ్యాఖ్యానంబుఁ బఠించినను విన్నను
వారలకు మహాపాతకంబు దొలంగు నని చెప్పి కుమార
స్వామి వెండియు నగస్త్యున కిట్లనియె. 122

సీ. అజుఁడు దా నధికుండ ననుచు గర్వించినఁ
గరనఖాగ్రమునఁ దచ్ఛిరముఁ ద్రుంచె
సాకార యగు బ్రహ్మహత్యతోఁ జనుదేర
సకలలోకంబులు సంచరించె
వైకుంఠమున రమావైకుంఠు లర్పింప
నమృతభిక్షాశనం బారగించెఁ
గాశికానగరోపకంఠదేశంబునఁ
బగుల వైచెఁ గరంబు బ్రహ్మపునుక
తే. యాధిపత్యంబు వడసెఁ గామారిచేతఁ
బరియ వైచినచోన కాఁపురము సేసెఁ
గాశికాస్థానమున కేడుగడయుఁ జూవె!
క్రోధభైరవదేవుండు కుంభజన్మ! 123

వ. దురితభక్షణంబునం బాపభక్షకుండును, గలుషమర్దనంబున నామర్దకుండును, గాలకలనంబువలనం గాలనాథుండును, వృజినభైరవుం డగుభైరవుండును నై యద్దేవుండు భజించు వారికి షణ్మాససిద్ధికరుండు. 124

తే. కలశయోని! యవ్వీటికి బలుతులారి
పాపహృద్భైరవుం డగు క్రోధభైరవుండు
కాశికాపట్టణం బైదుక్రోశములును
నవహితుం డై యత(ం)డు చే ఓచ్చి కాడు. 125

వ. అనిన విని గుంభసంభవుండు హరికేశుం డనుయక్షుండు దేవదేవునకుం బ్రేమపాత్రం బైన వారాణసీపట్టణంబునం బ్రమథపరివారంబునకు దండనాయకుం డై యుండు నని విందు. అతని చరిత్రంబు వినవలతు నానతి మ్మనినం గుమారస్వామి యతని కి ట్లనియె. 126

హరికేశచరిత్రము

సీ. యక్షుండు రత్నభద్రాభిధానుండు గంధ
మాదనంబునయందు మహితకీర్తి
పూర్ణభద్రుండు తత్పుత్రుం డాతనిభార్య
కనకకుండల గంధకనటిమాన
యాలేమతనయుండు హరికేశుం డతండు శ్రీ
యానందకాననాభ్యంతరమునం
దప మాచరింప నాతనిశరీరము మించి
పుట్టె వల్మీకంబు పొదలు వొదలె

తే. నభవుం డుమతోడం గూడి లీలార్థ మచటి
కరుగుదెంచి ప్రసన్నుం డై వరము నొసంగె

దండనాయకపదవి యాతండు కాశి
చక్రరక్షకుఁ డై యుండుఁ జనువు గలిగి. 127

సీ. భరియించు నాతండు పాణిపల్లవమున
వెండికట్టులతోడిదండయష్టి
వసియించు నాతండు వారాణసీపుర
ప్రాకారగోపురప్రాంతభూమి
ధరియించు నాతండు తప్తారకూటరు
క్పరిపాటలచ్ఛాయఁ బల్లజడలు
సవరించు నాతండు సతతంబు రుద్రాక్ష
భూషావిభూతిత్రిపుండ్రకములు

తే. సౌమ్యరూపంబు వహియించు సజ్జనులకుఁ
బాపమతులకు వికృతరూపంబుఁ దాల్చుఁ
బింగళాక్షుండు దీర్ఘగంభీరమూర్తి
చండికాపతి ప్రియభృండు దండపాణి. 128

వ. అనిన విని యగస్త్యుండు మహాత్మా! జ్ఞానవాపికాతీర్థమాహా
త్మ్యంబు వినవలతుం జెప్పవే యనినం గార్తికేయుండు. 129

జ్ఞానవాపికాతీర్థమాహాత్మ్యము

సీ. పాదాభిహతి సప్తపాతాళములతోడ
నుర్వీకటాహ ముబ్బూఁత లూఁగ
నిర్భరతరజటానికురుంబకంబులు
చెదరి బ్రహ్మాండంబు చెంపబెట్ట
బాహార్గళాస్తంభపరివర్తనంబుల
దిక్చక్రవాళంబు ద్రెవ్వి పడఁగ

వితతనిశ్వాసమారుతవర్తనంబునఁ
బృథ్వీధరంబులు పెల్లగిల్ల
తే. దమరుధాన్యాదముల సముద్రములు గలఁగ
నారభటివృత్తిఁ దాండవం బాచరించెఁ
బ్రళయవేళ మహాకాలభైరవుండు
కాళరాత్రికుచంబులు గదురఁ బొదువ. 130

తే. అభవుఁ డిట్లుగఁ దాండవం బాడి డస్సి
దప్పి గొని యారగింపఁ గానంబు లేక
కానఁ దయ్యేను సప్తలోకంబులందుఁ
దియ్యనివి జిహ్వ కింపైన తేటనీరు. 131

తే. ప్రళయకాలంబునను నెందు బడిమి చెడక
నిలిచినది కాశిపురము కా నిశ్చయించి
యరిగె నీశానుఁ డనుపమాప్యాయముఁ దాల్చి
ఘనపిపాసార్తి నంధకదనుజవైరి. 132

తే. కన్నవా రెవ్వరును లేరు కన్న మెఱుఁగు
గర్జిసం బనువచనంబు కడల నిలిచె
శశవిషాణప్రరోహంబు జలదవార్త
యంబు వెట్టుంగిఁ గలుగు నయ్యవసరమున. 133

వ. అప్పు డీశానుండు. 134

సీ. సంసారసస్యబీజముల కూషరభూమి
నిర్వాణలక్ష్మికి నిలువ నీడ
యల్ల నేరెడుదీవి కవతంసకుసుమంబు
కామధేనువు ముక్తికాములకును

విహరణస్థానంబు విశ్వనాయకునకుఁ
గల్యాణముల కాదికారణంబు
కట్టుఁగంబము దుఃఖిగంధద్విపమునకుఁ
ప్రణవాక్షరము పరబ్రహ్మమునకు
తే. నెద్ది యక్కాశికాపురి కేగుదెంచెఁ
బసిఁడిలాతాపుఁగోలయుఁ బల్లజడలు
నసితగళమూలమును ద్రిశూలాయుధంబుఁ
జాల నొప్పంగఁ దపసివేషమున హరుఁడు. 135

వ. ఇట్లు కాశికానగరంబుఁ బ్రవేశించి యీశానుండు విశ్వేశ్వర శ్రీమన్మహాదేవు నిర్మలజ్యోతిర్మయలింగాకారు సహస్రకలశాభిషేకంబు సేయను, దత్పాదతీర్థప్రసాదోదకంబు లాస్వాదింపను దలంచి. 136

శా. చేతో జాతవిరోధి కాశినగరీక్షేత్రోపకంఠంబునన్
శాతాగ్రం బగుశూల మూఁది ధరణీచక్రంబు భేదించుచున్
బాతాళంబులు గ్రొచ్చుచున్నిగిడెనాభవ్యాయుధంబావృతి
స్రోతోభారము సోఁకునట్లుగఁ దృఢస్ఫూర్తిప్రభావంబునన్.
తే. దృఢముగా నూఁది శూలంబు దివిచె హరుఁడు
దివిచినప్పుడ తన్మహావివరసరణి
నేడుపాతాళములు దాఁటి యిలయుఁ దూరి
యంబరము దాఁకె నావరణాంబుధార. 138

వ. భూప్రమాణంబునకు శతగుణప్రమాణం బై శుద్ధస్ఫటికనిర్మలంబును, శరజ్జ్యోత్స్నాస్వచ్ఛంబును, శశిఖండసంకాశంబును, సుధాధారామధురంబును, పాటలీకుసుమసౌరభంబు నై నయవ్వారిపూరంబు వెంతఁగెయుంబోలె నెగ

సిన నీశానుండు సహస్రధారాకలశంబున సహస్రవాసం
బులు పంచాక్షరి పంచబ్రహ్మశతరుద్రీయప్రణవాఘోరపాశు
పతాదిమంత్రంబు లుచ్చరించుచు విశ్వేశ్వరప్రసన్నమహాదేవు
దివ్యలింగంబు నభిషేకించి. 139

క. భువనావరణోదకమున
భవు నభిషేకంబు సేయఁ బొసెను లయతాం
డవకేళీ సమయము
వ్వన మగునీర్వట్టు కపటపాశుపతునకున్. 140

వ. అప్పుడు విశ్వేశ్వరదేవుండు ప్రసన్నుండై యీశానుండు
కోరిన ప్రకారంబున. 141

సీ. జ్ఞానోద మన శివజ్ఞానంబు నా శివ
తీర్థంబు నా జ్ఞానతీర్థ మనఁగ
జ్ఞానవాపిక నాఁగ నజ్ఞాంతరంబులు
గలిగి స్నానాభిషేకక్రియలను
సంస్పర్శనాపానాభిసంకీర్తనధ్యాన
సందర్శనంబుల సప్తతంతు
ఫలము నీఁజాలు ప్రభావంబు కైవల్య
సంపత్ప్రదానైక సరసతయును
తే. సన్నిహత్యాదిఫల్గ్వాదిసకలతీర్థ
సమధికత్వంబు బ్రహ్మరాక్షసపిశాచ
శాకినీగ్రహకూశ్మాండశాంతివిధియు
నిచ్చె నీశానకుండిక కీశ్వరుండు. 142

కళావత్యుపాఖ్యానము

వ. అని యానతిచ్చి శంభుం డంతర్హితుం డయ్యె. ఈశానవాపి

కాసమీపంబున నీశానుండు కృతావాసుం డయ్యె. కలశో
ద్భవా! విచిత్రార్థం బగునితిహాసంబు శివతీర్థమాహాత్మ్యప్రకా
రంబు సెప్పెద ఆకర్ణింపుము. హరిస్వామి యనఁగ నొక
విప్రుండు కాశీనగరంబున నుండు. అతనికూఁతురు సుశీల
యనునది రూపరేఖావిలాసంబులం ద్రిభువనంబులయందునుం
బొగడఁదగియుండు. నబ్బాలారత్నంబు. 143

చ. బలబల వేగ తేపకడఁ బంకజదీర్ఘికఁ దాన మాడి నె
చ్చెలులును దాను నిందుముఖి శేషవిభూషణుఁ బూజసేయుని
చ్చలుడెలికన్నులు న్మొలకచన్నులు బొమ్మలమీఁదవ్రాలుఁ గుం
తలములుఁ జూచి పౌరులు మనంబుల నువ్విళులూరుచుండఁ

తే. లలన సాక్షాత్కరించినలక్ష్మివోలెఁ [గాన్.
గంకణమణిలతో పణిసూడిగములు రాయ
విశ్వనాథుని కళ్యాణవేదియందు
ముగ్గుపెట్టంగ మోహించు ముజ్జగంబు. 145

తే. బహుళసౌభాగ్యలక్ష్మికిఁ బద్మముఖికి
ముజ్జగంబుల సరి లేరు ముదిత లనుచు
బ్రహ్మ సంకేతరేఖలు వ్రాసె ననఁగఁ
గాంతగళమున నొప్పె రేఖాత్రయంబు. 146

తే. కడుపులో మూఁడు శంభులింగంబు లుండుఁ
దొయ్యలికి జ్ఞానవాపికాతోయసేవఁ
గలశసంభవ! కేదారసలిలములును
గాశి శివతీర్థజలము లింగత్వ మొందు. 147

వ. ఒక్కనాఁ డొక్కవిద్యాధరుండు రూపలావణ్యమోహితుం
డై యర్ధరాత్రం బమ్ముచ్చికంటిముంగిటం బిండిచల్లినవినధంబున

నిండ వెన్నెలలుగాయఁ జంద్రికాపాండుతల్పంబున నిద్రించి
యుండ నిద్రాభంగంబు గాకుండ మెత్తమెత్తన నెత్తమ్మి
రేకులకంటెను సుకుమారంబు లైననిజహస్తపల్లవంబుల
నెత్తి గగనమార్గంబున మలయాద్రికిం గొనిపోయె నయ్య
వసరంబున. 148

†సు. "ఆక్కసుఁ డొక్కఁ డప్పురిరక్కలిఁ గ్రమ్మరి కేళి సల్పువాఁ
డక్కమలాక్షి నక్కఁదవ సద్భుత మందుచుఁ జూచి రాగము.
న్నెక్కొనఁ బట్టెం బుపుఁ నేరక మారవికారచేష్టలం[దై.
గ్రక్కున దానిఁ బట్టుకొనఁగాఁ గని సేన పతి దుస్మదాంధుఁ

వ. ఇట్లు గనిన విద్యాధరుండును వాని నదల్చుచు రోషవేష
భీషణాకారుండై భుజాపస్తంభవిజృంభణంబున నిల్చె నయ్యె
యప్పుడు నయ్యవసరంబున"

†శా. విద్యుజ్జ్వాలి యనంగ నొక్కదివిషద్విద్వేషి యక్కన్యకన్
విద్యుత్సన్నిభగాత్రిఁ జూచి మదనావేశంబునం బట్టఁగో
నుద్యోగించిన నాలతాంగి నొకచో యోజించి విద్యాధరుం
డుద్యద్బాహుపరాక్రమస్ఫురణ దైత్యుం దాఁకె నయ్యుద్ధ

క. ఆహవము చేసి రంగజ [ఉన్.
మోహాంధులు గడిమి మెఱసి ‡ముష్టాముష్టిన్
బాహాబాహిఁ గచాకచి
సాహసము జలంబు దివిజసంఘము పొగడన్. 150

వ. అప్పుడు. 151

ఈ రెండును మద్రాస్ ఓరియంటలు లైబ్రరీప్రతిలోఁ గనుపట్టుచున్నది.

‡ అన్నిమాతృకలలో 'ముష్టాముష్టిన్' యని యున్నను 'ముష్టీముష్టి' సరిరూపము.

తే. అప్సరస్త్రీని తిలోత్తమ యసురవరులు
తనకు నై పోరఁ జూచుచందంబు దోఁపఁ
జూచె విద్యాధరుఁడు రాక్షసుండు గడిమిఁ
దనకు నై పోరుచుండఁగఁ దలిరుఁబోఁడి. 152

వ. అవ్విధంబున యుద్ధంబు సేసి యన్యోన్యముష్టిప్రహారంబుల
నిద్దఱు సమరస్థలంబున నిధనం బొందిరందు. 153

తే. ప్రాణనిర్యాణవేళ విద్యాధరుండు
గ్రుడ్డు దిరుగంగఁ బడి విప్రకులజఁ జూచి
కటకటా! నిన్ను ననుచు గద్గదిక దనర
మాట నాల్కన యుండంగ మరణ మయ్యె. 154

వ. అంత నక్కాంత నిజాంతర్గతంబున. 155

క. ఆలింగనము సేసెం
బాలిండ్లను మొత్తె వదనపద్మము తావుల్
గ్రోలె మగఁ డనఁగ నెవ్వం
డా లనఁగా నెద్ది? భర్త యతఁ డే నాలిన్. 156

వ. అని విద్యాధరుతోడ ననుగమనంబు సేయం దలంచి యరమి
యమ్మెఱుంగుఁబోఁడి మలయాచలోపాంతంబున. 157

ఉ. వెగ్గల మైనకూర్మి నరవిందదళాయతనేత్ర కొండకా
రగ్గి పటీరకాష్ఠములయందు రవుల్కొనఁ జేసి కష్మపూ
మొగ్గలదండఁ దాల్చి మది మున్కడఁ గాశిని విశ్వనాయకు
న్దిగ్గన సంస్మరించి జననీజనకుం దలంచెం గ్రమంబునన్.

వ. మఱియు నాత్మగతంబున. 159

క. ఏమిటఁ దప్పితి నోశో! నా
స్వామికి విశ్వేశ్వరునకు వారాణసిలో

సేమమున నెల్లరసు నమ
ధామంబుల నుండ నిట్టిసత నా కొదవెన్. 160

సీ. జ్ఞానవాహీసయస్నానక్రియావేళఁ
జెలికత్తియలు నన్నుఁ దలఁతు రొకొ!
మదిలోన నేభంగి మఱుఁగుచుందురొకొ
తల్లిదండ్రులు సంతతంబు నాకు!
హరితాంకురంబు లే నందీక మేయని
హరిణశాబము నెవ్వ రరయువారు
సేవ నేయించుకోఁ జిత్తగింతురు సుమీ
నాచేత శ్రీవిశ్వనాయకుండు!

తే. కాని(!)లోలార్క కేశవ! కాళినాథ!
దండనాయక! ఢుంఠివేదండవదన!
సంభ్రమోన్మత్తములార! యోజనస్సుకన్య!
కానవచ్చెద మిమ్ము నెక్కటి భవమున. 161

తే. విధవనై జన్మ మెల్లను వేగఁ జాల
నొకని నేఁడీ యోష నింకొకని వెనుక
నిరనితోడిద లోకమై యేగుదాన
నవలముఖమున నిమిషవేదనకు నోర్చి. 162

ఉ. ఇంకొకఁడెవ్వఁడేని నను నెక్కటి యుండఁగఁజూచి పట్టునో!
కింక మహాటవిం గరటికేసరిదంష్ట్రితరక్షుయూథముల్
సంకటపెట్టునో! యతినృశంసత నింతలు సేసినట్టి యా
పంకజసూతిపై నెరయఁ బైరియిడి వేగమయగ్గి వొచ్చెదన్. 163

క. పాపవుదైవ మొనర్చిన
యీపరిభవవహ్నికంటె నెక్కటపమసం

తాపమునఁ జితికాష్ఠ
ద్దీపిత మగువహ్ని? యేల ధృతిఁ దొలఁగంగన్. 164

ఉ. భూధరరాజసన్నిభుఁడు పుష్పశరాసనుతోడిజోడు వి
ద్యాధరచక్రవర్తి నను నక్కిలిఁ దెచ్చినవాఁడు నాకుఁ గా
శీధర నాదుకట్టెదుర నీదశ నుండఁగ విశ్వనాథ! కా
శీధవ! యంబికారమణ! జీవిత మేను ధరించుదాననే!. 165

వ. అని దుఃఖావేశంబున. 166

చ. కొసరి వసంతకాలమునఁ గోయిల గ్రోల్చినభంగి నేడె న
బ్బిసరుహనేత్ర కొండచఱిఁ బెద్దయెలుంగున వెక్కివెక్కి వె
క్కసమగుమన్యువేగమునఁ గాటుకకన్నులనీరు సోనలై
యుసిరికకాయలంతలు పయోధరముల్ దిగజాఱునట్లుగన్.

మ. మలయం బెక్కడఁ? గాశియెక్కడ? యసన్మార్గంబువాటించి తె
క్కలిదైవం బిటునాకునీయహితముంగావించునే! యంచువే
తలయూఁచెం గలకంఠియచ్చెరువునం దాటంకరత్నప్రభల్
పలకంబాఱిన చెక్కుటద్దములపైఁ బైపై విలంఘింపఁగాన్.

వ. వెండియు నక్కన్యకకర్పూరకదళికాద్రుమనిర్యన్నిర్యాసధా
రార్ద్రవవాసనానుగంధంబు లగుగంధసారగిరినితంబనిర్ఝరాం
భఃప్రవాహంబున ముఖప్రక్షాళనం బాచరించి విద్యాధ
రోపరివిరచిత(చితా)గంధసా[1]రకాష్ఠంబులరవుల్లొనిగంధకరటి
కర్ణతాళతాళవృంతతాండవ ప్రస్తానవిస్తారితంబు లగుమా
రుతంబులవలనం బెచ్చుపెరిఁగి పిచ్చలవిడిఁ మండుచిచ్చునకుం
బ్రదక్షిణంబు వచ్చి నిసర్గకాతరంబు లగుకటాక్షవీక్షణంబులు
పుష్పాంజలివిక్షేపంబులభంగి నంగీకరింపఁ జంపకుగట్ట యగు

---

1 రేంధనకాండప్రకాండఖండం.

శిలాఘట్టంబు మెట్టి సోఁకి సంతతస్వాధ్యాయాధ్యయనధ్వని ముఖరంబును, నగ్నిహోత్ర ధేనుఖరఖురపలయార్ధచంద్రచం ద్రశిలాజిరంబును, త్రికాలారంభపూజానమారంభవిజృంభ మాణశంఖకాహళబహుళకోలాహలాకులంబును నగుకాశ్యా నందకాననంబునందు బ్రహ్మపుత్రవాడనుం జూడాకర్ష్నం బైన నాపుట్టినిల్లుకీర్తి వొంది యుండుంగావుత! కాశికాకటకవి ప్రకటుండై నిస్తులఘనయశఃపాత్రయగునా జనయిత్రి ప్రియంపద ముత్తైదువ యగుంగాత! అష్టాదశమహావిద్యాస్థానసామ్రా జ్యభద్రాసనాసీనుం డగుమద్భ్రాతవిద్వత్సింహాంబు నా తండ్రి హరిస్వామి సమానుండయుం దుత్తమశ్లోకుం డగుం గాక! మహాత్మకౌశికాసనంబునం దనూచానం బగు నాబంధు వర్గంబు బంధువర్గపుఁదీఁగయుంబోలెఁ గొనసాఁగి బ్రతుకుం గాక యని యాశీర్వదించి. 169

సీ. ఏఁ బ్రభాతంబునఁ బీకానవాపిక
 ననిశంబుఁ ద్రీర్థ మాడినఫలంబు
వివిధపుంగుల నేను విశ్వేశ్వరస్వామి
 ముక్తిమంటపి నిద్రముగ్గుఫలము
ప్రతిచతుర్థిని దుంఠిభద్రేభవక్త్రునే
 నారాధనము సేసినట్టిఫలము
నానందకాననాభ్యంతరక్షేత్రంబు
 నందును జన్మించినయట్టిఫలము
తే. సర్వమును గూడి మీఁదటిజన్మ వేళ
నితనికే భార్యఁగా నన్ను నిచ్చుఁ గాత!

యనుచు హరిణాంకమూర్తి తీవ్రాంశుఁ బోలెఁ
గొసర కగ్నిఁ బ్రవేశించెఁ గువలయాక్షి. 170

క. లింగత్రయగర్భిణి యగు
నంగనసాన్నిధ్యమున నిశాటుండును ద
త్సంగతి విద్యాధరరా
జుం గాంచిరి త్రిదివపదము సుకృతస్ఫురణన్. 171

వ. అంతఁ గొంతకాలంబునకుం బ్రియాస్మరణంబు సేసెం గావున విద్యాధరకుమారుండు మలయకేతుం డనునామంబునను నగ్నిప్రవేశసమయంబున నవ్విద్యాధరకుమారుండు తనకుం బతి కావలయు నని కోరెం గావున సుశీల కళావతి యను పేర భూమండలంబున జన్మించి వధూవరు లైరి. ఆదంపతుల యందుఁ గళావతీదేవి పూర్వజన్మవాసనావశంబున. 172

మ. అళినీలాలక దాల్చుఁ జన్నుఁగవ రుద్రాక్షావళీదామకం
బులు ముక్తామణిభూష లొల్ల దసితాంభోజాతపత్రాక్షి యై
నలఁదుం భస్మ మలంద నొల్ల దొకనాఁ డైనం బటీరద్రవం
బులుఁబన్నీరుకురంగనాభియును గర్పూరంబు కాశ్మీరమున్.

తే. కడుపు నిండంగఁ గాంచె నక్కలువకంటి
మలయకేతుమహీపాలమన్మథునకు
భాగ్యసౌభాగ్యవైభవప్రాభవాది
శుభగుణశ్రీసమృద్ధుల సుతుల ముగుర. 174

వ. అంత నొక్కనాఁడు చిత్రకరుం డొకరుండు వారణాసీస్థాన వృత్తాంతంబు చిత్రపటంబున లిఖయించి తెచ్చి కళావతీసహితుండైన మలయకేతుసన్నిధిం బెట్టిన నవ్విలాసవతి పటంబు చూచి ప్రాగ్జన్మవాసనావశంబునఁ దన్ను మఱచి సమాధి

స్థయుం బోలె లోచనంబులు మొగిచి ముహూర్తమాత్రం
బూరకుండి కన్నులు దెఱచి యాచిత్రపటంబునం గలయ
శేషవిశేషంబులు క్రమంబునం బూసగూర్చి తెలుంగునం గర
తర్జనిం జూపుచు ప్రియునికిం జెప్పఁ దొడంగె. ఆప్రకారంబు
కుంభసంభవా! నీకుం జెప్పెద నాకర్ణింపుము. 175

తే. కాశినగరి ధనుర్వల్లి గంగ నారి
కోటియుగ్మంబు లోలార్కకుధరధరులు
వృషము బాణంబు లక్ష్యంబు వృజినరాశి
విశ్వనాథుండు ధన్వి యుమావికర్త్రి ! 176

సీ. అదె వియద్వాహిని యదె మణికర్ణిక
యదె కాశి నిఖిలకల్యాణరాశి
యదె విధాతృకపాల మడఁగి వ్రాలినచోటు
వాఁడె శ్రీమత్కాలవటుకరాజు
పంచతీర్థం బదె ప్రణవమంత్రాకృతి
మత్స్యోదరీనామమండల మదె
కామేశ్వరుఁడు వాఁడె స్కందేశ్వరుఁడు వాఁడె
వాఁడె వినాయకేశ్వరుఁడు వాఁడు
తే. శశికిరీటుండు పార్వతీశ్వరుఁడు వాఁడె
వాఁడె భృంగీశుఁ డధ్వరేశ్వరుఁడు వాఁడె
వాఁడె యష్టాదశాంగులేశ్వరుఁడు వాఁడు
ధర్మశాస్త్రేశ్వరుఁడు వాఁడె ధరణినాథ ! 177

తే. ఇతఁడు సారస్వతేశ్వరుం డిందుమౌళి
యితఁడు రత్నజాలేశ్వరుఁ డిభవిరోధి

యతఁడు శైలేశ్వరుఁడు భుజంగాభరణుఁడు
సప్తజలధీశ్వరుఁడు వాఁడె శంకరుండు. 178

సీ. సప్తకోటిమహామంత్రమ్ములకు న
    ధీశ్వరుం డితఁడు మంత్రేశ్వరుండు
త్రిపురేశ్వరుఁడు వీఁడె త్రిపురదానవులకు
    సాన్నిధ్యమై పూజఁగొన్న పెద్ద
బాణేశ్వరుఁడు వీఁడె బాణాసురునకు వే
    భుజము లిచ్చినచంద్రభూషణుండు
వైరోచనేశుండు వాఁడె ప్రహ్లాదేశ
    నారదేశ్వరు లల్లవారు చూడు

తే. ధరణినాయక! యాదిగదాధరేశ
భీష్మకేశభృంగీశగోపీముకుంద
నారసింహేశ్వరాత్రేయనాథశేష
విఘ్నరాజేశ్వరులఁ జూడు వేఱువేఱ. 179

తే. బిందుమాధవదేవుఁ డానందవిపిన
వీథికాకేళికలకంఠవిష్కిరంబు
పంచనదతీర్థరాజంబు పార్థివేంద్ర!
కాశికాఫాలకస్తూరికాతిలకము. 180

క. ఇదె మంగళకాత్యాయని
యిదె మార్కండేయనాయకేశ్వరలింగం
బిదె ధాతపాతకేశ్వర
పద మిది కిరణేశుమనికిపట్టు మహేశా! 181

తే. వేయు నేటికి? నానందవిపినభూమి
నడుమ శశిఖండకోటీరనాగకటక

నిటలలోచనగిరిశధూర్జటులు హరులు
నారుపోసినచందాన నాటియుండ్రు. 182

వ. అని చెప్పి కళావతి జ్ఞానవాపికాతీర్థంబుఁ జూపె. 183

సీ. స్తంభరోమాంచాదిసాత్త్వికభావంబు
లందవందఁ దోఁపంగ నవ్వాపికాంబు
మూర్ఛిల్లె నద్భుతంబును బొంది భూపతి
శిరసోపచారంబు సేయుచుండె
బుద్ధిశరీరిణి పుష్పప్రగల్భ యా
ధనకళాత్మిఁ బొందె నివాళి మెఱిఁగి
చిత్రపటంబు మైఁ జేర్చి కర్ణముఁ జేర్చి
జ్ఞానోద మనియును జ్ఞానవాపి

తే. యనియు శివతీర్థ మనియు దృఢాదరముగఁ
బలికె ముమ్మాఱు చేతనాప్రాప్తి నొందె
సరసిజాతాయతాక్షి తచ్ఛక్తిమాత్ర
వాడఁబారినపుష్పంబు వానఁ బోలె. 184

వ. మలయకేతుండును గళావతీప్రేరణంబునం బుత్త్రసంక్రాంత రాజ్యభారుం డై వారాణసీపురంబున కరిగి జ్ఞానవాపికా తీరంబునం దపం బాచరించి ముక్తుం డయ్యె. ఇది శివతీర్థ మాహాత్మ్యంబు. కుంభసంభవా! ఇంక నేమి యడుగఁ దలఁ చెద వడుగు మనుటయు. 185

తే. అనఘ! నాకు సదాచార మానతిమ్ము
ధరణిసురుఁడు సదాచారపరుఁడు గాని
యాత్మసంశుద్ధి వడయలేఁ డాత్మశుద్ధిఁ
గాని సిద్ధింప నేరదు కాశివసతి. 186

సదాచారనిరూపణము

వ. అనినఁ గుమారస్వామి యతనిం జూచి మన్వత్రిభృగుభరద్వాజయాజ్ఞవల్క్యశనోంగిరసోశ్యమాపస్తంబసంవర్తకాత్యాయనబృహస్పతిశాతాతపశంఖలిఖితపరాశరాదులమార్గంబుల సదాచారంబు ప్రసంగానుప్రసంగంబున వివరింపవచ్చిన నపారం బై యుండుఁ గావునఁ గుంభసంభవ! నీకు దిఙ్మాత్రంబు వివరించెద. సావధానమతివై యాకర్ణింపుము.

తే. చాతురాశ్రమ్యమును జతుష్కంధ మయ్యె
మొదటిస్కంధత్రయము ధర్మములు వహించు
నగ్రిమస్కంధ మెల్ల వింధ్యాద్రిదమన!
జ్ఞానసంపద్విభూతికిఁ దానకంబు. 188

శా. ఓరాత్రిం గనుఁ జెప్ప వెట్టక మహోద్యోగంబునన్ ధీరతాధౌరంధర్యము పూని మానవునకుం దాత్పర్యవృత్తిన్ సదాచారం బెట్లొనరింపవచ్చుఁ గలశీసంజాత! కాశీశ్వరున్ గౌరీవల్లభు సంస్మరించి బ్రతుకుం గా కాతఁ డప్రచ్యుతిన్.

తే. ద్విజుఁడు వేకువ మేల్కాంచి దినముదినము
ప్రత్యవాయపరీహారపరతఁ జేసి
సంస్మరింపంగఁ దగు భక్తిసౌష్ఠవమున
మంగళాస్పద మగువస్తుమండలంబు. 190

వ. బ్రాహ్మముహూర్తంబున మేల్కాంచి కృతాచమనుండయి వివిక్తప్రదేశంబున భస్మోద్ధూళనంబును, భసితత్రిపుండ్రధారణంబునుం బొనర్చి, రుద్రాక్షమాలికలు ధరియించి, పద్మాసనాసీనుండయి, మనంబున హేరంబు, నంబికాసహాయుం, ద్ర్యంబకు, లక్ష్మీసమేతుఁ బుండరీకాక్షు, భారతీసహితుం

బరమేష్ఠిం, బాకశాసనపావకపరేతరాజపలలాశిపాశిపవనపా
లత్ర్యక్షశంకరులను, వసిష్ఠాదిమునుల, గంగాదిపుణ్యవాహి
నులఁ బ్రయాగాదితీర్థంబుల, మేరుశ్రీశైలాదిపుణ్యపర్వతంబు
లను, దుగ్ధోదన్వదాదిసముద్రంబుల, మానసాదిసరోవరంబుల,
జ్ఞానవాప్యాదిదీర్ఘికల, నందనాదివనంబులఁ, బుష్కరాది
ద్వీపంబుల, నార్యావర్తాదిజనపదంబులఁ, గామధుగ్ధేన్వాది
ధేనువులం, గల్పవృక్షాదివృక్షంబులం, గాంచనాదిధాతు
వుల, లక్ష్మ్యాదిపుణ్యాంగనల, గరుడాదిపతంగంబుల, శేషాది
మహానాగంబుల, నైరావణాదివారణంబుల, నుచ్చైశ్శ్రవా
ఆదితురంగంబులఁ, గౌస్తుభాదిమణుల, నరుంధత్యాదిపతి
వ్రతల, రంభాద్యప్సరసల, నైమిశారణ్యాది పుణ్యారణ్యం
బుల, వారణాస్యాదిపట్టణంబుల, విశ్వేశ్వరాదిలింగంబులఁ,
పాంచజన్యాదిశంఖంబుల, సుదర్శనాది దివ్యాయుధంబుల,
వేదాదివిద్యలఁ, బద్మాదిపురాణంబుల, మన్వాదిస్మృతుల,
గాయత్ర్యాదిమంత్రంబుల, సనకాదియోగీంద్రుల, నోంకా
రాదిబీజాక్షరంబుల, వ్రీహ్యాదిధాన్యంబుల, నారదాది
వైష్ణవుల, బాణాదిశివభక్తులఁ, బ్రహ్లాదిభాగవతుల, మహా
కాళాది ప్రమథులఁ, బద్మాదినిధుల, దధీచ్యాదివదాన్యుల,
హారిశ్చంద్రాది భూపతుల, జననీజనకులఁ, బితరుల, గురులను
సంస్మరించి యీయందఱు నాకు నాయురారోగ్యైశ్వర్యం
బులు ప్రసాదింతురుగాక యనుచుం బ్రార్థించి ప్రణమిల్లి
నిలిచి నిత్యనైమిత్తికాద్యనుష్ఠానంబుల నిష్ఠాపరుం డయి
ద్విజుం డొనర్చునది. 191

సీ. వెడలి యూరికి నూఱువిండ్లదవ్వున దైత్య
దెస బహిష్కార్యంబు దీర్పవలయు
నన్నూఱువిండ్లమూన మగుదూరమ్మున
బయలి కేగుట పాడి పట్టనమునఁ
దల ముసుం గిడి తృణంబులు గప్పినధరిత్రి
విణ్మూత్రజలముల విడువవలయుఁ
జెవి బ్రహ్మసూత్రంబుఁ దవిలింపవలయును
విణ్మూత్రవోత్సర్గవేళలందు
తే. దివసముఖసంధ్య లందుదగ్దిఙ్ముఖుండు
యామినులయందు శమనదిగాననుండు
నగుచు మౌనవ్రతంబున నవనిసురుఁడు
మలవిమోక్షంబుఁ గావించుఁ గలశజన్మ! 192

సీ. నిలుచుండి కాగాదు జలమధ్యమునఁ గాదు
కాదు దున్నిననేలఁ గాదు మందఁ
గాదు గోసన్నిధిఁ గా దగ్ని కెదురుగా
కా దగ్రజన్ములకట్టెదురను
గాదు సస్యంబులఁ గాదు రథ్యాభూమిఁ
గాదు కట్టెదురను గాదు గాలిఁ
గాదు తారాదినక్షత్రగ్రహంబులఁ
గనుఁగొంచు మలవిమోక్షం బొనర్ప
తే. శిశ్న మొకచేతఁ గబళించి చెదలు చీమ
లేక శర్కరి గాక వల్మీకజంబు
నెలుకకలుగును గాక మన్నెమగఁబట్టి
యరుగునది శౌచ మొనరింప నవనిసురుఁడు. 193

తే. ముసుకుఁ గదియఁగఁ బిగిచి నెమ్మొగము వాంచి
యంగుళీయుగ్మకమునఁ గంకర్కరిమిపట్టి
మలపవిత్రాక్షుల మొకరించి తలఁగునపుడు
కనుఁగొనఁగఁ గా దమేధ్యంబు కలశజన్మ ! 194

సీ. ఆయిపవాదము లపానాభ్యంతరంబున
నొకమాఱు శిశ్నమస్తకమునందుఁ
బదిమాఱు లట సవ్యపాణిపల్లవమునఁ
నిప గలుఁ గంపతా నేడుమాఱు
లంఘ్రిద్వయంబునయం దొక్కమాఱు త్రి
వారఁ గ్రమ్మఱ హస్తసమూహముల
నంతరాంతరములయందు నిక్కువంబు
గాఁ బ్రసృత్యంబు సంక్షాళనంబు

తే. గలుగునట్లుగ నామలకప్రమాణ
మృదులమృత్పిండఖండంబు ప్రేది ప్రేది
గంధలేశక్షయావధి గా నొనర్ప
వలయు శౌచంబు మది కెక్కఁ గలశజన్మ ! 195

వ. ఇది గృహస్థశౌచంబు. దీనికి ద్విగుణంబు త్రిగుణంబు చతుర్గుణంబును బ్రహ్మచారివానప్రస్థయతులకు నియతంబైయుండు.

తే. పగటిశౌచంబులోన సగంబాలు రేయి
రాత్రిశౌచంబులోన నర్థము రుగార్తిఁ
జోరబాధాదిదుష్టకాంతారమార్గ
మునఁ దదర్థంబు శౌచంబు మునివరేణ్య! 197

క. పురుషులశౌచములోనం
దరుణుల కర్థంబు శౌచతంత్రంబు మునీ

శ్యాక! నిష్కారణ మింతికిఁ
బురుషునకుం బగదు శౌచముం దరుసంగన్. 198

తే. ధరణిధరమంతపాంసువుమృద్రాశి యైన
నంబునిధియంతజల మైన ననఘచరిత
భావశౌచంబుఁ బోలదు బాహ్యశౌచ
మనిరి శౌచక్రియావేదు లయినమునులు. 199

తే. అగ్నిహోత్రాహుతులకుఁ జాంద్రాయణాన్న
పిండములకును శౌచమృత్పిండములకుఁ
గలశసంభవ! యుసిరికకాయలంత
మాన మని చెప్పుదురు కర్మమర్మవిదులు. 200

వ. అనుష్ణంబులు నఫేనంబులు నబుద్బుదంబులు నక్షారంబులు నలవణంబులు నకలుషంబులు నదుర్గంధరసంబులు నయిన యుదకంబులు, నగక, నిలుచుండక, మాటలాడక, వెలిఁజూడక, వంగక, తెలుచుండక, వేగిరపడక, యజ్ఞోపవీతంబు విడువక, ప్రసారితపాదుండుగాక, బహిర్జానుండుగాక, చప్పుడుగాకుండ ముమ్మాఱు బ్రహ్మతీర్థంబున హృదయపర్యంతంబు డిగ్గ శుద్ధిబుద్ధ్యర్థంబు ప్రాశించునది. అనంతరంబ యంగుష్ఠమూలదేశంబున నినుమాఱు*గండస్థలంబున నిరియించిన యోష్ఠాధరంబులు ముమ్మాఱు స్పృశించి యనంతరంబ కుడిచేతం బుడిసిలించిన యుదకంబు వామహస్తసంపుటంబున నినిచి దక్షిణవామపాదములయందు మూర్ధంబునందుసుం బ్రోక్షించునది.*మఱియు ముమ్మాటికి వామహస్తోదకంబు స్పృశించుచు

* ఇది మూలాతిరిక్తవిరుద్ధముగా నున్నది. 'త్రిఃపీత్వాంబువిశుద్ధ్యర్థం తతఃఖాని విశోధయేత్, అంగుష్ఠమూలదేశేన ద్విర్ద్విరోష్ఠాధరౌ స్పృశేత్.' అని మూలము.

నంగుళిత్రయంబున నాస్యంబును, దర్జన్యంగుష్ఠంబుల నాసికారంధ్రంబులు, నంగుష్ఠానామికాగ్రంబులఁ జక్షుశ్శ్రోత్రంబులును, గనిష్ఠాంగుష్ఠయోగంబున నాభిరంధ్రంబును, హస్తతలంబున హృదయంబును, నంగుళ్యగ్రంబుల మస్తకోభయస్కంధంబుల ముట్టునది. కొందఱు అనుష్ఠానపరులు చతుర్వింశత్యాచమనక్రియలందుఁ గేశవాదిచతుర్వింశతినామంబు లుచ్చరింతురు. అవి క్రమంబున నంభఃప్రాశనత్రయంబునఁ గేశవ నారాయణ మాధవనామంబులుఁ, గపోలమార్జనద్వయంబున గోవిందవిష్ణునామంబులు, నుత్తరాధరోష్ఠమార్జనత్రయంబున మధుసూదనత్రివిక్రమవామననామంబులు, వామహస్తోదకధారణంబున శ్రీధరనామంబును, దక్షిణవామపాదోదకప్రోక్షణంబున హృషీకేశపద్మనాభనామంబులును, శిరఃప్రోక్షణంబున దామోదరనామంబును, నంగుళీత్రయాస్యస్పర్శనంబున సంకర్షణనామంబును, దర్జన్యంగుష్ఠనాసారంధ్రద్వయస్పర్శనంబున వాసుదేవప్రద్యుమ్ననామంబులు, ననామికాంగుష్ఠచక్షుశ్శ్రోత్రస్పర్శచతుష్టయంబున ననిరుద్ధపురుషోత్తమాధోక్షజనారసింహనామంబులుఁ, గనిష్ఠాంగుష్ఠనాభీరంధ్రస్పర్శనంబుల నచ్యుతనామంబును, హస్తతలహృదయస్పర్శనంబున జనార్దననామంబును, గరాగ్రశిరస్స్పర్శనంబున నుపేంద్రనామంబును, నంగుళ్యగ్రస్కంధస్పర్శద్వయంబున హరికృష్ణనామంబు లుచ్చరింతురు. ఇది యాచమనప్రకారంబు. 201

తే. శుద్ధుఁ డగుహృద్గతముల భూసురుఁడు నీళ్ల
గళగముల భూమిపతి తాలుగముల వైశ్యుఁ

మంత్రరాజంబు గాయత్రి మహిమ నొప్పఁ
గడుపు చల్లంగ శ్రుతివిద్యఁ గన్నతల్లి. 210

వ. గాయత్రి త్రివారజపంబు ప్రాణాయామంబు, గాయత్రిదశ
వారజపంబు తపంబు. జలాంతరమున గాయత్రీత్రివారజపం
బొండె [1]విష్ణుసంస్మరణం బొండెఁ జేయునది. స్నానానంతరంబు
కారుణ్యాపితృప్రీతికరంబు వస్త్రనిష్పీడనం బొనర్చునది. ఇది
స్నానవిధానంబు. 211

క. ధౌతపరిధానపరుఁడై
ప్రాతస్సంధ్యను భజించి బ్రాహ్మణుఁడు కుశా
న్వీతకరాంగుళియై
ద్యోతనునకు నర్ఘ్య మిచ్చు నుదయింపంగన్. 212

వ. అనంతరంబ గాయత్రీజపం బాచరించునది. 213

తే. పగలు నిలుచుండి జపియించు నిగమమాత
మాపు గూర్చుండి జపియించు మహితభక్తి
బ్రాహ్మణుఁడు సంధ్యవార్చని బ్రాహ్మణుండు
గీసతక్కువశూద్రుండు కేవలంబు. 214

వ. ఈప్రకారంబునన మధ్యాహ్నకాలంబునను బ్రహ్మవిష్ణు
మహేశ్వరుల నింద్రాది దిక్పాలకుల మరీచ్యాదిమహర్షుల
మన్వాదిమనువుల సలిలతర్పణంబులం దృప్తిం బొందించు
నది. చందనాగరుకర్పూరగంధోన్మిశ్రితం బులగుజలంబులు
తర్పణార్హంబులు. దైవం బార్షంబు బ్రాహ్మంబు పైత్రకం
బనుతీర్థంబుల దేవాదితర్పణంబులు నాచరించునది. 215

1 ప్రణవత్రివారజపంబొండె.

సీ. ఛందంబు త్రిష్టుపు చంద్రికాచ్ఛచ్ఛాయ
యభిరామ మభినవయౌవనంబు
రుద్రుండు దేవత భద్ర మాకారంబు
కశ్యపుండు మహర్షి గన్ను నోసలు
నాపాదమస్తకం బఖిలాంగకంబులు
నథ్వర్యుశాఖాంకురాత్మకంబు
లాఁబోతు వాహనం బవతంసకుసుమంబు
తరుణనిర్మలసుధాధామ రేఖ

తే. తరణిబింబంబు గగనసౌధంబుమీఁదఁ
బసిఁడికుంభంబుచందంబు పరిఢవింపఁ
గానవచ్చినమధ్యాహ్న కాలసంధ్య
యందు సావిత్రి కఖిలవిద్యాసనాథ. 216

తే. పచనపావకుఁ బ్రజ్వలింపంగఁ జేసి
వైశ్వదేవం బొనర్పంగ వలయు నిష్ఠఁ
జణక కోద్రవమాషనిష్పావకములు
తైలలవణంబులును గావు తద్విధులకు. 217

తే. అగ్నికార్యం బొనర్చి యనంతరంబ
హంతకారంబు నిష్ఠఁ జేయంగ వలయు
హంతకారం బొనర్ప బ్రహ్మాదులైన
త్రిదశముఖ్యులు తృప్తి బొందుదురు సూవె! 218

తే. హంతకారం బనంగఁ బదాఱుగళ్లు
కలశభవ! నాల్గుగళ్లు పుష్కల మనంగ
గ్రాసమాత్రంబు భిక్ష యక్షయ్య మండ్రు
ధాత్రిబృందారక! తదన్నదానఫలము. 219

క. బలిహారణము సేయఁగఁ దగుఁ
గలశీసుత! వైశ్వదేవకర్మాంతమునన్
నిలయబహిర్భాగంబున
జలధారాసంయుతముగ శ్రద్ధాపరతన్. 220

సీ. కై సేసి యంబువైక్లబ్యంబు నొందక
యుచితపీఠిక నంస్రు లుర్వి మోపి
యొండేని ప్రాఙ్ముఖం బొండె నుదఙ్ముఖం
బగుచుఁ గూర్చుండి సాజ్యాభిఘార
మభ్యుక్షణమగు విశుద్ధాన్న మాపోశన
పూర్వంబుగాఁ బ్రాణమును నపాన
మును నాది యగుధాతువుల కై దిటికిఁ దృప్తి
యావహిల్లంగ స్వాహాంతములను
తే. బంచవాయునామంబులఁ బరమనిష్ఠ
వేల్చు విప్రుఁడు దర్భలు వ్రేలఁ బూని
యశనకబళాహుతులు జఠరాగ్నియందు
గుణము నగుణంబు నెన్నఁడు గుడుచునపుడు. 221

తే. కడుపులో గాలి కొకకొంత యెడము విడిచి
యన్నపానీయములఁ దృప్తి యావహిల్ల
నవని నిర్జరుఁ డనుపాన మాచరించుఁ
దక్ర మైనను శీతలోదకము నైన. 222

తే. ధరణి నిర్జరుఁ డమృతాభిధానశబ్ద
పూర్వమంత్రంబు సముచితంబుగఁ బఠించి
సగము ప్రాశించి యుదకంబు సగము భూమిఁ
విడువవలయును హస్తంబు గడిగికొనక. 223

వ. అప్రక్షాళితదక్షిణహస్తాంగుష్ఠమూలంబున నిష్ఠ్యూతం బైన యాసలిలం బపుణ్యనిలయం బైనరౌరవంబునం బద్ధార్బుద నివాసులైన పితరులకుం దృప్తినావహించు. చేతులకు వార్చి యాచమనంబు సేసి శుచియై కర్కరీసలిలంబు వలకాలి పెను వ్రేలి మోపి ధార లెత్తునది. అద్ధార యయ్యంగుష్ఠంబు నాశ్రయించిన యంగుష్ఠమాత్రుం డగు పురుషుం బరితోషింపంగఁ జేయు. అనంతరంబు బొడ్డు నివురుకొనుచుం బ్రాణాపానసమానోదానవ్యానంబులు సంతుష్టిం బొంది నాకు నానందం బొసంగుం గాత మని యాశీర్వదించుకొనునది. తాంబూలచర్వణంబులం బుణ్యకథాశ్రవణంబులం బ్రొద్దు పుచ్చునది. 224

తే. వర్ణములలోన బ్రాహ్మణవర్ణ మెక్కు-
డాశ్రమంబులలోన గార్హస్థ్య మధిక
మనఘ! లక్షణవతి యైన యాలు సూవె!
తగినయవలంబనంబు తద్ధర్మమునకు. 225

స్త్రీలక్షణనిరూపణము

వ. పాదతలంబులు రేఖ లంగుష్ఠాంగుళినఖంబులు మీఁగాళ్లు గుల్ఫంబులు పిక్కలు జంఘలు రోమంబులు జాను లూరులు కటి నితంబంబు జఘనంబు భగంబు వస్తి నాభి కుక్షి పార్శ్వంబు మధ్యంబు వళులు రోమావళి హృదయంబు వక్షోజద్వయంబు చూచుకంబులు జత్రుస్కంధకక్షమణిబంధద్వయంబు మీఁజేతు లరచేతులు కృకాటిక కంఠంబు చిబుకంబు హనువులు కపాలంబులు వక్త్రం బుత్తరోష్ఠాధరోష్ఠంబులు జిహ్వ తాలువులు హసితంబు నాసిక కన్నులు

పక్ష్మంబు భ్రూకర్ణలలాటశిరోరుహంబు లను నఱువదియాఱం
గంబులు లక్షణాన్వితంబులు గావలయు. అట్టిలక్షణవతియైన
భార్య గృహలక్ష్మి. అట్టి గృహిణికతంబునం గదా గృహస్థుం
డిహపరసౌఖ్యంబులకు భాజనం బగు నని చెప్పి కుమార
స్వామి కుంభసంభవున కిట్లనియె. 226

తే. ఇన్ని పాటులఁ బడఁగ లే దిల్వలారి!
వర్ణాశ్రమస్థుల కలఘుమతుల
కూర్ధ్వలోకంబు ముక్కున నూర్పుగాలి
యుడిగినప్పుడె కాశియం దొదవు ముక్తి. 227

వ. అని సదాచారవర్ణనం బొనర్చికుమారుం డింక నేమి యడి
గెద (వ)డుగు మనినఁ గుంభసంభవుండు జ్ఞానకారణంబు
లెయ్యవి? యని యడిగినం గుమారుండు. 228

యోగనిరూపణము

తే. అఖిలవేదానువచనంబు యజ్ఞపరత
బ్రహ్మచర్యైకనిష్ఠ దపంబు దమము
శ్రద్ధ యుపవాసమపరతంత్రత శమంబు
కలశసంభవ! విజ్ఞానకారణములు. 229

తే. ధర్మనిర్మలహృదయ! శ్రోతవ్య మాత్మ
తారకబ్రహ్మనిష్ఠ! మంతవ్య మాత్మ
సర్వశాస్త్రప్రవీణ! ద్రష్టవ్య మాత్మ
దంభరహిత! నిదిధ్యాసితవ్య మాత్మ. 230

వ. ఆత్మావలోకంబునకు యోగాభ్యాసంబు పరమసాధనంబు.

సీ. కుంభినీధరగుహాక్రోడాటవీనికుంజ
గర్భవాసము గాదు కారణంబు

గ్రంథతాత్పర్యపర్యాలోచనక్రియా
కర్మతంత్రము గాదు కారణంబు
దానంబు వ్రతము సధ్వరము లోనుగఁ గల్గు
కర్మకాండము గాదు కారణంబు
నాసాగ్రసంవీక్షణంబు నాసాబంధ
కల్పనంబును గాదు కారణంబు

తే. మౌనమును శౌచమును యంత్రమంత్రములును
గావు కారణములు యోగకలనమునకు
నిశ్చయంబును నభియోగనిశ్చలతయుఁ
గడఁకయును నప్పనము గాని కలశజన్మ! 232

తే. ఆత్మఁ దప్పించి యెఱుఁగఁ డన్యంబు నెవ్వఁ
డాత్మసంతుష్టుఁ డెవ్వఁ డహర్నిశంబు
నాత్మ నాత్మనె కను నెవ్వఁ డాత్మమిధునుఁ
డెవ్వఁ డాతండు యోగలక్ష్మీశ్వరుండు. 233

వ. కొంద ఱాత్మమనస్సమాయోగంబ యోగం బండ్రు. కొంద
ఱు ప్రాణాపానసమాయోగంబ యోగం బండ్రు. కొందఱు
విషయేంద్రియసమాయోగంబ యోగం బండ్రు కొందఱు
పరమాత్మక్షేత్రజ్ఞసమాయోగంబ యోగం బండ్రు. యమ
నియమాసనప్రాణాయామప్రత్యాహారధ్యానధారణసమా
ధులుం గొంద ఱెనిమిది యోగాంగంబు లండ్రు. నామతం
బాసనప్రాణాయామప్రత్యాహారధ్యానధారణాసమాధులా
ఱంగంబుల. అందుఁ బ్రథమాంగం బైనయాసనంబు స్వస్తి
కాసనంబు, గోముఖాసనంబు, పద్మాసనంబు, వీరాసనంబు,
సింహాసనంబు, భద్రాసనంబు, ముక్తాసనంబు మయూరాస

నంబు, సుఖాసనం బన బహుభేదంబులం గలిగియుండు. ఇం
దొక్కయాసనంబున నాసీనుండై యోగి యోగం బభ్యసిం
చునది. దంశమశకాకీర్ణంబు గాక, కేశభస్మాంగారకీకసాది
ప్రదూషితంబు గాక, జనసంకులంబు గాక, సర్వబాధావిర
హితంబై సర్వేంద్రియసుఖావహంబై మనఃప్రసాదజననంబై
కుసుమస్రగ్వాసనాధూపధూమమేదురంబైన ప్రదేశంబున
నతితృప్తుండును, నతిక్షుధార్తుండును, విణ్మూత్రబాధితుం
డును, జింతాకులుండును గాక, నిమీలితాక్షుండై దంతం
బులు దంతంబులం గూర్పక యింద్రియగ్రామంబు నియమించి
ప్రాణాయామంబున కుపక్రమించునది. 234

తే. యోగి యొయ్యొయ్య మరిగించి యనుపవలయుఁ
గుక్షిగోళంబులో గాలి కుంభకమున
బలిమి నిలిపిన రోమకూపముల వెడలి
యది ప్రకల్పించుఁ గుష్ఠాదు లైన రుజల. 235

ఉ. ఎంత యఘోరమైన విపినేభము మెల్లన కుస్తరించి మా
వంతుఁడు గంతపెఠి గురి వైచి సుఖంబున నెక్కినటు ల
శ్రాంతము యోగసాధకుఁడు ప్రాణసమీరణముల్ నిసర్గదు
రాంతము మస్తరించి యవధానము మైధరియింపఁ గాఁదగున్.

తే. కడఁగి సవ్యాపసవ్యమార్గముల వెలికి
యాన మొనరించుఁ గావునఁ బ్రాణ మొయ్యఁ
జంద్రనాడికఁ బూరించి సాధకుండు
భానునాడిక విడుచుఁ బ్రాణానిలంబు. 237

సీ. నలినాదినానాసనంబులయందు
క్రమమునై దేహదార్ఢ్యము వహించుఁ

బ్రాణానిలాయామపరిపాటివిదళించు
నందంద కలుషసంహతుల నెల్లఁ
బ్రత్యాహరతిక్రియాపాటవంబునఁ జేసి
పావనత్వంబు చేపట్టు మేన
ధారణావిధిధురంధరతాబలంబునఁ
జర మైనచిత్తంబు దిరముసేయు
తే. ధ్యానమున నీశుఁ జూచి సమాధియుక్తి
గర్వనిర్మూలనక్రియాకర్మ శూర
మైన మోక్షంబుఁ గాంచు వింధ్యాద్రిదమన!
[1]సాధకుని కిది యోగాంగషట్క ఫలము. 238

తే. దహని యన భ్రామణి యనంగ స్తంభని యన
శమని యనఁ బ్లావని యనంగ సంయమీంద్ర!
ప్రాణపవమానధారణ లైదుగలుగఁ
జెప్పుదురు యోగసిద్ధాంతసిద్ధమతులు. 239

ఆ. ఉడ్డియానముద్రయును మహాముద్రయు
మూలబంధగగనముద్రికలును
సారతరవివేక! జాలంధరంబును
ననఁగ యోగముద్ర లైదు సుమ్ము. 240

వ. నాడీశోధనంబునకుం జంద్రసూర్యసంఘటనంబునకు రసపోష
ణంబునకు మహాముద్ర కపాలకుహరంబున జిహ్వాప్రవే
శంబుసేసి బ్రహ్మరంధ్రధ్రువేందుమండలసుధాధారానిష్యంద
(న)ంబాస్వాదించుటకు నభోముద్ర; అదియ ఖేచరీముద్రయు.
ఉడ్డీనం బగుమహాఃఖగంబు నహోరాత్రంబు నిలుపుటకు నుడ్డీ

1 కాదు సాధకుఁ డష్టాంగ కర్మఫలము.

యానముద్ర. నాడీజాలంబుధరించుటకు జాలంధరంబు. అపా
నమూలంబు బంధించుటకు మూలబంధంబు. ఈరైదుము
ద్రాబంధంబులు సమాధినిష్ఠాకారణంబులు, [1]బిందుస్థిరీకరణ
కారణంబులు, గంధవహాధారణాధురంధరంబులు. 241

తే. ఊర్ధ్వమున నున్నప్రాణంబు నొడిచి తివుచుఁ
గ్రింద నున్నయపానంబు గిట్టి పట్టి
యూర్ధ్వమున నున్నప్రాణంబు నొడిచి తివుచుఁ
గ్రింద నున్నయపానంబు గిట్టి పట్టి. 242

క. మానక జీవుఁడు ప్రాణా
పానంబులచేతఁ దివియఁబడు వెలుపలికిఁ
లోనికి నెక్కుచు డిగ్గుచుఁ
బౌనఃపున్యమునఁ బడనిపాటులఁ బడుచున్. 243

వ. హంకారంబున బహిర్గమనంబును సకారంబున నంతర్గమనం
బును జేయుచు హంసహంస యను ప్రణవాక్షరమూలభూతం
బగునజపామంత్రంబున దివారాత్రంబు లిరువదియొక్క
వేయునార్నూఱువారంబు లుచ్ఛ్వాసనిశ్శ్వాసరూపంబున
జీవుండు జపించు. అమ్మహామంత్రంబు సంకల్పమాత్రంబున.

సీ. విను దూరవార్తలు వీక్షించు దవ్వుగా
నడుచును శతయోజనములు గదియ
నశ్రుతం బగుశాస్త్రమైన వక్కాణించు
గౌరవం బొందు లాఘవముఁ జెందుఁ
బరకాయములఁ జొచ్చుఁ బక్షికీటమృగాది
బహుజీవజాతులభాష లెఱుఁగు

1 కుష్ఠక్షయాపస్మారాదిరోగోపద్రవనిద్రావణంబులు.

దివ్యగంధంబును దివ్య తేజము దివ్య
కర్మంబులును దివ్యకళయుఁ దాల్చు
తే. మోక్షనగరీమహాద్వారముఖకవాట
విఘటనాలోహకుంచికావిభ్రమమున
నుల్లసిలుచుండును షడంగయోగవిద్య
నభ్యసించినసాధకుం డద్రిదమన! 245
వ. ఇది యాభ్యంతరం బైనముద్రాసహితషడంగయోగంబు.
ఇంక బాహ్యం బైనషడంగయోగంబు వివరించెద. 246
తే. విశ్వభర్త విశాలాక్షి విబుధగంగ
దండపాణి చమూనాయకుండు డుంఠి
కాలభైరవదేవుండు కలశజన్మ!
కాశినగరి షడంగయోగమున నెఱుఁగు. 247
తే. విశ్వనాయక దేవత్రివిష్టపేశ
వీరకేదారనాయకోంకారకృత్తి
వాసు లిల్వలదైత్యవిధ్వంస! మఱియుఁ
గాశినగరి షడంగయోగముగ నెఱుఁగు. 248
సీ. వారాణసీపురవాటిసంచారంబు
ఖేచరీముద్ర యక్లిష్టచరిత!
వేగ మై యానందవిపినంబునకు రాక
భద్ర! యుడ్డీయానబంధముద్ర
కాశికానికటగంగావాహినీవారిఁ
దల ధరించుట జలంధరము ఘటజ!
శివరాజధానిఁ జేసినసద్వ్రతంబులు
మూలబంధంబు సన్మునివరేణ్య!

తే. నహుషదమన! మహాశ్మశానంబుమీఁద
భక్తిముద్ర మహాముద్ర పరమయోగ
విద్యను షడంగముద్రికాన్వితము గాఁగ
నీకుఁ జెప్పితి దృఢముగా నిలుపు మాత్మ. 249

వ. అనిన నగస్త్యుండు. 250

క. ఆయురవసానకాలం
బేయనువునఁ దెలియవచ్చు నెఱిఁగింపుము గాం
గేయ! యరిష్టాగమనము
లేయవశకునములు చూచి యెఱుఁగంగఁ దగున్. 251

వ. అనిన గుమారుం డతని కిట్లనియె. 252

కాలజ్ఞానకథనము

తే. వామనాసాపుటమున నెవ్వానికి నొగి
గాలి యుచ్ఛ్వాసనిశ్వాసగతిఁ జరించుఁ
బింగళానాడి నడువదు పెద్దయేని
వాఁడు మూఁడబ్దములకు నిర్వాణ మొందు. 253

తే. ఒండె మూఁడహోరాత్రంబు లొండె నేని
రెం డహోరాత్రములు సంచరించు హేళి
నరుని కెవ్వని కొక్కవత్సరముగాని
బ్రతుకఁ డండ్రు సుధర్మిణీప్రాణనాథ! 254

క. నాసాపుటయుగమున ని
శ్శ్వాసోచ్ఛ్వాసానిలములు సరియై నడుచున్
వాసరము లెవ్వనికిఁ బది
మాసత్రితయమున వాఁడు మరణముఁ బొందున్. 255

క. ప్రాణానిల మెవ్వనికిని
ఘ్రాణపుటీయుగ్మకమునఁ బ్రవహింపక సం
క్షీణంబై నోరవెడలుఁ
బ్రాణ మతఁడు దొఱఁగు వాసరత్రితయమునన్. 256

తే. అపరిపా టెవ్వఁ డీక్షించు నాకసమున
హారికపుఁ గృష్ణపింగళుం డైనపురుషు
నాతనికి వత్సరద్వయం బవధి సూవె!
ప్రాణధారణమున కిల్వలాసురారి! [మూ

ఉ. తుమ్మును నింద్రియంబు నిజతోయమలంబులునొండెనొండె
త్రమ్ము మలమ్ముఁ దుమ్ము బలదార్ఢ్యము చాలక యెవ్వఁడేనినొ
క్కుమ్మడినుత్సృజించునతఁడుండఁడుప్రాణముతోడఁగూడియే
కమ్మగువత్సర[1]మ్ము గడ గాంచిన పిమ్మట వాసరార్ధమున్. 258

ఉ. కానఁ డరుంధతిన్ ధ్రువునిఁ గానఁడు విష్ణుపదత్రయంబునుం
గానఁడు మాతృమండలముఁ గానఁడు గన్నులుగల్గియుండనే
మానవుఁ డమ్మనుష్యునకుమాసములాఱువిరామమొందఁగాఁ
గానఁగ వచ్చుఁ గుంభభవ! కాలునిబంధురసౌధవీథికల్.259

తే. దృఢవివేక! యరుంధతీదేవి జిహ్వ
నాసికాగ్రంబు ధ్రువుఁ డిల్వలాసురారి!
విష్ణుపద మది భ్రూమధ్యవీథి యనఘ!
మాతృమండల మక్షిపక్ష్మము మునీంద్ర! 260

సీ. అసితాదివర్ణంబు నామ్లాదిరసమును
నన్యథాభావంబు నందెనేని

---

1 ంబునధికమ్మట మీఁదట.

దంతోష్ఠకంధరాతాలుజిహ్వాగ్రంబు
లారొక్తవర్ణంబు నందెనేని
గరజేంద్రియంబులు గనుదోయికొలుకులు
ధూమధూమ్రత్వంబు దొరసె నేని
నాఖండలీయకం బగుధనుఃఖండంబు
నభమున న్నెరయఁ గన్పట్టె నేని

తే. నాలుమాసములకు మర్త్యుఁడ స్తమించు
వేగ యేతెంచి యూసరవెల్లి తొండ
పాదములనుండి తలదాఁకఁ బ్రాఁకె నేని
యతఁడు షణ్మాసములఁ జూచు యమునిపురము. 261

తే. జలక మాడినపిమ్మటఁ జరణములను
హృదయమున నీళ్లు వేగంబ యివురువారు
దర్పణమునీడ దోఁచు నాతామ్రకాంతి
నెవ్వనికి వాఁడు నాల్నెల్ల కేగు దివికి. 262

వ. మఱి ఛాయాప్రకంపంబు, మతిభ్రంశంబు, చంద్రద్వయ
సూర్యద్వయదర్శనంబు, పగలు తారకావీక్షణంబు, రాత్రి
తారకానభివీక్షణంబు, గంధర్వనగరావలోకనంబు, పిశాచ
నృత్తవీక్షణంబును, శ్రవణధ్వనిహాని, స్వప్నంబునందుఁ
బిశాచఖరవాయసభూతప్రేతశునక గృధ్రగోమాయుబాధ,
పాంసురాశియూపదండవల్మీకాధిరోహంబుఁ, దైలాభ్యంజన
ముండనంబులు మరణసూచకంబులు. 263

క. ఈదుర్నిమిత్తములతో
నేదైనను నొకటి గాంచి యెదలోనఁ గడుఁ

ఖేదము నొందక నరుఁడు ప్ర
మోదమ్మునఁ గాశినగరమున కేఁగఁ దగున్. 264

వ. అని చెప్పిన మహాత్మా! యీప్రపంచంబు నిర్వికల్పంబు నిరాకారంబు నిరస్తసమస్తోపాధికంబు. నిత్యంబు నగుపరబ్రహ్మంబే క్షేత్రంబును నాశ్రయించియుండు, నేక్షేత్రంబునందలలాటనేత్రుండు తారకబ్రహ్మవిద్యాపన్నకర్ణజపుండై కీటపతంగక్రిమిసరీసృపాదు లగునానావిధజంతువులకుం బ్రాణాంతకాలంబున నభయం బొసంగు, నేక్షేత్రంబునకు నుత్తరవాహిని యనవియత్తటిని యుపకంఠంబునం గంఠముక్తాకలాపంబునుం బోలెఁ బ్రవహించు, నేక్షేత్రంబునకభ్యర్ణంబున మణికర్ణికాతీర్థంబు తీర్థరాజంబు రజనీకరకిరణసందోహదానదీక్షాధురంధరవినిర్మలకబంధకల్లోల మాలికాస్ఫాలితమహాదేవదివ్యలింగశతసహస్రలక్షకోట్యర్బుదన్యర్బుదంబై మహోత్కర్షంబుఁ గాంచెఁ నట్టియవిముక్తక్షేత్రంబు మహిమ యింకను వినవలతు నానతి మ్మని ప్రార్థించినం గరుణావశంవదుండై శిఖివాహనుం డతని కిట్లనియె. 265

దివోదాసవర్ణనము

తే. బ్రాహ్మణోత్తమ! బ్రహ్మకల్పంబునందు
మనువు స్వాయంభువునికాలమున ధరిత్రి
యఱువదేఁడు లనావృష్టి యైనకతనఁ
దారి వందురి కడు కడు నుపద్రవము నొందె. 266

సీ. అంభోధితీరంబు లద్రికాననములు
నాశ్రయించిరి పేద లగుచు మనుజు

లంగళ్లయందు మిట్టాడ మానిసి లేక
గుడియుఁ బాడును జిక్కఁ జెడియె నూళ్ళు
లుద్యానములు వాపికోదకంబులు లేక
వృక్షవాటంబులు వెరలు వోయె
వ్యాఘ్రాదులైన క్రవ్యాదహింస్రమృగంబు
లెచ్చోటఁ జూచిన నేఁపు మిగిలె

తే. సంతతము దాను సృజియించు జంతుకోటి
గఱువుపా ల్పడి మోముసు కాళ్లు వాఁచి
వండఁగాఁ దిన్న బూరెలవరుస నడఁగ
భ్రమసి దిట దప్పి నివ్వెఱపడియె ధాత. 267

తే. రాజు లేనికతంబున రాష్ట్రములకు
నన్నిటికి బాధగా ధరిత్య్రంతరమున
వ్రాలె నఱువదియేఁడు లవగ్రహంబు
గాచె వెలిపుచ్చ నొకభంగి గాక యుండ. 268

వ. అప్పుడు చింతాక్రాంతుం డై జగద్యోని ప్రజాక్షయంబున యజ్ఞాదిక్రియ లుచ్చాటనం బయ్యె, సవనాదిక్రియానాశనంబున నధ్వరభుజులు భూప్రజలఁ బోలె హవిర్భాగాద్యభావంబున బుభుక్షాక్షోభంబు వహించిరి. ఇంక నేమి సేయుదు? ఒక్కనిం బట్టంబుగట్టనినాఁడు సర్వసర్వంసహామండలంబును నాఖండలుండు వర్షింపకుండుటం జేసి యెండి బెండువడిపోవుచున్నయది. నిఖిలక్షోణీచక్రరక్షణైకదీక్షాధురంధరుం డైన యంతటివాఁ డెక్కడఁ గల్గునొకో? యని యన్వేషించి మనువంశంబున రిపుంజయుం డనువాని

నౌదార్యశౌర్యధైర్యాదిగుణగరిష్ఠుం గాంచి సబహుమానం
బుగా నతని కిట్లనియె. 269

సీ. మనువంశమకుటమండన! యోరిపుంజయ!
ధర యేలు లవణాబ్ధి గరుసు గాఁగ
మత్ప్రసాదమున సామర్థ్యం బతీంద్రంబు
కలకాలమును నీకుఁ గలుగఁ గలదు
బర్హిర్ముఖస్నేహపరివృత్తితో దివో
దాసాఖ్యవిఖ్యాతిఁ దాల్తు వీవు
వాసుకితనయ విలాసినీరత్న మ
నంగమోహిని భార్య యగును నీకు

తే. ననిన నంజలి చేసి మహాప్రసాద
మనుచుఁ బరమేష్ఠియానతి నాదరించి
యిట్టు లని విన్నవించె ధాత్రీశ్వరుండు
పద్మభవునకు గంభీరభాషణముల. 270

ఉ. నెట్టన నన్ను సత్కరుణ నీరధివేష్టిత యైనధాత్రికిం
బట్టము గట్టెదేని నొకబాస పితామహ! యాత్మ నెగ్గుగాఁ
బట్టక విన్ము భోగులు సుపర్వులు క్రిందట మీఁద నుండఁగా
దొట్టువుసత్యమాధరణినొక్కరుఁడున్నను జేయ రాజ్యమున్.

వ. అనిన నట్ల యగుంగాక యని బ్రహ్మ కాశీనగరంబునకేగి విశ్వ
నాథున కత్తెఱం గెఱింగించి తదనుమతివడసి దివోదాసునకుం
బట్టాభిషేకంబు సేసి సత్యలోకంబునకుం జనియె నయ్యవసరం
బున. 272

శా. చాటించెం మనువంశవర్ధనుఁడు విశ్వక్షోణి నందంద ఘుం
టాటంకారము దుందుభిధ్వనియుఁ గూడ న్వేగమై దేవతా

కోటు త్మేదిని నున్నఁ దప్పగుఁజుఁడో కోపంబుపాపం బుపా
త్తాటోపంబు మెయింగుటుంబసహితం బై చేరుఁడో నాకమున్.

క. పాతాళమునకుఁ జనరో
వాతాశను లెచటికేని వలసినయెడకుఁ
భూతము లేగరో! యని య
త్యాతతగతిఁ జాటి రవని నధిపతిదూతల్. 274

ఈశ్వరుండు నిఖిలదేవతలం గూడి మందరాద్రి కేగుట

వ. ఇవ్విధంబున దివోదాసదాసులు కాశీశ్రీశైలకుంభకోణ
శోణార్కపుండరీకపురపాండురంగమహాకాళకాళహస్తికాంచీ
వేంకట శ్రీరంగవల్మీకరామేశ్వరాదిదివ్యస్థానంబుల ఘంటా
పథంబుల ఘంటాడిండిమధ్వనులతోడం గూడంజాటిన బ్రహ్మ
దత్తవరానుభావంబునం గుటుంబసహితంబు త్ర్యంబకపీతాం
బరహేరంబభైరవదుర్గావీరభద్రప్రధానులగునిర్జరులు దమ
తమచిందంబులతో దుందుభివేణువీణామృదంగకాంస్య
కాహళఢక్కాహుడుక్కానకంబుల మ్రోంత దిక్తటంబుల
దీటుకొనం గిరీటకోటీరరమణీయఘటితమణిమయూఖరేఖా
పుంజంబు గలసి యరసంజపొడవు వేడబంబు విడంబింప వెల్ల
జగజంపుగొడుగుల పెల్లును, డెక్కెయంబుల పెక్కువయు,
నాలవట్టంబుల డాలును, సీవిరుల తేవయుఁ, దాలవృంతంబుల
డంబును, దాంబూలకరండంబుల పొంకంబును, గర్పూరీ
కళాచికాపీఠగండోపధానమణి ముకురశయ్యాకటా
హంబులకల్మియు, మహైశ్వర్యంబు బ్రకటింప నిలింప
మార్గంబున సవాహనులు, సాయుధులు, సపరివారులు,
సశక్తులు, సాలంకారులునై కాశీపట్టణంబున కేతెంచి

విశ్వేశ్వరాదేశంబున నెచ్చోటికైనను జనువారై గంగా తీరంబున విడిసిరి కాశీశ్వరుండును నేకక్రియా ఫలద్వయంబు నీజాలునట్టి ప్రకారంబు విచారించి యటకుమున్న పెద్దకాలంబునం బట్టి యవి ముక్తక్షేత్రంబునందునుం బోలె నిజశిఖరదేశంబునం దా నధివసించుట ఫలంబుగాఁ గోరి తన్ను నుద్దేశించి ఘోరవీరతపంబు చేసినమందరాచలంబు కృతార్థం బగునట్లు నగ్గిరీంద్రంబునం దుండి దివోదాసుప్రతిజ్ఞ చెల్లించువాఁడై తత్కాలసన్నిహితం బైన నానాదిగ్దేశ దేవతాసమూహంబుఁ గనుంగొని యి ట్లనియె.

ఉ. ఓసురముఖ్యులార! కమలోద్భవుఁ డాదర మొప్పఁగా దివో
దాసున కిచ్చినాఁడు వసుధాతల మెల్ల జగద్ధితార్థమై
రాసుతుఁ డాతఁ డీభువనరాజ్యభరంబు వహించునప్పుడే
వాసురసిద్ధసాధ్యగరుడాదుల వెల్వలఁ బన్న గేంద్రులన్.

తే. ఆజ్ఞ వెట్టినఁ గాని రాజ్యంబు సేయ
బహుముఖం బైన రాజ్యంబు పదిలపడదు
ఫణులు పాతాళమున నుండఁ బాడివారు
నిర్జరులు నాకమందున నిల్చువారు. 277

వ. అని వరంబు వేఁడినఁ బితామహుండును నాయనుమతి నతని కభీప్సితార్థంబు నొసంగె నని యానతిచ్చి. 278

సీ. మహనీయరుద్రాక్షమాలికాభరణులు
భస్మత్రిపుండ్రకోద్భాసితులును
వికటపాటలజటామకుటవర్ధనులును
సముదీర్ణశార్దూలచర్మధరులు

దంతనిర్మితయోగదండమండితులును
    ననిలభుగ్బ్రహ్మసూత్రాన్వితులును
నాసాశిఖాగ్రవిన్యస్తలోచనులును
    బంచాక్షరీమంత్రపఠనపరులు

తే. నైనప్రమథులు గొలిచి రా నగజతోడ
నందికేశ్వరు నెక్కి యానందలీల
సకలజగదీశ్వరుండు పర్జన్యలీల
మందరాద్రికిఁ గదలె సమగ్రమహిమ. 279

వ. మఱియు సారస్వతేశ్వరుండు, రత్నజాతీశ్వరుండు, సప్తనాగ
రేశ్వరుండు, శైలేశ్వరుండు, త్రిపురేశ్వరుండు, బాణేశ్వ
రుండు, ప్రహ్లాదేశ్వరుండు, భృంగీశ్వరుండు మొదలైన పర
మేశ్వరులు, దివ్యజ్యోతిర్లింగమూర్తులు, శతసహస్రలక్ష
కోట్యర్బుదన్యర్బుదసంఖ్యాకులు, విశ్వేశ్వర శ్రీమన్మహా
దేవు ననుగమించిరి లోలార్కకేశవులును, విశాలాక్షియు,
డుంఠివిఘ్నేశ్వరుండును, దండపాణియుం గదలిరి. అందఱు
వేల్పు లిరుపక్కియలనుం బిఱుందనుం గూడి రాఁ గాశీ
శ్వరుండు. 280

సీ. లవణపాథోధివేలావేష్టితంబైన
    యల్లో నేరెడుదీవి యధికరించి
యిక్షురసాబ్ధిపరీతాంచలంబైన
    ప్లక్షాంఘ్రిపద్వీపపరిధి గడచి
హాలాసోదన్వదభిమంత్రితంబైన
    శాల్మలద్వీపభూస్థలము దాఁటి

ఘృతపయోరాశిసంక్లిప్తావధిక మైన
చంచత్కుశద్వీపజగతిఁ జేరి
తే. యమ్మహాద్వీపమునకు రత్నాఢ్యమైన
మకుటమును బోలె నొప్పారుమందరమునఁ
గనకకలధౌతమాణిక్యకందరమున
గాఁపురముసేసె శివుఁ డంబికయును దాను. 281

వ. ఇట్లు కృతనివాసుండై యిందుధరుం డమ్మందరాచలంబునందు మణికందరమందిరంబున విహరించుచుం బర్వత(రాజ)నందనం జూచి యి ట్లనియె. 282

సీ. నలినాక్షి! యైరావణంబుకుంభములతోఁ
సరివచ్చు నీగుబ్బచన్నుదోయి
తన్వంగి! పారిజాతప్రవాళములతోఁ
బ్రతివచ్చు నీహస్తపల్లవములు
కాంత! కౌస్తుభమణిగ్రావకందళముతో
నెనవచ్చు నీలేఁతయిగురుమోవి
యలినీలకుంతల! యమృతపూరంబుతో
దొరవచ్చు నీముగ్ధసరసఫణితి
తే. యువిద! యీయుపమానవస్తువులు గలిగె
నంబునిధియందు నీమనోజ్ఞాంగములకు
నిమ్మహామందరాద్రి కవ్వంబు గాఁగ
సురలు నసురులు సంప్రీతిఁ దరువఁ బట్టి. 283

చ. చటులఁబడి తీవ్రఘర్షణవశంబున నొక్కట తీఁగసుట్టు నె
త్తులులయియున్నపాఁపతరిత్రాటిమలంకల నిర్ఝరాంబువుల్
గిఱికొని మీఁదనుండి దిగఁ గిన్నరకంతి పయోధిఁద్రచ్చున

త్తటి ఫణిరాజు చుట్టినవిధంబున నున్నది చూడు మిగ్గిరిన్. 285
వ. అనియె నంత.

సీ. సోమార్కమయమహాసోపానముల డిగ్గి
పుష్కరాంబువు లోగిఁ బుక్కిలించి
గ్రహతారనక్షత్రగణము నాస్వాదించి
విధుకిరీటునిమౌళి వెల్లిగొల్పి
వడఁకుగుబ్బలిరాచవారిమూర్ధం బెక్కి
కనఖలక్షేత్రంబుఁ గౌఁగిలించి
కాశికానగరోపకంఠదేశము డాసి
యేడ్వాలుముఖముల నేగె జలధి
తే. కిమ్మహానది యిర్వేటి యిరుగెలఁకుల
విడిసియున్న నల్దిక్కుల వేల్పుగములు
నంబుధరమార్గమున నేగి రభవుఁ గూడ
మందరమునకు సంభృతానందలీల. 286

తే. అపుడు జంబూతరుద్వీపవిపులయందు
వాసి కెక్కినయద్దివోదాసునాజ్ఞ
గొంది సందని నొకకుంటి కుదిపి వేద
యనదబూతంబు నుండనీరైరి భటులు. 287

క. కోయిలఁ దిరుమలఁ బెరుమా
కోయిలఁ దిరుపతులఁ గుంభకోణాదికపు
ణ్యాయతనంబుల మాయం
బై యెక్కడఁ బోయెనొకొ మురాంతకుప్రతిమల్ ? 288

తే. మోసపోక మునాసమ్మ ముద్దరాలు
దారెసరిసడ్డు లేక పాతాళమునకుఁ

దాను గొడుకులు నొకకొంత దడసె నేని
గుతిలపఱుపరె నృపుబంట్లు గుదెలవారు. 289

వ. అప్పుడు చతురంతమహీమండలంబు సర్వదేవతాశూన్యం బగుటం జేసి విష్ణ్వీశ్వరావాసంబుల స్తవరాజస్తోత్రపాఠం బును, గాళికాకటంబుల హృల్లేఖాదిమంత్రజపంబును, శివ స్థానంబులఁ బంచాక్షరీపంచ బ్రహ్మపాశుపతా(ద్య)ఘోర [1]శారభాది విద్యానుసంధానంబును, విష్వక్సేనావాసంబులం బురుషసూక్త ద్వాదశాక్షరాష్టాక్షరప్రధాననామానుస్మర ణంబును లేక తక్కెం దక్కిన వేలుపుల గుళ్లయందును సంధ్యాకాలబహుళపటహశంఖకాహళకోలాహలం బుడిగె. నేనునుం గర్ణాటదేశహాటక మణికిరీటంబును, గిష్కింధాచల హేమకూటమతంగగిరిప్రాంతంబును, దుంగ భద్రాతటినీనైకటికంబును, భాస్కరక్షేత్రప్రాతివేశికంబును, బంపావిరూపాక్షదేవ దివ్యవికటపాటలజటాజూటకోటీపినద్ధ ముగ్ధేందులేఖామయూఖకందళగళదమృతధారానిష్యందా సేక సంవర్ధితసుకుమారసరళసహకార జంబుజంబీర నారికేళ కేసరకురవకాశోకశాకోటకుటజ పారిభద్రద్రాక్షారుద్రాక్ష సర్జ ఖర్జూరభూర్జ బిల్వ చిరిబిల్వాదితరులతాకుంజఖంజన్మి హిరకిరణ పుంజంబు నగుసామిమల విడిచి మందరాచలంబున కరిగితి. ఇవ్విధంబున దేవసంఘంబులు దివికిం గాద్రవేయ కులంబు బలిసద్మంబునకుం బోక విని నిర్ద్వంద్వంబు, నిరవ గ్రహంబు, నిస్సపత్నంబునుం గాఁ గాశీనగరంబు తనకు మొదలి రాజధానిం గావించికొని దివోదాసుం డేకవాసర

---

1 శాతరుద్రా.

ప్రాయంబుగా వత్సరాయుతాష్టకంబు రాజ్యంబు సేసిన
నక్కాలంబు నందు. 290

ఉ. దేవత లెల్లఁ దక్కుఁ గలదీవులకుఁ దివి కేగునట్టిచోఁ
బోవఁగ లేక కుంటికుదువుల్ జిఱువేల్పులు దేవదానవుల్
సేవకులై మహీవిభునిచే నధికారనియోగవృత్తికై
జీవిత మంది నిల్చిరి త్యజింపఁగ వచ్చునె జన్మదేశముల్. 291

తే. తత్పరతమీఱఁ గొలిచి రాధరణివిభుని
దైత్యదానవు లవధూతదానవారి
పతితపాత మాబాలగోపాల మైన
సుద్ది పగవారిపగవారు చుట్ట లగుట. 292

తే. విశ్వదేవగణంబుతో వేలువేల
వచ్చి పితృదేవతలు మహీశ్వరుఁ గొలిచిరి
చులుకఁ గా ల్పట్టి యీడ్చినఁ జూరు వట్టి
వేలుదురు గాక తమవారి విడుతు రెట్లు. 293

సీ. సిద్ధు లారాజుఁ గొల్చి ప్రసిద్ధిఁ గాంచిరి
గ్రహముల కతఁ డనుగ్రహముఁ జూపె
విద్యాగురుం డయ్యె విద్యాధరుల కతఁ
డతఁడు రుద్రులకు సౌహార్దుఁ డయ్యె
రక్షించె నాతఁడు రక్షస్సమూహంబు
నతఁడు తార్క్ష్యులకు నాధ్యక్ష మిచ్చె
మన్నించె నాతఁడు కిన్నరవ్రాతంబుఁ
దుషితుల నతఁడు సంతోషపఱిచె

తే. నతని భూతపిశాచకూశ్మాండగణము
ఢాకినీప్రేతరంకులు శాకినులును
గర్కరీపాదుకాపీఠికాకరండ
పేటికలు దాల్చి కొల్చిరి భృత్యు లగుచు. 294

వ. అవ్విధంబున రిపుంజయుండు ప్రజాపాలనంబు పరమధర్మంబుగా శక్తిత్రయచతురుపాయషాడ్గుణ్యంబులు కాలం బెఱింగి నడుపుచుఁ బెద్దకాలంబు రాజ్యంబు సేసె. చాతుర్వర్ణ్యంబును, జతురాశ్రమంబులుఁ దమతమధర్మంబులు దప్పక వర్తించె. అపుడు వేల్పులు ధరావియోగవేదనాదూయమానమానసు లై మరుద్గురుం బురస్కరించుకొని మంతనం బుండి దివోదాసునకు రాజ్యపదభ్రంశనం బెవ్విధంబునం గావింతు మొకో యని విచారంబునకుం దొడంగిరి. అప్పుడు కార్యంబు నిర్వర్తించి బృహస్పతి యింద్రాదిదేవతలకి ట్లనియె. 295

క. ప్రాణాపానవ్యానో
దానసమానములు తృప్తి దలకొనఁ జేయం
గా నోపెడు నది యన్నము
ప్రాణం బన నన్న మనఁగఁ బర్యాయంబుల్. 296

తే. అగ్ని మనలోన నొక్కరుఁ డౌనొ కాఁడొ!
చేయఁడే మారుతము మనచెప్పినట్లు?
వరుణుఁ డెవ్వరివాఁడు? ముువ్వురును లేక
యోజితం బగునెబ్భంగి నోగిరంబు? 297

వ. వరుణానిలాగ్నులు తమతమశక్తు లుపసంహరించిరేనిఁ బిఠర పాకంబు సాగదు. పిఠరపాకంబు సాగక యోదనంబు పరి

పక్వంబు గానేరదు. పరిపక్వాన్నంబులేక వైశ్వదేవబలిహార
ణాదిక్రియాకలాపంబులు కుంఠితంబు లగు. హవ్యకవ్యక్రి
యాశూన్యులైనబ్రాహ్మణులు రాజులయందు విరక్తు లగు
దురు. బ్రాహ్మణులు విరక్తులైనప్పుడ తక్కినవర్ణంబుల ప్రజలు
వైరాగ్యంబు వహింతురు. ప్రజా(సు)రంజనంబునంగదా రాజు
రాజౌట. ప్రజావిరక్తిఁ గోశదుర్గబలాదిసప్తాంగంబులు పరిక్షీ
ణంబు లగు. సప్తాంగపరిక్షయంబునఁ ద్రివర్గనాశనం బగు.
త్రివర్గనాశనంబున నుభయలోకమార్గంబును ఖిలీభవించుం
గావున. 298

తే. మొదల వైశ్వానరుని నిజమూర్తిశక్తి
సంహరింపంగఁ దగుఁ గాశి జనపదమున
నగ్ని లేకున్న నోగిరం బనువుపడక
రాజు ప్రజలును నెబ్భంగి బ్రదుకువారు. 299

[illegible]. చండకరాన్వయాంబునిధిచంద్రుఁడు భూరమణుం డతండుతా
గుండియవాఁడు వేలుపులకోటు లసంఖ్యలు భూతధాత్రిపై
నుండఁగ నీక కాశిపురి నొక్కఁడు రాజ్యము సేయుటెట్టు? లీ
దండికి మెచ్చి నారట ప్రతాపవిహీనుఁడు భూమిపాలుఁడే?

తే. అనిన నాచార్యుపలుకుల నాదరించి
యింద్రుఁ డనుపఁగ ధాత్రికి నేగె నగ్ని
మొదలఁ గాశీపురమునకు ముట్టముణఁగ
సకలగృహములఁ దనమూర్తి సంగ్రహించె. 301

మ. కర మాశ్చర్యముగాఁ బ్రతిక్షయమునంగార్హంబులందగ్ని దే
వర నిష్ప్రచ్ఛరమై యడంగుటయు సర్వస్త్రీలు పాకక్రియా

పరతల్ దక్కి-రి యాయజూకభవనప్రాగ్వంశమధ్యంబులన్
*వరుసం జేయరయా రెవీడునస్వధాస్వాహావషట్కారముల్.

యంత్రితభక్తిభావమున నగ్నిసమింధని సామిధేని ఋ
జ్మంత్రము లుచ్చరించుచు సమగ్రతరారణిమంథనక్రియా
తంత్రము నాచరించి వసుధామరముఖ్యులు వీతిహోత్రునా
మంత్రణ సేయ లేరయిరి మచ్చరికించియుఁ గాశికాపురిన్.

వ. ఆసమయంబున. 304

ఉ. భూపతిసమ్ముఖంబునకుఁ బోయి కరాంబుజము ల్మొగిడ్చి వి
జ్ఞాపన సేసె నారసికసంఘము మెల్లనఁ గొంకి కొంకి యి
ట్లాపకరోక్తిఁ జెప్పెదు నెడం †గడునల్లుట నీతి యా ననం
బాపలు మేదినీశ్వరులమానసముల్ దిరిసెంపుఁబూవులున్.

తే. అవధరింపుము నీప్రతాపాతిశయము
గరిమమున నోహటించియో కాని వహ్ని
కాశికాపట్టణము నైదుక్రోశములును
బదిల మై యుండ నోపక పాఱిపోయె. 306

ఉ. అంబుజబాంధవాన్వయనృపాగ్రణి! బోనము నేఁడు సూర్ణపా
కంబున నాయితం బయినఖజ్యము భోజనశాలలోనఁ బ[illegible]
శ్యం బిడినారు పంకజదళాతులు రెండవజాముగంట షేమ్రా
యంబడె నారగింప సమయం బని యిష్మెయి విన్నవించినన్.

---

*'వరిబియ్యం బెడ యొల్కి- వీడును; వరు జయ్యెం. బెడ యొల్కి-' అనియుఁ గొన్నిప్రతులలోఁ గనఁబడుచున్నవి. ఈపాఠములు చింత్యములు.

† 'గడునజ్ఞులనీతియోవనం, బ్రాపలు' అని ముద్రితపుస్తకపాఠము. ఈరెండుపాఠములుం జింత్యములు.

తే. వేల్పు లొనరించినట్టి దుర్వృత్తి యగుట
నెఱిఁగి యింతియ కాక యొం డేమి? యనుచు
నారగించె దివోదాసుఁ డర్కకిరణ
తాపపక్వంబు లగుపదార్థంబు లెలమి. 308

వ. భోజనానంతరంబున నాస్థానసుధ్యంబునం గొలువుండి దివో
దాసుండు వాసవాదులు సేసిన యపకారంబునకుఁ బ్రతికా
రంబుసింతించునవసరంబునఁ బౌరజానపదులగు జను లయ్యగ్ని
తిరోధానంబునకు భయంపడి యమ్మహోత్పాతంబు విన్న
వింప నేతెంచిన. 309

ఉ. అందఱ నాదరించి మిహిరాన్వయముఖ్యుఁడు వారియాత్మలా
నందముఁ బొంద ని ట్లనియె నాకనివాసులు సేసినట్టికీ [యా
డొందునె నన్ను? మీరు వెఱకుండుఁడు భూప్రజలార! నేఁడ
నందవనంబునందు దహనంబు ఘటించెద యోగసంపదన్.

మ. అనుమానింపక యాసురాధములు మాయాకల్పనావంచనం
బున వైశ్వానరునిన్ హరించిరి యవుంబో! యింతమాత్రంబు
లో, ననవాయోగమహానుభావమునకున్ భంగంబువాటి
ల్లునే? సనెక ర్దాఁచినఁ బెండ్లిమానునొకో! దుశ్చారిత్రము [ల్గంటిరే!

సీ. దహన స్వరూపంబుఁ దాల్చియేఁ గైకొందు
హవ్యకవ్యాహుతు లధ్వరములఁ
బర్జన్యమూర్తిఁ జేపట్టి యే వర్షింతు
సలిలధారలు సస్యములు ఫలింప
శశిదివాకరులవేషంబులుఁ దాల్చియే
ఖండింతు గాఢాంధకారపటలిఁ

బనునాకారంబు ధరియించి యేను బ్రా
ణ్యంతర్బహిర్వ్యాప్తి నాచరింతు
తే. వేల్పులందఱు నేన యై వివిధగతుల
విశ్వలోకంబు రక్షింతు వేయు నేల?
యింక నౌదాని నిట నేన యేలువాఁడ
నాగలోకంబు నాకంబు యోగశక్తి. 312

వ. అని యోగవిద్యాబలంబున సర్వదేవతామయుండై దివో
దాసుండు రాజ్యంబు సేయుచుండె. అంత నటఁ బరమేశ్వ
రుండు మందరాచలంబునం దధివసించి కాశీనగరవియోగ
వేదనాదూయమానమానసుండై తత్సమాగమోపాయంబుఁ
జింతించుచుండె నప్పుడు. 313

తే. అభవుఁ డిందుకళాధరుఁ డయ్యు సమర
వాహినీధరుఁ డయ్యు దుర్వార మైన
కాశికావిప్రయోగాభిఘాతజనిత
తాప భారంబు సైరింప నోపఁ డయ్యె. 314

ఈశ్వరుండు యోగినులం గాశి కంపుట

వ. అంత నొక్కనాఁ డద్దేవుండు గజానన, సింహాముఖి, గృధ్రా
స్య, కాకతుండిక, ఉష్ట్రిగ్రీవ, హయగ్రీవ, వారాహి, శరభా
నన, యవికేశి, శివారావ, మయూరి, వికటానన, అష్టవక్ర,
కోటరాక్షి, కుబ్జ, వికటలోచన, శుష్కోదరి, లలజ్జిహ్వా,
దంష్ట్రోగ్ర, వానరానన, ముక్తాక్షి, కేకరాక్షి, బృహత్తుండ,
సురాప్రియ, కపాలహస్త, రక్తాక్షి, శుకి, శ్యేని, కపోతిక,
పాశహస్త, దండహస్త, ప్రచండ, చండవిక్రమ, శిశుఘ్ని,
పాకహంత్రి, కాలి, రుధిరపాయిని, వసాధయ, గర్భభక్ష,

శవహస్త, ఆంత్రమాలిని, స్థూలకేశి, బృహత్కుక్షి, సర్పాస్య, ప్రేతవాహన, దందశూకకర, క్రౌంచి, మృగశీర్ష, వృషానన, యాంత్రశ్యామ, ధూమనిశ్శ్వాస, వ్యోమైకచరిణ, ఊర్ధ్వదృశ, తాపని, శోషణి, స్థూలోదరి, స్థూలనాసిక, విద్యుత్ప్రభ, బలాకాస్య, మార్జారి, కటపూతన, అరిష్టావాస, కామాక్షి యను నీచతుష్షష్టియోగినుల రావించి మీరు నానాప్రకారమాయావేషచేష్టావిదానంబులం గాశికానగరంబునం బుణ్యస్త్రీలపాతివ్రత్యంబులు, పురుషుల యాచారంబులు చెఱుచునది. వర్ణాశ్రమంబులు నిజధర్మంబున వర్తింపకున్న దివోదాసుండు రాజ్యపదభ్రంశంబు నొందెడు. అప్పుడు గాని మాకుఁ గాశీసమాగమంబు సిద్ధింపదు. అనిన వారును మహాప్రసాదం బని. 315

సీ. పుష్పలావిక యోర్తు బూమెకత్తియ యోర్తు
గంధవాహిని యోర్తొకర్తు లంజె
హస్తాంఘ్రిరేఖాసమాలోకనక్రియా
సాముద్రికజ్ఞానచతుర యోర్తు
సలిలాగ్నివాగ్వాయుస్తంభవిద్యాకళా
ప్రావీణ్య యోర్తు సైరంధ్రి యోర్తు
మాచకమ్మ యొకర్తు మంత్రవాదిని యోర్తు
రంగవల్లికచిత్రరచననిపుణ
తే. చదువఁ బాడంగ నాడంగ సరస మాడఁ
గథలు సెప్పంగ నద్దింపఁ గన్ను లార్ప
వీణ వాయింపఁ బొగడంగ విరులు గట్ట
నేర్పునట్టిది యోర్తు సన్నియత యోర్తు. 316

చ. ఇవ్విధంబుల నానారూపవిధంబులు గైకొని వారణాసికిం
జని రనంతరంబ. 317

— ఈశ్వరుండు సూర్యుని గాశి కంపుట —

తే. మనసిజారాతి సిద్ధయోగినులఁ బంపి
యూరడిలి యుండఁ జాలక యుష్ణకరుని
ననిచెఁ గాశికానగరివృత్తాంత మరయఁ
గౌతుకము కాలయాపనాక్షమము గాదు. 318

సీ. పురవైరి రవిఁ గాశిపురి కనుపునప్పు డే
కాంతంబు సేసి య ట్లనుచుఁ బలికె
వాసరాధిప! దివోదాసు ధర్మాత్ముని
నేయుపాయంబున నేని ధర్మ
విముఖుఁ గావింపుము విడియంగ నాడకు
ధర్మమార్గైకతత్పరత నతని
మన మాదరింపకుండిన ధర్మ మెబ్భంగి
నభివృద్ధిఁ బొందుఁ ? గా నగునయంబు
తే. *దప్పకుండంగ నేదేని తప్పుటొఱపు
మత్సరాహంకృతులను గామమునఁ గ్రోధ
మోహములఁ బ్రత్యవాయంబు మోవఁదలఁచి
తప్పు లేకయ శిక్షింపఁ దగవు గాదు. 319

*ఇచట 'తప్పకుండదు నెడనొక్క తప్పువెఱపు' అని యచ్చుప్రతిలోను, 'తప్పకుండ నొందే నొక తప్పువెఱపు' అని యొకవ్రాతప్రతిలోను, 'తప్పకుండంగ నేదేని తప్పుటొఱపు' అని కొన్నివ్రాతప్రతులలోను పాఠభేదములం గనఁబడుచున్నవి. ప్రథమపాఠము కేవల మపభ్రంశముగ నున్నది. తక్కిన పాఠములఁ గ్లిష్టార్థకల్పన చేయఁదగియున్నది. దోషజ్ఞులు ప్రమాణము.

తే. కదలకుండును మది నెంతకాలమేని
ధర్మమతిసుకరం బయి కర్మసాక్షి!
యంతగాలము నరునకు నావహిల్ల
దేయపాయంబు నీసూక్ష్మ మెఱిఁగికొనుము. 320

వ. అని చెప్పినం బ్రసాదం బని శివాజ్ఞ శిరంబున వహించి రవి కాశీపురంబున కరిగి యొక్కొక్కమాటుయాచకుం,డొక్కొక్కమాటు దాత, యొక్కొకమాటువదాన్యుం, డొక్కొక్కమాటు దీనుం, డొక్కొక్కమాటుగార్తాంతికుం, డొక్కొక్కమాటు దృష్టప్రత్యయవాది, యొక్కొక్కమాటుజటిలుం, డొక్కొక్కమాటుదిగంబరుం, డొక్కొక్కమాటు జాంగలికుం, డొక్కొక్కమాటు పాషండుం, డొక్కొక్కమాటు బ్రహ్మచారి,యొక్కొక్కమాటుగృహి, యొక్కొక్కమాటు వానప్రస్థుం, డొక్కొక్కమాటు యతియై నానాప్రకార వేషభాషాచేష్టా యంత్ర మంత్ర తంత్ర మాయాప్రయోగ బలంబున. 321

తే. ఇన్నివిధముల జనియించి యినుఁడు గాశి
ప్రణము గానంగ లేఁడయ్యె రాజునందు
నవకరంబు మహీపాలునంద యేల?
కనఁగ లేఁడయ్యె నొకపృథగ్జనునియందు. 322

వ. ఇట్లు విఫలప్రయత్నుం డయి యినుండు నిజాంతర్గతంబున.

సీ. కార్యంబు నిష్పత్తిగతికి రాకుండంగ
మందరంబున కెట్లు మఱలి పోదు?
అదె వచ్చె యిదె వచ్చె నని నా కెదురుచూచు
నీశు నీక్షింతు నే నేమొగమునఁ ?

బతిమాజ్ఞ నిర్వహింపక కాని దేవతా
ప్రమథులం దే నెట్లు ప్రభుతఁ గాంతు ?
నొచ్చెంబు ధరియించి యొదిగి యుండక యెట్లు
నిటలలోచనుమ్రోల నిలుచువాఁడఁ
తే. గనలియున్నాఁడు నేఁ డెల్లి కాశివిరహ
వేదనాభారమున వేఁగి వేఁగి భర్గుఁ
డడ్డపడువారె యొరు లతఁ డలిగినపుడు?
గాన నిచటన కాలంబు గడపువాఁడ. 324

వ. హరిశ్చంద్రశిబిదధీచిప్రముఖు లగుపెద్దలుం గాశీసంసేవనం
బున సంసారదుఃఖంబులు ద్యజించి రని ప్రభావజ్ఞుం డగు
భాస్కరుండు లోలార్కుం డన, నుత్తరార్కుం డన, సాం
బాదిత్యుం డన, గరుడాదిత్యుం డన, మయూరాదిత్యుం
డన, [1]ఖఖోల్కాదిత్యుం డన, వరుణాదిత్యుం డన, వృద్ధాది
త్యుం డన, కేశవాదిత్యుం డన, విమలాదిత్యుం డన, గంగా
దిత్యుం డన, యామాదిత్యుం డనఁ బండ్రెండు మూర్తులు
వహించి కాశీపురంబునం దధివసించె. కాశీవాసనిమిత్తంబు
గా మనంబు లోలంబగుట లోలార్కుం డయ్యె క్రమం
బున నీయాదిత్యులప్రభావం బభివర్ణించెద నాకర్ణింపుము.

ఉత్తరార్కప్రభావవర్ణనము

సీ. కాశీపురికి నుత్తరాశాప్రదేశంబు
నందు నుండుట నుత్తరార్కుఁ డయ్యె
నితిహాస మొకటి యయ్యినునిమాహాత్మ్యంబు
సంప్రకాశ మొనర్పఁజాలెడునది

1 ఖషోల్కా, ఖట్వా.

వినిపింతు విను కాశి విప్రుఁ డొక్కఁడు సదా
చారసంపన్నుఁడు శాంతిశాలి
యతిథిప్రియుఁడు ప్రియవ్రతుఁ డను పేరివాఁ
డతనిభార్య శుభవ్రతాభిధాన
తే. దంపతులు వారి కుదయించెఁ దనయ యొర్త
మూలనక్షత్రమునయందు మొదటికాలఁ
గేంద్రమున నాంగిరసుఁ డుండఁ జంద్రవదన
బాల వర్ధిల్లె రూపసంపదయుఁ దాను. 326
తే. దానిపేరు సులక్షణ మానివర్య!
సర్వలక్షణసౌభాగ్యజన్మభూమి
బాల యంతంత వర్ధిల్లెఁ బ్రతిదినంబు
జింత తండ్రికి వర్ధిల్లె నంత కంత. 327
తే. తగినవరుఁ డెవ్వఁ డొకో యీతలిరుఁబోఁడి!
కనుగుణుం డెవ్వఁ డొకో విశుద్ధాభిజాత్య
పరమసౌభాగ్యభాగ్యసంపదల! కనుచు
నిత్యమును దండ్రి యాత్మఁ జింతించుచుండు. 328
తే. మూలనక్షత్రమునయందు మొదలికాలఁ
గన్య గండానఁ బుట్టినకారణమునఁ
గర్మఠుఁడు విప్రుఁ డానందకాననమునఁ
జచ్చెఁ జింతాజ్వరముపైన జ్వరము దాఁకి. 329

వ. శుభవ్రతయుసుం బతి ననుగమించె నంత సులక్షణదుఃఖావేశ యయ్యును ధీరోదాత్త గావునఁ దాత్పర్యంబునం దలిదండ్రుల కౌర్ధ్వదైహికవిధులు నిర్వర్తించి నిజాంతర్గతంబున.

సీ. ప్రాణంబుప్రాణంబు లగుతల్లిదండ్రుల
హృదయంబులోన నే నెట్లు మఱతుఁ?
బితృమాతృహీన నై యతిశోచ్యవృత్తి మై
నెబ్భంగి నీఁదుదు నీభవాబ్ధి?
నేల కల్పించె నాకీరూపలావణ్య
సౌభాగ్యసంపద జలజభవుఁడు?
కులశీలరూపాదిగుణములు వీక్షించి
యెవ్వారి కీ నేర్తు నేన నన్ను?
తే. ననుచు నిర్వేదమునఁ బొందె నలరుఁబోఁడి
పురుషు నెవ్వనిఁ జిత్తంబు చొరఁగ నీక
బ్రహ్మచర్యవ్రతస్థితి బదిలపఱిచి
యుత్తరార్కునికడఁ జేసె నుగ్రతపము. 331

ఉ. నిత్యము నిష్ఠతోడ ధరణీసురకన్యక కాశి నుత్తరా
దిత్యునిపార్శ్వభాగమునఁ దీవ్రతపం బొనరింప వచ్చి సాం
గత్యము చేసెఁ గూర్మి చెలికత్తియకై వడి నొక్క మేఁక సం
ప్రీత్యనులబ్ధినంగనయుఁ బ్రేమ మొనర్చుచు నుండె దానిపైన్.

తే. రాత్రి దూర్వాప్రవాళచర్వణ మొనర్చి
యుత్తరాదిత్యకుండిక నుదక మాని
పగలు నాల్జాలు సేవించుఁ బద్మనయన
వత్సలత మీఱ *నలవోక వయసుమేఁక. 333

331-వ పద్యమునకుఁ దరువాతఁ గొన్ని ప్రతులలో 'వ. ఇవ్విధంబున తపంబుసేయుచు నక్కన్యకారత్నంబు' అని యొకవచనము గనఁబడు చున్నది. * 'సెలవ్రోఁక' అని ముద్రితప్రతి.

వ. [1]అంతం బెద్దకాలంబున నీలలోహితుం[2]డు ప్రత్యక్షుం డై వరంబు వేఁడు మనిన సులక్షణ యవ్వీరూపాక్షునకుఁ బ్రణమిల్లి వినయంబున ని ట్లనియె. 334

తే. మీనకేతనదమన! యీమేఁకపిల్ల
ప్రాణసఖివోలె నాయొద్దఁ బాయకుండు
శర్వ! యీనోరుమాలినజంతువునకు
మొదలు వర మిమ్ము వర మిమ్ము పిదప నాకు. 335

వ. అనిన విని శంకరుండు కరుణాతరంగితాంగీకారం బైన కటాక్షవీక్షణాంకురంబునం గురంగాక్షిం గనుంగొని గౌరీహృదయానురోధంబున బర్కరి యన్యజన్మంబునం గాశిరాజుపట్టపుదేవికిం గూఁతురై పుట్టునట్లుగా వరం బొసంగె. బర్కరి పేర నయ్యుత్తరాదిత్యకుండంబు బర్కరీకుండం బనం బరఁగె. గుణానురాగిణి యైనగౌరి సులక్షణఁ దనకుం జెలికత్తియం గాఁ గైకొని జయ, విజయ, జయంతిక, శుభానంద, సునంద, కౌముది, యూర్మిళ, చంపకమాల, మలయవాసిని, కర్పూరతిలక, గంధధార, శుభ, అశోక, విశోక, కమలగంధి, చందననిశ్వాస, మృగమదోత్తమ, కోకిలాలాప, మధురభాషిణి, గద్యపద్యనిధి, యనుజ్ఞ మొదలయిన చెలికత్తియలనుం బోలె నబ్బాల బ్రహ్మచారిణి యైన యయ్యలివేణి నాదరించె. ఇది యుత్తరార్కమాహాత్మ్యం బనుటయు నైమిశారణ్యనివాసులు మహాత్మా! యింకనుం గాశికానగరపంచక్రోశపుణ్యక్షేత్రంబునం గలదేవతాస్థానం

1 ఇవ్విధంబున నుండ నంతగొంతకాలంబునను. 2 దక్షకన్యకామణి సన్నిధికిం.

బులు, పుణ్యతీర్థంబులు వివరించి మమ్ముం గృతార్థులం
జేయు మనుటయు. 336

ఆశ్వాసాంతము

శా. ధారాపట్టణసార్వభౌమ సురథాణ్దర్పాపహారక్రియా
ధౌరంధర్యపటిష్ఠనిష్ఠురభుజాదంభోళిసంరంభ! దా
సీరామప్రమదాకటాక్షలహరీవ్యాపారనీరాజితా
కార! శ్రీజితమత్స్యకేతన! సమిద్గాండీవబాణాసనా! 337

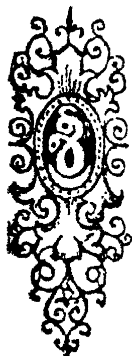
క. వేంగీవిషయాధీశ్వర!
సంగరగంగాతనూజ! సాహిత్యకళా
సంగీతలక్ష్యలక్షణ
భంగీసర్వజ్ఞ! విమలపాండిత్యనిధీ! 338

మాలిని. చతురుదధిచతుర్దిక్సౌధవీథీవిటంకా
ప్రతినవబహుముక్తారంగవల్లీమతల్లీ
ప్రతిమవిమలకీర్తీ! పంచనారాచమూర్తీ!
వితరణసురభూజా! వేమమాంబాతనూజా! 339

గద్య. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్యపుత్త్ర
సుకవిజనవిధేయ కవిసార్వభౌమ శ్రీనాథనామధేయ
ప్రణీతం బైన కాశీఖండం బను మహాకావ్యంబునందుఁ
బంచమాశ్వాసము.

షష్ఠాశ్వాసము

క. శ్రీకటాక్షవీక్షణ
విశ్రాణన! విభవవిజితవిద్యాధర! వ
ర్ణాశ్రమరక్షాతత్పర!
యాశ్రితమందార! రెడ్డియల్లయవీరా! 1

వ. అక్కథకుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లనియె. 2

సాంబాదిత్యమాహాత్మ్యము

సీ. యదువంశమునయందు నవనిభారాపనో
దార్థంబు దుష్టదైత్యావశేష
హరణార్థముగఁ బుట్టె నంభోజనాభుండు
దేవకికిని వసుదేవునకును
ద్వారవతీపురాధ్యక్షుండు దైత్యారి
యవరోధకాంతాసహస్రములకుఁ
గాంచె నందనుల లక్షయునేనుబది వేల
మాన్యులైనప్రధానమహిషులందు
తే. జాంబవతి యనుదేవియు సాంబుఁ గనియె
నక్కుమారుండు లేఁతప్రాయంబునందు
వీథి నొకనాఁడు సఖులతో విహృతి సలుప
నెచట నుండియొ నారదుం డేగుదెంచె. 3

క. ఆటతమకమున నమ్మధు
కైటభరిపుసుతుఁడు మిగుల గౌరవబుద్ధిఁ
బాటింప నేఱుఁగఁ డయ్యెను
హాటకగర్భునితనూజు నభ్యాగతునిన్. 4

ఉ. తోడికుమారులుం సఖులు దూరమునందక రారవిందముల్
మోడిచి ఫాలభాగముల మోపినమస్కృతు లాచరింపఁగా
నాడుచు నుండెఁగాని ముని కంజలి సేయఁగ నేరఁడయ్యె న
వ్వేడుకకాఁడు పుట్ట దొకవేళ వివేకము యెట్టివారికిన్. 5

చ. త్రిదశమునీశ్వరుండును మదింగలుషంబొకమూలనుండఁగా
యదుకులసార్వభౌముఁగని యర్చనగైకొని యిష్టగోష్ఠితో
ముదితల నమ్మియేమఱుట మోసముసూ! యనిబుద్ధిచెప్పి చ
చ్చదురుఁడుసన్న సేయఁదగజాంబవతీసుతు నెన్నె ధూర్తుఁగాన్.

తే. ఎన్ని యాతోయమున మిన్న కేగి దివికి
నారదుఁడు శౌరిచేత సత్కార మంది
నెరసు పొడఁగానలేఁ డయ్యె నెమకి నెమకి
సాంబుపైఁ బాంచజన్యరథాంగపాణి. 7

వ. అంతం గొన్ని దినంబులకు. 8

తే. సాంబు నడచినదాఁక వ్రతంబు పట్టి
జలజసంభవతనయుండు సలపకారి
ద్వారవతి కేగుదెంచి యంతఃపురమున
బుండరీకవిలోచనుం డుండు టెఱిఁగి. 9

తే. వెదకి సాంబునిఁ బొడగాంచి విబుధమౌని
హరికిఁ దనరాక నెఱిఁగింపు మనుచుఁ బలికెఁ

బోవు టనుచిత మొప్పదు పోవ కునికి
యేమి సేయుదు పని యాతఁ డిచ్చఁ దలఁకి. 10

వ. ఎట్టకేలకు శుద్ధాంతగతుం డై యున్న తండ్రిసమీపంబున కరిగి యవ్వేళాగమనాపరాధంబు గారణంబుగా శౌరిచేతం గుష్ఠ వ్యాధిబాధితుండు గా శపింపంబడి సాంబుండు. 11

తే. తండ్రికిని నారదునికి వందనము సేసి
జాంబవతిపట్టి శాపావసాన మెఱిఁగిఁ
కాశికకు నేగి యత్యంతగాఢభక్తి
భాను సేవింప నీవ్యాధి మాను ననిన. 12

వ. ఇట్లు నారదానుమతిం గృష్ణుచేత శాపమోక్షప్రకారం బెఱింగి సాంబుండు కాశి కరిగి తదుపదిష్టమార్గంబున భాను సేవించి కుష్ఠవ్యాధిబాధావిముక్తుం డయ్యె. ఇది సాంబా దిత్యమాహాత్మ్యంబు. 13

గరుడాదిత్య మయూఖాదిత్య ఖఖోల్కాదిత్యారుణాదిత్యమాహాత్మ్యము.

సీ. పరమసంయమి కశ్యపప్రజాపతికిని
వినత కాత్మజుఁ డై నవిహగభర్త
విషధికుక్షినిషాదవితతి భక్షించుచో
ద్విజుఁ గ్రాసి యుమిసినవిమలబుద్ధి
యిభకచ్ఛపముల రోహిణిశాఖతోఁ దాల్చి
దివినిూఁదఁ బాఱినపవనవేగి
యహికోటి గెల్చి చిచ్చార్చి చక్రము దూరి
యమృతంబుఁ గొన్నట్టియమితబలుఁడు

తే. జిష్ణుపవి కొక్కయీఁక యిచ్చినప్రదాత
యచ్యుతునివాహనము తార్క్ష్యుఁ డగ్రజులును

దానుఁ దల్లియుఁ గాశికాస్థలమునందుఁ
గొలిచి రక్కల నలువురఁ గుంభజన్మ! 14

వ. అని చెప్పిన విని యగస్త్యుండు హస్తంబులు మొగిడ్చిపార్వతీ
హృదయానందవర్ధన! కుమార! యొక్కసందేహంబు నడి
గెదం దెలియ నానతిమ్ము. దక్షప్రజాపతిపుత్త్రికకశ్యపప్రజా
పతిపరిగ్రహంబు గరుత్మంతునిజనయిత్రి వినత యేమికారణ
మున దాస్యంబు వహించె నని యడుగుటయు బాహులే
యుండు కుంభసంభవున కి ట్లనియె. 15

తే. సవతి కద్రువ శేషతక్షకులు మొదలు
గాఁగ వేవురు భుజగపుంగవులఁ గాంచె
నండముల మూఁటఁ గలధౌతగండశైల
సన్నిభంబులఁ గనెఁ బుణ్యసాధ్వి వినత. 16

ఉ. ఆదిమమైనయండమునయం దుదయించెను గూబపుల్గు సూ
ర్యోదయవేళ ముజ్జగము నుబ్బరపోవఁగ నయ్యులూక మ
ష్టాదశసంఖ్యదీవులను సర్వవిహంగమకోటికిన్ మహా
హ్లాదము గా వహించెను లలాటమునం దధిరాజపట్టమున్.

తే. ఖగములకు నాదిజం బైనకారణమున
సమ్మతించె విహంగమజాతి మొదలఁ
గౌశికము రాజ్యయోగ్యంబు గా దటంచు
నగియెఁ బిమ్మట దుర్లక్షణములు సూచి. 18

సీ. భంగించిన ట్లుండుఁ బడఁత మాటికి మాటి
కూర్ధ్వకంపంబు సేయుటకతాన
జంకించిన ట్లుండు శ్రవణనిష్ఠురముగాఁ
జెలఁగి ఘూత్కారంబు సేసె నేని

చెదరించిన ట్లుండుఁ బృథువ_ర్తులములైన
దృగ్గోళకంబులు దిరుగఁబడిన
గర్వించిన ట్లుండు ఘస్రంబు నాల్గాలు
నెదిరిఁ దన్నునుఁ గాంచు నెఱుక లేమిఁ

తే. బుట్టుపుణ్యంబుమాలిన జట్టిపులుగు
గూబ యెక్కడఁ! గలహంసకోకకీర
నీలకంఠాదిబహుపక్షినివహరాజ్య
భార మెక్కడ! నిది యసంబద్ధ మనుచు. 19

వ. కులము పెద్దలు పరాభవించిన. 20

ఉ. గద్దియ డిగ్గి ‡కాశ్యపుని గాదిలిసూనుఁడు గొండ వట్టినన్
ముద్దియ దక్షుకూఁతురు విముగ్ధత రెండవపుత్త్రునైన నుం
దద్దయు వేడ్కఁ జూతు నని తాలిమి లేక నఖాంకురంబునం
బిద్దముచేసె మై సగము నిండనిగర్భముతోడియండమున్.21

వ. దానవపరార్ధకాయహీనుండును బూర్వార్ధమానతనూసహి
తుండును నైనపుత్త్రుం డనూరుం డన నుద్భవించి యప
కారంబు సేసినతల్లిం గినిసి సవతికి దాసివి క మ్మని శపి
యించిన. 22

సీ. ఏలరాయన్న! నాయేకాపరాధంబు
సైరింప వైతి యీ శాపమునకు
మోక్ష మెన్నఁడు గల్గు నక్షీణకారుణ్య!
గరిమఁ జెప్పర యాత్మ గలఁగె నాకు

‡ 'కశ్యపుని గాదిలిసూనుఁడు' అని వ్రాఁతప్రతిపాఠము. 'కాశికేంద్ర తథావృత్తే' అని సంస్కృతమూలము.

ననవు డాపిచ్చుకుం టమ్మతో ని ట్లను
నేనూఱువర్షంబు లేగునంత
మూఁడవయీయండమున నుద్భవించిన
తనయుండు తల్లి! నీదాస్య ముడుపు
తే. నేమరక దీని రక్షింపు మీవు నియతి
నడుచు బుద్ధులు చెప్పి యయ్యరుణుఁ డరిగె
జననియనుమతిఁ గాశికాస్థానమునకుఁ
దాఁక బ్రహ్మవిద్యానిధానమునకు. 23

వ. ఆశాపంబు కారణంబుగా నొక్కనాఁడు కద్రూవినతలు సముద్రతీరంబున వినోదార్థంబు విహరించువారు వేలానువన (ధి)వనప్రాంతంబున మరుత్వంతునితురంగం బుచ్చైశ్శ్రవంబు మేయుచున్నం గనుంగొని వినత 'యోహో! యీహయో త్తమం బింత యొప్పునే? మహాపురుషునికీర్తిపూరంబునుం బోలెఁ గార్తికచంద్రచంద్రికాధవళం బయియున్నయది' యనినఁ గద్రువ యేకన్నులఁ గనుఁగొంటివి? ఈ తురంగంబు నందు నిందుబింబంబునందుఁ గందునుం బోలె వాలవీధి యందు వాలంబు లొకకొన్ని నీలంబు లయియున్నయవి యని పలికె. ఉన్నయవియనియును లేవనియునుం గొంతతడ విద్దఱు వాదంబు సేసి దాస్యంబు పణంబుగాఁ బన్నిదంబు చఱచిరి. అప్పాద్ధునకుం బ్రొద్దు చాలమి నిజనివాసంబుల కరిగిరి. మఱునాఁడు ప్రాతఃకాలంబునఁ గద్రువ గొడుకులం బిలిచి పనిచినం గొంద ఱక్కార్యంబునకు సమ్మతింపక కినుకం బడిరి. కొందఱు వాలమాత్రసూక్ష్మాకారులై వహించి వాలం బునందు ప్రేలిరి. అంత దత్పరీక్షణంబునం వినత యోటువడి

కద్రువకు దాస్యంబు సేయుచుండె. మఱి యేనూఱువత్సరం
బులకుఁ దృతీయాండంబునం దుదయించినగరుత్మంతువలన
నమృతహరణంబు నిష్క్రియంబుగా దాస్యంబువలన
విముక్తిం బొందె. కుంభసంభవ! నీయడిగినప్రశ్నంబునకు
నిది ప్రత్యుత్తరంబు. 24.

సీ. పక్షిసామ్రాజ్యసంపత్పదభ్రంశంబుఁ
బొందినపెనుఱూబపులుఁగుఱేఁడు
కటిభాగమున కధగికాయంబు శేషంబు
వేలవం బగుపుట్టు పిచ్చుకుంటు
సవతి కేనూఱువత్సరములదాఁక దా
స్యంబుసేసి కృశాంగి యైనవినత
యనిలాశనులను వీఁపునఁ బెద్దకాలంబు
భరియించి తిరిగినపక్షిరాజు

తే. తల్లి నలువురుఁ గాశికాస్థానసీమ
హరుని ప్రతినిధు లైనభాస్కరులఁ గొలిచి
యచిరకాలంబునన యభీష్టార్థసిద్ధిఁ
గనిరి ప్రతిబంధములు వాసి కలశజన్మ! 25.

వ. గరుడునిపేర గరుడాదిత్యుండును, నులూకంబుపేర మయూ-
ఖాదిత్యుండును, వినతపేర వర్షాదిత్యుండును, నరుణునిపేర
నరుణాదిత్యుండును ననం బరఁగిరి. ఇంక వృద్ధాదిత్య కేశ
వాదిత్య విమలాదిత్య గంగాదిత్య యమాదిత్యుల మాహా
త్మ్యంబులు సెప్పెద నాకర్ణింపుము. 26.

సీ. వృద్ధహారీతుండు వృద్ధత్వమునఁ బాసి
తరుణుఁ డై రవిఁ గొల్చి వరము వడసె

[1]ఆదికేశవదేవుఁ డభ్యాసమున నుంచి
రవి శంభుఁ గనిపించె రత్నమూర్తి
విమలాహ్వయుఁడు రాజు గమలబంధు భజించి
ప్రబలకుష్ఠవ్యాధిబాధఁ బాసెఁ
దొల్లి గంగ భగీరథుఁడు తెచ్చునప్పు డ
న్నదిఁ జూచి వినుతించినాఁడు దరణి
తే. యముఁడు యమతీర్థమునఁ దండ్రి నర్కుఁ గొలిచి
తపము గావించి వడసెఁ దత్కారుణ గాన
*యిన్నిచిహ్నలఁ గాశిలో యినులవేల్పు
వాట మైయుండు ధర వాని వానివలన. 27

శివుండు బ్రహ్మం గాశి కనుపుట

వ. వెండియుం గాశీవియోగవేదనాక్రాంతస్వాంతుం డై యంధ
కారాతి తద్వృత్తాంతశ్రవణకౌతూహలంబున విధాత
మహాపరేతనిలయంబునకుం బంచువాఁ డై యవ్విరించి
రావించి యి ట్లనియె. 28

ఉ. పోయెను యోగినీబలము పోయినపోక నెపోయెఁ బిమ్మటం
దోయజబాంధవుం డతఁడునుం దడ సెంగడుఁ [2]జెర్వుఁజూడఁ
గాఁబోయినతూఁడుతీఁగెక్రియఁబోయినయట్లనె కాశిఁ జిక్కరీ

---

1 ఇది ప్రాఁతప్రాఁతప్రతులపాఠము, సంస్కృతమూలమునకుఁ గొంత
వఱకు సరిపడుచున్నది. పూర్వముద్రితగ్రంథమున 'ఆదికేశవదేవుఁ డభ్యాస
మున నుబ్బి, యనిశంబు గొల్చిన యర్కమూర్తి' యని యున్నది. ఈపాఠము
చింత్యము. * 'నిన్నిచిన్నెలఁ గాశిలో నినులవేల్పు' అని ప్రాఁతప్రతులపాఠము.

2 'నీరుచూడఁగా, బోయినయట్టితామరలపోలికి నందఱు' కాశిఁ
అని పాఠాంతరము.

తోయము నీవువో ద్రుహిణ! తొల్లిటివారలయట్ల కాకుమీ!
వ. అనినం బ్రసాదం బని పనిపూని బ్రహ్మ వృద్ధబ్రాహ్మణవేషం
బునం గాశిం బ్రవేశించి పేరోలగం బున్నదివోదాసు నాశీ
ర్వదించి యి ట్లనియె. 30
తే. అధిప! యానందకాననాభ్యంతరమున
యజ్ఞములు సేయువాఁడ నీయభ్యనుజ్ఞ
ననుమతింపుము సాహాయ్య మాచరింపు
రాజు నడపింప కెట్లు ధర్మంబు నడచు? 31
తే. అకట! విశ్వేశ్వరుఁడు లేమి ననదవోలె
నున్నయది కాశికాపురి యోనృపాల!
యున్న వేల్పులు రాకుండ నున్నగాని
వామదేవుని రప్పింపవలెఁ జు మయ్య! 32
వ. అని [1]మైవాకగా నాడి యర్ధాంగీకారంబు వడసి ధాత దశా
శ్వమేధయాగంబులు సుప్రయోగంబులుగా నాహరించి
బ్రహ్మేశ్వరదేవుఁ బ్రతిష్ఠించె భాగీరథీపశ్చిమతీరంబున నంత
ర్గేహంబు దక్షిణద్వారంబున దశాశ్వమేధంబు సర్వతీర్థో
త్తమంబు. 33
తే. ధాత గాశీపురంబునఁ దడయుటయును
నుల్లమునయందుఁ గోపింపకుండె శివుఁడు
రాజమౌళికి మూర్త్యంతరంబు గాదె
గణనసేయంగ నానందకాననంబు? 34

ఈశ్వరుండు ప్రమథులం గాశి కంపుట

వ. అపుడు గౌరీకాంతుండు నిజాంతర్గతంబున 'యోగినీబృం

1 'మైపోక గా నాడి' అని పా.

దంబు మసలె, వివస్వంతుండు వెనుక మఱచె, నంభోజసం
భవుండును గదలనికంబం బయ్యె, నీకం బరమవిశ్వాసనిధు
లగు ప్రమథులం బంచెదం గాక' యని బహుమానపురస్సరం
బుగా నొక్కతోయంబున శంకుకర్ణమహాకర్ణులను, నొక్కవగ
ఘంటాకర్ణమహాకాళులను, నొక్కగెడ సోమనందినందవేణ
కాళపింగళకుక్కుటులను, నొక్కవర్గంబునఁ గుండోదర
మయూరబాణగోకర్ణులను, నొక్క మొత్తంబునం దిల
కర్ణస్థూలకర్ణద్రుమ చండ ప్రభామయసుకేశచ్ఛాగకపర్దిపింగ
లాక్ష వీరభద్రకిరాత చతుర్ముఖ నికుంభ పంచాక్షభారభూ
తత్ర్యక్ష క్షేమకవిరాధసుముఖాషాఢులనుం బంచిన. 35

తే. భర్తపని పూని నిజముగాఁ బ్రతిన వట్టి
పోదు రానందకాననంబునకుఁ బోయి
[1]మోహమాహాత్మ్య మెట్టిదో మునివరేణ్య!
ప్రమథు లప్పుడ మఱతురు భవునియాజ్ఞ. 36

శా. నేమం బొప్పఁగఁ గాశికానగరికి న్విశ్వేశ్వరాజ్ఞామహా
సామర్థ్యంబు జటాకిరీటములపై సంధించి పోయి త
త్సీమాంతంబున నంతయున్మఱచి యాసిద్ధుల్ శివార్చారతిఁ
స్వామిద్రోహమువాపికొంద్రచట మెచ్చన్వచ్చుఁదజ్ఞానమున్.

వ. అందుఁ గపర్ది యను ప్రమథుఁడు ప్రతిష్ఠించినకపర్దీశ్వరలిం
గంబు ప్రభావం బుపన్యసించెద నాకర్ణింపుము. 33

కపర్దీశ్వరప్రభావకథనము

సీ. కాశి కుత్తరదిక్ప్రదేశంబునం దుండు
విమలోదకం బనుకమలసరసి

---

1 'నరవరేణ్యుని మోహమాహాత్మ్యమునను' అని వ్రాతప్రతి.

యాభావి తేటనీ రాస్వాదించిన నందుఁ
దీర్ఘమాడినఁ బితృదేవతాళి
కతిభక్తిఁ దర్పణం బాచరించిన మర్త్యుఁ
డఘకోటిఁ దున్మి తూటాడఁ జాలు
నీయర్థమున కొక్కయితిహాస మే నీకుఁ
జెప్పెద దృఢభక్తిఁ జిత్తగింపు
తే. మాదిఁ ద్రేతాయుగంబునయం దొకండు
హరునిభక్తుఁడు వాల్మీకి యనఁగఁ గలఁడు
వాఁడు హేమంతఋతుకాలవాసరములఁ
దివిరి యక్కుండమునయందుఁ దీర్థ మాడు. 39

వ. ఒక్కనాఁడు మధ్యాహ్నవేళ నవ్వాల్మీకి విమలోదకుండంబునం గ్రుంకువెట్టి యనంతరంబ యాపాదమస్తకంబుగా భస్మోద్ధూళనంబు సేసి రుద్రాక్షమాలికలు ధరించి కపర్దీశ్వరమహాదేవుసమ్ముఖంబునం బంచాక్షరీ పంచబ్రహ్మశతరుద్రాద్యాదిమంత్రంబుల ధ్రువమఠ ప్రతిమఠ లంబకరాసకాదుల నేలాకరరేంకి(తేంక) వర్తన్యాదులును సూతశుద్ధసూళభేదంబులు నెడనెడ ఝుంఝుం టంటం ప్రధాననానాస్తోభాక్షరంబులు సరిగమాదిస్వరంబులు దివ్యస్తుతిపదంబులు త్రిపురవిజయ దక్షాధ్వరధ్వంసాదిబిరుదంబులు శంఖమురజాది వాద్యంబులు ధేంకంబులు సంఘటించి విస్ఫురితాందోళితంబులు ద్రిభిన్నాది గమకభేదంబులతోడ నయ్యయిప్రయోగంబుల నాహతప్రత్యాహతంబులు పుట్టించుచుఁ జంచత్పుటచాచపుట షట్పితాపుట(త్ర)సరద్వేష్ట కోద్ఘట్టితాదితాళంబుల ఘంటీరవశంకరాభరణాది (గ్రామంబులను) రాగరాగాంగభాషాంగ

క్రియాంగోపాంగాది దేశిరాగంబులను సంఘటించి దత్తిలకో హాళభరతమతంగ నందికేశ్వరాదిమతానుసారంబున వివిధ ప్రబంధంబుల నిర్మించి వానికి బహువిధస్థానకమండలచారి (కా) చరణాంగహారరేచకధవళకనతనాదిశిరోభావచతుర్భావ చాలనంబులు మెఱయ దేశీమార్గలాస్యతాండవంబులుపరిఢ వించుచు నిట్లు దాన తూర్యత్రయంబు ననుసంధించుచుఁ గొంత దవ్వువ్విరూపాక్షునిఁ జాక్షుషం బైన యోగంబున యజించుచుండె. అయ్యవసరంబున. 40

సీ. ఘ్రాణంబు నీచమై కన్నులు పల్లనై
యుదరంబు వీఁపుతో నొత్తగిల్లఁ
జేదోయి గుఱుచ యై చెవులు విల్వంక లై
పూసలెమ్ముకములు బోటుకట్ట
వక్షంబు గుంత యై వర్ణంబు పరుస నై
తెఱనోరఁ ద్రేవుడు తీఁగె సాఁగ
శీర్షంబు పలుద యై చెక్కిళ్లు లోఁతు లై
ముష్కద్వయీశిశ్నములు గృశించి

తే. యస్థిచర్మావశేషావయములమర
జుజురుకొన్నతనూరుహస్తోమములను
బొలసుకంపున భీభత్స వాడమఁ జేయఁ
గట్టెదుర వచ్చి నిలిచె రాక్షసుఁ డొకండు. 41

వ. ఇట్లు బహిరంగణంబున రాక్షసుం జూచి వాల్మీకి పంచాక్ష రాఘోరపాశుపత మంత్రాభ్యాసనావశంబునం బుట్టినదిట్ట తనంబునం దెరలక నిలిచి యోరీయెవ్వఁడ? వెటనుండి వచ్చితి? వెచ్చోటి కేగెదవు? దృష్టిపథంబున నిలిచిన పిశాచభూత

బేతాళకూశ్మాండప్రేతనికరం(రంకం)బులలో నొక్కరుండవు,
గావలయు, నేము తపస్వులము, శివనామజాపకులము, మంత్ర
స్థులము, భస్మోద్ధూళనవర్మధారులము, రుద్రాక్షమాలికా
రక్షావజ్రపంజరమధ్యస్థితులము, మముబోంట్ల నీకు వెఱ
పింపం బనిలేదు; చేర రాకు మల్లంతనయుండుమనినం గృతాం
జలి య్యై యాభూతం బమ్మహీసురున కిట్లనియె. 42

తే. ధాత్రి గోదావరీసింధుతటమునందుఁ
బ్రథిత మైనప్రతిష్ఠానపట్టణమున
నగ్రజన్ముండ దుష్టప్రతిగ్రహముల
కారణంబుగ బ్రహ్మరాక్షసుఁడ నైతి. 43

తే. ఎండ నెండితి మంచున నివము కొంటి
వానఁ దడిసితి మంచున వడఁకు చుంటిఁ
గాలిఁ దూలితి నశనంబు గాన నైతి
దప్పిఁ గుందితి డస్సి దట్టంబ నైతి. 44

వ. ఇవ్విధంబునఁ బెద్దకాలంబు గుతిలపడి యాచారవిరహితుం
డైన యొక్కపురుషు నాశ్రయించువాఁడనై నిరాధారంబునఁ
జరించుచు నొక్కనాఁడు. 45

సీ. మాటలాడుచు మూత్రమలము లుత్సారించు
మిహిరోదయమ్మున మేలుకొనఁడు
సంధ్య వార్వఁడు మంత్రజపసంయుతంబుగ
విడికచ్చతో నుండు విడువ కెపుడు
బ్రహ్మసూత్రము ధరింపఁగ సిగ్గు వహియించుఁ
జల్దియోగిరము నిచ్చలు భుజించు

ఋతువేళలఁ బరిగ్రహింపఁడు నిజభార్య
నన్యకళత్రంబు నభిలషించు
తే. నెవ్వఁ డవ్విప్రదాయాదుఁ డేగుదెంచె
మార్గవశమున భాగ్యసామగ్రి కలిమి
నాశ్రయించితి నతని మధ్యాహ్న వేళఁ
బ్రాంతదేశంబునం దొక్కరావి నుండి. 46

వ. అతం డిప్పు డర్థార్జనంబునకు నిక్కాశికాపురికిం జనుదెంచె. పుణ్యక్షేత్రప్రభావంబునం బరాభూతుండనై బహిర్భాగం బునన యున్నవాఁడ. ఇంక నేమి సేయుదు? ఆధార భూతం బైన యతనిం గోలుపోయితి. ఎచ్చోటనుండియేనియు నేతెంచి కాశికాపురిరక్షకులు నన్ను బాధపెట్టుదురోయని భీతి యయ్యెడు. నిన్ను శరణంబు వేఁడెద. మహాత్మా! రక్షిం పవే! యనినం గృపావశంవదుండై యవ్వాల్మీకి కక్షపాలం బులోని విభూతి హస్తంబున ధరియించి దగ్గరం జని పంచా క్షరీ మంత్రంబున నభిమంత్రించి లలాటంబున రక్షాతిలకంబు లిఖించి 'కాశికానగరంబు ప్రవేశింపుము, మద్విభూతిధారణ మహిమంబున నిన్ను భైరవాదులు భర్జింపనోడుదురు, కప ర్దీశ్వరదేవు దర్శింపుము, అద్దేవుండు నీకు నరిష్టనిరసనంబును, నిష్టావాప్తియుం జేయు' ననిన మహాప్రసాదం బని యతం డట్ల చేసి ముక్తుం డయ్యె. ఇది కపర్దీశ్వరమాహాత్మ్యంబు.

క. అందఱు పారిషదులు నీ
చందంబున శంభులింగసంస్థాపన మా
నందవనీనగరంబున
యం దొనరించితి యతిప్రయత్నంబులతోన్. 48

తే. కలశసంభవ! విశ్వేశకులగృహంబు
కటకసాధారణంబె? శ్రీకాశినగర
మిందురేఖావతంసు మోహింపఁ జేయఁ
జాలు నఁట! దానిమహిమ గోచరమె పొగడ? 49

ఉ. కీటపతంగసర్ప పశుకీశమృగాదిసమస్తజంతుసం
ఘాట మఖండనిద్రకయి కాశికఁ గన్నులు మోడ్ప నంతలో
నైటభజిద్విరించిబలఘస్మరముఖ్యసమస్తదేవతా
కోటికిరీటకూటములఁగూర్చు నమస్కరణార్హ్యాణాంజలుల్. 50

క. ఏనాఁటనుండి వచ్చియు
మానవు లెఱ్ఱొంగుద్రు ముక్తి మైత్రావరుణీ!
యానందకాననంబున
నానాకైవల్యశోభనము లనుఫలముల్. 51

తే. మరణ మానందవనములో మంగళంబు
భూతి కాశీపురంబులో భూషణంబు
గోఁచి యవిముక్తమునయందుఁ గుంభజన్మ!
పరమనిర్వాణజనులకుఁ బట్టుచేల. 52

వ. కుంభసంభవా! దశాశ్వమేధతీర్థంబున దశహరాఖ్యతటినీ దశాశ్వమేధేశ్వరుల దర్శించి మానవుండు దశజన్మార్జితంబులైనపాపంబుల దహించు శంకుకర్ణేశ్వరు శశాంకకళాలంకారు, మహాకర్ణేశ్వరు దృక్కర్ణకుండలు, ఘంటాకర్ణేశ్వరు ముక్కంటి, మహాకాళేశ్వరుఁ గాలగళు, హిమనందీశ్వరు నందివాహను, నందిషేణేశ్వరుం గందర్పదమనుఁ, గాలపింగళేశ్వరు గంగామౌళిఁ, గుక్కుటేశ్వరు లలాటాక్షుఁ, గుండోదరేశ్వరుఁ బాండురాంగు, మయూరేశ్వరు నారాయణ

ప్రియుఁ, బాణేశ్వరుఁ బినాకపాణిఁ, జలకర్ణేశ్వరుఁ జతుర్ని గమమహాళిరత్నంబు, స్థూలకర్ణేశ్వరుఁ గరుణాపూర్ణహృదయు, ద్రుమిచండేశ్వరు సంధ్యాతాండవప్రియుఁ, బ్రభామయేశ్వరుఁ ద్రిభువనాధిపతి, సుకేశేశ్వరు నాకాశకేశుం గొలిచి మర్త్యుండు కార్తార్థ్యంబు నొందు. కపర్దికిం దగ్గిగ్భాగంబునఁ బింగళాక్షీశ్వరు, నవిముక్తేశ్వరునకుఁ బశ్చాద్భాగంబున వీరభద్రేశ్వరుఁ, గేదారేశ్వరు దక్షిణభాగంబునం గిరాతేశ్వరు, వృద్ధకాలేశ్వరుసన్నిధిం జతుర్ముఖేశ్వరు, విశ్వేశ్వర శ్రీమన్మహాదేవుదక్షిణంబునం బంచాక్షేశ్వరు, నంతర్గృహోత్తరభాగంబున భారభూతేశ్వరుం, ద్రిలోచనేశ్వరుపురోభాగంబునఁ ద్ర్యక్షేశ్వరు, విశ్వేశ్వరోత్తరభాగంబున లాంగలేశ్వరు, భజింపఁబంచజనుండు పంచమహాపాతకంబుల భంజించు. ఇవ్విధంబునం బ్రమథులు లింగప్రతిష్ఠ లాచరించి, లింగార్చనాపరులయి వారాణసీపురంబునం బ్రతివసించుటయు.

క. చింతించె విశ్వనాథుం
డంతగకరణమున నేయుపాయంబున నేఁ
గాంతునొకో కాశీవృ
త్తాంతం బని మందరాచలాగ్రస్థితుఁ డై. 54

సీ. ఏమి సేయునొ యోగినీమండలం బిప్డు
కాశికాకటకశృంగాటకముల?
నానందకాననాభ్యంతరంబునయందు
బిసరుహోత్పుండేల మసలె నొకొ?
వారాణసీపురావాససౌఖ్యంబుల
మరగి వాక్పతి మమ్ము మఱచె నొకొ?

గణనాయకులు శంకుకర్ణాదు లవిముక్త
మండలిఁ గాఁపురం బుండి రొక్కొ?
తే. యొక్కమతమున వీరందు నునికి మేలు
భేదమున నన్యరాజ్యలక్ష్మికిఁ బెనంగు
నాకు నాయంతవారి నన్పంగఁ గలిగెఁ
దడసి కార్యంబుఁ గొనుట హితంబు కాదె?. 55

తే. ఊరకుండంగ నేటికి? వారణాస్యఁ
గాశి కనిచెద వృత్తాంతగతులు దెలియ
బుద్ధిమంతుండు పోకలఁ బోవనేర్చు
కూర్పవిప్పంగ నోపు నాకొడుకుఁగుజ్జు. 56

వినాయకుండు గాశి కేగుట

వ. అని వినాయకు రాపించి బుద్ధు లానతిచ్చి పంచినం బని
పూని కాశికానగరంబున కరిగి. 57

సీ. గంధర్వనగరరేఖలు మేఘపథమునఁ
జేకొండుందులు వేశ్మసీమలందు
నమరకోదండఖండము నట్టనడు రేయి
ధూమకేతువు జలస్వామికాష్ఠఁ
గర మరిష్టము లైన కలలు నిద్రలయందుఁ
గాఁపున్నయిండ్ల శృంగములపులుఁగు
గంధర్వసమితితోఁకల నగ్నికణములు
పురవీథికామధ్యమున వఱల్లు
తే. బాష్పసలిలంబు దేవతాప్రతిమలందుఁ
గలుగఁజేయుచుఁ బ్రజల కాకస్మికంబు

వెఱపు పుట్టించు నందంద విఘ్నరాజు
ప్రతిదినంబును గాశికాపట్టణమున. 58

తే. తాన యుత్పాతములు మూడ్చుఁ దరతరంబ
తాన విధియించుచుండు నుత్పాతశాంతి
తాన హిత మాచరించు మిత్రంబ పోలెఁ
దాన వెఱపించుచుండు దుర్దశలు చెప్పి. 59

సీ. కలలోనఁ బుట్టినకథ లెన్ని యన్నియుఁ
బూసగ్రుచ్చినయట్టు పోసఁగఁ జెప్పు
హస్తరేఖలు చూచి యాయుష్యమును భవి
ష్యము తేట తెలివిగా నానతిచ్చుఁ
గూఁతు లిద్దఱు నీకుఁ గొడుకు లిద్దఱు నీకు
నని మోము సూచి సత్యంబు నుడువుఁ
దాతగా రనువావిఁ దనవారితన మొప్పు
గురుసు మోపకనొండు సరసమాడు

తే. వ్రతము నోమించు దివసవారములు నొడువు
ననుగలం బైన భూమిఃనీజనులయెడను
గుండబొజ్జయు శిఖయును గుఱుచ పొడవు
వ్రేలిదర్భాంకురము లొప్పు విఘ్నరాజు. 60

ఉ. ఏనిక మోముబూమియవహించి చరించుచునుండు కామధు
గ్ధేనువు డుంఠి గాశి నిది దెల్లము వేలుపుగిడ్డి గానినాఁ
డీనునె మోక్షతర్ణకము? నిచ్చునె కాంక్షిత దుగ్ధధార దూ
ర్వానవపల్లవావలులు వైచినమాత్రన భక్తకోటికిన్?. 61

వ. ఇవ్విధంబున దివ్యాంతరిక్షభౌమోత్పాతంబులు పుట్టించి
నానాప్రకారంబులఁ జరించుచుం గాశీపట్టణంబున కచిర-

కాలంబునం దరిష్టంబు ప్రాపింపంగల దనువార్త మ్రోయించి హితుండునుం బోలె లోలోన బోధించి పౌరజనంబులం గొందఱం గుటుంబసహితంబుగా వెలార్చి యంతం బోవక యంతఃపురంబులు మాయాబలంబునం బ్రవేశించి రాజ శుద్ధాంతకాంతలకు విస్రంభభాజనంబై జితేంద్రియుం డను ష్ఠానపరుండు శమదమాదిగుణగరిష్ఠుండు సత్యసంధుండు నిస్పృహుండని తన్ను సర్వజనులు సంస్తుతించునట్లుగా ఢుంఠి భట్టారకుం డను నామంబున మెలంగి లీలావతి యను పట్టపు దేవిముఖంబున దివోదాసుం గాంచి యతండడిగిన ప్రశ్నంబు లకు సదుత్తరంబు లిచ్చి మెచ్చువడసి యతని పురోహితు లలో నొక్కరుండయి వర్తించుచుండె నంత నొక్కనాఁడు.

ఉ. వారక కాశియందు నలువంకలఁ బుట్టెడుదుర్నిమిత్తముల్
పౌరులు విన్నవింప నరపాలుఁడు విస్మయమంది తత్ప్రతీ
కారము నాచరించుటకుఁ గా హితచింతకు నాప్తు ఢుంఠిభ
ట్టారకుఁ బిల్వఁబంచి నికటంబుననుండి ప్రియంబెలర్పఁగాన్. 63

తే. చెప్పుమా ఢుంఠిభట్ట! కాశీపురమునఁ
బుట్టుచున్నవి యుత్పాతములు దఱుచుగఁ
గారణం బెద్ది దీనికిఁ? గలుష మెట్లు
వాటిలెనొ? ధర్మ మేవంకఁ బల్లటిలెనొ? 64

వ. అని యడిగిన నతం డిట్లనియె. 65

తే. పార్థివోత్తమ! యిమ్మహోత్పాతములకు
శాంతిఁ గావింతు మంత్రరక్షాబలమున
నాకుఁ జూడంగఁ గాశికానగరి విడిచి
యుండఁ దగుఁ గొన్నినాళ్లు నీ వొక్కవంక. 66

శా. ఆత్మార్థంబు ధనంబు ధాన్యమును నాత్మార్థంబు పశ్వాదికం
బాత్మార్థంబుహితాప్తబంధుజనమాత్మార్థంబు గేహోచ్ఛ్రియం
బాత్మార్థంబు పరిత్యజింపఁ దగు రాజ్యంబైన నస్పంద మై
'యాత్మార్థప్పృథివీంత్యజే' త్తనెడువాక్యం బశ్రుతంబేనృపా?

వ. అని చెప్పి యింకనుం బెద్దలతోడ విచారించునది, ఏను
త్రికాలజ్ఞుండ, నేఁటికిఁ బదునెనిమిదియాదినంబునకు నుత్తర
దేశంబుననుండి యొక్కబ్రాహ్మణుండు రాగలం డతండు
నీకు హితోపదేశంబు సేయంగలండు, తద్వాక్యంబులు ప్ర
మాణీకరించునది యని ఢుంఠిభట్టారకుండు నిజనివాసంబున
కరిగె నంత నక్కడ. 68

శివుండు విష్ణునిఁ గాశి కనుచుట

క. అరవిందాక్షునిఁ గనుఁగొని
హరుఁడును గాశీప్రవృత్తి యారయఁ బంచెన్
గరివదనుండును నీవును
బరికింపఁగ నేకకార్యపరులై యనుచున్. 69

క. పనివూని కాశికిం జని
వనరుహలోచనుఁడు వెడఁదవాలికకన్నుల్
తనకుఁ గలఫలముఁ గాంచెన్
బనివడి తద్విభవలక్ష్మిఁ బరికించునెడన్. 70

వ. గంగావరణాసంగమంబునం బాణిచరణతలంబులు ప్రక్షాళించి
యవగాహనంబు చేసె. అదికారణంబుగా న త్తీర్థంబు పాదో
దకతీర్థంబు నాఁ బరఁగె. కృతకాలోచితక్రియాకలాపుం డై
పుండరీకాక్షుండు. 71

తే. త్రిపురకాంతలశీలంబు లపహరింప
బుద్ధవేషంబు గైకొన్న పోకులాఁడు
జలజనాభుండు సుగతవేషము ధరించెఁ
గాశికాప్రజకులధర్మగతి హరింప. 72

వ. పుణ్యకీర్తినామంబు వహించి తనమూలభృత్యుం డైనగరు
త్మంతునకు వినయకీర్తి యను పేరు వెట్టి యతని శిష్యుంగాఁ బరి
గ్రహించి లక్ష్మిం బరివ్రాజికం గావించి యమ్మహాదేవికి విజ్ఞాన
కౌముది యనునామధేయంబు గల్పించి తాను శిష్యుండును
నొక్కముఖంబున బురుషులం బ్రమోహింపను గమలయొక్క
తియు నొక్కముఖంబున బురంధ్రీజనంబులం బ్రలోభింపను
సంకేతంబుగా నేసి వేఱువేఱుమార్గంబులం గాశికాపురంబుఁ
బ్రవేశించి. 73

విష్ణువు మాయావేషంబున గాశియందు బౌద్ధధర్మంబు స్థాపించుట

తే. పటమునందు నాగరలిపి ప్రస్ఫుటముగ
వరమషీతూలికాలేఖ వ్రాసినట్టి
యర్హతాగమగ్రంథ మత్యాదరమున
*జట్టు పఠియింప బోధించు సద్గురుండు. 74

* ఇచట 'సరసఁ బఠియింప' అని పూర్వపూర్వతర ముద్రితపుస్తకముల పాఠము. ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తులో లభించిన తాళపత్రపుస్తకమునందును మఱికొన్ని వ్రాతపుస్తకములందును 'జట్టు' అనియే కనఁబడుచున్నది. ఈపద మె యిచటఁ బొంకముగఁ గుదిరి యున్నది. ఈపదము తప్పను నభిప్రాయ మునం గాబోలుఁ 'సరస' అని దిద్దిరి. శబ్దరత్నాకరములో 'జట్టు=జనసమూహము. (ఇది విచార్యము)' అని వ్రాసియున్నారు. ముద్రితపుస్తకమున నీ పదము మార్పఁబడినందునఁ బ్రయోగము లభింపక యట్లు వ్రాసియుందురని తోఁచుచున్నది.

తే. తత్త్వదృష్టి ననాదిసిద్ధంబు భవము
భవముఁ బుట్టింప నడగింపఁ బ్రభుఁడు లేఁడు
దనకుఁ దా నుద్భవం బొందుఁ దనకు దాన
విలయముల బొందు భవ మిది వినయకీర్తి ! 75

తే. బ్రహ్మవిష్ణురుద్రాదుల బ్రదుకు లెల్లఁ
బట్టిచూడంగ మనబోంట్ల బ్రతుకులట్ల
యనఘ! వారిదేహంబులు నస్మదాది
దేహములఁ బోలెఁ గాలంబు తినును గాన. 76

క. భద్రగుణా! యాహారము
నిద్రాభయమైథునములు నిఖిల మగుతనూ
భృద్రాజికి సాధారణ
ముద్రలు మఱి తారతమ్యములపను లేలా? 73

సీ. హంసతూలికపాన్పునందు రానేలను
శయనించువారికి సరియె నిద్ర
మెఱుఁగుదీఁగలఁ బోలుమెలఁత లెందఱు గల్గి
నప్పుడు నొక్క తొయ్యలియ రతికి
డప్పికి నీరు వంటక మాఁకలి కశేష
జంతుసంతతి కాత్మశక్తిఁ గొలఁది
యాకీట మాకైటభాసురాంతక మెల్ల
ప్రాణకోటికిఁ బ్రాణభయము సమము

తే. గానఁ దమయట్ల యొదిరిని కాన్పుగాన్పు
జీవులకుఁ దారతమ్యంబు సెప్ప వలదు
సర్వభూతములందును సమత మేలు
కరుణ చేపట్టవలయుఁ గాఁ గాదు హింస. 78

తే. చెదలు యీార్వేను మశకంబు చీమ నల్లి
యల్ప మనుబుద్ధి హింస సేయంగ వలదు
వానిహృదయంబులం దున్న వాఁడు జీవుఁ
డాతఁ డల్పుండె యితరజీవాత్మకం బె? 79

వ. సుఖంబ స్వర్గంబు. దుఃఖంబ నరకంబు. శరీరత్యాగంబు మోక్షంబు. [యం

మ. అహహా! వేదము దానచెప్పను 'నహింస్యాత్సర్వభూతాని'
చహహా! తానకదా క్రతుక్రియలఁ బశ్వాలంభముఁ మేదినీ
రుహవిచ్ఛేదముఁజేయఁజెప్పె! నదియుం ద్రోహంబు కాదోకటా!
బహుభాషల్దిరుగంగ నాడుటలునుం బ్రామాణికత్వంబు లే?

వ. అహింస పరమధర్మంబు. హింస నరకభీరువు లైననరులు పరిత్యజించునది. హింసకుండు నరకంబునకు నహింసకుండు స్వర్గంబునకుం జను. దానంబు లనేకంబులు గలుగనవియు నభిమతదానంబును బోలనేరవు. పరమపురుషులును నానా శాస్త్రసిద్ధాంతంబు లాలోకించి భీతున కభయదానంబును, వ్యాధితున కౌషధదానంబును, శుశ్రూషకునకు విద్యాదానంబును, నాఁకొన్నవారి కన్నదానంబును దానంబులలో నెల్లం బ్రశస్తదానంబు లని చెప్పుదురు. మణిమంత్రౌషధప్రభావంబు లచింత్యంబులు. ప్రయత్నంబునం దద్విద్యాభ్యాసం బాచరించునది. పరిపూజ్యంబులు ద్వాదశాయతనంబులు. అవి యెయ్యవియం టేని కర్మేంద్రియ జ్ఞానేంద్రియపంచకంబులును మనోబుద్ధులును. అవి హేతుదృష్టాంతంబులం బ్రమాణ ప్రమేయాదిషోడశపదార్థవాదు లగు నైయాయికులను, ద్రవ్యగుణాదిషట్పదార్థవాదు లగువైశేషికులను, నవ్యక్త

మహదహంకృతి చతుర్వింశతి తత్త్వవాదు లగుసాంఖ్యులను, శివశక్తిసదాశివేశ్వర విద్యాతత్త్వప్రభృతి షట్త్రింశత్తత్త్వ వాదు లగుశైవుల నవలంబించుచుఁ బ్రత్యక్షానుమానోప మానార్థాపత్తి జ్ఞానంబులయందు నింద్రియార్థసన్నికర్షోత్ప న్నంబై యవ్యభిచారియు వ్యవసాయాత్మకంబు నగుజ్ఞానంబు ప్రత్యక్షంబని ప్రత్యక్షజ్ఞానంబు సర్వజనులకుం దేటతెల్లంబు గావునఁ బ్రత్యక్షం బవలంబించి యుండునది యని యెల్ల వారికిఁ దమతమధర్మంబులు విడిచి సుగతధర్మంబు చేపట్టు నట్లుగాఁ బుణ్యకీర్తినామధేయుం డగుమధుసూదనుండు వినయకీర్తినామధేయుం డగుశిష్యు గరుత్మంతు బోధించు చుండె. నంత వేఱొక్కయెడ విజ్ఞానకౌముది యనుపేరు వహించి పరివ్రాజికావేషధారిణి యగు విషధికన్య యుప న్యాసచాతుర్యం బొప్ప మాధుర్య గుణధుర్యం బుల మధు సమయ మంథర గంధసార గిరిగంధవాహప్రవాహాలహరికా స్ఫాలనానందకందళితమాకందఘుసృణకిసలయరసాస్వాద(న) కషాయకంఠకలకంఠకామినీకోమలకుహూయమాన కోలా హలపంచమంబు ననుకరించు తిన్ననియెలుంగున.

సీ. బ్రహ్మ మానందరూపం బంట తథ్యంబు
నానాత్మపరికల్పనంబు మిథ్య
ముదిమి నింద్రియశక్తి మొఱవపో కుండంగ
మైథునక్రీడ యేమఱమి యుఱవు
సౌఖ్యార్థి యైనయాచకుని కిచ్చుట పాడి
పంచభూతాత్మక ప్రకృతి దనువు

యౌవనంబులు పోయెనా రావు క్రమ్మఱ
సపరిక్షయమ్ములు సంచయములు
తే. గడచినప్పుడు క్రిము లొండెఁ గాకు లొండెఁ
గుక్క లొండెనియును భుక్తిఁ గొనెడు దేహ
మోఁడు బ్రార్థించి నప్పుడ యొసఁగవలదె!
తన్ను నిచ్చుటయది గదా దానగుణము! 83

వ. వావి వర్ణంబు విచారింప వలదు. వృద్ధాచారంబు విచారించి చూచిన బ్రహ్మపుత్రులు గదా దక్షుండును మరీచియు మరీచినందనుం డైనకశ్యపుండు ధర్మమార్గంబునం దక్షుని కన్యకలఁ బదుమువ్వుర నెట్లు వివాహంబయ్యె ? ఇదానీం తనులు మర్త్యు లల్పబుద్ధు లల్పపరాక్రములు గావున నిది గమ్య యిది యగమ్య యని విచారంబు సేయుచున్నవారు. పరమపురుషునిముఖబాహూరుపాదంబులం జాతుర్వర్ణ్యంబు జన్మించె. ఒక్కతనువునందుఁ బుట్టిన నలువు రేకోదరు లౌదురో కారో! అట్టివారికి భిన్నవర్ణత్వం బెట్టు సిద్ధించుచున్నయది! కావున వర్ణావర్ణవివేకంబు విడిచి వలసినట్టు పురంధ్రీపురుషులు విహరించునది యని పెక్కుప్రకారంబులవిజ్ఞానకౌముదిసౌగతశాస్త్రంబు వక్కాణింప విని పురాంగనలు భర్తృశుశ్రూషాదిధర్మంబు లుజ్జగించి రయ్యవసరంబున. 84

చ. వననిధికన్యయున్ హరియు వాడలవాడలబౌద్ధధర్మముల్
జినమతముల్ నిరంతరముఁ జెప్పఁగఁజెప్పఁగఁ గాశికాపురిన్
దనతనధర్మముల్ విడిచి తామరసాయతలోచనాజనం
బును పురుషవ్రతానమును బూనెను బుద్ధజినవ్రతంబులన్

తే. వర్ణములు నాశ్రమంబులు వరుసఁ దప్పె
వేదవేదాంగశాస్త్రముల్ విన్నఁబోయె
*నా(స్త్ర)రబ(జ)ంబులు కృష్ణపచ్యములుఁ జెడియె
వృద్ధిఁ బొందె నధర్మంబు విశ్వమునను. 86

దివోదాసనిర్యాణము

వ. అప్పుడు దివోదాసుండు ఢుంఠిభట్టారకుండు సెప్పిన విప్రుం డెప్పుడు వచ్చునోయని దివసంబులు లెక్కవెట్టుకొనుచుండం బదునెనిమిదవదివసంబున మధ్యాహ్నకాలంబునందు సుగత వేషధారి యగుమధుసూదనుండు బ్రాహ్మణవేషంబు దాల్చి యేతెంచి సముచితప్రకారంబున దివోదాసుం గాంచి యాశీర్వదించి యతం డనుప సమున్నతకనకాసనంబునఁ గూర్చుండె ఆవేళ విఘ్నేశ్వరుండు రాజహృదయంబునందు నావేశరూపంబున నధివసించె. వినాయకాధిష్ఠితుండై భూపతి వైరాగ్యంబు వహించి కపటబ్రాహ్మణున కిట్లనియె.

ఆ. బడలుపడితి రాజ్యభారంబు భరియించి
పొడమె మది విరక్తి భూసురవ్య!
ఏమి సేయువాఁడ! నెక్కడ కేగుదు?
నేమి దిక్కు? నాకు నెఱుఁగఁ జెప్పు. 88

వ. తపస్సామర్థ్యంబునం బర్జన్యాగ్న్యనిలాత్మకుండ నైతి. ప్రజ లౌరసు లైనపుత్రులుం బోలెఁ బరిపాలింపంబడిరి. దేవతలం దృణీకరించిన యొక్కయపరాధంబునుం దక్క నాయందు గానవచ్చినయపకారం బొండు లేదు. నాభాగ్యంబున నీవు హితోపదేశంబు సేయ నాచార్యుండునుం బోలె నేగు దెంచితి. ఇంతకాలంబు నారాజ్యంబున నకాలమరణంబును

* శైవపక్షంబు కృష్ణపక్షంబు చెడియె.

జరావ్యాధిదారిద్ర్యంబులు లేవు. ఇప్పు డేమికారణంబుననో
యవియును దివ్యాంతరిక్షభౌమోత్పాతంబులు పుట్టుచున్న
యవి. నాకుం జూడ వేల్పులవేడబంబ కావలయు. మృత్యుం
జయుండు త్రిపురవిజయంబును, నారాయణుండు బలిధ్వంస
నంబును బురందరుండు వృత్రాసురవధంబును మాయాబలం
బున నొనర్చిరి. బలవద్విరోధంబు దుస్తరంబగుట యిప్పు
డెఱుంగంబడియె. ఇన్నియు నట్లుండనిమ్ము. ఏనును పదివే
లేండ్లు రాజ్యంబు సేసితి. జరాభరాక్రాంతుండనైతి. ఇంద్రి
యంబు లుపరతింబొందుచున్నయవి. ఇంక సకలకర్మనిర్మూలన
క్షమం బైనమోక్షం బపేక్షింపవలసియుండు. అమ్మహాపదా
ర్థంబు నా కేయుపాయంబున సిద్ధించు నాయుపాయంబాన
తిమ్మనిన విని బ్రాహ్మణవేషధారి యగుహృషీకేశుం డమ్మహీ
వరున కిట్లనియె. 89

తే. కాశికాపట్టణమున లింగప్రతిష్ఠ
యాచరింపుము కల్పింపు హర్మ్యరేఖ
బొందితోడన కైలాసమున కరిగెద
వనఘ! నామాట వేదతుల్యంబు సూవె! 90

తే. పుత్త్రుఁ బట్టంబు గట్టుము బుద్ధి చెప్పు
మాతనికిఁ దేవతాభక్తి యతిశయముగఁ
దనయసంక్రాంతసామ్రాజ్యతంత్రుఁ డగుచు
వనమునకు నేగఁ దగు రాజు వార్ధకమున. 91

వ. అని బుద్ధిచెప్పి బ్రాహ్మణుం డెక్కడికేనియుం బోయె. దివో
దాసుండును సమాత్యుల, మండలేశ్వరుల, సభ్యతులం,
బురోహితులం, బ్రతిహారుల, ఋత్విజుల, గణకుల, నంతఃపుర

జనంబుల రావించి కుమారు సమరంజయు నందఱికి నప్ప
గించి యతనికిం బట్టాభిషేకంబు సేసి కాశికానగరంబునందు
దనసర్వశ్రీసమృద్ధియు వెచ్చించి మహాప్రాసాదంబు నిర్మించి
యందు శివలింగంబుఁ బ్రతిష్ఠించి కింకిణీజాలమండితం బైన
దివ్యవిమానం బెక్కి శరీరంబుతోడన శివలోకంబునకుం
జనియె. ఆప్రాసాదంబు సర్వశ్రీసమృద్ధివిని యోగనిర్మితంబు
గావున భూపాలశ్రీ యనం బ్రసిద్ధిఁగాంచె. దివోదాసేశ్వర
లింగంబు భాగీరథీతీరంబున భజించువారికి భుక్తిముక్తి
ప్రదాయకం బయి ప్రకాశించె. ఇది దివోదాసవృత్తాం
తంబు. ఈయుపాఖ్యానంబు విన్నను బఠించిన లిఖించిన
జనుల కాయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధి యగు నని చెప్పి
కుమారుండు వెండియు కుంభసంభవున కిట్లనియె. 92

చ. కరివదనుండు నిందిరయుఁ గైటభవైరియుఁ బెక్కుమాయల
న్ధరణిపుఁ గాశికాపురమునం బెడఁబాపి పినాకపాణికిం
బరమసముద్యమస్ఫురణఁ బంపిరి లేఖలు సర్వకార్యముల్
గరగరనయ్యె రమ్ము శశిఖండశిఖామణి! యంచు భక్తితోన్.

సీ. సంతోషమునఁ జతుష్షష్టిశక్తిగణంబు
నామోదనృత్తంబు నభినయించె
సరవి లోలార్క కేశవ ఘటోల్కాదులు
పన్నిద్దఱు ప్రమోదభాజు లైరి
వనజాసనుడు నాల్గువదనంబుల నుతించె
వేదార్థముల భక్తి విశ్వనాథు
గణనాయకులు శంకుకర్ణఘంటాకర్ణ
నందిషేణాదు లానంద మొంది

తే. రఖిలమాయాప్రయోగవైయాత్యగరిమ
డుంఠివిఘ్నేశ్వరుండు వైకుంఠపతియుఁ
గమలవాసినియుం దనేకకార్యపరత
నాదివోదాసు వెడలంగ నడచుటయును. 64

—శివుండు సపరివారుండై కాశి కేతెంచుట—

వ. అనంతరంబు విదితదివోదాసవృత్తాంతుండై యంతకదమనుం
డంబికయును మహాకాళవిశాఖనైగమేశులు రుద్రులు
ప్రమథులు దేవర్షులు దిక్పాలురుం గొలిచి చనుదేరఁ గిన్నర
కింపురుషగరుడగంధర్వసిద్ధవిద్యాధరులు జయజయధ్వనుల
తోడంగై వారంబులుసేయ నందివాహనారూఢుండై మంద
రనగంబుననుండి యానందకాననంబునకు విజయంచేసి యవి
ముక్తమంటపంబునం జేరోలగంబుండి తత్కాలసన్నిహితు
లైనయోగినీభానుపద్మభవప్రమథలక్ష్మీనారాయణుల యథా
ప్రధానంబుగా సంభావించి డుంఠివిఘ్నేశ్వరు గంఠా
(గాఢా) లింగనంబుచేసి గండస్థలంబున నఖాంకురవ్యాపారం
బునం బుజ్జగించుచు నిట్లనియె. 65

సీ. నీకతంబునఁ గాదె లోకభీకరులైన
త్రిపురదానవుల మర్దింపఁ గలిగె!
నీకతంబునఁ గాదె కాకోలవిషవహ్ని
యలవోకయును బోలె నార్పఁ గలిగె!
నీకతంబునఁ గాదె నిరవగ్రహస్ఫూర్తి
నంధకాదులగర్వ మడఁపఁ గలిగె!
నీకతంబునఁ గాదె నేఁడు వారాణసీ
సంగమోత్సవకేళి సలుపఁ గలిగె!

తే. నాత్మజుఁడ వన్న మిత్రుండ వన్న భటుఁడ
వన్న సచివుండ వన్న నా కెన్న నీవు
నిన్ను నెబ్భంగి వర్ణింప నేర వచ్చుఁ?
గంఠపీఠాగ్రకరిరాజ! ఢుంఠిరాజ! 96

ఈశ్వరకృతఢుంఠిస్తవము

వ. జయజయ విఘ్నేశ్వర! భక్తనిర్విఘ్న కారక! అవిఘ్న కర! సర్వగణాధీశ! సర్వగణాగ్రగణ్య! గణప్రణతపాదాబ్జ! గణనాతీత! సగుణ! నిర్గుణ! సర్వజ్ఞ! సర్వేశ! సర్వభూత విధాన! సర్వమాయాప్రపంచజ్ఞ! సర్వకర్త్రాగ్రపూజిత! సర్వ మంగళ! యమంగళోపశమన! సిద్ధవంద్యపద! సిద్ధనాయక! సర్వసిద్ధినిలయ! సర్వబలాధార! సర్వబలాశ్రయ! సర్వఫల ప్రద! బలాకోజ్జ్వలదంతాగ్ర! యనంతమహిమాధార! ధరాధరవిదారణ! దంతాగ్రప్రోత్థదిఙ్నాగ! నాగవిభూషణ! భువనంబుల కభ్యుదయంబు గావింపుము. 27

గీ. ఆవరణరూపమునఁ గాశి యహరహంబు
గావఁ దగు నీకు బహువిధాకారకలన
ననుచు నానతి యిచ్చెఁ జంద్రార్ధమౌళి
భవుఁడు భువనాద్భుతక్రియాప్రౌఢి మెఱయ. 98

వ. అట్లద్దేవుం డవధరించుటయు గంగాసంభేదనంబున గర్కారీ వినాయకుండు, గాశీక్షేత్రదక్షిణంబున దుర్గావినాయ కుండు, భీమచండిసమీపంబున నిర్ఋతిభాగంబున భీమచండి వినాయకుండు, పశ్చిమదిగ్భాగంబున దేహలీవినాయకుండు, వాయవ్యదిగ్భాగంబున నుద్దండవినాయకుం,డుత్తరదిగ్భాగం బునం బాశపాణివినాయకుండు, గంగావరణాసంగమంబున

ఖర్వవినాయకుండు యమతీర్థంబునకుఁ బశ్చిమదిగ్భాగంబున సిద్ధవినాయకుండు, వీరు బాహ్యావరణదేవతలు. గంగాపశ్చిమతీరంబున నుత్తరార్కసమీపంబున లంబోదరవినాయకుం, డాపశ్చిమంబునఁ గూటదండవినాయకుండు, భీమచండునకుం గించిదీశానదిగ్భాగంబునఁ గాలకంఠవినాయకుండు, [1]బ్రాగ్దిగ్భాగంబునఁ గూశ్మాండవినాయకుండు, నుద్దండవిఘ్నేశ్వరునకు నాగ్నేయదిగ్భాగంబున ఢుంఠివినాయకుండు, పాశపాణివిఘ్నేశ్వరునకు దక్షిణంబున వికటదంతవినాయకుండు, సర్వవిఘ్నేశ్వరునకు నిరృతిభాగంబున రాజపుత్రవినాయకుండు, గంగాపశ్చిమతీరంబున రాజపుత్రవినాయకునకు వాయవ్యభాగంబునఁ బ్రణవవినాయకుండు వీరు ద్వితీయావరణదేవతలు. ఉత్తరవాహిని యగువియద్గంగాతీరంబున లంబోదరున కుదగ్భాగంబున వక్రతుండవినాయకుండు, కూటదంతున కుదగ్భాగంబున నేకదంతవినాయకుండు, కాలకంఠున కీశానదిగ్భాగంబునఁ గపిసింహాద్విపత్రిముఖవినాయకుండు, కూశ్మాండునకుం బూర్వదిగ్భాగంబునం బంచాస్యవినాయకుండు, ముండవిఘ్నేశ్వరున కాగ్నేయదిగ్భాగంబున హేరంబవినాయకుండు, వికటదంతునకు యామ్యంబున నాశావినాయకుండు, రాజపుత్రవిఘ్నేశ్వరునకు నిరృతిభాగంబున వరదవినాయకుండు, ప్రణవవిఘ్నేశ్వరునకు పశ్చిమభాగంబునఁ బిశంగిలాతీర్థంబున దేవనదీతటంబున మోదకప్రియవినాయకుండు, వీరు తృతీయావరణదేవతలు. వక్రతుండునకు వాయవ్యభాగంబున గంగాతీరం

1 దేహళీవిఘ్నేశ్వరునకు.

బున నభయవినాయకుం, డేకదంతునకుం గౌబేరదిగ్భాగంబున సింహతుండవినాయకుండు, త్రితుండున కీశానదిగ్భాగంబునఁ గూణితాక్షవినాయకుండు, పంచాస్యునకుం బ్రాగ్దిశాభాగంబున క్షిప్రప్రసాదవినాయకుండు, హేరంబునకు వహ్ని దిగ్భాగంబునఁ జింతామణివినాయకుండు, విఘ్నరాజున కవాగ్భాగంబున దంతహస్తవినాయకుండు, వరదునకు యాతుధానదిగ్భాగంబునం బిచండిలవినాయకుండు, మోదకప్రియునకు దక్షిణంబున దండముండివినాయకుండు, వీరు చతుర్థావరణదేవతలు. అభయప్రదున కుత్తరంబున గంగాతీరంబున స్థూలదంతవినాయకుండు, సింహతుండవినాయకున కుద(గ్ది)గ్భాగంబునఁ గరిప్రియవినాయకుండు, కూణితాక్షున కీశానదిగ్భాగంబునం జతుర్దంతవినాయకుండు, క్షిప్రప్రసాదునకుం బూర్వదిగ్భాగంబున ద్వితుండవినాయకుండు, చింతామణికి వహ్నిదిగ్భాగంబున జ్యేష్ఠవినాయకుండు, దంతహస్తునకు దక్షిణదిగ్భాగంబున దక్షవినాయకుండు, పిచండిలునకు నాసురదిగ్భాగంబునఁ గాలవినాయకుండు, నుద్దండముండునకు దక్షిణదిగ్భాగంబున నాగవినాయకుండు. వీరు పంచమావరణదేవతలు. వారాణసికింద్రాగ్నియమనిర్‌ృతివరుణవాయుకుబేరేశానదిగ్భాగంబుల మణికర్ణి ప్రత్యేకవినాయక సృష్టివినాయక యక్షవినాయక గజకర్ణవినాయక చిత్రఘంటవినాయక స్థూలజంఘువినాయక మంగళవినాయకులు, యమతీర్థంబున కుత్తరంబున మిత్రవినాయకుండు, వీరు షష్ఠావరణదేవతలు. మోదాదిపంచవినాయకులును, జ్ఞానవినాయకుండును, ద్వాదశవినాయ

కుండును, అవిముక్తవినాయకుండును వీర లవిముక్తక్షేత్ర
సప్తమావరణదేవతలు. ఈ యేఁబదియార్గురువినాయకులుఁ
గాశీక్షేత్రంబు రక్షింతురు.

తే. ఏఁబదియు నాలుమూర్తుల నెసక మెసఁగి
యావరణసప్తకంబున నధివసించి
కాశికాపురి రక్షింతుఁ గదల కెపుడుఁ
గుధరకన్యక తొలుచూలుకొడుకు దంతి. 100

వ. ఇట్లు గణేశ్వరపరిపాలితం బైన కాశీపురంబునం బుష్కరం
బునందు. 101

చ. శుభదివసంబునన్ విమలశోభనలగ్నమునందు మేరుస
న్నిభమగు హేమపీఠమున నిల్పి రమాదులు సేస చల్లఁగాఁ
ద్రిభువనరాజ్యలక్ష్మికి నతిస్థిరభక్తిరతిన్ సరోరుహ
ప్రభవుఁడు గైటభాంతకుఁడుఁ బట్టముగట్టిరి ఫాలలోచనున్.

తే. హరియు వినతాసుతుండు దుగ్ధాబ్ధిసుతయు
సౌగతాదివికారవేషంబు లుడిగి
యాత్మవేషంబులు వహించి రనఘ! విశ్వేశు
వేషములు గాశియందు వేర్వేఱ నిలిచె. 103

వ. తత్ప్రసంగంబునం దీర్థంబులు గలిగె నవి యెయ్యవి యనినఁ
బాదోదకతీర్థంబు, క్షీరాబ్ధితీర్థంబు గదాతీర్థంబు, లక్ష్మీ
తీర్థంబు, తార్క్ష్యతీర్థంబు, నారదతీర్థంబు, ప్రహ్లాదతీర్థంబు,
అంబరీషతీర్థంబు, దత్తాత్రేయతీర్థంబు, భృగుతీర్థంబు,
వామనతీర్థంబు, నరనారాయణతీర్థంబు, విదారణనారసింహ
తీర్థంబు, గోపీగోవిందతీర్థంబు, శేషతీర్థంబు, శంఖమాధవ
తీర్థంబు, హయగ్రీవతీర్థంబు. ఇవి వైష్ణవతీర్థంబులు. 104

మ. అలఘుశ్రీనిధిఁ గాశికాపురిఁ బ్రసంగానుప్రసంగంబులం
దెలియం జెప్పితిఁ గొన్నిలింగములనుం దీర్థంబుల న్నిక్కమే
తిలమాత్రంబును నందుఁ దద్విరహితోద్దేశంబు లేకున్కికిం
గలశీసంభవ! వన్నిదంబు గెలువంగా వచ్చుఁ బద్మోద్భవున్.

పంచనదతీర్థమాహాత్మ్యము

వ. అనిన విని యగస్త్యుండు మహాత్మా! పంచనదతీర్థమాహా
త్మ్యం బెఱింగింపవే యనినం గుమారుం డి ట్లనియె. 106

సీ. వేదశిరుండు నా విప్రర్షి భృగువంశ
సంభవుండు దపంబు సలుపుచుండఁ
జైత్రోవ శుచి యనుపాకశాసనుకొల్వు
మానిని యెక్కడికేని పోవ
నయ్యచ్చరను జూచి యమ్మునీంద్రుండు ప్ర
స్ఖలితేంద్రియుం డయ్యెఁ గదల వెఱచి
కమలలోచన నమస్కారంబు సేయుచుఁ
బ్రత్యవాయమునకు భయముఁ బొంద

తే. వెఱకు మని పల్కి తపసి యవ్వీర్యరసము
మేలఁ తమడిచేతిలోఁ బోసి మ్రింగు మనియెఁ
ద్రావి యది గర్భమై యప్డు తనయఁ గాంచి
సంయమీంద్రున కిచ్చియుఁ జనియె దివికి. 107

తే. బాల యెనిమిదియేండ్లప్రాయంబ వగుదు
నెవ్వనికి నిత్తు ని? న్నంచు ఋషి యడిగిన
నయ్య! విశ్వాధికుం డైనయతని కిమ్ము
నన్ను నని పల్కె మునితోడ నలినవదన. 108

వ. అనుటయు నమ్మునీంద్రుండు తపోబలంబునం గాని యట్టి పతి సిద్ధింపఁడు. కాశీక్షేత్రంబునఁ దపంబు సేయుము. బాల్యం బునం దపంబుఁ జేయు నీకు ధర్మము సిద్ధించెఁ గావున ధూత పాప యనునామంబు వహింపు మనిన మహాప్రసాదం బని యానందకాననంబునందు ఘోరం బైనతపం బాచరించిన.

తే. బ్రహ్మ ప్రత్యక్షు మై వచ్చి పద్మనయన!
యడుగు వర మన్నఁ బ్రాంజలి యగుచు నింతి
పరమపావనిఁగాఁ జేయు బ్రహ్మ నన్ను
ధరణిఁ బావనవస్తుసంతతులలోన. 110

వ. అనినం గమలాసనుండు. 111

తే. ధరణిలో మూఁడుకోట్లనర్ధంబు లెక్క
గలుగుపుణ్యతీర్థంబులు కమలవదన!
ప్రతివసించును రోమకూపంబులందు
నెపుడు నీదేహమున నీకు నిది వరంబు. 112

వ. అని విధాత యంతర్హితుం డయ్యె నంత నొక్కనాఁడు ధర్ముండు త న్నభిలషించి పైఁ బడం దలంచిన నవ్విధూత పాప చేయీక తలంగిన. 113

తే. జముఁడు శపియించె దానిఁ బ్రస్తరము గాఁగఁ
దరుణి శపియించె జము జడత్వంబుఁ బొందఁ
జంద్రకాంతశిలాంబునిర్ఝరిణి సతియు
జడమహానిర్ఝరంబు దా జముఁడు నయ్యె. 114

వ. చంద్రకాంతశిలారూపంబుఁ గైకొని చంద్రోదయంబున ద్రవియించుచు ధూతపాప పుణ్యనది యయ్యె. ధర్ముండును ధర్మనదం బనుపేరఁ బుణ్యనదం బయ్యె. వేదశిరుండును నదీ

స్వరూప యైనకూఁతురు ధూతపాప నదస్వరూపుఁ డైన ధర్మునకు వివాహంబు సేసె. గభస్తిమాలి గభస్తీశ్వరుసన్నిధి (మంగళా) గౌరీదేవి నుద్దేశించి మయూఖాదిత్యతీర్థంబున నుగ్రతపం బాచరించిన నతనికిరణంబులవలనం బ్రస్వేదం బుద్భవించి కిరణావతి యనం బాతె ధర్మనదంబును ధూతపాప నదియునుం గిరణాతరంగిణియు గంగాయమునలుఁ గూడ నైదునదులు పంచనదం బనుపేర పుణ్యతీర్థంబై త్రైలోక్య ప్రసిద్ధిఁ గైకొనియె. ఇది పంచనదతీర్థంబు. ఈతీర్థంబున నాప్లుతుండై నమానవుండు పాంచభౌతికంబైనశరీరంబుఁ బావనంబు సేసి పంచమహాపాతకంబులం బాయు. దివోదాసు నుచ్చాటనంబు సేసి కైటభారాతిపంచనదంబునందు విశ్రమించి యగ్నిబిందుం డనుమహామునీంద్రుం డొనర్చు నానావిధస్తోత్రంబులకుఁ బరితుష్టిఁబొంది యిష్టవరంబు గృప సేసి వెండియుఁ.

బిందుమాధవసంభవము

తే. అగ్నిబిందునిపేరు నిజాహ్వయంబుఁ
గూర్చి మధుకైటభారాతి కూర్మి మిగుల
బింధుమాధవుఁ డనుపేరఁ జేర్మి వడసె
నచ్యుతుఁడు భక్తపరతంత్రుఁ డౌనొ కాఁడొ! 116

వ. బిందుతీర్థంబునం దుండి యగ్నిబిందునకు గోవిందుం డానందకాననంబునందుఁ దీర్థమాహాత్మ్యకథనప్రసంగంబున దానధర్మవ్రతంబు లనేకంబు లుపదేశించి కరుణావశంవదుం డై యతనిం గనుంగొని యింక నేమి యడిగెద వడుగు మనుటయు. 117

తే. అధికసద్భక్తిస:పద నగ్ని బిందుఁ
డచ్యుతునకు నమస్కార మాచరించి
పద్మలోచన కాశికాపట్టణమునఁ
బ్రతివసించిన నీదురూపంబు లెన్ని? 118

వ. మఱియు భవిష్యద్రూపంబు లెన్ని? యానతి మ్మనిన మధు
సూదనుం డతని కిట్లనియె. 119

వైష్ణవతీర్థమాహాత్మ్యము

సీ. పాదోదకం బను ప్రథమతీర్థంబున
నాదికేశవుఁ డన నధివసింతుఁ
దద్దక్షిణమున శ్వేతద్వీప మందేను
జ్ఞానకేశవసంజ్ఞ సంశ్రయింతుఁ
దార్క్ష్యతీర్థమునందు దార్క్ష్యకేశవుఁడ నై
యాజనంబులచేతఁ బూజఁ గొందు
నందు నారదతీర్థ మాతీర్థమునఁ గేశ
వాభిధానుండ నై యతిశయింతుఁ
తే. గ్రమముతోడ నీనాల్గుతీర్థములయందు
నమృతతాజ్ఞానతార్క్ష్యమహత్త్వములను
బ్రహ్మవిద్యోపనిషదర్థపరిచయంబు
పంచజనులకుఁ గలుగు నాప్లవనపరత. 120

క. ప్రహ్లాదకేశవుని నను
నాహ్లాదముతోడ నెవ్వఁ డభ్యర్థించుం
బ్రహ్లాదతీర్థమున నేఁ
బ్రహ్లాదత నతని కిత్తు భవ్యశుభంబుల్. 121

తే. అంబరీషతీర్థంబున నధివసింతుఁ
గేవలం బన నాదిత్యకేశవుఁ డనఁ
బాతకధ్వాంతవిధ్వంసపాటవమునఁ
జేయుదు శుభంబు తత్తీర్థసేవకులకు. 122

వ. దత్తాత్రేయ భృగు వామన నరనారాయణ విదారణ నరసింహ గోపీగోవింద లక్ష్మీనృసింహ శేషమాధవ శంఖమాధవ హయగ్రీవకేశవ భీష్మకేశవ నిర్వాణకేశవ త్రిభువనకేశవ జ్ఞానమాధవ శ్వేతమాధవ ప్రయాగమాధవు లను దివ్యమూర్తులు ధరియించి బహుప్రదేశంబుల నుండుదు. ఈతీర్థంబులు మదీయనామవ్యప్రదేశంబులం బ్రసిద్ధంబులై యుండు. ఇవి మదీయతీర్థంబులు. 123

చ. అనఘ! రహస్యమొక్కటి ప్రయత్నమున న్వినుపింతు నీకుస
జ్జనునకుఁ గాని చెప్పకు మసాధుచరిత్రున కీవు నెన్నఁడుం
బెనుమనసనంబునం గలవు పెక్కులు తీర్థము లన్నితీర్థముల్
ఘనమహిమం బ్రసిద్ధ మణికర్ణికఁ బోలవు నిక్కమెంతయున్.

మణికర్ణికాప్రభావవర్ణనము

రగడ. శ్రీమత్కాశీపుటభేదన ల
క్ష్మీశ్రుతిమణికర్ణిక మణికర్ణిక ;
యామవతీవరచూడామణికిని
హారకమలదీర్ఘిక మణికర్ణిక ;
పాదోదకపంచనదాదిమహా
పావనతీర్థోత్తమ మణికర్ణిక ;
వేదపురాణాగమవిద్యాపణ
వీథీమాణిక్యము మణికర్ణిక !

పంచమహాపాతకతిమిరౌఘవి
పాటనరవిమండలి మణికర్ణిక ;
కాంచనగర్భహిరణ్యకమండలు
గండూషితజలధర మణికర్ణిక ;
పంచారించిన కైవల్యశుభ
ప్రచయంబులకును ఖని మణికర్ణిక ;
పంచక్రోశ్యవిముక్తిక్షేత్రా
బ్జమధూళీపూరము మణికర్ణిక ;
బిందుమాధవుం డను నా కెంతయుఁ
బ్రేమకళాపాత్రము మణికర్ణిక ;
మందాకిన్యంభోవేణీభర
మధ్యనాభిచక్రము మణికర్ణిక ;
నరనారాయణమూర్తిధారి యగు
నాకు విహృతిదేశము మణికర్ణిక ;
గరుడఖచరవిద్యాధరకిన్నర
గంధర్వనిషేవిత మణికర్ణిక ;
డుంఠివినాయకమదజలమిళనక
టుప్రవాహపుష్కర మణికర్ణిక ;
కంఠేకాలకిరీటవిటంక
గ్లౌరుచి చుళుకితజల మణికర్ణిక ;
మాణికర్ణికం బగుతీర్థంబున
మజ్జనమాడిన మానవోత్తముఁడు;
భ్రూణహత్య మొదలైనయఘౌఘము
పొడ వడఁగించును నిమిషమాత్రమునఁ

గాశితీర్థము లెన్ని యన్నియును
గదలి వచ్చి మధ్యాహ్నకాలమున;
రాశి గూడి శ్రీమణికర్ణికతీ
ర్థంబు నాశ్రయించుం బ్రతిదినమును;
మధ్యాహ్నసమాగమమున నేనును
మదనధ్వంసియునుం బరమేష్ఠియు;
సాధ్యసిద్ధగంధర్వాదులతో
సంసేవింతుము శ్రీమణికర్ణిక ;
వత్తురు మధ్యాహ్నస్నానమునకు
వాసుకిశేషాదులు భుజగేశ్వరు;
లుత్తరవాహిని యగుగంగానది
కుత్తమభూషణ మగుమణికర్ణిక ;
నిచ్చలుం బ్రాతఃకాలము మణిక
ర్ణిక మణికర్ణిక మణికర్ణిక యని
యుచ్చరించుమానవులహస్తముల
కుసిరికకాయలు మోక్షవైభవము;
లొక్కదానమును గోటిదాన మై
యొసఁగు ఫలము నరునకు మణికర్ణిక ;
యొక్కయాగమును కోటియాగ మై
యొసఁగు ఫలము నరునకు మణికర్ణిక ;
యొక్కపూర్తమును కోటిపూర్త మై
యొసఁగు ఫలము నరునకు మణికర్ణిక ;
యొక్కధర్మమును కోటిధర్మ మై ;
యొసఁగు ఫలము నరునకు మణికర్ణిక ;

యుదయవేళ నెవ్వాఁడు మణికర్ణిక
యుదకంబునఁ గ్రుంకును మాఘంబునఁ;
ద్రిదశులు నమ్మానవునకు సంవే
దింతురు సేవాంజలులు మకుటములఁ;
మణికర్ణిక హరిచంద్రతీర్థమున
స్నానవుఁ డెవ్వాఁడు పితృతర్పణములు;
ప్రణిధానంబునఁ జేయునాతనికి
భద్రపరంపర లిత్తురు పితరులు;
మణికర్ణికప్రాదతీర్థరాజతట
మధ్యమున హరిశ్చంద్రేశ్వరుఁ డను;
గణనాథుని భజియించువారలకుఁ
గామధేను వై యభిమత మొసఁగును;
మణికర్ణ్యంతరమున గాయత్రీ
మంత్రం బొకమా టుచ్చరించినను;
గణన నదిపదివేల్మాఱునుగా (శ్రీ)
(గా)యత్రి జపించినఫల మొసఁగును;
నొకవంకను గంగాకేశవులను
నొకవంక హరిశ్చంద్రమంటపిని;
నకలుషమానస! మణికర్ణికతీ
ర్థావధిసీమంబులు గా నెఱుఁగుము;
యావజ్జీవం బగ్నిహోత్రవిధి
యాచరించినట్టిఫలంబు గలుగుఁ;
బావకునందు మహామణికర్ణిక
భవ్యాహుతి వోసినమాత్రంబున;

సుపమశ్రీకర్ణిక నాజ్యతిలాహుతి
హోమవిధానము మానవోత్తమున;
కపరిమితం బై నిరతిశయం బై
యక్షయ్యంబగు ఫలము ఘటించును;
జక్రపుష్కరిణి యనునామమునఁ బ్ర
శస్తి వహించినయది మణికర్ణిక;
చక్రనేమిచంక్రమమునఁ దిరిగెడు
సంసృతికిని విరుగడ మణికర్ణిక;
శివుఁ గాశీపతి విశ్వనాయకుని
సేవింపఁగఁ దలఁ పెత్తినయప్పుడు;
ద్రవరూపంబు పరిత్యజించి వని
తారూపముఁ దాల్చును మణికర్ణిక;
ప్రత్యక్షం బై పుణ్యపురంధ్రీ
భావంబు భజించినసమయంబున ;
నత్యంతమనోహారిహావభా
వాభిరామ యగు శ్రీమణికర్ణిక;
నాలుగుభుజములు వాలికకన్నులు
నయనాన్విత మగుఫాలభాగమును;
బాలేందుకళామధ్యంబున సిత
భసితంబు ధరించును మణికర్ణిక;
కటకహారకేయూరమేఖలా
కంకణాదిభూషణభూషిత యై;
కుటిలాలకములమీఁదఁ జిన్నిపువుఁ
గుస్తరించు నచ్చుగ మణికర్ణిక;

బహుకల్పాంతంబులు సరిగడచిన
పంద్రేంద్రాదులచిన్ని ప్రాయమున;
జహాదజహాద్వ్రీడం బగు చేత
స్సంఫుటము వహించును మణికర్ణిక;
యొకచే నిందీవరమాలికయును
నొకచే మాదీఫలము ఫలంబును;
బ్రకటితమగు దోర్ద్వయమున నంజలి
బంధంబు వహించును మణికర్ణిక;
పద్మసమానం బగునాననబిం
బముచే నొప్పెడునది మణికర్ణిక;
పద్మరాగమాణిక్యంబుల నగు
పలువరుసలు గలయది మణికర్ణిక;
పడమరముఖమై నాసాశిఖరము
పై నిష్కంపం బగుచూపునిలుప,
నుడురాజకళాభరుణునుల్లమున
నుద్యోతించును శ్రీమణికర్ణిక;
కన్నియ గేదంగిపూరేకుం గబరి
కాభరమునం దురుమును మణికర్ణిక;
చిన్నిపూంపచన్నుల వలిపెపుకం
చెల ధరియించును శ్రీమణికర్ణిక;
మణికర్ణిక చింతామాణిక్యము
మణికర్ణిక బృందారక ధేనువు;
మణికర్ణిక కల్పద్రుమవాటిక
మణికర్ణిక సిద్ధరసస్యందము;

శ్రీమణికర్ణిక యణిమాదిమహా
సిద్ధికారణము సేవకకోటికి;
శ్రీమణికర్ణిక నగ్నిబిందుముని!
సేవింపుము పుణ్యాత్ముఁడ వయ్యెదు. 125

వ. మణికర్ణికాతీర్థంబునకవాగ్భాగంబునం బాశుపతతీర్థం, బందు బశుపతీశ్వరుండు లింగరూపధరుండై భవపాశమోక్షంబు సేయు! పాశుపతతీర్థంబునకుఁ బురోభాగంబున రుద్రావాస తీర్థంబు. ఆతీర్థంబునకు రుద్రేశ్వరుం డధిదేవత. రుద్రావాస తీర్థంబునకు యామ్యదిగ్భాగంబున విశ్వతీర్థం, బందు తారకేశ్వరుండు విశ్వాభిధాన యగుగౌరితోఁగూడి విశ్వపూజ్యుండై యుండు విశ్వతీర్థంబునకు సంగడి మోక్షతీర్థంబు. మోక్షేశ్వరునకు సమీపంబున నవిముక్తేశ్వరంబు. అందులకు సమీపంబునఁ దారకతీర్థంబు గలదు. అందుఁ దారకేశ్వరుండు సంసారతారకుం డధివసించు. తారకతీర్థంబునకు సమీపంబున స్కందతీర్థంబు. స్కందతీర్థంబునకు నవ్వల డుంఠితీర్థంబు. డుంఠితీర్థంబునకు సమీపంబున భవానీశంకర తీర్థంబు. 126

సీ. మణికర్ణికాతీర్థమధ్యంబునకు సాగి
శ్రీపాశుపతతీర్థసీమ నడచి
శ్రీరుద్రతీర్థపశ్చిమభాగమున నేగి
విశ్వతీర్థంబు వెన్వెంటఁ దగిలి
మోక్షేశ్వరస్థానమూర్ధవర్త్మము దాఁటి
తారకబ్రహ్మతీర్థంబు గడచి

బాహులేయ క్షేత్ర పదము నుల్లంఘించి
దుంతిరాట్తీర్థోపకంఠ మొరసి

గీ. భవతి భిక్షాం ప్రదేహి! యన్నలుకు పలికి
పటువనాంచిత కాశికాపథమునందు
నాఁకొనినవారి కిడు సుధాహారభిక్ష
గౌరికరకంకణంబు గల్గల్లు మనఁగ. 127

మ. నియమం బొప్పఁగఁ గాశికాపురి భవానీశంకరుల్ విష్టప
త్రయముంగాతురతల్లిదండ్రులగుచు న్దాక్షిణ్య మొప్పంగఁబ్ర
త్యయ మేతద్విషయంబునం దెలుఁగదా యెప్పుమధ్యాహ్నమ
క్షయభిక్షాన్నము వెట్టుచుందురుబుభుక్షాక్షీణమర్త్యాళికిన్.

గీ. గృహము వారాణసీసీమ గృహిణి గౌరి
విశ్వనాథుండు గృహమేధి శాశ్వతుండు
పరమకారుణ్యనిధులు దంపతులు దారు
మునికి నప్పుడు సిద్ధించు మోక్షభిక్ష. 129

వ. భవానీతీర్థంబునకు సమీపంబున జ్ఞానతీర్థంబు. జ్ఞానవాపీ సమీపంబున జ్ఞానేశ్వరు సేవించిననరుండు జ్ఞానవంతుండగు. జ్ఞానతీర్థసమీపంబున శైలతీర్థంబు. శైలతీర్థసమీపంబున నందితీర్థంబు. నందితీర్థంబున కవాగ్భాగంబున విష్ణుతీర్థంబు. అం దేను సన్నిహితుండనై యుండుదు. ఆ తీర్థంబున కవాగ్భాగంబునఁ బితామహతీర్థంబు. పితామహతీర్థ సమీపంబుననాభితీర్థంబు. నాభితీర్థసమీపంబున బ్రహ్మ(నాల) తీర్థంబు. స్వర్గద్వారసన్నిధి భాగీరథీతీర్థంబు. తద్దక్షిణంబున ఖురకర్తరీతీర్థంబు. ఆతీర్థదక్షిణంబున మార్కండేయతీర్థంబు.

* 'దెలుఁగరాదా' యని పా.

మార్కండేయతీర్థసమీపంబున వసిష్ఠతీర్థంబు. తత్తీర్థ సమీపంబున నరుంధతీతీర్థంబు. వసిష్ఠతీర్థంబునకు యామ్య దిగ్భాగంబున నర్మదాతీర్థంబు. తత్సమీపంబునఁ ద్రిసంధ్య తీర్థంబు. తత్సమీపంబున యోగినీతీర్థంబు. తత్సమీపం బున నగస్త్యతీర్థంబు. తత్సమీపంబున గంగాకేశవతీర్థంబు. తత్సమీపంబున వైకుంఠమాధవతీర్థంబు. తత్సమీపంబున వీరమాధవతీర్థంబు. తత్సమీపంబునఁ గోలాహలనరసింహ తీర్థంబు. తత్సమీపంబునఁ గాలమాధవతీర్థంబు. తత్సమీ పంబున నిర్వాణమాధవతీర్థంబు. తత్సమీపంబున మహాబల నరసింహతీర్థంబు. తత్సమీపంబున జ్వాలామాలి నరసింహ తీర్థంబు. తత్సమీపంబున మహాభయనరసింహతీర్థంబు. తత్సమీపంబున నత్యుగ్రనరసింహతీర్థంబు. తత్సమీపంబున వికటనరసింహతీర్థంబు. తత్సమీపంబున ననంతవామన తీర్థంబు. తత్సమీపంబున దధివామనతీర్థంబు. తత్సమీపం బునఁ దామ్రవారాహతీర్థంబు. 130

సీ. వారాకరంబులో వటపత్రశయను లా
యబ్జనాభులు నూఱు నైదుపదులు
తఱితోడ నమృతాబ్ధిఁ ద్రచ్చుచోఁ గుదురైన
ముదురుకచ్ఛపములు మూఁడుపదులు
సోమకాసురుఁ జంపి శ్రుతులు విధాత్రున
కర్పించునట్టిమత్స్యము లిఱువది
ఛద్మగోపాలవేషమున వ్రేపల్లెలో
విహరించుకృష్ణులు వేలసంఖ్య

గీ. పరశురాములు ముప్పండ్రు భానుకులులు
రాఘవేశ్వరు లేకోత్తర మగుశతము
విష్ణురూపుఁడ నొకఁడ నే విను మునీంద్ర!
కాశికాపట్టణము నై దుక్రోశములను. 131

గీ. శంఖచక్రగదాఖడ్గసంయుతుండు
ననఘ! మధుసూదనాహ్వయుం డగుదు నేను
గమలమును శంఖమును జక్రగదలు దాల్చి
నట్టినన్ను సంకర్షణుం డండ్రు బుధులు. 132

గీ. శంఖకౌమోదకీచక్రజలజపాణి
నైననన్ను దామోదరుం డండ్రు బుధులు
శంఖచక్రాంబురుహగదాసహితు నన్ను
వామనుం డందు రాగమవ్యాప్తమతులు. 133

గీ. పాంచజన్యంబు గదయును బంకజంబు
చక్రమును దాల్చి ప్రద్యుమ్నసంజ్ఞఁ దాల్తు
శంఖచక్రగదాంభోజసహితు నన్ను
విష్ణుఁ డందురు విజ్ఞానవిమలహృదయ! 134

గీ. శంఖచక్రగదాపద్మసహితు నన్ను
మాధవుం డండ్రు మేధాసమగ్రమతులు
శంఖగదలును జక్రాంబుజములు దాల్చు
నన్నుఁ బురుషోత్తముం డండ్రు సన్నదురిత. 135

గీ. శంఖకౌమోదకీపద్మచక్రధరుని
నను జనార్దనుఁ డనుచుఁ జెప్పుదు బుధాలి
శంఖచక్రగదాంభోజసహితు నన్ను
విశ్వసన్నుతచరిత! గోవిందుఁ డండ్రు. 136

గీ. శంఖపద్మగదాచక్రసహితుఁడైన
యట్టినన్నుఁ ద్రివిక్రముఁ డండ్రు బుధులు
శంఖమును నంబుజంబును జక్రగదలు
దాల్చుననుఁ జెప్ప జగము శ్రీధరునిఁ గాఁగ. 137

వ. శంఖచక్రగదాపద్మంబుల హృషీకేశుండును, శంఖచక్రపద్మగదల నృసింహుండును, శంఖగదాపద్మరథాంగంబుల నచ్యుతుండును, శంఖారిగదాపద్మంబుల వాసుదేవుండును, శంఖపద్మగదాచక్రంబుల నారాయణుండును, శంఖపద్మచక్రగదలం బద్మనాభుండును, శంఖగదారికమలంబుల నుపేంద్రుండును, శంఖచక్రపద్మగదల హరియును, శంఖపద్మగదా చక్రంబులఁ గృష్ణుండును బ్రకాశింతురు. ఇవి మదీయదివ్యమూర్తిభేదంబు లని యానతిచ్చి కార్యాంతరవ్యాసంగంబున మాధవదేవుం డంతర్ధానంబు సేసె. అగ్నిబిందుండును జరితార్థుండై [1]బిందుమాధవదేవునియందు నేకీభవించె. ఇది బిందుమాధవాగ్నిబిందుసంవాదం బనునితిహాసంబు, దీని విని ననుం బఠించినను వ్రాసినను మానవులకు భోగమోక్షములు సిద్ధించు ననినం గుమారున కభివాదనంబు సేసి కుంభసంభవుండు వెండియు ని ట్లనియె. 138

వృషభధ్వజావిర్భావము

సీ. పార్వతీనందన! పాంచజన్యధరుండు
విఘ్నరాజును శ్రీయు వేఱు వేఱ
వివిధమాయోపాయ వేషభాషాదుల
భ్రమియించి కాశికాపట్టణమున

---

1 బిందుమాధవ సేవాతాత్పర్యంబున.

సీ. అనఁగ దివోదాసు నుచ్చాటనము చేసి
యామేలివార్త మంథాద్రి నున్న
హరునకుఁ జెప్పి పంపిరి హరుఁడును వచ్చెఁ
గాశికానగరికిఁ గరము వేడ్క
తే. వచ్చి పేరోలగం బుండి వరుసతోడ
యోగినుల భాను విధిఁ బ్రమథోత్కరంబు
హరిని లక్ష్మి వినాయకు నాదరించి
భువనసామ్రాజ్యపట్టంబు పూనె నంటి. 139

వ. సామాన్యంబున సంక్షేపరూపంబుగా వినుటం జేసి తద్వృత్తాంతశ్రవణంబునందు నాకుం దృప్తి చాలకున్నయది. సవిశేషంబుగా విస్తరించి యానతిమ్ము. కాశీమాహాత్మ్యంబునకుం దక్కినవృత్తాంతంబు లానుషంగికంబులు. ఈవృత్తాంతం బాధికారికంబు గదా యనుటయు నత్యంతసంతుష్టాంతరంగుండై గాంగేయుండు కుంభసంభవున కిట్లనియె. 140

ఉ. కైటభదైత్యవైరి యధికం బగునేర్పున మున్ను తేని కు
చ్చాటనమాచరించి తనచట్టుఖగేంద్రునిఁ బంచెఁ గ్రమ్మఱన్
హాటకరేఖ దానును గజాస్యుఁడు లక్ష్మియుఁ జేసినట్టి కై
లాటమునం ఘటిల్లె సకలార్థము దేవరయాజ్ఞ పెంపునన్.

వ. అనుచు సంతోషసందేశపద్ధతి లిఖించి గరుత్మంతునిచేతి కిచ్చి పంచిన నతిత్వరితగతి లవణేక్షుసురాసముద్రంబులు దాఁటి కుశద్వీపంబు డాసి. 142

శా. తద్ధ్యానాస్పదమానమానసుని మంథక్ష్మాధరాధిత్యకా
మధ్యాధ్యాసితు శంభు డగ్గఱి గరుత్మంతుండు గార్యార్థసం

సిద్ధిత్వంబును దీర్ఘపక్షయుగవిక్షేపప్రభేదంబుచే
నథ్యాహార్యముగా నిరంకుశమహాహంకారధీరోద్ధతిన్. 143

వ. డాసి యంతంత సాష్టాంగదండప్రణామంబు లాచరించుచు చేరవచ్చి నందికేశ్వరునిచేతికి సందేశపత్రికయిచ్చి తత్సమీపంబున బద్ధాంజలియై యుండె విదితదివోదాసవృత్తాంతుండై మృత్యుంజయుండు కాశీపట్టణంబునకుం బయన బగుటయు. 144

ఉ ఎత్తిరి కెక్కియంబులును నెల్లులు నంబరవీథి దీటుకో
నొత్తిరి శంఖకాహళము లూఁదిరి శృంగకవంశకాండముల్
మొత్తిరి దుందుభుల్ ప్రమథముఖ్యులు హర్షితచిత్తవృత్తులై
యత్తఱిఁ గాశికానగరయానమహోత్సవజృంభణంబునన్.

వ. అప్పుడు నందికేశ్వరుండు 146

సీ. ఏనుంగు లెనిమిది వృషభంబు లెనిమిది
తురగంబు లెనిమిది హరు లెనిమిది
గంగాతరంగిణీకాళిందు లీషలు
సాయంబు రేపును జక్రయుగము
ధవళాతపత్త్రంబు తారకావర్త్మంబు
రజితంపుమొలలు తారాగణంబు
ప్రణవంబు మునుకోల పాదపీఠంబు గా
యత్రి వేదంబు సర్వాంగరక్ష

తే. ద్వారసంరక్షకులు దీవ్రధామవిధులు
మార్గదర్శక మామ్నాయమండలంబు
గా సమున్నత మగుశతాంగంబు పన్ని
ప్రాంగణంబున నిల్పె శిలాదసుతుఁడు. 147

వ. విశ్వేశ్వరుండును నైనేసి భవానీసహితుండై యద్దివ్యస్యందనం బెక్కి ముప్పదిమూఁడుకోట్లదేవతలును, గోట్యయుతద్వయప్రమథగణంబులును, నవకోటిదుర్గలును, కోటిభైరవులును, గోటికుమారు, లేఁడుకోట్లవినాయకులును, షడశీతిసహస్రమునులు, నందఱుగ్రహమేధులును, మూఁడుకోట్లుపాతాళతలభుజంగంబులును, రెండుకోట్లుదైత్యదానవులు, నష్టాయుతగంధర్వులును, గోట్యర్ధలక్షరాక్షసులును, బదివేవురు విద్యాధరులును, నఱువదివేలప్సరసలు, నెనిమిదిలక్షలుగోమాతలును, షణ్ణవత్యయుతసుపర్వులును, సప్తసాగరంబులును, నెనిమిదివేలు గిన్నరులును, మున్నూఱు వైవస్వతులును గొలిచి వాయువేగంబున ముహూర్తమాత్రంబున నభోమార్గంబున జని కాశిం బ్రవేశించె. అప్పుడు గోమాతలు దుగ్ధవర్షంబులు గురిసిరి. జైగిషవ్యుం డను మహామునీశ్వరుండు వేదార్థసారంబు లగు నైవారంబుల బరమేశ్వరుం బ్రస్తుతించె. అప్పరమేశ్వరుండు జ్యేష్ఠమాసంబున శుక్లపక్షంబునఁ జతుర్దశినాఁడు ప్రవేశించె. అదికారణంబుగా జ్యేష్ఠస్థానంబనుతీర్థంబును, జైగిషవ్యస్తోత్రంబు కారణంబుగా జైగిషవ్యతీర్థంబును, గోమాతృదుగ్ధవర్షంబు కారణంబుగా క్షీరోదతీర్థంబునుం గలిగె. ఇట్లు కాశీపట్టణంబు ప్రవేశించి.

తే. బ్రహ్మవిష్ణువిహితపట్టాభిషిక్తుఁ డై
జగము లెల్లఁ గొల్వఁ జంద్రమౌళి
గౌరితోడఁ గూడఁ బేరోలగం బున్న
వేళ వచ్చెఁ గాశివిప్రగణము. 149

వ. అందు. 150

సీ. సంస్తుతించిరి బహ్వృచప్రపంచంబుల
నొకకొంద ఱసితకంఠోపకంఠ
ముచైఁ ఛ్స్వనంబున నొకకొందఱు నుతించి
రార్యాకళత్రు నధ్వర్యుశాఖ
శివునిఁ బ్రశంస నేసిరి యొకకొందఱు
సద్భక్తిమై సప్తసామములను
సర్వజ్ఞుఁ బొగడి రథర్వవేదంబున
నొకకొంద ఱొగి ప్రసంగోచితముగఁ

తే. గాశికాతీర్థవాసులఁ గర్మపరుల
భూతిరుద్రాక్షధారులఁ బుణ్యనిధులఁ
నందఱినిఁ జూచి కరుణాసమగ్రబుద్ధి
నిట్టు లని యానతిచ్చె విశ్వేశ్వరుండు. 151

తే. సేమమే విప్రులార! యనామయంబె?
పరమమాహేశ్వరాచారనిరతులార!
కుశలమే? కాశికాతీర్థకోటిదివ్య
లింగపూజైకతానాంతరంగులార! 152

వ. అనిన విని మందాకినీతీర్థంబు హయతీర్థంబు మత్స్యోదరీ
తీర్థంబు కపాలమోక్షతీర్థంబు నాదిగాఁ గల తీర్థంబులనుండి
యేతెంచినబ్రాహ్మణోత్తములు మృత్యుంజయునకు నమస్క
రించి యి ట్లని విన్నవించిరి. 153

తే. అసియు వరణయుఁ గూడినయంతనుండి
సంగమేశ్వరతీర్థంబు సందుదాఁక
గగనగంగాతటంబునఁ గదలకుండు
తీర్థవాసుల మమృతదీధితికిరీటి! 154

తే. పదియు నేనుబది వేలును బంచశతియు
నేఁబదియు నైదుసంఖ్యలయిండ్లవార
మా శ్రితులు కాశికాపురి కస్మదీయు
లిక ! పల్లేరు దుడిచి పా టెక్కినారు. 155

వ. అని యనంతరంబ యాశీర్వదించి యార్ద్రాక్షతం(బు)లు సల్లి మంగళసూక్తంబుల సంస్తుతించి బ్రాహ్మణులు ప్రబద్ధకరసంపుటులై దేవా! భవదీయకటాక్షవీక్షానిక్షేపసంభూతప్రభూతానుకంపాసంపత్తి గలుగ మాకు సేమం బనామయంబు గుశలం బేమి బ్రాఁతి ? అదియునుంగాక. 156

క. వృషగమన ! భవాశీవిష
విషపృషతనిషేకజనితవిషమదశాదు
ర్విషహాస్పదోషసర్వం
కషములు కాశీసమీపగంగామృతముల్. 157

వ. అనిన విని పినాకి దానునుం గాశీనామాక్షరద్వయంబు కర్ణామృతంబనియును గాశీక్షేత్రధూళిత్రసరేణువులు సర్వాంగరక్ష లనియును గమనాసనస్వప్నజాగరణంబులం గాశీనామస్మరణంబు పాపంబులఁ బాపఁ జాలు ననియును బ్రహ్మాండగోళంబునం గలతీర్థజాలంబు లెల్లను గాశీక్షేత్రంబునఁ బంచక్రోశంబున వసియించి యుండు నవియును గాశి నిర్వాణమాణిక్యఖని యనియును గాశి మోక్షలక్ష్మీనివాస కుశేశయం బనియును గాశి సంసారబీజాంకురమరుభూమి యనియునుం గొనియాడి తాను నమ్మహీసురులుఁ గొంతతడ వభీష్టగోష్ఠీవినోదంబులం బ్రొద్దుపుచ్చి వారుచూడంజూడ నంతర్హితుం డై దివ్యవభనాభ్యంతరస్థం బైనజ్యోతిర్లింగంబునం దంతర

వించె. నంత బ్రాహ్మణులు నిజనివాసంబులకుం జనిరి. ఇది వృషధ్వజావిర్భావం బను నుపాఖ్యానంబు భోగమోక్ష ప్రదాయకంబు. 158

ఉ. పంచసహస్రలింగములు భాసురమూర్తులు జ్యేష్ఠనాథతీ
ర్థాంచలభూమియందుఁ బ్రణతాఖిలనిర్జరముఖ్యమండలీ
కాంచనమౌళిరత్నకలికారుచిజాలపిశంగితాంఘ్రు లై ల
భ్యంచితభోగమోక్షవిభవాకరముల్ కలశీతనూభవా!

వ. అవి యెయ్యవి యనిన నాదిత్యలింగంబు పరాశరేశ్వరలింగంబు మాండవ్యేశ్వరలింగంబు మంకణేశ్వరలింగంబు జాను కేశ్వరలింగంబు సుమంతేశ్వరలింగంబు భారద్వాజేశ్వరలింగంబు వాజపేయేశ్వరలింగం బగ్నివర్ణేశ్వరలింగంబు ధ్రువే శ్వరలింగంబువత్సేశ్వరలింగంబుకుక్కుటేశ్వరలింగంబు పర్ణా దేశ్వరలింగంబు సక్తుప్రస్థేశ్వరలింగంబు మాండూకేశ్వరలింగంబు బాభ్రవేయేశ్వరలింగంబు చ్యవనేశ్వరలింగంబు కలిందమేశ్వరలింగం బక్రోధనేశ్వరలింగంబు కంకేశ్వరలింగంబు కుంతలేశ్వరలింగంబు కఠేశ్వరలింగంబు తుంబురునారదేశ్వర లింగంబు మతంగేశ్వరలింగంబు మాగధేశ్వరలింగంబు జతు కర్ణేశ్వరలింగంబు జంబుకేశ్వరలింగంబు జారుధీశ్వర జలేశ్వర కాశేశ్వర గాలవేశ్వర మహాలింగంబు లాదిగాఁ గల మహా లింగంబులు వెండియు. 160

కందుకేశ్వర వ్యాఘ్రేశ్వరసంభవము

సీ. ఒక్కనాఁడు భవాని యుబుసుపోవక పైఁడి
జలపోసనముకనీసంపుఁబట్టు

బంతిఁ గుట్టిమభూమిఁ బాణిపల్లవమున
నాస్ఫాలనము సేసి యాడుచుండ
నప్పు డంబరవీథి నసుర లిద్దఱు గూడి
కందుకం బెగవైచు గౌరి బుచ్చి
ప్రమథవేషముఁ దాల్చి పట్టంగ వచ్చిరి
గనుసన్న చేసి శంకరుఁడు వనుపఁ
తే. బర్వతాత్మజ యక్కూటపారిషదులఁ
జంపె నచ్చోండునన యురస్థలుల వైచి
కపటదైత్యులఁ బరిమార్చెఁ గందుకంబు
కందుకేశ్వరుఁ డనఁ గాశిఁ గాంచె మహిమ. 161

వ. ఇది కందుకేశ్వర మాహాత్మ్యంబును తత్సంభవంబును. 162

సీ. దండఖాతాఖ్యతీర్థమునందు దుందుభి
నిర్హ్రాదుఁ డనుయామినీచరుండు
ప్రహ్లాదుమామ యప్పాపి దేవతలకు
నహితంబుగా నధ్వరాంశదాత
లైనవిప్రులఁ జంపఁ బూని కాశికి వచ్చి
శివరాత్రియందుఁ దత్క్షేత్రవాసి
యొక్కవిప్రుఁడు శశాంకోత్తంసుఁ బూజింపఁ
బులివేషము ధరించి పొంచి కఱవ
తే. నతఁడు పూజించువృషభాంకుఁ డది యెఱింగి
చంపె నాదైత్యు నొఱలంగఁ జంక నిఱికి
పుండరీకంబు జంపి యాఖండపరశుఁ
డుండెఁ గాశిని వ్యాఘ్రేశ్వరుం డనంగ. 163

వ. ఇది వ్యాఘ్రేశ్వర సంభవప్రకారంబు. వెండియు జ్యేష్ఠే
శ్వరు సమీపంబునఁ గుక్కుటేశ్వర పితామహేశ్వర గదా
ధరేశ్వర వాసుకీశ్వర కపాలభైరవ మహాతుండ సాగరేశ్వర
వృషభేశ్వర గంధర్వేశ్వర దుందుమారేశ్వర కర్కోటకేశ్వర
సుప్రతీకేశ్వర తుండకేశ్వర ముండకేశ్వర దివ్యలింగంబులు
భజించువారికి భోగమోక్షప్రదాయకంబులు. 164

శైలేశ్వర రత్నేశ్వర ప్రాదుర్భావము

సీ. ఒకనాఁడు మేనక యుర్వీధరేంద్రుని
యొద్దఁ గూర్చితనూజ నుమఁ దలంచి
వేదజీవన మయ్యె బిడ్డకు తాఁగుండె
యతఁడవు గాన వరయ వెపుడు
కాశి నె ట్లున్నదో కమలాయతేక్షణ
దర్శించి వచ్చుట తగవు గాదె ?
యెలనాఁగ పుట్టినయింటివారలు దన్ను
నరయ కుపేక్షించినపుడు బెగడు.
తే. ననిన బహుసంపదలతోడ నరిగి యతఁడు
హరిపురందర పురలక్ష్మి నతిశయించు
తత్పురముఁ జూచి శివుఁ జూచి తనయఁ జూచి
తెలిసి యవ్వీట లింగప్రతిష్ఠ చేసె. 165

వ. శైలాధిప ప్రతిష్ఠితం బైనయాలింగంబు శైలేశ్వరలింగంబు.
ఉ. అంబికకంచుఁ దెచ్చినమహామణిసంఘము ప్రోఁగు పోసి య
య్యంబురుహాక్షియానతిన యద్రికులాగ్రణి నిల్పె రత్నలిం
గంబు మహాప్రమాణముగఁ గాశికయం దది నేఁడునింద్రచా
పంబుల నీనుచు న్వెలుగుఁ బ్రాహ్ణములందపరాహ్ణవేళలన్.

తే. చిత్తగింపు మనాది సంసిద్ధ మైన
యొక్కపుణ్యేతిహాస మనూనచరిత!
శిశిరగిరిరాజసంప్రతిష్ఠితవిశుద్ధ
రత్నలింగేశుమహిమవిభ్రాజితముగ. 168

సీ. కాశికానగరంబు వేశవాటికలోనఁ
గర్పూరతిలక నా గణిక యొకతె
యసమసాయకునియాజవపుష్పబాణంబు
రత్నేశు నాస్థానరంగభూమిఁ
గుండలీనృత్తంబు గోహలాద్యాచార్య
మతభేదముల దేశిమార్గసరణిఁ
జారికాకరణాంగహారరేచకముల
భ్రమరికావలన వర్తనగతులను
తే. నాడి మెప్పించు నెట్టి చోద్యంబొ? తరుణి
మీనకేతనహరుఁ డెట్లు? మెచ్చు టెట్లు?
తాను దాండవవిద్యాప్రధానగురుఁడు
లలన పార్వతి సుకుమారలాస్యజనని. 169

వ. ఇట్లు పరమేశ్వరు నారాధించి యనంతరంబ యక్కాంత యొక్కనాఁడు కార్యాంతరవ్యాసంగంబున నన్యదేశంబు నకుం బోయి విధివశంబునఁ గాలధర్మంబు నొందె ప్రాగ్భవీయంబైన యీశ్వరారాధనసుకృతంబునం జేసి గంధమాదనంబున వసుభూతి యనుగంధర్వరాజునకుం బ్రభవించి రత్నావతి యనుపేర రూపలావణ్యవిభ్రమ విలాసంబులకు నావాసం బై పూర్వజన్మవాసనావశంబునఁ గాశికానగరం

బున రత్నేశ్వరుం బ్రతిదినంబునుం గొలిచి నిజావాసంబు
నకుం బోవుచుండు. 170

తే. ఇద్ధకరుణాన్వితుండు రత్నేశ్వరుండు
తన్ను ననిశంబుఁ గొలుచుగంధర్వసుతకుఁ
దనకు సేవకుఁ డైనపాతాళరాజు
శేషకుల రత్నభూషణుఁ జేసెఁ బెండ్లి. 171

తే. దందశూకంబుకలలోనఁ దరుణిఁ గూర్చెఁ
గాంత కలలోన దందశూకంబు నిలుపు
నెట్టి వేడుక కాఁడొ రత్నేశ్వరుండు?
జంపతులఁ జేయునందాఁకఁ జలముకొనియె. 172

క. లీలాకైవల్యవినో
దాలంబం బగుచు లోకయాత్రావిధులం
బాలించు నుబుసుపోకకు
హాలాహలగళుఁడు కాలయాపనబుద్ధిన్. 173

తే. రత్నలింగేశుమందిరప్రాంతభూమి
రత్నచూడాఖ్యుఁ డను భోగిరాజు పేర
రత్నచూడాహ్వయంబు తీర్థంబు గలిగెఁ
గాశికాస్థానమునయందుఁ గలశజన్మ! 174

కృత్తివాసతీర్థమాహాత్మ్యము

వ. ఇంకఁ గృత్తివాసతీర్థమాహాత్మ్యంబు వినుము. ఒక్కనాఁడు
కాశీప్రవేశవిష్కంభంబున గంభీరకంఠగర్జిత ఘోషంబున
జవలం జాతకవ్రాతంబులను భువి శిఖండిమండలంబును
నొండొండ యుల్లసిల్లం జేయుచు సముల్లసత్కదంబ కుసుమ
కేసరవాసనాసంపాది మధుసుధాసారసౌరభ(శ్య)ంబున దశ

దిశాభోగంబులు బుగులుకొన మూర్ధోద్ధూననంబున
బ్రహ్మాండభాండంబు దళనకులిశకోటినుత్పాటించుభంగి నంగీ
కరించుచు సముద్దండశుండాకాండగండూషితోజ్ఝితం బగు
విబుధ నిర్ఝరిణీపాథఃపూరంబునఁ బయోధరవిధిచక్రంబు
నీరొల్కులుపుచుఁ జరణఘట్టనంబునం బుడమింగదిసిల్లినం గపట
కిటిజరఠకమఠభుజగపరివృఢులు గూనిగిలం బడఁ గఠోర
ఘూ(ధూ)త్కారపవనవారాభిఘాతంబున జీమూతవ్రాతంబు
చెదరి పఱవ గర్ణతాళదుందుభిధ్వానంబు కుధరణికుధర
గుహాక్రోడంబులం బ్రతిధ్వనులు బుట్టింప, నుచ్చకుంభ
క్రూరాట్టాలకం బగుట గర్వంబునకు నివాసదుర్గంబును శీక
రాసారశిశిరం బగుటఁ గ్రోధంబునకు విహారధారా గృహం
బును దానప్రవాహంబులకుఁ బ్రావృట్కాలంబును దర్పాంధ
కారంబునకుఁ గాళరాత్రిసమయంబును నై [1]యానంద కాన
నంబున నవష్టంభసంరంభవిజృంభణంబున. 175

స్రగ్ధర. చించెం జెండాడె మట్టెం జిదిమె విఱిచెఁ గ్రొ
చ్చెన్ విఘట్టించె దంచెన్
ద్రుంచెం జక్కాడె మోదెం దొడసెఁ గెడపె న
త్యుద్ధతిం గాశిసీమన్
పంచక్రోశీధరిత్రీపరిధిఁ గరిసుర
ప్రత్యనీకుండు హేలా
సంచారోదగ్రభంగిన్ బలముకొని వనీ
సౌధవప్రాట్టవీథుల్. 176

వ. మఱియు. 177

---

1 నయాకారంబున గజాసురుం డ.

సీ. ఘారభూతేశ్వర ప్రాకారగోపుర
ప్రఘణభూముల మదద్రవము గురియు
ఘూర్ణించు గండభాగము ఘటోల్కాదిత్య
భవనోపకంఠాంఘ్రిపంబు శాఖ
ఘూత్కార మొనరించు ద్రుమిచండపతి మేను
తుండంబుతుంపరఁ దొప్పదోఁగ
సలుపు వప్రక్రీడ శంకుకర్ణేశ్వర
స్థానమాణిక్యపాషాణవేదిఁ
తే. బాఱఁబాఱఁగ వేటాడుఁ బ్రమథకోటి
గజిబిజి జేయు భూతముల్ గళవళింప
మలయుఁ గాశీపురంబులో మాఱు లేక
యహితజయభాసురుఁడు సింధురాసురుండు. 178

క. గజదైత్యుఁ డివ్విధంబున
గజిబిజి సేయంగఁ గాశికానగరమునం
బ్రజనితభయకంపమునం
బ్రజ దామరపాకునీటిపగిదిఁ దలంకెన్. 179

ఉ. క్రొవ్వునఁగన్నుఁగానకిటు కుంజరదైత్యుఁడు విక్రమోద్ధతిం
జివ్వకుఁ జేయి సాచి తనుఁ జేరఁగ వచ్చిన లోచనంబులన్
నవ్వుచుఁ గాశికానగరనాథుఁడు విశ్వవిభుండు వైచె దా
నెవ్వడి యాతుధానరథినీలయకాలమునుం ద్రిశూలమున్.
తే. ఆ త్రిశూలాయుధంబు తీవ్రాంశుకోటి
భాశ్ఛటాభాసురము గుంభపదము నాటి
రక్తధారలతోన యారాక్షసేంద్రు
కలుషములు గూల్చి యేతెంచెఁ గ్రమ్మఱంగ. 181

వ. అప్పుడు నిర్మలాంతరంగుండై యారాత్రిసేంద్రుండు విరూపాక్షు ననేకప్రకారంబులం బ్రస్తుతించినం బ్రసన్నుండై యావిశ్వేశ్వరుండు గజాసురా! వరంబు వేఁడు మనిన నా దైత్యుండు మృత్యుంజయున కిట్లనియె. 182

ఉ. పుట్టినవారికి న్నియతము ల్మరణంబులు విశ్వనాథ! నా యట్టికృతార్థుఁ డెవ్వఁడు? చరాచరవిశ్వవిధాతృసృష్టికిం బట్టమురాజ నానతసుపర్వకిరీటతటీవిటంకసం ఘట్టితపాదపీఠు నినుఁగంటిఁ దుదిం గరుణాపయోనిధిన్.

తే. అమరవంద్య! త్రిశూలాయుధమునఁ జీరి యొడలు దిత్తొల్చి తోలు పచ్ఛదము చేసి [illegible]సంగముగఁ దాల్చి యుండవలయు [illegible]బిందువు లుట్టిపడఁగ 184

ఉ. [illegible]రంబున [illegible] దయాగుణసంపద గల్గె నేని నీ [illegible]న న[illegible]యొడలిచర్మము పాయకయుండుఁగాత దు ర్గంధిలించెం జెంర్క శము గాక చినుంగక వెండికొండపైఁ గంధర చ్చర్మమున్న యొసకంబున నీవర మేవరించెదన్. 185

వ. అనిన సింధురాసురు కోరినవరం బిచ్చి యంధకవైరి కృత్తివాసుం డయ్యె. అది కారణంబుగా న త్తీర్థంబు కృత్తివాసతీర్థం బన విషమభవభయకలుషవిష(నిషేక) భంగజాంగలికం బైన గగనగంగాతీరంబునం బరమఖ్యాతిఁ వహించె ననంతర తీర్థంబు లాకర్ణింపుము. 186

కలహంసతీర్థాదిమాహాత్మ్యము

మ. కలశీసంభవ! యద్భుతంబొకటి యాకాశంబునఁ రెండు గా కులు గాకాకృతిఁ గాకలీ కళ కళక్రూరప్రకారోద్ధతిఁ

గలహం బాడి కొలంకులోనఁ బడి లోకంబెల్ల వీక్షింపఁగాఁ
గలహంసత్వమునొందె నిట్టివిసుమీ కాశీప్రభావోన్నతుల్.

వ. అది కలహంసతీర్థంబు. 188

తే. హంసతీర్థంబు డగ్గరి యన్నిదిశలఁ
బదియు వేలును మున్నూఱు భవ్యచరిత!
శంభుభవ్యలింగంబులు సన్మునీంద్ర
సంప్రతిష్ఠాపితము లభీష్టప్రదములు. 189

వ. లోమశేశ్వరలింగంబు మాలతీశ్వరలింగంబు నుత్తరలింగంబు జనకేశ్వరలింగం బసితాంగభైరవతీర్థంబు శుష్కోదరీతీర్థం బగ్నిజిహ్వామణికుండ మహాబలలింగ శశిభూషణలింగ మహాకాళ యోగదేవేశ్వర మహానాదతీర్థంబులును విమలేశ్వరలింగంబు మహాదేవలింగంబు పితామహేశ్వరలింగంబు రుద్రస్థలీతీర్థంబు చండీశ్వర నీలకంఠేశ్వర విజయేశ్వర శ్రీకంఠేశ్వర కపర్దీశ్వర యక్షేశ్వర జయంతేశ్వర త్రిపురాంతక కుక్కుటేశ్వర త్ర్యంబక హరిశ్చంద్రేశ్వర చతుర్వేదేశ్వర సహస్రాక్షేశ్వరేశానేశ్వర సంహారభైరవస్థానోగ్రభవేశ్వర ఢుంఠీశ్వర భద్రకర్ణేశ్వర కాలకలశేశ్వర కామేశ్వరలింగంబులును గపాలలోచనతీర్థంబును దీప్తేశ్వరామరేశ్వరస్వయంభూమహాలక్ష్మీశ్వరధరణీవరాహేశ్వరలింగంబులును గణపతిక్షేత్రంబును మత్స్యోదరీతీర్థంబును భూర్భువస్స్వర్లింగంబును హాటకేశ్వర కిరాతేశ్వర భారభూతేశ్వర నాకులేశ్వర నైర్రుతేశ్వర జలప్రియ జ్యేష్ఠేశ్వరదేవేశ్వరోంకారేశ్వర ప్రాసాదపర్వతలింగంబు లివి యష్టషష్ట్యాయతనంబులు. 190

సీ. శ్రీవిశాలాక్షిచే శిశిరభానుకిరీటు
        నర్ధాంగలక్ష్మిచే నగజచేత
లలితచేఁ దరుణపల్లవపాటలాంగిచే
        జవరాలిచే లోకజననిచేతఁ
బూఁబోఁడిచే విశ్వభుజచేత హ్రీంకార
        వనజవాటివిహారవరటచేత
శివదూతచేతఁ బశ్చిమనాడికావీథిఁ
        బరమయోగులు గాంచుఫలముచేతఁ
తే. జిత్రకంఠికచే నీలచికురచేత
భద్రకాళికచే దైత్యభయదచేత
నిగళభంజనచేఁ గృపానిఘ్నచేతఁ
గరిమ గైకొనె శ్రీకాశికాపురంబు. 191

తే. గుజ్జుమోకమూవి కుబ్జామహాదేవి
భక్తలోకకీరపతగములకుఁ
గమల గమలనాభు గారాబుదేవేరి
గ్రామదైవతములు గాశినగర. 192

సీ. ఐరావణము నెక్కి యశని చే ధరియించి
        యైంద్రి ఘంటావీథియందు మెఱుగు
విహరించు శృంగారవిపినవీథులయందుఁ
        గౌమారి శిఖిశాబకంబునెక్కి
చంద్రశేఖరునాదిశక్తి మహేశ్వరి
        యాఁబోతు నెక్కి వాహ్యాళి వెడలుఁ
జదలేటి సైకతస్థలుల వినోదించు
        నలవాక బ్రాహ్మి రాయంచ నెక్కి

తే. విహగపతి నెక్కి వైష్ణవి ప్రహరి దిరుగఁ
బంచమియును జాముండియు సంచరింతు
రాత్మవాహనముల నెక్కి యహరహంబు
సనఘ! శ్రీకాశికాపురాభ్యంతరమున. 193

తే. చిత్రఘంటామహాదేవి శివపురంధ్రి
గౌరి నెవ్వాఁడు సేవించుఁ గాశినగరి
నతఁడును వినఁడు ప్రాణప్రయాణవేళ
యమలులాయకఘోరఘంటారవంబు. 194

శా. ఝుంకించుం గరతర్జనీముఖమునన్ జాలేశ్వరీదేవి గా
శ్యంకస్థాయిని భక్తకోటిబహువిఘ్నౌఘంబులన్నిచ్చలున్
హ్రీంకారాక్షర మంత్రసౌధశిఖరక్రీడాకళాలోల సా
హంకారామరవైరిమర్దనవిధివ్యాపారపారీణ యై. 195

గీ. భద్రనాగమహాతీర్థపరిసరమున
భద్రవాపికయందు నాప్లవ మొనర్చి
భద్రకాళిక వీక్షించు పంచజనుఁడు
భద్రసంస్థితిఁ గాంచు వింధ్యాద్రిదమన! 196

క. సిద్ధివినాయకు గెడ వర
సిద్ధిఁ ద్రిసంధ్యంబు సేవసేసిన నెరయన్
సిద్ధించును మానవునకు
శ్రద్ధావంతునకు విభవసంపత్సిద్ధుల్. 197

క. విధిశక్తిఁ గాశికాపుర
నిధి నిరవధినిరవసంధినిరవధికకృపా
భ్యధిక విధీశ్వరశివుస
న్నిధిఁ గొలిచిననరుఁడు గాంచు నిరుపమసిద్ధుల్. 198

గీ. అధికభక్తితోడ నమరేశ్వరీదేవి
సిద్ధలక్ష్మి సంభజించి నరుఁడు
నిడివిగాఁగ బ్రదుకు విడువంగ ముడువంగ
ప్రేఁక నైనకలిమి వృద్ధిఁ బొందు. 199

వ. వెండియుఁ ద్రిలోకసుందరి యనుకందర్పదమనుశక్తి యవిముక్తక్షేత్రంబునకుఁ గస్తూరికాతమాలపత్రంబు. శ్రీకంఠసన్నిధియందు మహాలక్ష్మి భజించువారలకు భోగమోక్షలక్ష్ముల నొసంగు. లక్ష్మీపీఠం బనుమహాస్థానంబు సాధకాభీష్టదంబు. గమలాపీఠంబున కుత్తరంబున హయకంఠి యనుదేవి కఠినతరకుఠారధారాఘట్టనంబున విఘ్నద్రుమషండంబు ఖండించు. పాశపాణిదక్షిణంబునఁ గౌర్మికర్మంబులు ఖండించు. వాయవ్యభాగంబున శిఖచండి శిఖండినీరూపధారిణి యై జాము జామునఁ గేకాధ్వనులు సేయు. భీమచండి యుత్తరద్వారంబు రక్షించుచుండు. 200

గీ. కాశిభీమేశ్వరునిచక్కఁ గట్టెదురనఁ
బాశపుష్కరపాణి యై భద్రకాళి
భీమచండి మహాదేవి భీమకుండ
పార్శ్వభూమండలంబునఁ బాయకుండు 201

గీ. ఛాగవక్త్రేశ్వరీదేవి శంభుశక్తి
వృషభకేతనుయామ్యదిగ్వీథియందుఁ
గదిసి సేవించువారివిఘ్నముల నెల్ల
మేయుఁ జిగురాకు భక్షించుమేఁకవోలె. 202

గీ. తాటిపాడవున నవిముక్తధామసీమ
తాళజంఘేశ్వరీదేవి తలిరుఁబోఁడి

విఘ్నముల నెల్ల జురుకొట్టు వెదకి వెదకి
తాటికంబంబు సవ్యహస్తమునఁ దాల్చి. 203

క. వికటానన యనుదేవత
మకుటాంగదకటకహారమండన కాళీ
నికటమున నుండుఁ బాయక
యకలంకశశాంకశకల మాదల వెలుఁగన్. 204

క. ఉద్దాలకతీర్థంబున
నుద్దాలకనామధేయుఁ డుడుపతిమకుటుం
డుద్దండదండధరమద
భిద్దోర్గఖట్వాంగుఁ డుండుఁ బ్రియ మెసలారన్. 205

గీ. అందు వసియించు యమదంష్ట్రి యనెడుదేవి
పూర్వదిగ్భాగమునకు విభూష యగుచు
నమ్మహాశక్తి నవమందహాస మైన
మెల్లచూపున పలపించు మృదునిమనము. 206

గీ. తారకేశ్వర మనెడుతీర్థంబునందు
దారకేశ్వరదేవు నిద్ధప్రకాశుఁ
దారకేశ్వరరేఖావతంసు శివునిఁ
దారకబ్రహ్మనిధిఁ గొల్చు ధన్యతముఁడు. 207

సీ. ఆతారకేశ్వరం బనుతీర్థ మేలెడు
దారకేశ్వరుని ప్రత్యంతభూమి
సప్తపాతాళవిష్కంభతాలుద్వయీ
భీకరంబును దందశూకరాజ
జిహ్వాలతంబును జీమూతవిద్యుత్త
రోష్ఠంబును ధరాధరోష్ఠదళము

దారకానక్షత్రదశనమండలము వి
దృద్ధండదంష్ట్రచతుష్టయంబు

గీ. నైనవదనంబుఁ దెఱచి బ్రహ్మాండపిండ
కబళనమునకుఁ జేసాచి కాళరాత్రి
కాళి శుష్కోదరీదేవి గదల కుండుఁ
జర్మముండకుఁ జెలికత్తె శైలదమన! 208

సీ. జంగాళముగ వ్యాఘ్రచర్మాంబరముఁ గట్టి
శూలంబు వలచేతఁ గీలుకొలిపి
భసితత్రిపుండ్రంబు ఫాలపట్టికఁ దీర్చి
నిద్దంపుఁజిలువజన్నిదముఁ దాల్చి
చనుదోయిఁ గీకసస్రక్కలాపముఁ బూని
తనువల్లి రక్తచందన మలంది
గరటాంజనము కల్కి కన్నుఁదోయిని దీర్చి
మధుపానమున నుబ్బు మదికి నొసఁగి

గీ. వాసి గల్గి మహాప్రేతవనమునందు
సంతతంబును విహరించుఁ జర్మముండ
రుండమండన గానిచో రూఢిఁ జర్మ
ముండయట్లమ్మహాచండ మునివరేణ్య! 209

శా. హాలాపాన మొనర్చి యిద్దఱును ననోన్యంబు మత్తిల్లి కం
కేలీనృత్తవినోదకందుకమణిక్రీడావిహారక్రియా
లీలాహాస్యకళాప్రసంగముల నుల్లేఖించి వర్తింతు రె [ల్లెల్
క్కాలంబుఁ ఘుటజన్మ! కాశినడుమన్ గర్వించి యద్దేవ

భుజంగప్రయాతము:—
హయగ్రీవతీర్థంబునం దభ్రగంగా

పయోవేణి నిర్ధూతపాదారవింద
ద్వయీరత్నపీఠాంకఁ దాళప్రమాణా
భయఘ్న స్మహారుండ భావింతు రార్యుల్. 211

వ. మహారుండకుం బశ్చిమభాగంబున స్వప్నేశ్వరి. ఆస్వప్నేశ్వరి భజించువారలకు భూతభవిష్య[1]చ్ఛుభాశుభార్థంబులు గల లోనం దెలుపుచు నవమ్యష్టమీచతుర్దశీదివసంబులం బూజఁ గొను. ఆస్వప్నేశ్వరికి వరుణదిగ్భాగంబున దుర్గాదేవి. ఆ దుర్గకాశీక్షేత్రంబున దక్షిణద్వారదేశంబు రక్షించుచుండు ననినం గుంభసంభవుండు శంభుసంభవున కిట్లనియె. 212

గీ. తుహినగిరిరాజకన్యకు దుర్గ యయిన
కారణం బేమి ? కందర్పవైరితనయ !
అనఁటిమ్మన్న గుహుఁడు వింధ్యాద్రిదమన !
విను మనుచుఁ జెప్పఁ దొడఁగె సవిస్తరముగ. 213

దుర్గామాహాత్మ్యము

వ. దుర్గుం డనుపేర నొక్కరాక్షసుండు రురునికొడుకు తపోబలంబున నవధ్యుఁడై భూర్భువస్స్వర్భువనంబులు బాధింపం దొడంగిన దేవతలు మహేశ్వరు నభయంబు వేఁడిన నట్లగా నొసంగి శివుండును రాక్షసునిం భంజింప దాక్షాయణి నియోగించిన. 214

గీ. గౌరి వింధ్యాద్రి కేతెంచి కాళరాత్రిఁ
బంచె రాత్రించరేంద్రునిఁ బట్టి తేరఁ
జంపఁ బాతాళమున కంపఁ జాలునట్టి
శక్తియును నేర్పు నిచ్చి యైశ్వర్య మెసఁగ. 215

---

1 ద్వర్తమాన శుభా శుభంబులు.

వ. కాళరాత్రియు రుద్రాణియాజ్ఞ శిరంబునఁ దాల్చి యద్దైత్యు సన్నిధి కరిగి యతని కిట్లనియె. 216

గీ. రాయబారంబు వచ్చితి రాక్షసేంద్ర !
యచలకన్యక యనుప వింధ్యమున నుండి
బుద్ధిమంతుఁడ వైతేని భువనములకు
బాధ సేయక యుండుము నిష్పాపబుద్ధి. 217

వ. వేదోక్తంబు లైనసర్వక్రియాకలాపంబులుం బ్రతిష్ఠింపం బాలుపడునది యమ్మహాదేవియాజ్ఞం జేసి పెద్దకాలంబు బ్రతుకుము. అట్లు కాదేని బంట వై యకుంఠితోత్సాహంబున నక్కంఠీరవగమన (మధ్య)తోడ యుద్ధము గావింపుము.

తే. హితము సెప్పితి విన నిచ్చయేని లెస్స
జగము బాధింప కుండుట చాలు మాకుఁ
దుహినగిరికన్యయానతిఁ ద్రోచి తేని
యీడ్చికొని పోదు వెంద్రుక లిరియఁబట్టి. 219

వ. అని గర్వించి పలికినకాళరాత్రిం జూచి కనలి యారాత్రించరేశ్వరుండు. 220

సీ. అట్టహాసము చేసి యారా ! ప్రతాపోక్తు
లాఁటదానికి నింత యదటు వలదు
యే మన్న ననియెఁ గా కేమి మీయేలిక
సాని వచ్చితి వీవ చాలు మాకు
జగదేకసామ్రాజ్యసంపత్తియును బోని
యీ వుండవలదె మాయింట నెపుడు?
నేతదర్థము కదా ఋషి దేవతాకోటి
దట్టిఁ బెట్టినవాఁడఁ బట్టి తెచ్చి

తే. వంటయిలు సొచ్చెఁ గుందేలు వనజనయన!
మెచ్చినారము విధి నిన్నుఁ దెచ్చినపుడ
యడవిలోపల నున్న గేహమున నున్న
బొందఁగలభాగ్యవిభవంబు పొందుఁ బురుషు. 221

వ. అని యంతఃపురచరుల 'దీని నభ్యంతరంబునకుం గొనిపొం' డని పలికినం గళవళింపక కాళరాత్రి రాత్రించరేశ్వరున కి ట్లనియె. 222

ఉ. నీతివిదుండ వీవు రజనీచరవంశవరేణ్య! యర్హమే
దూతలమాటకుం గినియ! దూతలు నేరక యాడినప్పుడుం
గాతురు దప్పు విశ్వనయకార్యధురంధరు లైనభూపతుల్
దూతకు నిష్టసిద్ధికయి తూరఁగ నాడఁగఁ జెల్లు భూపతిన్.

సీ. నయపరాక్రమము లెన్నఁడు ప్రయోగింపరే
దేశకాలములు శోధించి చూచి?
నన్నుఁ బట్టఁగ నై నదియేమి? పట్టంగ
రాదె న న్నేలినరాజవదన?
నెంద అబ్బురు నీకు నేను సైతంబుగాఁ
బర్వతాత్మజ పట్టువడినయపుడు
నే నాఁక నుండనీ కెవ్వారు చూపెద
రింక నెఱింగి యీయిందువదన?
తే. వేఁటకానికి మృగము లేవెంట వచ్చుఁ
దెలియుమా దీముఁ గాలిచి తినిన పిదప?
నన్నుఁ బట్టిన దొరకు నే నగతనూజఁ
బ్రధననిర్జితదిగధీశ! రాక్షసేశ! 224

తే. కాంతc గందువc బెట్టి నీకడకు మేలు
చెప్ప వచ్చిననన్ను శిక్షింపc దగునె ?
మొనసి హిత వాచరించిన 'ముండమున్కు-
కోcతపడె' ననుమాటయె గోచరించె. 225

శా. నీయాజ్ఞc గడుగాసి వెట్టెదరు నాc బెక్కెంద్రు రంతఃపుర
స్థాయుల్ శౌర్యపరుల్ పయోధరతటీసంవ్యానముఁ గొప్పునుం
జేయుం జెట్టయుc బటి రాజులు పరస్త్రీ నింత సేయింతురే?, న్యా
యం బాయిది? మాన్పు నిగ్రహము మేలందింతు నీకెమ్మెయిన్.

వ. అని కాళరాత్రి సకరుణంబుగాc బలుకం గ్రోధాంధుం డై
యవ్విబుధవిరోధి వినియు విననియట్ల యూరకుండె. పొద
పొద మని పొవిదల్లులు హస్తపంకజంబులు పట్టి తివిచిన
నప్పంకజాక్షి కరకంకణఝణఝణత్కారంబుగాc గెంగేలు
గుదిలిచి తివిచికొని వికటకుటిలభ్రుకుటీనటనభీషణఫాలఫల
కయై కలకలం గటికినగవు నగి కన్నుల నిప్పులురుల హుంకా
రంబు సేసినం గల్పాంతకాలవికరాళకాలవ్యాళఘనాఘన
ఘటాకఠోరదీర్ఘనిర్ఘాతచ్ఛటాపాతంబునకుc దాత యగు నా
నిర్ఘోషంబు విని గుండియ లవిసి బెండువడి యంగజాలలు
గాలుగాలం బెనచుకొని చాcపచుట్టువడం గూలి రచ్చెరువును
మచ్చరంబును గోపంబును నాటోపంబు నెఱయ మెఱయ
దుర్గాసురుండు ఖడ్గఖేటకంబులు ధరియించి డిగ్గన గద్దియదిగ
నుఱికిన నప్పు డడ్డంబు సొచ్చి దుర్ముఖుండును సీరపాణియుc
బాశపాణియు సురేంద్రదమనుండు ఖడ్గరోముండు నుగ్రా
స్యుండు దేవకంపనుండు నహంపూర్వికాసంఫుల్లపటలంబు
లగు చేతస్సంపుటంబులం బుటపుటనియవష్టంభంబు బూని

కుంభినీధ్రసన్నిభాకారులు కుఠారభిండివాల మండలాగ్ర
త్రిశూలపట్టిసప్రాసతోమరంబులు ధరియించి యమ్మహాదేవిం
జుట్టుముట్టి పట్టు నురువడించిన. 227

మ. ఘనరౌద్రోద్ధతిభద్రకాళికకటాక్షజ్యోత్స్న గెంపార నుష్ణా
నివక్త్రంబుబిగించి యూఁదుటయునుల్కాగ్నిచ్ఛటల్ గ్రమ్మవె
చ్చనిఝంఝాపవమాన ముప్పతిలి రక్షఃకోటినొక్కుమ్మడిఁ
గొనిపోయెన్వినువీథిఁ జొప్పసొరువాకుంబోలెనెందేనియున్.

తే. పగర నిబ్భంగి శతకోటిఁ బాఱ నూఁది
కఠినహాసం బొనర్చి యాకాళరాత్రి
యరిగె నాకాశవీథి వింధ్యాద్రిసీమ
కసురయును శక్తి వెంటాడి యరుగుటయును. 229

తే. అంబరక్షోణిచక్రమధ్యమున నుండి
కోటి కోటి నిశాటులు గొల్చి నడువఁ
గాళరాత్రి మహాశక్తిఁ గడిసి వెంట
నేగుదెంచె దుర్గాసురుం డేకధాఁటి. 230

వ. అప్పుడు శతకోటిరథంబులు నర్బుదశతద్వయగజంబులు గోట్యర్బుదహయంబులు నసంఖ్యాతయోధులుం గొలువ నేతెంచు దుర్గాసురునిముందట బృందారకమార్గంబున నిరర్గళాటోపంబున నేతెంచుకాళరాత్రిని దవ్వుదవ్వులం గనుంగొని మహాభుజసహస్రదివ్యాయుధయు మహాతేజోపబృంహితయు మహాఘోరప్రహరణపరంపరాధగద్ధగితధామచ్ఛటాచ్ఛాదితాంబరయుఁ బ్రోద్యచ్చండమార్తాండమండలసహస్రకాంతిజ్యోతిశ్చక్రమధ్యవర్తినియు లావణ్యవార్ధి సమృద్ధి

చంద్రికయు నై త్రైలోక్యకల్యాణమంటపప్రదీపికయు నై యాసర్వమంగళకట్టాయితం బై నిలిచె నప్పుడు. 231

తే. ధరణిధరరాజకన్యపాదముల కెఱఁగి
కరసరోజద్వయము మోడ్చి కాళరాత్రి
యాదినుండియుఁ దనదువృత్తాంత మెల్లఁ
బూసగ్రుచ్చినచందానఁ బొసఁగఁ జెప్పె. 232

వ. అనంతరంబ దుర్గాసురుండు వింధ్యాటవీమధ్యంబున వేలంబు విడిసి జంభ మహాజంభ శుంభ వికటానన లంబోష్ఠ పింగాక్ష హయగ్రీవ మహోగ్రాత్యుగ్రవిగ్రహ క్రూరాస్య క్రోధన సంక్రందన మహాబలయ జితాంతక దుందుభ వృకానన సింహాస్య క్రూరాస్య ఖర శివారావ మధుపోత్కట శూకతుండ ప్రచండ ముండ మహాభీషణాదు లగు వారల రావించి యందఱం గలయం గనుంగొని యుచ్చైస్స్వనంబున నిట్లనియె. 233

ఉ. కెం పెసలారఁ గా మనల దీకొనియున్నది యొక్క లేమ దో
స్సంపద వింధ్యభూధరవిశాలశిలాస్థలి సీతలోదరిం
జంపక పట్టి తేవలయుఁ జయ్యన నేగి సరోరుహాక్షులం
జంపకపుష్పకోమలులఁ జంపుట శౌర్యమె! వీరధర్మమే? 234

క. చలమున నొండెను నొండెను
బలమున బంధించి యొండెఁ బ్రార్థనలీలా
కలనమున వేగ కొని రా
వలయుఁ దరుణిఁ గంద కుండ వాడక యుండన్. 235

ఉ. క్రచ్చఱ నెవ్వఁ డేనిఁ గసుగందక యుండఁ సరోజలోచనం
దెచ్చు నుపాయమార్గమునఁ దెచ్చినయప్పుడ యేనువానికిఁ

మెచ్చుడివోకయుండ మఱిమీఁదటియోగులు వేయునుండనీ
యిచ్చితి మింద్రలోకపదమిందఱుసాక్షిగఁ బొందుగ్రమ్మఱన్.

వ. అనుటయు సన్నద్ధులై రాక్షసులు సంవర్తకాలంబున జల
ధులు మేర దప్పినచందంబున భువనంబులు ముంచి ముంచుఁ
గొండకూఁతుపై విజృంభించి శంఖభేరీపటహకాహళారా
వంబు రోదసీకుహరంబు పూరటిల్లంజేయ ధాత్రీమండలంబు
వడవడ వడంక నడచి రాసమయంబున. 237

తే. శక్తి రాక్షసుతోడ రాక్షసుఁడు శక్తి
తోడఁ దలపడ సమధికాద్భుతము గాఁగ
ద్వంద్వయుద్ధంబుసాగె వింధ్యంబుమీఁదఁ
బ్రకరనిష్ఠురబహువిధప్రహరణములు. 238

వ. త్రైలోక్యవిజయతోడ దుర్ధరుండును, దారతోడ దుర్ముఖుం
డును,జయతోడ ఖరుండును, త్రైలోక్యసుందరితోడ సీరపా
ణియుఁ,ద్రిపురహారతోడఁ బాణపాణియుఁ,జగన్మాతతోడ సు
రేంద్రదమనుండును, త్రిపురభైరవితోడ దేవకంపనుండును,
గామాక్షితోడ ఖడ్గరోముండును, కమలాక్షితోడ వజ్రపా
ణియుఁ, త్రిపురతాపనితోడఁ బింగళాక్షుండును, జయంతి
తోడఁ గుక్కుటాస్యుండును, విజయతోడఁ గపింజలుం
డును, నపరాజితతోడఁ గాకవక్త్రుండును, శంఖినితోడ
ఘూకరవుండును, గజవక్త్రతోడ శంఖకర్ణుండును, మహిషా
క్షితోడ జలంధరుండును, రణప్రియతోడ బకుండును, శు
భానందతోడఁ గిమ్మీరుండును, గోటరాక్షితోడ ధూమ్ర
వర్ణుండును, శివారావతోడ ధూమ్రాక్షుండును, త్రినేత్ర

తోడఁ బింగళాక్షుండును దలపడినం బోరుమహాఘోరం
బయ్యె నయ్యవసరంబున. 239

శా. ద్యావాపృథ్వ్యవకాశముల్ బుగులుకో నందంద వింధ్యాద్రి ఘం,
ఘుం,టావీథిఁ జెలంగెఁ గఠోరతరకంఠ క్ష్వేళనాదంబుతో
దేవీదానవకోటినిష్ఠురభుజాతిప్రౌఢనానాధను
ర్జ్యావల్లీభవభూరిటాంకృతు లురుద్రాఘిష్ఠవీరధ్వనుల్.

క. శక్తులతో సరి పోరెను
నక్తంచరకోటి ప్రహరణవ్రాతములన్
ముక్తాముక్తంబులఁ గర
ముక్తంబుల యంత్రముక్తముల ముక్తములన్. 241

మ. తిమిరంబుల్ ఘటియించెఁ బట్టపగటన్ దేవీమరుద్విద్విష
త్సమరారంభములన్ సముద్భటభుజాచక్రీభవద్దీర్ఘదు
ర్దమకోదండవినిర్గతంబు లయి హేరాళంబు పాదత్సుర
ప్రమహాభల్లశిలీముఖాంజలికనారాచార్ధచంద్రాస్త్రముల్. 242

వ. ఇవ్విధంబున నుభయ సైన్యంబులు సరి పోరుచుండనయ్యెడ వింధ్యవాసిని మహామాయ హాయవ్యాస్త్రంబు ప్రయోగించి రాక్షసులయస్త్రశస్త్రంబులు దూల నడఁచిన నిరాయుధు లై యద్దైతేయులు విఱిగి పఱచి రంత దుర్గాసురుండు డగ్గరి మహాశక్తిం గొని వైచిన. 243

తే. రాక్షసుఁడు వైచినట్టియాప్రబలశక్తి
శక్తి వైచి విఖండించె శంభుశక్తి
చక్రమున వైచె వింధ్యాద్రిసదన నసుర
శైలకన్యక యది త్రుంచెఁ జక్రమునను. 244

తే. అనిమిషారాతి విల్లెత్త నగజ త్రుంచె
శూల మెత్తిన ఖండించె నీలవేణి
పటిసెయలుగఁ జేసె గద యెత్త భద్రకాళి
ఖడ్గ మెత్తిన జక్కాడెఁ గంబుకంఠి. 245

మ. వడి వింధ్యాచలగండశైలములఁ ద న్నైవ్వంగ నేతెంచుచో
నుడురాజార్ధశిఖావతంసుసతి యత్యుగ్రంబువహ్న్యస్త్రముక్
వొడి దుర్గాసురునేయ వాఁడు వడియెఁ దుర్వారవజ్రాహతిఁ
బడుశైలంబును బోలి మెచ్చిరి హరిబ్రహ్మాదిబృందారకుల్.

వ. అప్పుడు "దేవీ! జగద్ధాత్రీ! జగత్త్రయీజననీ! మహేశ్వర మహాశక్తీ! దైత్యద్రుమకుఠారికా! త్రైలోక్యవ్యాపినీ! శివా! శంఖచక్రగదాశార్ఙ్గధారిణీ! విష్ణుస్వరూపిణీ! హంసయాన! సర్వసృష్టివిధాయినీ! అనాథినిధనవాగ్జన్మభూమి! చతురానన! ఐంద్రీ! కౌబేరీ! వాయవీ! వారుణీ! యామినీ! నైరృతీ! ఐశీ! పావకీ! శశాంకకౌముదీ! సౌరీ! సర్వదేవమయీ! పరమేశ్వరీ! గౌరీ! సావిత్రీ! గాయత్రీ! సరస్వతీ! ప్రకృతీ! మతీ! అహంకృతీ! బ్రహ్మాండాంతస్థమహాదేవీ! పరా! పరాపరపరమ! పరమాత్మస్వరూపిణీ! సర్వస్వరూప! సర్వగ! చిచ్ఛక్తిమహామాయ! స్వాహా! స్వధా! శ్రౌషడ్వౌషట్స్వరూపిణీ! ప్రణవాత్మిక! సర్వమంత్రమయీ! చతుర్వర్గాత్మిక! చతుర్వర్గఫలోదయ!" యని యిట్లనేకప్రకారంబుల దేవతలందఱు ప్రస్తుతించిరి. భద్రకాళియు నిర్జరుల కభీష్టవరంబులు ప్రసాదించె. దుర్గాసురుని మర్దించి జగంబులదుర్గతి మాన్పుటం జేసి భర్గగృహిణికి దుర్గాభిధానంబు గలిగె. దుర్గాదేవి గాశీక్షేత్రంబునందు నుపసర్గాదిదోషంబులు మాన్చు. దుర్గా

కుండంబునం గృతస్నానుం డైన నరుండు దౌర్గత్యంబులం బాయు. దుర్గాశరీరంబునం బుట్టిన శక్తులు దుర్గాసమీపం బున వసించి పంచక్రోశంబున నిరాక్రోశంబుగా శాసింతురు. మఱియు శతనేత్రసహస్రాస్యయయుతభుజయశ్వారూఢ గజాస్య త్వరిత శతవాహిని విశ్వసౌభాగ్య గౌరి యన్వీరు తొమ్మండ్రును శక్తులు. రురుండు చండుం డసితాం గుండు గపాలి క్రోధనుం డున్మత్తభైరవుండు సంహారుండు భీషణుం డీ యెనమండ్రుభైరవులు విద్యుజ్జిహ్వుండు లలజ్జి హ్వుండు క్రూరాస్యుండు క్రూరలోచనుండుగ్రలోచనుండు వికటదంష్ట్రుండు వక్రాస్యుండు వక్రనాసికుండు జంభకుండు జృంభణముఖుండు జ్వాలానేత్రుండు వృకోదరుండు గర్త రినేత్రుండు మహానేత్రుండు తుంగనేత్రుండు అంత్రమండ నుండు జ్వలత్కేశుండు కంబుశిరుండు పృథుగ్రీవుండు మహాహానుండు మహానాసుండు లంబకర్ణుండు కర్ణప్రావ రణుం డనాదిగాఁ గలబేతాళు లసంఖ్యాతులు. భూతంబు లసంఖ్యంబులు గల రిందఱు కాశీక్షేత్రంబు సంరక్షింతు రనినః గుంభసంభవుండు గాశీస్థానంబున దివ్యలింగంబు లెన్ని ? తత్ప్రభావంబు లెట్టివి యానతి మ్మనినఁ బార్వతీ దేవికి భవుం డానతిచ్చినప్రకారంబున నయ్యగస్త్యునకుఁ గుమారుం డి ట్లని చెప్పె. 247

ఓంకారేశ్వరమాహాత్మ్యము

సీ. ఆనందవిపినంబునం దాదిమబ్రహ్మ
దప మాచరించె నత్యంతనిష్ఠఁ

బర్యాయమున నేగెఁ బదినూఱులుయుగంబు
లంతఁ బాతాళలోకాంతరమున
నుండి యుత్థిత మయ్యె నొకదివ్యలింగంబు
బహుకోటిసూర్యవద్భాసితంబు
విధి మనోవీథి భావించు నేతేజ మా
తేజంబు లింగమూర్తిత్వ మొందె
తే. భూరిభువనాగ్రభాగవిస్ఫుటనవేళ
సంభవించినచటచటచ్ఛబ్దధారఁ
గ్రమముతోడ సమాధియోగంబు విడిచి
కన్ను లెనిమిదియును విచ్చెఁ గమలభవుఁడు. 243

సీ. ఆదిమతేజంబునం దకారము దోఁచెఁ
గైటభారాతియాకారరేఖ
నటఁ జూడఁ జూడఁ బ్రత్యక్షమయ్యె నుకార
మంబుజాసనుని రూపంబుఁ దాల్చి
తదనంతరంబ చంద్రశిఖావతంసు చం
దంబుఁ గైకొని మకారంబు మెఱసె
నంత శబ్దబ్రహ్మ మైన నాదంబున
భువనహేతువును బిందువును దోఁచె
తే. నక్షరములు గూడి యోంకార మయ్యెఁ బిదపఁ
గ్రమముతోఁ గుంభభవ! యకారము నుకార
మును మకారంబు నగు వర్ణములును నాద
బిందువులు ధాతయగ్రమునందు నిలిచె. 249

వ. ఎయ్యది సంసారతారకం బగుటఁ దారకం బయ్యె. ఎయ్యది
ప్రకర్షంబునం జేసి యశేషవిక్రియావిరహంబునం గూటస్థ

నిత్యం బయ్యును బరమానందప్రకాశంబున సర్వదా యభి
నవం బగు పరబ్రహ్మంబునకు వాచకం బగుటఁ బ్రణవాభిధా
నంబు వహించె. ఎయ్యది యకారోకారమకారబిందునా
దంబులైదవయవంబులవలనను బంచాశత్కళారూపయగు
మాతృకకుం గారణభూతం బయ్యె. ఎయ్యది త్రయీమ
యంబు తురీయంబు తురీయాతీతంబు నిఖిలాత్మకం బనం
బరఁగు; ఎయ్యది చతుశ్శృంగంబు సప్తహస్తంబు ద్విశీర్షంబు
త్రిపాదంబు త్రిధాబద్ధం బై వృషభాకారం బైమ్రోయు;
ఎద్దానియందు బ్రహ్మస్థం బగుజగం బఖిలీనం బైయుండు;
ఎయ్యది యకారోకారమకారంబు లను వర్ణత్రితయం
బుచే వేదచతుష్టయాత్మకంబును గార్హపత్యదక్షిణాహవనీయ
సంవర్తకాగ్నిరూపంబును బృథివ్యంతరిక్షద్యుసోమలోకాత్మ
కంబు నుదాత్తానుదాత్తస్వరితప్రచయాత్మకంబును భూతభవి
ష్యద్వర్తమానసాధారణకాలాత్మకంబును నాఁ జను; ఎద్దా
నియం దాదర్శంబునందు ముఖంబునుం బోలె స్వప్రకాశక
చిద్రూపుండు వీశ్వరుండు ప్రతిబింబించు; ఎయ్యది యకా
రాదివర్ణంబు లేకత్వంబు నొందునట్లుగా సంయోజింప
'నాద్గుణ' యనుసంధిఁ గూడి మంత్రత్వంబు నొందు; అట్టి
యోంకారమంత్రత్వంబు దివ్యలింగస్వరూపంబై యావిర్భ
వించినం గనుంగొని పంకజాసనుండు 'నమ ఓంకార స్వరూ
పాయ,నమ స్సర్వరూపస్వరూపిణే, నమో రుద్రాయ, నమో
భవాయ, నమ శ్శర్వాయ, నమ ఉగ్రాయ, నమ స్సామర్గ్యజు
స్స్వరూపాయ, నమోనాదాత్మనే, నమో బిందుకళాత్మనే,
నమో లింగాయ, నమో లింగస్వరూపాయ, నమో భీమా

య, నమఃపశుపతయే, నమస్తారస్వరూపాయ, నమశ్శివాయ, నమఃకపర్దినే, నమశ్శితికంఠాయ, నమో మీఢుష్టమాయ, నమో గరిష్ఠాయ, నమ శ్శిపివిష్టాయ, నమో హ్రస్వాయ, నమో బృహతే, నమోవృద్ధరూపిణే, నమః కుమారగురవే, నమ శ్శ్వేతాయ, నమః కృష్ణాయ, నమః పీతాయ, నమోఽరుణమూర్తయే, నమో ధూమ్రపర్ణాయ, నమః పింగళాయ, నమః కిర్మీరవర్చసే, నమః పాటలవర్ణాయ, నమో హరితతేజసే, నమో నానావర్ణస్వరూపాయ, నమో వర్ణపతయే, నమస్స్వరరూపాయ, నమో వ్యంజనరూపిణే, నమ ఉదాత్తానుదాత్తస్వరితరూపాయ, నమో హ్రస్వదీర్ఘప్లుతవిసర్గాత్మనే, నమోఽనుస్వారస్వరూపాయ, నమస్సానునాసికాయ, నమో నిరనునాసికాయ, నమో దంత్యాయ, నమ స్తాలవ్యాయ, నమ ఓష్ఠ్యాయ, నమ ఉరస్యాయ, నమఊష్మస్వరూపాయ, నమోఽంతస్థాయ, నమఃపినాకినే, నమోనిషాదాయ, నమో నిషాదపతయే, నమ స్తారాయ, నమో మంద్రాయ, నమో మధ్యమాయ, నమోఘోరాయ,నమోఽఘోరమూర్తయే, నమ స్తానస్వరూపాయ, నమో మూర్ఛనాస్వరూపాయ, నమస్థాయిసంచారస్వరూపాయ, నమో లాస్యతాండవజన్మనే, నమ స్త్రైవ్యత్రికస్వరూపాయ, నమ స్థూలాయ, నమ సూక్ష్మాయ, నమోఽదృశ్యాయ, నమోఽర్వాచీనాయ, నమః పరాచీనాయ, నమో వాక్ప్రపంచస్వరూపాయ, నమ ఏకాయ, నమోఽనేకభేదాయ, నమ స్సదసస్పతయే, నమ శ్శబ్దబ్రహ్మణే, నమః పరబ్రహ్మణే, నమో వేదాంతవేద్యాయ, నమో వేదపతయే, నమః పార్వతీశ్వ

రాయ, నమోజగదీశ్వరాయ, నమోదేవదేవాయ, నమశ్శంకరాయ, నమస్తుభ్యం మహేశ్వర! నమస్తుభ్యం జగదానంద! నమస్తుభ్యం చంద్రశేఖర! నమస్తుభ్యం మృత్యుంజయ! నమస్తుభ్యం త్ర్యంబక! నమస్తే పినాకహస్తాయ, నమస్తే త్రిశూలధారణే, నమస్తే త్రిపురఘ్నాయ, నమస్తే ఽంధకనిషూదనాయ, నమః కందర్పదర్పదళనాయ, నమో జాలంధరారయే, నమఃకాలాయ, నమఃకాలకూటవిషాదినే నమో భక్తవిషాదహంత్రే, నమోనమ" యని యనేకప్రకారంబులం బ్రస్తుతించిన. 250

సీ. హరుఁ డకారేశ్వరుం డై కైటభారాతి
యాకారరేఖఁ బ్రత్యక్షమయ్యె
శివుఁ డుకారేశ్వర శ్రీమహాదేవుఁ డై
ధాతృస్వరూపంబుఁ దాల్చి యలరె
గంగాధరుండు మకారేశ్వరుం డయి
విధుమౌళి శేవ నావిర్భవించె
నాగకేయూరుండు నాదేశ్వరుం డయి
భాసిల్లి శబ్దరూపత వహించె.
తే. విశ్వలోకైకభర్త బిందీశ్వరుఁ డయి
భువనకారణభావంబుఁ బూని మెఱసె
నిందఱును బ్రహ్మ కిచ్చి రభీప్సితంబు
లైదులింగంబులును బ్రణవాత్మకములు. 251

వ. ఈ యైదును దివ్యలింగంబులు. 252

తే. దమనుఁ డను బ్రాహ్మణుఁడు భరద్వాజగోత్రుఁ
డాదిమాశ్రమమునను వింధ్యాద్రిదమన!

పాశుపతదీక్షఁ గైకొని కాశియందు
సిద్ధి గైకొనె నవిముక్త సీమయందు. 253

తే. భారభూతేశ్వరుఁడు యక్షభర్తదిశకు
నింద్రు దెసకును మణికర్ణికేశ్వరుండు
బ్రహ్మగోకర్ణవరు లవాక్పశ్చిమముల
కవధు లవిముక్తమునకు వింధ్యాద్రిదమన ! 254

వ. అట్టహాసుండు ప్రాగ్ద్వారంబును, భూతధాత్రీశ్వరుండుదక్షిణ ద్వారంబును, గోకర్ణుండు పశ్చిమద్వారంబును, ఘంటాకర్ణుండుత్తరద్వారంబును, ఛాగవక్త్రుం డీశదిక్కోణంబును, భీషణుండు వహ్నిదిక్కోణంబును, శంకుకర్ణుండు రాక్షస దిక్కోణంబును, ద్రుమిచండుండు వాయుదిక్కోణంబును, నానా ప్రమథగణ పరివృతులై రక్షింతురు. కాలాక్షరణ భద్ర కౌలేయకాలకంపనులుగంగాతీరంబును, వీరభద్ర నభకర్దమా లిప్తవిగ్రహస్థూలకర్ణమహాబాహు లసితీరంబును, విశాలాక్ష మహాభీమకుండోదరమహీధరులు దేహలీదేశంబును నంది షేణ పాంచాల ఖరపాద కరండ కానంద గోపకబభ్రులు వర ణాతీరంబును గాచియుండుదురు. 255

తే. కపిల సావర్ణులకును శ్రీకంఠ పింగ
ళాంశుమంతులకును నొక్కయవసరమున
నేగురకుఁ గల్గె నాశ్చర్య మేమి చెప్పఁ
దనువుతోడన శివుఁ గూడికొనఁగఁ గాశి ? 256

చ. కలశతనూజ! యచ్చెరువు! కాశికయం దొక శంభులింగముం
దిలలను నక్షతంబులను ధీనిధి యొక్కఁడు పూజచేసి పో

నొలికినవాని మేయుటకు నోలిఁ బ్రదక్షిణ మాచరించి చి
క్కైలుక శరీరముం‡దొరుగ కెక్కెనుబో రజతాద్రికూటమున్.

క. ఘటసంభవ! శ్రీకాశీ
కటకమునకు నికట గగనగంగాతటినీ
చటులకృపీటోర్మిఘటా
స్ఫుటవఘమున కెనయె యితరపుట భేదనముల్ ? 258

శా. అంభోజాసను నంతవానికిని శక్యంబే నుతింపంగ నో
కుంభీసంభవ! ఢుంఠిరాజకరటక్రోడక్షురద్ధానవా
స్సంభేదప్రవిజృంభమాణ వరణాసంపర్కసంపన్న కౌ
క్షుంభర్యామరసింధునైకటికముం శ్రీకాశికాక్షేత్రమున్?

క. అవిముక్తం బవిముక్తం
బవిముక్తం బనుచుఁ బ్రాతరారంభములం
దవధానపరత నెవ్వం
డు వచించును వాఁడు ధన్యుఁడు మునిప్రవరా! 260

తే. మొగుచు జంతువు గాశికానగరసీమ
నపువరుస్మీఁనమున కై యక్షియుగముఁ
గాంచు నిక్కలగా నొక్కకలయు నపుడు
త్రిణయనుండుగాఁగఁ దన్ను నాదీర్ఘనిద్ర. 261

ఉ. ఎట్టు నుతింతు నల్పమతి నిల్వలమర్దన! యేను గాశికా
పట్టణశంభుమూర్తుల కృపాగుణ? మొూర్తులతాంగి ఛే పెను
ర్కట్టున ముంగిటంగసవుగాండ్రయుఁ బుచ్చుచుఁ జేతిచీపురుం
గట్టియుఁ దానుఁజొచ్చెఁ గఱకంఠుని నోంకృతినాథదేవునిన్.

---

‡ 'దొఱఁగి యెక్కె రహిన్' అని పాఠాన్తరము. మూలవిరుద్ధము.

తే. ఓంకృతి శ్రీమహాదేవునొద్దఁ గలదు
బిలము పాతాళమున కేగు పెద్దత్రోవ
దానివాఁకిట నుండ్రు వాతాపిదమన!
సౌవిదల్లులు కుఱుపల్లజడలమునులు. 263

తే. వెంటఁ బడి వచ్చు కాశికి వెఱచి భేకి
తిరిగె నందంద నోంకారదేవుభవన
మటఁ బ్రదక్షిణ మొనరించి నట్టిమహిమ
నొడలితోడనె యాకప్ప మృడునిఁ గలసె. 264

తే. పాడి మెచ్చించె నొకయింతి పంజళమున
నాడి మెచ్చించె లేమ లాస్యమున నొర్తు
పొగడి మెచ్చించె నొక్క లేఁజిగురుఁబోఁడి
కరుణ గలవాఁడు కాశి నోంకారభర్త. 265

మ. మనుజుం డెవ్వఁడు కాశికిం జనఁడు శ్రీమత్స్వర్ణదరీతీర్థముం
గనఁ డోంకారశశాంకమూర్ధునకు మ్రొక్కండద్దురాత్ముండపో
మునిశార్దూల! వినాశకారణము దోర్మూలాగ్రకూలంకష
స్తనభారాలససూక్ష్మమధ్యజననీతారుణ్యసంపత్తికిన్. 266

చ. పనివడి ఫాలలోచనుఁడు పర్వతరాజతనూజ కానతి
చ్చినపరిపాటి నీకు నఱ సేయక చెప్పెద సావధానతన్
విను కలశీతనూభవ! త్రివిష్టపదివ్యసమాహ్వయత్రిలో
చనచరితంబు సర్వకలుషఘ్నము పుణ్యసమృద్ధ్యపఘ్నమున్.

క. విరజాహ్వయ మగువివరము
పరమఋషిప్రవర! కాశిపట్టణరత్నా
భరణము తద్దర్శనమున

†నరుఁడును విరజస్కుఁ డగు ననఘ! నిమిషమునన్. 268

తే. అనఘచారిత్ర! కాళిందియును సరస్వ
తియును నర్మదయును దదంతికమునందుఁ
గాలుదిక్కునఁ బ్రవహించుఁ గాలకూట
కంఠపాదాబ్జపీఠోపకంఠ మొరసి. 2(9

ఉ. సంభృతభక్తిభావనఁ ద్రిసంధ్యమునందును నాతరంగిణుల్
శంభుఁ ద్రివిష్టపేశ్వరు శశాంకకళాధరుఁ దీర్థ మార్చు వి
స్రంభమునం గరాంబురుహసంగతమంగళశాతకుంభకుం
భోంభితగంధసారరసయోగసుగంధనవాంబుధారలన్. 270

క. స్థాపించె నాస్థలంబున
నాపుణ్యతరంగిణీత్రయము చంద్రకళా
నైపథ్యంబుల భుజగక
లాపంబుల వివిధమణిశిలాలింగములన్. 271

ఉ. నిండుమనంబుతోడ రజనీచరమౌళిఁ ద్రివిష్టపేశ్వరుం
దండనమస్కృతిప్రవణతం భజియించిన మర్త్యకోటికిం
బెండియుఁ గర్మబంధములె? వెండియు నాధివికారబాధలే ?
వెండియు మాతృయోనిపదవీచ్యుతిసంకటమే? ఘటోద్భవా!

మ గయ కేలా యరుగంగ మానవులకుం? గాశీపురీవాహినీ
త్రయవేణీపులినంబులందు నిడ రాదా తల్లినిం దండ్రినిం
బ్రియమాతామహులం బితామహులనుం బిండోంచుఁబిండా
న్నము ?, ల్గయికోరా ప్రమదంబుతోడఁ బితరు ల్హాస్తాబ్జ
ముల్ సాచుచున్ ? 273

† 'నరుఁడును విగతాఘుఁ డగును నరనిమిషమునన్' అని పాఠాన్తరము.

తే. దక్షిణమున త్రివిష్టపస్థానమునకుఁ
జెంగట సరస్వతీశ్వర క్షేత్ర మనఘ !
యిచ్చుఁ గొలిచినవారి కయ్యిందుధరుఁడు
గరుణ సారస్వతం బైనపరమపదము. 274

క. యమునేశ్వరుఁడు త్రివిష్టప
సమీపమున నంబుపతిదెస న్వసియించుం
యమపుటభేదననికట
ద్రుమవాటికఁ జూడ రవ్విధుధరునిభక్తుల్. 275

తే. ఆ త్రిలోచనుప్రాగ్దిక్కునందు నుండు
నర్మదేశుండు నిజభక్తశర్మదాయి
శైవదీక్షావిధిజ్ఞ ! తత్సేవకులకు
మాతృగర్భార్భకత్వంబు*మందు సుమ్ము. 276

తే. అఖిలనీవారముష్టింపచాగ్రగణ్య !
ప్రత్యహంబు త్రివిష్టపద్రష్ట యెవ్వఁ ?
డవ్విశిష్టుఁడు విష్టపాభ్యంతరమున
వీసమంతటిమాత్రంబు వెలితి స్రష్ట. 277

ఉత్సాహ. లీల మనుజుఁ డెవ్వఁ డేఁ బిలిప్పిలాతరంగిణిం
దేలి శ్రీత్రివిష్టపేశుఁ ద్రిపురమథను శశికళా
మౌళిఁ బూజ సేయుఁ గుసుమమాల్యముల నతండు డా
కాలిమడమఁ జప్పళించుఁ గాలమృత్యువక్త్రమున్. 278

* ఆచ్చుపుస్తకమున 'మందు కొడుకు' అనియు, వ్రాఁతపుస్తకమున 'మందు కుడుక' యనియు, మఱియొక వ్రాఁతపుస్తకమున 'మందు సుమ్ము!' అనియున్నది. దీనికి "దృష్టం త్రిలోచనా త్ప్రాచ్యాం నర్మదేశం సుశర్మదం, తల్లింగార్చనతో నృణాం గర్భవాసో నిషిధ్యతే" అని సంస్కృతమూలము.

మానిని: ఉత్తరవాహినియై ప్రవహించుచున్న పిలిప్పిలఁగ్రుంకి మదిం, దత్తరపాటొకయించుక లేక యథావిధిఁ గోమలతారకరా, డ్కృత్తకిరీటుఁ ద్రివిష్టపనాయకుఁ *బెన్మసనంబునఁ గొల్చిన భ్రా,గ్యోత్తరుఁ గాంచి నమస్కృతి సేయుదు రప్పరవీథిఁ జరించుసురల్. 279

తే. ఇతరదేశంబులం దుపార్జితము లైన
పాపములు వాయుఁ గాశికాపట్టణమునఁ
గాశిఁ జేసినపాప మెక్కడను బోయ
దదియుఁ బాయుఁ ద్రివిష్టపోపాంతభూమి. 280

తే. కాశి జంబూతరుద్వీపకనకభూష
గాశియం దుత్తమంబులు గ్రమవిభూతి
సింధుసంభేద మోంకారశివపదంబు
శ్రీత్రివిష్టపనాయక క్షేత్రతలము. 281

క. విదితముగఁ గాశినడుమం
ద్రిదశమణికిరీటకోటిదీధితివిలస
త్పదునిఁ ద్రివిష్టపుఁ గొలిచిన
†నొదవుసిరి మోక్షపదమునుదయవివేకా! 282

శా. కుంభీసంభవ ! యా త్రివిష్టపుని గ్లాకోటీరు సింధుత్రయీ
సంభేదస్థలవాసుఁ గొల్చునరునిన్ సాధింపఁగాఁ జాలునే
కుంభీపాకముఖప్రధాననరకక్రూరప్రకారవ్యథా
సంభారంబుల నీగఁ జాలు మదిరాస్వాదాదిపాపౌఘముల్.

---

* 'శ్రీమమనంబునఁ' అని వ్రాఁతపుస్తకము. 'బెన్నసమంబుగఁ' అని అచ్చుపుస్తకము. †'నొదవును శివమోక్షపదము లుదితవివేకా!' అని పాఠాన్తరము.

సీ. క్రూరుండు పిశునుండు కొండీఁడభక్ష్యభ
క్షకుఁడు విస్రంభవిఘాతుకుండు
గురుతల్పగుఁడు నిందకుఁడు నాస్తికుఁడు కూట
సాక్షి పరద్రవ్యచౌర్యపరుఁడు
మాతాపితృత్యాగి యాతతాయి శఠుండు
పరదారలోలుండు గరళదుండు
కులధర్మవిముఖుండు గురుజనద్వేషుండు
బ్రహ్మహత్యాసురాపానరతుఁడు
తే. నాఁగఁ గల పాపుల కఘంబు నీఁగ దిక్కు
శ్రీత్రివిష్టపదేవుండు శ్రీప్రదుండు
నీలలోహితు నభవు నిందించునట్టి
కర్మచండాలునికిఁ దక్కఁ గాశియందు. 284

క. ఇందుకళాశేఖరునిఁ
నిందించుట ముజ్జగంబు నిందించుట త
ల్లిందండ్రిని నిందించుట
నిందించుట హార్యజాదినిర్జరకోటిన్. 285

క. శివనింద సేయుపాతకు
దవుదవ్వులఁ జూచి తొలఁగఁ దగు శైవులకుఁ
శివనిందాపరుపలుకులు
చెవి యొడ్డి వినంగఁ దగదు శివభక్తులకున్. 286

ఉ. సత్యము పల్కెదఁ శ్రుతులు శాస్త్రము లాగమముల్
పురాణముల్, ప్రత్యయ మయ్యెనే నిజముఁ బల్కెద రింతియు
కాక యేమి? దు, ర్గత్యపహారదక్ష యగుకాశియ తీర్థము

తీర్థకోటిలో, నిత్యుఁడు విశ్వనాయకుఁడు నిక్కపుదైవము దేవకోటిలోన్. 287

తే. ఆదిఁ బంచనదంబునయందు మునుఁగు
నాఁడు మణికర్ణికాతీర్థ మంతమీఁద
విశ్వనాథుని భక్తి సేవించి పిదప
నట విఖండించు మనుజుఁ డొక్కఁడ యఘంబు. 288

శా. వాతాపీల్వలదైత్యమర్దన! తగుఁ బర్ణింప దివ్యామృత
జ్యోతిర్లింగతనుం ద్రివిష్టపుని నస్తోకప్రభావాన్వితుఁ
బాతాళంబున నుండి వెల్వడి పురీప్రత్యంతభాగీరథీ
స్రోతస్విన్యుపకంఠభూమిఁ గృతవాసుం డైన సర్వేశ్వరున్.

వ. త్రివిష్టపేశ్వరునకుఁ బశ్చిమభాగంబున ద్రోణేశ్వరలింగంబు, తదగ్రభాగంబున నశ్వత్థామేశ్వరలింగంబు, అటుపిఱుంద శాంతనవేశ్వరలింగంబు, నందులకు వాయవ్యదిగ్భాగంబున వాలఖిల్యేశ్వరలింగంబు, తత్సమీపంబున వాల్మీకేశ్వర లింగంబు గల దందు. మఱియుఁ ద్రివిష్టపేశ్వరు మాహాత్మ్యం బభివర్ణించెద. 290

త్రివిష్టపేశ్వరమాహాత్మ్యము

తే. అమ్మహాదేవుప్రాసాద మాశ్రయించి
యుండుపారావతంబులు రెండు నెలమి
నాలుమగఁడును నసఁగగార్హస్థ్యగరిమ
సకలకాలంబుఁ గవఁగూడి సంచరించు. 291

సీ. పక్షాగ్రములఁ విచ్చి ప్రాసాదవలభికా
పర్యంతముల ధూళి పాఱఁ దుడుచుఁ

జలువు యాతాయాతములఁ బ్రదక్షిణములు
మాటిమాటికి గర్భమంటపికకు
సోమసూత్ర ప్రణాళీమార్గనిష్ఠ్యూత
తీర్థోదకంబులు దివురఁ గ్రోలు
భక్షించు గేహాళీబల్యర్థవిక్షిప్త
పిండోదకములు సంప్రీతి యొసఁగ
తే. వినుఁ ద్రికాలంబు నర్చనావేళలందు
శంఖకాహళపటహజర్ఝరరవంబు
కాశినగరంబునఁ ద్రివిష్టపేశునగర
నవ్విహంగమరత్నంబు లనుదినంబు. 292

వ. ఇవ్విధంబునం బారావతస్త్రీపుంసంబులు సంసారసుఖంబు లను
భవించుచు నొక్కనాఁడు నద్దివ్యదేవుదివ్యభవనచంద్ర
శాలాగర్భవితర్దికానిర్వ్యూహవిటంకనీడంబునం గూడి
మెలంగి యాడుచుండ నొక్కశ్యేనం బమ్మిథునంబు దవ్వు
దవ్వులం గనుంగొని చేర వచ్చి జాలకంబులలో నుండి తన్ను
నలవోకయుం బోలెఁ గనుంగొనుచు దుర్గసమాశ్రయబలం
బున నయ్యుగ్మంబు లెక్కసేయకయున్న నప్పటికి నోడుపు
దప్పి తొలంగి యెక్కడికేనియుం బోయె. పరేంగితజ్ఞాన
చతుర యగు నప్పారావతి తనపతి కిట్లనియె. 293

సీ. మనపాలివేరువిత్తని యెఱుంగుదు గాదె
యెఱుఁగవో శ్యేనంబు హృదయనాథ!
ప్రబలమైనట్టి దుర్గంబులో నున్నార
మగుట నేఁటికిఁ దప్పెఁ బ్రాణభయము

వైపు దప్పిన మహాకోపంబుతోడన
పోయె వైరం బాత్మఁ బూని డాయ
కొందుచోటికిఁ బోవు టుచితంబు మన మింక
వానికిన్కకు నోర్చువార మెట్లు?
తే. చిచ్చువాతను బరువాతఁ జిక్కువడక
తప్పిపోయిన వారెపో తజ్జ్ఞు లెందుఁ
దాఁతకట్టినచెఱు వంచుఁ దగునె మునుఁగ?
*నిల్లు విడువంగ లేక చా నేల మనకు. 294
చ. అన విని పౌరుషం బడరి యౌవనగర్వమునం బడంతికి
ట్లను నిది యేమి? నాబలపరాక్రమసంపద యింతమాత్రమే?
తనసరివారికి న్వెఱచి ధామముఁబాడఱఁజేసి దాగఁ బో
యిన సరియిండ్లవారునగరే?ఖగమోయడియేమిదయ్యమో?
తే ఆది విహంగమ మేను విహంగమంబ
పెసరగింజకుఁ దక్కువే పెసరగింజ?
యబల! యిటు చూడు మప్పక్షియదటు మాంతుఁ
గుటిలచంచూపుటీకోటికుట్టనముల. 296
వ. అనిన 'ధర్మో జయతి' యనుచుం బారావతి యూరకుండ నంత మఱునాఁడు తేజకడ నాశ్యేనంబు ద్రివిష్టపేశ్వరునగరీప్రాకారంబుమీఁద నిర్గమద్వారంబు నిరోధించి పొంచి యుండి సంచారార్థంబు దిక్కులకు వెడలునక్కలరవంబుల నుక్కఁ దండసంబువోనిముక్కున సంకుశంబులం బోలు చరణనఖాంకురంబులం బెట్టనుం బోతునుం గఱచియు మాఁదియు నొక యేకాంతప్రదేశంబునం భక్షించునది యై

* 'ఇల్లు వెడలక చావంగ నేల మనకు?' అని పాఠాన్తరము.

యంతరిక్షంబున దవ్వు(గాఁ) గొని చనియె నప్పుడు సేయం
నది లేక కాందిశీకత్వంబునఁ జీకాకుపడియు వివేకనిధి యైన
పారావతి పారువంబుఁ దప్పక చూచి నయనసంజ్ఞం గాలుం
గఱువు మని కరపిన. 297

ఉ. శ్యేనము కాలివ్రేలుఁ గఱచెన్ దిట దప్పక పారువంబు లో
నూనినతీవ్రవేదనకు నోరువఁ జాలక చీత్క్రియానుసం
ధానము పాదధూననముఁ దత్సమయంబునఁ జేసెఁ బత్త్రియా
మానముదూరి పాఱెఁ రసమానరయంబునఁ బక్షిదంపతుల్.

వ. పాఱి యొక్కచోటంగూడి బలవద్విరోధంబునం జేసి గాశి
నుండ వెఱచి యయోధ్యానగరంబున సరయూతీరంబునం
బెద్దకాలంబు మనువు మని యపరజన్మంబున మందరధార
కుండను విద్యాధరుండును రత్నావళి యనునాగకన్యకయు
నై జన్మించి జాతిస్మృతివశంబున నప్పారువంబులు రెండును
దంపతులై కాలక్రమంబునఁ గాశీత్రివిష్టపేశ్వరు సేవించి
ముక్తులైరి. ఇది త్రివిష్టపేశ్వరమాహాత్మ్యంబు. 299

కేదారేశ్వరమాహాత్మ్యము

తే. ఆదిఁ బరమేశ్వరుఁడు గౌరి కానతిచ్చి
నట్టిపరిపాటిఁ జెప్పెద ననఘ! నీకుఁ
గాశికేదార శంభులింగంబుమహిమ
సావధానత వినుము వింధ్యాద్రిదమన! 300

వ. అనేకజన్మార్జితంబు లైనపాపంబులు గేదారేశ్వరస్మరణం
బునం బాయు. సాయంప్రాతఃకాలంబులఁ గేదారేశ్వరస్మర
ణంబు సర్వదురితహరంబు. 301

శా. ప్రాతఃకాలమునందు మర్త్యుఁడు*హరత్వాపాభిధానప్రద
స్రోతఃపూరమునన్ మునింగి పరమజ్యోతిర్మయంబు స్మని
ధ్యాతవ్యంబును శాశ్వతంబు నగు కేదారేశలింగంబు సం
ప్రీతిం జేరి భజించి కాంచు వితతాభీష్టార్థసంసిద్ధులన్. 302

వ. తొల్లి రథంతరకల్పంబునందు వశిష్ఠుం డను విప్రుండు హిరణ్యగర్భాచార్యువలనం బాశుపతదీక్ష వడసి కేదారేశ్వరుని సేవించి ముక్తుం డయ్యె నెండియు. 303

సీ. శిశిరభూధరకన్య చిఱుబంతిపసు పాడు
నెందు సాయంకాల మిం పొనర్చ
నరుఁ డెందు జలము నుద్ధరణంబు సేవించి
శంభులింగముఁ దాల్చు జఠరపిఠరి
వినువీథిఁ బోరాడి వివశంబులై కూలి
హంసంబు లయ్యె వాయసము లెందుఁ
బ్రవహించు నెందు శ్రీభాగీరథికిఁ బోటి
యమృతప్రదాహ్వాయ యైనతటిని

తే. యది విముక్తివధూకంఠహారతిలక
దివ్యకేదారలింగేశతీర్థభూమి
నదనదీవాపిపల్వలప్రాదసమగ్ర
ద్రాక్షపందిరి కాశికోద్యానమునకు. 304

వ. అందు గౌరీకుండంబు గౌరతీర్థం బమృతప్రవాహతీర్థంబు మానసతీర్థంబు గలహంసతీర్థంబు మొదలుగా ననేకతీర్థం

*'హరన్ బాపాభిధాన' యని యచ్చుపుస్తకము. 'హరం పాపాభిధాన' యని యొకవ్రాఁతపుస్తకము. 'హరపాపప్రదేస్నాత్వా' యని సంస్కృతమూలము. ఛందోభంగనివృత్తికై 'హరత్వాప' యని సవరింపఁబడినది.

బులు గలవు. కేదారేశ్వరంబునకు నుత్తరంబునఁ జిత్రాంగ
దేశ్వరలింగంబు, తత్సమీపంబునం గేదారేశ్వరస్థానంబు,
దక్షిణంబున నీలకంఠేశ్వరలింగంబు, నీలకంఠక్షేత్రంబునకు
వాయవ్యభాగంబున నంబరీషేశ్వరలింగంబు, తత్సమీ
పంబున నింద్రద్యుమ్నేశ్వరలింగంబు, ఆదక్షిణంబునఁ గాలం
జరేశ్వరలింగంబు, చిత్రాంగదేశ్వరు నుత్తరంబున క్షేమే
శ్వరలింగం, బిది కేదారలింగమాహాత్మ్యంబు. ఇంక ధర్మరా
జేశ్వరలింగ మాహాత్మ్యం బభివర్ణించెద. 305

తే. అనినఁ బ్రియ మంది నైమిశమునిగణంబు
సూతు నర్చించి భక్తిసమేతు లగుచు
ధర్మరాజేశ శివమహాస్థానమహిమ
గుహుఁడు సెప్పె నెవ్విధమునఁ గుంభజునకు? 306

వ. అవ్విధంబు మాకు నానతి మ్మనుటయు. 307

ఆశ్వాసాంతము

శా. కల్పాంతానిలఘూర్ణమానజలముగ్గర్జానినాదోద్భటా
నల్పాటోపకఠోరఢాటిపటహోద్యద్ఘోషవిధ్వస్తసం
కల్పారాతినృపాలసంశ్రితకులక్ష్మాభృద్గుహాగేహా! యా
కల్పక్షౌమపటీపటీరవిశదా కాశ్మీరచంద్రప్రదా! 308

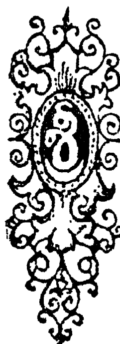
క. వీరావతార! వితరణ
పారాయణహృదయ! రాజపరమేశ్వర! ది
గ్వారణకరసన్నిభభుజ!
ఘోరాసురతాణదర్పధరణీధ్రపవీ! 309

మాలిని. ధరణిభరణ హేలాధఃకృతక్రోడలీలా
జఠరకమఠ భూభృచ్చక్రచక్రేశ్వరాశా!
ద్విరదనివహశుంభద్దీర్ఘదో స్తంభయుగ్మా
భరితగుణవిలీపా! పంటవంశ ప్రదీపా! 310

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్ర మారయామాత్యపుత్ర సుకవిజనవిధేయ కవిసార్వభౌమ శ్రీనాథనామధేయ ప్రణీతంబైన కాశీఖండం బను మహాకావ్యంబునందు షష్ఠాశ్వాసము సమాప్తము.

సప్తమాశ్వాసము

శ్రీరాజరాజ! సుగుణా
ధార! ధరాభరణకరణధౌరంధర్య
స్ఫారభుజార్గళ! భక్తిస
మారాధితభుజగహార! యల్లయవీరా! 1

వ. అక్కథకుండు శౌనకాది మహామునుల కిట్లనియె. 2

ధర్మరాజేశ్వరలింగమాహాత్మ్యము

తే. దృఢవివేక! ధర్మేశ్వరతీర్థమహిమ
యబ్జజున కైన వర్ణింప నలవి యగునె?
యమ్మహాక్షేత్రమున నున్న యండజములు
బ్రహ్మవిజ్ఞానవాసనాప్రవణమతులు. 3

వ. కాశీమధ్యంబున ననర్ఘ్యమణినిర్మితం బై, మోక్షలక్ష్మీవిహార స్థానం బై, సముత్తంభితశాతకుంభకుంభమండలీమండిత సుధాధవళసౌధవీథీవిభ్రాజితం బై, యవతరణరభసశీర్ణ స్వర్ణదీస్రోతశ్శలాకానుకారిపుంగవపతాకాలంకృతం బై గవాక్షవివరోదీర్ణగుగ్గులుమహిసాక్షీధూపధూమరేఖా స్మారితస్మరహరకంఠమూలకఠోరకాలకూటవిషచ్ఛాయా ఛటాగుళుచ్ఛం బై యుండు ముక్తిమంటపంబునకు ముక్కంటి మధ్యాహ్నకాలంబున బ్రాహ్మణవేషంబున వైశ్వదేవబలి

హారణంబులు సేయు మహాప్రాసాదంబునకు నింద్రదిగ్భాగం
బున జ్ఞానమంటపంబునందు బాలేందుధరుండు దక్షిణామూర్తి
స్వరూపంబు ధరియించి బ్రహ్మాదులకు జ్ఞానోపదేశంబు
సేయుఁ; దత్ప్రాంతంబున విశాలాక్షీహర్మ్యంబునందును
బ్రతివాసరంబును గుతపకాలంబునందు. 4

సీ. పసిఁడికమ్ములతోడి కుసుమపూవన్నియ
నిద్దంపుఁబుట్టంబు నెఱికఁ గట్టి
యింద్రనీలములతో నెడకట్టి గ్రుచ్చిన
రమణీయ తారహారము ధరించి
పారిజాతకతరుప్రసవగర్భితమైన
కబరిపైఁ జెంగల్వకచ్చు నిలిపి
ఫాలభాగంబునఁ బన్నీట మేదించి
కమ్మకస్తురితిలకమ్ము దీర్చి

తే. వలుఁదచన్నుల బిలుగుఁగంచెలనుఁ దొడిగి
కటిభరంబున వజ్రాలకాంచి దాల్చి
యరసి యాఁకొన్నవారికి నమృతభిక్షఁ
గరుణ నిడు శ్రీవిశాలాక్షి కాశియందు. 5

వ. విశాలాక్షీపీఠస్థానంబునకు సమీపంబునఁ జంద్రపుష్కరిణీ
తీర్థంబు. 6

తే. భవ్యతరనిష్ఠ నుభయదర్భలను దాల్చి
సంధ్య వారుచుఁ జంద్రపుష్కరిణియందు
ఫాలనేత్రుండు దారకబ్రహ్మమంత్ర
వర్ణకర్ణజాపుఁడు ప్రతివాసరమున. 7

వ. ఆతీర్థంబునకు ననంతరంబున రత్నేశ్వరలింగంబు, తత్సమీ

పంబున వృషభధ్వజలింగంబు, తత్సమీపంబున నర్ధనారీశ్వర పీఠంబు, తత్సమీపంబునఁ బంచనదతీర్థంబు. తత్సమీపంబునఁ బంచముద్రమహాపీఠంబు, తత్సమీపంబున వీరేశ్వర లింగంబు, తత్సమీపంబున సిద్ధేశ్వరలింగంబు, తత్సమీపంబున యోగినీపీఠంబు. 8

తే. కలవు పీఠంబు లానందకాననమునఁ
*జెట్టు ప్రేసిన చోట దాక్షిణ్యపుణ్య!
యర్థవాదంబు కాదు సత్యంబ కాని
పెద్దపీఠంబు ధర్మేశపీఠకంబు. 9

విశ్వభుజాఖ్యానము

క. విశ్వభుజాగౌరీపర
మేశ్వరి సేవించి యందు నింద్రాణి సమ
గ్రైశ్వర్యము సౌభాగ్యము
శాశ్వతముగ భర్తసంప్రసాదముఁ గాంచెన్. 10

వ. విశ్వభుజాదేవి మనోరథతృతీయావ్రతంబున నారాధించి శచీదేవి యింద్రుని, నరుంధతి వసిష్ఠు, ననసూయ యత్రిని, సునీతి యుత్తానపాదుని భర్తలం గా వరంబు వడసిరి. ఈ విశ్వభుజాదేవిసమీపంబున నాశావినాయకుండు ప్రణతాఖిలభక్తజనమనోరథసిద్ధిదాయకుం డై యుండు. 11

తే. వృత్రవధయాదిగాఁ గలవృజినములకు
శాంతి గాఁ గాశికాపురి జంభభేది
ధర్మపీఠంబునకు నుపాంతంబునందు
నిష్ఠతో శంభులింగ ప్రతిష్ఠ చేసె. 12

*'జెట్టు ప్రేసినఁ జేటెఁ దక్షిణపుణ్య!' అని పూర్వముద్రితపుస్తకపాఠము.

—● ధర్మేశమాహాత్మ్యము ●—

వ. ధర్మతీర్థంబు బ్రహ్మహత్యాదిపాపంబుల నపనయింపంజాలుఁ, దారకేశ్వరునకుఁ బశ్చిమభాగంబున నింద్రేశ్వరుండు, దక్షిణ భాగంబున శచీశ్వరుండును,నింద్రేశ్వరుం బరివేష్టించి లోకపాలేశ్వరులును, ధర్మేశ్వరునకుం బశ్చిమభాగంబున సూర్యశీశ్వరుండును, ధర్మేశ్వరునకుఁ నాలుగుదిక్కుల ద త్త్వేశ్వర వైరాగ్యేశ్వర జ్ఞానేశ్వ రైశ్వర్యేశ్వరులును నుండ్రు. కదంబశిఖరంబున వింధ్యపాదంబున దమునికొడుకు దుర్దముం డనువాఁడు జరాభారపీడితుం డై యొక్క పుణ్యపురుషువలన జ్ఞానోపదేశంబు వడసి కాశికిం జని లింగప్రతిష్ఠ చేసె. ఆదుర్దమేశ్వరుఁడు భజించువారలకు భోగమోక్షప్రదాయకుండై యుండు. అమిత్రజిత్తనురాజు విష్ణుభక్తిపరాయణుండు నారదునుపదేశంబువలనఁ గంకాలకేతుం డను రాక్షసుని చేత నపహరింపఁబడి పాతాళలోకంబునం జంపకావతి యను పట్టణంబుననుండి కమలగంధి యనువిద్యాధరకన్యకం బెండ్లియాడి యానందకాననంబున కరిగి వీరేశ్వరదివ్యలింగ స్థానంబునం దన కాంత మనోరథతృతీయావ్రతంబు నోమించి పుత్రవంతుఁ డయ్యె. 13

తే. మఱి హయగ్రీవతీర్థంబు మౌనివర్య!
కాశికాతీర్థములలోన ఘనము మహిమ
నంతకంటెను గజతీర్థ మభ్యధికము
ప్రథిమఁ గోలావరాహతీర్థంబు నట్ల. 14

వ. దిలీపతీర్థంబు సప్తమునితీర్థంబు హంసగోవ్యాఘ్రేశ్వరముచుకుంద పృథు పరశురామబలభద్రదివోదాసహరత్పాపదశా

శ్వమేధబదరీశుకశుకభవానీ ప్రభాసగరుడబ్రహ్మావృద్ధార్క
నృసింహ చైత్రరథధర్మవిశాల లలితాగౌతమీగంగా కేశవ
నర్మదా వసిష్ఠ మార్కండేయభాగీరథీఖురకర్తరీదివిషత్ వా
యతీర్థంబు లనునివి మహాపుణ్యతీర్థంబులు. * 15

తే. ఇపుడు సెప్పినతీర్థంబు లెన్ని గలవు
వీని నన్నిటి రాశి గావించి యందు
మూఁడుకోటులు శివలింగములను నిలిపి
రెలమి నవియు వీరేశ్వరు నెనయలేవు. 16

వీరేశ్వరాఖ్యానము

తే. అర్థి నేతీర్థమునఁ దీర్థ మాడె నెవ్వఁ
డతని కాతీర్థమాడినయంతఫలమె
అనఘ! వీరేశతీర్థ మాడిననరుండు
గాంచు నిశ్శేషతీర్థావగాహఫలము. 17

తే. కమలగంధితనూజుండు కలశజన్మ!
వీరుఁ డనువాఁడు హరుని భక్తి సేవింపఁబట్టి
యబ్బె శివునకు వీరేశుఁ డనెడునామ
మనఘ! యానందకాననాభ్యంతరమున. 18

వ. మఱియు సంగమేశ్వరతీర్థంబు పాదోదకతీర్థంబు క్షీరాబ్ధి
తీర్థంబు శంఖతీర్థంబు మఱియుఁ జక్రపద్మగరుత్మద్వైకుంఠ
నారద ప్రహ్లాదాంబరీషాదిత్యకేశవ దత్తాత్రేయ భార్గవ
వామన నిలగ్రీవోద్దాలక నరనారాయణ యజ్ఞవరాహ
విదారణ నరసింహాలక్ష్మీనృసింహగోపీ గోవింద శేషసాంఖ్య
మహిషాసురబాణ వైతరణీప్రణవపిశంగిలాపిలిప్పిలానాగే

* ఇన్నింటికిని తీర్థంబు అని చేర్పఁబడినది.

శ్వర కర్ణాదిత్యభైరవ ఖర్వనృసింహ పంచనదతీర్థంబులు
భోగమోక్షప్రదంబులు. 19

స్రగ్ధర. ఆనందారణ్యభూమధ్యమునఁ గలవు కో
ట్యర్బుదన్యర్బుదంబుల్
నానాముక్తిప్రదంబుల్ నలినజమురభి
న్నాకరాడ్వందితంబుల్
స్నానంబుల్ గల్గ నీపంచనదమను మహా
శంభుతీర్థంబుతోడన్
వానిన్ సామ్యంబు సేయన్ వలదు బహుళని
ర్వాణలక్ష్మీసమృద్ధిన్. 20

వ. మఱియు జ్ఞానప్రపాతంబు మంగళతీర్థంబు, మయూఖాదిత్య
తీర్థంబు మఖతీర్థంబు, బిందుతీర్థంబు పిప్పలా(ద)తీర్థంబు,
మఱియుఁ వరాహామరుత్తేశ్వరమిత్రావరుణాగ్న్యంగార కా
కోలచంద్ర విఘ్నేశ్వరహరిశ్చంద్ర పర్వతకంబలాశ్వతరసర
స్వత్యుమాభౌమమణికర్ణికాతీర్థంబు లివి తీర్థోత్తమంబులు
ముక్తి దాయికంబులు. 21

తే. వింటి వీవు తీర్థంబులు వేనవేలు
కలశ సంభవ చెప్పితి గారవమున
హెచ్చు గుందాడఁ గా'దిల్వలారి!
యన్నిటికిఁ బెద్ద మణికర్ణి యని యెఱుంగు. 22

ఆ. అని దశాశ్వమేధ మర్ఘ్యంబు తీర్థంబు
పంచనదము కాశిఁ బస గలయది
వానికంటెఁ బెద్ద వాతాపితాపన!
చక్రపుష్కరిణి యసంశయంబు. 23

దుర్వాసోలింగమాహాత్మ్యము

వ. ఇందుకు దుర్వాసేశ్వరలింగమాహాత్మ్యం బభివర్ణించెద నాకర్ణింపుము. 24

తే. సకలదేశంబులందును సంచరించి
ఋషివరేణ్యుఁడు దుర్వాసుఁ డేగుదెంచె
నఖిలముక్తివధూవిహారావరోధ
సౌధవీథికిఁ గాశికాస్థానమునకు. 25

వ. ఇట్లు వచ్చి యమ్మహాభాగుండు భాగీరథీనదీమాతృకంబులై ముక్కారును బండు పంటవలంతికేదారక్షేత్రంబులు, నిర్ధూతకలధౌతశలాకాశకలశంక నంకురింపఁ జేయఁ జాలు క్రొత్తమొలక లొత్తునవియును, సుకుమారశుకచ్ఛదచ్ఛటాదాయాదంబులై యడ్డపచ్చఁ గొనునవియును, నార్యావర్తదేశమత్తకాశినీజంఘాకాండ పాండిత్యంబు గండూషించి చిగురుపొట్టలఁ గనుపట్టునవియును, బదియాఱువన్నియకడానికుందనంబు హెచ్చు కుందాడుపసిమిఁ బచేళిమంబు లగునవియు నైన ప్రాసఁగుం జేలును, వికటఘటీయంత్రప్రాంతవాపికా సలిలధారాధోరణీ ప్రవాహానేకసంవర్ధితంబు లై జంబూజంబీర నారికేళ పనస సహకారకురవకవకుళాశోకశాకోటకుటజముఖ నిఖిలవిటపివాటికాభిరామంబులైన యారామంబులును, సముద్దండపుండరీక కువలయ కుముదషండమండితంబు లగు తీర్థకుండంబులును, [1]నారసాతలగంభీరసలిలసంభారంబు లైన పరిఖాచక్రంబులును, గగనగిరిప్రదీప్తవప్రాకారంబు లగు ప్రాకారంబులునుం గనుంగొనుచు, భూర్భువస్స్వర్మహాలింగ

1 సారసోత్పలాందంచితసలిలసంభారరసాతల.

మకుటగంగాతరంగకూటకోలాహలవ్యాజృంభి సముత్తం
భితశాతకుంభసౌధభవనచంద్రశాలావలభిగర్భక్రోడంబు
లును, ఖఖోల్కాదిత్యప్రత్యగ్రకిరణకందలీ సందోహస్పంద
కందళిత మందాకినీకనకారవిందకాననంబును, జైగిషవ్యే
శ్వరభూషాభుజంగ ఫూత్కారపవనధారాతరంగితోత్తుంగ
పుంగవపతాకాకౌశేయపట్టపటీవల్లీ వేల్లితనభోంగణంబును,
వికటాదేవీ కరకఠోరడమరుఢాంకార బృంహిత బ్రహ్మాండ
మండలంబును, ద్రమిచండవతీ కరాళకంఠ మూలకాకోల
విషమషీవిసృత్వరాంధకారచ్ఛటాసంఘాతజ్యోతి ర్లింగాయ
మానశశిపతంగసమండలంబును, మాహేశ్వరీ
వాహనవృషలంబకగళకంబళకషణమసృణత్వ క్శాఖాస్కంధ
పరిణాబంధురవరణాసింధురోధసి ప్రత్యాసన్నచైత్రద్రుమం
బును, డుంఠిరాజశుండాకాండ చుళుకితో న్ముక్తజ్ఞాన
వాపికా సలిలనిర్ఝర జలాంతరితంబును, క్రోధభైరవ
ప్రబలహుంకార కఠినతరకహాకహాట్టహాసముఖరిత ప్రాకా
రగోపురాట్టాలకంబును, గర్మబీజంబులకు నూషరంబును,
బుట్టువులకు వీడుకోలును, గలుషంబులకుఁ గర్తరియును,
మంగళంబులకు నాస్పదంబును, గైవల్యంబునకు ఘంటాప
థంబును, జ్ఞానంబులకుఁ దానకంబును, విరక్తికి నెలవును,
విభవంబులకుఁ బ్రభవంబును, విలాసంబులకు నివాసం
బును నయినకాశికాపట్టణంబుఁ బ్రవేశించి. 26

తే. తపసి పెద్దయుఁగాలంబు దపము నేసి
కాలగళుపీట నానందకాననమున

ఫలము గడుదూర మైనఁ గోపంబు పుట్టి
కాశినగరంబు శపియింపఁ గాఁ దలంచె. 27

వ. అప్పుడు ప్రత్యక్షంబై. 28

చ. కహకహ నవ్వొ దంష్ట్రికలగల్ల మెఱుంగులు భానుదీప్తిసం
గ్రహముఁ దిరస్కరింప శితికంఠుఁ డకుంఠితరోషదీప్తుఁ డై
యహహ'దురాత్మ!కాశిపయినల్గెదవే? యనుపల్కుపల్కియా
గ్రహమున నేను డుంఠిగణరాజు నెఁదిర్చితి మమ్మునీంద్రునిన్.

వ. అప్పుడు. 30

సీ. నందిషేణువిలోచనముల నిప్పులు రాలె
శూలంబు చేనందె సోమనంది
మృత్యుప్రకంపను మే నెల్లఁ జెమరించె
దండుఁ డాస్ఫోటించె ధరణి వగుల
గుంభోదరుండు భ్రూకుటి ఫాలమునఁ బూనెఁ
గోకిలాక్షుఁడు పండ్లు గొఱికికొనియె
నగ్నిజిహ్వుండు ఘోరాట్టహాసము సేసెఁ
గృత్తివాసుండు హుంకృతి యొనర్చె

తే. భృంగితండులు తాండవప్రియుఁడు రేఁగి
డమరుగంబులు వాయించి రమితపటిమ
రాజరేఖాధరుండు దుర్వాసుమీఁద
నలుగు టెఱేఁగి తదీయరోషానువృత్తి. 31

శా. ఆభుగ్నభ్రుకుటీకరాళముఖులై యంగంబులుప్పొంగ ద్యా
వాభూమ్యంతరమట్టహాసడమరుధ్వానంబులన్ బిట్టు సం
క్షోభింపం బ్రమథధ్వజిన్యధిపతుల్కుంభోదరాదుల్మహా [న్.
భూభృత్సన్నిభులంఘ్రులన్ ధరణియాస్ఫోటించితాటించుచు

క. జడముడులు సడల భ్రుకుటులు
ముడివడఁ గనుఁగడలఁ గెంపు మొలతేరంగా
మృదుప్రమథులు పులితోలుం
గడవసములు వి(ను)డిచికొనుచుఁ గడురభసములన్. 33

ఉ. చంపుదుమే కృతాంతు? శిఖిచండమయూఖుల బారిఁగొం
దుమే?, డంపుదుమే కుభృత్పరివృఢంబుల? మొత్తుదుమే య
జాండమున్?, జింపుదుమే చతుర్దిశలు జృంభితబాహుపరా
క్రమక్రియా, సంపద సొంపు మీఱఁ *బురసంహరునానతి
యింత గల్గినన్? 34

వ. అని వెండియు. 35

తే. మాటిమాటికిఁ గోపసంభ్రమము పేర్మి
గక్షపాత్రంబులం దున్న కర్మభూతి
వదనములఁ బ్రామికొనుచు నిర్వక్రలీల
'హరహరా!' యని పల్కి రత్యాగ్రహమున. 36

వ. అప్పుడు దుర్వాసుండు శర్వాణీపతికి దండప్రణామంబు
లాచరించి తలవకారముండక ఛాందోగ్య శ్వేతాశ్వతరాద్యు
పనిషదర్థగర్భితంబు లైనబహువిధస్తోత్రసందర్భంబులనమ్మ
హాదేవుం బ్రస్తుతించె. శివుండునుం బ్రసన్నుండయి యమ్ము
నీంద్రునకుం గోరినవరంబు లొసంగి యంతర్హితుం డయ్యె
ననంతరంబ. 37

తే. అమ్మునీంద్రుండు దనపేర నధికభక్తిఁ
గాశియందుఁ బ్రతిష్ఠించెఁ గాలకంఠు

* 'పురశాసన ! మాకు ననుజ్ఞ గల్గినన్.' అని తాళపత్త్రపుస్తకపాఠము

దివ్యలింగంబు భాగీరథీతటంబు
నందు మణికర్ణి కాహ్రదోపాంతభూమి. 38

విశ్వకర్మేశ్వరలింగప్రాదుర్భావము

వ. దూర్వాసేశ్వరలింగంబు సర్వాభీష్టఫలప్రదాయకంబు. మఱి విశ్వకర్మేశ్వరలింగంబు ప్రాదుర్భావంబు వివరించెద సావధాన మతివై యాకర్ణింపుము. త్వష్టృప్రజాపతికొడుకువిశ్వకర్మ బ్రహ్మచర్యంబున భిక్షాన్నభోజియై గురుగృహావాసియై విద్యాభ్యాసంబు సేయుచుండె నంత. 39

సీ. వానకాలము వచ్చె వర్షంబు లందందుఁ
జడివట్టి కురిసె నాసావియందు
గురుఁడు నాకొక్కమందిరము నిర్మింపుమీ
వర్షధారలచేత నుఱియకుండ
గురుపత్ని నా కొక్కకుపసంబుఁ గుట్టుము
చలిగాలి యొడలిపైఁ బొలయకుండ
గురునందనుండు నాకు రచింపు పావాల
నడుసు పాదంబులనంటకుండ

తే. గురుతనూభవ నాకు బంగరువుతొడవు
*వజ్రభూషలు సేయు తాల్పంగవలయు
ననుచుఁ బ్రార్థించి రందఱు కతఁడు మ్రొక్కి
యిన్నియును దాను గల్పింప నియ్యకొనియె. 40

వ. ఇవ్విధంబున గురునకు గురుపత్నికి గురుపుత్త్రులకు గురుత నూభవకు వారలు గోరినయర్థంబులు సంఘటింప నను వెఱుంగక చింతాక్రాంతుండై యుండెనంత దైవయోగంబున

* 'వజ్రభూషణములు నాకు వలయుఁ దాల్ప' అని వ్రాఁతపుస్తకము.

నొక్కపుణ్యపురుషునుపదేశంబునం గాశికరిగి శివలింగంబుఁ బ్రతిష్ఠించి పరమనిష్ఠం బెద్దకాలంబు తపం బాచరింప బ్రత్యక్షం బై విరూపాక్షుం డనుగ్రహింప సర్వధాతువులకు, సర్వదారువులకు, సర్వశిలలకు, సర్వమణులకు, సర్వరత్నంబులకు, సర్వపుష్పంబులకు, సర్వవస్త్రంబులకు, సర్వసుగంధంబులకు, సర్వకందమూలఫలంబులకు, సర్వచక్రంబులకుఁ ద్వాన కర్త యగునట్లుగా వరంబు వడసి గురుజనంబుల యాజ్ఞ చెల్లించి సర్వోపకారపరుం డయ్యె. అతనిపేరఁ గాశి విశ్వకర్మేశ్వరుండు విశ్వాభీష్టఫలప్రదాయకుండయి యున్నవాఁ డింక దక్షేశ్వరలింగప్రాదుర్భావంబు వివరించెద. 41

దక్షేశ్వరలింగప్రాదుర్భావము

ఉ. సామజదైత్యశాసనుఁడు సారసగర్భుఁడు నచ్యుతుండు సు
త్రాముఁడు నాది గా సురకదంబము గొల్వ నశేషలోకర
క్షామహనీయతన్ రజతశైలముపైఁ గొలు వుండె శుద్ధము
క్తామణిభూషితం బయిన కాంచనహర్మ్య శిలాతలంబునన్.

వ. తదనంతరంబ. 43

తే. వేలుపుల నెల్లఁ బరిపాటి వీడుకొలిపి
సముచితం బైనతారతమ్యమున శివుఁడు
మఱచె దక్షప్రజాపతి మామ ననుప
నెట్టివారికి మఱపు లేదే యొకపుడు? 44

వ. ఖిన్నుం డై యతం డుస్సురని నిజస్థానంబునకుం బోయి నిజాంతర్గతంబున. 45

సీ. ఇతనివంశం బెద్ది యెఱుఁగంగ వచ్చునే?
యితనిగోత్రం బెవ్వఁ డెఱిఁగినాఁడు?

దేశంబు గుఱుతు సాధింపంగ వచ్చునే ?
వర్తనం బెఱుఁగంగ వచ్చు నెట్లు ?
వృషభవాహనుఁ డఁట విషముఁ దిన్నాఁడఁట !
యితనిసమాచార మేమి చెప్ప ?
యస్త్రంబు ధరియించు నఁట తపస్వియు నట్టె !
యిట్టివేడబము లెయ్యెడలఁ గలవె ?
తే. కాటిలో నుండు గార్హస్థ్యగణన యెట్లు ?
బ్రహ్మచారియు గృహియు నెబ్భంగి నయ్యె ?
శూద్రుఁడో ! బ్రాహ్మణుండో ! వైశ్యుండో ! రాజో !
తెలియవచ్చునె యీతనికలతెఱంగు ? 46

వ. అర్ధనారి గావునం బురుషుండు గాఁడు; గడ్డంబు గలదు గావున యోష గాదు; సమర్చనీయలింగమూర్తి గావున నపుంసకుండు గాఁడు; పెద్దకాలంబువాఁడు గావున బాలుండు గాఁడు; చిరంతనుండు గావునఁ దరుణుండు గాఁడు; జరామరణవర్జితుండు గావున వృద్ధుండు గాఁడు; మహాకల్పాంతంబునం బ్రహ్మాదుల వధియించియుఁ బాతకి గాఁడు; ఈతని చందం బెవ్వం డెఱుంగు ? నది య ట్లుండె. 47

క. మామ గురుస్థానంబు న
సాహాన్యుఁడ నెట్లు? జలజసంభవసుతుఁడన్
సౌముఖ్యంబున యోగ
క్షేమం బారసి ప్రియంబు చెప్పఁగవలదే ? 48

క. మాతాపితృవర్జితుఁ డగు
†నీతని కే నెట్లు బిడ్డ నిచ్చితి? నవియున్,

† 'సీతనికిని నెట్లు బిడ్డ నిచ్చితి(నదియున్)నాదిన్' అచ్చుపుస్తకము.

నాతప్పు గాక యిది దా
నీతనితప్పెట్లు ? నాకు నిది కావలయున్. 49
తే. పేద లయ్యును గడు బిఱ్ఱబిగిసి యుండ్రు
పట్టియభిమానములును గర్వములుఁ బట్టి
యల్లువారికి నెల్ల నీయవగుణంబు
వెన్నతోఁ బెట్టినది యింత విసువ నేల ? 50
తే. అహహా ! ‡ యలచంద్రుఁ డనువాఁ డహంకరించి
రోహిణీదేవి నొల్లక రోసి యుంటె
బాపి నతని క్షయవ్యాధిబాధితుఁడుగఁ
గిననిసి శపియింపనే ? కల్లఁ వినఁగ నోర్వ. 51
క. ఇది ధర్మం బకులీనుల
కిది విధి మాతాపితృప్రహీనుల కహహా !
యిది కట్టడి తిరిపెములకు
నెదిరిం దను నెఱుఁగ కునికి యేలా మాటల్ ! 52
శా. తా నెట్లైనిఁ దిరస్కరించె నను నాస్థానంబునం దేవతా
మానివ్రాతములోన మామ యనుసన్మానంబు శూన్యంబుగా
నేనుం దన్నుఁ దిరస్కరించెద మఘం బిప్పాటఁ గల్పించి సం
స్థానీయత్వముఁబూని యల్లుఁడను సన్మానంబుశూన్యంబుగన్.
వ. అని యజ్ఞసంభారంబులొడంగూర్చియజ్ఞపురుషుం డైనపురు
షోత్తముం డుపద్రష్టగా, బ్రహ్మవాదు లగుమరీచ్యత్రిభర
ద్వాజాదిసప్తర్షులు బుత్విజులుగాఁ దైలోక్యంబును దక్షిణా
ద్రవ్యంబుగా, భృగుండు బ్రహ్మగా, నాంగిరసుండాచార్యుం

‡ 'మునుచంద్రుఁ; యిలచంద్రుఁ...రోహిణీదేవి నొకకొంత రోసి' అని వ్రాఁతపుస్తకము.

డుగా, భగపూషాదులుసదస్యులుగా, దిక్పాలకులు రక్షకు
లుగా, నల్గురు ధర్ముండును జంద్రుండును గశ్యపుండు సహా
యులుగాఁ, గామధేనువు హవిస్సును గల్పవృక్షంబులు సమి
త్కుశంబులును విశ్వకర్మ దారుపాత్రశకటమంటపాలంకా
రంబులును గల్పించువారు గా, ధర్మపత్ని యగు శతరూపా
దేవితోఁ గూడి మహాధ్వరంబు సేయం దొడంగె నంత. 54

తే. అరణిసంగ్రహ మొనరించి యజునిపట్టి
పెద్దకోలు వుండె ముత్యాలగద్దె యెక్కి
చుట్టు బలిసి కూర్చుండిరి సురలు మునులు
వింజ మూఁ కిడిన ట్లుండె విశ్వసభయు. 55

వ. అప్పుడు పరమమాహేశ్వరుం డగు దధీచి యను బ్రహ్మర్షి
సభామధ్యంబున నిలిచి యెల్లవారును విన నిట్లనియె. 56

సీ. భారతీదేవి †కైవారకావ్యంబులు
పఠియించుచున్నది ప్రస్ఫుటముగ
నాచార్యపదవికి నర్థిమై నాయితం
బైయున్న వాఁ డుచథ్యానుజుండు

† ఇచటఁ గైవారశబ్దము సంస్కృతసమాసఘటితమైయున్నది. ఇది సంస్కృతశబ్దముగూడ నని శబ్దరత్నాకరమున నున్నదిగాని యచ్చకర్ణాటశబ్దముగఁ గర్ణాటనిఘంటువులలో నున్నది. ప్రాచీనసంస్కృతనిఘంటుగ్రంథములలో నెక్కడ నీశబ్దము గనఁబడదు. కావున నిది దేశ్యమెుండెఁ, గవివార(కవులపలుకులు) శబ్దతద్భవమొండెం గావలయు. ఈశబ్దము స్తుతిపరముగనే యఱవమునను గన్నడమునను వాడఁబడుచున్నది. ఇట్లే శృంగారనైషధమునను 'మీకైవారదుర్భాషణం, బులకుం గాని' (ఆ-7. ప-89) యని ప్రయోగించియున్నాఁడు. శ్రీనాథుఁడు సంస్కృతశబ్దముగ భ్రమించె నని తోఁచుచున్నది.

కర్మకాండవిదుండు గాచియున్నాఁడు బ్ర
హ్మత్వమునకు ఋణం బంది భృగుఁడు
గట్టువాలై లక్ష్మి గై సేయుచున్నది
చేరి యంతఃపురస్త్రీజనముల

తే. దేవి శతరూప జాలియుఁ దీర్చు మౌళి
నీవు దీక్షిష్యమాణుండ విద్ధమహిమ
నధ్వరారంభ మిం తొప్పు నయ్య! దక్ష!
శివునిఁ దోడ్తేనియొక్క-యొచ్చెంబుదక్క-. 57

క. అపరాధ మింక నెట్టిది?
చెపుఁడా! మఖమునకుఁ దన్నుఁ జేరినమాత్రన్
త్రిపురాంతకుఁ రప్పింపక
యుపదర్శన మాచరింప నుచితమె హరికిన్. 58

క. వామాంగము వైకుంఠుఁ డ
వామాంగను వేధ మదనవైరికి నని యో
సోమప! యెఱుఁగుదో? యెఱుఁగవో?
యామృడు రప్పింపవలదె యధ్వరమునకున్? 59

సీ. శితికంధరునకు నెచ్చెలికాఁడు గాఁ డొకో
యటమటీఁడై నయీాయక్షభర్త?
యహికంకణునకు మూఁడవకన్ను గాఁ డొకో
పాల్మాలినట్టియీాపావకుండు?
పురవైరి కవతంసపుష్పంబు గాఁ డొకో
నిర్భాగ్యుఁడై నయీానీరజారి?
గంగాధరునకు లెంకలలెంక గాఁ డొకో
పెనుగూళ యైనయీాయనిమిషేంద్రుఁ?

తే. దేమి గుడువంగ వచ్చినా రిండ్ల విడిచి
హరుని వెలివెట్టినట్టి యీయాగమునకుఁ?
బంచవదనునికను జేవుఱింతెచె నేని
దక్షిణంబున తమయాంధ్రతాళ్ళు దెగవె! 60

తే. ఏల వచ్చినవాఁడు బాలేందుమౌళి
విరహితం బైనయీయాగవిధికి జముఁడు?
మఱచెనే శూలి డాకాలిమడమతాఁకు
దీర్ఘనిర్ఘాతసంపాతనిర్ఘృణంబు. 61

క. వినరే! 'శ్వేతాశ్వతరో
పనిషత్తు హరుండు భోక్త భర్గుఁడు భోగ్యం
బనిలాశిధరుఁడు ప్రేరిత'
యని చెప్పెనో లేదో యది ప్రయత్నముతోడన్? 62

వ. వియదాదిపరమాణ్వంతం బైనచరాచరాత్మకజగత్ప్రపంచం
బునకు సృష్టిస్థితిలయకారణం బైనశంభుండు నీకు మాననీ
యుండు గా కుండుట యెట్లు? విచారించి చెప్పుము. 63

తే. బ్రాహ్మణుఁడ నాశ్రితుఁడ నీకుఁ బరమహితుఁడ
దక్ష! యొకమాట వినవయ్య తగవు గల్గి
క్రతుఫలాధీశు భువనరక్షాధురీణు
భోగికంకణు రప్పింపు యాగమునకు. 64

వ. అర్థహీనం బైనవాక్యంబును, గర్మహీనం బైనశరీరంబును,
బతిహీనం బైననారీరత్నంబును, గంగాహీనం బైనదేశం
బును, బుత్రహీనం బైనదాంపత్యంబును, దానహీనం బైన
వైభవంబును, మంత్రిహీనం బైనరాజ్యంబును, శ్రుతిహీనం
బైనయాకారంబును, యోషాహీనం బైనసౌఖ్యంబును,

దర్భహీనం బైనసంధ్యాదికృత్యంబును, దిలహీనం బైన పైతృకంబును, హావిర్హీనం బైనహోమంబును, శివహీనం బైనక్రియాకలాపంబులు నిరర్థకంబులు. 65

తే. అనినఁ గోపించి దక్షుఁ డీయవనిసురుని
వెడలఁ ద్రోయుఁడు ప్రాగ్వంశవేశ్మ మనిన
దనకుఁ దాన దధీచి యాస్థాన మెల్లఁ
దల్లడిల్లంగ వెడలె నుద్దామభంగి. 66

వ. అతనితోడ దుర్వాసుండు, సువంకుండు, నుపమన్యుండును, రుచికుండును, గాలవుండును, మాండవ్యుండును, వామదేవుండును, నుద్దాలకుండును వెడలిరి. అంతకమున్న మీఁదెఱింగి బ్రహ్మసత్యలోకంబునకుం జనియె. మఖంబు ప్రారంభింపబడియె. తద్వృత్తాంతం బంతయు నారదువలన విని సతీదేవి మహేశ్వరానుమతి వడసి దివ్యరథారూఢ యై తండ్రికి బుద్ధిచెప్పుతలంపునఁ గైలాసంబున నుండి యేతెంచి. 67

తే. యజ్ఞవాటంబు సొత్తెంచి యఖిలజనని
యర్థిఁ గూర్చుండె రత్నసింహాసనమున
భక్తితో దేవసభయును బ్రహ్మసభయు
నంజలులు ఫాలభాగంబునందుఁ గూర్ప. 68

వ. అప్పుడు దక్షప్రజాపతి కోపించి వచ్చినకూఁతుచిత్తం బెఱింగి యి ట్లనియె. 69

సీ. హరుఁ డమంగళవేషుఁ డౌనొ కాఁడో చెప్పు
మెఱుఁగ కిచ్చితిమి నిన్నేమి చెప్ప?
నిటు చూడు † మిందఱునిం తొప్పి యున్నవా

† 'వీరంద ఱెం తొప్పి' అని వ్రా. ప్ర.

యఖిలభూషణభూషితాంగు లగుచుఁ
దనరూపునకుఁ దోడు దలము దప్పినగర్వ
మరకంటఁ జూడఁ డే నరిగినపుడు
నా పెండ్లికొడుకులం దేపాటివాఁడు దా ?
నేల రప్పింతు నే నిట్టివాని ?
తే. నీవు వచ్చితి మే లయ్యె నింతె చాలు
నతఁడు రాకున్నఁ గొదువ లేదంశమైన
దాను భిక్షాకపాలంబు దాల్చి వచ్చి
బందు సేయుటకంటె రాకుండు టొప్పు. 70
వ. అనిన విని సతీదేవి తండ్రి కి ట్లనియె. 71
శా. ఆహా ! లెస్స ! వివేకమే ! పురహరుం డాసించియున్నాఁడె నీ
స్వాహాకారము ? శంభుఁ బాసి యిట నీసత్త్రంబునం దేనుమృ
ష్టాహారంబు భుజింపవచ్చితినె మోహాంధుండ వై యీశ్వర
ద్రోహం బేటికిఁ జేసెదంచు హితబుద్ధుల్ సెప్పఁగావచ్చితిన్. 72
తే. శివుఁడు దాత భోక్త శ్రీమహాదేవుండు
సర్వమును హరుండు శాశ్వతుండు
శంభు వేలు సేసి సాగింప వచ్చునే
క్రియలు ? వెట్టి బేల వయితి ? చెపుమ. 73
దండకము. మఱి యతఁడు. సదానిదిధ్యాసితవ్యుండు మంతవ్యుఁ డాతండు శ్రోతవ్యుఁ డాతండు ద్రష్టవ్యుఁ డాతండు జన్మస్థితి ధ్వంసనమ్ముల్ దిరోభావమోక్షంబులున్ గృత్యముల్గాఁగ నాతండు లోకంబులం బట్టి పాలార్చు రుద్రుండు విశ్వాధికుం డంచు నామ్నాయసంఘాత మామ్రేడనప్రక్రియం దోరమై యాతనిం జెప్పు సత్యంబు నిత్యంబు శుద్ధంబు బుద్ధం

బనంతంబు శాంతంబు కూటస్థమాత్మప్రతిష్ఠంబఖండంబు సత్త
ద్వితీయంబచింత్యైక మానంద మాద్యం బవేద్యంబు
దిగ్దేశకాలవ్యవచ్ఛేదనీయంబు బ్రహ్మంబు దత్తత్త్వముల్ వేదవే
దాంతవిద్యామహావాక్యమీమాంసమహాంసు ల్విచారింతు
రధ్యాత్మయోగంబులన్ షణ్ణవత్యంగుళీమానయుగ్దేహమ
ధ్యాంతరాళానలావాస కోణత్రయీగేహరోహత్ప్రభా
కీలికాస్యూతనిర్భిన్నషట్పుష్కరీగర్భ విష్టంభనిష్కంపనీవా
రశూకోపమాధామధామచ్ఛటాకోటిశంపాలతాలంఘిత
ద్వాదశారేందునిష్యందమానామృతాసారధారాప్లవాస్పంది
తానందులై యోగిబృందారకుల్ లీలతో లోనఁ గంద్రా
తనిన్ నిక్కమై యాతఁ డొక్కండు భూతాత్మ భూతంబు
నం దుండి నానాత్వముం బొందిన ట్లుండు నట్లీఘటాంత
స్థితం బై ఘటాకాశమయ్యున్ పటాంతస్థితంబై పటా
కాశ మయ్యెన్ నిజం బొక్కయాకాశమాకాశముల్ పెక్కు
లై నట్టిచందంబులన్ భ్రాంతిదోఁచుం గదా! త్రిపురమథను
ఫాలనేత్రుం ద్రిలోకీగృహస్థుం ద్రయీమౌళిమాణిక్య
ఖండంబు బ్రహ్మాండకుటుంభరున్ శంభుఁ గుంభీనసగ్రామణీ
కంఠహారున్ గటీభారశాటీభవత్సింధురక్రవ్యభుక్కృత్తి
మృత్యుంజయుం గూఢపాత్కుండలుం బాండురాంగుం
గురంగాంకఖండావతంసుం గిరీశున్ లలాటేక్షణావిర్భవ
ద్భీషణోషర్బుధజ్వాలమాలాసమాలీఢపుండ్రేక్షుకోదం
డునిన్ భూర్భువస్స్వర్జగద్దాహలీలాకనద్ఘోరహాలవ్యాళహా
లాహలగ్రాసకల్మాషకంఠోపకంఠున్ నమద్బ్రహ్మవైకుంఠ
ముఖ్యామరవ్రాతకోటీరకోటీమణిశ్రేణిశోణప్రభాజాల

బాలాతపస్మేరపాదారవిందుఁ భజింపం దగుఁ సత్క్రియా రంభకాలంబునఁ, జనక! కనకశైలకోదండుఁ డల్పుండు గాఁ జూచితే? తండ్రి! కల్పాంతసంధ్యామహాతాండవాడంబరారంభ సంరంభ సంక్షోభితాశేష లోకప్రపంచుండు వంచింప నర్హుండొకో? యయ్య! త్రయ్యంత విద్యావధూ రత్నసీమంతసిందూరపాంసుచ్ఛటాపాటల శ్రీపదాంభోజయుగ్ముండియన్నాతుఁడే? తాత! దైతేయ లీలావతీగండ పాళీపరిన్యస్తకస్తూరికాపత్రవల్లీ మతల్లీ కళాద్రోహిబాహార్గళస్తంభుపై నీ కవష్టంభసంరంభ మేలయ్య! యీలాగునఁ? మధుమథన! మహాప్రబుద్ధుండ వీ విట్టిదుశ్చేష్టితం బెట్లు వీక్షింపుచున్నాఁడ? వబ్జాప్త! నీయల్లువెల్వండ నీబండ దుర్గోష్ఠిదాఁగూడియున్నాఁడ విం కొక్కమాలైన నేమోమునం జూచె దీశానుపాదాబ్జముల్? వహ్నీ! యీకూడు దీఁ పయ్యెనే నీకు నిర్భాగ్య? ఏణాంక! యంతగకళంకంబుఁ దెల్లంబుగావించి తిన్నాళ్లకుఁ లెస్స గాకేమి? పౌలస్త్య! నిన్నుం గనుంగొన్న సిగ్గయ్యెడుఁ? శక్ర! నీమొక్కలంబు ల్వినంబడ్డవే కావె? వాచస్పతీ! నీచరిత్రంబు (చిత్రంబు) నీచంబు చాలుఁ వృథాలాపముల్ (సేయ నీయున్నవారింద ఉన్నారు) చూడంగ నేఁ డెల్లి యెల్లుండి యీలోన నేపాకముం బొంద నున్నారొ? యేదుర్గతిం జెంద నున్నారొ? యేయాపదం దూల నున్నారొ? యేపంచలం దూల నున్నారొ! య్యామీఁద దైవం బొకండెన్నడుఁ. 74

వ. అని పలికి భవాని కన్ను మొగిచి(న.) 75

సీ. పాదపద్మములందుఁ బ్రభవించునప్పుడు
ప్రత్యగ్రయావకద్రవము చెలువు
కటిమండలంబుపైఁ గనుపట్టునప్పుడు
కనకకాంచీదామకంబు డాలు
వలుఁదచన్నులమీఁద మొలతెంచునప్పుడు
కాశ్మీరజాంగరాగంబుపొలుపు
సీమంతపదమునఁ జిగురొత్తునప్పుడు
రమణీయసిందూరరజముసొబగు

తే. ప్రోదిసేయుచు భర్గున భుజగహారు
రాణివాసంబు దివ్యవిగ్రహమునందు
రవులుకొని మండె నాస్థానరంగభూమి
నధికరోషోత్థితంబు యోగానలంబు. 76

సీ. ఆక్రోశ మొనరించె నాహారవంబుతో
బంధువర్గము శోకపరవశమున
మొగములు దెల్లనై మునులు దేవతలును
భీతిల్లి చేతులు పిసికికొనిరి
చ్యుతనికంకతతరుస్రుక్స్రువప్రకర మై
విభ్రాంతిఁ బొందె ఋత్విగ్గణంబు
† ప్రజ్వలింపఁగనాలుభంగి యేమియు లేక
యుడివోయి చల్లనై యుండె వహ్ని

తే. పుట్టె నుత్పాతములు పెక్కు భువిని దివిని
విడిచిపోయిరి యొకపాటి విబుధమునులు

† 'ప్రజ్వలింపఁగరానిభంగి' గా కొకభంగిఁ, దఱుచుగానుండె వైతాళి వహ్ని' అని అచ్చుపుస్తకము.

యజ్ఞవాటంబునందుఁ గామారిదేవి
యోగవహ్నికి దేహ మాహుతి యొనర్ప. 77

తే. భామతోఁ గూడి వచ్చినపారిషదులు
వేగమున నేగి సతిసుద్ది విన్నవింప
భవుఁడు గోపించి భ్రూకుటిభయదఫాల
భాగుఁ డౌనప్పుడొకమహాప్రభ జనించె. 78

వ. ఆప్రభామండలంబునడుమ నొక్కదివ్యపురుషుం డావిర్భ
వించి యమ్మహాదేవునకు నమస్కరించి. 79

సీ. వదనంబు దెఱచి మ్రింగుదునొ బ్రహ్మాండంబు
పలు మోవ కుండఁగఁ బొందుఱంగ?
పిండిపీచంబుగా బృథివీధరంబు ల
డంతునో కాలదండమున నభవ?
దందశూకాధీశుతలలు దండసిలంగఁ
దాటింతునో కాల ధర మహేశ?
వ్రచ్చి వైతునొ కేలి వాలారునఖముల
నఖిలదిక్కులు శశాంకార్ధమకుట?

తే. యేమి సేయుదు? నానతి యిమ్ము నాకు
ననుచుఁ గ్రమ్మఱ మ్రొక్కి బాహాప్పళించె
తన్మహాధ్వనిఁ గలఁగి యుత్కటము లగుచు
జడధు లేడును గలుషింప శంభుసుతుఁడు. 80

వ. అనిన రుద్రుం డతనిరౌద్రోద్రేకంబునకువీరరసరేఖాముద్ర
కుం బ్రమోదం బంది భద్ర! నీకు వీరభద్రనామం బిచ్చితి,
నాయధిక్షేపంబున దక్షయజ్ఞంబుసంక్షయంబు నొందింపుము,
ప్రమథాక్షౌహిణీబలంబు నీకు సహాయం బయ్యెడు నని

యానతిచ్చిన మహాప్రసాదంబని విరూపాక్షుం బ్రదక్షిణంబు వచ్చి దక్షిణాభిముఖుండై ధాటీసంరంభంబున నరిగె నప్పుడు.

క. సంగడిఁ బిఱుంద ముందట
నింగియు నేలయును నిండె నిష్ఠురభంగిం
బుంగవకేతను సుభటుల
భంగురవీరప్రతాపభయదస్ఫురణన్. 82

క. కొండలు మహీరుహంబుల
గండోపలములు ధరించి కహకహ నగుచున్
మెండుకొని యజ్ఞవాటిక
† కొండొరు గడవంగ బారి రుద్భటభంగిన్. 83

వ. అందుఁ గొందఱు యూపస్తంభంబు లుద్ఘాటించిరి. కొందఱు కుండంబులను బూడిచిరి. కొందఱు మంటపంబులు పడఁద్రోచిరి. కొందఱు వేదికలు గ్రొచ్చిరి. కొందఱు హవిస్సులు భక్షించిరి. కొంద ఱన్నంబు లారగించిరి. కొందఱు పాయసంబులు మెసఁగిరి. కొందఱు పిండివంటకంబులు మ్రింగిరి. కొందఱు ఘృతదధిక్షీరక్షౌద్రపుండ్రేక్షుఫలాదు లాస్వాదించిరి. కొందఱు యజ్ఞపాత్రంబులు పగుల మొత్తిరి. కొందఱు స్రుక్స్రువంబులు విఱిచిరి. కొందఱు శకటంబులు విటతాటనంబులు సేసిరి. కొందఱు చషాలంబులు చెవులం దగిలించుకొనిరి. ఇవ్విధంబున నిర్మర్యాదంబై నిరవగ్రహంబై పారిషదుల యాగ్రహంబులు చెల్లుచుండం గోపాటోపసమున్నిద్రుం డై. 84

† 'కొండొరుఁగడవంగఁజొచ్చి రుగ్రత మెఱయన్' అని వ్రాఁతపుస్తకము.

సీ. తనమీఁద వైవంగ దంభోళి యెత్తినఁ
జెలఁగి సంస్తంభించె జిష్ణుభుజము
కైటభారాతి చక్రము ప్రయోగించిన
వెసఁ జక్కిలముఁ బోలె విఱిచి పొక్కెఁ
బటుచపేటంబునఁ బండ్లు డుల్లఁగ మొత్తి
పూషార్కువదనంబు బోసిపుచ్చెఁ
జిప్పముత్తెములు రాల్చినభంగి నలవోక
భగునిగ్రుడ్లదరంగ బలిమి దన్నె
తే. నర్ధచంద్రబాణంబున యజ్ఞమృగము
శిరముఁ దెగ నేసి కట్టె నంబరముమీఁద
ధాతసతిముక్కు సోణంబు దాఁకఁ గోసెఁ
బ్రకటవిస్ఫూర్తి శ్రీవీరభద్రమూర్తి. 85

తే. ద్రోహు లగు వేలుపులలోన దొరలి యున్న
పదియునొక్కండ్రురుద్రులఁ బాఱ విడిచె
గాసి చేయక కాకోలకంఠుపట్టి
తండ్రిపేరివా రగుట చిత్తమునఁ దలఁచి. 86

వ. అంతట. 87

క. సిగ్గుచెడి భీతిఁ బాఱిరి
బగ్గనఁ బోధించి వీరభద్రునిధాటిన్
నుగ్గు లయి యపురుసపు రయి
గగ్గులకాండ్రై వికావిక లయి యమర్త్యుల్. 88

తే. దక్షునల్లుండ్ర మెడల సూత్రముల గట్టి
యూపములు సూత్రములతోడ నుద్ధినేసి

దామెనలు గూర్చి నడిపించెఁ దరతరంబ
వీరభద్రుండు పశువుల వెల్చునట్లు. 89

మ. పనిలే దేటికి బాధ పెట్ట నను? నబ్రహ్మణ్యమైతో! మొఱో
యని యుచ్చైర్ధ్వనిఁ గూఁతవెట్ట మఖశాలాంతంబునన్ శ్రా
ద్ధదేవునిఁ గట్టించెను వీరభద్రుఁడు భటవ్యూహంబుచే నా
గ్రహం బున ధూమోర్ణపయోధరద్వితయమున్ మదాడు
హాస్తాబ్జముల్. 90

క. *రాపించె భృగుని పండ్లను
గూపెట్టఁగఁ గాలకంఠుకోడు కుత్తరవే
దీపాషాణాంచలమునఁ
బాపపుమాగమునఁ దొట్రుపడి గంతమునుల్. 91

చ. మతకరిపాకశాసనుఁడు మత్తశిఖావళశాబకంబునా
కృతి ధరియించి ప్రాంతమునఁ గేలిమహీధరశృంగమెక్కి ని
ర్వృతమతి నుండె వేలుపుల వేదనఁ బెట్టెడువీరభద్రు ను
ద్ధతి పరికించుచున్ †నయపథంబు బృహస్పతిచే లెఱుంగఁడే?

తే. తఱిఁగె నర్యముదీర్ఘదోర్దండయుగము
క్రకచమున వీరభద్రుఁడు కరుణ దొఱఁగి
త్ర్యంబకునిపట్టి పవను వధ్యంబు సేసె
వానియంతగిపురస్త్రీలు వనటఁ బొంద. 93

చ. వలపలికాల ముక్కునను వాత సుధారస ముప్పతిల్లఁ గా
వెలికిల వైచి మట్టె రణవీరశిఖామణి వీరభద్రుఁ డ

---

* క. 'రావించె భృగుని ... దొట్రుపడి రంత మునుల్.' పాఠాన్తరము.

† 'నయపథంపు బృహస్పతి చూపెఱుంగఁడే.' ఒక వ్రా. ప్ర. 'చేఁదె ఱుంగఁడే' పూ. ము. ప్ర.

చ్ఛలమున రోహిణీరమణుచారుశరీరముఁ దత్పదాహతిం
గలిగిన కుందుగాదె పొడగానఁగ నయ్యెడునేఁడుచిహ్నమై!

తే. ఈశ్వరద్రోహి! గర్వాంధ! ఋషిసురేంద్ర
బంధునాశైకకారణ! పాపకర్మ!
చావు మని యొక్కపెట్టునఁ జక్రధార
దక్షుతలఁ ద్రెవ్వగొట్టె ఫాలాక్షసుతుఁడు. 95

వ. ఇవ్విధంబున మధుమథనుచక్రాయుధంబు విఱిచి, జంభాంతకు భుజాస్తంభంబు సంస్తంభించి, భగునికన్నులు కెలికి, పూషు పండ్లు వెఱికి, మఖమృగంబుశిరంబు ఖండించి, దక్షుతల ద్రెవ్వ వ్రేసి, దాక్షాయణీసుతుఁ బొట్టగు జ్జులుక ద్రొక్కి, భారతీ దేవిముక్కు చిదిమి, గాలివధ్యంబుచేసి, జముని మెడ దండె దగిల్చి, యదితియధరపల్లవంబు చెక్కడచి, యగ్ని నాలుకలు గోసి, నిరృతిఁ దలవట్టి వంచి, కింపురుషపతి మొగంబు పాషాణపట్టంబున బిట్టు రాచి, యనంతరంబ గరుడులంద్రోచి ఖచరుల బోరకొట్టి, యచ్చరల సిగ్గుపుచ్చి, కిన్నరులఁ దునిమి, గుహ్యకుల గోడుకుడిపి, సాధ్యులం జెఱిచి, రుద్రులం బఱపి, మరుత్తుల ద్రోపించి, విశ్వుల వేఁచి, విద్యాధరుల వెలిచి, గంధర్వుల గారించి, యక్షుల నధిక్షేపించి, చక్షు శ్శ్రివుల శిక్షించి, చారణుల జంకించి, కింపురుషులఁ బరిభ వించి, వీరభద్రుండు మాఱులేక మలయుచుండె నివ్విధం బున. 96

ఉ. తామరసాసనుం డగు పితామహుఁ గూరిమిపట్టి యైనమా తామహుఁ యాగతంత్రమునఁ తంత్రముచేసి శివాజ్ఞవిక్రమో

ద్దాముఁడు వీరభద్రుఁడు పదంపడి యందఱఁ గాచె దేవతా
గ్రామణులందను వ్రణవికారములన్నియు మానునట్లుగన్.

తే. రణములోనైనతనువికారంబు లెల్ల
దేవతలకు శమించె నద్దేవుకరుణఁ
దాల్చె దక్షుఁడు వీతవ్యథాబలమునఁ
గంఠనాళాగ్రముననుండ మేంఠశిరము. 98

తే. శంకరద్రోహపాపప్రశాంతిఁ గోరి
దక్షుఁ డెంతయుఁ గాలంబు దపము సేసె
బహుళకైవల్యసామ్రాజ్యపట్టభద్ర
సింహపీఠికఁ గాశికాక్షేత్రసీమ. 99

వ. దక్షుండును తనపేర దక్షేశ్వరలింగంబుఁ బ్రతిష్ఠించె. 100

తే. అంబికకుఁ బుట్టినిల్లు నీహారశిఖరి
యత్తవారిల్లు కాశిమహాపురంబు
హిమకరోత్తంసునకుఁ బుట్టినిల్లు కాశి
యత్తవారిగృహంబు నీహారశిఖరి. 101

వ. నర్మదేశ్వరుండుసరస్వతీశ్వరుండు రత్నేశ్వరుపురోభాగంబున
నధివసింతు రింక వ్యాసేశ్వరుమాహాత్మ్యం బభివర్ణించెద. 102

వ్యాసేశ్వరమాహాత్మ్యము

తే. బాదరాయణుఁ డఖిలభూపరిధియందు
సకలతీర్థంబులను నాడి శాంతబుద్ధి
నైమిశం బనుపుణ్యకాంతారమునకు
నరుగుదెంచెను శిష్యసంహతియుఁ దాను. 103

క. ఆతతమతి నతఁ డష్టా
శీతిసహస్రములు మునులుశివుఁ గొలువంగా

నేతెంచి శిష్యులును దాఁ
బ్రాతఁగ కాలమునఁ బొగడఁ బద్దేశునినిన్. 104

వ. లక్ష్మీశ్వరుండె దైవంబు, జనార్దనుండె భుక్తిముక్తిప్రదుండు, విష్ణుధర్మంబె ధర్మంబు. 105

సీ. సత్యంబు భుజగేంద్రశయనుండె దైవంబు
సత్యంబ దైవంబు చక్రధరుఁడు
సత్యంబు వైకుంఠసదనుండె దైవంబు
సత్యంబు దైవంబు శాశ్వతుండు
సత్యంబు కైటభశత్రుండె దైవంబు
సత్యంబు దైవంబు శార్ఙ్గధరుఁడు
సత్యంబు వార్ధిజాసహితుండె దైవంబు
సత్యంబు దైవంబు శ్యామతనుఁడు

తే. మఱియు సత్యంబు దైవంబు మాధవుండు
మఱియు సత్యంబు దైవంబు మదనగురుఁడు
మాట లేటికి! దైవంబు మఱియుఁ గలఁడె
పుండరీకదళాయతాక్షుం డుదక్క. 106

వ. అని యీప్రకారంబు వారణాశియందుఁ బంచనదంబునం బావనోదకంబులం దీర్థం బాడి యాదికేశవదేవుం బాంచరాత్రదివ్యాగమమార్గంబున నర్చించి విశ్వేశ్వరశ్రీమన్మహాదేవుభవనద్వారంబున నిల్చి దక్షిణభుజం బెత్తి సకలవేదపురాణేతిహాసిద్ధాంత నిశ్చితార్థంబు, సత్యంబు, పునస్సత్యంబు, వేదశాస్త్రంబులకంటె బరం బైనజ్ఞానంబును, కేశవులకంటె బరం బైనదైవంబు లే దని పలికిన విని. 107

శా. 'ఎట్టెట్టూ! వినమైతిమింకనొకమాటేర్పాటుగాఁ జెప్పుమా
భట్టారా!' యని నందికేశ్వరుఁడు విస్పష్టంబుగాఁ బల్కిన
న్బట్టెన్ గంఠబిలంబు చెయ్యి దివియన్రాదయ్యె వారాణసీ
హట్టప్రాంగణమందు వ్యాసునకు శిష్యశ్రేణి భీతిల్లఁగన్. 108

క. భుజవాక్స్తంభంబునఁ
బ్రజనితభయుఁ డగుచు ముట్టఁబడి మదిఁ దలఁచెన్
గజరాజవరదు గరుడ
ధ్వజుఁ డప్పుడ యరుగుదెంచె వ్యాసునికడకున్. 109

వ. వచ్చి 'యోబాదరాయణుండ! బుద్ధిమంతుండ వీట్టియప
రాధం బెట్లు సేసి?' తని కినిసి, 'నందికేశ్వర! నాకుం బ్రియం
బుగా నీతని(యపరాధంబు క్షమించి)కరుణార్ద్రదృష్టిం జూడు
మని వేఁడుకొనియె. అప్పుడు సత్యవతీనందనునకు వాగ్భు
జా స్తంభనంబులు నివర్తిల్లె. కృష్ణద్వైపాయనుండును బహు
ప్రకారంబులం బరమేశ్వరుం బ్రస్తుతించి తన పేర వ్యాసేశ్వర
లింగంబుఁ బ్రతిష్ఠించె. నాలింగంబును దన్ను భజించువార
లకు భోగమోక్షప్రదాయకుండై యుండు. అనిన విని కుంభ
సంభవుండు శంభునందనున కభివాదనంబు సేసి సవినయంబుగా
నిట్లనియె. 110

సీ. శైలారి వాగ్భుజా స్తంభం బొనర్చుట
నజ్ఞానవిరహితుం డయ్యె నేని
భాగీరథీతటోపాంతస్థలంబున
లింగప్రతిష్ఠఁ గల్పించె నేని
పుణ్యపంచక్రోశభూతీర్థమహిమంబు
నెరపుగా సర్వంబు నెఱిఁగె నేని

ముక్తిమంటపమధ్యమునఁ బురాణంబులు
శైవంబు లేర్పడఁ జదివె నేని
తే. తపమునకు బాధకములు క్రోధంబు లగుటఁ
దెలిసి యొక్కింత యేని తితిక్ష లేక
యేల శపియించెఁ గాశిఁ బుణ్యైకరాశి
గంధవతిపట్టి? యానతీ కార్తికేయ! 111

వ. అనిన గాంగేయుం డార్వశేయా? యడుగవలసినయర్థంబ యడిగితి. సాత్యవతేయుండు వాగ్భుజాస్తంభంబునాఁటం గోలె బుద్ధిమంతుండై యుండె. కాశికానగరంబుమీఁదం గోపించి బాదరాయణుండు శపించుటకుం గారణంబు మీఁద వివరించెద. కాశికామాహాత్మ్యవర్ణనావిశేషావశేషంబు వినుము. 112

కాశీతీర్థమహిమావర్ణనము

తే. కలుగనీ కాశి శంభులింగములు కోట్లు
విశ్వనాథుండె లింగంబు శాశ్వతుండు
గలుగనీ తీర్థములు కోట్లు కాశియందు
ననఘ! మణికర్ణికయ తీర్థ మని యెఱుంగు. 113

క. సేవ్యుఁడు విశ్వేశుఁడు స్నా
తవ్యము మణికర్ణికాహ్రదజలౌఘము శ్రో
తవ్యంబులు శంభుకథా
దివ్యపురాణములు గాశితీర్థమునందున్. 114

సీ. వసియింప వలయు యావజ్జీవ మనురక్తి
పరత వారాణసీపట్టణమునఁ

జక్రపుష్కరిణి నిచ్చలుఁ దీర్థ మాడంగ
వలయు సంకల్పపూర్వకముగ గాఁగ
నర్చింప వలయు గంధాక్షతంబులఁ బుష్ప
ఫలపత్త్రముల విశ్వపతి మహేశు
నిలుపంగ వలయును నెఱసు వాటిలకుండ
నాత్మధర్మస్వవర్ణాశ్రమముల
తే. స్నానమహిమంబు భక్తితాత్పర్యగరిమ
వినఁగ వలయుఁ బురాణార్థవిదులవలనఁ
దనయథాశక్తివలయును దాన మిడఁగఁ
గాశిఁ గైవల్య మిన్నింటఁ గాని లేదు. 115
తే. యాత్ర విధ్యుక్తసరణిఁ జేయంగ వలయు
వలయుఁ బరివారక్షేత్ర దేవతలఁ గొలువ
వలదు బొంకంగ వలదు జీవముల కలుగ
వలదు నగ్గియైనఁ బరమర్మములు వచింప. 116
తే ప్రాణసందేహ మైనట్టిపట్టునందు
నన్వృతములు వల్కరైనను నొవ్వ శేయ!
యన్యు రక్షింపఁ వలఁచు టత్యంత మైన
పరమధర్మంబు గాశికాపట్టణమున. 117
క. కాలాంతకుకటకమునఁ బి
వీలికఁ గాచుట మహర్షిబృందారక! యీ
త్రైలోక్యంబును గాచుట
పోలఁగ శివధర్మసూక్ష్మములు దెలియు మదిన్. 118
తే. తీర్థసంవాసకారులై ధీరబుద్ధిఁ
గాశి వసియించుపెద్దల గారవించు

టధికధర్మంబు దాన నాహ్లాద మొందు
వివిధకైవల్యసంధాయి విశ్వభర్త. 119

సీ. కుదియించునది నెట్టుకొని యింద్రియవ్యాప్తి
మనసుచాంచల్యంబు మానుచునది
మదిలోన మోక్షకామనము వీడ్కొనునది
పాయంగ నిడునది ప్రాణభయము
వ్రతదానధర్మసంరక్షణార్థంబుగాఁ
గావించునది యాత్మకాయరక్ష
తత్కాలదేహయాత్రామాత్రమునఁ గాక
సమకూర్చునది ధాన్యసంగ్రహంబు
గీ. వణఁచునది దంభ ముజ్జగించునది యీర్ష్య
యుడుగునది రాగలోభగర్వోదయములు
శాంతిదాంతితితిక్షానృశంససత్య
నిరతుఁ డగునది కాశిలో నిలుచు నరుఁడు. 120

క. ఒకవర్షశతంబున నొం
డొకతీర్థమునందుఁ గలప్రయోజనలాభం
బొకదివసంబున నానం
దకాననమునందు సర్వదా సిద్ధించున్. 121

క. నేమంబున నొకప్రాణా
యామంబునఁ నరుఁడు బడయునట్టిఫలశ్రీ
సామగ్రి యొండెడ ముని
గ్రామణి! సాష్టాంగయోగగతిఁ గనరు నరుల్. 122

సీ. *చక్రవాళపరీతసర్వసర్వంసహా
పరిధితీర్థములలోఁ గరిమ గాశి
కాశికాపట్టణక్రోశపంచకతీర్థ
సమితిలో సారంబు జహ్నుకన్య
జహ్నుకన్యాతీర్థసముదాయకమునందుఁ
గడుఁ బెద్ద మణికర్ణికాహ్రదంబు
మణికర్ణికాతీర్థమజ్జనప్రతతికం
టెను విశ్వనాథుదర్శన మధికము
గీ. విశ్వపతికంటెఁ గైవల్యవిభునికంటెఁ
గాలకంఠునికంటె ముక్కంటికంటెఁ
దీర్థములు దైవములు లేవు త్రిభువనముల
సత్య మింకను సత్యంబు సంయమీంద్ర! 128

సీ. అఖిలకాలము శంభు నర్చించినఫలంబు
సకృదీక్షణంబున సంభవించు
భవసహస్రముల సంపాదితం బగుపుణ్య
మొకప్రదక్షిణమున కుపమ గాదు
పుష్పప్రదానంబుఁ బోలంగ లేవు షో
డశమహాదానకాండములు గూడి
తలకూడదు నశ్వమేధఫలంబు పంచామృ
తాభిషేకవిధాన మాచరింప

---

* 'చక్రవాళపరీత సర్వసర్వంసహా ప్రథితతీర్థములలోఁ బెరుగుఁగాశి' యనిపూర్వముద్రితపుస్తకపాఠములో యతిభంగము. ఈపాఠమిష్టమేని 'చక్రవాళ......పృథులతీర్థములలోఁ బెరుగు కాశి' యని సవరించుకొనఁదగు.

గీ. వాజపేయసహస్రప్రవర్తనమునఁ
గలఫలం బబ్బు నై వేద్యకల్పనమున
నిన్నియును జిత్తగించి విశ్వేశు నభవుఁ
గాశికాధీశు భజియింపు కలశజన్మ! 124

క. గొడుగులు వింజామరములుఁ
బడగలునుం దాలవృంతపటవాసకముల్
మృడుని కొసంగినధన్యుఁడు
పుడమి జిత్రై కాతపత్రముగఁ బాలించున్. 125

వ. మఱి యాస్తిక్యబుద్ధి, వినయంబు, మానావమానంబుల
వికృతి లేమి, యకామిత్వం, బనౌద్ధత్యం, బహింపరత్వంబప్రతి
గ్రహవృత్తి, యదాంభికత్వం, బలుబ్ధత, యనాలస్యం, బపా
రుష్యం, బదీనత, యాదిగాఁ గలగుణంబులు గాశీతీర్థవాసి
కవశ్యంబును సంభావనీయంబులు. 126

తే. కలశసంభవ! 'వ్యాసుండు కాశిమీఁద
నేల కోపించెఁ జెప్పు' మం చీ వడిగితి
బాదరాయణకోపప్రపంచమునకుఁ
గారణము సెప్పెదను విను గౌరవమున. 127

వ్యాసుండు కాశిమీదఁ గోపించుట

సీ. త్రిషవణస్నానంబు దీర్చు భాగీరథి
శివధర్మములు సెప్పు శిష్యతతికి
నుదరపోషణము సేయును మాధుకరవృత్తి
లింగార్చనంబుఁ గల్పించు నియతి
ముక్తిమంటపమధ్యమునఁ బురాణము సెప్పుఁ
బంచాక్షరంబు జపంబు సేయు

భూతి సర్వాంగకంబుల సముద్ధూళించు
ధరియించు రుద్రాక్షదామకములు
తే. శ్రుతులు నాల్గేర్పఱిచినట్టి సూక్ష్మబుద్ధి
బ్రహ్మసంవేది యాదిపురాణకర్త
భారతాఖ్యానసంహితాప్రమథమసుకవి
గంధవతిపట్టి యానందకాననమున. 128

వ. ఇవ్విధంబునం బెద్దకాలంబు గాశీనగరంబునఁ గృష్ణద్వైపాయనుండు శిష్యవర్గంబును దానును నపవర్గపదవీకల్యాణలాభార్థంబు వసియింప నమ్మునిమనస్థైర్యంబు పరీక్షింపం దలంచి విశ్వేశ్వరశ్రీమహాదేవుండు విశాలాక్షి కిట్లనియె.

గీ. బాదరాయణచిత్తమే పాటిదియదియొ
యరయుదము గాని యతఁడు భిక్షాటనమున
కేగుదెంచినయప్పుడింటింట భిక్ష
గలుగకుండఁగఁ జేయంగ వలయు నీవు. 130

వ. అనిన నద్దేవి మహాప్రసాదం బని యఖిలభూతాంతర్యామిని గావునఁ గాశికానగరంబున గృహిణీగృహస్థులయంతరంగంబుల నధివసించి భిక్షాప్రదానప్రతిష్టంభకారణం బై యుండె. నంత కృష్ణద్వైపాయనుండును. 131

సీ. *కాలోచితము లైనకరణీయములు దీర్చి

---

* 'గంగలోఁ జక్రపుష్కరిణీహ్రదంబున నఘమర్షణస్నాన మాచరించి
నిలుచుండి కావించి నియతిమై గాయత్రి సంఖ్య యష్టోత్తరశతము గాఁగఁ
బఠియించి యప్పుడు పత్రపుష్పములతో శివు నీలకంఠుని సేవ చేసి
యంతరంగంబున నభవుని నిడుకొని శాంతచిత్తంబునఁ సంధ్యవార్చి
గీ. యగ్నికార్యముఁ దీర్చి కౌమారిఁ గొల్చి' అని యొకవ్రాతపుస్తకమునఁ
బాఠాంతరము.

నరుణోదయము గానియటక మున్న
గంగలోఁ జక్రపుష్కరిణీహ్రదంబున
నఘమర్షణస్నాన మాచరించె
యరుణాంశుమండలం బర్ధోదయమునొందు
సమయంబు వీక్షించి సంధ్య వార్చి
నిలుచుండి జపియించ్చి నియతితో గాయత్రి
సంఖ్య యష్టోత్తరశతము గాఁగ
తే. నగ్నికార్యముదీర్చిఁ గామారిఁ గొల్చి
ముక్తిమంటపికామధ్యమునఁ బఠించె
శివపురాణంబు మధ్యాహ్నసీమదాఁక
నపరనారాయణుఁడు బాదరాయణుండు. 132

మ. ఘుటితిసూత్యతపలాశపత్రపుటికాశాటీప్రసేవంబులుఁ
ఘటముల్ దామరపాకులుఁ గుహాళులుఁ గండోలముల్
పూని బా, సట వేదంబుఁ బఠించుచుం గదిసి వైశంపాయ
నాదుల్ సము, త్కటభంగిం గొలువంగ నేగె ముని భిక్షా
కృత్యయాచ్ఞార్థ మై. 133
తే. నెట్టుకొని కాయు బిట్టెండఁ బట్టపగలు
తాను శిష్యులు నింటింట దప్పకుండఁ
గాశికావిప్రగృహవాటికలఁ బొనర్చె
నఖిలవిద్యాగురుండు భిక్షాటనము 134
శా. ఛాత్రుల్ పైలసుమంతజైమినులు వైశంపాయనుండాదిగాఁ
బాత్రంబుల్ ధరియించి యన్నిదెసలఁ భైక్షంబు వేఁడంగ న
క్షత్రాధీశ్వరమౌళిపట్టణమునం గాశిం దలంప న్మహా
చిత్రంబోగిరమబ్బదయ్యె బుష్కింజేకూరదయ్యెందుదిన్. 135

తె. తిరిగె నింటింట భిక్షాం ప్రదేహి యనుచు
బాదరాయణుఁ డీశానుపట్టణమున
నొట్టు వెట్టినయట్లు నేయుగ్మలియును
బిలిచి యొకపట్టెఁడన్నంబు వెట్టదయ్యె. 136

తే. వండుచున్నార మనె నొక్కవనజనేత్ర
తిరిగి రమ్మనె నొక్కలేఁదీఁగెఁబోఁడి
దేవకార్యంబు నేఁ డనె దెలివ యొార్తు
ద్వాఃకవాటంబుఁ దెఱవదు వనిత యొకతె. 137

వ. ఇవ్విధంబున భాగ్యహీనుండు ధనంబునుం బోలె భిక్షా
న్నంబు వడయ నేరక మఠంబునకుం జని జఠర క్షుధావ్యథా
దూయమానమానసుండై కృష్ణద్వైపాయనుండు శిష్యుల
రావించి వారల కిట్లనియె. 138

తే. అబ్బనే నేఁడు మీకు మధ్యాహ్నభిక్ష
బ్రహ్మపురివాడఁ గాశికాపట్టణమున ?
నబ్బదో నాకపోలె మహర్షులార !
వాడవాడల నీపెద్దవల్లకాట ? 139

సీ. దుర్భిక్షదోషంబు దొరకొన్నఁ గడపని
కడపనిగ్రహసూతకంబునందు
నింటఁ బీనుఁగు వోయెనేనియుఁ గడపని
కడపనిమ్రుక్కడి గవిసె నేని
కువలయేశుఁడు దండుగులు గొన్నఁ గడపని
కడపనిభవనంబు గాలె నేని
పితృకార్యవిధి సమాప్తింపక గడపని
కడపనిముట్టంటు గలసె నేని

తే. వేళ గాకున్నఁ గడపని వేలుపులకు
మీఁదు వోకున్నఁ గడపనిమిన్న కెట్లు
గడపిరింటింట నీకాశికాపురమునఁ
బుణ్యగేహిను లిది మహాద్భుతము గాదె? 140

వ. పెద్దకాలమునంబట్టి మన మున్నవార,మిక్కాశీపట్టణంబున
భిక్షాన్నంబుపుట్టనిదినంబునుం గలదె? కుతపకాలంబునందు.

సీ. ముంగిట గోమయంబున గోముఖము దీర్చి
కడలు నాల్గుగ ముగ్గుకఱ్ఱ వెట్టి
యతిథి వచ్చో నిల్పి యర్ఘ్యపాద్యము లిచ్చి
పుష్పగంధంబులఁ బూజ చేసి
ప్రక్షాళితం బైన పసిఁడిచట్టువముతో
నన్నంబు మీఁద నెయ్యభిఘరించి
ఫలపాయసాపూపబహుపదార్థములతో
భక్తివిశ్వాసతాత్పర్యగరిమఁ

తే. బెట్టుదురు మాధుకరభిక్ష భిక్షుకులకుఁ
గంకణంబులతో సూడిగములు రాయఁ
గమ్రకరముల బ్రాహ్మణాంగనలు గాశి
నన్నపూర్ణభవాని కట్టనుఁగుఁజెలులు. 142

ఆపరమపురంధ్రిలయం
దేపుణ్యాంగనయు భిక్ష యిడదయ్యెఁ గటా!
రేపాడి మేలుకొని మన
మేపాపాత్మునిముఖంబు నీక్షించితిమో? 143

తే. వాడఁబాఱినయవి వక్త్రవనరుహములు
భాజనంబులలోన నిష్పచ్చరంబు

మీకు భిక్షాన్నములు లేమి నాకుఁ దెలిసెఁ
జేలపంటలఁ గొయ్యలు చెప్పఁ గాన 144

వ. చతుర్విధపురుషార్థములకు నకట! పుట్టినిల్లైన యిక్కాశీనగరంబున మనకు నేఁడు భిక్షాన్నంబు పుట్టమికిఁ గారణం బేమియో మీర పరామర్శించి రం డనిన నట్లకాక యని గురునియోగంబున నందఱు నన్నిముఖంబుల(కు)ం జని యేయవకరంబునుం బొడఁగానక క్రమ్మఱవచ్చి శిష్యులు బాదరాయణున కిట్లనిరి. 145

తే. అవధరింపుము నారాయణావతార!
బాదరాయణ! కాశికాపట్టణమున
నవకరము లేదు మీయట్టియధికపుణ్యు
లుండ నివ్వీటి కెట్లు గీడొంద నేర్చు? 146

సీ. విశ్వేశ్వరుం డెందు విచ్చేసియున్నాఁడు
కైలాసశైలశృంగంబు విడిచి
ప్రవహించు నెందేని భాగీరథీగంగ
యుపకంఠమున హారమో యనంగ
నాఁకొన్నవారికి నమృతభిక్షాన్నంబుఁ
గృప సేయు నెందేని గిరితనూజ
యుండు ఢుంఠివినాయకుం డెందు నొసలిపై
యువరాజపట్టంబు నవధరించి

తే. యెందునుందురు దమయంత లేసివారు
పరమపుణ్యులు సంయమీశ్వరు లనేకు
లట్టికాశిని భిక్షాన్న మబ్బ దనుట
వినఁగఁ బొసఁగునె యిది యేమి విధమొ కాక. 147

సీ. జిలుఁగుసంధ్యారాగచీనాంబరము గట్టి
కుసుమగర్భపుఁ గీలుకొప్పు దనర
కస్తూరితోఁగూర్చి గంధసార మలంది
ముత్యాలతాటంకములు ధరించి
సీమంతపథమునఁ జేర్చుచుక్క సవరించి
కురులపైఁ జిన్నిపూ గుస్తరించి
శ్రీపాదముల హేమనూపురంబులు దాల్చి
కటిమీఁద వజ్రాలకమరు నిల్పి
తే. యన్నపూర్ణ విశాలాక్షి యనెడు పేళ్లఁ
గాశికామధ్యశృంగాటకములయందు
విశ్వపతిదేవి మధ్యాహ్నవేళఁ బెట్టు
నమృతపాయసదివ్యాన్న మనుదినంబు. 148

తే. మనము మనమనపూర్వజన్మములయందుఁ
గడపినారము మధ్యాహ్నకాలభిక్ష
యనుభవింపక పోవంగ నలవి యగునె
కమలజుని కైనఁ బ్రారబ్ధకర్మఫలము.? 149

క. అందఱు భుజంగభూషణు
*లందఱునుం గాలకంఠు లందఱు గిరిశుల్
అందఱు ధృతేందుకళ లా
నందవనీనగరనివసనస్థిరులు నరుల్. 150

తే. బ్రహ్మలోకంబు గాశికి బడిసివాటు
విష్ణులోకంబు గాశికి వినిమయంబు

* 'అందఱును ద్రిశూలపాణు లందఱును గిశో,రేందూత్తంసులు' అని పా.

దాసదాసానుదాసబృందంబు గాశి
కింద్రచంద్రాదిలోకంబు లిద్ధమహిమ! 151

సీ. శివుని నివాళించు శేషాహి నడురేయి
బహుఫణారత్నదీపములచేత
నంతర్హితంబు లై యర్చించు నీశాను
ఫలపుష్పములఁ గల్పపాదపములు
కామధేనువు లై దుఖండేందుశేఖరు
నూధస్యధారల నోలలార్చు
నిధులు దొమ్మిదియుఁ గంతేకాలునకు నిచ్చు
నిర్మలమణులు గానికలు గాఁగ

తే. గాశికాపట్టణంబు శంకరుని నెలవు
కలి ప్రవేశింప దానందకాననమున
శ్రీనివాసంబు వారాణసీపురంబు
ముక్తిసంధాయకం బవిముక్తమెపుడు. 152

వ. అని శిష్యులు గాశీమాహాత్మ్యంబు వర్ణించిన విని బాద
రాయణుండు వారి కిట్లనియె. 153

తే. ఉపవసింతుము గాక నేఁ డుడిగి మడిఁగి
యస్తమించుచు నున్నవాఁ డహిమభానుఁ
డెల్లి పారణ కైన లే దెట్టు మనకు
మాధుకరభిక్ష బ్రాహ్మణమందిరముల. 154

వ. అని యారాత్రి గడపి మఱునాఁడు మధ్యాహ్నకాలంబున
శిష్యులుం దాను వేఱువేఱ వేదవ్యాసుండు విప్రభవనవా
టికలభిక్షాటనం బొనర్పంబోయి తొలునాఁటియట్లముక్కంటి
మాయ నేమచ్చకంటియు వంటకంబు వెట్టకున్నఁ గటకటం

బడి భిక్షాపాత్రంబు నట్టనడువీథిం బగుల వైచి కోపావేశం
బున.

తే. ధనమదంబును వేదవిద్యామదంబు
మోక్షలక్ష్మీమదంబును ముదిరి కాదె
కాశికాపట్టణంబునఁ గరుణ లేక
బ్రాహ్మణులు నన్ను నిటు భంగపఱచి రనుచు. 156

వ. కృష్ణద్వైపాయనుం డాత్మగతంబున. 157

తే. ధనము లేకుండెదరు మూఁడుతరములందు
మూఁడుతరములఁ జెడుఁ గాక మోక్షలక్ష్మి
విద్యయును మూఁడుతరముల వెలయవలయుఁ
బంచజనులకుఁ గాశికాపట్టణమున 158

వ. అని పారాశర్యుండు క్షుత్పిపాసాపరవశుండై శపియింపం
దలంచునవసరంబున నొక్కవిప్రగృహంబువాకిటఁ బార్వతి
ప్రకృతస్త్రీవేషంబున. 159

ఉ. వేనలి పాటపాట నరవెండ్రుకతోఁ దిలతండులాన్వయ
శ్రీ నటియింపఁ గై సడలి ప్రేఁకనిచన్నుల పాలవంకపై
కౌ నసియార్పవాలుఁదెలికన్నులు గల్కితనంబు వీడ్కొనఁగ
మానిని హస్త మూఁదియొకమంజులభాషిణి వచ్చె వీథికిన్.

ఉ. వేదపురాణశాస్త్రపదవీనదవీయసి యైనపెద్దము
త్తైదువ కాశికానగరహాటకపీఠశిఖాధిరూఢ య
య్యాదిమశక్తిసంయమివరా! యిటు రమ్మని పిల్చె హస్తసం
జ్ఞాదరలీలరత్నకటకాభరణంబు ఘల్లుఘల్లనన్. 161

వ. చేరం బిల్చి యమ్ముత్తకాశిని సాత్యవతేయున కిట్లనియె. 162

శా. ఆకంఠంబుగ వేడ్కతో నిపుడు భిక్షాన్నంబు భక్షింపఁగా
లేకున్నం గడు నంగలార్చెదవు మేలే! లెస్స! శాంతుండవే!
నీకంటె న్మతిహీనులే కటకటా! నీవారముష్టింపచుల్, శాకా
హారులుఁ గంధభోజులు శిలోంఛప్రక్రముల్ దాపసుల్.

తే. ఓమునీశ్వర! వినవయ్య యున్నయూరుఁ
గన్నతల్లియు నొక్కరూ పన్నరీతి?
యటు విశేషించి శివుని యర్ధాంగలక్ష్మి
కాశి యివ్విటిమీఁద నాగ్రహము దగునె? 164

తే. వేయుశాఖలతో సామవేదరాశి
యేకవింశతిరూప మై బుజ్జిగమము
తొమ్మిదియు నూటయొక్కండ్రుత్రోవలొందె
యొఁరిప నాథర్వణయజుస్సు లుండుఁ గాశి. 165

వ. ఇట్టి కాశికానగరంబుమీఁద భిక్ష లేకుంట కారణంబుగా నీయంతవాఁడు గటకటంబడి శపియింపం దలంచునె? బ్రాహ్మణుండవు గదాః నీకు నేమన్ననుం జెల్లు. అటు విశేషించి యాఁకొన్నవాఁడవు కావున నీయవసరంబున నిన్ను మెచ్చుకుందాడుట మముబోఁటిగృహిణులకు మెచ్చు గాదు. మాయింటికిం గుడువ రమ్ము. కుడిచి కూర్చున్న పిమ్మటం గొన్నిమాటలు నీతోడనాడఁ గల విప్రుఁడు. 166

తే. వైశ్వదేవాదినిధుల సర్వమును దీర్చి
యరసియున్నాఁడు నాభర్త యతిథిరాక
నతిథి పంక్తికి రాకున్న నారగింపఁ
డొంటి నొకనాఁడుఁ బతి యెట్టియోఁటకమున. 167

తే. అభ్రగంగ సుపస్పర్శ మాచరించి
వేగ విచ్చేయ వలయు నావిభుఁడు దనిలి
యాఁకటికి నోర్వలేఁడు బ్రాహ్మణవరేణ్య!
యర్కమండల మిదె వ్రాలె నపరదిశకు. 168

వ. అనిన వేదవ్యాసుండు ముత్తైదువ కిట్లనియె. 169

తే. కమలలోచన! కిన్నరాంగనవె నీవు
నీవు గంధర్వభామవే నీలవేణి!
యప్సర స్త్రీవె నీవు బింబాధరోష్ఠి?
రమణి! నీవు విద్యాధరరాజసుతవె?

సీ. కల్యాణి! నిన్ను నీకాశీపురములో
నెన్నండుఁ గాన నీ వెవ్వరమ్మ?
నిన్ను దర్శింపంగ నిఖిలేంద్రియములకు
నత్యంతసంతృప్తి యావహిల్లె
రాహుదంష్ట్రాంకుర క్రకచఘట్టనభీతి
జగతి కేతెంచినచంద్రకళవె?
నన్ను రక్షింపంగ నాపాలఁ గల్గిన
భాగ్యదేవతవొ తప్పదు నిజంబు
తే. ఒండెఁ గైవల్యలక్ష్మిని యొండె నీవు
కామినీత్వంబుఁ గైకొన్న కాశిపురివె?
యొండె నాఁకొన్నవారల నూఱడించి
యమృతభిక్షొన్న మిడువిశాలాక్షి వీవు. 171

తే. చేయఁ గలవాఁడ నేను నీ చెప్పినట్లు
బ్రాహ్మణుఁడఁ గాన నాకుఁ జాపలము ప్రకృతి

బుద్ధిఁ గృప నేసి రక్షింపు పుణ్యసాధ్వి!
కాన! నీపేరు నాకు నిక్కముగఁ జెప్పు. 172

వ. అనిన నమ్మ త్తకాశిని సాత్యవతేయున కి ట్లనియె. 173

శా. ఊఁకోఁ జెప్పఁగ నెంత యేని తడ వౌ నో విప్రశార్దూల! నీ
వాఁకొన్నాఁడవు భోజనోత్తరమునం దాస్థానమై యుండి య
త్త్రాఁకం బెట్టక చెప్పెదన్ వినుము వృత్తాంతంబునుం దేటగా
వీఁక న్వేళ యతిక్రమించెఁ గదువన్ వేంచేయుమా గ్ర
క్కునన్

వ. అనినం బారాశర్యుం డయ్యార్యతో నమ్మా! యొక్కవిన్న
పంబు గల దాకర్ణింపు మని యి ట్లనియె. 175

తే. అయుతసంఖ్యశిష్యు లాయాయివీథుల
వేలువేల భిక్ష వేఁడితేల
నేను నొక్కవీథి నేకాంతవృత్తిమైఁ
బర్యటించి తెత్తుఁ బంచభిక్ష. 176

చ. దినము దినంబుఁ దప్పకిటు ద్రిమ్మరిచాలఁగ భిక్ష చేసియుం
జను నెడఁ గూడ వత్తురు కృశానుసమానులు నన్నుఁ బైలజై
మినిముఖులై నశిష్యులు సమిద్ధమతిం బురసూర్యవీథికిన్
మునుకొని యొయ్యనొయ్యఁ గరముం గరవల్లియునుంబరిం
[చుచున్.

తే. శిష్యులును నేను గూడి రాజీవనేత్ర!
యాశ్రమమునఁ బాషాణమతాంతరమున
రాశి వోయుదు మఖిలపాత్రికలయందు
నందఱును దెచ్చినట్టి భిక్షాశనముల 178

సీ. పాయసాపూపాదిపక్వాన్ననివహంబు
లేకీభవించిన నేర్పరించి

యన్నింట సగ మతిథ్యభ్యాగతార్థంబు
        భాజనంబుల నించి పాయఁ బెట్టి
సగము భాగీరథీసలిలధారాప్రపూ
        రంబునఁ బ్రక్షాళితంబు సేసి
తారతమ్యమున వృద్ధపురస్సరంబుగాఁ
        బరిపాటి వేర్వేఱ బంతి సాగి
తే. యర్థి 'నమృతాయతా' మని యనుమతించి
యేను మున్ను ప్రాణాహుతు లెత్తఁ జూచి
చేయఁ బ్రాణాగ్నిహోత్రంబు శిష్యకోటి
యింతగాలంబు నీ వ్రతం బిట్లు సెల్లె. 179
ఉ. ఎన్నఁడుఁజూడ మున్వినమె యిట్టిమహాద్భుతమేమిచెప్పుదుం
గిన్నరకంఠి ? యొ ట్టిడినకీలునఁ గాశిపురంబునందు భి
క్షాన్నము లేదు నీయడుగు లాన నిజంబుగ విన్నవించెదన్
నిన్నటబట్టి యేము నిరు నీఁగియు నుంటిమి నిట్టుపాసముల్.
ఉ. చట్టలు డప్పివైై నవురుసా రయి పాత్రలుఁ దారుఁ గాశికా
పట్టమునందుఁ గూటికి నుపాయము లేక పరిభ్రమింప వా
రెట్టటపోవ నిమ్మనుచు నించుకయేనియుఁ దాల్మి లేక యే
నెట్టుభుజించువాఁడ దరళేక్షణ ! యొక్కఁడనీగృహంబునన్.
తే. అస్తమింపంగఁ జేరినాఁ డహిమకరుఁడు
శిష్యులే కాక యయుతంబుఁ జిగురుఁబోఁడి !
వ్రతము దప్పి భుజింపంగ వలను గాదు
నేఁడు నిన్నటిమఱునాఁడు నిక్కువంబు. 182
చ. అనవుడు నల్ల నవ్వి కమలానన యిట్లను లెస్సగాక యో
మునివర ! నీవు శిష్యగణముం గొని రమ్మిట వేడ విశ్వనా

ఘని కృపపేర్మి నెంద అతిథుల్ చనుదెంచినఁ గామధేనువుం
బనిగొనునట్లు వెట్టుదు నపారము లైనయభీప్సితాన్నముల్.

వ. అనిన నట్లకాక మహాప్రసాదం బని వేదవ్యాసుండు శిష్యు
లం గూర్చుకొని భాగీరథికిం జని యుపస్పర్శం బాచరించి
యేతెంచిన. 184

తే. గొడుగు పాగలు గిలుకలు గులుకరింప
నిందుబింబాస్య యెదురుగా నేగుదెంచి
ఛాత్ర సహితంబుగాఁ బరాశరతనూజు
బంతి సాఁగించె ముక్తిశాలాంతరమున. 185

వ. అనంతరం బావిశాలాక్షీ మహాదేవియనుభావంబున నమ్మహా
మునులముందటం గనకరంభాఫలాశపాత్రంబులయందువిచి
త్రంబుగాఁ గలవంటకంబులు, నపూపంబులు, లడ్డుకంబులు,
నిడ్డెనలు, గుడుములు, నప్పడంబులు, నిప్పట్లు, గొల్లెడలు,
దోసియలు, సేవియలు, *నంగరపోలియలు, పోవెలు, †సార
సత్తలుఁ ‡బొత్తరలు,జక్కిలంబులు,మణుఁగుఁబూవులు, మో
రుండలుఁ,బుండ్రేక్షుఖండంబులుఁ,బిండఖర్జూరద్రాక్షానారికేళ
కదళిపనసజంబూచూతలికుచదాడిమీ కపిత్థకర్కంధూఫలం
బులు, గసగసలుఁ, బెసరుపులగములుఁ, జెఱకుగుడుములు,
నరిసెలుఁ, బిసకిసలయములవరుగులుఁ, జిఱుగడములుఁ, బడి
దెములుఁ, బులుపలుఁ, బులివరుగులు, నప్పడంబులు, బప్పు
(లు), రొట్టియలును, జాపట్లుఁ, బాయసంబులుఁ, గర్కరీ
కారవేల్లకూశ్మాండ నిష్పావకపటోలికాకోశాతక్యలాబూశి

* 'అంగరొల్లె' లని శబ్దరత్నాకరము. † 'సారెసత్తులు' అని శ. ర.
‡ బొంతరకుడుములు.

గ్రూదుంబరవార్తాకబింబికారవింద శలాటువులును, గం
దయుఁ, బొందయుఁ, జారులుఁ, దియ్యగూరలుఁ, బచ్చ
డులు,[1]భజ్జిగలు, భిజ్జిగిఱులు, వడియంబులుఁ, గడియంబులుఁ,
గాయంబులు, గంధతోయంబులు, సుండ్రాలు, నానబాలు,
ననుములు, మినుములు, బుడుకులు, నడుకులు, నిలిమిడి
యును, జలిమిడియును, ద్రబ్బడయు, వడయు, నుక్కెరలుఁ,
జక్కెరలును, నేతులుఁ, దేనెతోలలుఁ, బిట్టును, గుట్టును,
ద్రోఁపలుఁ, ఫాలతిమ్మనం బూపలు, మోదకంబులు, గుడో
దకంబులు, శాకంబులు, చెఱకుపాకంబులు,ముక్కలు, మొర
యని (మురియని) చొక్కంపు లేఁతఁబ్రాలమిలమిలని మడుం
గు రాజనంపుటోగిరంబులు, పాడబంబులతోడఁ, బానకం
బులతోడఁ, దిమ్మనంబులతోడఁ, దధిపిండఖండంబులతోడ,
మీఁగడలతోడ, మజ్జిగలతోడ, నూరుఁగాయలతోడ, నంబ
కబళంబులతోడ, రసావళులతోడంగూడ, భుగభుగలం దగు
బొగరుఁగంపులతోడం బ్రతిభటించు రామఠామోదంబును,
రామఠామోదంబుతో మంతనంబాడు మెంతుల నెత్తా
వులు, మెంతులనెత్తావులతో బిత్తరించు జీరకంబులసౌర
భంబులును, జీరకంబులసౌరభ(్య)ంబులతోడం బ్రస్తరించు
కుస్తుంబురుకిసలయవాసనలును, కుస్తుంబురుకిసలయ
వాసనలతోడం బిసాళించుచు గఱివేపాకుపరిమళంబును,
గఱివేపాకుపరిమళంబుతో సంబంధించుకమ్మకసిందగంధంబులు
ను, గమ్మకసిందగంధంబులతోడం దార్కొను నేలకులసౌరభం
బులును, నేలకులసౌరభంబులతో సాళగించుకాలాగురుకు
రంగనాభి కర్పూరగంధసార నీహారవాగపూరంబుల వలపు

లును, కాలాగురుకురంగనాభికర్పూరగంధసారనీహారవాః
పూరంబులవలపులను, వానితోడం గలహించు మహిసాక్షి
గుగ్గులుధూపధూమంబుల కమ్మదనంబును, గూడిభోజనా
గారగవాక్షమార్గంబులవెడలి కాశికానగరఘంటావీథులం
బౌరజననాసికాపుటకుటీరంబులకుఁ గుటుంబకంబులుగా మిరి
యంబుపెరిమయు, బసుపుపసయు, శొంఠిసొబగు, నావతేవ
యుఁ, జెందుప్పుచేఁగయుఁ, కరాంబువుమవ్వంబును, బిప్పలి
యొప్పును, నల్లంబు మొల్లంబును, జింతగ్రొజ్జురజ్జును, బేల
పిండిమెండును, నిప్పపూమొగ్గల యగ్గలికయు, వెన్న
పెన్నాటకంబునుం గలిగి యొక్కొక్కమఱియుఁ దనకుఁ
దాన నులివేఁడికట్టావితో నావిర్భవించిన. 186

సీ. తరుణకంకోలపాదపల్లవముచాయ
తవణించుజడలజూటంబు ముడిచి
హైమంబులైనరుద్రాక్షకుండలములు
శ్రవణపార్శ్వములందు సంతరించి
నిర్నాభిబిలముగా నెఱి వీఁగుబొజ్జపై
సలిలకాషాయవస్త్రము ధరించి
యాపాదమస్తకం బఖిలాంగకంబుల
నవ్యభస్మోద్ధూళనంబు నేసి
తే. పాశుపతదీక్ష రూపంబు వడసినట్లు
శాంతి పుంభావ మొందినసౌష్ఠవమున
బంతినడిమికి నేతెంచి భవనభర్త
తపసులకు భక్తి నన్నంబు దారవోసె. 187

వ. అంత.

తే. ఆరగించెఁ జతుర్విధాహారములను
మనసుకోరిక నిండంగ మునిగణంబు
వారిబంతిని కుడిచె నావాసభర్త
ధర్మగేహిని తాలవృంతంబు వీవ. 189

వ. భోజనానంతరంబున నాస్థానమంటపంబున సుఖోపవిష్టుండై ధర్మపత్నియుం దాను గృహపతి బాదరాయణు రావించి కూర్చుండ నియమించి కనుసన్నఁ జేసి విశాలాక్షికి నతనితో నాడఁ గలమాట లాడు మనిన నమ్మహాదేవి పాత్య్రవ తేయున కి ట్లనియె. 190

తే. ఆరగించితె కడుపు నిండార నీవు?
శిష్యతతి భోజనంబు సేసెనె యథేచ్ఛ?
నదను దప్పినఁ దలఁగి యంతంత నున్న
వారు లేరు గదయ్య మీవంగడమున? 191

వ. అనిన బాదరాయణుండు మహాదేవీ! షడ్రసంబులయందు నొక్కొక్కరసం బుల్బణంబును, ననుల్బణంబును, నుల్బణానుల్బణంబును ననుమూఁడు ప్రకారంబుల ముయ్యాఱు భేదంబుల నాస్వాదనీయంబులై చతుర్విధాహారంబులయందు మాజిహ్వలకుం బండువు సేసె. కడుపు నిండ భుజించితిమి. వాసరద్వయోపవాస సం(ప్ర)భూత జఠర గోళక్షుధాగ్ని తాపం బుపశమించె. అవసరంబు దప్పి భోజనంబు లేక యంతంత నున్నవారు మాయం దెవ్వరును లేరు. మున్నెన్నఁడుం జూడము వినము. ఇట్టియద్భుతంబుం గలదె? పాత్రంబులయందు విచిత్రంబు లగునన్నంబులు సవ్యంజనంబులయి తమకుందా మావిర్భవించు టెట్లు? మీ

ప్రభావంబు మీర యెఱుంగుదురు. మాకుఁ జూడ నీవు విశాలాక్షి వీయయ్య యావిశ్వేశ్వర శ్రీమన్మహాదేవుండునుం గావలయు ననిపలికిన విని యీశానియు నలిగి యతండు కాశీనగరంబునకుం జేసిన యపరాధంబునకుం దగినశిక్ష సేయం గలదై యిట్లనియె 192

క. *మేలగుఁ గాశీనగరం
బీలాగున భక్తి గలిగెనే భోజన మే
వేళం బుట్టదు? పుట్టని
వేళం గినియంగఁ దగునె వేదవ్యాసా? 193

ఉ. ఎట్టు పురాణము ల్పదియు నెన్మిదిఁ జెప్పితి? వెట్లు వేదముల్
గట్టితి వేర్పఱించి? నుడికారముదప్పకయుండ భారతం
బెట్టురచించి? తీవు ఋషి వెట్టయి? తొక్కదినంబుమాత్ర లోఁ
బొట్టకు లేక తిట్టెదవు పుణ్యగుణంబులరాశిఁ గాశికన్. 194

క. క్రోధంబు ఫలమె నిర్మల
బోధంబునకుఁ? దీర్ఘవాసమున కర్హంబే
క్రోధము? వారాణసిపైఁ
గ్రోధించిన విశ్వభర్త గ్రోధింపఁ డొకో!

వ. వారాణసి ముక్తిస్థానం బీతీర్థముమీఁద నెవ్వం డన్యాయము దలంచువాఁడు రుద్రపిశాచం బగు నని పలికి భవాని భవునియాననం బాలోకించిన. 196

---

* ఒక వ్రాఁతపుస్తకమున దీనికిఁ బద్యాన్తరము:—
'మేలుగఁ గాశీనగరం, బీలాగున భుక్తి గలిగె నీభోజన మే
వేళం బుట్టదు? పుట్టని, వేళళం గినియంగ దగునె వేదవ్యాసా!'
మఱియొక ప్రతిలో 'కినియంటెని తగవె' ఇంకొకదానిలో వేళను నీకిదియె తగవు' యనియు నున్నది.

తే. కాశి నుండంగ నర్హుండు గాఁడు వీఁడు
వెడలి పొమ్మనుమాటలు వేయు నేల?
క్రోధనుం డెట్లు? కైవల్యకులగృహంబు
నానివాసంబు కాశికానగర మెట్లు? 197

వ. అని విరూపాక్షుండు రూక్షాక్షరంబుల(ఁదన్ను)నధిక్షేపించి పలికినం గలంగి వడవడ వడంకుచు వేదవ్యాసుం డయ్యాదిమ దంపతులపాదారవిందంబులకుం బ్రణమిల్లి యేనపరాధంబు నేసితిఁ గోపం బుపసంహరింపవలయు నని ప్రార్థించిన. 198

సీ. కాశికాపురిఁ దొంటికట్టడ నుండక
పుణ్యకాలమునందు భూతతిథుల
వచ్చువాఁడవు శిష్యవర్గంబు నీవును
నైదుక్రోశములకు నవలినేల
నుండువాఁడవు పైఁడికుండలు ప్రాకార
వలయంబుఁ బొడగానవచ్చుచోటఁ
ద క్కన్యతిథులఁ దీర్థముల నిందింపకు
బుద్ధిమంతుఁడవు గాఁ బొమ్ము బ్రదుకు

తే. మంచు నంతర్హితుం డయ్యె నగజతోడ
విశ్వనాథుండు మునియును విశ్వభర్త
యాన తిచ్చినచోటనే యధివసించెఁ
గాశికాపురి కెడదవ్వు కలుగునడవి. 199

తే. అనిన విని కుంభసంభవుఁ డాదరమున
నాంబికేయున కభివాదనంబు సేసి
కాశిఁ గలతీర్థములును లింగములు నాకు
నాన తిమ్మని ప్రార్థించి యడుగుటయును. 200

వ. కార్తికేయుం డౌర్వశేయున కిట్లనియె. 201

శ్రీక్షేత్రతీర్థకదంబవర్ణనము

తే. అనఘ! యిట్టుల మాతల్లి యడిగె శంభు
హస్తములు మోడ్చి యడిగిన నధికకరుణ
నాన తిచ్చె విశాలాక్షి యనెడు పేరి
యస్మదంబకుఁ దరుణచంద్రార్ధమౌళి. 202

వ. విశాలాక్షీ! మోక్షలక్ష్మికిం బుట్టినిల్లగు కాశీపట్టణంబున విశ్వేశ్వరాభిధానుండ నైననాచుట్టునసుం బంచక్రోశమధ్యంబునను విరించి హరిపురందరాదిబృందారకవందనీయంబులై నిగూఢంబులు నగూఢంబులు గూఢాగూఢంబు లగు దివ్యలింగంబులుం బుణ్యతీర్థంబులుం బావనవాపీకూపతటాకంబులు లెక్కించి చెప్ప గోచరంబులుగావు. లేశమాత్రంబునుఁ జెప్పెద. సావధానమతివై యాకర్ణింపుము. సారసలోచన! సారస్వతేశ్వరుండు సారస్వతప్రదుండు; నీలవేణి; గోప్రేక్షుండు దాక్షిణ్యనిధి; అచలకన్యక! దధీచీశ్వరుండు పాపవిమోచనుండు; కనకకేతకీ (కుసుమ) గర్భపత్ర (సగోత్రగాత్రి!) గౌరి! యత్రీశ్వరుం డిహాముత్రఫలప్రదాత; లజ్జావతి! విజ్వరేశ్వరుండు గుజ్జుకల్పతరువు; తలోదరి! వేధేశ్వరుండు కరుణానిధి; కుశేశయగంధి! యాదికేశవుం డఖిలక్లేశనాశకుండు; తన్వంగి! సంగమేశ్వరుండు తంగేటిజున్ను; తీగబోడి! చతుర్ముఖేశ్వరుండు భయత్రాత; ఇంతి! శాంతీశ్వరుండు చింతామణి; కాంత! కాంతీశ్వరుండు సంతతికరుండు; విపులశ్రోణి! కాపిలహ్రదం బఘగదాగదంకారంబు; కిసలయోష్ఠి! యనసూయేశ్వరుండు కొంగుపసిఁడి; ముగ్ధ!

సిద్ధివినాయకుండు కామధుగ్ధేనువు; తరుణ! హిరణ్యకశిపు
లింగంబు ముంగిటినిధానంబు; మందగమన! మందాసురేశ్వ
రుండు వందారుజనమందారంబు; సుదతి! సతీశ్వరస్కందే
శ్వర ప్రసన్నవదనేశ్వరులు శాశ్వతైశ్వర్యసంధాయులు;
చండి! ప్రసన్నోదకుండంబు దురితఖండనంబు; అష్టాదశ
యోగపీఠికాధిష్ఠాత్రి! యట్టహాసేశ్వరుండు ఘటితాఘ
ప్రఘట్టుండు; జగద్ధాత్రి! మిత్రావరుణ వృద్ధవసిష్ఠకృష్ణ
యాజ్ఞవల్క్య ప్రహ్లాదవైరోచనేశ్వరులు సర్వాభీష్ట ఫల
ప్రదాయకులు;పల్లవపాణి!బాణచంద్రవిద్యేశ్వరులు క్షుద్రోప
ద్రవ విద్రావణులు; కర్ణమోటీ! వికటాదేవి జంబేటికాలువ;
గౌరి! వీరేశ్వరుండు వారాణసీపంచముద్రమహాపీఠ పట్టాభి
షిక్తుండు; లీలావతి! వాలిహనూమదధీశ్వరుల లింగంబులు
మంగళప్రదంబు లనిచెప్పి వెండియు. 203

దండకము. వినుమభినవవిద్రుమాతామ్రదంతచ్ఛదా! భద్రకుం
డంబు గండూషితాశేషదోషంబు భద్రేశ్వరశ్రీమహాదేవుఁ
డందుండుఁ, దత్కుండపూర్వోత్తరాశావిభాగంబునం జక్ర
కుండంబు చక్రేశుఁ డందుండుఁ, దత్సేవ సంసారచక్రక్రమ
ప్రక్రియాధిక్కృతి, ప్రౌఢ! తన్నైరృతాశం ద్రికూటేశ్వరుం
డుండు, నాచేరువన్ శూలికుండంబు, శూలాహ్రదస్నానపా
నంబులన్ మానవుం డొందు నేనోనివృత్తిం, దదగ్రంబున
న్నారదేశుండు గోటీశుఁడుం గోటితీర్థంబు నంగారకాధీశుఁ
డున్, దుర్గ! చాముండియున్ భార్గవేశుండునున్నాపిలేశుండు
నోంకారమత్స్యోదరీతీర్థరాజంబులున్ శంకుకర్ణేశ్వరాఘోర
నాథేశుఁడున్ రుద్రవాసాహ్రదంబున్ మహాపాతకోపద్రవో

ద్రేకవిద్రావణ ప్రౌఢిముద్రాసమున్నిద్రరౌద్రోదయస్ఫూర్తులై యుండు, రానాచక్కటిం గౌస్తుభేశుండు సిద్ధీశుఁడుం గామకుండంబు లక్ష్మీశ సత్యామృతేశానులుం జంద్రకుండంబు నింద్రేశచంద్రేశ్వరాగ్నీశులుం బాలచంద్రేశుఁడుం వృద్ధకాళేశలింగంబు దక్షేశలింగంబునై రావణాధీశలింగంబు ధన్వంతరీశానలింగంబునుం దుంగనాథేశలింగంబు శ్రీభైరవాధీశలింగంబు దర్శించు మర్త్యుండు మృత్యూద్భవంబైన భీత్యుద్గమంబుం బెడంబాయు వ్యాసేశ్వరవ్యాసకుండంబులుం బంచచూడాసరోమధ్యమేశానమందాకినీతీర్థముల్ రామభద్రేశుఁడుం జంబుకశ్రీమతంగేశులుం సిద్ధకూపంబు సిద్ధేశుఁడుం వ్యాఘ్రలింగంబు శాతాతపేశానుఁడుం హారితేశుండుగాణాదకూపంబుగాణాదలింగంబునాషాఢనాథేశుఁడుం భారభూతేశుఁడుం శ్రీగభస్తీశుఁడుం మంగళేశుండునుం ద్వష్టృనాథేశుఁడుం దైవదైతేశుఁడుం మంగళాదేవియుం శ్రీమయూఖార్కుఁడుం [1]వ్యాఘ్రపాదేశుఁడుం శ్రీవిభాండేశలింగంబు సిద్ధేశలింగంబునాలక్షకోట్యర్బుదన్యర్బుదానేకలింగంబు లాకాశగంగాప్రతీరంబునం గాశికాక్షేత్ర సీమావిభాగంబునం భోగమోక్షంబులుం సేవకశ్రేణి కీఁజాలుఁ గల్యాణి! కాత్యాయనీ! దేవి! నారాయణీ! శ్రీవిశాలాక్షి! సత్యంబు సత్యంబు సత్యంబు ముమ్మాటికిన్.

క. గంగాధరుసన్నిధి హరి
ముంగలఁ జనివినను విన్న ముక్తిధరిత్రీ

---

1 శ్రీఘ్రచండీశుఁడుం చిత్రగుప్తేశుఁడుం నిర్జరాధీశుఁడుం విఘ్ననేశుండు శుక్రేశుఁడుం శక్రకూపంబు శ్రీదాదికాధీశుఁడుం శ్రీ ఆదికేశేశుఁడుం పిశాచేశుఁడుం.

లింగాభిధానమాలిక
భంగించును బంచజనునిపాపౌఘంబుల్. 205

తే. ఒక్కపేరిలింగంబులు పెక్కు గలవు
కలవు పెక్కొకపేరివ కలువకొలఁకు
లొక్కపేరివ కలవు పెక్కుపవనములు
గాశికాపట్టణమునందుఁ గంబుకంఠి. 206

తే. అంధువులసంఖ్య లెక్కింప నలవి గాదు
కుండములసంఖ్య లెక్కింప గొలఁది గాదు
వాపికలసంఖ్య లెక్కింప వలను గాదు
పద్మలోచన! కాశికాపట్టణమున. 207

మ. ముసుపు న్మచ్చటయు న్రహస్యమునను న్ముద్రించి నానాదివౌ
కసు లాస్థానముఁ గూడియాడుదురు శ్రీకాశీప్రదేశంబునఁ
గసవైపుట్టెడుభాగ్యమైన మనకుఁ గల్పింపదా దైవ మీ
కసుమాళం బగునాక మేల యనియుత్కంఠాతిరేకంబునన్.

తే. కాశి శివలింగకోటులఁ గన్నతల్లి
కాశి కైవల్యఫలసవకల్పవల్లి
గంగగారాబునెచ్చెలికత్తె కాశి
సురనరోరగదైత్యసంస్తుత్య కాశి. 209

తే. శైలసుత! సర్వతీర్థైకజన్మభూమి
సర్వవేదపురాణశాస్త్రములగరిడి
సర్వపాపౌఘజలదజంఝామరుత్తు
సర్వమోక్షమ్ములకు శుభాస్పదము కాశి. 210

ఉ. దుర్గ! హిమాచలంబుపయి దుస్సహమైన తపంబు సేసి త
ద్భార్గరిమంబున న్ననుఁ గుతూహలిఁ జేసితి వీవు కాశి నై

సర్గిక మైన తేజమున సంతస మందఁగఁ జేయు నన్ను నీ
మార్గముకాశికానగరిమార్గముఃజూడుమయొద్దియెక్కుఁడో!

క. నీ వెంత ప్రియవు నాకును
దేవి! విశాలాక్షి సర్వదేవనమస్యా
కైవల్యజన్మనిలయము
శ్రీవారాణసియు నంత ప్రియ మైయుండున్. 212

తే. స్కందనందిమహాకాళకరటిముఖులు
నైగమేషవిశాఖులు నలిననేత్ర?
పట్టిచూడంగ నా కెంత పరమహితులు
పాయ కవిముక్తమున నున్నప్రజలు నట్లు. 213

తే. వేల్చినారు తపంబు గావించినారు
తీర్థములు సర్వములును సాధించినారు
కమలలోచన! యానందకాననమునఁ
బాయకుండెడుజనులు ప్రాగ్భవమునందు. 214

తే. భువనభారంబునకుఁ గాఁగఁ బుట్టినారు
కాశిఁ గాఁపున్న ప్రజలు దక్కఁగ లతాంగి
యక్షగంధర్వగరుడవిద్యాధరులును
దందశూకులు నర్థవాదంబుగాదు. 215

తే. కాశి(కా)పురి నున్నయట్టిపుల్కసునిఁ బోల
రితరభూముల నున్నవా రెంతవారు
శ్రోత్రియులయింటఁ బుట్టినీ శ్రుతులు నాలు
నభ్యసింపంగ నీసరోజాయతాక్షి?

సీ. పాకొద్ధిసంఖ్యాధికేక్షణుం డనవచ్చుఁ
గాశిఁ గాఁపుర మున్న కాఁపుకొడుకు

కాశిఁ బంచక్రోశికడసీమ మొలచిన
గఱికతోఁ సరిరావు కల్పకములు
కల్పాంతకాలంబు గరుసు దాఁటిననాఁడుఁ
గాశి ముంపఁగ లేదు కడలివెల్లి
బ్రహ్మాదులకుఁ గాశిఁ బాదచారమ కాని
యొక్క మర్యాద లే దెక్కురింత
తే. సుదతి! పాపములకునెదుర్చుక్క కాశి
వెలఁది! యుపపాతకములకు విషము కాశి
భామ! కల్యాణమున కాటపట్టు కాశి
ఇంతి! మోక్షంబునకుఁ బుట్టినిల్లు కాశి.
తే. అన్ని కుండంబులను దీర్థమాడినఫల
మన్ని లింగంబులకు మ్రొక్కినట్టిఫలము
గలద నీహారగిరిరాజకన్య! నిజము
మరియ నీతీర్థములు విన్న మానవులకు. 218
సీ. జపియింపఁ దగుఁ బితృశ్రాద్ధకాలంబుల
నిమ్మహాస్తోత్ర మద్రీంద్రతనయ!
పంచమహాపాపభద్రేభపంచాస్య
మిమ్మహాస్తోత్ర మద్రీంద్రతనయ!
పఠియించువారలపాలి కల్పద్రుమం
బిమ్మహాస్తోత్ర మద్రీంద్రతనయ!
నాకు నత్యంతమనగ్రప్రమోదావహం
బిమ్మహాస్తోత్ర మద్రీంద్రతనయ!
తే. డాంబికున కుద్ధతునకు నధార్మికునకుఁ
గూటసాక్షికి శఠునకుఁ గుత్సితునకు

హేతువాదికి గ్రూరున కిది యనర్హ
మిమ్మహాస్తోత్రరాజ మద్రీంద్రతనయ! 219

వ. అని గంగాధరుండు కాశీలింగతీర్థమాహాత్మ్యంబు విశాలాక్షికి వినిపించుచుండె. ఆసమయంబున మందరాచలంబుననుండి దివోదాసోచ్చాటనానంతరంబు గాశి కేగుదెంచి బహిర్గేహంబునం బట్టాభిషేకంబు గైకొని యంతర్గేహప్రవేశంబునకు శుభముహూర్తంబు ప్రతీక్షించుచుండ నమ్మహోత్సవకాలం బాసన్నం బగుటయు నందికేశ్వరుం డేగుదెంచి యిట్లనియె. 220

సీ. ఊర్జమాసంబున నుడురాజునభివృద్ధి
ప్రతిపద్దినంబున భాస్కరుండు
గగనహర్మ్యశిఖాగ్రకనకకుంభంబు గా
నభిజిత్తునందు మధ్యాహ్నవేళఁ
బ్రాలేయకరుఁడు సప్తమరాశితోఁ గూడఁ
బంచగ్రహము లుచ్చపదవి నుండఁ
గరణ(౦బు) యోగములు నక్షత్రంబులును లెస్స
గా లగ్నసంశుద్ధి కలిమి మెఱయఁ

తే. మంచికాలంబు సాధించి మనసు గెలిచి
బ్రహ్మహరివాసవాదులు పరమనిష్ఠఁ
గాచి యున్నారు మీరాకఁ గాలకంఠ!
వేగ విచ్చేయు గేహప్రవేశమునకు. 221

వ. అని నందికేశ్వరుండు విన్నవించినం బరమానందకందళితహృదయారవిందుండై యయ్యిందుశేఖరుండు విశాలాక్షీసహితుం డై మోక్షలక్ష్మీలీలదర్పణం బైనయంతర్గపురప్రాసాద

మందిరంబు ప్రవేశించె. సురభిగంధంబులై గంధవాహం
బులు వొలసె. గంధర్వులు దివ్యగాంధర్వంబున మద్రకాది
(మహా)ప్రబంధంబులు పాడిరి. అప్సరస లాడిరి. మహర్షులు
హర్షించిరి. చారణులు సంస్తుతించిరి. ప్రమథులు ప్రమో
దించిరి. విద్యాధరులు పుష్పవర్షంబులుగురియించిరి. చరా
చరభూతజాలంబు సంప్రీతిమేదురంబులయ్యె. పంచమహావా
ద్యంబులు సెలంగె. ఇట్లుంగి గృహప్రవేశమహోత్సవారం
భంబు త్రిభువనచరదృక్కారంభం బయ్యె నయ్యవసరంబున.

ఉ. వెగ్గల మైనవాసనలు విశ్వజగంబులఁ గ్రమ్మ వెల్వఁగా
గుగులుధూపధూమము లగోచరరీల నజాండగోళము
న్మగ్గఁ బాతె వానిమిళనంబునఁ గాదె నభంబు గల్వపూ
*మొగ్గయుఁబోలియిప్పుడు సమున్నతినీలిమమయ్యెఁజూడ్కికిన్.

తే. అవసరం బిచ్చి శివుఁడు బ్రహ్మాచ్యుతాది
దేవతల గారవించె నతిప్రియమున
నటు విశేషించి మధుకైటభాసురారి
నాదరించెను గారవం బతిశయిల్ల.

వ. ఆదరించి యిట్లని యానతిచ్చె 224

తే. నీకతంబునఁ గాదె నాళికనయన!
కలిగెఁ గ్రమ్మఱ నానందకాననంబు
తక్కొరుఁడు నేర్చునే దివోదాసనృపతి
విబుధసందోహవిద్వేషి వెడల నడువ! 225

వ. నీకుం బ్రియం బెయ్యది! యదియ వరంబుగా నిత్తు ననిన
నచ్యుతుం డంబికావల్లభున కిట్లనియె. 226

---

* 'మగ్గయుఁబోలె నిప్పుడు సముచిత' ఇన్నది విచార్యము.

తే. ప్రియము నా కొండు గలుగ దీత్రిభువనములఁ
గలదు ప్రియ మొక్కటియ చూడఁ గాలకంఠ!
కాశికాపట్టణమున నివేశనంబుఁ
గరుణ నొప్పార నిమ్ము నీపొరుగునందు. 227

విశ్వేశలింగమాహాత్మ్యము

వ. అనిన విని శంభుం డట్లయగుంగాక యో విశ్వంభర! నా చేరువనే యుండు. మొదల నిన్ను నారాధించి పిమ్మటఁ బ్రజలు నన్నారాధించువారు. ఇదె చూడు. దక్షిణమంటపం బైన యీయపవర్గ మంటపంబునఁ గాశీమాహాత్మ్యపుణ్య కథలు వినునది. మణికర్ణికా స్నానానంతరంబు ముక్తిమంట పంబునఁ బురాణంబు వినుట కర్తవ్యంబు. 228

తే. కాశిఁ దీర్థంబు లెన్నేని గలుగనిమ్ము
చక్రతీర్థంబె తీర్థంబు శార్ఙ్గపాణి!
కాశి లింగంబు లెన్నేని గలుగనిమ్ము
విశ్వపతి మేటి లింగంబు విహగగమన! 229

క. కైవల్యమంటపం బిదె
నావిహారణభూమిపద్మనాభ! విముక్త
శ్రీవనితాశుద్ధాంతము
గ్రైవేయవిభూషణంబు కాశీపురికిన్. 230

వ. ఈముక్తిమంటపంబునకు భవిష్యద్ద్వాపరంబునఁ గుక్కుట మంటపం బనునామాంతరంబు గలుగఁ గలయది. యావృ త్తాంతంబు వివరించెద. ఆకర్ణింపుము. ఆనందకాననఁబున మహానందుం డనుబ్రాహ్మణుం డగ్రవేది పిన్ననాఁడ పితృ

మాతృవియోగంబు నొంది యవినయనిధానం బైనయావ
నంబున విషయాసక్తుండై విషమశరశరశలాకాకీలితం బైన
చిత్తంబున నుత్తమాంగన(నుం)బొరుగింటి బ్రాహ్మణు(ని)
భార్య మైత్రీచ్ఛద్మంబున నపహరించి యపేయపానం బభక్ష్య
భక్షణం బగమ్యాగమనం బనాచారాచరణంబు గర్తవ్యం
బులుగా వర్తించుచు. 231

సీ. శైవుఁ డై యొకవేళ సర్వాంగకంబుల
భూతియు రుద్రాక్షములు ధరించుఁ
బఠియించు శ్రీగీతఁ బరమభాగవతుఁ డై
యుద్ధతి నటియించు నొక్కనాఁడు
గొరగ యై మైలారుఁ గొనియాడు నొకవేళ
నొసలిపై బండారుపసుపుఁ దాల్చి
ప్రణుతించు నేకవీరాదేవి నొకవేళ
బవినీఁ డయి సమగ్రభక్తిగరిమ

తే. బౌద్ధుఁ డై యొకవేళఁ గాపాలికుఁ డయి
యొక్కవేళను జైనుఁ డై యొక్కవేళ
దిరుగు నాయాయిచిహ్నము ల్పరిఢవించి
యర్థకాంక్ష మహానందుఁ డవనిసురుఁడు. 222

తే. శైవపరిషత్తుఁ గూడి వైష్ణవుల నవ్వుఁ
బదరు శైవుల వైష్ణవప్రతతిఁ గూడి
శైవుఁడును గాఁడు తాను వైష్ణవుఁడు గాఁడు
పరమధూర్తాగ్రగణ్యుండు బ్రాహ్మణుండు. 233

క. ఏవేషము ధరియించిన
నావేషము తనకు నడ్డమై యద్ధాత్రీ

దేవుఁడు చెట్టునఁ బుడికిన
భావంబున నుండు రూపు ప్రాయము కలిమిన్. 234

తే. ద్వారవతి గంగమట్టి హ స్తమునఁ గరఁచి
ఫాలమున నూర్ధ్వపుండ్రంబు పట్టి దీర్చి
యుభయదర్భలు ధరియించి యుదయవేళ
గంగదరి నుండు దానాభికాంక్ష నతఁడు. 235

ఉ. ఏమని చెప్పఁ గాశిపురినెందును సంకుచితాగ్రహస్తుఁ డై
భూమిసురుండుదానములుపుచ్చుకొనండు దరిద్రుఁడయ్యునే
నేమఱుపాటునంగనిన నేటితటంబున నర్థకాంక్షఁ జే
రాముదపాకునట్లు తనహ స్తమువిచ్చియయుండువానికిన్.

తే. ఇవ్విధంబున బ్రాహ్మణుం డేపురేగి
తిరుగుచుండఁగఁ బెక్కువత్సరము లరుగఁ
గలుగుదురు పుత్రు బిడ్డ అక్కాలమునకుఁ
గుండగోళకశబ్దంబు కొనలు సాగ. 237

వ. అక్కాలంబునం దొక్కచండాలుండు బహుధనాఢ్యుండు వింధ్యపర్వతదేశవాసి తీర్థయాత్రాప్రసంగంబునం గాశి కేతెంచి చక్రపుష్కరిణీప్రాంతంబునఁ దీర్థంబాడి యార్ద్రవస్త్రధరుండై దరికేతెంచి నలుదిక్కులంజూచి యుచ్చైస్స్వనంబున.

శా. చండాలుం డనువింధ్యభూధరమహాసానుస్థలీపక్కణ
స్థుండం గాశికి వచ్చి సిద్ధతటినీతోయంబులం గ్రుంకితిఁ
వెండిం బైఁడియుఁ దెచ్చినాఁడఁగలఁడేవిప్రుండువిద్యాసము
ద్రుం డీయర్థము వాని కేసు పితృసంతోషార్థమైయిచ్చెదన్.

తే. అనిన విని భూసురోత్తము లద్దిరయ్య!
కాశి యఁట గంగ యఁట మణికర్ణిక యఁట

విశ్వపతి యంట యవిముక్తవిహృతిభూమి
మాలచే దారనౌనెదు బ్రాహ్మణుడు గలఁడె? 240

తే. అనుచుఁ జేతులఁ గర్ణంబు లదిమికొనుచు
బోవ నున్నారు నది నున్న భూమిసురులు
చూప నున్నాఁడు వ్రేల భూసురుఁ డొకండు
సాహసికుఁడు మహానందు సన్న సేసి. 241

సీ. ప్రార్థింప నున్నాఁడు పాదాబ్జముల వ్రాలి
వెలివాడవాఁడు తద్విప్రకులుని
మేల్కాన నున్నాఁడు మిథ్యాసమాధిన
కపటధార్మికుఁ డప్డు కన్నుఁ దెఱచి
ప్రణుతింప నున్నాఁడు బ్రాహ్మణబ్రువు మాల
కేల్దోయి నొసలిపైఁ గీలుకొలిపి
దీపింప నున్నాఁడు దెలిసి దోహారిబంటు
చెవి నక్షమాలిక చెరివి ద్విజుఁడు
తే. ప్రబలతరభక్తి నీరీతి బ్రస్ఫుటముగ
వివిధదంభంబు లిబ్బంగి విస్తరిల్ల
నంత్యజుండును నగ్రజన్మాధముండు
గంగదరిఁ దీర్తు రుచితసత్కారవిధులు. 242

వ. అనంతరంబ పరద్రవ్యజిహీర్షాలోభగ్రహగ్రస్తుం డైనయ య్యగ్రజన్మాధముండు చండాలునిం గటాక్షమున వీక్షించి నిస్పృహాత్వంబు నటించుచు. 243

తే. ఆస లేదు ధనంబుపై నంత్యజన్మ!
చాలు యాయావరము శిలోంఛంబు మాకుఁ

గలుగునే వేడ్క సమలోష్టకాంచనులకు
నర్థములమీఁద ? నని విప్రుఁ డపలపించు. 244

వ. ఆచందంబున మనసుపట్టి యుండం జాలక. 245

సీ. అప్పుఁ గాక ! యేమి ద్రవ్యము తెచ్చినాఁడవు ?
తెచ్చినాఁడ ధనంబు దిమ్మలుగను
దెత్తు గా కేమి యీఁ దీరు నెంతసువర్ణ ?
మెంత యిచ్చినఁ జిత్త మిగ్గుచు నంత
మేలు గా కేమి టంకాలజాళెము లెవ్వి ?
యల్లవె పెట్టెలో నెల్ల నవియె.
యుండుఁ గా కేమి యేనో యెందఱో పాత్ర ?
వీవె పాత్రంబు గా కెంద తేల ?

తే. యనుచు నొయ్యొయ్య మంతనం బాడుచుండ
బ్రాహ్మణుండును జండాలభటుఁడుఁ గూడి
ద్రవ్యలాభంబు తీర్థయాత్రాఫలంబు
దివుటమైఁ గోరి భాగీరథీతటమున 246

తే. అంత నమ్మక బ్రాహ్మణుం డర్థపరత
నిట్టు లనెఁ బుల్కసునితోడ నేవపడక
నేన యీయర్థము పరిగ్రహించువాఁడ
నొరుఁడు గలసిన నీధనం బొల్లఁ జుమ్ము 247

వ. అని పలికినఁ జండాలుండును నందుకు సమ్మతించి మణికర్ణికా
ప్రాదంబు తీరంబున గోమయంబునం బట్టు వేసి మార్తాండ
కిరణంబులలో మూఁడుమండు పదియాఱువన్నె బంగారంబు
రాశిపోసి చతురశ్రం బగునప్పట్టుమీఁద బ్రాహ్మణు నిలిపి
భాగీరథీజలంబులఁ దత్పాదంబులు ప్రక్షాళించి గంధమా

ల్యాక్షతంబులం బూజించి యమ్మహాదానంబు ధారాసలిల పూర్వకంబుగా విశాలాక్షీసహితుండు గాశీపతి విశ్వనాథుండు సంప్రీతుండగుంగాక యని యతని కాదానం బిచ్చు నంత బ్రాహ్మణుండును సంతుష్టాంతరంగుండై నిజనివాసంబున కరుగు. చండాలుండును దమదేశంబునకుం బోవ్రు దదనంతరంబ. 248

క. బహుళద్రవ్యంబుఁ బరి
గ్రహము గొనియె మాలచేత గంగయరుత
మ్మహిసురుఁడు వంశమునకును
బహిరుండో! యనుచుఁ జాటఁ బనుతురు విప్రుల్. 249

క. చండాలాత్తప్రవిణుఁడు
చండాలబ్రాహ్మణుండు జగతిని సాక్షా
చ్చండాలుఁడు గాశిని వీఁ
డుండిన నే ముండ మందు రుర్వీదివిజుల్. 250

వ. ఇవ్విధంబునం గాశికానగరంబున భూతాక్రోశంబుగాఁ గన్న వారెల్లనుం దన్నునిందింప విని విని విసికి వేసరి యొక్కనాఁ డర్ధరాత్రసమయంబున మహానందుం డానంద కాననంబు వెడలి పౌరభీతుండై కాకభీతం బగు దివాంధంబునుంబోలెఁ జీకాకు వడి పుణ్యదేశంబులు చొరనెలవు లేమి గుటుంబసహితుండై కీకటదేశంబునకుం బోవువాఁడై, యటవీమార్గంబున. 251

తే. తాను నిల్లాలుఁగొమ్మయుఁ దనయయుగము
మొలల దీనారములజాళెములు వహించి
సాతుఁగూడి చనంగఁ దస్కరులు దాఁకి

నలుగురం బట్టి ధన మెల్ల నొలిచికొందు ! 252

వ. ఒలిచికొని యాండ్రంగ లి ట్లని వితర్కింతురు. 253

తే. ధనము హేరాళ మబ్బె నీతఁడు బళాయి
వీఁడు ప్రాణాన కలిగిన వెదకి వెదకి
మనల బరి మార్చుఁ గా కేల మనఁగ నిచ్చు
నితని వధియింత మని నిశ్చయింతు రపుడు. 254

వ. వధియింప నిశ్చయించి బ్రాహ్మణునిం జేరి కత్తిఁ దీటి యోయి విప్రుండ ; నీవు కళత్రంబును నీతనయులును మాయిష్ట దైవంబులం దలంచి కొం డనుటయు. 255

తే. అంబురుహనేత్ర శ్రీవిశాలాక్షిఁ దలఁచు
బ్రాహ్మణుఁడు చిత్తమున విశ్వభర్తఁ దలఁచుఁ
దలఁచుఁ బుత్రద్వయంబు సద్భక్తియుక్తిఁ
గంఠపీఠాగ్రకరిరాజు ఁడుంఠిరాజు. 256

వ. వెండియు మహాసందుం డాత్మగతంబున. 257

సీ. పొరిగింటిబ్రాహ్మణిఁ బుణ్యగేహిని నేల
యపహరించితిఁ గన్ను లార్చి యార్చి
పడరానిబ్రాహ్మణపదవి భస్మంబుగా
మధుమాంసముల కేల మరులుగొంటిఁ !
బరమనాస్తికుఁడ నై పాషండవేషంబు
ఘటియించుకొని యేల కొఱ్ఱ నైతిఁ ?
జక్రపుష్కరిణిలోఁ జండాలకులజుచే
ధన మపారం బేల ధార గొంటి ?

తే. నాతతాయికి శఠున కన్యాయరతికిఁ
బాపబుద్ధికి విశ్వాసపాతకునకు

నాకు నిది ప్రాప్త మని మహానందుఁ డుండు
మస్తకము వాంచి కాంతారమధ్యభూమి. 258

వ. తలలు దెగంగ వ్రేయుదురు తస్కరవీరులు వారి నల్వురక్ష
నలువురుఁ జచ్చియన్యజననంబునఁ గుక్కుటజాతిఁబుట్టుటం
గొలఁకులకోళ్ళలోఁ గలసి కోళ్ళను నాలుగు నుండుఁగానయ
ప్పలుఁగులఁగూటఁబెట్టుకొనిపోదురు కాశికిసార్థవాహకుల్

సీ. రేవాడి మణికర్ణికాపయోవేణిక
మజ్జనం బాడు నేమంబు మెఱయ
ముక్తిమంటపములో మునిజనంబు పఠింప
విను నాదిమపురాణవిస్తరంబు
విశ్వనాథునిదివ్యవేశ్మంబునకుఁ జేయు
మైత్రి మీఁదఁ బ్రదక్షిణత్రయంబు
ద్వారభూములఁ జల్లునీరాజనక్రియా
దివ్యాన్నములఁ దీర్చు దేహయాత్ర

తే. గోరి భజియించు నొకవేళఁ గొమరుసామిఁ
నాల్గుజాలును సుజ్ఞానస్వనం బొనర్చుఁ
బ్రణవమంత్రంబు క్రేంకారపదముఁ గూర్చి
మిక్కుటం బగుగరిమతోఁ గుక్కుటములు. 260

వ. ప్రాగ్జన్మవాసనావశంబున నజ్ఞానతస్కరత్వంబు గలిగి యాకు
క్కుట చతుష్కంబు ముక్తిమంటపంబు నాశ్రయించి మో
క్షంబు వడయుం గావున నమ్మంటపంబునకుఁ గుక్కుటమంట
పంబను సంజ్ఞాంతరంబు సంభవించు నని శంభుండు విశ్వంభ
రునకు నావృత్తాంతం బానతిచ్చె విశ్వంభరుండును విశ్వేశ్వర
లింగంబుతోడి సాంగత్యంబు వహించె నని చెప్పుటయు. 261

తే. కుంభసంభవుఁ డంబికాసంభవునకు
ప్రణతుఁడై దేవతాయాత్రపదము దెలుపు
క్రమము దీనితో నది మొదలుగాఁ గాశియందుఁ
దీర్థ మాడంగ నర్హంబు దివిజవంద్య ?

దేవతాయాత్రావిధానము

వ అనినం గుమారస్వామి చక్రపుష్కరిణీతీర్థంబున దేవర్షిపితృతర్పణంబుసేసి యాదిత్యద్రౌపదీవిష్ణుదండపాణిమహేశ్వరఢుంఠివినాయకజ్ఞానవాపీనందికేశ్వర తారకేశ్వర కాలేశ్వరుల సేవించి విష్ణువిశ్వేశ్వరుల నారాధించునది. అనంతరంబ ఓంకారలింగంబు మత్స్యోదరీకృత్తివాసోలింగంబు రత్నేశ్వరుండు చంద్రేశ్వరకేదారేశ్వరకరవీరేశ్వరదక్షేశ్వర పార్వతీశ్వరపశుపతీశ్వరగంగేశ్వర నర్మదేశ్వరగభస్తీశ్వర సతస్వతీశ్వర తారకేశ్వరుల దర్శించునది. శైలేశ్వరసంగమేశ్వర మందాకినీశ్వర మణికర్ణికేశ్వర గోప్రేక్షేశ్వరకాపిలేశ్వర శుక్రేశ్వరేశ్వరవహ్నీశ్వరనకులేశ్వరభారభూతేశ్వర లాంగలీశ్వరమ (ు) దాలసేశ్వరతిలపర్ణేశ్వర. త్రిపురాంతకేశ్వర మనఃప్రకారేశ్వర ప్రీతికేశ్వరబ్రహ్మేశ్వరాగస్తీశ్వరకశ్యపేశ్వర త్రిసంధ్యేశ్వర హాటకేశ్వర సీమావినాయకత్రిసంధ్యేశ్వర విశాలాక్షీశ్వర రమేశ్వర ధర్మేశ్వర వినాయకవృద్ధాదిత్యచండిచండీశ్వర భవానీశ్వర పరాన్నేశ్వర వీరభద్రేశ్వర పంచవినాయకులం బూజించునది. ౨౬౩

సీ. యాత్రాక్రమం బిది యానందకానన
వాస్తవ్యదేవతావర్గమునకు

నిది కాశికాఖండ మిమ్మహాఖండంబు
శ్రీమహాస్కాంద వార్ధికి నమృతము
పఠియించినను దీనిఁ బ్రతిలిఖించిన విన్న
దానంబు చేసిన దారులోహ
పాషాణపీఠికోపరిభాగమున నిల్పి
గంధపుష్పముల నక్షతలఁ బూజ
తే. సేసినను గాశికాభర్త శివుఁడు విశ్వ
నాయకుఁడు లక్ష్మి యిచ్చు దీర్ఘాయు వొసఁగుఁ
బ్రాభవంబుఁ బ్రసాదించు భక్తతతికి
శ్రీవిశాలాక్షి కృప సేయుఁ జింతితములు. 264

ఆశ్వాసాంతము

శా. కర్ణాటక్షితిపాలమౌక్తికసభాగారాంతరాకల్పిత
స్వర్ణస్నానగతిప్రసిద్ధకవిరాట్సంస్తుత్యచారిత్ర ! దు
గ్ధార్ణోరాశిగభీర ! ప్రాజ్ఞముఖమధ్యాహ్నపరార్ణార్చితా
పర్ణావల్లభ ! రాజశేఖరమణీ ! పంటాన్వయగ్రామణీ ! 265

క. హేమాద్రిధీర ! దద్రాక్షా
రామశ్రీభీమశంకరకృపాలక్ష్మీ
సామగ్రీపరివర్ధిత
భూమాసామ్రాజ్యవిభవ ! పుణ్యశ్లోకా ! 266

మాలిని. వికచకమలనేత్రా ! నేమమాంబాసుపుత్రా !
సకలనృపశరణ్యా ! సంభృతాశేషపుణ్యా !
మకరనిధిగభీరా ! మానినీచిత్తచోరా !
ప్రకటగుణతరంగా ! రాయవేశ్యాభుజంగా ! 267

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కమలనాభపౌత్త్ర మారయామాత్యపుత్త్ర సుకవిజనవిధేయ కవిసార్వభౌమ శ్రీనాథనామధేయ ప్రణీతంబైన కాశీఖండంబునందు సప్తమాశ్వాసము సర్వము సంపూర్ణము.

చ. వరకవిసత్ప్రబంధములు బాలిశసంస్కృతి దుర్విదగ్ధతం
బొరసిపాకాలసంస్కరణముంబొనరించుటదుష్కరంబ; య
చ్చరిత మెఱింగియుం బరమసాహసరీతిఁ బొనర్చితిం బరి
ష్కరణము నెద్దియే నెరసుగల్గిన సూరులు దెల్పుఁడీ దయన్.

క. నలపుష్యకృష్ణదశమిఁ
లలిఁ గాశీఖండకృతి సలక్షణముగ ను
త్పల వేంకటనరసింహా
ర్యులు సంస్కరణంబొనర్చి రుద్దీప్తము గాన్.

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్‌వారి
'వావిళ్ల' ప్రెస్సున ముద్రితము.